

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

E. 2680 No. 11.

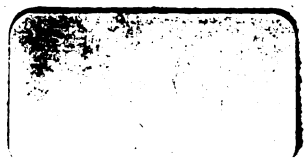
~~How~~
H. 2

1917.

2 vols. in one.

X 42 D Porson

יהוה

87.15.

Φ Ω Τ Ι Ο Τ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΔΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

PHOTII LEXICON

E CODICE GALEANO DESCRIPIT

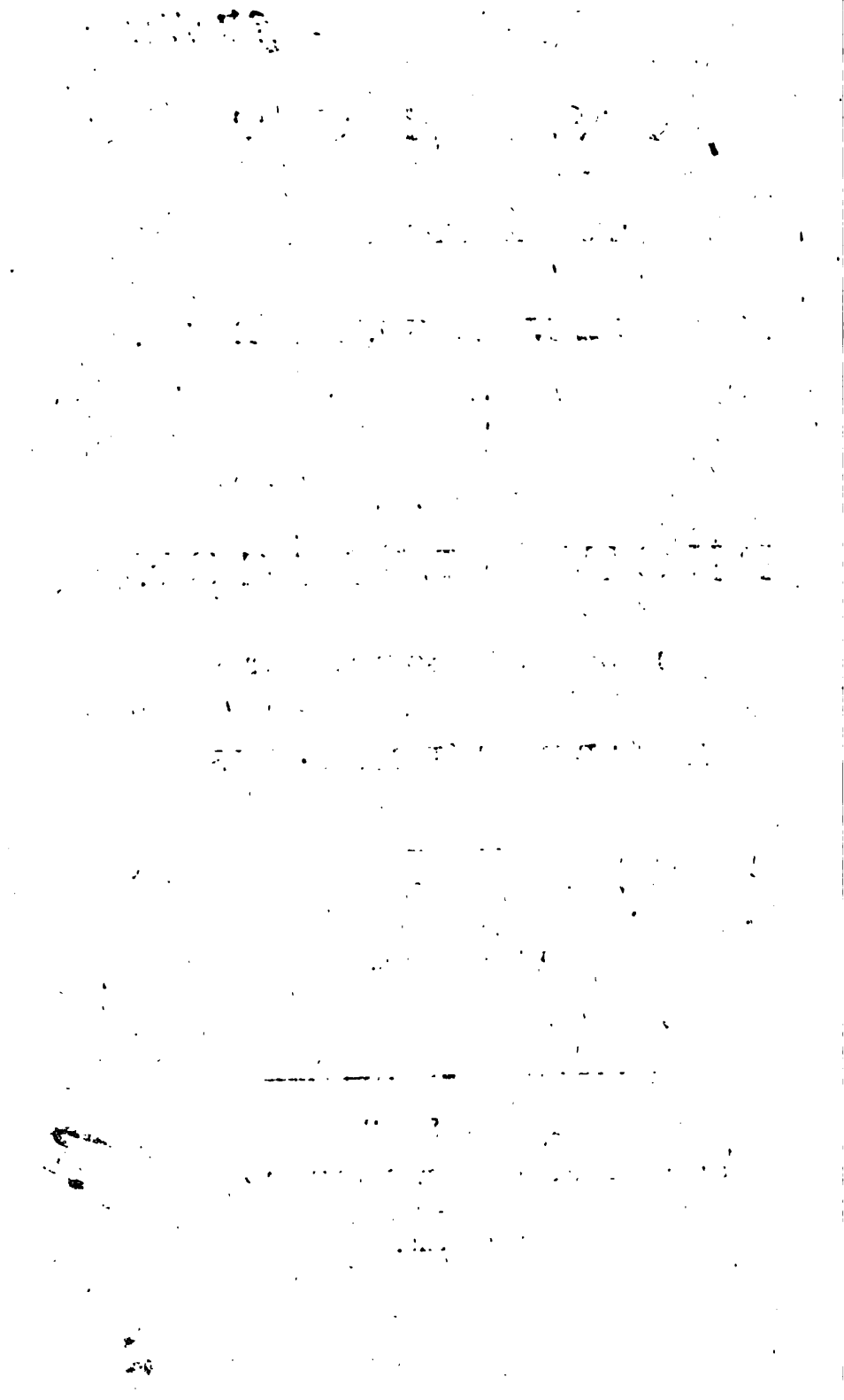
RICARDUS PORSONUS

PARS PRIOR.

LIPSIÆ

SUMPTIBUS C. H. F. HARTMANNI.

MDCCCXXIII.

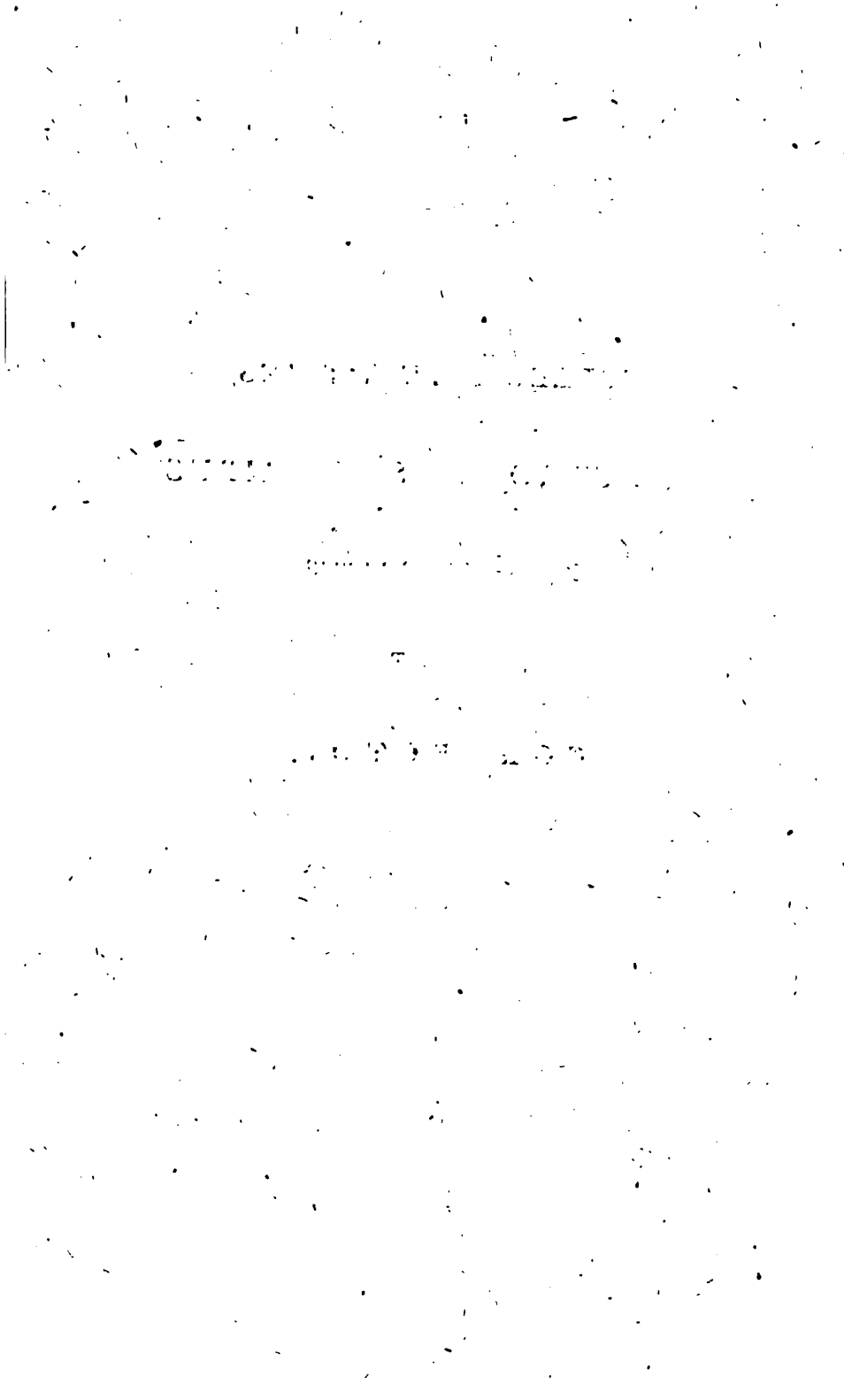

COLLEGII TRINITATIS
MAGISTRO ET SENIORIBUS

DE SE BENE MERITIS

DEDICAT

CORRECTOR.

De Photio disserere² non meum est, cui id solum mandatum fuit, ut Porsoni textum repraesentarem et codicem Galeanum conferrem. Laboris taedium sublevavit humanitas viri literatissimi Ioannis Cleaver Banks, qui mihi apographum² a se olim e Porsoniano descriptum(viii) ultro obtulit quod operis traderem. Itaque strenuam solertemque operam dante typographe, pensum intra quinque menses absolvi. Sed quum Galeani lectiones quasdam praetermissas deprehendissem, idem saxum denuo volvendum esse vidi, quod me diu exercuit. Nam primum collationem, ante annos duodecim cum editione Lipsiensī factam, diligenter perlustravi, atque inde passim notavi quae ad examen revocarem. Deinde totum codicem quam potui accuratissime tertium contuli. Atque ut dies diem docet, multa praesertim de orthographicis quisquiliis monenda putavi, quae prius sciens neglexeram. Praeterea lituras et primae scripturae mutatio-

¹ Hoc egit doctissime Blomfieldius noster in Censurae Edinensis Parte XLII.

² Deficiebat in v. *Συδάξας*. Accuratissime scriptum esse constitit, quam formas typographicas ad Porsoni autographum corrigerem.

nes omnes ad unam indicare conatus sum. Ita tandem
 (ix) muneri satisfactum esse spero. Illud saltem jure postulo,
 ut major etiam taenti mihi habeatur fides, quam diserte
 loquentibus exscriptoribus, quotquot hactenus viris doctis
 innötuerunt. ²

² Istiusmodi tenebriones exagitare neque libet neque va-
 cat. Tantum dico illos ne majuscularum quidem et minus-
 cularum discrimen tenuisse. Ita p. 34, 4 *Εὐκλεγες*, p. 120,
 25 *Πολιτείας ὅ*, p. 242, 25 *Μακρὰν ὄνειαν*, p. 379, 20. *Πάμ-*
φαλα, p. 627, 13 *Ἐποδμῶρ* procuderunt. Nemo jam mi-
 rabitur p. 97, 1 *Θυμηλία*, p. 119, 3 *ἀμεύς*, p. 246, 19
αὐχθῶν, p. 541, 16 *ἡγαβῆ*, ubi omnia plene et plane ms.
 Nam compendia quidem pro arbitrio interpretantur; ut *Παρ-*

θέντοι, *ἔμπροσθεν*. MS. [†] *προι θ*. Ut de sensu taceam, ex
 illius ipsius folii septem locis discere potuissent, pro *παρ-*

θέντοι non *προι* sed *παροι* scripturum fuisse librarium.
 Neque emendationibus abstinetur. Codex rectissime *ὀγκιῶν*
 p. 182, 4. Suprascribit *γγ* Galeus, e Suida scilicet. Illi,
οὐγκιῶν. In v. *Ἀήκυθον* bis e Suida voci *ἀλάβαστον* intru-
 sum est *ρ*, quod ne pro annotatione quidem habet codex.
 Passim e Suida interpolatum esse Dresdensem librum mo-
 nui in Kiddii Porsonianis p. 253. Contra, facetam homi-
 (x) num religionem vide, p. 120, 20. Ascribit Galeus, quo-
 modo solet auctores citatos indigitare, *Ὁ τὰ Θεβ. γράφας*.
 Pro varia lectione habent isti; quam tamen falso exhibent.
 Vide addenda ad p. 159, 9. 165, 19. In *Ἄρας*, *Ὀβολοῦ χι-*
μαίρα, *Παρήσω*, *Περματάμενος*, *Περμιοῖ*, et nescio an alibi,
 lacunas fingunt; vide p. 303. n. 5. Plura si vis, confer ad-
 denda ad p. 199, 5. 258, 20. 562, 10. 534, 11. 547, 17.
 584, 24. Ne tamen misellis iniquior sim, fateor multo
 pauciora ab iis ommissa quam putaram. In his non habenda
 sunt cum Schleusnero loca apud Albertum ad Hesych. vv.
Καιροσείων, *Κρι*, *Ἀύχνος*, ubi lege *Ἀπολλῶν*. Lex. Ms. non
Phot.

Adjeci fragmentum lexicæ rhetorici, optimæ quidem (x) notæ, sed misere foedatum et cum nullius momenti glossis permixtum. Ascripsit alia manus marginibus Harpocratonis, Bibl. Publ. Cantab. Dd. 4. 63. *Accessiones ineditas ad Harpocratonem e Bibl. Reg. Cant.* vocat Taylorus ad Oratores, operis scilicet nondum contracti (xi) particulas ratus. In eadem sententia fuisse Porsonum e Burncio, ni fallor, audiui. Scribæ manus, etsi non in elegans, compendiis plena est, quæ flavescente atramento vereor ne subinde me eluserint, quamvis chartas meas summa cum cura bis ad codicem exegerim. Ipse autem vides, me omnia, bona, mala, sana, corrupta, sine mutatione hic sistere voluisse.

Oblitus sum monere, indicem auctorum in Græcorum nominum ordinem a me esse redactum; quod utinam semper fieret. Illud etiam, ut spero, curabit futurus editor, quod in meas rationes non cadebat, ut rerum et verborum indicem adjiciat similem Sylburgiano (xii) in *Etymologicon Magnum*.

Errata omnia² minima memoravi; ne quis aut meae aut Porsoni negligentiae scribarum errores tribueret, ut *κτλιαροθροντρος* p. 290, 13.

¹ Bibliotheca Ioannis Mori Episcopi Eliensis, quam possidet academia e „munificentia“ vere „regia“ Georgii Primi.

² Effugit me p. 545, 20. ubi *ἐρχήσεως* G. P. In append. p. 711, 9. lege *Πυθώδε*, et adde, Sed *Πυθώδ'* G. P. p. 623, 8.

Sequitur ut Galeani codicis descriptionem subjungam. Membranaceus est, ejusdem fere magnitudinis atque Euripides Musgraviï; foliorum CXLIX, paginis singulis in binas columnas, quas vocant, distributis. Scriptus, jndice Porsono, circa annum MCC. Multa deesse patet, in

(XIII) quibus aestimandis certi aliquid praestant literae numerales, quibus signabantur in ima margine octona quaeque folia. Istarum literarum pleraeque a bibliopegis abscissae sunt; supersunt fol. 17 \overline{IS}
 25 \overline{IZ}
 101 \overline{KZ}
 117 $\overline{K\Theta}$
 133 \overline{AA} .

et vestigia ff. 45, 53, 85. Teneamus igitur inter f. 1 et f. 17 intercidiisse folia centum et quatuor, inter f. 25 et f. 101 quatuor. Lacunae Porsono ita distribuendae videntur:

Post f. 1 inter vv.	'Αἴσαι et 'Αγγλοῖδ'	foliorum	4
.. 2 .. .	'Αδιάκριτος et 'Επώνυμοι	..	100
.. 42 .. .	Κοικύλλειν et Κρατηρίων	..	4
.. 148 .. .	Φορητῶς et Φιλεύς	..	fere 8
In fine	fere 3

(XIV) (Addo deesse folium inter *Εὐριζον* et *Εὐωνον*.) Perit igitur prope dimidium lexicî.²

² Sero animadverti (quantum scilicet e Bekkero Anecd. p. 521—476. et Montefalconio Bibl. Coisl. p. 469—477. constat) Lexicon Sangermanense totum in Photii syllogen relatum esse, cujus integrae partem tertiam faciebat. Hinc

In scribendo libro versatae sunt octo manus, quarum una et altera pulcherrime, omnes accurate et sibi constantiter, quum literas tum compendia, notissima plerumque, formare solent. Si excipias primam paginam, et verbum hic ibi vetustate corruptum, nihil est in prima scriptura quod mediocriter doctum adolescentem, qui hoc serio agat, magnopere moretur. Sed negotium facessunt (xv) correctores, qui textum saepissime, adhibito interdum scalpello, refingunt.

Primus igitur scriba sit A,

Secundus sive B incipit fol.	3	Ἐκόνυμοι
C	25	Ἰαπία Ἀθηνᾶ
D	53	Λεγωνῆσαι
E 1	69, c. 3	Μυχόπεδον
F	70	Μουνηχιών
E 2	85	Ὀμοῦ
G 1	93	Πάππος
E 3	101	Περισσ
G 2	102, c. 3	Πλάκα
H	117	Σιώκολλος

Ex his E G compendiis saepe utuntur, A B D F H raro, C rarissime. F lenem, asperum, circumflexum, (xvi) saepe in merum punctum contrahit. Negligentiores sunt

potius supplementa petant Lipsienses, quam infimorum Byzantinorum ineptis librum distendant. Optandum quoque ut conferantur Cyrillus, etc. ne, quicumque Platonem aut Thucydidem • Photio emendare studebit, misceat sacra profanis.

P, 297, 24. *Pro n. 5. lege, Νηδί*: ubi accentus videtur esse
 mapus primae.

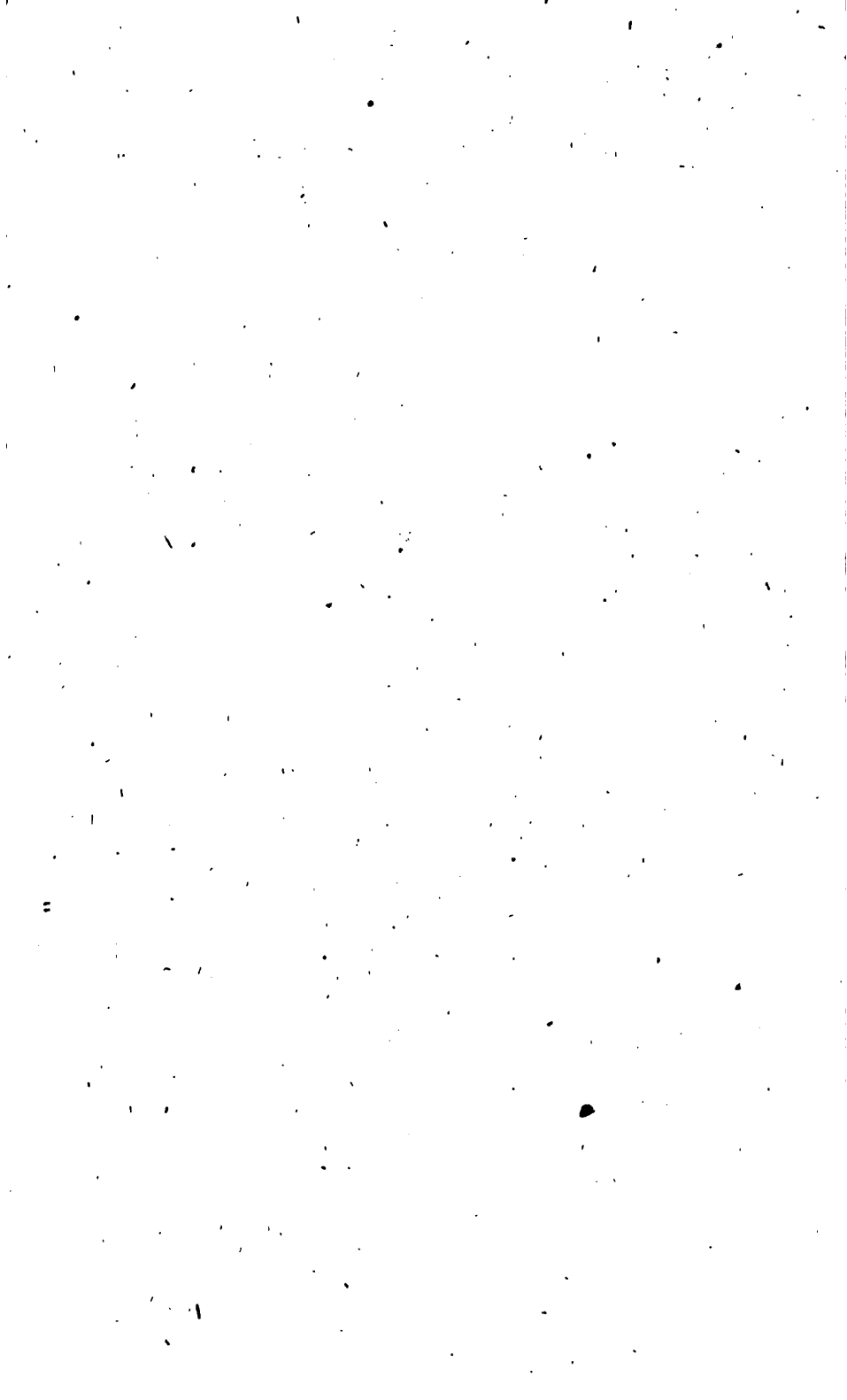
642, 1. Recte disjungit codex. Harpocraton; *Φάσκαλον*:
πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς. *Λυσίας ἐν τῷ πρὸς*
Δίωνα. *Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις*. Plura nesciunt
 nisi Cant. Trin. (olim Galeanus, qui *Λυσίας* ε. z. π. A.
 omittit) et Burneianus Musei Britannici. Hunc cum
 Gronovii Mediceo semper fere consentire notat Burge-
 sius, cujus excerptis utor. E. g. habet *Φάσις*, omit-
 tentibus ut vulgo Cant. Trin.

702, 4. Hesychius, *Ὀδῶν*: ὀδοῦς. Porsonus, „*Lege 'Ὀδῶν*:
ὀδοῦς, dens.“

745, 15. Sed pro *εὐφορίων*, ὥσπερ ἐν *φορίῳ* (vel *φορείῳ*) Har-
 pocratonis libri, certe Cant. Locum omittit Trin.

ΦΩΤΙΟΥ ΛΕΞΕΙΣ.

A — O.

ΦΩΤΙΟΥ· ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ⁽¹⁾
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝ-
ΑΓΩΓΗ, ΔΙ ΜΑΛΛΟΝ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΡΗ-
ΤΟΡΣΙ ΚΑΙ ΛΟΓΟΓΡΑΦΟΙΣ ΑΝΗΚΟΥΣΙΝ
ΕΙΣ ΧΡΕΙΑΝ· ΠΡΟΣΠΕΦΩΝΗΤΑΙ ΔΕ Σ
ΘΩΜΑ, ΠΡΩΤΟΣΠΑΘΑΡΙΩ ΚΑΙ ΑΡΧΟΝ-
ΤΙ ΤΟΥ ΛΥΚΟΤΟΜΙΟΥ,· ΟΙΚΕΙΩΙ ΜΑ-
ΘΗΤΗ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ· ΔΙ ΩΝ ΡΗΤΟ-
ΡΩΝ ΤΕ ΠΟΝΟΙ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΞΩ-¹⁰
ΡΑΙΖΟΝΤΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ.

Αί τῶν λέξεων πλείους, περὶ ἃς τὸ ποιητικὸν νέμεται
ἔθνος, εἰς τὸ ὠφελιμώτατον τοῖς βουλομένοις προσέ-⁽²⁾
χεον, Διογενιανῶϊ συνελέγησαν· εἰ γὰρ καὶ πολλοῖς ἄλ-
λοῖς ἐπὶ τοῦν ἦκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν πραγματείαν ἐν-
στῆσθαι, ἀλλ' οὖν, ὅσα γε ἐμὲ εἰδέναι, οὐδενὶ τῶν

¹ In summo paginae primae scriptum est, χρῆσθαι τὸ δῶρον
ἐκ νεκῆτα τοῦ λύχνου, et in imo, ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ
κατὰς αἶθερος καὶ ἀνοτάριος ὁ λύχνος. Literarum, quae an-
num significabant, apices tantum reliquit bibliopegus, sed
videntur fuisse ψψ, id est, 6707, sive A. C. 1199. Ἀλέξαν-
δρος ὁ Λύχνος, Rhetor et Poeta Ephesius, memoratur a Stra-
bone, xiv. p. 951. A. (642.) citatus etiam a Stephano in Τα-
προβάτη. Porsonus in Schedis apud J. C. Banks, quas post-
hac notabo Porson. B.

² λυκοταμίου Porson. B. Mihi non liquet de Galeano.

5 πρωτείων οὗτος περί γε¹ τὸν εἰρημένον πόνον ἐξίστα-
 ται· ὅσαι² δὲ ῥητόρων τε καὶ λογογράφων Ἀττικίζουσι
 γλώσσαν, καὶ ἀπλῶς εἰς τὸν οὐκ ἐθέλοντα λόγον ἐποχει-
 σθαι μέτρῳ συντελεῖν εἰσιν εὖ πεφυκυῖαι· ναὶ δὴ καὶ
 τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσοφίας, ὅσαι δέονται σαφηνείας· ταύ-
 10 τας δὲ ἄρα εἰ καὶ μὴ πάσας· οὔτε γὰρ ραΐδιον, οὔτε
 ἀλαζονείας ἢ ὑπόσχεσις πόρρω· ἅμα δὲ καὶ μείζονος ἢ
 καθ' ἡμᾶς σχολῆς· ἀλλ' οὖν ἄς μάλιστα γε εἰδέναι προσ-
 ῆκει καὶ ἀναγκαῖον* κεχρηῆσθαι συναγαγὼν, τὴν ἀνα-
 γραφὴν σοι κατὰ στοιχεῖον ἐποιησάμην· οὐδὲ τῶν ποιη-
 15 τικῶν παντελῶς ἀποστάς· ἐπεὶ μὴ ὁ ὅσοι ταύτας συνει-
 λόχασι τῶν ἄρμοζόντων τῇ χωρὶς μέτρου φράσει παν-
 τελῶς ἀπέσχοντο· ταύτην δὲ σοι ἄρα τὴν ὑπόθεσιν συνε-
 ταξάμην μνήμης τε ἅμα καὶ φιλίας ἀφοσίωσιν· διὸ εἰ
 20 καὶ τινος τῶν λέξεων περιέχει τὸ σύνταγμα ἐν αἷς ἢ
 ποιητικῇ διατρίβει μούσα, περὶ τὸν οὐδέν, οὐδὲ φιλότι-
 μον, οὐδὲ νοθεῦον τὴν πρόθεσιν· ἐφ' ὧν τε γὰρ οὐκ
 ἔστι πολιτικὴν φωνὴν εὐρεῖν δηλοῦσαν καθαρῶς τὸ ὑ-
 ποκείμενον, οὐ ποιητικὴν μόνον ἀνάγκη λαβεῖν, ἀλλὰ
 25 καὶ εἰ γλώτταν ἀπομάττειτο· τὸ γὰρ ἔχειν ὅτι οὖν ὀνό-
 (3) ματι εἰπεῖν, τοῦ μὴ ἔχειν χρειωδέστερον· ναὶ δὴ καὶ ὁ
 λίαν σεμνὸς καὶ τὸν ὄγκον πεποιημένος κόσμον λόγος,
 πολλὰς, αἷς τὸ ποιητῶν ἐντείνεται μέτρον, τῇ οἰκείαι³
 σπουδῇ φιλεῖ ὑποβάλλεσθαι καὶ μέντοι καὶ ὅσαι σαφέ-
 5 στεραι μὲν εἰσι τῶν λέξεων, δοκοῦσι δὲ πῶς μνήμης
 δεῖσθαι τῆς ἀναγωγῆς αὐτὰς εἰς τοὺς γεγεννηκότας,
 οὐδὲ τούτων κατὰ τὸ δυνατόν τοὺς πατέρας ἀπεσιωπή-

¹ γε om. Porson. sed addunt G. (i. e. Galeanus) et Porson. B.

² αι evanidae in G.

* Incipit in καὶον fol. 1. col. 2.

³ Potius esse videtur οἰκείαι. Porson. B.

σαμεν· ἀλλὰ καὶ εἴ που τις ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἀσάφεια
 τῇ τῶν λέξεων παραπλεκομένη ἐρμηνεύει τὸ τοῦ λόγου
 διέφθειρδ̄ χρῆσιμον, οὐδὲ ταύτην λελυμασμένην ἐγκατε- 10
 λίκομεν· ἀλλ' εἰς τὸ σαφέστερον καὶ οὖν Ἀττικώτερον
 ἤρμωσάμεθα· σὺ δὲ μετὰ ¹ * * * τὴν * παροῦσαν τῶν λέ-
 ξων συναγωγὴν ἀκριβέστερον ἢ εἴης ἐποπτεύων, πότε-
 ρον κομπευομένη μᾶλλον, ἢ τὸ μέτριον τιμῶσα ἢ ὑπό-
 σχεῖς προοιμιάσατο. ἀλλὰ γὰρ προσθεῖν ὡς οἶμαι καὶ 15
 κοινοῦντι ² σοι περὶ τοὺς ῥητορικοὺς καὶ συγγραφικοὺς
 λόγους, ἢ τῶν λογάδων λέξεων μελέτη τὴν ἐπὶ τοῖς ῥή-
 μασι δύναμιν σοφωτέραν μᾶλλον ἐπιμαρτυρήσειεν.

Περίφρασις ἐστὶν ὅτε διὰ πλειόνων λέξεων οὐ πολ-
 λά, ἀλλ' ἐν τι δηλοῦνται· οἷον· ἀντὶ τοῦ ἀνθρώποι, υἱοῖ 20
 ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΔΙ' ὨΝ ΡΗΤΟ-(4) ΡΩΝ ΤΕ ΠΟΝΟΙ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΞΩ- ΡΑΙΖΟΝΤΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ.

Α τὸ ἄλφα περισπασθὲν δηλοῖ τὸ εἶθε· οὕτως γὰρ 5
 Καλλίμαχος κέχρηται· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ὦ ἄρθρον· ὡς
 Ὅμηρος· ἃ δειλοί· βραχέως δὲ καὶ δασέως ἐκφερόμενον
 ἄτινα σημαίνει· παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ, ἴδια· καὶ παρ'
 Ὅμηρῳι δὲ, τὰ ἑαυτοῦ· τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος·
 τάσσεται δὲ τὸ ἄ καὶ ἀντὶ τοῦ ὦν· ὡς καὶ παρ' Εὐρύ- 10
 κλῆι ἐν Μηδείαι· Πράξασ' ἃ ³ μέλλω καὶ τυχοῦσ' ἃ βού-

¹ Duodecim circiter literae evanuerunt. Porson. σὺ δὲ (ὦ
 κράτιστε Θωμῶ) Porson. B.

² Incip. τὴν ε. 1. σ. 5.

³ Ita G. ex em. statim facta pro πενοῦντι.

⁴ πράξασα μ. κ. τυχοῦσα ἄ.

- Ἄγωνία:** ὁ ἀγωνισμὸς καὶ ἀγών· λέγεται δὲ οὕτως καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ.
- (7) **Ἀγωνιαῖ:** Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγωνι¹
Ἀγῶνα: καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησιν.
Ἀγωνιῶ: κινδυνεύω.
- 5 **Ἄγών:** ὄνομα κύριον δηλοῖ, ὡς Δουῆρις ἱστορεῖ· σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἄθροισμα· καὶ τὸν ναὸν ἐνθα* ἀθροίζονται· καὶ τὸν τόπον ἐνθα ἀθροίζεται τὸ πλῆθος.
- Ἀγῶνα:** καὶ Ὅμηρος τὸν τόπον αὐτὸν, ἐν ᾧ ἀγωνίζον-
 10 ται· Θουκυδίδης ἐ· προσελθῶν² εἰς τὸν ἀγῶνα, ἀνέδησεν τὸν ἠνίοχον.
- Ἄγών οὐ δέχεται σκήψεις:** τάττεται ἡ παροιμία καὶ³ ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄνησαμένων εἰς σκήψιν.
- Ἀγωνιαῖν:** Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι· καὶ ἀγωνι-
 ῶντες, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι, ὁ αὐτός.
- 15 **Ἀγωνος:** κατὰ σχηματισμὸν,⁴ ἀντὶ τοῦ ὁ ἀγών· ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη· οὕτως Ἀλκαίρις ὁ λυρικός πολ-
 λάκις ἐχρήσατο.
- Ἀγωνοθέτης:** ὁ ἐν τοῖς σκηναίοις· ἀθλοθέτης δὲ, ὁ ἐν τοῖς γυμναίοις.
- 20 **Ἀγῶνα:** τὴν συναγωγὴν· οὕτως Ἀριστοφάνης.
Ἀδαγμός: ὁ δαξισμὸς· ὅπερ ἐστὶ κνησμὸς· οὕτως Σοφοκλῆς.
- Ἀδαήμονες:** ἄπειροι.
Ἀδαμάντινα: στεργρά.
- (8) **Ἀδαξῆσαι:** τὸ κνησαι· ἀνακ ἐν τῷ ὁ⁵ ὁ δαξῆσαι· καὶ ἀδα-

¹ Sic G. quasi voce imperfecta.

² Incip. f. 2. c. 2.

³ προσελθῶν καὶ forsan delere volebat scriba.

⁴ -μός primo; statim correctum.

⁵ ὁ om.

- χεῖν τὸ κνήθειν· Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄ^δ χῶρα ἐκλέ-
γει τ' αἰεῖ· Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσειν.
- Ἀδασμος: οὐδένα δασμὸν ἐκτίνουσα,¹ οὐδὲ μερίζουσα
δασμὸν τῆς οἰκήσεως· οὕτως Αἰσχύλος. 5
- Ἀδίξ: μέτρον τετραχολίνικον· οὕτως Ἀριστοφάνης.
- Ἀδεῖς δέος: τάσσεται ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φοβερὰ φοβουμένων·
ἢ ἀσφαλές· οὐ φοβερόν.
- Ἀδέητος: Ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ ἀνευδαής.
- Ἀδείματα: ἄφοβα. 10
- Ἀδεκάστως: ἀμερίστως· δικαίως· ἠδωροδοκῆτως· ὀρ-
θῶς.
- Ἀδεκατεύτους: ὧν οὐκ ἀνατέθειται ἡ δεκάτη τοῖς θεοῖς.
- Ἀδελφίζειν: τὸ ἀδελφόν τινα πυκνῶς καὶ θεραπευτικῶς 15
καλεῖν· οὐ μόνη ἡ κωμωδία, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥήτορες τῆ
λέξει ταύτηι χρῶνται· οὕτως Ἰσοκράτης.
- Ἀδημονεῖν: κυρίως μὲν ἔστι τὸ ἀπορεῖν καὶ ἀμηχανεῖν ἐν 20
τινὶ ² δῆμῳ ἢ χώρῃ· Ὀμηρος.
- Ἀδῆν: τῶν ἐν τῷ σώματι γεγενημένων ἔστι τοῦτο· γίνε-
ται δὲ περὶ βουβῶνας καὶ μασχάλας· καὶ ἐτι ὑπὸ τὰς
σιαγόνας· ὀξύνεται δὲ ἡ λέξις καὶ δασύνεται παραλόγως,
ὡς φησὶν Ἡρωδιανός.
- Ἀδην: τὸ ἄλις· Πλάτων πολλαχοῦ κέχρηται· ἢ εἰς κό- (9)
ρον· ἱκανῶς ἀρκούντως· ἐν Χαριδίῃ· ³ ἐπεὶ δὲ τῶν
τοιούτων ἄδην εἴχομεν.
- Ἀδημονῶν: ἀγωνιῶν.
- Ἀδήριτος: ἄμαχος. 5

¹ ἐκτείνουσα.

* Incip. f. 2. c. 3.

² Ante δῆμῳ nescio quid scribere voluisse videtur Por-
son. B.

³ χαρμ δ ἐπι ms. ut literae obsolevisse videantur in exem-
plari unde hoc transcriptum est. Porson. B.

Ἄδηφάγος: ἀδρόως ἐσθίων· κολυφάγος· γαστριμαργός.

Ἀδηνέως: ἀπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως, κατὰ στέργσειν τῶν
δηνέων καὶ μεριμνῶν.

10 Ἀδηφάγον ἄρμα: τὸ τέλειον.

Ἀδηφάγοι τριήρεις· αἱ μεγάλαι οὕτως ἐλέγοντο· ἢ ἔχου-
σαι τὰ πληρώματα ἐντελῆ· καὶ ἀδηφάγα ἄρματα, καὶ
μεγάλα καὶ τέλεια· καὶ ἔστι πεποιημένον ἀπὸ τοῦ ἄδην
ἐσθίειν, ἦτοι δαίμιλως.

15 Ἀδηφάγοι τριήρεις λέγουσι ἂν αἱ ἐντελομίτσοι καὶ πολλὰ
ἀναλίσκασαι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν τελείων καὶ ἀγωνι-
στῶν * ἵππων· Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ Κωμωιδιοτραγωιδίᾳ
τοὺς πότας λύχνους ἀδηφάγους εἶπεν.

20 Ἀδῆωτον: ἀπόρθητον· ἀπραΐδευτον.

Ἀδηφάγοι: ἀγωνισταὶ ἵπποι οὕτως ἐκαλοῦντο, ὡς Ἀρι-
στοφάνης καὶ Φερεκράτης· ἔφη δὲ καὶ ἀδηφαγοῦσα Σο-
φοκλῆς· καὶ ἀδηφαγεῖν Ἑρμῖππος· ἀλλὰ καὶ ἀδηφάγον

25 εἶπεν Λυσίας τὴν τέλειον μισθὸν λαμβάνουσαν τριήρη·

(10) Ἀλκαῖος δὲ ὁ κωμικός καὶ τοὺς πότας λεγομένους λύ-
χνους ἀδηφάγους ἔφη χαριεντιζάμενος· καὶ δρόμεις δε-
τινες ἐν Νεμέᾳ ἀδηφάγοι ἐλέγοντο· καὶ οἱ γυμναστικοὶ
παρὰ Ἀργείοις οὕτως· λέγουσι δὲ τινες καὶ τὸν ἱερὸν
λόχον ἀδηφάγον.

5 Ἀδιάντον: ξηρόν· ἄβροχον· ἢ φυτὸν παρ' ὕδασι φυόμε-
νον τὸ καλούμενον πολύτριχον.

Ἀδιάφθορον: ἄμωμον· λέγεται δὲ ἀδιάφθορον, καὶ τὸ
μήπω μετ' ἀνδρὸς παιδισκάριον γεγονός· ὡς Μένανδρος·
10 καὶ μὴν ἀδιάφθορον, τὸ μὴ δὲ μιᾷ ὑποκείμενον φθο-
ραῖ· ὡς Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· ὅποτε δὴ τὸ ἀδιά-
φθορον καὶ ἀθάνατον οἴχεται· λέγεται δὲ ἀδιάφθορον,
καὶ τὸ μὴ παρακεκνημένον τῆς ὀρθῆς γνώμης· ὡς ὁ αὐ-
τὸς ἐν Νόμων 5· ἀδιαφθόρους ταῖς δεήσεσι δικάζειν·

* Incip. σῶν f. 2. c. 4.

προάγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπιρρηματικῶς· ὡς *Λισχίνης* 15
φῆσιν ἀδιαφθόρως.

Ἀδαικίτης: ἀλλότριος· ἀήθης.

Ἀδιάκριτος: ἀδιαχώριστος· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ
γασκόντων τὰ δέοντα, ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων. **** :

Ἐπώνυμοι: διττοὶ εἰσὶν οἱ ἐπώνυμοι· οἱ μὲν δέκα ἀριθμὸν, 20
ἀφ' ὧν αἱ φυλαί· ἕτεροι δὲ δύο· καὶ τοῖς μὲν, ἀφ' ὧν
αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον
ἔτος· ἀπὸ εἴ ἔτους μέχρι ξ'.

Ἐπώνυμοι: οἱ κατ' ἀρετὴν διαπρέποντες, ἄστοι καὶ ξένοι, 25
χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμῶντο· ὑφ' ὧν ἐνίων καὶ ταῖς φυλαῖς (11)
ἐτίθη ^α ὀνόματα· φασὶ δὲ ἐκεῖθεν πρῶτον δόξαι τὰς
φυλαῖς ἐξηγήσασθαι· ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὄνομα ταῖς
φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο ποιῆσαι·
καὶ ἕκαστον ὀνόματα ἴδια γραψάμενον κληρῶσαι· παρὰ 5
οὖν τὰς εἰκόνας τῶν ἐπωνύμων τούτων εἰσηγοῦντο τοὺς
νόμους πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίους· ἰν' ἐντυγχάνοντες αὐ-
τοῖς οἱ βουλόμενοι κατηγοροῖεν.

Ἐπωπτευκότων: οἱ μνηθέντες ἐν Ἐλευσίνι ἐν τῇ δευτέραι 10
μυῆσει ἐποπτεύειν λέγονται.

Ἐπώχετο: ἐπεπορεύετο.

Ἐραϊ: ἐπιθυμεῖ.

Ἐρανεμπόλοις: τοῖς ἐκ τῶν ἐράνων ἐμπολῶσιν ἀπὸ τῶν
ἀρχῶν.

Ἐρανεμπόλοι: ἀπὸ τῶν ἐράνων βιοῦντες.

15

Ἐργάτης: φιλεργός.

Ἐργασεῖν: ἐργαστικῶς ἔχειν. ^β

Ἐρανα: δῶρα.

^α Desunt, si recte conjicio, centum folia, usque ad vocem
Ἐπώμοι. Porson. Incipit fol. 5. col. 1. μοι· οἱ μὲν δέκα. E
Suida supplet Porsonus.

^β ἐτίθει.

^γ Ἐργασίην: ἐργατικῶς ἔ.

- ¹Ἐρανον : ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον.
- 20¹ Ἐρανος : ἐντολή· εἰσφορά· ἢ συλλογή· ἢ σπουδαιότερον * * * * *
- ¹Ἐράνισας : Δημοσθένης· ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας· ἐρανιστῆς μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἔρανον μετέχων καὶ τὴν
25 φορὰν, ἣν ἐκάστου μηνὸς ἔδει * καταβάλλειν, εἰσφέρων. ²
- (12) Ἐρανιστάς : ὡς ἡμεῖς καλοῦσιν· Ἀριστοφάνης Ὀλκᾶσιν· ³
Πρώην ἔρανιστάς ἐστιῶν ἠψησ⁴ ἔτνος.
- ¹Ἐρανίσαι : τὸ λαβεῖν ἔρανον καὶ συλλέξαι παρὰ τινος.
- 5¹ Ἐρανιῶν : ἐρανισθησόμενος.
- ¹Ἐραστριαῖν καὶ ἐρωτίζειν λέγουσιν.
- ¹Ἐρατειχεύειν : ⁵ στρατεύεσθαι.
- ¹Ἐργάνη : ἢ Ἀθηνᾶ παρὰ τὸ τῶν ἔργων ἐπιστατεῖν· ταύτης εὐραμένης τὰς τέχνας.
- 10¹ Ἐργαστίτερον λέγουσιν.
- ¹Ἔργα νέων : ⁶ παροιμία τίς ἐστίν· οὕτως προσαγορευμένη· Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων·
¹Ἐργίσκη· τῆς Θράκης ἐστὶν ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶ-
15 νος καὶ Ἄβας νύμφης.
- ¹Ἐργοκλῆς καὶ Ἐργόφιλος : στρατηγοὶ Ἀθηναίων.
- ¹Ἔργον εἰπεῖν : χαλεπὸν εἰπεῖν.
- ¹Ἐργολάβῃσαι λέγουσιν.
- 20¹ Ἔργον : ὁ μισθός· καὶ λαβεῖν ἔργον· τὸ μισθῶσαι ἑαυτόν.
¹Ἐργολάβοι : οἱ προϊστάμενοι τινῶν.
- ¹Ἐρεβίνθινος Διόνυσος : ἀντὶ τοῦ ζωμοῦ· παροιμία· τὰτ-

¹ In G, nullum lacunae vestigium.

² Inc. f. 5. c. 2. ταβάλλειν.

³ εἰσφέρειν. ⁴ ὀλκᾶσιν. ⁵ ἠψησα.

⁶ Accentum om.

⁶ Ἐργανέων, et mox; tum προσαγ. et μέσον, (sic) in litura ab ead. m.

τεται δὲ αὐτὴ ἐπὶ τῶν ἀφορμῶς τῶν εἴτε χρηστῶν,
εἴτε μοχθηρῶν ἐκβάσεων παρεχομένων.

Ἐρέβινθος: αἰδοῖον.

(13)

Ἐρεῖδειν: τὸ ἐσθλεῖν σφοδρῶς ἢ ἄλλο τι ἐνεργεῖν συν-
τόως. Ταγηνισταῖς. Ἐρεΐδετον, καὶ γὰρ κατόπιν σφῶν
ἔφομαι.

Ἐρεσθαι: ἐρωτῆσαι· πυθέσθαι.

5

Ἐρέσσειν: συντόμως ἐσθλεῖν· ἀπὸ τῶν ἐρεσόντων.

Ἐρεσχηλεῖν: πολὺ παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ
παρὰ Ἰωσὶν· γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἐρεῖν καὶ ἀπὸ τῆς
λέσχης.

Ἐρεσχηλοῦντα: σκώπτοντα καὶ χλευάζοντα· καὶ οἶον 10
ἐρίζοντα.

Ἐρετρικὸς κατάλογος: ἐπὶ Διφίλου ἄρχοντος ἔγραψαν
ψήφισμα τοὺς ὀμήρους καταλέξαι ἐξ Ἐρετριατῶν
πλουσιωτάτων.

Ἐρεφθεῖς: ἐπιστεγάσας.

15

Ἐρήμη δίκη: ὅτ' ἂν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν
κρίσιν καταδικαιτηθῆ.

Ἐρήμην ἀλῶναι:

Ἐρημον ἐμβλέπειν: ἀκίνητον καὶ νωθρόν· οἶον ὅτ' ἂν
εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανές βλέπωμεν· 20
Ἀριστοφάνης Πολυίδω.

Ἐριθος: ἡ μισθοῦ-ἔρια ἐργαζομένη.

Ἐρίκη: εἶδος φυτοῦ.

Ἐρικτῶν: τῶν διχειρικτῶν πυρῶν καὶ μὴ εἰς ἄλευρα ἀ-
ληλεσμένων· ἀλλ' ὥστε δύο ἐξ ἐνός γεγονέναι· τοῦτο 25
λέγουσιν ἐρικτόν.²

Ἐρινάζειν: ὀλύνθους περιάπτειν ταῖς ἡμέραις συκαῖς ἀπὸ (14)
τῶν ἐρινεῶν³ καὶ ἀγρίων συκῶν· ἐξ ὧν οἱ λεγόμενοι

* Inc. f. 5. c. 5.

¹ ἄρχοντες.

² ἐρικτόν.

³ ἐρινεῶν.

πῆνες μετασέρχονται εἰς τὸν τῶν ἡμέρων συκῶν καρ-
 5 πὸν καὶ κρατύνουσιν αὐτόν· ὥστε μὴ ἀπορρυῆναι τῶν
 δένδρων.

* Ἐριούνιον κάρθον· τὸν χθόνιον.

* Ἐρίπναι· αἱ ἀπερρωγυῖαι πέτραι.

* Ἐρικνωμένον·

* Ἐρίωι στέφαντες· ἀντὶ τοῦ στέμμα περιθέντες· Πλά-
 10 των Πολιτείας ἱ·

* Ἐρκάνη·² φραγμός.

* Ἐρκαισι· δικτύοις.

* Ἐρκη· πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοὶ
 καλοῦσιν.

15 * Ἐρκειος· γενναῖος· λέγεται δὲ καὶ Ζεὺς.

* Ἐρρειν· ἰέναι.²

* Ἐρκείου Διός· ἔρκον Ἀθηναῖοι τὸν οἶκον ἐκάλουν· τὸν
 οὖν φύλακα τοῦ οἴκου ἰδρυσάμενοι, Ἐρκειον Δία κα-
 λοῦσιν.

20 * Ἐρκειος Ζεὺς· ὡς βωμοὶ ἐντός ἔρκους ἐν τῇ αὐλῇ
 ἰδρυνται· τὸν γὰρ περιβολὸν ἔρκος ἔλεγον· μετῆν δὲ
 τῆς πόλιτείας οἷς εἶη Ζεὺς Ἐρκειος.

* Ἐρκόπεζα· τὰ περιτεθειμένα ἀκανθώδη³ ξύλα πρὸς τὸ
 μὴ ὑπερβαίνειν δύνασθαι.

(15) * Ἐρμαῖν· ὕφαλος πέτρα· Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ
 Ἀριστοφάνης.

* Ἐρμαῖ·⁴ Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθη-
 ναίων γράφει ταυτί· ἀπὸ γὰρ τῆς ποικίλης καὶ τῆς
 5 τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἐρμαῖ καλούμενοι· ἐκά-

* Inc. f. 5. c. 4.

¹ Hic et in reliquis ab ἔρκος derivatis lenem spiritum G.

² Confuse, λ. δὲ καὶ ζεὺς ἔρρειν ἰέναι.

³ κλειθηδη.

⁴ ἔρμαλ ter.

λοῦντο δὲ τινες καὶ Ἰκπάρχειοι¹ Ἑρμαῖ ἀπὸ Ἰκπάρ-
χου τοῦ Πεισιστράτου.

Ἑρμαῶν: τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος· ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς
ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν· ὡς οἱ ὄδοιποροὶ κατεσθί-
ουσι.

10

Ἑρμάφροδιτος: ἢ τὸν ἀμφοτέρα ἔχοντα τὰ μέρη, ἀρ-
ρίνων καὶ θηλειῶν, φασίν· ἢ τὸν αἰσχροῦς καὶ ποι-
οῦντα καὶ πάσχοντα.

Ἑρμῆς τρικέφαλος:²

Ἑρμῆς στροφεύς: ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος· ἀπὸ 15
τοῦ στροφεύς τῆς θύρας.

Ἑρμῆς τετρακέφαλος: ἐν Κεραμεικῷ* Τελεσαρχίδου
ἔργον.

Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ κυλίδι: Φιλόχορος λέγει ὡς οἱ ἐννέα 20
ἄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν Ἑρμῆν παρὰ τὸν
κυλῶνα.

Ἑρμείας: ὄνομα κύριον· ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίκρατος· οἰ-
κειῶς³ δὲ δέκεται πρὸς Ἀριστοτέλην· καὶ τὴν θετὴν
αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ.

Ἑρμῆς: πόσεως⁴ εἶδος· ὡς ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ Διὸς (16)
σωτήρος.

Ἑρμιοὶ καὶ ἐξ Ἑρμοῦ: τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.

Ἑρμιόνη: χωρίον ἄστυλον· ἢ πόλις ἢ ἐν Πελοποννήσῳ, 5
ἔχουσα ἱερὰ Διὸς καὶ Περσεφόνης ἄστυλα.

Ἑρμοκοπίδαι: οἱ τῶν Ἑρμῶν τοὺς τραχήλους καὶ τὰ
αὐδοῖα ἀποκόψαντες· φασὶ δὲ Ἀλκιβιάδην συμπράτ-
τοντα Κορινθίους τοῦτο πράξαι.

¹ ἰκπάρχειοι.

² Sesquilineae spatium vacuum.

* Inc. κωϊ f. 4. c. 1.

³ οἰκειῶς.

⁴ Ἑρμῆς πόσεως· εἶδος — Sed huiusmodi errores plerum-
que tacebo.

- 10 Ἐρμοκοπίδαι: οὕτως ἐκλήθησαν οἱ τῆς περικοπῆς τῶν Ἐρμῶν (αἴτιοι).¹ οὕτως Ἀριστοφάνης.
 Ἐρμου κλῆρος: ὁ πρῶτος ἀνελκόμενος· εἰώθεσαν γὰρ κατὰ πικρὴν τοῦ θεοῦ φύλλον ἐμβάλλειν ἐλαίας καὶ
 15 πρῶτον ἀνέλκειν τοῦτον· ἐλάγχχανα δὲ ὁ μετὰ τοῦτον.
 Ἐρμος: δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀκαμαντίδος· Διονύσιος δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ Ἐρμος ὡς ἔρκος.
 Ἐρμώνιος χάρις: ἡ κατὰ ἀνάγκην δεδομένη.
 Ἐρόμενος: ἐρωτῶν.
 20 Ἐροιάδαι: οἱ Ἐροιάδαι δῆμος ἐστὶ τῆς Ἰαποθωντίδος φυλῆς.
 Ἐρπει: τῆ κοιλία βαδίζει.
 * Ἐρπήνη: πάθος ἐστὶ χαλεπὸν, ἀπὸ τοῦ ἔρπειν καθ' ὅλου τοῦ σώματος· ἤτοι ὑπονέμεσθαι.
 25 Ἐρπύζων: ἐκ μεταφορᾶς βαδίζων.
 (17) Ἐρρει: φθειροῦ ἀπαλλάττον.
 Ἐρρει: κατέπιπτεν.
 Ἐρρειν: φθειρεσθαι.
 Ἐρρέτω: οἰμωζέτω· φευγέτω.
 5 Ἐρρηκε: φθείρεται.
 Ἐρρήσετε: φθειρεῖσθε.² καὶ ἐρρήσας, φθαρεῖς.
 Ἐρρηνοβοσκός: ὁ προβατοβοσκὸς ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλέους· ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄρην.
 Ἐρρήσεις: μετὰ βίας εἰσελεύση.
 10 Ἐρρήσαντο: ἐψηφίσαντο.
 Ἐρριον: εἰς φθοράν· Εὐριπίδης.
 Ἐρριον: τάχιον.
 Ἐρριπίζετο: ἤυξετο· ἀντὶ τοῦ ἐνεκαίετο· κυρίως γὰρ ἐπὶ πυρὸς λέγεται.
 15 Ἐρρόντων: φθειρέσθωσαν.

¹ Om. αἴτιοι.

* Inc. f. 4. c. 2.

² ἐρρήσεται: φθειρεῖσθαι.

Ἐρρώγασιν: ἐσχίσθησαν.¹

Ἐρρωγότες: διεσπασμένοι.

Ἐρρων: μετὰ φθορᾶς παραγανόμενος ἢ κορευόμενος.

Ἐρρωκίζομεν: σύμμικτα² καὶ συμπεφυρμένα ἐποιοῦμεν.

ῥῶπος γὰρ ὁ κοικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος.

20

Ἐρρώσαντο: ἐπαρώθησαν.

Ἐρρώσθαι φράσας: οἰμώζειν εἰπὼν· κατεγνωνκώς.

Ἐρρήεις: πρόσφατος· ἐνυγρὸς τε καὶ ἀμόλυντος.

Ἐρρήεντα: δροσώδη καὶ ἀπαλὸν νεαρὸν.

Ἐρυγγάνειν: ὃ ἡμεῖς ἐρεύγεσθαι.

25

* Ἐρυθραίνει: πυρρὸν³ ποιεῖ· ὄφεν καὶ ἐρύθημα, ἢ ῥίζα (18)
ἢ λεγομένη ἐρυθρόδανον.

Ἐρυθραῖοι: οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Ἐρυθρᾶς κα-
λουμένης.

Ἐρυμα: φύλαγμα καὶ τεῖχος.

5

Ἐρυμνήν: ἡσφαλισμένην.

Ἐρυσίβη: θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτω γινόμενον· ὃ λυμαί-
νεται τὸν καρπὸν· τινὲς νόσον ἐπιχμομένην τοῖς σπέρ-
μασιν· ἢ ἡ κομορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου.

Ἐρυσμον: λάχανον οὗ τὸ σπέρμα τρίβουσαι πίνουσι αἱ 10
κύουσαι γυναῖκες.

Ἐρυσος: σκυρίς.

Ἐρύσταζεν: εἶλκεν.

Ἐρύσιμον: ἐλκυσίμον.

Ἐρυφον: οὐκ ἐρρόφησα.

15

Ἐρχθέντα: ὕδατι ἀποσκιγέντα.

Ἐρχιάδαι: * Ἐρχία δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

Ἐρωδιός: ὀρνέου εἶδος.

Ἐρώμεθα: ἐρωτήσαμεν.

¹ ἐσχίσθησαν.

² εὐμικτα

[†] Inc. f. 4. c. 5.

³ πυρρὸν.

* Ἐρχιάδαι: forsan ex em. pro Ἐρχιάδαι, sed ejusd. m.

102 καίτετα· ἢ ἀνὰ τὸ συνελθόντος· ἀπὸ τῆς τῶν ἄνθρω-
 πῶν ἀπάθης, ἢ τῆς συνελθόντων ἀφαιρημένων. **Εσπερίαν**
 λέγουσι τὴν τοῦ ἡλίου ἑσπέραν, καὶ ἀφ' ἐσπέρας
 ἔσπερον· ἔσπερον δὲ τὸ ἐπιτελειώμενον ἢ τὸ ἐπιτε-
 ῶμενον κατελευθεκί· ἐσπέριον· ἐπὶ ὄψεως ὁδόν.
 10 **Ἐσπερίαν**· χεῖρα ἡ κοίτην· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον
 ἔσπερον· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον
 * **Ἐσπεριμένον**· τὸ κατὰ τὸν ἄστρον· τὰ κοίτην· καὶ τὰ
 θεῶν· διὰ τοῦ θ' οὐχὶ στατέδαι.
 Ἐπὶ ἄν· ἔως ἄν.
 15 **Ἐσπεριμένον**· ἀναγεγραμμένον· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον
 ἔσπερον· τὸ μέλλον λέγουσι· καὶ ἔσπερον καὶ τὰ ὅμοια
 ὅμοιος· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον
 ἔσπερον· τρέφειν· καὶ ἔσπερον· τρέφεται· ἔσπερον
 ὄσπερον· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον
 20 **Ἐσπία**· ὄσπερον· οἰκίσις· βωμός· χυτρόπος· ἔσπερον.
Ἐσπιατόρια· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον
Ἐσπιατορ· ὁ εἰς ἔσπερον καὶ ἔσπερον καλῶν· δαι-
 τῶν· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον
Ἐσπία· ὄσπερον· ἀφ' ὧν οὐκ ἔσπερον· μεταδόνται· οὐδὲ ἔσπε-
 25 **νεγκάντι** ἢ ἐπ' ὧν ὄσπερον· ἐκφέρειται ἀπὸ τῆς θυσίας.
Ἐσ τί ἐτι· μέχρι τίνος.
Ἐσπιν· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον
 (22) **περὶ τοῦ ὑπάρχειν τι**· ἔσπερον· πῶς· ἔσπερον· ὅτι ἄν· ὄσπε-
 ρον· ἐρώτησιν ἀποκρινόμεθα· τὴν ὑστέραν ὄσπερον.
Ἐσπίων· ἀριστοπόων· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον
 (23) **Ἐσπιατορ**· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον
 τοῦ διέφθειραν τὰ ἐν τῇ οἰκίαι.
Ἐσ τὸν λαμένα· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον· ἢ τὸν ἄστρον
 ἀπὸ τῆς πύκτως

* Inc. f. 5. c. 2.

* Ἐσπιατορ

- σφοδρότερον ἐρέσσασκε· ὅθεν παραμίλα κατὰ τὰ ἑπι-
 κές· Ἀσπικὸς ἔς τὸν κινέρι· ἕτερος γὰρ ἄσχυρος· 10
 Βατρωμνημένος· ὁ ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μένων.
 Ἐσπαρέθη· ἐσπαρέθη· ὠμαλίσθη·
 Ἐσπείλεν· ἠσπείλεν· ἔσπληεν· ἔπλησεν· ἰσπεία καὶ τὸ
 κίσις δῆσασιν· πεπῆσαν·
 Ἐσπλημένον· ἔσπλημένον· ἀπὸ τῶν ἔσπληων· καὶ παρὰ 15
 μέσον εἰσὶν ἐσπλημένα· ἐνδέκα κατὰ ὁ σπῆν· Δοροκλήης·
 Λιδίωφι ποῦς· ἔσπλημένους· μύρμιδος τῆ ἔσπληθι·
 Τετράπτεροι γὰρ· κῆτον ἐν δεσμώμασι Σφηκοῦ·² κελαι-
 νόρνες· Ὀμηραῖ· χρυσῶ· τα· καὶ ἀγύρω· ἔσπληεντο· 20
 Ἐσπλη· κατέβαλε·
 Ἐς φοινικίδας καταξάναι· αἱμὰ τὸ ρυτον· ποιῆσαι· οὐδὲ
 οὐ· εἰς φοινικίδα· κατέβαινον· τὸ ἔργον· οἱ δὲ ὅτι οὐ· Λά-
 κανες ἐν φοινικίσι· παρετάττοντο·
 Ἐς φρεάτου· φρεάτος τόπος τῆς Ἀττικῆς· ἐν αἰ· ἐδάκ· (23)
 ζον περὶ φόνου·
 Ἐσχάρα· ἡ ἐπὶ γῆς ἐστὶν στρογγυλοειδής· ἀφ' ἧς ἐσχά-
 ρας λέγομεν καὶ τὰ κοῖλα· καὶ περιφορῆ· ἔλκη· ὁ δὲ β
 βεμός, τὸ ἐν ὕψει ἐστὶ πρὸς θυσιᾶν οἰκοδόμημα·
 Ἐσχάρα· ἐσχάραν· φησὶ καλεῖσθαι· Λυκοῦργος· καὶ Ἀμ-
 μώνιος τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην
 ἢ κοίλην· παρὰ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν σώματι κοῖλα 10
 ἔλη ἐσχάρας καλεῖν·
 Ἐσχάρα πυρός· ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακία·
 Ἐσχάρας· τὰ τῶν γυναικῶν αἰδοῖα·
 Ἐσχάριον· θυμιατήρα καῖλον·
 Ἐσχарίτην· ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου·

¹ In marg. scriptum eūade manu diversa, sed typographiae aetate superante. Porson. B.

² Inc. f. 5. c. 3.

³ Sic, sine accentu.

- Ἐτέρωθεν: ἐκ ἑτέρω-τόπου.
 Ἐτέρωσέ ποι: ἐφ' ἕτερον τόπον.
 5 Ἐτερόπλουν λέγουσι καὶ ἀμφοτερόπλουν.
 Ἐτερόφθαλμος: οὕτως λέγουσιν, οὐ μοκόφθαλμος.
 Ἐτέρωσσε: ἀλλαχόσσε.
 Ἐτειον: ἐνιαύσιον· ἐπέτειον δὲ τὸ μὴ μόνιμον, ἀλλὰ
 πρὸς ἐνιαυτὸν ἀκμάζον.
 10* Ἐτλης: ὑπέμεινας.
 Ἐτνος: εἶδος ὀσπρίου.
 Ἐτνα: τῶν ὀσπρίων τὸν χυλόν.
 Ἐτνος: ἔψημα.
 Ἐτνήρυσεν: λέγουσι δὲ καὶ ζωμήρυσεν Ἀριστοφάνης Ἀ-
 15 χαρνεῦσιν Ὡ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν
 Ἐτῆσῖαι: οἱ ἀπὸ Βορέου ψυχροῦ κρέοντες ἄνεμοι.
 Ἐτῆσιοι: πρόσκαιροι· Ἐτῆσιοι γὰρ πρόσσι² αἰε² πρὸς
 τὴν τέχνην· Κρατῖνος Δηλιάσιν³.
 20 Ἐτιθήρυσεν: οὐκ ἐτρόφησεν.
 Ἐτος: μάτην.
 Ἐτόπασεν: ὑπενόησεν· ἐνόμισεν.
 Ἐτραγώδουν: ἐχόρευον.
 Ἐτρύχασεν: ἐξέτριψεν.
 25 Ἐτύχχανεν: ἔτυχεν.
 Ἐττημένα: σεσησμένα· Φερεκράτης.
 (27) Εὐάγες: ἀγνόν· εὐσεβές¹ ὄσιον· θειότατον.
 Εὐάγωγον: εὐχερές.
 Εὐάγωγον: εὐθήρατον· εὐληπτον.
 Εὐαγωγία: εὐπαιδευσία.
 5 Εὐαγγέλειν ὑφ' ἐν λέγουσι καὶ καταγγέλλειν.
 Εὐαγής: μεταφορικῶς κύκλος.
 Εὐάγκαλον: εὐβάστακτον.

¹ μόνον

* Inc. f. 6. c. 2.

² προσίτα εἰ

³ δηλιάσιν

- Εναγόρας**: ὄνομα κύριον.
Ευαίων: ¹ ὄνομα κύριον.
Ευανδρία: Δείναρχος· ευανδρίας ἀγῶν ἦγστο. 10
Ευάνδης γλώσσα:
Ευαλοεῖ: εὐεξεῖ.
Ευάντητος: εὐαπάντητος.
Ευάντητος: εὐκείμενος· ἀνταθαι γὰρ τὸ ἐκτεῦσαι.
Ευάντυγα: εὐάξονα. 15
Ευαφές: εὐμάλακτον· εὐψηλάφητον.
Εὐ βεβηκότα: ² εὐσταθῆ.
Εὐβοεῖς: οὐκ Εὐβοεῖς.
 * **Εὐβοτον**: καλεῖ βροσκήματα ἔχον. *
Εὐβουλος: ἀμαγαγὸς ἦν· ἐπιφανέστατος· ἕτερος δέ ἐστιν 20
 ὁ κωμικὸς, οὗ μνημονεύει Ἰπερίδης.
Εὐγε: καλῶς· ἀσίως· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείας· πολὺ
 λάκεις.
Εὐγενέστερος Κόδρου: τοῦ υἱοῦ Μελάνθου, τοῦ Μεσση-
 νίου ³ πατρὸς δὲ Μέδοντος καὶ Νεΐλαιω· αὐτὸς ὁ Κό- 25
 δρος Δωριέων ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίσι· ἐπέε τοὺς (28)
 ἐκ Πελοποννήσου φυγάδας ἐδέξατο· ἐν οἷς καὶ Μελάν-
 θον· χρησμοῦ δὲ αὐτοῖς δαδέντος, αἰρήσειν τὴν πόλιν,
 εἰάν ἀπόσχονται τοῦ τῶν πολεμίων βασιλέως· νοήσας
 τὸν χρησμόν, ἀναλαβὼν ὑλοτόμου ἐσθῆτα, καὶ ἐντυ- 5
 χῶν τοῖς φύλαξι τῶν Δωριέων, ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀνεῖλε·
 διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποὶ σύλλαβόντες αὐτὸν ἀνεῖλον·
 ὡς Δήμων.
Εὐγηρότατος: καλὸς γέρον· ἀξιότιμος.
Εὐγμαοδείων: εὐχῆς ἀξίων. 10
Εὐγνώμων: τὸν εὐγνωστον λέγουσι· καὶ τὸν μὴ γινωσκό-
 μενον ἀγνώμονα.

¹ Εὐαίον

² Εὐβεβηκότα

* Inc. f. 6. c. 5.

³ μεσσηνίου

Εὐημέρους· εὐδαιμονούς· καλοὺς· ἀχειμάστους.

20 Εὐηνωτάτα· εὐήνιος ἢ πρᾶος καὶ μέτριος καὶ μηδαραχώδης· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων.

Εὐήνιον· εὐπειθές· καλῶς ἠνιοχούμενον· τὴν γὰρ εὐαλῶρα.

25 Εὐήνιος· πρᾶος· ἐπὶ μηδενὶ ἀνωόμενος· ἢ εὐπειθής· ἀπὸ τῶν ἵππων μεταίοντες.

(31) Εὐήνορα· τὸν ἀνδρείαν ποιοῦντα· ἐπὶ τῶν αἰῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ, τὸν εὐ· (τὸν ἀνδρα τιθέντα)·

Εὐήνος· δύο ἀναγράφουσι γέγραπθαι· ἐλεχείων ποιητάς· καὶ ἀμφοτέρους Παρίους.

5 Εὐήρεια· εὐπλοία· εὐχέρεια.

Εὐήρες· ἐκκεικές· πρᾶος.

Εὐήροτον· καλῶς ἠροτριασμένον.

Εὐήροια· ἱμάτιον εὐήρες· ἢ τὰ πᾶσι δὲ ὑπασμα.

Εὐήρες· εὐάγωγον· ἀπὸ τῆς εἰρεσίας.

10 Εὐθέ· λέγουσι καὶ εὐθέως· τὸ δὲ εὐθεῖ· χωρὶς τοῦ εὐ· ἐπὶ τόπου τιθέασιν.

Εὐθέος· φάνεροῦ· εὐθοῦς.

Εὐθενεῖν· ἐν τῷ εὐ· λεπτέον· εὐχὴ εὐθηνεῖν.

Εὐθέσθαι· καλῶς διοικῆσαι.

15 Εὐθετῆσαι· κοσμηθῆσαι· συνθεῖναι.

Εὐθημονεῖσθαι· εὐ· τίθεσθαι· ἢ συγκεῖσθαι.

Εὐθίας· τῶν ἐπὶ συκοφαντίαι διαβεβλημένων ἢ ὁ Εὐθίας.

Εὐθικτον· εὐαφές· εὐψηλάφητον.

20 Εὐθινος· ἀρχὴ ἢν τίς· ἐξ ἐκάστης δὲ φυλῆς ἓνα κληροῦσε· τούτω δὲ δύο παρῆδρους.

1 εὐδαιμονούς

2 εὐήνος

3 εὐ sic, articulo imperfecto; et τὸν α. τ. omittit.

* Inc. φθαι f. 7. c. 2.

4 εὐφύες

5 Εὐθετῆσαι

Εὐθρυκτα: ψωμοὶ οἶνω βεβραγμένοι: οἷς ἐπιχέεται καὶ φακή.

Εὐθύ: κατευθύ· καὶ κατεναγτίον· ἐπ' εὐθείας.

Εὐθυβόλων: ἐξ εὐθείας βύλλονες.

Εὐθυγενής: ἴσος καὶ πρὸς τὸ εὐθές τεταγμένος. (32)

Εὐθυγνωμίας: ὁ μάρτυς· οὗς τὴν οἰκίαν γνώμην εὐθείαν διὰ λόγου παριστῶν.

Εὐθυμοσύνη, τάξις.

Εὐθύδημον: ἀπλοῦν δημοσίην.

Εὐθυεΐαις: ὀρθολογίαις.

* Εὐθυδικία: ὅτ' ἂν εἰσάγηται τις προησόμενος περὶ ὧν μηδεὶα γνώσις ἐγένετο δικαστηρίου· τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται· περιούτων γὰρ κερύσθαι τίς φησὶ, περὶ τούτων παραγράφουσαι ἐφείται.

Εὐθύ Λυκείου: τὸ εἰς Λύκειον ὄθεν Ἐρατοσθένης καὶ διὰ τοῦτο ὑποτεθεὶ τοὺς Μεταλλεῖς καὶ Εὐρυπύδης οὐκ ὀρθῶς· Τὴν εὐθύς· Ἀργούς καὶ Ἐπιδαυρίας ὄσον.

Εὐθύται: οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἀρχόντων· καὶ εὐθύνοι οἱ τοῦτους ἀνακρίνοντες· Νόμων ἐβ' εἰ δὲ μὴ τοῦτους κατευθύνειν αὐτοὺς κατευθύνοντα· καὶ μετ' ὀλίγα διὸ δὴ δεῖ πάντως τοὺς εὐθύνους θαυμαστοὺς πᾶσαν ἀρετὴν εἶναι· ἡμεῖς τοῦτους λογιστὰς λέγομεν. 20

Εὐθύνα: κυρίως ἢν εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως· ἢ πρεσβεύουσι κακῶς· καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ κληροῦσι· κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος· καὶ τοῖς δικασταῖς ἐφείται τιμᾶσθαι τοῖς ἀλόουσι. 25

Εὐθύται: ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Ἀθηναίους· δέκα δὲ τῶν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν· παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ ἀρχάντες, ἢ διοικήσαντες τι τῶν δημοσίων (33) τὰς εὐθύνας.

* Inc. f. 7. c. 5.

* Εὐρυπύδης.

Εὐμαρίαν: ἑσπέρων ἑσπερίαν· οἱ δὲ Ἴωνες τὸ περὶ
 10 πῆγά πᾶν ἀναγκάσαν τοῦ σώματος ἄκρῖσεων ἀσχολη-
 θῆναι· οἷον οὐρῆσαι ἀποκατῆσαι.

Εὐμαρίδες: ὑποδημάτων γένος.

Εὐμενίδας: Διαχύλος· Εὐμενίδην εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρι-
 15 σιν τὴν Ὀρέστου φησὶν ὡς ἡ Ἀθηναῖ ἐπράυνε τὰς Ἐ-
 ρακίνας· ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέστην·
Εὐμενίδας αὐτὰς ἰσώμασεν· εἰσὶ δὲ τρεῖς· Ἀκητώ·
Μέγαιρα· Ἰ. Τισιφόνη.

Εὐμεταβολώτερος κοθόρου: καθόρου ὑπόδημα ἀρμό-
 ζον* δέξω τὰ καὶ εἰκονίμωι ποδί· ἄθεν καὶ Θηραμέ-
 20 ττην· ἔπι τῶν τρεῖσιν αὐτῶν, καθόρου ἑκάδου· οἱ
 Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν συστρεφομένων οὖν συνεχῶς ἡ
 παροιμία κεῖται.

Εὐμοῖρία: εὐκλήρια.

Εὐμολπία: πολλάκις τῆς ἡμέρας τρεπόμενος· ἡ εὐφρο-
 25 νία· ἡ εὐμενεία.

Εὐμολπίαι: πατρία· Ἀθηναίων ἀπὸ Εὐμόλπου· ἐγένον-
 (86) το δὲ τρεῖς· ὁ μὲν ἐκ Θράκης ἐπιστρατεύσας, ὃν οὐ
 προσμαρτυρεῖται· ὁ δὲ Εὐμολπίδα· ὁ δὲ Ἀπόλλωνος καὶ
 Ἀστυκόμης· ὁ δὲ Μουσαίου καὶ Δηϊόπης.²

5 *Εὐμολπίαι*: γένος ἀπὸ τοῦ Θρακῆ, ὃς καὶ τὴν μῆσιν
 2 εὐρεν· ἡ ἀπὸ τοῦ Μουσαίου υἱῶν, ὃς ἦν ἀπὸ τοῦ
 δευτέρου πέμπτου.

Εὐνάς: καίτας· ἡ ἀγκύρας.

Εὐνάς: ἰδίως Θουκυδίδης τὰ ἐπέγεια· τὸ ἡμισυ αὐτοῖς
 10 τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ
 ὀκτώ· τὸ δὲ ἡμισυ ἐν ταῖς εὐναῖς ἐν πλαίσιαι.

Εὐναῖος: ἐγκεχυρμένος· Σοφοκλῆς Ἀόλασεν· Εὐναῖος
 εἶη ὀρεπείτω στέγην ἔχων.

¹ μεγάλα

² διόπης

* Inc. f. 8. c. 2.

Εὐ γένηται: εὐ πεπλήρωται.¹

Εὐνηθέντες: κατακοιτασθέντες.

15

Εὐνῆδαι: γένος Ἀθήνησι μουσικόν: ἀπὸ Εὐνῆα² τοῦ Ἰάσονος καὶ Ἑπιπύλης.

Εὐνῆδαι: γένος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίους οὕτως ὀνομαζόμενον· ἦσαν δὲ καθαροὶ, πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρεῖαν.

20

* Εὐνοί: οἱ εὐνοοῦντες.

Εὐνοίας: φιλίας.

Εὐνομουμένη: εἰρηνεύουσα· εὐθηνουμένη· καλῶς διακειμένη.

Εὐνούστατα: φιλίας.

25

Εὐνούχος: οὐ σπάδων ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν καλεῖται.

Εὐνοχον: οὐ τὸ μέγα· ἀλλὰ τὸ μέτριον καὶ ὄγκον. (37)

Εὐνοστος: θεὸς ἐπιμύλιος· ἡ δοκοῦσα ἐφορᾷ τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων.

Εὐνοί: σαβοί: μυστικὰ μὲν ἐστὶν ἐπιφθέγματα· φασὶ δὲ τῇ Φρυγῶν φωνῇ τοὺς μύστας δηλοῦν· ἀπ' οὗ καὶ ὁ Σαβάζιος Διόνυσος.

Εὐνοί: σαβοί: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· Βακχικόν τι ἐπιφθεγμὰ ἐστίν.

Εὐνονηθίαν: Σοφοκλῆς ἐπὶ οἰωνῶν.

Εὐνόφθαλμον: τὸ εὐοπτον.

10

Εὐνοφθάμωσ: Ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶσ.

Εὐξεινον: ὄνομα πελάγους.

Εὐξοον: καλῶσ ἐξεσμένον.

Εὐόφρητος: πρᾶος.

Εὐόχοον: πλήρη· ἀπὸ τῶν ποταμῶν μετῆχται.

15

Εὐ παρασχόν· ἀντὶ τοῦ παρασχόντος· ὄηλον δὲ τοῦ δαίμονος· ὃ ἐστὶ ἀερησμένον τῆσ νύκτιν.

¹ Εὐγένηται: εὐπεπλήρωται.

² Sinq̄ accentu.

* Inq̄. f. 8. c. 3.

³ Εὐπάρασχον

- Εὐπάρειδρον: καλῶς παραμένον καὶ δηγεκῶς.
 20 Εὐπάθεια: διάχυσις καὶ ἀνεσις τῆς ψυχῆς καὶ εὐνοΐη.
 Εὐπατρίδαι: οἱ αὐτόχθονες καὶ μὴ ἐπήλυδες.
 Εὐπάριστον: εὐπαράγωγον.
 * Εὐπάρυφα: εὐκατέρωστα ἢ πλούσια.
 Εὐπάρυφος: ὁ πλατεῖαν παρυφήν, τουτέστι πορφύραν,
 25 ἔχων.
 Εὐπατρίδαι: εὐγενεῖς.
 Εὐπερίστατον: μωρόν· ταχέως περιτραπόμενον.
 (38) Εὐπετής: εὐχερής.
 Εὐπετῶς: ῥαδίως· εὐχερῶς· εὐκόλως καὶ εὐσταλῶς.
 Εὐπινές: τὸ ἀφελές καὶ μὴ λίαν τατημαλημένον· ἀλλὰ
 μέτριον λίτον ἔχον.
 5 Εὐπλοισαμίδες: καλλιπλόκαμοι.
 Εὐπτομος: εὐποτός.
 Εὐπότμος: εὐτυχῶς.
 Εὐπραξίαν: οἱ παλαιοὶ κωμικοὶ διὰ τοῦ ξ· Θουκυδίδης
 δὲ διὰ τοῦ γ.
 10 Εὐπρωρόν: εὐπρόσωπον.
 Εὐπρήρατον: εὐφρόνητον.
 Εὐπτορθον: εὐκλαδον.
 Εὐράχαντες: ἤκοντες· ῥαχίλας γὰρ ἐκάλουσαν τοὺς τραχεῖς
 καὶ παρήκοντας τόπους.
 15 Εὐρασθαι: ἐκπορεύσασθαι· περιπνεύσασθαι.
 Εὐρίσθαι: ἐκπορίσασθαι.
 Εὐρήματα: βουλευματα.
 Εὐρήματα: οὐχὶ εὐρέματα.
 Εὐρησιεπής: καινολόγος.
 20 Εὐρησιέπεια: εὐφροσύνη.
 Εὐρησιλόγος: φλύαρος· ἐταιμολόγος.

* Inc. f. 8. c. 4.

* Εὐρησιεπής (sic) G. Bis e in seqq. servat Porsonus.

Εὐρήσεται: ἀντί τῶν εὐρεθήσεται.

Εὐρίζον: πλατὺ ὄν: ἢ καλὰς ῥίζας χαροκοιοὺς ἔχον.

* Εὐωνον: εὐτάλεις.

Εὐάνυμον: λέγουσιν, οὐ μόνον ἀριστερόν· καὶ παρα' (39)
Θακυδίδου πλείστον.

Εὐωρεῖ: κάλλει· μετεωρίζεται.

Εὐωρία: ὀλιγαρία· εἰληπται δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων.

Εὐωρία: ψιλῶς τὸ μὴ πάντῃ φροντίζειν· ἀλλὰ φανυμό-5
τιρόν ἢ πως ἔχειν.

Εὐωριάζειν: ἀφρογισταῖν κατὰ ἀντίφρασιν· ὦρα ἢ γὰρ
ἢ φροντίς.

* Εφα: εἶπεν.

* Εφαλία: παραθαλάσσια.

Εφαμίλλον: ὅμοιον· ἴσον.

* Εφαπαξ λέγουσιν.

* Εφαύλιζον: εὐτέλιζον.

* Εφαψασθαι: ἀρξασθαι· ψηλαφησαι.

* Εφαψαι: ἐπὶ τοῦ δῆσαι λέγουσι τὸν ἀελυμένον ἑμάντα 15
τοῦ ὑποδήματος.

* Εφεδρεύει: ἐπικάθηται.

* Εφεδριάζειν: παιδιὰ τίς.

* Εφ' ἑαυτῆς: δι' αὐτῆς.

* Εφεδρον: δίφρον τραπεζοειδές.

* Εφεδρος: ταυλιστῆς τρίτος· καὶ ἐτεδρεύων.

* Εφεῖτο: συνεχωρεῖτο.

* Εφεῖτο: ἐνετείλατο.

* Εφεκτοὺς τόκους: οἱ ἐγγραφοὶ τόκοι· οἷον ἐπεχόμενοι
καὶ ὄρισμένοι· μὴ μέντοι προϋόντες μήτε συλλεγόμενοι. (40)

¹ πλατὺν

* Inc. f. 9. c. 1.

² ον in litura, sed ejusdem, ut putat. Nempse fuerat - ἔρωσ.

³ Asperum G. ut hic.

⁴ εἶπεν videtur paullo recentioris. Porson. B. Certe postea additam ab alio.

Ἐφεκτος τόκος: ὁ ἐπὶ τὸ ἔκτον τοῦ κεφαλαίου.

Ἐφαλκυστής: βοηθός.

Ἐφέζεται: ἐπικάθηται.

Ἐφέξει: σταθῆ· ἐφαλκίσει.

Ἐφέσια γράμματα: ἐπωδαί τινες δυσπαρακολούθητοι ὡς
καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἶπεν· καὶ ἐν Ὀλυμκία
10 Μιλησίου καὶ Ἐφεσίου καλαιόντων, * τὸν Μιλησίον μὴ
ἀύκασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῷ ἀστρα-
γάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα· φανεροῦ δὲ τούτου
κενομένου καὶ λυθέντων αὐτῶν, τριάκοντα τὸ ἐξῆς
πεσεῖν τὸν Ἐφεσίον.

15 Ἐφέσια: δυσπαρακολούθητα ὡς Ἐφεσίων τινῶν οὐσῶν
ἐπαιδιῶν δυσπαρακολουθήτων, ὡς προείρηται.

Ἐφέσια γράμματα: καὶ Ἐφέσια ἀλεξίφάρμακα ὀνόματα
20 ἅττα καὶ φωναὶ ἀντιπάθειαν τινα φύσει ἔχουσα.

Ἐφεσις: ἡ εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφετέμενη δίκη ὑπὲρ τοῦ
κριθῆναι πάλιν· ἐγένετο δὲ Ἀθηναίων ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς
δήμοις ἀπειρηφισθέντων ἐφεῖσθαι γὰρ αὐτοῖς ἐξῆν αὐ-
25 τοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας· καὶ εἰ μὲν
εὐλόωσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι· εἰ δὲ μὴ, ἐπανήσαν
εἰς τοὺς ἐξ ὧν ἀπειρηφίσθησαν δήμους.

(41) Ἐφες: ἔπαμπον.

Ἐφέσεις: ὄρμας.

Ἐφεσις: ἐπιθυμία ὄρμη· ἐκκλητος εἴρεσις ἄλλου δικα-
στηρίου καὶ μεταγωγή.

5 Ἐφεσις: ἡ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή·
τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐκκλητος καλεῖται· καὶ τὸ ἐφεῖναι δὲ
εἶμα ἐξ αὐτοῦ.

Ἐφέστιοι: αὐτόχθονες· σύνοικοι.

Ἐφρασιασάμενος: εὐαγγελιστής.

Ἐφ· sine accentu.

Ἐφῆσαν.

* Inc. f. g. c. 2.

- Ἐφεστροίς: χλανίς. 10
- Ἐφεστροίδες: ἐπιβολαί.
- Ἐφέται: ἄνδρες οὐτινες περιμόντες· ἐδίκαζον· ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἦτοι ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν· ἢ ὅτι ἐφεισ καρ' αὐτῶν οὐ δύναται * εἰς ἄλλο δικαστήριον γένεσθαι· τουτέστιν ἐκκλητος. 15
- Ἐφέται: ἄνδρες ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότες· καὶ ἄριστα βεβιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες· οἱ καὶ τὰς φονεκάς δίκας ἔκρινον· ἐκαλεῖτο δ' αὐτῶν τὰ δικαστήρια, Ἐφετῶν.
- Ἐφέται: οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματος κρίσεις· ἐπὶ Παλ-20 λαδίῳ καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ καὶ ἐν Φρεατοῖ· ἐφέται καλοῦνται.
- Ἐφετικός: ἐπιθυμητικός.
- Ἐφετίδα: παιδιὰ τίς· ὅτ' ἂν ἄλλω προδείξαντες τὴν σφαιραν, ἄλλωι ἀφῶσιν. 25
- Ἐφεισόμενοι: 2 ἐμπαίζοντες καὶ ἐπισκώπτοντες.
- Ἐφηβεα: 3 νεότης. (42)
- Ἐφηβος: καὶς νέος ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ· ὅθεν ἐφηβαύων.
- Ἐφηβον: καὶ τὴν παρθένον ἐνίοτε λέγουσιν.
- Ἐφήδοιτο: τέρποιτο.
- Ἐφῆκα: ἔπεμψα. 5
- Ἐφηκε: ἐπᾶνελθε· ἢ πρώτη ὄξεια.
- Ἐφηλος: ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν.
- Ἐφηλον: καλοῦσιν ὡς ἡμεῖς.
- Ἐφήγησις: ἐφήγησις ἐστὶ δίκη εἰσαγομένη ἀπὸ τῶν ὑποδεξαμένων τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν 10

* περιόντες, forsan recte.

* Inc. f. g. c. 3.

2 Accent, om.

3 Ἐφηβια m. pr. (Quoties ita simpliciter manum primam noto, intellige mutatum esse a correctore ejusdem fere aetatis, quales multi in codice versati sunt.)

τῆς χάρας· ὡς φουγάδα ἢ ἀνδροφόνον· ἢ ὅτ' ἂν τῶν
δημοσίων τί κατέχειν δοκῇ τις πρῦφα.

Ἐφημερία: ἡ πατρία· λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λει-
τουργία.

15 Ἐφήμερος: πρόσκαιρος.

Ἐφηνεν: ἔδειξεν.

* Ἐφῆπτο: ἐπεκρέματο· ἐπέκειτο.

Ἐφησθεῖεν: ἐπιχαρεῖεν.

Ἐφῆσθη: ἐχάρη.

20 Ἐφθαλέου: ¹ ἐφθοῦ· καὶ ἐφθοῦν· τὸ ὄπτοῦν.

Ἐφθάραι: φησὶ Θουκυδίδης καὶ τετάχαται· πάντα τὰ
τοιαῦτα ἀρχαῖκά.

Ἐφιάλας: ² ἐπιβαλλόμενος.

(48) Ἐφίεις: ἐπιπέμπων· ἐπιβάλλον.

Ἐφιέμενοι: ἐπιθυμοῦντες.

Ἐφιερὸν: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος·
ἱερὸν ἔστι τῶν ἱβ' θεῶν ἐν Βοσπόρῳ.

5 Ἐφίεται: ἐπιθυμεῖ.

Ἐφιέτω: ἀνείτω.

Ἐφιζάνει: ἐπικαθίσταται.

Ἐφιζεται: ἐπικαθίσταται.

Ἐφίησιν: ἐπιτρέπει.

10 Ἐφικέσθαι: καταλαβέσθαι.

Ἐφικνούμενος: καταλαμβανόμενος.

Ἐφίκοντο: ἐφήψαντο.

Ἐφικτόν: δυνατόν καταληφθῆναι.

Ἐφίππιον: ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρεχόντων.

15 Ἐφιππον: Εὐπόλις Αἰξίν.

Ἐφλα: ἔθλα· ἐμάλασεν.

* Inc. f. g. c. 4.

¹ Ἐφθαλέου et ἐφθοῦ per lenem, sed statim ἐφθοῦ factum.

² Accent. om.

¹ Ἐφλεψεν: ¹ ἔθλιψεν.

² Ἐφοδευσάτωσαν: κατασκοπησάτωσαν.

³ Ἐφόδια: τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα.

⁴ Ἐφοδος: ὁρμή.

20

⁵ Ἐφόλκια: τὰ ἐκ περιτοῦ ἐπιφερόμενα τοῖς ἀποδήμοις σκευή.

⁶ Ἐφόλκια: παράβια μικρά· παρὰ τὸ ἔλασθαι ὑπὸ τῶν πωπηλατιῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων· καλοῦνται δὲ καὶ 25 οἱ τῶν πόλεων τὰ ὄνια ἐπισκοπούμενοι.

⁷ Ἐφολκὰ ² λέγοντες: ὡς Θουκυδίδης· ἀντὶ τοῦ ἐπαγωγὰ.

⁸ Ἐφ' ὁρμήν: ὁ ἐναντίος τοῖς πολεμίοις ἐφορμήσαιεν. (44)

⁹ Ἐφορία: ἀγορὰ Ἀθήνησιν οὕτω λεγομένη.

¹⁰ Ἐφ' ὁρμήν: ἐν τῷ ἐφεδρεύειν· οὕτως Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

¹¹ Ἐφορεία: ³ ἢ ἐπὶ τῶν ὄρων· ⁴ γιγνομένη προαγόρευσις· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

¹² Ἐφορεία: ἐπισκοπή.

¹³ Ἐφορος: ὁ πάντων ἐκόπτης καὶ θεωρὸς θεός.

¹⁴ Ἐφορεύειν: ἐποπτεύειν.

¹⁵ Ἐφοροί: ἐν Λακεδαιμόνι ἄρχοντες εἰσὶ, κληθέντες ἀπὸ 10 τοῦ πάντα ἐφορᾶν.

¹⁶ Ἐφ' ὅττωι: ἐφ' ᾧ τινί.

¹⁷ Ἐφρασεν: ἐμήγυσεν.

¹⁸ Ἐφου: ἐγένετο.

¹⁹ Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον: νόμος Ἀθήνησιν ἀμφι- 15 θαλῇ καῖδα ἐστειμένον ἀκάνθαις μετὰ δρυῖνων καρπῶν, λίχνον βρατάζοντα ἄρτων πλέον, τοῦτο λέγειν αἰνισσόμενον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν.

²⁰ Ἐφ' ὕδωρ: ἐπιμαλητῆς κλεψύδρων ἐν δίκαις.

20

¹ Ἐφλεψεν

* Inc. f. 10. c. 1.

² Accent. om.

³ Ἐφορεία, et. μοχ.

⁴ ὄρων

Ἐφ' ὕδαρ: ἐν ταῖς πρὸς ὕδαρ δίκασις ἐλάγχανεν² ὁ ἐπι-
 μελησόμενος τούτου.

Ἐφυδρος: ὕδαρ ἐπάγων.

Ἐφύμνιον: τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ἄσμα.

25 Ἐφυντο: ἐνέφωσαν σφόδρα· ἐπεβάλλοντο, ὥστε δοκεῖν
 συμπεφυκέναι.

(45) Ἐφύπερθεν: ὑπὲρ ἄνω.

Ἐφυρον: ἔβρεχον ἢ ἔπλυνον.

Ἐφώδευσαν: ἐπέτρεχον.

Ἐχέγγυον: πιστόν· καὶ ἀνέγγυον, ἄπιστον.

6 Ἐχέγγυος: ὁ ἀσφαλὴς ἐγγυητής· ὁ διὰ^{*} πίστεως ἄξιος.

Ἐχε δὴ: ἀντὶ τοῦ ἄγα δὴ ἢ ὄρα δὴ· πρόσεχε ἢ τι
 τοιοῦτο.

Ἐχεεν: ἔχωσεν.

10 Ἐχει αὐτὸν ὁ τοῦ θανάτου ζόφος χαλινώσας: ἀντὶ τοῦ
 τίθηται.

Ἐχεμυθία: σιωπὴ· μυστήρια.

Ἐχεμυθεῖ: ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον.

Ἐχέμυθον: μυστήριον κρύπτον² ἢ φρόνιμον.

15 Ἐχέτλη: τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα.

Ἐχελιδών: τόπος ἔχων ἰππόδρομον· ἀπὸ Ἐχέλου ὀνο-
 μασθεῖς.

Ἐχθεζινόν: τὸ ἐχθεσινόν.

Ἐχθές: καὶ μονοσυλλάβως χθές· ἄμφω Ἑλληνικά· καὶ
 20 χθεζινόν, καὶ ἐχθεζινόν.

Ἐχθημα: μίσημα.

Ἐχθίζόμεθα: κακυνόμεθα· ἐχθραϊνόμεθα· ἢ ἐχθροὺς
 παρασκευάζομεν.

Ἐχέφρων: συνετός.

25 Ἐχηρώθησαν: ³ ἀνδρῶν ἐστερήθησαν· ἐχίρευσαν.

¹ ἐλάγχανεν

² κρυπτόν

* Inc. a f. 10. c. 2.

³ Ἐχηρώθησαν

Ἐχθραίναι: μισεῖ.

Ἐχθιστος: ἐχθρότατος.

Ἐχθοδοπόν: ² ἐχθροποιόν.

(46)

Ἐχθόμενος: ἐχθρὸς ἢ μισούμενος.

Ἐχθος: ἔχθρα· μῖσος.

Ἐχίνος: ἄγγος τί εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο· μνημονεύει δὲ Δημοσθένης τὸ ἄγγος τοῦτο· ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης· ἦν δὲ καὶ πόλις ἦν μνημονεύει Δημοσθένης ἐν ἐΦιλικικῶν· ἔστι δὲ τι καὶ ζῶον χερσαῖον¹, καὶ θαλάσσιον ὄστρεον.

Ἐχίνος: καθίσκος τίς ἐστι χαλκοῦς· εἰς ὃν αἱ τε μαρ-
τυρίαι καὶ αἱ προκλήσεις* ἔγγραφοι ἐνεβάλλοντο ὑπὸ
τῶν δικαζομένων· καὶ κατεσημαίνοντο ἵνα μηδεὶς κα-
ποργήσῃ περὶ τὰ ἐμβαλλόμενα.

Ἐχίνος τὸν τόκον ἀναβάλλῃ: λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀνα-
βάλλεσθαι πρὸς χεῖρον² γίνεται· καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι¹⁵
ἐχίνοι κεντούμενοι δοκοῦσιν ἀνέχειν τὸν τόκον· εἴθ'
ὑστερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κάκιον ἀκαλ-
λάσσειν ἐν τῷ τόκῳ.

Ἐχίνοι: οἱ μὲν χαλκοῖ· οἱ δὲ ἐκ κεράμου· εἰς οὓς κα-
θίσαισι οἱ διαίτηται τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν, ἃ²⁰
τινὲς ἐμαρτύρησαν· καὶ κατασημνῶμενοι μετὰ ταῦτα,
εἰ ἐγκληθῆι ἢ δίκαια τοῖς δικασταῖς, ἐπεδιδῶν.

Ἐχόμενος: ἐγγύς· ἢ κατέχων.

Ἐχοντες: οἰκοῦντες.

25

Ἐχυρῶς: ἰσχυρῶς ἢ ἀσφαλῶς.

Ἐχύρωσεν: ἰσχυροποίησεν.

(47)

Ἐψεειν: ³ βάπτειν τὰς τρίχας.

Ἐψεται: ἀκολουθήσει· ἢ ἀκολουθεῖ.

* Ἐχθοδοπόν Personis, casa opinor: sine ρ G.

¹ Inc. σεις f. 10. c. 5. ² χείρονος ³ Accent. om.

Ἐψημιδιῶσθαι: τὸ προστετριφθαι τὸ πρόσωπον τρίμ-
5 ματι λευκῶ.

Ἐψητοί: πληθυντικῶς τὰ ἰχθύδια· ὡς ἀψύιαί καὶ μεμ-
βράδες.¹ Εὐπολις Δίξιν· Καὶ τῆς λοπάδος.² ἔνεισι
δ' ἔψητοί τινές.

Ἐψιᾶσθαι: παίζειν.

10 Ἐψιοῦσα: τροφά; διδοῦσα χόνδρον.³ καὶ τὰ ἔψητά· Λι-
σχύλος Τροφοῖς· βιοτήν αὐξιμον ἐψιοῦσα· Ἰκπώναξ.

Ἐψυχαγώγησεν: ἐπήλπισε· παρεμυθήσατο· ἢ ψυχὰς δια-
15 μαγγανείας τῶν τελευτησάντων ἀνήγαγεν.

Ἐωθινὰς δίκας: τὰς κρινούσας * ἐντὸς ἑ δραχμῶν.

Ἐωθῶς: χωρὶς τοῦ ἰ· Ἀρχικπος· καὶ Ἀραρῶς ἔωθας
καὶ Θουκυδίδης ἠ ἐώθεσαν.⁴

20 Ἐώκει: ὁμοία ἦν.

Ἐώην: λέγουσι τὸ ἑ ἀφείην.

Ἐώθουν: τὸ ἔωθουν οὕτως λέγουσιν.

Ἐωλοκρασία: ἑ τὸ χθίζὸν βρῶμα κυρίως.

(48) Ἐωλοκρασία: Δημοσθένης· αἴτιος δ' οὗτος, ἔωλοκρασίαν
τινά μου τῆς πονηρίας αὐτοῦ κατασκευάσας.⁷

Ἐωλοκρασία: ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεῦ-
5 ονσι καταχεῖν τῶν κοιμημένων τῶν ἐώλων δαίμωνων τοὺς
ζωμούς, πρὸς τὴν τοιαύτην παιδιὰν κεκραμένους· ἐγὼ
δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ φήτο-
ρος, ἀπὸ τῶν ἐώλων, ἃ ἔστιν ἀρχαῖα· ὅτι πράγματα
ἀρχαῖα συγκεράσας, κατηγορεῖ ὁ Λισχίνης.

10 Ἐωλον: ἐχθροεινόν· ψυχρόν· μάταιον· ἀνωφελές· ἀνί-
σχυρον.

¹ μεμβράδες

² λοπάδος

³ χόνδρον et βιοτήν sine accent.

* Inc. f. 10. c. 4.

⁴ Θουκυδίδης ἠ ἐώθεσαν

⁵ τ

⁶ Hic et deinceps spiritum sic G.

⁷ κατασκευάσας

Ἐολον: τὸ μὴ πρόσφατον αἰὲ δασέως τὴν πρώτην συλ-
λαβὴν· καὶ γὰρ διὰ τοῦ $\bar{\Phi}$ συναλείφεται.²

Ἐωημένοι: ἀγοράσαντες· ἢ ἡγορασμένοι.

Ἐῶρα: ὑψώσεις, ἢ μέταρσις.³

15

Ἐωρηθήτω: κρεμασθήτω.

Ἐωράκη: ³ τὸ πρῶτον πρόσωπον· ὡς ἐπεκόνθη· ³ καὶ
ἐπεκοιήκη· ³ καὶ ἡΐδη ³ ἡΐδειν· Πλάτων τοῖς τοιούτοις
χρηταὶ σχηματισμοῖς.

Ἐώρησις: κρέμασις.

20

Ἐωρακοπίασις: ὑψηλοφροσύναις.

Ἐώρων: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι· τὸ δὲ ² ἀνάλογον ὤρων· τὰ
γὰρ ἀπὸ τοῦ \bar{o} ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐγεστώτα
χρόνον, ἐπὶ τοῦ παρεληλυθότος ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ \bar{o} πᾶ-25
λιν ἄρχεται, ἢ ἀπὸ τοῦ $\bar{\omega}$ · λέγουσι δὲ ὁμοῦ καὶ ὦ-(49)
ρων ἄνευ τοῦ \bar{e} αἱ νεώτεροι· Θουκυδίδης δὲ μόνος
ἑώρων.

Ἐῶς: ἢ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα.

Ἐῶς: οὐχὶ ἡῶς τὸ Ἀττικόν ἐστι· Ξενοφῶν δὲ ἡῶς λέγεις
ποιητικῶς κατακόρως ἐν Κύρου παιδείᾳ· ⁴ ἦν τε πρὸς
ἡῶ, ἦν τε πρὸς ἐσπέραν.

Ἐώνυχον: ἡμερονύκτιον.

Ἐώσαε: καὶ ἑώσατο λέγουσι· τὸ ἀνέτρεψε καὶ ἀπέκλεισε
τὴν θύραν.

Ἐωσφόρος: ἀνατολικὸς ἀστήρ· πρωϊνός· καλούμενος φωσ-10
φόρος.

Περὶ τῶν ἑνδεκα.

Ἐνδεκα ἄνδρες ὑπὲρ τατταραῖκοντα ἔτη γεγονότες, κλή-
ρωι τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐλάμβανον· ἐπεμελοῦντο δὲ

¹ συναλείφεται

² μετάρσις

³ εἰ pro η finalis quater.

* Inc. λόγον f. 11. c. 1.

⁴ παιδείᾳ et ἦν bis.

- 15 τῶν ἐν δεισμοτηρίῳ· κλέπτας δὲ καὶ λαοφάγους καὶ ἀνδραποδιστάς, εἰ μὲν ἐκ' αὐτοφώρῳ λάβοιεν, ἐκόλαζον θανάτῳ· εἰ δὲ ἀντιλέγοιεν, εἰς κρίσιν καθίστων.

Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ ἔ στοιχείου.

20

* Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ζ̄.

Ζαβρόν: πολυφάγον.

Ζάγρα: λοιδορίας εἶδος· οὕτως Τιμόστρατος.

- (50) Ζαγρεύς: ὁ Διόνυσος παρὰ ποιηταῖς· δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς μιγῆναι τῇ Περσεφόνῃ· ἐξ ἧς χθόνιος Διόνυσος.

Ζάειρα: ἐπιβόλιον κατὰ τῶν ὤμων φερόμενον.

Ζαῆς: ¹ μέγα· πολὺ· λαμπρόν· ἢ ἰσχυρόν.

- 6 Ζαῆν ἄνεμον: ² τὸν σφοδρῶς πνέοντα.

- Ζάκορος: νεωκόρος· Μένανδρος Δις ἐξαπατῶντι· — οὗ Μεγάβυζος ἦν, "Ὅστις γένοιτο ζάκορος· καὶ ὁ ὑπέρτης· Λευκαδία· Ἐπίθετος τὸ πῦρ ἢ ζάκορος οὕτως κα-
10 λῶς· ³ ἢ ὁ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν σαρῶν· κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς,

Ζάκοτον: ἄγαν ὀργίλον· κότος γὰρ ἡ ὀργή.

- Ζάλη: μεγάλη ἄελλα· ⁴ ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἀλίζεσθαι· καὶ ζάπλουτος ὁ σφόδρα πλούσιος· Πολιτεία· οἷον ἐν χειμῶνι ὑπὸ κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου ὑποτείχιον ⁵ ὑποστάς· καὶ ἐν Τιμαίῳ· εἴτε ζάλη πνεύματος ὑπὸ αἴρος φερομένη καταληφθεῖη· συστροφήν γὰρ καὶ συρμὸν βούλεται δηλοῦν· τινὲς ἄνεμος λάβρος· πνεῦμα θορυβῶδες· Κλήμης· δύναται ζάλη τίς

* Inc. f. 11. c. 2.

¹ Accent. om.

² Dist. Ζαῆν: ἄνεμον τὸν

³ ἢ ζάκορος· οὕτως καλός·

⁴ Dist. Ζάλη μεγάλη: ἄελλα

⁵ ὑποτ. sine acc. G. Lege ὑπὸ τείχῃν ut in Plat. Rep. vi.

εἶναι μεγάλη συστροφή ἀνέμου· τινὲς ζάλην τὴν χάλα-
ζαν.

Ζαμβύκη: μουσικὸν ὄργανον.

Ζάμολξις: Πυθαγόρα δουλεύσας, ὡς Ἡρόδοτος δ'· Σκύ-
θης· ὃς ἐκανελθὼν ἐδίδασκε περὶ τοῦ ἀθάνατον εἶναι
τὴν ψυχὴν· Μνασέας δὲ παρὰ Γέταις τὸν Κρόνον οὐ- (51)
τω¹ τιμᾶσθαι² καλεῖσθαι Ζάμολξιν·³ Ἕλληνας δὲ
ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νομίμοις φησὶν, ὅτι Ἕλληνικὸς τε
γεγονὼς τελετὰς κατέδειξε Γέταις τοῖς ἐν Θράκῃ καὶ ἔ-
λεγεν, ὅτι οὗτ' ἂν αὐτὸς ἀποθάνοι, οὐδ' ἐξέμετ' αὐτοῦ·⁴
ἀλλ' ἔξουσι πάντα ἀγαθὰ· ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ὠκοδό-
μησεν οἰκίαν κατὰ γαίον· ἔπειτα ἀφανισθεὶς αἰφνίδιον ἐκ
Θρακῶν, ἐν τούτῳ διηγεῖται· οἱ δὲ Γέται ἐπόθουν αὐ-
τὸν· τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται· καὶ οἱ Θράκες
αὐτῷ πάντα ἐπίστευσαν· λέγουσι δὲ τινες ὡς ὁ Ζάμολ-
ξις ἐδούλευσε Πυθαγόρῃ Μνησάρχου Σαμίῳ· καὶ ἐ-
λευθερωθεὶς ταῦτα ἐσοφίζετο· ἀλλὰ πολὺ πρότερός μοι
δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρου γενέσθαι· ἀθανατίζουσι
δὲ καὶ Τερέτιοι⁵ καὶ Κρόβυοι· καὶ τοὺς ἀποθανόν-
τας ὡς Ζάμολξιν φασὶν οἴχεσθαι· ἤξειν δὲ αὐδὶς· καὶ
ταῦτα αἰεὶ νομίζουσιν ἀληθεύειν· θύουσιν δὲ καὶ εὐω-
χοῦνται, ὡς αὐδὶς ἤξοντος τοῦ ἀποθανόντος.

Ζάπλουτος; μεγαλόπλουτος.

Ζατῶσαι: ὑπόπτεισαι. 20

Ζεῖα: λιμὴν Ἀθῆναις. 22

Ζεῖλα: τὸν οἶνον οἱ Θράκες.

Ζεῖδωρον: τὴν πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην.

Ζεῖρά: ἦτοι σειρὰ, ὡς τινες· ἢ ἐνδύματι ὃ ἐπετεδίων (20)
το⁶ μετὰ τοὺς χιτῶνας, ὡς περὶ ἐφαπτεῖδας. 25

¹ χρόνον οὐ

* Inc. f. 11. c. 3.

² ζάμολξιν

³ Accent. om. bis.

⁴ ἐπειθ.

Ζαιρά: ἡ ζώνης ἐστὶν εἶδος.

(52) **Ζαιρά:** ἡ χιτῶνες ἀνακεκολλημένοι ἢ ἀνάκαλοι ἔπι-
φῶν καὶ ζαιρὰς μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἱσκιῶν* ἔχου-
σιν ἄλλ' οὐ χλαμύδας.

Ζαιρος: ἡ ἐνδύματος εἶδος.

5 **Ζείας θυμῶ:** ἐξαφθεις τῆ ψυχῆ.

Ζέτρα: Φρύγιος ἢ λέξις σημαίνει δὲ τὴν κύλην.

Ζευγῆσιον: ὃ ἐπέλει ὁ ζευγίτης· τρεῖς δὲ τάξεις Ἀθήνη-
σιν ἦσαν παντακοσιομέδιμνοι ἱσκιῖς, οἱ ἱσκιῶδες τε-
λοῦντες καὶ τὸ θητικόν· οἱ μὲν κλουσιώτατος πεντα-

10 κοσιομέδιμνοι ἐκαλοῦντο.

Ζεύγη: τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ· καθ' ὃ ἐντέθῃαι τοὺς τρα-
χήλους τὰ ζῶα.

Ζεύγη: ζυγῶς.

Ζεῦγμα: οὐ τὸ σχοινίον ἄλλ' ἡ ἐξευγμένη σχεδία, ἐν
15 ποταμῶ ἢ θαλάττῃ· καὶ Θουκυδίδης ζ' τὰ ζεῦγμα τοῦ
λιμένος.

Ζεῦγος: τὸ ἐκ δυοῶν τινῶν ζευγνύμενον ἄλλα καὶ τὰ ἐκ
πλειόνων καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης τέθριππον ζεῦγος εἵ-
20 πεν· καὶ Δισχύλος· Ζεῦγος τεθρίππων· ὥστε κἂν ἐκ
τεσσάρων, κἂν ἐκ πάντε ἧ, ζεῦγος αὐτὸ καλοῦσιν.

**Ζεῦγος ἡμισικόν ἢ βοεικόν ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλι-
νίδα, ἣ ἐστὶν ὁμοία διέθρῳι, τὴν τῆς νύμφης μέθοδον
ποιοῦνται· παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρῴας**

25 ἐστίας ἐπὶ τὴν ἄμαξαν, ἄγουσιν εἰς τὰ τοῦ γαμοῦντος
ἐσπέρας ἱκανῆς· κάθηνται δὲ τρεῖς ἐπὶ τῆς ἀμάξης· μέση
μὲν ἡ νύμφη· ἐκατέρου δὲ τε ὁ νυμφίος καὶ ὁ πάροχος·

(53) οὗτος δὲ ἐστὶ φίλος ἢ συγγενῆς ὁ μάλιστα τιμώμενος καὶ
ἀγαπώμενος· ἐπειδὴ** δὲ ἡ ἄμαξα ὄχημα ἐλέγτο, ὃ ἐκ
τρίτου παροχοῦμενος πάροχος ἐκλήθη· καὶ ἀπὸ ταύτης

* Accent. om. ter.

* Inc. πῶδ f. 11. c. 4. ** Inc. δῆ f. 12. c. 1.

τῆς συνθηθείας, κἄν κείνοι μετῴσι τινὲς κόρην, ὁ τρίτος
συμπαρῶν παροχος λέγεται.

Ζευῆς: Ἀριστοτέλης κατὰ τὸν Ἰσοκράτους χρόνον ζω-
γράφον.

Ζευξίλειος: οἱ ὑπεξευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί.

Ζεὺς κτήσιος: ὃν καὶ ἐν τοῖς ταμείοις ἰδρύνοντο ὡς πλου-
τοδότην.

10

Ζέφυρος: Διψ ἄνεμος.

Ζῆ: ἀντι τοῦ ζῆδι· Εὐριπίδης.

Ζηλοτυκία: ζῆλος ἐξ ὑπονοίας· τοῦ ἄρρενος¹ κατὰ τῆς
οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια.

Ζηλοτυκῶν: Δισχίνης ἀντι τοῦ μισοῦν· ζηλοῦν γὰρ τὸ 15
μακαρίζειν· ζηλοτυκεῖν δέ, τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐλλη-
θέναι.

Ζηλοῦ: μιμοῦ.

Ζηλῶ: μακαρίζω.

Ζηλωτός: μακαριστός· ἐπαινετός.

20

Ζητητής: ἀρχὴ τίς Ἀθήνησιν ἢ κατὰ καιροῦς καθιστα-
μένη, εἴποτε τοὺς ἀδικούντας τι δημοσία² δεῖοι ζητεῖν·
Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Ζημίαν λαβεῖν: ἀντι τοῦ ζημιώθῆναι· οὕτως Σοφοκλῆς. 25

Ζήσει: ἀντι τοῦ ζήσεται.

Ζητηταί: ἀρχὴ τίς ἦν Ἀθήνησι κατὰ καιροῦς καθιστα-
μένη· πρὸς ἣν ἐμηνύοντο οἱ ὑφείλοντες χρήματα τῇ πό-
λει καὶ μὴ ἀποδεδωκότες. (54)

* Ζητεῖν: ἐπι τοῦ βούλεσθαι τιθέασιν Ἀττικοί· μὴ δὲ εὖ
ζήτει τι πυθέσθαι.

Ζητήσεται: ἀντι τοῦ ζητηθήσεται.

5

Ζητρεῖον: τὸ τῶν δούλων κολαστήριον· Εὐκόλις.

Ζητόρων: ζητητῶν.

¹ Marg. γρ. ἀνέρος eadem manu.

² δημοσία

* Inc. f. 12. c. 2.

- Ζιβύνη:** ὀλοσιόδηρον ἀκόντιον· λόγχη· σπάθη.
Ζιγγοῦν: τὸ ὑποκίνειν Κίλικας· οὕτως Νικόστρατος.
10 Ζόφον: δῦσιν.
Ζυγάδην: συνεζευγμένως.
Ζυγάστρον: κειβωτός· κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορός· παρὰ τὸ ἐζυγαῖσθαι· οὕτως Εὐρυκίδης· παρὰ Δελφαῖς δὲ ζυγάστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλάκιον.
16 Ζύγιοι: ἐρέται τινές οὕτω καλοῦνται.
Ζυγόν: οὐδετέρως τὸ τῶν ὑποζυγίων.
Ζυγόν: ἐν μὲν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς, τὸ ἐκ τῶν τριῶν· ἐν δὲ τοῖς κωμικοῖς, τὸ ἐκ τῶν τεττάρων.
Ζυγός: τοῦ σανδαλίου τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους.
20 Ζυγόμεσμος: ὁ ἱμάς τοῦ ζυγαῦ.
Ζυγομαχεῖ: στασιάζει· ὡς οἱ βόες ἐζευγμένοι· μετῆκται ἢ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης· ἐκτενοὶ γὰρ πολλάκις ὄτ' ἂν ἔλκωσι κάμνοντες, ἐπερείδουσι
25 τὸ βάρος πρὸς ἀλλήλους· κέχηται Περσίδης.
Ζυγός: ἐν τοῖς τακτικοῖς, τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις
**(55) πλήθος· ἐρετικὴ καθέδρα· τὰ τοῖς ζώοις ἐπιτιθέμενα· καὶ τὸν ζυγὸν ἐν * θαλάμῳ τῶν μαναικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς· τὰ τῆς ἰσότητος διακρίνον σκῆψος· καὶ αἱ χηλαὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ σκορπίου· καὶ ἡ ζυγοτρυτάνη· τρυτάνη
6 δὲ τὸ στάσιμον· καὶ ὁ περιχείμενός ἱμάς τοῖς δακτύλοις πλαγίοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων.
Ζυγοφορούμενα: ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα.
Ζυγώσω: καθέξω· δαμάσω.
Ζῦθος: οἶνος ἀπὸ κριθῆς.
10 Ζωαρκῆ: τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα.
Ζωάγρια: δι' ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται.
Ζωαρεῖ: ζῶντας λαμβάνει.
Ζωήν: τὴν κτῆσιν· τὴν οὐσίαν.**

* Inc. f. 12. c. 3.

* ἀποκριθεὶς m, p.

Ζῶμα: ὁ θῶραξ καὶ τὸ περίζωμα.

Ζῶμα: χιτῶνος τί ζώστου γένος· οὕτω Μένανδρος. 15

Ζωμεύματα: ὑποζώματα.

Ζωρίλη: ἄνηθον.

Ζωρός μέλας: ἡ λεγομένη αἱματία.¹

Ζῶμα φαικόν: τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζῶντις θαι· ἀλλὰ 20
δὲ τὸν θῶρακα· οἱ δὲ κυρίως τὸ ζῶμα.

Ζῶντις θαι: καθοπλίεσθαι.

Ζῶον: καὶ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ γέγραμμένον λέγουσι.

Ζωοδότερα: ζωὴν παρέχουσα.

Ζώπυρα: τοῦ ζῆν ποιητικά.

Ζώπυρα: φουσητήρες ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φουῶσι. 25

Ζώπυρα: λείψανα.

Ζωπυρεῖ: ἀναζῆν ποιεῖ ἢ ἐκκαλεῖ.

(66)

Ζωπυρῆσαι: ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρός, ἐπὶ τοῖς ἐξ
ἀρρωστίας ἀναρρώνυμους² λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

* *Ζωπυρεῖα*:³ φουσητήρια. 5

Ζώπυρον: πεκυρακτωμένον ἐκθερμόν.

Ζωπύρον τάλαντα: Ζώπυρος ὁ Πέρσης αἰκισάμενος ἑαυ-
τὸν, Δαρεῖω Βαβυλῶνα εἴλεν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν γ' πι-
στευθεὶς ἀποστατῆς εἶναι.

Ζωπύρου τάλαντα: Κρατῖνος ἐν Πυλαία· τοῦτον φη- 10
σὶ⁴ Θεόπομπος, ἐν τῇ ὁγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον, Πέρ-
σην ὄντα ὑπὸ φιλοτιμίας χαριζόμενον βασιλεῖ μαστιγῶ-
σαι⁵ ἑαυτὸν· καὶ τῆς φινὸς καὶ τῶν ὠτῶν ἀποστερη-
σαντα, εἰσελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα· καὶ πιστευθέντα διὰ 15
ταύτην τὴν κακουχίαν, καταλαβεῖν τὴν πόλιν· ἐκ με-

¹ Vox in litura, sed ejusdem.

² ἀναρρώνυμους

* Inc. f. 12: c: 4:

³ Ζώπυρια

⁴ τοῦτο φασί

⁵ μαστιγῶσαι

φῶντος· ὁ προέχων πλούτωι² καὶ διὰ τοῦτον τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἐπελημέμεος.

Ἡγουμένου: Πολιτείας δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἐρωτος πάσαις ταῖς δορυφόροις ἡγουμένου· ἀντὶ τοῦ πασῶν προηγουμένου τοῦ Ἐρωτος.

Ἡγηγάρειν καὶ ἐρηγόρειν·³ φησὶ Μένανδρος.

Ἡγεμονία δικαστηρίου: τοῖς ἄρχουσιν ὡ πάσας κᾶσιν ἐφέιτο δίκας εἰσάγειν· ἀλλὰ τῷ μὲν ἄρχοντι τὰς τῶν ὀρφανῶν καὶ τὰς τῆς παρανομίας καὶ τὰς τῶν ἀποκλήρων ἐκδικασίας· τοῖς δὲ λογισταῖς τὰς κατὰ τῶν ἀρξάντων εὐθύνας· τῷ μὲν τοι γὰρ βασιλεὶ τὰς τε φονικὰς καὶ τὰς τῆς ἀσεβείας· καὶ ἂν τις ἱερασίῃης ἡμφεσβῆται· πρότερον* δὲ καὶ τὰς περὶ τῶν ἱερῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἀμφισβητήσεις· προηγόρευε δὲ καὶ τῶν νόμων εἰργεσθαι τοὺς ἐναντία· τῷ πολεμάρχῳ δὲ ὅσαι ἀποστασίῳ γραφὴν ἔφερον· ἔτι μὴν καὶ ὅσα ὁ ἄρχων ἐν τοῖς ἀστοῖς, ὁ πολέμαρχος τοῖς μετοίκοις διηίτει· οἱ δεσμοθέται συγκοφαντίας καὶ θῶρων καὶ ὕβρεων καὶ μοιχείας καὶ βουλευσεως· τοῖς ἑνδεκα ἄσαι ληστὰς καὶ λωποδύτας καὶ ἀνδραποδιστὰς εἰσάγουσι· τῷ στρατηγῷ περὶ τριηραρχίας καὶ ἀντιδόσεως· οὕτως αὖν διαικοῦντες ἡγεμονίαν δικαστηρίου ἔχειν λέγονται· ἀλλὰ γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ τῶν μυστηρίων ἅμα τοῖς ἐπιμεληταῖς προῖπταται· ἔχει δὲ μόνος καὶ στέφανον.

(60) Ἡγεμονικόν: ὁ νοῦς.

Ἡγήμων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἰς ἣν τῶν Μακεδονιζόντων· καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκία διαβεβλημένων.

Ἡγεν: ἐν Τιμαίῳ· ἡγεῖτο.

² πλούτων

³ -ορεῖν bis

* Inc. ραν f. 15. c. 3.

Ἠγήτης: ἡγεμῶν.

Ἠγημα: βουλή· γνώμη.

Ἠγημαι: λελόγισμαι· ἔσχον.

Ἠγμένους: τεθηρευμένους καὶ παντὶ κειθαρχῶν.

Ἠγήτορας: οὗτος ἔστιν ὁ Κρόβυλος ἡ επικαλούμενος· 10 οὐ δοκεῖ τισὶν εἶναι ὁ ζ' Φιλιππικὸς, Δημοσθένους ἡ επιγραφόμενος.

Ἠγήσασθε: προσήσασθε.

Ἠγητήρια: παλλάθη ἢ σίκων· ἦν ἐν τῇ πομπῇ τῶν 15 κλυπηθρίων φέρουσι· ὅτι ἡμέρου τροφῆς πρώτης αὐτῆς ἡγήσαντο.

* Ἠγήτορες: ἡγεμόνες.

Ἠγλαισμένη: χαίρουσα· λαμπρυνόμενη.

Ἡ δέ: ἄντι τοῦ ἢ αὐτῇ δέ.

Ἠδαξάσασθε: ἐκνήσατε.

20

Ἡ δὲ ἡ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν: τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στροφῶν ποιεῖ· πολλὰ δὲ καθαίρει· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν *Ἀθῶν*· ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν (61) ἀποδύντων μὲν πρᾶγμα, στρατευσαμένων ὃ δέ· φασὶ δὲ αὐτὴν Τερψίωνος εἶναι.

Ἡ δὲ αἰξ τὴν μάχαιραν: ἐπὶ τῶν αὐτοῖς ἐπιφερόντων κακῶν ἀπὸ Κορινθιακῆς παροιμίας ἢ αἰξ δαῦσα τὴν μάχαιραν· οὕτω γὰρ λέγεται· Κορινθίων γὰρ Ἡραῖ 5 Ἀκραία ἡ θρόντων, ἦν λέγεται ἰδρύσθαι Μήδειαν, ἡ δὲ τὴν παροχὴν μεμισθωμένοι, γῆ κρύψαντες τὴν μά-

¹ Per lenem ter.

² ἀρόβυλος

³ τις

⁴ φίλιππος· δημοσθένης

⁵ Ἠγητήρια: παλλάθη ἢ σίκων, ἰ. ε. παλλάθη in παλλάθη statim ab eodem mutatum.

⁶ ἐγεύσαντο

* Incip. f. 13. c. 4.

⁷ Ἠδα

⁸ Ἠδα

⁹ στρατευσαμένων

¹⁰ ἢ

¹¹ κρέα

¹² μήδειαν

χαιραν, ἐσκήπτοντο ἐπιλελῆσθαι· ἡ δὲ αἴξ αὐτῶν τοῖς
 ποσὶν ἀνεσκάλευσεν.

10^ο Ἡδεῖ: τέρπει· καὶ ἦδη· ἀντι τοῦ νῦν.

² Ἡδη: ἀντι τοῦ κάλας.

³ Ἡδη: ἀντι τοῦ ἠδέει· Εὐθύδημος· καὶ τῶν δὴ περὶ ψυ-
 χῆς· ἀλλὰ σχεδὸν μὲν εἰ ἦδη ὁ Κρίων.

⁴ Ἡδη: πρὸ τούτου· λοιπόν· ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν ἀτό-
 15 μου· μέρος δὲ χρόνου ἢ τοῦ μέλλαντος· ἢ τοῦ παρελη-
 λυθότος· ἦδη γὰρ βαδισθῆναι φαμέν· καὶ τὸ συνά-
 κτον τὸ νῦν· ἦδη γὰρ βαδισθῆναι· οὐ πολὺ ἀφιστάμενος
 τοῦ νῦν τὸν χρόνον.

⁵ Ἡδιστα: ἠδέως.

20^ο Ἡδίων: ἠδύτερος.

* Ἡδόμενος: ἀρεσκόμενος.

¹ Ἡ¹ ὃ ὅς: οἱ μὲν περὶ Ἐρατοσθένην· ἀντι τοῦ ἔφη δὲ ὅς·
 διὸ καὶ δαδύνασαι τὴν ἐσχάτην· ἐπιτετάχθαι γὰρ ἄρ-
 25 θρον τὸ ὅς· καὶ ἦ² ἀντι τοῦ ἔφη· ἀλλὰ περιμενοῦμεν,
 ἦ³ ὃ ὅς ὁ Γλαύκων· καὶ ἦν δὲ ἐγὼ· ἀντι τοῦ ἔφη δὲ
 (62) ἐγὼ παρὸς δὴ καὶ Ἐρμιακὸς ἐν Ἀθηναῖς γοναῖς ἦσαν ἀν-
 τι τοῦ φησὶν· Ὁ Ζεὺς, δίδωμι Παλλάς, ἦσι,⁴ τὸν ὄνομα.
 Ἀρίσταρχος δὲ τὸ μὲν ἦ⁵ ὃ ὅς, ἀντι τοῦ ἔφη δὲ ὅς· τὸ
 δὲ ἦν ὃ ἐγὼ, ἔφη δὲ⁶ ἐγὼ· τὸ δὲ ἦ⁷ τῶν ἀρχαίων ἔφη
 5 εἶναι λεξιδίων· Ὀμηρον δὲ οὐ κατὰ πάντα χρῆσθαι
 αὐτῷ· οὐδὲ σχηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ· τὸ ἀνάλογον μὲν,
 ὡς δὲ ἀν' λόγου τελευτῆς σημάτη· Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ'
 ὀφρύσι· καὶ Ἡ καὶ⁸ ἐπ' Ἀντινόω· τοὺς δὲ μετ' Ὀμη-
 ρον ἀδιαφόρως αὐτὸ τάσσειν.

10^ο Ἡ³ ὃ ὅς: ἀντι τοῦ ἔφη δὲ οὗτος· καὶ ἀντι τοῦ ἔφη· τὰ-
 τεταται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρῶς καὶ γυναικῶς· καὶ ἀντι τοῦ ἔφα-

¹ Inc. f. 14. c. 1.

² ἦ ter.

³ δίδωμι πολλὰς φησι

⁴ ἦ bis.

⁵ ὃ om.

⁶ ἦ (sic)

⁷ ἦ κα

- σαν· και ἀντι τοῦ ὠφέλε· τοῦτο· Χάρης μὲν φησι και
 Κριτόλαος σημαίνει· διαλέγεται δὲ ὑπὸ πλειόνων.
- ¹ Ἡδος: ἡδονή· ὄφελος. 15
- ² Ἡδρασεν: ἐστήριξεν.
- ³ Ἡδουκτής: ἡδυλόγος.
- ⁴ Ἡδύλειον: ὄρος ἐστὶν ἐν Βοιωτία τὸ Ἡδύλειον.
- ⁵ Ἡδουλισμός: αἶδος τε καλακίας· και Μένανδρος ἐν Ἀλαί
 κέχρηται τῷ ἡδυλλεῖν. 20
- ⁶ Ἡδουκωθής: φιλήδονος· πάθει χαίρων.
- ⁷ Ἡδύς: εὐχάρις· ἐπιλόγων δὲ οὐκῶ και τοὺς ὑπομύθους.
- * Ἡδύσματα: βρώματα ἢ εὐσομία.
- ⁸ Ἡδυντήρας: ἄλλος· τινὲς δὲ λέγουσιν ἡδυντήρας.
- ⁹ Ἡδύνθαι: ἡρέεσθαι. 25.
- ¹⁰ Ἡδύχρους: τὸ ἐν γάλατι ὑπάρχον ἄρνιον· και μήπω (68)
 γεγευμένον πῶς· ὃ και ἡδύνουν λέγουσιν.
- ¹¹ Ἡέ: βαρυτόνος διαζευκτικός· ὁ σύνδεσμος· Ἡέ διατριμ-
 ξαι³ κοῖλον δόρυ· περισημένως δὲ ἀπορημακικόν⁴
 — περιπτὰι μαχεσόμενον ἢ κρι· οὐχί. 5
- ¹² Ἡει: πορεύεται.
- ¹³ Ἡεσαν: ἐπορεύοντο.
- ¹⁴ Ἡ ἐν ὄδῳ καθελώνι ἀκτι τοῦ ἐνεχθέντα ἰλῶν· τουτ-
 ἐστὶν ἐν τινι ἐνέδρα καταβαλῶν· Δημοσθένης ἐν τῷ
 κατὰ Ἀριστοκράτους. 10
- ¹⁵ Ἡετιωνία: ὄντως ἰκαλεῖτο ἢ ἕτερα· τοῦ Πελοποννήσου ἄ-
 κρα· ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν Ἡετιωνος.
- ¹⁶ Ἡεμεν: ἡδόμεν.
- ¹⁷ Ἡεροφοίτης: ἢ ἀοράτως ἐρχομένη· κατὰ τὸν ἄερα.
- ¹⁸ Ἡθάδων: συνήθων. 15

¹ Per lenem, sed mox asp.

* Inc. f. 14. c. 2.

² διαζευκτικός

³ διατριμξαι

⁴ ἀπορημακικόν

⁵ Sine accentu.

⁶ Sic, sine accentu.

⁷ κατὰ τὰ ἔργα.

¹ Ἡ θέμις: ² ὡς νόμος· ὡς προσήκον·

¹ Ἡθεῖος: ³ παρὰ Ἰωσι νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον προ-
αγόρευσις.

² Ἡθεος: ² ἀφ' αὐτοῦ πρὸς γυναῖκας.

²⁰ Ἡθη: συνηθείας· — μετὰ τ' ἠθεα καὶ νόμον ². ἵππων
γράφεται καὶ ἔθη.

¹ Ἡθημένος: ³ δυκλισμένος· οὕτως Ἐκκλυκος.

¹ Ἡθμωδεῖν: ἀλγεῖν τοὺς ὀδόντας.

¹ Ἡθνευμαί: ἠκολούθηκαί.

(64) ¹ Ἡθεαί: εἰς συνήθεσι τῶν τοῖς ἐξ ἔθους διατρίβει.

¹ Ἡθολόγος: θεατριστής.

¹ Ἡία: τῆς τῶν ὀσπρίων καλάμην· οὕτως Ἐρατοσθένης.

⁵ ἡ δὲ ποιητῆς ἀπλῶς εἰκε βρώματα· Θάων παρδαλίων
τε λήκων τ' ἠία πηλονταί· καὶ τὸν εἰς τὰς ναῦς ἐπισ-
τισμὸν ὁμοίως.

¹ Ἡθεός: ὁ ὄρακ γάμου ἔχων καὶ μηδέπω γεγαμητῶς·
ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἐπίγαμος.

¹⁰ Ἡία: βρώματα· καὶ τὸ ἐπορευόμεν.

¹ Ἡτικεν: ⁴ ὁμοίως ἦν.

¹ Ἡίσμεν: ² ἐπιστάμεθα.

¹ Ἡδάντι: καλὸν αἰγιαλὸν ἔχοντι.

¹ Ἡδῶνα: αἰγιαλὸν ὄχθον.

¹⁵ Ἡκεν: ⁶ ἀντὶ τοῦ ἦμων.

¹ Ἡκικεν: ² τὸ εἰκέν ἐπὶ γ' προσώπων· οὕτως Ἀριστοφά-
νης.

¹ Ἡκαιρεῖσθε: ἐκωλύσθε· καιρὸν οὐκ εἴχετε.

¹ Ἡκεντι ἐφήκεν.

²⁰ Ἡέσατο: ἰάσατο· ἐθεράπευσεν.

¹ Ἡκιδωμένος: ἀκίδας ἔχων.

¹ Ἡθέμις: ὡς νόμος

² Sine acc. et sp.

¹ Sine accentu bis.

² Inc. f. 14. c. 5.

⁴ Ἡτίμια

³ Ἡίσμακ

⁶ Ἡκικεν

² Ἡκεν

ἤκισμένους: ἠφανισμένους.

ἤκιστα: οὐδαμῶς οὐχ ἦτον· καὶ Λιβάνιος φησὶν· εἰ
τινα ἄλλον τρόπον ὃν ἠκιστα ὤφθη μετελθεῖν· ἐν τῷ
ὃ ἐπὶ τῇ φύλλῃ ἔμπορος· ἀνεὶ τοῦ πάνυ. 25

ἠκούσατο: ἀνεὶ τοῦ ἠκόνησεν.

ἦς: ἰπάρχεις.

(65)

ἦσαν: ἰπίσταντο.

ἠκόντων: ἀνεὶ τοῦ ἠκέτωσαν.

ἠκρωτηριασμένος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶν-
τος· ἠκρωτηριασμένοι τὰς αὐτῶν ἕκαστοι πατρίδας·
ἀνεὶ τοῦ λελυμασμένοι· οὐ γὰρ λυμάνόμενοι τισὶν
εἰσῶθαι περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα· τὸ μόνον ἠκρω-
τηριασμένοι ἀνεὶ τοῦ ἠκρωτηριακότες.

ἠκται: εἰλκυσται.

10

* ἠκον δέ: ἐληλύθειν.

ἠκῶν ἦλθον.

ἠκῶν ἐπὶ τῆς φάτνης: παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε κρω-
μένων, μήτε ἄλλοις μεταδιδόντων.

ἠλακάται: καλάμων φραβδία· ἀφ' ὧν καὶ τὰ κῶλα τῶν 15
στάχυων.

ἠλακάτη: ἐργαλεῖον γυναικός.

ἠλασεν: ἰσκαπεν· ἐπληξεν.

ἠλαστρημένον: τὸν περιφθαρμένον καὶ περιπεπλανη-
μένον.

23

ἠλεῖτο: ἰθαλπεν.

ἠλέκτραι: τὰ ἐν τοῖς κλινόποσι τῶν σφιγγῶν ὄμματα.

ἠλεκτρον: ἀλλότυπον χρυσοῖον μειγμένον ὑέλῳι καὶ
λίθῳι.

25

ἠλέκτρων: τῶν ἐν ταῖς κλίμαις ποικιλλομένων.

ἠλέκτωρ: ὁ ἥλιος.

(66)

* Sic.

* Ἠσαν vel Ἠσαν.

* Int. f. 14. o. 4.

* Sine accentu bis.

Ἡλιόμην: ἡλισμένος ἤμην.

Ἡλαχχον: ἐφανερποιοῦν: ἢ ἀνέκρινον, ὡς Ἐποφών.

Ἡλεις: ἢ ἡλιδες.

Ἡλιαῖα: τόπος Ἀθήνησιν, εἰς ᾧν ἀνάγεται δύο δικαστήρια, ὅτ' ἂν χίλιοι δικάζωσιν: ὡν προέστηκεν εἰς γραμματεῖς.

Ἡλιαῖα: καὶ ἡλιαῖσθαι: ἡλιαῖα μὲν ἔστι τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν: ἔκ. ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο, χιλίων δικάστων ἢ χιλίων καὶ πεντασίων συνόντων: συνίσει δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ θεοῖν δικαστηρίων: οἱ δὲ χίλιοι πενταχόσιοι ἐκ τριῶν.

Ἡλίβατον: ὑψηλόν: ἄβατον: ἢ ἔστιν ἀλεῖν.² βαλνυκτα:³ ἢ ὅπου ἥλιος πρῶτακ.* βάλλει: ἀλλ' βεβηκυῖαν: Σησίχορος δὲ Τάρταρον ἡλίβατον βαθῖα λέγει: ἐπιὸ ἡλίφατον ἀποδιδόασιν, ἡλίω φαινόμενακ.

Ἡλίβατος: ὑψηλή: ἐφ' ἣν πρῶτον διὰ τὸ ἕπος ὁ ἥλιος βαίνει.⁴

Ἡλίδιος: ἄφρων: ἢ σκληρός: ἢ ἀνάσθητος.

Ἡλικῶν: μέγα: πηλικῶν.

Ἡλικία τῆς πόλεως: ἀντὶ τοῦ ἐν ἡλικίᾳ οἱ νέοι αὐτοῦ Ἀυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππηκίοις.

Ἡλινδημένον: ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένον: Δελναρχος ἐν τῷ πατρὶ Φόρμισίου ἔπη: Ἰσοκράτης, καλεῖσθαι λέγει.

(67) Ἡλιος: ὄνομα κύριον Ἀθηναίου τινός.

Ἡλισγημένος: μεμιασμένος: μεμολυσμένος: ἠρτυμένος.

Ἡλαρὸν: τὸν μικρὸν ἦλον: Ἀριστοφάνης.

Ἡλισκοῦτο: ἢ ἐπορδοῦντο: ἢ ἐλέγχοντο.

Ἡλισμην: ἡλισμένος ἤμην.

Ἡλιτόμηνον: τὸ παρὰ μῆνᾳ γεννηθέν.

¹ Sine accentu.

² ἀλεῖν

* Inc., τὸν f. 15. c. 1.

³ Per lonem.

⁴ ἐπόρθηον

Ἡλωμένως: ἐπικεκαυμένος.

Ἡλύγη: ¹ σκιά· σκέπη· και ἐπηλυγησάμενος παρα Πλάτωνι τὸ προβαλόμενος και ἐπισκιάσάμενος. 10

Ἡ Λύκου δεκάς: Λύκος Ἀθήνης πρὸς τὴν δικαστηρίων ἤρωσ· μαρτυρῶν ἔχων θηρίου· δεκάς δὲ τὸ δεκάξασθαι· πρὸς ὃ ἡ παροιμία· καὶ αἱ πρῶται δικασταὶ πρὸς τὸ λυκοειδεῖ ἤρωι ἐκλήθησαν.

Ἡλύσιον: ἱερὸν περίοδον· οἱ δὲ περὶ Αἴγυπτον· οἱ δὲ 15 περὶ Λέσβον· οἱ δὲ τὸ κεκεραυνωμένον χωρὶον ἢ πεδῖον· τὰ δὲ τοιαῦτα ἐστὶν ἄβατα· καλεῖται δὲ και Ἐνγλίσια· ² Πολέμων δὲ Ἀθηναῖος· φησὶ τὸ κατασκαφὴν χωρίον καλεῖν.

Ἡλυσις: πορεία. ³ 20

Ἡλω τὸν ἥλον ⁴ ἐκτρούεις: ἀντὶ τοῦ ἀμαρτήματι τὸ ἀμάρτημα σκευδαίς ἐξελάσαι.

Ἡλω: ἐλήφθη· ἐφανερῶδη· ἐπορθήθη.

Ἡλωσαν: ἐνικήθησαν· ἐλήφθησαν.

Ἡμαθόεντος: ἀμμόδους. 25

Ἡμαρ: ἡμέρα. (68)

Ἡματα: ἡμέρας ἢ ἡμέρας.

Ἡμάλαπτεν: ἐκρυπτεν· ἠφάνιζεν.

Ἡμέδιμνον: τὸ ἡμιμέδιμνον.

Ἡμεδαπῶν: ἰδίων· ἐγχωρίων· αὐτοχθόνων· ἀπέδοντες γὰρ τὸ ἔδαφος· ὄθεν και τὸ ποδαπός, ἀντὶ τοῦ πόλον λαμβάνεται ἢ πόλας χώρας ἢ τῶν πατρίδων.

Ἡμείβετο: ἀνταπεκρίνετο.

Ἡμείφθη: ἡλλάγη.

Ἡμεσα: ἡλλαξα. 10

Ἡμένη ⁵ πελειάς: παροιμία ἐπὶ πῶν ἀπλουστέρων και

¹ Sine spiritu.

² Inc. oug. f. 15. c. 2.

⁴ Ἡλωτὸν ἥλον

³ Nescio an G. ἐπηλλισια

⁵ πορεία

⁶ Per lenem.

ἀκακοήθων ταττομένη· καὶ ἀντιξέτασιν τῶν καλι-
τριῶν·² αἱ ἐξιπτάμεναι ἄλλας προσάγουσιν.

Ἡ μὲν κλέος, ἡ δὲ καὶ ἡσθα: παροιμία ἐκ τῶν ὁμοίων
15 τῆ περὶ αὐτῶν φήμη.

Ἡμερίδα: τὴν ἄμπελον· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἡμεροδρόμος: ὁ ἥλιος· λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν ταῖς βα-
σιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι.

Ἡμεροκαλλῆς: ἄνθος σπειρόμενον ὁ Δίδυμος· οὐκ ἔστι
20 δὲ ἄνθος, ἀλλὰ φοινικοῦν ἔριον διαπεσεικλιμένον, ὡς
χρῶνται πρὸς τὰς ἰσουργίας* Ἀθήνησιν· ὡς Θεό-
δωρος ὁ παναγῆς προσαγορευόμενος ἐκ τῶν ἀπὸ τοῦ
Κηρύκων γένους· καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ὀνόματος ἀποδι-
25 δούς· γράφει δὲ καλεῖται ἡμεροκαλλῆς διὰ τὸ πεπλά-
σθαι καὶ βεβάφθαι· καὶ εἰργασθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ·
κάλῃ δὲ προσαγορεύεται τὰ ἄνθη.

(69) Ἡμερόλεγδον: τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐξαριθμεῖν.

Ἡμερῶα: ἡμεροφυλάκεια.

Ἡμερωρεῖν:² ἡμεροφυλακεῖν.

Ἡ μὴν: ὄντως δὴ· καὶ ἄλλ' οὖν·³ καὶ ἄλλ' ὅμως.

Ἡμιδιπλοῖδιον:⁴ γυναικεῖον βραχὺ περίβλημα· ὃ ἐνδον
φοροῦσιν ὑπὸ τὸν μηρῶν.

Ἡμιδαῆς: ἡμίκανστος.

Ἡμιδακῆς: ἡμιτελής.

Ἡμίεκτον: τὸ ἕκτον μέρος τοῦ μεδίμνου.

10 Ἡμιθνήτα: τὸν ἡμιθάνατον.

Ἡμίεκτον καὶ ἡμιμέδιμνον: τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χολί-
νικας μῆ, τὸ ἡμιμέδιμνον δηλονότι καὶ εἶχεν ἡμίεκτον
δὲ τὸ χωροῦν ὃ χολίνικας· τὸ γὰρ ἕκτον χολίνικας ἢ

15 Ἡμιλλάτο: ἠπέλεγτο.

Ἡμιμάλλονες: μαινάδες· Νύμφαι ἢ Βάχχαι.

¹ πλεντρίδων

* Inc. f. 15. c. 3.

² Ἡμερώρειν

³ ἄλλου

⁴ Ἡμιδιπλοῖδιον

- Ἡμιμέδιμνον: μέτρον χωροῦν ἡμισυ μεδίμνου τευτέτι
 χοίτικας κδ.
 Ἡμῖν: ἀντι τοῦ ἡμᾶς.
 Ἡμιολία: ληστρικὸν πλοῖον· οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψι-20
 λῶν ἑρετῶν ἐστί, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχασθαι· τριη-
 μιᾶ δέ, οὐ τριπλασία ταύτης, ἀλλὰ τριήρης.
 * Ἡμιολία: ¹ τὸ ἡμισυ τοῦ κεφαλαίου.
 Ἡμιολίας: ἡμίσεας. 25
 Ἡμιολασμός: Ἀντιφῶν· ἀντι τοῦ τὰ ἡμιόλια δοῦναι·
 ἡμιόλιος δέ ἐστιν ἀριθμὸς, ὁ ἔχων ἄλλον ὄλον καὶ τὸ (70)
 ἡμισυ αὐτοῦ.
 Ἡμίοποι: κυρίως ἡμιτέλειοι αὐλοί.
 Ἡμιπέλεκα: αἱ μονόστομοι ἀξίναι.
 Ἡμιτύβιον: δίχροσον· Ἀριστοφάνης Πλούτω· Ἐπειτα
 καθάρων ἡμιτύβιον λαβῶν.
 Ἡμιφόριον: ἡμισυ ἱματίου.
 Ἡμμένοι: συνημμένοι.
 Ἡμοιρηκῶς: μὴ μετέχων.
 Ἡμπέσχετο: περιβάλλετο. 10
 Ἡμορος: ἄμοιρος.
 Ἡμόριζεν: ἄμοιρον ἐποίησεν.
 Ἡμων: ἐθέριζον.
 Ἡμύναθον: ἡμυνα.
 Ἡμπίχετο: περιβέβλητο. 15
 Ἡμπλάκομεν: ἡμάρτομεν.
 Ἡμφιέσθαι: τὸ περιβεβλησθαι.
 Ἡν: ἡμην.
 Ἡν: ἀντι τοῦ ἦσαν.
 Ἡν: ἀντι τοῦ ὑπῆρχεν. 20
 Ἡν: ἀντι τοῦ ἡμην· τὸ δὲ παλαιὸν ἔλεγον τὸ ἡμην (ἦ) ²
 κατὰ συναλιφῆν, ³ οἶον ἦα καὶ ἔα.

* Inc. f. 15. c. 4. ¹ Ἡμιόλια ² ἦ abest G. ³ συναλιφῆν

8 ἐν Μαραθῶνι ἢ τῶν ἐν Κυνοσάρχει μνημονεύει ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Ἀθηναῖοι.

Ἡρακλείαν λίθον: τινές τὴν μαγνήτιν.¹ ἀπέδοσαν δὲ τὴν Ἡρακλείαν τῆς Μαγνησίας· εἶπαι² δέ, ὅτι ἡ μὲν ἐπισπώμενη τὸν αἰθέρα, Ἡρακλεῶτις ἢ δὲ μαγνήτις³ ὁμοία ἐστὶν ἀργύρῳ [ὁμοία ἐστίν] ὡς Εὐρ. Οἶν. — τὰς³ βροτῶν Γνώμας σκοπῶν, ὥστε⁴ μαγνήτις³ λίθος, τὴν δόξαν ἔλκει καὶ μεδίστηεν πάλιν· οὐ λέγει νῦν ὑπὸ τῆς μαχηκίδας³ λίθου τὸν σίδηρον· ἀλλὰ τὴν τῶν θεωμένων δόκησιν ἔλκεσθαι πλανώμενην⁴ ὡς ἐπὶ ἀργύρῳ.

Ἡράκλεια λουτρά: τὴν Ἀθηῶν ἐν Θερμοκύλαις κατιώντι Ἡρακλεῖ ἀναῖναι· οἱ δὲ ἐν Σικελίᾳ τὰς Νύμφας· οἱ δὲ αὐτὸν αὐτὰ κατασκευάσαι.

Ἡρακλεώτης λίθος: ὁ ὑφ' ἡμῶν μάγνης ὁ ἐπισπώμενος τὸν σίδηρον· Ἡρακλεία γὰρ ἐλέγετο ἡ Μαγνησία.

Ἡρακλεῖδην: τὸν Ἡρακλεία οὕτως ἔλεγον.

Ἡραρον: ἤρμωσαν.

Ἡρασάμην: ἠράσθη.

(74) Ἡρας δεσμούς ὑπὸ νείδος: Πολιτείας β' οὕτω γραπτέον· παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡραίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ· ὁ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσι ὑπὸ Διὸς⁵ καὶ φασὶ δεδῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἡρακλεῖ· Κλήμεντος ἡ ἱστορία· καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Κωμματαῖς ἢ Ἡραίστω.

Ἡραον⁶ τεῖχος: χωρίον ἐστὶν ἐν Θράκῃ· ὑπὸ Σαμίῳν δὲ ἀκίσθη.

10 Ἡράτο: εὗξατο.

¹ ἢ pro η quater; ultimo loco et Porsonus.

² εἶπαι ὡς εὔροι νῦν τὰς * Inc. f. 16. c. 3.

³ πλανώμενον διός prope evanuit.

⁴ Sic P. Ἡραον G, accentu et sp. vel omissis vel evanidis.

- Ἡρδαλωμένος: λεπρός καὶ μεμιασμένος.
 Ἡρδεν: ἀντι τοῦ ὕφραιεν, διέβραχε.
 Ἡρέμα: ἄτρεμα· πράως,² ἡσυχῇ· ἡ γὰρ ἡρέμια
 ἡσυχία.
 Ἡρετο: ἠρώτησεν. 15
 Ἡρεφεν: ἐστέγαζεν.
 Ἡρειδε: σφοδρῶς κατηγορεῖ· ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.
 Ἡρία: οἱ τάφοι· φασὶ δὲ τινες κοιπέτερον μὲν πάντας
 τοὺς τάφους³ οὕτως ὀνομάζεσθαι· κατ' ἐξαιρετικὸν δὲ
 τοὺς μὴ ἐν ὕψει ὠκοδομημένους· ὀνομάσθαι δὲ παρὰ 20
 τὴν ἔραν.
 Ἡίρηκότες:² πακορθηκότες.
 Ἡρημένον: ἐπικριδέν· ἐκλεισγμένον.
 Ἡρήρειστο: ἥρμωστο.
 Ἡρθη: ἠϋξήθη· ὑψώθη. (75)
 Ἡρι: ὄρθρον· ἔωθεν· ἢ ἔαρι.
 Ἡριγένειαν: τὸν ὄρθρον.
 Ἡριδανός: ποταμὸς ἐν τῇ Ἀστικῇ· οὗ αἱ πηγαὶ ἐντὸς
 τῶν Διοχάρους κυλῶν. 6
 Ἡρικνωμένον: ἐρρυτιδωμένον· παλαῖον.
 Ἡρινού τόκου:⁴ ἐκεῖ ἔαρος οἱ φόροι ἐφέροντο.
 Ἡρικεν: εἰς τὴν ἔραν κατέπεισεν.
 Ἡριστάναι:² Ἡρμικπος· ὡς καὶ δεδεικνῆναι φασί.
 Ἡρικεν: ἐβοήθησεν. 10
 Ἡρματισμένον: ἠσφαλισμένον.
 Ἡρμότιετο: οὐχ' ἠρμόζετο.
 Ἡροάνθια:² ἕορτὴ γυναικεία ὅτε τὸ ἔαρ ἀνθῆ.
 Ἡροῦτο: ἠροτριᾶτο.
 Ἡροησεν: ἐφθάρη· ἤλαθεν· ὅθεν καὶ τὸ εἰσῆρρησεν. 15

¹ Ἡρέμα et mox ἡρέμια.

² pro vix legi possunt.

³ Inc. f. 16. c. 4.

⁴ Per Isonem.

⁵ Ἡρμονόσου.

⁶ Ἡροανθία

- Ἦρηται: κρέματα.
 Ἦρτα: ἐκρημάννυεν.
 Ἦρηχροτοῦντο: ² συναφώνου.
 Ἦρτίαζον: ἀστραγάλοις ἔπαιζον.
 20 Ἦρτυκώς: κατηρτυκώς. ²
 Ἦρύνετο: παρεσκευάζετο.
 Ἦρυγεν: ἠρεύετο ἦντλει.
 Ἦρύγη: λεπτὸν καὶ ἀκανθῶδες κάρφος.
 Ἦρως ἰατρός: οὗ μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ
 25 σταφάνου.
 (76) Ἦρως ποικίλος: τοῦτο ἔλεγεν ἐπὶ τῶν ἐστιγμένων ἢ διὰ
 τὸ τοὺς ὄφεις ποικίλους ὄντας ἦρως καλεῖσθαι.
 * Ἦρως: ἠμίθεος· δυνατός· γενναῖος.
 Ἦρῶσαι: ³ αἱ ἠρωίδες.
 5 Ἦρωῖται: ὁμοίως ἠρωίδες.
 Ἦσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι· παροιμία ἐπὶ χρησ-
 μοῦ ἐπὶ ⁴ τῶν προγεγονότων.
 Ἦσας: χάριν ἐποίησας· ἔδοξας.
 Ἦσας: ἠδύνας.
 10 Ἦσθα: ἀντι τοῦ ὑπῆρχες.
 Ἦσθην: ἐχάρην.
 Ἦσθητο: ἦτεθη.
 Ἦσσον ἐτοιμῶς κατέχειν: ἀντι τοῦ εὐδὲ ὁμοίως.
 Ἦσεις: ἀντι τοῦ ἀφήσεις.
 15 Ἦσι δέ: ἀντι τοῦ φησι δέ.
 Ἦσκάριζεν: ἀντι τοῦ ἦσπαιρεν.
 Ἦσμεν: ἀντι τοῦ ὑπῆρχομεν· ἀπὸ τοῦ ἱαμίν.
 Ἦστην: ἐκαθίζοντο ⁵ δυνικῶς.
 Ἦσυνδέτηκας: ἢ συνέθευ καὶ ἀμολόγησας.

² Ἦρηχροτοῦντο

³ Inc. f. 17. c. 1;

⁴ ἀπὸ

⁵ Vix. apparent rum

⁶ Sine acc. et sp.

⁷ ἔκα....ντο, media anapida.

- Ἠσχάτισεν: ὑστέρησεν. 20
- Ἡ τὰν ἢ ἐπὶ τάν: ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτην ἐπέλην. 2
- Ἠτιήσομαι: ἠτηθήσομαι.
- Ἠττον: οὐδαμῶς.
- Ἠταίρηκεν: ἠτάκτησεν.
- Ἠτημένην: ἀντὶ τοῦ κεχρημένην· καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι (77)
ἔλεγον τὸ κεχρησθαι.
- Ἠτίμησεν: ἠτίμασεν· ὕβρισεν.
- Ἠτορ: ψυχή.
- Ἠτριάϊον ἢ ἦτριον: ἐφ' ὕψους τάττεται ἢ φωνή. 5
- Ἠτριον: ἐνδύμα ὑμενωδες.
- Ἡ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι: τὸ γὰρ καλαιὸν τρεῖς ἐχρῶν-
το κύβοις πρὸς τὴν παιδιάν· διχῶς δὲ λέγεται, καὶ ὁ
ἀναρρικτούμενος καὶ ἰδίως ὁ κενός. 2
- * Ἡερσν: τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. 10
- Ἡῦδα: ἔλεγεν· εἶπεν.
- Ἡσχάτισεν: ἐταπεινώσε· καὶ ἠσχατίσμαι τεταπεινώμαι·
ἐσχατίσω γὰρ τὸ θέμα.
- Ἡψήσαντο: ἐταράχθησαν· ἐστράφησαν· πεφύσηνται. 15
- Ἡῦχεν: ἀντὶ τοῦ ἠλιξεν.
- Ἡ Φανού θύρα: τὸν Φανὸν φησὶ Δημῶν ὀβολοστατήν
εἶναι· ἄλλως δὲ τυφλόν· ὑπανδιγομένης δὲ αὐτῷ τῆς
τοῦ ταμείου θύρας, κατασκευάσαι τοιαύτην ἦν οὐκ
ἔν τις ἠνοιξε μὴ ψόφου ποιήσας· ἐνίοις δὲ λέγειν ὡς 20
μοιχενομένης αὐτῷ τῆς γυναικός, τὴν αὔλειον θύραν
εἰργάσατο ὡς μὴ ἄνευ ψόφου ἀνοίγεσθαι· τῆς δὲ
κατὰ τοῦ τέγους δεχομένης τὸν μοιχόν, χλευάζοντας
τοὺς γείτονας ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀκυσόντων. 3 ἐν τῷ φυλάτ-
τεν, τὴν Φανού θύραν εἶναι λέγειν. 25

2 Ἡτ' ἂν ἐπιτ' ἀνι ἢ ταύτην ἐπιταύτην ἢ ἐπέλην.

3 καινός

* Inc. f. 17. c. 2:

3 ἀκυσόντων ἀερί,

- Ἡ φάρυξ: λέγεται θηλυκῶς.
 Ἡφαίστος: ὁ θεὸς καὶ τὸ πῦρ.
 (78) Ἡφαιστία: δύο πόλεις ἦσαν τῆς Λήμνου· Μέρρινα^{*} τε καὶ Ἡφαιστία.
 Ἡφειδηκότες: καταπαύσαντες· μὴ φειδόμενοι.
 Ἡφελθη: ἰάθη· συνεχωρήθη.
 ὁ Ἡχαρίστηκα: τὸ ἀχαριστεῖν λέγουσιν.
 Ἡχὴν: ἦχον· ἢ φήμην.
 Ἡχθαι: ταδηρεῦσθαι.
 Ἡχθησμένην: καταβεβαρημένην.
 Ἡχλυσα: συνεσκότασεν.
 10 Ἡχὼ πετραῖα: ἡ Ἀγινα· ἐπειδὴ πετρώδης ἐστὶ καὶ πολλὰ ἔχει κεράμα.
 Ἡψιμάχουν: συνῆπτον μάχην.
 Ἡών: Ἀημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους^{*}, πόλις ἐστὶ Μενδαίων ἀποικία.
 15 Ἡώς: ἡμέρα ἀπὸ ὄρθρου.
 Ἡώς: πρωτὴ ἡμέρα· ὄρθρος· ἐπὶ μὲν τῆς θεᾶς· Ἡώς δ' ἐκ λεχέων· ἐπὶ δὲ ὅλης ἡμέρας· — ἦδε (δὲ^β) Ἡῶιοι νῦν Ἡώς ἐνδεκάτη· ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας ἕως ἕκτης ὥρας· Ἔσσεται^β ἢ ἠώς, ἢ δειλή, ἢ μέσον ἡμαρ.
 20 Τέλος ἦ.

† Ἀρχὴ σὺν Θεῷ δ̄.

Θαλαμαῖαι: καταδύσεις· θαλάμαι δὲ τόπος ἱερὸς τῶν Διουσκούρων.

Θαιρούς: τοὺς στροφεῖς τῆς θύρας.

(79) Θᾶκοι:^β θρόνοι· καθέδραι.

* Inc. f. 17. c. 5.

^β δὲ om.

^β ἡμαρ hic ponit, mox omittit.

† Inc. f. 17. c. 4.

^β Sine accentu.

Θαλαμηπόλος: ἡ κερὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη καὶ φυλάττουσα.

Θάλαμος: οἶκος ἢ κοιτῶν.

Θαλαμίδιοι κῆποι: αἱ ἡρέμα ἐλαίνουσα. 5

Θαλαττοκοπεῖς: ματαιολογεῖς.

Θαλλός: λέγεται καὶ ὁ στέφανος τῆς ἐλαίας.

Θαλλοφόροι: οἱ γεραίτατοι παρὰ Ἀθηναίους ἐλέγοντο.

Θάλασσα κόλλη: τὸ θέατρον.

Θάλεια: εὐωχία· ἀπὸ τοῦ θάλλειν. 10

Θαλεροί: δέντρα· ἔπει· ἀκμαῖαι· ἢ ταχεῖς.

Θαλίαι: ἑορταῖς.

Θαλλός: κλάδος ἐλαίας· ἢ πᾶν τὸ θάλλον.

Θαμᾶ: ἀνεχῶς· πικρῶς· δεητικῶς.

Θαμάπαι: πικρῶς. 15

Θαμύλαι: πικράζεις· συχνάζεις.

Θαμινὰ καὶ Θαμινῶς: συνεχῶς· πικρῶς.

Θάμνος: ἴσθι μὲν τὸ χαμαίηλον φυτὸν· λέγεται δὲ καὶ ὁ σύνδεσμος τῆς.

Θανατήσιον: αὐθιγὰς λέγουσιν. 20

Θανατῶν: θανάτου ἐπιθυμῶν· λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀποκτείνων.

Θαργηλία: ἑορτὴ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος· καὶ μὴν Θαργηλίων· ὁ τῶν σπερμάτων μιστὸς χύτρος ἰερῶν ἐπέματος· ἤμωσεν δὲ ἐν αὐτῇ ἀκαρχαῖς² τῷ θεῷ τῶν 25 πικρῶν καρπῶν· ὀργμαζόμενον ἀπὸ τοῦ θέρειν τῆς (80) γῆν τὸν αὐτὸν* ὄντια τῷ Ἠλλῶ· ἴακτα δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροὶ καὶ ἀγῶν Θαργηλία.

Θαργηλία: Ἀγρογράφου θυγάτηρ, βασιλεύσασα Θεσσαλῶν 3 ἔτη· Μιλησία τὸ γένος, ἀκυραθεῖσα δὲ ὑπὸ τινος Ἀργείου δεδέντος ὑπ' αὐτῆς. 5

¹ Diat. Θάλεια εὐωχία: ἀπὸ

² ἀκ' ἀρχαῖς

* Ἰσο. τὸν f. 18. v. 1.

Θαργήλια: ¹ ἑσπέρη τὰ Θαργήλια· ἀγεται δὲ Θαργηλιῶν
μηρί, ὡς ἔστιν ἱερὸς Ἀπόλλωνος.

Θαργηλιῶν: ² μὴν Ἀθήνησιν· ἰα· ἀνομάσθη δὲ ἐκεί· ὁ
ἥλιος τότε πυρώδης· τὸ δὲ θερμὸν θαργήλιον ἀνομα-
10 ζον· τὰ δὲ ἀνθη τότε ἐξηραίνετο.

Θάρνυται: θάρσινεται.

Θάρνυσθαι: συγγίνεσθαι.

Θαρραλέον: θάρσος.

Θάρσυνος: τεθαρρηκώς.

15 Θάσιαν: καὶ ῥάφαρον καὶ ἄλμην λέγουσιν.

Θάσιος παῖς ³ Ἀγλαοφώντος: Πολύγνωτος ὁ ζωγράφος
οὕτως ἐπεγράφητο.

Θάτερα καὶ θάτερον: λέγεται τὸ, τῷ ἐθνικῶν καὶ τὸ πη-
20 θυτικῶν· τὸ δὲ ἀρρενικὸν ἄτερος ⁴ λέγεται· τὰ δὲ

θηλυκὰ οὕτω συναλείφεται· ἡτέρα καὶ θητέρα.

Θάτερον: ἕτερον μέρος.

¹ Θάττον: τάχιον.

Θάττον ἢ Βούτης: ὄλον κατασκευάσθη· Νίκων γὰρ ὁ
ζωγράφος ὀφθαλμῶν κατῆσθε καὶ κράνος περιφανέμο-

25 νοῦν, ἐπέγραψε Βούτης.

(81) Θάττον ἢ βράδην: λέγουσι συνήθως τάχιον ἢ βραχέως.

Θαύματα: ἃ οἱ θαυματοποιοὶ ἐπιδείκνυνται.

Θαυματίζομαι: ἐκπλήσσομαι.

Θαυμαστήν ὄσσην· τουτέστιν, λίαν πολλήν, ὥστε θαυ-
30 μάζει.

Θαυμαστικά: ἀπὲρ τοῦ θαυμαστά.

¹ Θαργήλια (ἴ. ἔξωδ.)

² Θαργηλιῶν

³ παῖς Ἀγλαοφώντος πολ. primo, sed distincto. πωθέντι.

⁴ ἄτερος

⁵ Inc. f. 18. c. 2.

⁶ Θαυμαστικά ἐκ ἀθαύματα postea factum, „a manu alia, antiquissima tamen,“ Porson. B. An sit alia dubito.

Θαυμάζω: ὅτι πρὸς γενικὴν συντάσσομεν, τὸ καταγε-
γώσσω σημαίνει· πρὸς δὲ αἰτιατικὴν τὰ ἐπαινεῖ.

Θαυμαστότερον: αὐτως Πλάτων. 10

Θάψων κρῶμα: ἀπὸ τοῦ ξανθόν.

Θάψος: ξύλον ᾧ ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς πρίχας·
ὁ Σαπφὸς Σκυδικὸν ξύλον λέγει.

Θέαν: τὴν ὄψιν καὶ τὴν θεωρίαν.

Θεατῆρ: ὁ τὸ θέατρον ὀρώσῃ ἢ ὁ τὸ θέατρον συσταῶν. 15

Θέαν παρ' αἰγείρον: τὴν κόρρωθιν λέγουσιν· αἰγείρος
γὰρ ἦν τῶν ἰσρίων² πλησίον.

Θεαιδέστατος: θεοῦ ἰδέσθ. ἔχον· εἶπε δὲ Ἀντιφῶν ἐν τῷ
περὶ ὁμοιωσῆς αὐτῆς· ἀνθρώπος ὃς φησὶ πάντως θε-
ρίων θεαιδέστατος γενέσθαι.

Θεατροκορασία: ὀχλοκορασία.³

Θεάμονας: θεατός.

Θεηγόροι: θεολόγοι.

Θεήλατος: ὑπὸ θεοῦ πεμφθείς.

Θεηπολεῖν: θεῶν εἰκόνας ἔχοντα περιπαλεῖν ἀργύριον (82)
εἰσπράσσομενα.

Θέειν καὶ θεῖν: τρέχειν.

Θεῖα: εὐδαια.⁴ καὶ ὀρθά· καὶ θαυμαστά.

Θεαζόντων: μαινομένων. 5

Θειάσαντες: θεόληπτοι γεγονότες.

Θειάσω μαινόλη: χαρῶ μαγεῖα.

Θεασῶται: χορευταί· οἱ τὰ θεῖα ἄδοντες.

Θεασώτης: ἓ τῶν θεῶν κοινωνός· ἐκαλείντο δὲ καὶ
ὄργεῶνες· ἐκλήθησαν δὲ * ἀπὸ τοῦ διασῶν, ὅσαίρ 10
ἔαται ἢ ἀπὸ τοῦ κίνεσθαι ἐναγκαλί.

¹ παρεχειρον (sine accentu) tum ἔγειρος

² ἰσρίων ³ Bis om. accentum.

⁴ Sic, sine accentu. ⁵ Θειάσωμαι οὐκ (sic)

* Ἰσο. s. i. d. c. 5.

Θεῖαν: κοήθειαν. ²

Θεῖναι: ποῆσαι.

Θεῖον: ἀντι τοῦ Θεός.

15 Θεῖλαι: ἀγακά· ἢ κακοῦ· ἢ ἀκατά· ἢ· Θεῖλαι.

Θεῖλητραν: τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον.

Θεῖλιν: ἀντι τοῦ δύνασθαι.

Θεῖλημος: ἀντι τοῦ ἡσυχος.

Θεῖλητή: εὐκαρπος καὶ γονιμοτάτη.

20 Θεῖλκτώ: πολυκεντακή.

Θεῖμθλα: τὰ ἐσώτερα μέρη· τὰ ἐν βάθει. ²

Θεῖμενος τὰ ὄπλα: ἀντι τοῦ περιθέμενος καὶ ὀπλισάμενος· Δημοσθένης καὶ Ὁμηρος καὶ Διοσκόριδος.

Θεῖμιν: ³ δικαιοσύνην.

25 Θεῖμης: τὸ δίκαιον.

Θεμισσίτω: αἰκιζέτω.

(88) Θεμιστεύειν: ἀντι τοῦ χρησμοειδῆν· Δυσίω· γέγονε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θεῖμιν ἐσχηκέναι ποτὶ τὸ μαντικὸν πρὸς τὸν Ἀπέλλωνος.

Θεμισίων: τυράννου ὄνομα· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπέρ
5 Κτησιφάντος.

Θεμιστῶς: ⁵ νομίμωτος.

7 Θεμιστός: ⁶ δίκαιος.

Θεμιστα: νόμον ἢ δίκην.

Θεμιστεύσαντος: ἀρξάντος· δικάσαντος.

10 Θέγαρ: τὸ πόδιον τῆς χειρός· λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ ποδὸς ἑλλύχτιον.

01 Θεογενεθίαν:

Θεοδόμητος: ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κατεσκευασμένος.

Θεοδρομῶν: κατὰ Θεὸν πορευόμενος.

² ποιησέναι

³ Θε ἐνείκη.

⁵ Accentus videtur omissus.

⁶ βαθύ

οἷα

⁷ Θέμιστος.

Θεοειδής: θεοῖς τὸ εἶδος ὁμοίως. 15

Θεοείκελος: θεῶ ὁμοίος.

* Θεόδουτα: ἱερόδουτα.

Θεογένετον: Δημοσθένης καὶ Διόνυχος καὶ ἄλλοι θεο-
γέντην ὀνομάζουσιν.

Θεόγνις: εἰς ἣν τῶν παρ' Ἀθηναίων ἄ' τυράντων ἔστι 20
δὲ καὶ ποιητῆς ὁ Θεόγνις: σῆτος δ' ἦν Μεγαρήσις.

Θεόγνιον: τὰ κατὰ δῆμονσι Διονύσια θεόγνια ἐλέγοντο
ἐν οἷς οἱ γεννηταὶ ἀπέθνον· τὰ γὰρ Διόνυσον θεο-
γον ἔλεγον. 25

Θεόγνιον: ἱερὸν Διονύσιου, ἀφ' οὗ καὶ γένος.

Θεοὶ Μολοττικοί: οἱ ἡ χθάρια: ἐπὶ ψυχοκομιταίον· ἦν (84)
ἐν Μολοττοῖς.

Θεοκλυτήσαντες: θεοῦ ἀκούσαντες· θεῶν ἐπιτακτούμενοι.

Θεοκλυτούμαι: ἀκούειν· κλυτούμαι· θεοφοροῦμαι· θεοῦ ἐν 5
δοξάζομαι.

Θεοτελής φόνισα: οἱ ἄγγελοι αὐτῶν θεῶν κελούμενοι· ἄ-
γακαι καὶ θεοτελής φόνισα.

Θεοκρίτης: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος ἦν δὲ 10
συνοφάντης.

Θεοκλίνας: θεοκλίμος.

Θεόληπτος:

Θεομητρί: θεοφρονί· θεοβριλλία.

Θεομάντις: οἱ ἀνδουσιῶντες.

Θεοπραΐα: ἁμαρτία· καὶ θεοπραΐων· τὸ ἐκ θεοῦ μάν- 15
ταγμα ἢ προφήτευμα.

Θεοκαλῆν: τὸ περὶ θεοὺς ἀπεστρέφασθαι.

Θεοκρόπος: ἡ μάλιστα ἢ θεοῦ προφήτης.

Θεορημοσύνη: ἡ τῆς θεῶν διδασκαλία· τὴν πατήρησιν. 20

* Inc. f. 18. c. 4.

ὄν· οἱ γ.

ἡ ψυχοκομιταίον κληθεῖς tant. forsan ab' eodem. t. πατ'.

Accent. om. ἡ θεορημοσύνη

Θεόφρητον: ἐκ θεοῦ προῖον ἢ προχέομαι.

Θεοσέπτωρ: Θεοσεβής.

Θεοστυγής: Θεομίσητος.

* Θεὸς ἢ Ἀναΐδεια: λέγεται ἐπὶ τῶν δι' ἀναίσχυκτιαν ὠ-
(85) φελουμένων ἐπιμῆτο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἢ Ἀναΐδεια
καὶ λαγὸν ἦν αὐτῆς, ὡς Ἰστρὸς ἐκ. αἰ'.

Θεσσαλὸν σόφισμα: ἐπὶ πῶν μὴ εὐθυμαχοῦντων ἐν καιῖς
παρατρέξαι, ἀλλὰ πακουραγοῦντων.

Θεωφορία: Θεοφύλαξις.

Θερακίς: ἢ Θερακεύτρια.

Θεράπναι: τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ οὗ μνημονεύει
καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀλκαίος.

Θεράποντες: δούλοι· ὑπηρέται.

10 Θέρπειαι: κἀβάται.

Θερίων: καὶ Θέριαρα· Θερτὸν ἐμάτιον.

Θερῖεν: τὸ ἀμάσθαι τὸν καρπὸν.

Θεριῶ καὶ κομιῶ καὶ ποριῶ² καὶ ὄριῶ καὶ κάναρ τῶ εἰς
ζῶ βαρύτερα καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βραχυνόμετον

15 τὸ ἰ. ἔχοντα, ἐν τῷ μέλλοντι ἄρει τῷ ὀ ἐκφύροσιν
Ἄττικοι· τὰ γοῦν ὀριστικὰ καὶ ἀπαρέμφατα τῷ δὲ
ὑποτακτικὰ οὐδαμῶς· σολοικισμὸς γὰρ τὸ εἶν· Θεριῶ
καὶ εἶν κομιῶ· ἐφ' ὧν δὲ τὸ ἰ ἐκτείνεται, καὶ εἶν τῷ

20 ὀ ὁ μέλλον λέγεται χρότος, καὶ ἐκτεταμένης εἴης· πα-
ρεσχάτης συλλαβῆς· οἷον θανέλω, θανέλω· οὕτως δὲ
τὸ θανέω· βάρβαρον οὕτως· ὥστε καὶ τοὺς Ἀθηναί-
ους φασὶν ἀθρόως εἰς ἐκκλησίαν συναθροισθέντων ἐπὶ

τῶν διαδόχων· ἐπειδὴ αἱ ἀπορίαι παθεῖσθαι ἔμελλαν·
25 μάτων· ἐπειτὰ τις αὐτοῖς τῶν κλοναίων ἐπισχεῖτο.

ἀρχήρων, οὕτως παρὰ λέγων, οὕτως ἐγὼ ὑμῶν ἀρχαῖο·
θορυβεῖν καὶ οὐκ ἀνέχεσθαι λέγοντος³ διὰ τὸν βαρ-

* Inc. f. 19. c. 1.

² Ἀρσεν. υπ. τει.

³ παριῶ.

³ λέγοντας.

- βαφεισιν* και εὐδὲ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἐθέλειν (86)
 ἕως αἰσθόμενος ὁ μέτοικος, ἢ καὶ ὑποβαλόντος αὐτῷ
 τινός, ἔφη, δανείσω ὑμῖν τοῦτο τὸ ἀργύριον· τότε δὲ
 ἐπακρίσαι καὶ λαβεῖν· διὰ τοῦτο βαδίσω καὶ βαδιῶς
 ἀμφοτέρω δόκιμα· ἐκεῖ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκτακτηῶς ἐκατέ-
 ρως¹ λέγεται, καὶ ἐκτενομένου καὶ ἐντελλομένου καὶ
 ἐν τῇ μέσῃ συλλαβῇ· αἰνεῖτε δὲ ἀγαθῶ, αὐτὸς κολεῶ·
 οὐδὲ γὰρ ὅλως τὸ ἰ. παραλήγει.
- Θέρμα: ἡ πύρρσις· Θέρμη δὲ ἡ πόλις, ἀπὸ ἧς ὁ κάλκος¹⁰
 καλεῖται.
- Θερμάνι: ² Θερμάνιον κάλιμα.
- Θερμανοστρίς: ἡ σίντορος καὶ διάκυρος ὄρχησις.
- Θερμοκύλαι: ἔνιω μὲν τὴν πόλιν* ταύτην Πύλας κα-
 λοῦσι· Φιλίας δὲ Θερμοκύλας λέγει καλεῖσθαι, ἐκεῖ¹⁵
 ἐκεῖ ἡ Ἀθηναῖον ἄνθρωπος λαοτρά· Ηρακλεῖ ἐκαίρη.
- Θερμός: ὄρχησις.
- Θέρος: ὁ θερισμός.
- Θέσθαι: ὑποθέσθαι.
- Θέσις: πράξις.
- Θέσιμον: νόμιμον.
- Θέροσανδρος: αὐτός εἰς παιδεραστίαν² δευκῶς διεβαλ-
 λειται.
- Θέσθαι: ἀντὶ μὲν τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν Ἰπερίδης· ἀντὶ δὲ
 τοῦ προέσθαι καὶ κρυῖσθαι νόμον·⁶ Δημοσθένης ἐν (87)
 τῷ περὶ ἀτελειῶν· ἐκ μόντοι τῷ κατὰ Στεφάνου φη-
 σίν, ἰσχυρῶ νόμον θάμενον, ἀντὶ τοῦ θέσθαι.
- Θεσμοθέτης: νομοθέτης ἢ νομοφύλαξ.

* Inc. ἐμὸν f. 19. c. 2. ἐκατέρως

² συλλαβῇ· Accent. om.

⁴ πόλις an πύλιν, non discerno.

⁵ Neasio an παιδεραστίαν

⁶ μόνον

5 Θεσμοδέται: ἀρχὴ Ἀθηναίων ἀνδρῶν 15 ὁ δὲ τῶν νόμων ἐπιμέλειαν ἐποιούντο καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσαγγέλλοντες εἰς τὸν δῆμον· καὶ τὰς χειροτονίας καὶ τὰς προβολὰς ἀπάσας καὶ γραφὰς παρανόμων· καὶ ἦσαν διορθωταὶ τῶν νόμων.

10 Θεσμοδέται: ἀρχὴ τῆς πόλεως Ἀθηναίων ἕξ δὲ ὄντων τὸν ἀριθμὸν κατέειπε τῶν καλουμένων ὁ ἀρχόντων· καλοῦνται δὲ οὕτως ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον· οὗτοι δὲ τοὺς νόμους οὕτως διώρθουν καὶ ἐνιαυτὸν

15 ἕκαστον, εἴρηκεν Δισκίλης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος Θεσμός: ἐκαλεῖτο μὲν κάλας καὶ εἰς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμός· καὶ τὸ ὄλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους εἶπεν.

20 Θεσμοφορία: ὄνομα ἑορτῆς Θεσμοφοριῶν ἡμέραι δὲ δέκατῃ Θεσμοφορίᾳ ἐνδοκάτῃ κάθοδος· δωδεκάτῃ νηστεία· τριτημιάκῃ Καλλιγένεια.

Θεσμοφόρος: ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος.

25 Θεσπίσιος: θεῖος· θανμαστός· πρῶος.

Θεσπίζει νομοθετεῖ.

(88) Θεσπίσματα: θεῖα δόγματα.

Θεσσαλὸν νόμισμα: παροιμιῶδες τοῦτο τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης.

Θέτης: ὁ εἰσπονησάμενος θετοὺς τενας· τενας μήποτε δὲ

5 θέτης ὁ εἰς ὑποθήκην λαβῶν δειοῦν.

Θετταλικά πτερά: τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας· πτέρυγες δὲ καλοῦνται αἱ ἐκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ εἰοικέναι πτέρυξιν.

10** Θετταλικοὶ ἄθροοι: διάφοροι.

* Inc. λιαν f. 19. c. 5.

1 Θεσμοφοριῶν: ἡμέραι

** Inc. f. 19. c. 4.

Θεσσαλική ἐνθεσίς: ὁ μέγας ψωμός.

Θεσσαλὶς: ὑπόδημα ποικίλ.

Θετόν: εἰσπορευτόν· οὐ γήρσαν.

Θεσσαλός: εἰς τῶν Κίρωνος παίδων οὕτως ἐκαλεῖτο.

Θεσσαλῶν σοφισμαί: καὶ ἐπὶ μάχης καὶ ἐπὶ σχήματος καὶ 15
ἐπὶ παρακρούσεως καὶ ἄλλων μυθίων τάσσουσιν· ἀπὸ
αἰτίας τοιαύτης· Ἀρατῶ γὰρ κατιόντι ὁ θεὸς ἔφη φυ-
λάξασθαι, μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναγείας εὐχῆ μάλ-
ζονι καὶ λαμπροτέρα κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι· ὁ δὲ ἐκα- 20
τόμβην ἀνδρῶν εὗξατο θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι· κατορ-
θώσας δὲ αὐτὸν ἐβούλετο, τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρα-
πῆ εἶναι ἀντεβάλλετο.

Θευδουσία: χωρίον κείμενον ἐγγὺς Σκιθῶν· ὁ κολλιορκῶν 25
Σάτυρος² ἐτελεύτησεν.

Θεωρικὸν καὶ θεωρικῆ: Ἀθήνησιν ἦν κρήματα κοινὰ, αὐ-
θεωρικὰ ἐκαλεῖτο, δεδομένα τοῖς Ἀθηναίοις εἰς διανο- (89)
μῆν· προσήχθη δὲ οὕτως· τὸ παλαιὸν ὄχλου γενομένου
ἐν τοῖς θεάτροις καὶ τῶν ξένων ταῖς θείας² προκατα-
λαμβανόντων, διεδίδετο³ τοῖς κολλέταις τὸ θεωρικόν,
ὅπερ ἦσαν δύο ὀβολοί· ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ κολλέ- 5
ται δίδωσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θείας· ὁ τούτων
ἐπιμελούμενος τῶν χρημάτων τούτων ἄρχων ἐλέγετο
τῶν θεωρικῶν· ἦν δὲ καὶ ἄλλα θεωρικὰ, αὐτὸν διενέμετο
ἐν ταῖς ἑορταῖς ἢ πόλεις.

* Θεωρικὰ: ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις θεωρίαις, ἀ-
γῶνων τελευτήτων φιλοτίμων, συνέβαινα τινὰς τῶν πο- 10
λιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεισθαι· ἔδοξεν
οὖν τῷ δήμῳ μηδέτι προῖκα θεωρεῖν· ἐκμισθοῦν δὲ ταῖς
θείαις τοὺς τόπους· πλεονεκτουμένων δὲ τῶν πενήτων,
διὰ τὸ φαιδῶς τοῖς πλουσίοις πλεόνος τιμῆς τοῦτο γέ- 15

² Accent. om.

² θείας

³ διεδίδετο

* Inc. f. 20. c. 1.

νεσθαι, ἐψηφίσαντο ἐπὶ δραχμῇ καὶ μόνον εἶναι τὸ
 τμήμα· θεωρικὸν αὐτῇ θέντας ὄνομα· καὶ τὸν ἐπὶ
 τούτῳ ἐφεστηκότα θεωρικὴν ἀρχὴν ἔλεγον ἀρχικὴ ἀπὸ
 τούτου δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον, θεω-
 ρικά εἶρηται.

20 **Θεωρικά:** χρήματα τινα ἦν ἐν κοινῷ ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως
 προσόδων συναγόμενα· ἃ πρότερον μὲν εἰς τὰς τοῦ πο-
 λέμου χρεῖας ἐφυλάττετο καὶ ἐκαλεῖτο στρατηγικά· ὕ-
 στερον δὲ κατετίθετο εἰς τε τὰς δημοσίας κατασκευὰς

25 καὶ διανομὰς τῶν πολιτῶν· ἦν δὲ τὸ μὲν πρότερον νο-
 μισθὲν δραχμῇ τῆς θείας, ἅθην καὶ θεωρικὰ ἐκλήθη.

(90) **Φιλίππος** δὲ φησιν, ὅτι διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικά, διότι
 τῶν Διονυσίων τιμωρῶν ὄντων, διένειμεν Εὐβουλος εἰς
 τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες ἐορτάζωσι καὶ μηδεὶς ἀπολεί-
 πηται δι' ἐνδολεαὶν ἀναλωμάτων· ἄλλοτε δὲ ἄλλως ὠρί-

6. **ξιστο** τὸ διδόμενον· εἰς τε τὰς θείας καὶ τὰς θυσίας καὶ
 τὰς ἐορτάς· οὐκ ἔξῃν δὲ τοῖς ἀποδημοῦσι * θεωρικὸν
 λαμβάνειν· ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τίς ἐπὶ τοῦ θεωρικῶν· ὡς
 Λισχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δηλοῖ.

10 **Θεωρίς:** Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος, εἰ γνή-
 σιος· μάντις ἦν ἡ Θεωρίς καὶ ἀσβεΐας κριθεῖσα ἀπέ-
 θανεν.

Θεωροί: οἱ εἰς θεοὺς πεμπόμενοι φύλακες τῶν θυσιῶν
 καὶ χρησίμων· θεωροὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θεα-
 15 ται, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι· καὶ ὅπως τοὺς τὰ
 θεῖα φυλάττοντας ἢ τὸ θεῖον φροντίζοντας οὕτως ἀνό-
 μαζον· ὡρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα.

Θεῶν ἀγορά: ἐπὶ τῶν τολμώντων τι λέγειν ἐν τοῖς ὑπερέ-
 χουσι.

20 **Θήγοντες:** ἀκονῶντες.

* Ἰσο. πόδημοῦσι f. 20. c. 2.

Θηλάζειν: τὸ τρέφειν καὶ γάλακτι οἱ ἀρχαῖοι πάντας
 τας μάλιστα οἱ Ἴωνες.

Θηλάστρων: ἢν θηλάσεται τις· ἰδίως· οὕτως Κρατῖνος.

Θηλή: μαστός ὁ γαλουχῶν.

25

Θηλυδρίας: τεθλυμμένος.¹

Θήλυνοι: ἤσυχτοι.

Θημακίς: δῆμος ἐστὶ πολῆς τῆς Ἐραχθηίδος * ὁ Θημα- (91)
 κός.

Θημάχος:² δῆμος Ἐραχθηίδος.³

Θημῶνες: οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων.

Θηρατείνεσθαι: ἀναβάλλεσθαι.

5

Θηραμένης: οὗτος ἀνηρέδη κατηγορήσαντες αὐτοῦ Κρα-
 τίου ἐπὶ τῶν λ'.

Θηράτορας: κυνηγούς.

Θηραιον:⁴ κοικίλον ἱμάτιον.

Θηρικέους τέκτον: κύλιξ, ἢν λέγεται κρύτος κεραμεύθαι 10.

Θηρικλῆς.

* Θηρίκειον: κοτήριον νέλιον.

Θηρώντες: ἐπιτηροῦντες.

Θῆσαν:⁵ μισθωτικὴν ἢ εὐτελῆ· (Θῆσαν τραπέζαν⁶) 15
 δουλικὴν τροφήν.

Θῆσα: ἡ πενιχρά· ἀπολειφθεῖσα ὑπὸ τῶν γονέων καὶ
 ἐκδικαζομένη γάμου τῶν ἀγχιστείων.⁷

Θησεῖον:⁷ τὸ Θησεῖος ἡρώων, ὃ τοῖς οἰκέταις ἄσυλον ἦν·
 ἐλέγοντο δὲ δίκαι καὶ ἐνταῦθα.

Θησεῖον: τέμενος ἐστὶν ἀνειμένον τῷ Θησαῖ.

20

Θήσομαι: ὀρίσω· ποιήσω· ἀναδείξω.

¹ τεθλυμμένος ² ἐραχθηίδος bis ³ Accent. om.

⁴ Accent. om. ⁵ Inc. f. 10. c. 3.

⁶ Θῆσαν et μοx Θῆσα. ⁷ φ. τ. om. Eust. Eur. Alc. 2.

⁷ Accent. om. bis.

Θητεία: παρανομή ἢ δουλεία.

Θῆτες: οἱ ἕνεκα τροφῆς δουλεύοντες.

(92) Θῆτες καὶ θητικόν: ἐπὶ τέσσαρα διαιρουμένης παρ' Ἀθη-
ναίους τῆς πολιτείας, οἱ ἀποράτατοι θητεῖς ἐλέγοντο
καὶ θητικόν ταλεῖν· οὗτοι δὲ οὐδὲ μίᾳ μετεῖχον ἀρχῆς,
5 οὐδὲ ἐστρατεύοντο· καὶ θῆσαν * δὲ ὠνόμαζον εἰς Ἀτ-
τικὰ κτὴν κενιχρὰν γῆν· ἦν ἐκείνη γὰρ ἦν τοὺς ἐγγι-
στα γένους ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον, ἢ πέντε μνᾶς δι-
δόναι.

Θητεύειν: μισθῷ ἐργάζεσθαι.

10 Θιάσος: τὸ ἀδρουζόμενον πλῆθος ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ θεοῦ·
οὕτως Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν· Ἴων δὲ ἐπὶ παντὸς ἀ-
δρουσματος τάττει τοῦνομα· διασῶται δὲ ἐκαλοῦντο οἱ
κοινωνοῦντες τῶν θιάσων· οὕτως Ἰσαῖος.

Θίβη: κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτὸν, ὡς κοφικῶδες.

15 Θιβρώνιον νόμισμα: ἐδόκει ἀπὸ Θίβρωνος τοῦ χαράξαν-
τος εἰρησθαι.

Θίγειν: ψαῦσαι· ἐγγίσει.

Θιγγάνει: ἄπτεται.

Θιμβρών: Λακεδαιμόνιος· οὗτος * ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν
20 Ἀσίαν ἀρμοστής μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

Θίκα: ἀεχμαλὸν· ἄωρον.

Θλαδίας: εὐνοῦχος.

Θλίβει: ἐκπιέζει.

Θοάς: ταχείας ὁρμᾶς.

25 Θοηρός: τεταραγμένος.

Θοιμάτιον: τὸ ἱμάτιον.

Θοινᾶται: εὐωχεῖται.

(93) Θοίγη: τροφή· εὐωχία· κατάβρωμα.

* Θητεία: παρανομή ἢ δουλεία primo: nunc παρανομή, ab eadem m. ut puto.

* θῆσαν

* Inc. f. 20. c. 4.

Θόλος: οἶκος περιφερής· ἐκ αὐτῶν οἱ κρυτάνεις εἰκνίωτο¹
κρυτάνειον δὲ ὠνόμασται, ἐπεὶ πυρῶν² ἦν ταμιεῖον.

Θόλος: τόπος ἐν ταῖς ἀρχαῖσι θολοειδής· ὄραφην ἔχων³
ἐξ οἰκοδομῆς, ἀλλ' οὐχὶ θυλλήην· ἢ διὰ τὸ οἰκοδομη-
σθαι αὐτὸν στρογγύλον· λέγεται δὲ καὶ θυλλικῶς ἢ θό-
λος.

Θυλέρως προσβαίνεις· μὴ καθεσταμένην⁴ καὶ ἀσφαλῆ
κορείαν ἔχων· ἀλλὰ ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προΐων.¹⁰

Θοραί: ⁴ δῆμος Ἀντιοχίδος.

Θόρικος: ⁴ δῆμος Ἀκαμαντίδος.

Θοῦ: κατάθου.

Θορός: τὸ σπέρμα τοῦ σώματος.

16

Θορῶν: ⁵ κηδέσας.

Θοῦρον: κηδητικόν· ταχύν· πολεμικώτατον.

Θουριωμάντιες: ⁶ τοὺς περὶ Λάμπωνα· τὴν γὰρ εἰς Σὺ-
βαριν⁶ ἀποικίαν οἱ μὲν Λάμπωνι ἀνατιθέσασιν· οἱ δὲ²⁰
Ξενοκρίτῳ· οἱ δὲ τῷ Χαλκιδεῖ Διονυσίῳ· οἱ δὲ κατὰ
ροιοὶ τῷ Λάκωνι· οἱ δὲ Πλησίπῳ Ἀθηναίῳ.

Θραῖκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται· ταύτης μὲνηται Μέναν-
δρος ἐν τῇ πρώτῃ· λέγει γὰρ ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ γῆ * σ (94)
πρεσβύτατος ἀκοντισθεῖς· διὰ τοῦ στήθους ἀπέλωτο· καὶ
ἐντεῦθεν Ἰωσι καὶ Διολεῦσι αἶνιγμα ἐγένετο· Θραῖκες
ὄρκια οὐκ ἐπίστανται.

Θρανός: ὑποκόδιον· καὶ θρανίδιον λέγουσιν.

Θρανίου: δίφρου.

5

¹ ἐστίνωτο

² πυρῶν G. πυρῶν Suidas. πυρῶν Porsonus, forsah casu.

³ καθ' ἑστ.

⁴ Sine accentu his.

⁵ Θορῶν

⁶ εἰ in litura, tum σύβαρι * (sic) litera erasa.

* Inc. f. 21. c. 1.

Θράττειν: τρέσσειν· δουλεύειν· γυμνάζειν· δουλοπρεπεί· ἀσκήσειν·
 ἐφορᾶσθαι.

Θρανίαμαι: συντρέβομαι· συγκόπτομαι.

Θρανιρίδες: κῶκαι θρανιῶν.¹

10 Θρανίται: κλάται.

Θραύματα: νευροσπάσματα.

Θραυτής: ψδορά· ἕταρ ἐν πολέμῳ· θάνατος· ἀρρωστής·
 συντριβή· κληγή.

Θρεῖα: δῆμος Οἰνηίδος.²

15 Θρεκτός: δρόμος.

Θρέμματα: πρόβατα.

Θρέπτρα:³ τροφεία.

Θρέψας: πῆξας.

Θρησκεύει: θεοσεβᾷ· ὑπηρετεῖ τοῖς θεοῖς.

20 Θρήσκος: ἑτερόδοξος.

Θρία:⁴ τὰ φύλλα τῆς συκῆς.

Θρίαί: αἱ μαντικαὶ ψῆφοι.

Θριαμβύσσις: δημοσιεύσσις.

Θριάμβους: τοὺς ἰάμβους ἔκωσ ἔλεγον.

25 Θρίαμβος: ἐπέδειξις νίκης· πομπή· καὶ τὸ σωματικόν
 σθῆσθαι.

(95) Θριάσιαι:⁴ κύλαι σῦτως καλοῦνται.

Θριάσιον: πεδίον.

Θριγκός: τὸ περίφραγμα· στεφάνη· κερτὸν ταχείων· κέρ-
 ριβολον.

5 Θριδακίνας: εἶδος μάζης.

Θρίναξ: ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικόν.

Θρικηδέστατα: τὰ ξύλα τὰ ὑπὸ θρικῶν διαβεβρωμένα,

¹ Θρανιρίδες: κωπαιθρανιῶν.

² οἰνηίδος

Θρεπτα

⁴ Θρία

Θριάσια

οἷς ἀντι σφαγίδων ἐχρῶντο· θρίψι² γὰρ ζῶον ἐστὶ κα-
τασθλόν ζύλα καὶ κέρατα.

* Θρικηδεστόν: Ἐπερίδης τὴν Ἑλλάδα εἶπεν· ἀντὶ τοῦ 10
διαφθαρμένην· ἀπὸ τῶν ὑπὸ θρακῶν καταδηδεσμένων
ξύλων.

Θρόνιον: πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος.

Θρούς: ἦχος· φωνὴ ἄσημος· λαλιά· Δόρυβος.

Θρυαλλίς: ἐσχάρα· λύχνος· ἀκεί· καὶ βοτάνη· πρὸς λν· 15
····· χραν ἀρμόζουσα· Ἀριστοφάνης· Νεφέλαις.

Θρυαλλίς: ἄνθος λυχνίδος ἢ λύχνου· τὸ περικαιώμενον
τοῦ ἔλλυχνίου.

Θρυλεῖ²: λαλεῖ· κυκᾶ.

Θρύλος²: ψιδυρισμός· ὁμιλία μὴ φανερῶς γινομένη· 20

Θρυμματίς: σκεύασμα διὰ στέατος καὶ φεμιδάκτους καὶ σπ-
καλλίδων.

Θρύπτεται: μαλακίζεται· ἢ βλακεύεται· χαίνοῦται ἢ ὄ-
νακλάται.

Θρωίσκει: κηδᾶ. 25

Θρωσμός: βουνοειδὴς τόπος· ἀπ' οὗ ἔλικαταβρίσκουται (96)
θορεῖν, ὃ ἐστὶ θεάσασθαι.

Θυγατριδῆ²: ἐγγόνῃ· τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ.

Θυγατριζουσα: θυγατέρα καλοῦσα.

Θύειν: τὸ ὀρμαῖν· καὶ τὸ θυμιᾶν. 5

Θύελλα: συστροφή ἀνέμου.

Θυηλαί⁴: αἱ διὰ τῶν θυσιῶν μαντεῖαι.

Θυηκόλος: ὁ θύων ἱερεὺς.

Θυηκολοῦσι: περὶ τὴν θυσίαν ἀναστρέφονται.

Θυηκολοῦσι: περικολοῦσι, διὰ θυσιῶν ὑπερχουόμενοι 10
θεοὺς ἐξιλιάσκεσθαι.

² θρήξ

* Ipp, f. 21. c. 2.

³ ll bis duplicat Perizonius, sed correxisse videtur.

⁴ -δεί

⁴ Accent. om.

- Θηηχοί: οἱ ἱερεῖς ἐξ ὑπερ τῶν ἄλλων θύοντες τοῖς θεοῖς.
 Θηηκετάδαι: δῆμος Ἰπποθοωντίδος.¹
- 15 Θυλάκος: ὁ ῥαπτὸς φάεκωλος.
 Θυλακοφύροι: οἱ² καταλλεύοντες, ὅτι θυλάκους ἐφέρουν.
 * Θυλήματα: κέμματα· ἀπαρχάς· ἄλφαιτα ἃ ἔμισγον
 ὄκνω καὶ ἐλαίῳ εἰς θυσιάν ἀναφέροντες.
- 20 Θυμαλγέα: λυπηρά.
 Θυμάλωφ: δαίμων· τις οὕτως καλεῖται καὶ θυμάλωφες,
 οἱ κεκαυμένοι ἄνδρακες, ἢ ἡμίκαντα ξύλα, ἢ σπινθήρες.
 Θυμάτα: θυμιάματα.
- 25 Θυμβροφάγον: δριμύ.
 Θύμελον: τὸν βωμόν.
- (97) Θυμηδία: τέρψις· τρυφή· εὐφρασία.
 Θυμηρέσταρον: ἡδύτερον.
 Θυμηῆρες: καταθύμιον.
 Θυμικόν: ὄργιλον.
- 5 Θυμαιτάδαι: δῆμος Ἰπποθοωντίδος· ἀπὸ Θυμαίτου³ τοῦ
 ἥρωος.
 Θυμοβόρος: ἡ τὴν γῆν διαφθείρουσα.
 Θυμολέων: θυμώδης τὴν ψυχὴν.
- 10 Θυμόμαντις: ὁ διὰ τοῦ συλλογίζεσθαι προγινώσκων τὸ
 μέλλον.
 * Θυμός: ἡ ψυχὴ.
 Θυμόσοφος: εὐμαθής· φησικός· εὐφυής.
 Θυμοφθόρα: τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα.
 Θύνων: ὀρμῶν.
- 15 Θυννάζοντες:⁴ ἀντὶ τοῦ κεντοῦντες· τοὺς γὰρ μεγάλους
 θύνους τριόδοις ἐλάμβανον.

¹ ἰπποθοωντίδος² ὁ³ Inc. f. 21. c. 3. Θυλήματα (sic)⁴ θυμήτου in θυμίτου statim mutatum.⁵ θυνάζοντες, sed θύνους.

Θυοσκόπος: ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος.

Θυοσκόποι: καὶ ἱεροουργοί, καὶ ἱεροσκόποι· καὶ οἱ διὰ τῶν ἐμπύρων σημαίνοντες τὸ μέλλον.

Θύραζε καὶ θύραθεν καὶ θύρασιν: τὸ μὲν εἰς τὸ ἐκτός· τὸ 20 δὲ ἔξωθεν· τὸ δὲ ἔξω.

* Θύραζε Κάρες: οὐκέτ' Ἀνθεστήρια ἤ: οἱ μὲν διὰ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρησθαι φασίν· ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχαυμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθείσης λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμ- 25 ποντας αὐτούς· Θύραζε Κάρες· οὐκέτ' Ἀνθεστήρια ἤ· (98) τινὲς δὲ οὕτως τὴν παροιμίαν φασί· Θύραζε κῆρες· οὐκ ἐν Ἀνθεστήρια· ὡς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς Ἀνθεστηρίοις τῶν ψυχῶν περιερχομένων.

Θυρέαν: τὴν τοῦ μεσοταίχου διακοπήν. 5

Θυραῖα: τὸ ἀνοιγμα τῆς θύρας· Μένανδρος.

Θυραυλεῖν: πλανᾶσθαι κατὰ τὴν πόλιν· ἢ παρὰ ταῖς θύραις ἀλλίξεσθαι· ὅπερ ἔστι καθέξεσθαι καὶ προσεφρεύειν.

Θυργωνίδαί: δῆμος Πτολεμαῖδος φυλῆς. 10

Θύρετρα: θυρώματα ἢ ἀραιόθυρα.

Θυρσός: βακχικὴ ῥάβδος, ἢ λαμπὰς ἣν ἐβάσταζον εἰς τιμὴν τῷ Διονύσῳ.

Θυρσοί: θύματα.

Θυρσόν: τὸ ὄπλον· Φιλῆμων. 15

Θυσάνοις: χρυσοῖς.

Θύστιον: πόλις τῆς Αἰτωλίας· τινὲς δὲ· Θύστιον, ἄνευ τοῦ σ.

Θύσθλα: ῥάβδοι· νάρθηκες.

Θυτεῖον: ὁ τόπος ὅπου ἔθνον. 20

Θυτηρίοις: θυμιατηρίοις.

* Inc. f. 21. c. 4.

‡ Θυρσός et Θυρσοῦ sine acco.

- Θύψαι: καπνίσει.
 Θύψαντα: πῦρ καύσαντα.
 Θυμάτων: θυμάτων· κύρων· ἀρωμάτων· θυμιαμά-
 25 τῶν.
 Θωή: κόλασις.
 Θώμαξ: ² λεπτόν· σχοινίον.
 (99) Θωμοί: οἱ τῶν σπερμάτων σφοῖ.
 Θωμίζει: τῷ κέντρῳ ἐραθίζει· καὶ τὸ μαστίζει.
 * Θωπευτικός: κολακευτικός.
 Θωπαία: ² κολακεία.
 5 Θῶπες: οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θυμασμαῶν προσιώντες
 ἐπι ³ κολακεία.
 Θωρακείοις: προμαχώσιν ⁴ ἢ θρυφάκτοις· λουρικίοις· δια-
 δεφδόγγου· οὕτως αὐτὸ Ἡρώιδιανός.
 Θώραξ: ⁵ πύργος· χιτῶν· στήθος· σάμα· καὶ τὸ ὄπλον.
 10 Θωραχθεῖς: ὀπλισθεῖς.
 Θωρήσσειτο: ⁶ καθωπλίζετο.
 Θωρόντες: ⁵ ὀρμήσαντες.
 Θωχθεῖς: θωραχθεῖς.
 Θῶψαι: τὸ θωπεῦσαι.
 15 Θῶων: θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννώμενα.

Τέλος τοῦ Θ' στοιχείου.

** Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἰ.

Ἰαίνει: τύφραται.

¹ Accent. om.

* Inc. f. 22. c. 1.

² -εία bis.

³ τῆ pro ἐπι

⁴ προμάχοισι· scripserat, sed accentum et *t* prius erasit; deinde acutum supra *o* secundum posuit. Porsam, B. Neacio an potius προμάχοις primo. Deinde διὰ διαφ. etc. inter columnas ab eadem manu, ut videtur.

⁵ Accent. om. bis.

⁶ *o* semel.

** Inc. f. 22. c. 7.

Ἰαλαμῶς: θρηναῦ· Ἰάλλιμος γὰρ θρήνου εἶδος· λέγεται δὲ 20
καὶ Ἰάλλεμος ὁ υἱὸς Καλλιόπης· καὶ ὁ καλός· καὶ ὁ ὄφ- (100)
φανός· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν κακὸν δαίμονα· καὶ Ἰαλαμῶδη,
τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια.

Ἰακχος: Διώνυσος ἐπὶ τῷ μαστῷ· καὶ ἦρας τίς, καὶ ἡ ἐπ'
αὐτῷ ὠδή· καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν εἰς αὐτὰν ἡ πανήγυρις· 6
ἔνιοι δὲ¹ θόρυβος.

Ἰαμβίλλειν: τὸ χλευάζειν.

Ἰαμβύκη: ὄργανον μουσικόν· εἴρηται δὲ ἐν ἐτέροις καὶ
ἀνομασίῃ, ὡς φαίνεται, ὅτι πρὸς αὐτὸ ἰάμβους ἦσαν· ἡ
δὲ σαμβύκη νεώτερον· καὶ ὄφρ' ὑπὸ Σάμβυκος τινος εὐ- 10
ρίθη.

Ἰαμβύκαι: ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τρεῖς ἰάμβους
ἦδον· οἱ δὲ σαμβύκαι.

Ἰάνθη: ἦσθη· ἐχάρη· διεχύθη.

Ἰάνυξ: ἄνεμος ἑλαφρός.

Ἰατήρ: ἰατρός. 15

Ἰαχή: βσῆ· ἦχος ἡ θρηῆνος.

Ἰβις: ὄρνεον ὀφιοφάγον.

Ἰβύ· μέγα: ἀντὶ τοῦ ἀναφθεγγόμενοι μέγα· αὐτῶς Τηλε-
κλῆς.

Ἰγνή: ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος, ὁπίσω τοῦ γόνατος. 20

Ἰδάλιμος: εὐειδής.

Ἰδαρναῖοι: μάντιες ἀπὸ τινος Ἰδαρνοῦ μάντιως· αἱ δὲ
ἀπὸ πόλεως Καρικῆς· Καλλίστρατος δὲ τοὺς ἐκτομίας.

Ἰδέας: μορφάς· ἐν Ἀλκιβιάδῃ ἀπὸ τοῦ ἰδέσθαι. 25

Ἰδέρω:² ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν.

* Ἰδίαις δαπάναις: ταῖς ἰδιωτικαῖς.

Ἰδιάσαι: τὸ⁴ ἰδιολογήσασθαι. (101)

¹ δὲ καὶ θ.

² Accent. om.

³ τοῦ

* Inc. f. 22. c. 3.

⁴ Ἰδιάσαιτο: ἰδ.

Ἰδιάν· ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικῆν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κό-
ρωνος· καὶ Ἰδιόν, τὸ ἰδιωτικόν.

Ἰδῆ· πᾶν σύμφυτον ὄρος.

Ἰδίειν· ἰδροῦν· καὶ ἀνιδίει, τὸ ἀνιδρωτῆ.

Ἰδικώτερον· ἰδικώτερον.

Ἰδιόξενος· ἰδιος φίλος.

Ἰδιόξενος· ὁ ἴδια καθ' αὐτὸν ξένος ὢν· πρόξενος δὲ ὁ
ἄλλης πόλεως ξένος· καθ' ὡς καὶ οἱ πρόξενες καταγό-
10 σαι· καὶ προσάγει τὰς πρεσβείας οὔτως πρὸς τὸ δη-
μόσιον· καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖ καὶ διακράττει ἐν τῇ
πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ τὰ τῇ πόλει ἐκείνῃ διαφέροντα·
ἣς πρόξενεῖ· δορυξένος δὲ ὁ ἐκ πολέμου ξένος γεγονώς
15 τινί· ἀσπείξενος δὲ ὁ ἐκ προγόνων μὲν ἀσπίων, αὐτὸς
δὲ ξένος καὶ ἀνανειώσεως δεόμενος· ὅσον Ἀγαμέμνων
ἐν Λυδία.

Ἰδιοπραγεῖ· τὰ ἴδια πράσσει· ἡσυχάζει.

Ἰδιώσασθαι· ἰδιοποιήσασθαι.

Ἰδιῶν· ἰδιωτικῶν.

Ἰδιώτας· τοὺς πολίτας· οὕτως Θουκυδίδης.

Ἰδνωθεῖς· καμφοθεῖς.

Ἰδριεύς· δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρία· υἱὸς Ἐκατόμ-
νου· ἀδελφὸς δὲ Μανσωλοῦ καὶ Ἀρτεμισίας.

Ἰδρις· ἔμπειρος.

Ἰδρυμένος· τεθμελιωμένος.

Ἰδρύσαντο· ἐπέθισαν· ἴδρυσαν.

(102) Ἰδρυσίς· ἰδρυαία· ἀσφάλεια.

Ἰδίους· τοὺς μάρτυρας· οὕτως Σόλων.

Ἰεῖ· πέμπει· ἀμφιβάλλει.

Ἰέμενοι· ἐκιδυμοῦντες.

Ἰέναι· πορεύεσθαι ἢ πορευθῆναι.

¹ ἀνιδίει

² διαφέρον

³ Ἰεῖ

* Ἴενται: ὁρμῶσιν.

Ἰέντες: ἀφέντες.

Ἰεραῖσθαι: ἱερουργεῖν.

Ἰεραῖς: εἰς ἣν τῶν Ἀμφικολιτῶν πεμφθέντων πρέσβιων Ἀθήναζε, βουλευμένων αὐτῶν Ἀθηναίους παραδοῦναι 10 καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν.

Ἰερά συκῆ: οὕτω λέγεται ἢ παρὰ τὴν Ἐλευσίνα ὁδός.

Ἰερά ὁδός: ἦν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεως ἐπὶ Ἐλευσίνα. 15

Ἰερά τριήρης: λέγουσι ἂν ἡ πάραλος.

Ἰεράτω: κατὰ νόμον ὀργιαζέτω καὶ θυέτω ὀργεῶνες γὰρ οἱ θύται.

Ἰεραῖον: θύμα πᾶν τὸ θυόμενον.

Ἰεραίας ἐνύπνιον: ἄλλοι δὲ φασὶ δεῖν μᾶλλον Ἰμεραίας 20 ἐνύπνιον λέγεσθαι. Ἰμεραία δὲ γραῦς τις, ὡς φασὶν, ὅραν ἑαυτὴν ἰδοῦκει εἰς οὐρανοὺς ἀναγομένην, καὶ δῆτα ἔλθοῦσαν εἰς τὰ τοῦ Διὸς οἰκήματα θεάσασθαι ἄνδρα πυρρὸν 3 δεδεμένον ἀλύσει σιδηρᾷ ὑπὸ τὸν βασιλεῖον 25 θρόνον· κυδομένην δὲ τις εἶη, ὁ ἀλάστρω, ἀκοῦσαι, τῆς Σικελίας· τὸ μὲν ἐνύπνιον ἐν τούτῳ ὑστερον δὲ (108) χρόνοις ἰδοῦσα τυραννοῦντα τὸν Διονύσιον, τὸ, τε ὄσαρ πολλοῖς διηγήσατο καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν τεθεαμένον ἀπήγγελλεν· ἦν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν ὁ Διονύσιος.

Ἰέρυσεν: ἔθυσεν. 5

Ἰερή: θουμαστή.

Ἰερομηνία: αἱ ἐορτώδεις ἡμέραι ἱερομηνίαι καλοῦνται Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους.

Ἰερομηνία: ἱερά ἐορτή ἢ καταμηνία.

Ἰερομνήμονες: οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς. 10

* Ἰερομνήμονες: οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυό-

* Inc. f. 22. c. 4.

* Ἰέντες

* περι

* πυρρὸν

* Inc. f. 23. c. 1.

15 των συνέδριον ἐξ ἐκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνέδριου
 μετεχουσῶν· ἢ οἱ συνθύοντες εἰς τὸ συνέδριον τῶν
 Ἀμφικτυόνων ἐξ ἐκάστης πόλεως· ὠνομάσθησαν δὲ
 παρὰ τὸ πημιονεύειν τῶν ἱερῶν· ἱερὰ δὲ τὰ Ἀμφο-
 κτυονικὰ δόγματα· καὶ ἱερὸν τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων
 συνέδριον.

Ἱερομύστης: ἱερὰ μυστήρια εἰσηγούμενος· ἅγιος.

20 Ἱερὸν γάμον: Ἀθηναῖοι ἑορτὴν Διὸς ἄγουσι καὶ Ἡρας,
 ἱερὸν γάμον καλοῦντες.

Ἱερὸν τί νεωκορήσας: ἀντὶ τοῦ εὐφημότερον ἱερατεύσας.

Ἱεροπῆαι: κληρωτοὶ ἄρχοντες, δέκα τὸν ἀριθμὸν· οἳ
 25 τὰ τε μαντεύματα ἱεροδυτοῦσι· κἄν τις καλλιερῆσῃ,
 συκαλλιερουσί τοῖς μαντεύμασι· καὶ θυσίας τὰς νομο-
 (104) ζομένης ἐπιτελοῦσι· καὶ τὰς πενταετηρέδας ἀπάσας δι-
 οικοῦσι, πλὴν Παναθηναίων· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἱερο-
 ποιοὶ τῶν σεμνῶν θεῶν, οἳ τὸν ἀριθμὸν εἰσὶν ἀόριστοι.

Ἱερώνυμος: στρατηγὸς Ἀθηναίων· ἕτερος δὲ ἔστιν Ἱε-
 5 ρώνυμος Μεγαλοπολάτης, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης
 ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

Ἱερῶσυνα: τὰ εἰωθότα διδόνθαι ἱερὰ ἐξαιρέτα τοῖς ἱε-
 ρεῦσιν ἐπὶ τιμῇ τῆς ἱερῶσύνης.

Ἱεροφάντιδες: αἱ τὰ ἱερὰ φαίνουσαι τοῖς μνημονεῖσι.

10 Ἱεροφάντης: μυσταγωγός· ἱερεὺς.

* Ἱεροφάντης: οὕτως ὠνομάσθαι φησὶ τὸν πρῶτον ἱερο-
 φάντην· τὸν ἀποφήναντα ἐκ τοῦ πολέμου ἀπικίοντα τὰ
 ἱερὰ.

Ἱεροφωνῶν: μεγαλοφωνῶν.

15 Ἱερῶϊ: θείῳ· ἦτοι μεγάλοι.

Ἱερῶσθαι: φησὶ Θουκυδίδης· νομίσαντες κατὰ δὴ τινα
 παλαιῶν αἰτίαν οὐ καθαρούς ὄντας ἱερῶσθαι σημαίνει
 γὰρ τὸ ἱερούς νενομίσθαι καὶ οἷον καθιερῶσθαι.

- Ἰάσθην: ἐπροθυμοῦντο· ἐπορευόντο. 20
- Ἰεται: προθυμεῖται· πορεύεται.
- Ἰκει: ¹ καθίζει ἢ κάθεται.
- Ἰησιν: ² ἀφήσιν.
- Ἰθαγενής: αὐτόχθων· γνήσιος.
- Ἰθέως: ὀρθῶς. 25
- Ἰθι: ἔρχου ἢ πορεύου.
- Ἰθματα: ἔχνη· βήματα· δικαιώματα· ὁρμᾶς.
- Ἰθορος: παροιμιώδης ἐπὶ τῶν παρακαλεινομένων. (105)
- Ἰθὺν καὶ ἰθύς: ἐκ' εὐθείας.
- Ἰθυμβος: ὠδὴ μακρὰ καὶ ὑπόσκασιος.
- Ἰθύνει: δισκεῖ· καταυθύνει· ἔρθαι.
- Ἰθωντήρ: ὁδηγός· κυβερνήτης· χαλινός· πηδάλιον. 5
- Ἰθυσαν: ἐκ' εὐθείας ὤρμησεν.
- Ἰθυτερές: εἰς εὐθείαν τεταμένον.
- Ἰθύφαλλοι: οἱ ἐπιλορκοὶ καὶ ἀκυλονθοῦντες τῶ φάλλῳ γυναικείαν στολὴν ἔχοντες· λέγεται δὲ φαλλὸς ὅτι μέγιστον καὶ τὸ αἰδοῖον καὶ ποιήματα δὲ καλεῖσθαι ἃ ἐπὶ τῶ ἰσταμένῳ φαλλῷ ἄδεται.
- Ἰθύφαλλοι: οἱ τοὺς ἰθυφάλλους ἐν * τῇ ὀρχήστρᾳ ὀρ-
χοῦμενοι· ποιήματα δὲ τινὰ οὕτω λέγεται, τὰ ἐπὶ τῶ
φαλλῷ ἀδόμενα· ἐλέγετο δὲ κυρίως ἰθύφαλλος ² τὸ
ἐντεταμένον αἰδοῖον. 15
- Ἰκάνειν: παρεγένετο.
- Ἰκαριεύς: δῆμος φυλῆς τῆς Αἰγηίδος ³ καὶ Ἰκάριοι ⁴ οἱ
αὐτοί.
- Ἰκελος: ⁵ ὄμοιος.
- Ἰκέσθην: παρεγένοντο. 20
- Ἰκέτω: παραγενέσθω.

¹ Per lenem bis.

⁴ Inc. f. 25. c. 3.

² ἰθύφαλλος

³ αἰγηίδος

⁴ Accent. om.

⁵ Ἰκελος (sic)

Ἰκετηρία: Αἰσχίνης ἐν τῇ ἀπολογία· ἰκετηρία καλεῖται ἐλαίας κλάδος, στέμματα ἐστεμμένως.

Ἰκνούμαι: εὐχομαι· ἰκετεύω.

25 Ἰκνούμενος: παρὰκαλῶν.

(106) Ἰκοντο: παρεγένοντο.

Ἰκρια: ὀρθὰ ξύλα· ἢ σανιδώματα τῆς νεώς.¹

Ἰκρια:² τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἀφ' ὧν ἐθεῶντο τοὺς Διονυσιακοὺς ἀγῶνας πρὶν ἢ κατασκευασθῆναι τὸ ἐν Διο-

8 γύσου³ θέατρον.

Ἰκταρ: ἐγγύς· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐφικνεῖσθαι· οὕτως Πλάτων.

Ἰκτερος: λέγουσιν εἶναι πόνον ὠχροειδῆ ἀπὸ θυμοῦ ἐ-
γειρόμενον· ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κεκρατημένων
10 ὠχρὸς καὶ μέλας ποιεῖν, ὡς καὶ τῶν ἰκτίρων, ἀφ' οὗ καλεῖται.

Ἰλαδόν: ἐν ἀθροίσει· κατὰ ἴλας· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ θασύ.

Ἰλαπινάζω: εὐχοῦμαι.

15 Ἰλαπίνας: θυσίας· ἐορτάς· εὐωχίας.

Ἰλας: ἀγέλας ἢ τάξεις· καὶ ἰλάρχας ταξιάρχας.

Ἰλασμός: εὐμενής· πραότατος· συγχώρησις.

Ἰλαστήριον: θυσιαστήριον.

Ἰλεός: κατάδυσις θηρίου.

20 Ἰλεω:⁴ ἰλασμόν.

Ἰλεως: ἰλαρὸς καὶ εὐθυμος.

Ἰλεωτήριον: ἰλαστήριον.

Ἰλιάς κακῶν: ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν.

25 Ἰλιγγιά: ὅτ' ἂν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο λέγουσιν ἰλιγγον.

(107) Ἰλιον: τὸ ἐφήβιον.

¹ νεώς

² Accent. om.

³ διούσια

⁴ Inc. f. 25. c. 4.

⁵ Sic:

- Ἰλισσοῦς: ποταμός ἐν τῇ Ἀττικῇ.
 Ἰλλειν: συνέχειν.
 Ἰλλόν: ἰ στρεβλόν, στραβόν.
 Ἰλλώπτεον: ἰ ἐμβλέπειν ἐπιμύουσι ἰ και ἐγκεκλασμένοις β
 ὀφθαλμοῖς.
 Ἰλλωτρύει: στραβίζει.
 Ἰλύς: βόρβορος.
 Ἰλυεκάντες: συναμιλούμενοι ἢ τῆν ἰλὴν σπώμενοι.
 Ἰμᾶν και ἰμῆν: ἀντλεῖν ἀνέλπειν ἀνασπᾶν. 10
 Ἰμᾶν: τὸ ἀνασπᾶν τὸ γὰρ παλαιὸν ἰμάντας ἐνδραμέ-
 νοι, ἀνίμων ἢ καθίμων.
 Ἰμάντας: τοὺς τῶν ἰστίων Ἀρισταγόρας.
 Ἰμάντες: λῶροι δεσμοί.
 Ἰμάντωσης: ὁσίς ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς οἰκοδο- 15
 μῆμασιν.
 Ἰμαοιδός: ἰ ἢ ἐπιμύλιος ὠδή ἰμαλιά γὰρ ἢ τροφή και
 τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλεύρων.
 Ἰμασεν: ἐμάστιξεν.
 Ἰμάσω: πλήξω κατάξω. 20
 Ἰμαῖος: ἢ ἐπιμύλιος ὠδή.
 Ἰμβριοι: οἱ τὰς δίκας ὑποφεύγοντες ἐπειδὴ ἔσκεπον-
 το ἰ ἐν Ἰμβρω εἶναι. 25
 Ἰμεῖρω: ἰ ἐπιθυμῶ.
 Ἰμερόντα: λάμποντα. 30
 Ἰμερος: ἐπιθυμία. (108)
 Ἰμερός: καλός ἐπέραστος ποθεινός.
 Ἰμονιά: τὸ τοῦ ἀντλήματος σχοινίον.
 Ἰνα: ὄκον Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμονοίας ἰνα οὐ- 5
 δὲν ἔργον ὄκναίν.

ἰ Acc. om. bis. ἰ ἐπὶ μύουσι in ἐπημύουσι (sic) ead. m. mut.

ἰ Accent. om.

ἰ Inc. f. 24. c. 2.

ἰ Sic.

ἰ Per lenem.

Ἰνᾶσθαι: καθαίρεσθαι· ἐκκαθῆσθαι· καὶ ὑπέρινος· ἔλε
υπερμεκαθαρμένος.

Ἰνδάλλεται: καταφαίνεται· ὁμοιοῦται.

Ἰνδάλματα: φαντάσματα· ὑπερίματα· ἄσπερ· μὴ παρόντα
ὑπόνοε τίς· ὁμοιώματα· ἀπεικονίσματα.

Ἰνας: νεῦρα.

Ἰννος: ἐξ ἡμιόνου καὶ θηλείας Ἰππου· πεπηγόντα ἄλλῃ
ἕῃ ἡμίονος· ὁ δὲ γ' Ἰννος· ἐξ ἀμφοτέρων Ἰππων, ἐν αἷ
κῆσει νοσήσαστος τῆς Ἰππου· οἷον σάκκος.

Ἰνικός· ῥίγας· ἡδύς· Ἰνικός· φέ· πολιωμάτων Σικελικῶν
ἐν αἷ γίνεται οἶνος κάλλιστος.

Ἰξάλη: ἡ αἰγία· ἐκεῖ Ἰξαλοὶ δὲ αἰγες καὶ Ἰξαλὸς κη-
δητικός.

Ἰξία: ὁ καρ' ἰσίοις λεγόμενος κερκός· ἔστι δὲ αἷμα νε-
ροσηκός, ὀνομασθεὶς ἀπὸ τῶν ὀρυῶν, ἐν αἷς συστρο-
φαί εἰσι· ὅθεν ὁ Ἰξός· ἀπορρεῖ.

Ἰξύν: τὴν ὄσφυν.

Ἰοδόχη: βελοθήκη.

Ἰόν: τὸ βέλος.

Ἰόνιον πέλαγος: ὁ νῦν Ἀδριακός καὶ Ἰόνιος κόλπος· τὸν
γὰρ Ἀδρίαν οὕτως ἐνόμαζον.

(109)* Ἰόντες: πορευόμενοι.

Ἰοντο: προειδυμούντο· προηροῦντο.

Ἰού: σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα· ἀνά τῶν οἰμοί.

Ἰούλος: ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκόληξ· πολλαὶ δὲ εἰ
ζῶον· καὶ τὸ ἐξάνθημα τὰ ἐπὶ τῶν γενεῶν· καὶ πρὸ
ἐπὶ ταῖς καρφαῖς ἄνθος· καὶ αὐτῆς εἰ γένος ἰούλος καὶ
ὁ προσφυλῆς τῆς Ἀρτέμιδος· ἐνίοι δὲ καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς
ὕδρειαῖς γιγνόμενον κολύποδα καὶ συστροφόμενον ἰού-
λον καλοῦσιν.

* Accent. om.

* νοσήσαστος (sic).

* Inc. f. 24. c. 2.

Ἰούλος: τὸ δάσυν ἐπισεῖδον τῶν γενεῶν· κατ' ὁδὸν εἰς Ἀθ¹ 10
 ῆτρα· τοὺς γὰρ ἐκ πολλῶν δραγμάτων δασμούς· ἰού-
 λους καλοῦσι.

Ἰούλος: χνούς τριχῶν· ἦτοι ἡ πρώτη τῶν γενεῶν
 βλάστη.

Ἰουλίῳν: ὁ τῆς γενειάδος ἀρχόμενος. 15

Ἰούσαν: κορευομένην.

Ἰσπερος: κίβρος περὶ τὰς τιμαρτίας.

Ἰκκαγρέται: τρεῖς αὐτοὶ ἐγένοντο ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ.

Ἰκτάκη: Σκυδικὸν βρῶμα· διὰ γάλακτος ἕκτου σκενα-
 ζόμενον. 20

Ἰεσσαλεκτρῶν: γρῦψ· διὰ τὸ πετράσκειον εἶναι· καὶ
 πτέρυγας καὶ ἐρύχους ἔχει· ἰκκαμπίς· ἕταιρος τὸν μέγαν
 ἀλεκτρυόνα· ἔνιοι παράσημα. 11)

Ἰκπαρχοί: δύο ἦσαν· οἱ τῶν ἱππέων ἡγούμενοι, διαιόμε-
 νοι τὰς φυλάς ἐκότερος ἀνὰ πέντε· ἐπιμεληταὶ δὲ εἰσὶ 25
 τῶν ἱππέων καθ' ἕνα· οὗ κατάρχου δέκα ὄντες εἰς
 ἕφ.² ἐκάστης φυλῆς τῶν ὀπλιτῶν.

Ἰκπαρχος: ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων. (110)

Ἰκπᾶς: Σόλων τοὺς νόμους· Ἀθηναίαις γράψας, εἰς
 πέντε, τέλη τὸ πᾶν πλῆθος ἐγγύων διέταξε καὶ τῶν
 κατὰ τὰς σύβλας τιμημάτων· καὶ τὸ πρῶτον ὠκέμασε
 πεντακοσιομεδίμων· τὸ δεύτερον ἱππέων· τὸ τρίτον
 ζευγεῶν· τὸ τέταρτον θητῶν· τὸ πέμπτον ἱκπᾶς ἰκα-
 λᾶτο.

Ἰκπᾶς: Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίᾳ πολιτεία φησὶ ὅτι
 Σόλων εἰς τέσσαρα διεῖλε τέλη τὸ [δέ] πλῆθος τῶν Ἀ-
 θηναίων· εἰς πεντακοσιομεδίμων·⁴ εἰς ἱππᾶς, ζευ- 10
 γέτας καὶ θητάς· πᾶν οὖν ἱππέων εἰ ἱκπᾶς.

¹ περ evanidium. ² ἕφ' an ἕφ' in G. non decerno.

³ Ἰπς. ναφίς. f. 24. c. 5.

⁴ πεντακοσίους μ.

Ἰππαρχος· τυράννος Ἐρετρίας· ἕτερος δὲ Ἰππαρχὸς ὁ
 15 Πεισιστράτου· ἄλλος δὲ Ἰππαρχος ὁ Χάρμου· ὃς συγ-
 γενὴς ἦν Πεισιστράτου τοῦ τυράννου· καὶ πρῶτος ὑ-
 πέστη τὸν ἔξοστρακισμόν διὰ τὴν ὑποψίαν τὴν Πεισι-
 στράτου· ὅτι δημαγωγὸς ὦν καὶ στρατηγὸς ἐτυράρχη-
 σεν· ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἰππαρχος ὑποκριτὴς· οὐ μνημο-
 20 νεύει Δημοσθένης· λέγεται δὲ Ἰππαρχος παρ' Ἀθη-
 ναίοις καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων· δύο δὲ ἦσαν οἴκοι·
 Ἰππίας εἰς πεδίον προκαλεῖ· δηλονότι ἐνθα ἂν εὐήμερῆ
 τίς· τὰ γὰρ ἱππικὰ ἐν πεδίῳ κρατεῖ· Πλάτων εἰς τὸν
 Θεαίτητον ἐχρήσατο.

25 Ἴκτες· ἠθρήδια λυμπατικὰ τῶν ξύλων· καὶ τῶν καρπῶν.

Ἴκνος· ὁ φούρνος· ἢ κάμιτος· ἢ ὁ φαγός.

(111) Ἴκνος· μέρος τί τῆς οἰκίας, τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῶν
 μαγειρεῖον· λέγεται δὲ κυρίως Ἴκνος ἢ κάμιτος.

* Ἰκπεραι· τὸν ἐφ' ἱπποῖς ἔρωτα.

Ἰκπεῖς· ὁ ἐκ τεσσάρων σταδίων δρόμος.

Ἰκπήλατον· εὐρύχωρον· πλατὺ· λεῖον· ἐπιλωμένον.

(C) Ἰκπικαί· αἱ ἐξ ἱππων· ἱκπικαὶ νευραί.

Ἰκποδαμῆ· ἄημος Οἰνηίδος.

Ἰκπόβοτος· μεγάλην γῆν ἔχων· δυναίμενος ἵππους κρέ-
 φειν.

10 Ἰκποδάμοι· ἢ ἐφ' ἵππους ἀναστρεφόμενοι.

Ἰκποδάμου Νέμεσις ἐν Πειραιῖ· ἦν δὲ Ἰκπόδαμος· Εὐ-
 ρυκόοντος Μιλήσιος· ἢ Θούριος μετεωρολόγος· οὗτος
 διένειμεν Ἀθηναίους τὸν Πειραιᾶ.

Ἰκποδάμεια· ἀγορᾶς τόπος καλούμενος οὕτως ἐν Πει-
 15 ραιῖ, ὑπὸ Ἰκποδάμου τοῦ Μιλήσιου ἀρχατέκτονος, τοῦ
 τὸν Πειραιᾶ κατασκευάσαντος καὶ τὰς τῆς πόλεως
 ὁδοῦς.

* Accent. om. bis.

* Inc. f. 24. c. 4.

* ἔρωτα

* οἰνηίδος

Ἴκποδασειή: ἕξ ἰππέων τριχῶν λόφον ἔχούσης ὃ δὴ δασύ ἐστίν.

Ἴκπόθορος: Ἴππους βιβάζων· θόρος γὰρ τὸ σπέρμα· 20
ἔστι δὲ καὶ αὐλήμα.

Ἴκποθοῶντειον: 1 τὸ ἠρώων ἀπὸ τοῦ Ἀλώπης καὶ Ποσειδῶνος· ἀφ' οὗ καὶ ἡ φυλή.

Ἴκποκλείδην: 2 τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· παρὰ τὸ ἰππέειν· 25

Ἴκπόλυτος: σωφροσύνης παράδειγμα. (112)

Ἴκπομανές: ὡς χρῶνται πρὸς φίλτρον Ἴκπόστρατος οφθορα ζῶα· γαλεώτης κατακίνων τὸ γῆρας· φάρμακον ὃν ἐπιλήπτων· καὶ ἔλαφος τὸ δεξιὸν κέρας ἐνορύττων· ὅτι εἰς πολλὰ χρήσιμον· 3 καὶ ἵππος τῶν κῶ-5 λων· 4 τὸ ἰκπομανές· χρήσιμον γὰρ πρὸς φίλτρον.

* Ἴκπία Ἀθηναῖα· ταύτην Ποσειδῶνος· 6 εἶναι φασὶ θυγατέρα καὶ Πολύφης τῆς Ὀλκωνοῦ· ἄρμα δὲ πρώτην 10 κατασκευάσασαν, διὰ τοῦτο Ἴκπίαν κληθῆναι.

Ἴκποδαμεία: ἀγορὰ ἐν Πειραιεῖ οὕτω καλουμένη ἀπὸ Ἴκποδάμου Μιλησίου 6 ἀρχιτέκτονος τοῦ οἰκοδομησάμενου τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ.

Ἴκπότης: ἰππεύς· ἔφιππος. 15

Ἴκπότροχος: τὸ τρυσίπκιον· 7 διὰ τὸ τοῖς διὰ γῆρας ἐκτροχωθεῖσιν ἵπποις ἐκτυπῶσθαι τροχὸν ἀκολουγῶντων αὐτοῦς τῶν στρατηγῶν.

Ἴκπόπορος: 8 ἀντὶ τοῦ μεγαλόπορος· σπανίως.

Ἴκποθύμενος: πιεζόμενος· ἀνάγκαζόμενος. 20

Ἴκπουριν: τὴν ἕξ ἰππέων τριχῶν κατασκευασμένον λόφον ἔχουσαν.

1 Ἴκποθοῶντειον· tum τῶν ἀλώπης

2 -δης Ποσειδῶνος scilicet.

3 χρήσιμος· 4 πολλῶν

* Inc. f. 25· 6 ποσειδῶνος

6 μιλισίου· 7 τρισίπκιον

8 Acron. om.

¹Ἰκπόφορβός: ἰκπότροφος· φορβή γὰρ ἡ τροφή.

²Ἰπταται: πέτεται.

(118) ³Ἰρις: ¹ νέφος· ὑγρότης κατ' ἔμπροσιν ἡλίου πεποικιλμένον οἶον τόξον.

²Ἰρος: ὁ πτωχός.

³Ἰς: δύναμις· νεῦρα.

5 ⁴Ἰσάζει: ἴσα ἤ. ²

⁵Ἰσαία: ³ ἡ μερίς.

⁶Ἰσα ³ λέγουσιν: ἀντι τοῦ παροῦ· ἔστι δὲ σχῆμα λόγου.

* ⁷Ἰσαι πῆφοι: ⁴ τὸν νόμον τὸν τοῦ ἀκολουθεῖν τὸν
10 κατηγορούμενον, ἐὰν ἴσων τύχη πῆφων.

⁸Ἰσαι πῆφοι: ⁴ ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀλισκομένων· ⁵ ἀναλύονται γὰρ οἱ διωκόμενοι ἐπὶ τῶν δικαζομένων· καὶ ἴσαι γεννῶνται πῆφοι· ἐν αἷς ἀκολουθεῖται ὁ ἐγκαλούμενος.

15 ⁹Ἰσαι πῆφοι: ⁴ Αἰσχίνης κατὰ Κησιφῶντος· ἕτερος δὲ πλέσας ιδιότης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκεν, πρώην μὲν ποτε εἰσηγγέλθη καὶ ἴσαι αἱ πῆφοι αὐτῶ· ἐγένοντο· εἰ δὲ μία πῆφος· ὑπερέπεσεν, ὑπερώριστο ἂν καὶ ἀπέθανεν.

20 ¹⁰Ἰσα βαίνων Πυθοκλεῖ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἀντι τοῦ συνῶν αἰεὶ καὶ μὴ βραχὺ ἀφιστάμενος· καὶ Μένανδρος· ⁶ Παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνουσ' ἑταῖρα πολυτελής.

(114) ¹¹Ἰσαῖος: αἷς μὲν ἔστι τῶν δέκα ἑτηόρων· μαθητῆς δὲ Ἰσοκράτους· διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους· Ἀθηναῖος τὸ γένος· Δημήτριος δὲ Χαλκιδεῖα φησιν αὐτὸν εἶναι.

¹ Ἰρις; atque ita saepe in seqq. puncta pro spiritu et accentu: interdum punctis additur spiritus, omisso accentu.

² Ἰσάζει· ἴσαη: —

³ Accent. om. bis.

⁴ Ino. f. 25. c. 2.

⁵ Accent. om. ter.

⁶ ἀλισκομένων, erasis duabus literis, ἰνσπρ να.

⁷ ο·επ· emend. pro ω ut videtur.

¹Ἰσακίωσι ἀνδρείωσι.

²Ἰσαν: ἐκαρεύθησαν.

³Ἰσα: ἐπίφθημα ἐπὶ τῶν ἀπολαχόντων καὶ ὅλως δευ-
πραγούντων· ἔστι καὶ ἐν * Μεσσηνίαι¹· Μενάνδρου καὶ
ἐτέρωδι.

⁴Ἰσηγαρεῖ: ἐπίσης λέγει· ἰσολογεῖ.

⁵Ἰσδι: γίνωσκε.

⁶Ἰσθμια: περιστόμα· περιτραχήλια.

⁷Ἰσθμιον: τὸ τοῦ φρέατος περιστόμιον.

⁸Ἰσθμιάζει: κατακίνεται· ἰσθμός γὰρ ὁ τράχηλος.

⁹Ἰσθμός: ²θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν· πορθμός γὰρ ¹⁶
γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν. ³

¹⁰Ἰσκειν: λέγειν· παλαιὸν τὸ λεξιίδιον. ⁴

¹¹Ἰσμεν: οἶδαμεν.

¹²Ἰσμηνίας: εἰς παρ' Ἀθηναίοις ἦν πολέμαρχος ἐπιφανής ²⁰

¹³Ἰσοβόλων: ἰσοστασιῶν.

¹⁴Ἰσοκλῆς: ⁵ἰσόδοξος.

¹⁵Ἰσοκτητον: ἴσην ἔχουσαν τὴν κατασκευὴν.

¹⁶Ἰσοκαλῆ: ἴσα ἐν κλήρωι· κῆλος γὰρ ὁ κλῆρος.

¹⁷Ἰσορροπον: ἰσοβαρές· ἰσοστάσιον.

¹⁸Ἰσοσθενής: ἰσοδύναμος.

¹⁹Ἰσοστάσιον: ἰσοσταθμὸν.

²⁰Ἰσοτελεῖς: ἴσα τελούντες· ἴσα τοῖς ἀστέσι, ὃ ἔστι καλῶς
πολίταις, τέλη διδόντες.

²¹Ἰσοτελής: ὁ ἐξελεύθερος μετέχων τῶν νόμων· μετοίκων
δὲ οὐ φέρων.

* Inc. f. 25. c. 3.

¹ μεσσηνιαί

² Νεσσιῶ ἀν. Ἰσθμοί.

³ Manus recens, sed typographia, opinor, antiquior, pro
Ἰσθμός· scripsit Πορθμός, pro πορθμός γὰρ scripsit ἰσθμός.
Forsteri. B.

⁴ λεξίδιον

⁵ Accent. om.

Ἰσοτελής καὶ ἰσοτέλειαι: * πολλάκις τιμὴ τίς ἐδίδδοτο *
 10 τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων καθ' ἣν τοῦ μετοί-
 κίου ἀφῆσις αὐτῶν ἐγίγνετο· ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὧν
 ἔκραττον οἱ μέτοικοι, ἀφῆσιν εἶχον ἰσοτελεῖς, Θεό-
 φραστος λέγει· καὶ πόλεσι δὲ ὅλαις ἐψηφίζοντο τὴν
 15 ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι ὥσπερ Ὀλυνθίοις καὶ Θηβαίοις·
 ὁ δὲ ἰσοτελής ὠρισμένον τι τέλος ἐδίδου.

Ἰσοδαίτης: ξενικός τις δαίμων ὡς τὰ δημόδη γύναια
 καὶ μὴ πάνυ σκουδαῖα ἐτέλει.

Ἰσουργός: ἴσα ἐργαζόμενος.

20 Ἰσοφαρῖζειν: ἐξισουῖσθαι.

Ἰσοφυᾶ: * ἴσα.

Ἰστε: γινώσκατε.

Ἰστεα: δῆμος Αἰγυπιδος.

Ἰστη: * ἰσάναι προστακτικῶς.

25 Ἰστιατόρια: * δειπνητόρια.

(116) Ἰστιατόρια: τὰ ἐν οἷς εἰσιτῶντο * χωρία· ἃ νῦν καλεῖ-
 ται ἀγυτήρια. *

Ἰστίον: ἄρμενον.

Ἰστιοφόρος: ἄρμενοφόρος.

Ἰστοπέδη: ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τρόπιδος ὡς προσδέδε-
 ται ὁ ἰστός.

Ἰστορῆσαι: θεάσασθαι.

Ἰστορι: μάρτυρι ἢ κριτη.

10 Ἰστωρ: * ὁ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ἔνυμῳ ἐμπεπηγμένος πάταλος.

Ἰστός καὶ κεραία: ὁ μὲν ἰστός, τὸ ἐπίμηκες ξύλον ἄνω
 τεταμένον * κεραία δὲ, τὰ πλάγια, ὥστε γενέσθαι

* Accent. om. bis.

* Inc. δορυ f. 25. v. 4.

* Ἰστη: ἰσταναι

* Ἰστιατορία et ἰστιῶντο

* ἰστιῶντο

* Sic ms. cum litura in textu; primo et ibi eu ut videtur.

* Ἰστωρ

* Inc. ταμένον f. 26. c. 1.

- γράμμα τὸ ταυ: διατείνεται δὲ πολλάκις ὁ τῆς Ἀθηῶν
πέπλος εἰς τοιοῦτο σχῆμα ξύλων καὶ ἐρόμπευσεν. 15

Ἰσχάνει: κωλύει.

Ἰσχάνδρος: τραγικὸς ὑπακριτής.

Ἰσχε: κατέσχε.

Ἰσχεσθαι: παύσασθαι.

Ἰσχίον: τὸ κοῖλον ταῦ γλουτοῦ ἐν οἷ ἢ κατύλῃ στρέφεται. 20

Ἰσχιάζειν: τὸ ἐν τῷ βαδίζειν ἐπιπολὺ ἐκατέρωσε ¹ ἐαυ-
τὸν μεταφέρειν.

Ἰσχομυθίας: λεπτολογίας.

Ἰσοευρῆς αὐλός: ἴσον εὖρος κεκτημένος: ὡσπερ τεῖχος, 25
εὐτειχῆς καὶ σθένος, ἴσοσθενῆς οὕτως εὖρος, ἴσο-(117)
ευρῆς.

Ἰσοπαχῆς: ἴσον πάχος κεκτημένος.

Ἰσομήκης: ὁμοίως τὰ γὰρ παρὰ τὸ μῆκος σύνθετα βα-
ρύνεται εὐμήκης ὀλιγομήκης ἴσομήκης. 6.

Ἰσχομυθοῦντες: ἀκριβολογοῦντες.

Ἰσχνός: σχοίζος ἴσχνοι γὰρ αἱ παλαιαί οὕτως Ἀρι-
στοφάνης.

Ἰσχυρικοί: ἰσχυροί.

Ἰσχυρίσκος: ἀπὲ τῶ ἰσχυρός οὕτως Ἀλεξίς. 10

Ἰσωνία: ἰσοτιμία.

Ἰταβύριον: ² ὄρος οὕτω καλούμενον. *

Ἰταλιάζειν: ἐν Ἰταλίᾳ διατρίβειν.

Ἰταλιώδης: ² ὁ ἀλαζῶν ἀπὸ τῶν Πυθαγορικῶν διὰ τῆς
Σύβαριν ³ ὁ λόγος. 15

Ἰταλιώτης: Πυθαγόρειος: ⁴ ἐκεῖ γὰρ διέτριβον.

Ἰταμός: ἀναιδής σκληρός ὠμός παρὰ τὸ ἴσθαι, ὃ
ἐστὶν ὄρμᾶν τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ ἀναιδεῖς.

Ἰτέον: πορευτέον.

¹ ἐκατέρωθε

² Accent. om. bis.

* Inc. μενον f. 26. c. 2.

³ σύμβαριν (sic)

⁴ -ριος.

20^ο *Ἰέας*: τὰς ἀσπίδας.

Ἰεαῖος: δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς Ἰεα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἰεαῖος.²

Ἰτην: ἐπορεύθησαν.

(118) *Ἰτης*: ὁ ἰταμός· οὕτως Ἀριστοφάνης· Θρασυς, εὐγλωττος, τολμηρὸς, Ἰτης.

Ἰτηλον: τὸν οὐκ ἐξίτηλον· ἀλλ' ἀνεξάλειπτον· οὕτως Δισχύλος.

6^ο *Ἰτρία*: καπυρώδη πλάσματα.

Ἰτυξ: ὄρνειον.

Ἰτυς: περιφέρεια ὄπλου.

Ἰτω: ἰέτω· ἐρχέσθω.

Ἰυγαί: γυναικῶν οἰμωγαί· ὀλοφύρσεις.

19^ο *Ἰυγες*: λεπτοὶ πόροι καὶ αἱ τέρψεις.

Ἰυξ: Ἥχους ἢ Πειθοῦς θυγάτηρ ἱερὰ Νίκης καὶ Ἀφροδίτης· καταφαρμάττουσα δὲ τὸν Δία ἐπὶ Ἰοί³ ἀπελιθώθη ὑπὸ Ἥρας· καλεῖται* δὲ ὑπ' ἐνίων κινάδων· ἔστι⁴ δὲ καὶ ὄργανόν τι Ἰυξ καλούμενον ὅπερ εἰώθασιν αἱ φαρμακίδες στρέφειν ὡς κατακαλούμεναι τοὺς ἀγακωμένους· ἔστι δὲ καὶ ὄρνειόν τι ὡς πρόκειται τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν· ὅθεν δεσμεύουσι τοῖς τροχίλοις.

20^ο *Ἰυξ*: τὸ ἐφέλλον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα.

Ἰφθιμος: ἰσχυρός.

Ἰφι: ἰαχυρῶς.

Ἰφικρατίδες: αἱ Ἐπικρατίδες· ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος.

25^ο *Ἰφιον*: λάχανόν τι ἄγριον.

² Accent. om. ter.

³ Ἰεαῖος· δῆμος, tum Ἰεα (sic) ut novum articulum,

³ ἐπὶ τοῖς * Inc. f. 26. c. 5.

⁴ ἔχει, sed ἔστι in marg. „si non eadem, m. antiqua.“

¹Ἰχθυόκεντρον: τὴν τρίαιναν· χρῶνται γὰρ αὐτῇ· ²ἐπι(119)
τῶν μεγάλων ἰχθύων.

¹Ἰχθυουλκός ²καὶ ἰχθυοβολεύς: ὁ ἑλεεύς.

¹Ἰχθυοπτός ἑσχάρα: ³αὐτὴ ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰχθύων.

¹Ἰχνευταί: οἱ ἰχνεύμονες.

5

¹Ἰχνηλατῆσαι: κατ' ἰχθὺς ἀναζητῆσαι.

¹Ἰχθὺς: ὀδόν· πορσίαν ⁴βῆμα.

¹Ἰωκός: ὄρμας· διώξεις.

¹Ἰων: ⁵βελῶν ἢ κορευθείς.

¹Ἰων: τραγωδίας ποιητῆς, Χίος τὸ γένος.

10

¹Ἰωνες: Ἀσιῶται καὶ Ἀττικοὶ Ἀθηναῖοι.

¹Ἰωνία: ⁵ὁ λειμῶν τῶν Ἰων.

† Ἰωνία: πόρονης ὄνομα.

¹Ἰωνίδαί: ²δῆμος Αἰγηίδος φυλῆς.

¹Ἰωρός: θυρωρός· φύλαξ.

15

¹Ἰωνόκυσος: κατεαγώς· οὕτως Κρατῖνος.

Τελος τοῦ ἰ: στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῶι τῆς ἰ:

Κάβαξ: πανούργος.

Κάβαισος: ²ἄπληστος· κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν· καὶ το
πὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον.

Κάβειροι: ²δαίμονες ἐκ Δήμνου ⁵διὰ τὸ τόλμημα τῶν(120)
γυναικῶν μετενεχθέντες· εἰσι δὲ ἦτοι Ἡφαιστοὶ ἢ Τι-
τᾶνες.

Κάβησις: ὄρνεάν τι.

¹ αὐτὴν

² Accent: om, quater.

³ Dist. Ἰχθυοπτός· ἑσχάρα αὐ.

⁴ πορσίαν. al fecit receptior.

⁵ Ἰων, sed accentus ab alio.

⁵ Ἰωνία primo. Accent. mut. forsan ab eodem.

† Inc. f. 26. c. 4.

⁶ v postea add. ab eodem.

⁵ Καβύλη: χωρίον τῆς Θρακίης ἰδρυμένον πρὸς τῷ Τάξωι ποταμῷ κατὰ μέσον τῆς Θρακίης.

Κάγκανον: ¹ ξηρόν.

Καγχάζει: ἀθρόως γελαῖ.

Καδίσκος: οὗ αἱ ψῆφοι τῶν δικαστῶν βάλλονται.

¹⁰ Καδίσκος: ἀγγεῖον τί, εἰς ὃ ἐψηφοφόρουσι οἱ δικασταί, οὕτως ἐκαλεῖτο Φρύνιχος Μούσαις· Ἴδου δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι· Ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλύς ὀδί.²

Καδμεία: ἡ τῶν Θηβαίων ³ ἀκρόπολις.

¹⁵ Καδμεία νίκη: παροιμία· λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ νικόντων· οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες, ὕστερον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἠττήθησαν· οἱ δὲ ὅτι Οἰδίπους τὸ αἰνίγμα λύσας ἐπαθλον τὴν μητέρα ἐγημὲν·

²⁰ τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν· ὡς δὲ αὐτὸς ὁ τὰ περὶ Θηβῶν συντάξας, ὅτι Κάδμος ἀνελὼν τὸν τὴν Ἀρείαν κρήνην τηροῦντα δράκοντα· θητεύσας Ἀρεὶ ἡ ἔτη.

Καθαγιάζεται: ἀφιεροῦται.

Καθάπαξ: παντελῶς.

²⁵ Καθαίρωμεν: ⁴ ἀντὶ τοῦ διακαθαίρωμεν· Πολιτείας γ'.

(121) Καθαίρων: ⁵ στάμονος ἐν ᾧ ὁ ⁶ καταδικάζων τὰς δύο ψήφους ἔπεμπε.

Καθάπτω: καθιερώσω· συντελέσω.

Καθαρῶς: ἀκριβῶς.

⁵ Καθάρισον: χοιρίδιον ἦν ὅπτεν ᾧ ἐκάθαιρον τὴν ἐκκλησίαν οἱ λεγόμενοι περιστάρχοι· περιστάρχοι δὲ ἀπὸ τοῦ περιστείχειν.⁷

¹ Accent. om.

² ὀδί. Primo ὃ fuit.

³ ἀθηναίων, sed idem in marg. γρ. θηβαίων.

⁴ Inc. f. 27. c. 1.

⁵ Accent. om.

⁶ Accent. om.

⁷ ὁ om.

⁷ περιστείχειν, et in accentibus turbatum.

Καθάρισον: ἔθος ἦν Ἀθήνησι καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα· καὶ ὅπως τὰς τοῦ δήμου συνόδους μικροῖς πάνυ χοιριδίους,* ἀπερ ἀκόμαζον καθ-19
άρσια· τοῦτο δὲ ἐποιοῦν οἱ λεγόμενοι περιστῆραχοι, ὀνομασθέντες οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ περιστεῖχειν¹ ἢ ἀπὸ τῆς ἐστίας.

Καθαιρήσονται: καταλήψονται.

Καθαιρήσετε:² οὐ καθελείτε· Θουκυδίδης καὶ τῶν ἄλλ-15
λων οἱ πλείους.

Καθεδοῦνται: καθεσθήσονται.

Καθέδρα: ἡ ἐπίσχεσις παρὰ Θουκυδίδη.

Καθέδρα: τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ τελευτήσαντος οἱ προσήκοντες συνελθόντες ἐδείκνουν ἐπὶ τῷ τελευτήσαντι²⁰ κοινῇ· ἐκαλεῖτο δὲ καθέδρα· ὅτι καθεζόμενοι ἐδείκνουν καὶ τὰ νομιζόμενα ἐπλήρουν.

Καθεῖναι: ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολύσαι.

Καθέντες: καταγαγόντες.

Καθελών: Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἦτοι ἀποκτείν- (122)
νας· καὶ Στησίχορος καὶ Σοφοκλῆς.

Καθέξει: κρατήσει.

Κάθες: χάλασον.

Καθεστηκώς: καθεσταμένος. 5

Κάθετον:³ ἔστι μὲν γραμμὴ τις παρὰ τοῖς γεωμέτραις.** σημαίνει δὲ καὶ βουὴν τινὰ καθιέμενον εἰς τὴν θάλασσαν ἐπὶ θυσαίαι τῷ Ποσειδῶνι.

Καθηγεῖσθαι: τὸ ὑψηγεῖσθαι· οὕτως Φερεκράτης.

Καθῆξαν: κατέβαλον. 10

Κάθετος:³ ὁ καθιέμενος εἰς τὸ πέλαγος ἀμνός· οὕτως Ἀυσίας καὶ Μελλίτων.

* Inc. ριδίους f. 27. c. 2.

¹ περισσεῖν

² ε posteriorius in litura.

³ Accent. om. bis.

** Inc. τρεις f. 27. c. 5.

Καθήκόντως· δεόντως· προπάντως.

Καθήκοντα: Δημοσθένης ἐν εἰ Φιλιππικῶν· φησὶν ὅστις
16 οὐκ ἤξιον τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν· ἀνεὶ τοῦ
τὰ ἦκοντα.

Καθῆστο: ἐκαθέζετο.

Καθιγμένος: ² καθελών· φθάσας.

Καθιγνῦσαι· νεκροῖς θῦσαι.

20 Καθιδόρος: κακηκώς.

Καθιεροῖ: θεῶν ἀνατίθηναι.

Καθίξεσθε: καταπήξετε.

Καθίκετο: καθήψατο.

Καθικνεῖται: ἄπτεται.

Καθίμηνεν: κατήντησεν.

25 Καθιμῶσιν: χαλαῶσι· καὶ καθιμῆσαι, χαλάσαι σχοινίον
ἢ τί τοιοῦτον.

(123) Καθόδοις: ἀγωγαῖς· περιόδοις.

Κάθοιμον: ³ κάθοδον.

Καθόρμια: περιθέματα.

Καθοσίωσις: δικαίωσις.

6 Καθύπερθεν: ὑπεράνωθεν. ⁴

Καθυπέρτερον: μείζον.

Καθυφῆκεν: ἐκδέδωκεν· ὑπεκατέβη.

Καθωσιωμένος: ἀνακείμενος· ἐγγεγραμμένος. ⁵

Καὶ ἀπόδος· καὶ κατάστησον καὶ σπείρον.

10 Καὶ δῆ: ὡς δῆ.

Καικίας: ἄνεμος ἀπὸ Καίκου· τοῦ ἐν Μυσταὶ ποταμοῦ.

Καὶ μάλα: καὶ πάνυ μὲν οὖν.

Καινοτομεῖν: καινὴν λατομίαν τέμνειν κυρίως.

² ὁ finalis in ν mut. a m. antiq.

³ Καθηγμένος

⁴ Accent. om.

⁵ Inc. κωθεν f. 27. c. 4.

⁶ μ simpl.

⁷ καίκου

Καιρός: σείρα τις ἐν ἰστωῖ δι' ἧς αἱ στήμονες² διεύρονται. 15

Καιρός: καιρῖος τόπος καὶ συνήθως.

Καὶ τέως: καὶ πρότερον.

Καὶ τὸ ἤδη:² ἀντὶ τοῦ ἤδειν· καὶ τὸ πεπόνθει ἀντὶ τοῦ²⁰ ἐπεπόνθει.

Καὶ τὸ τοῦ λύκου: φασὶ λύκον ἰδόντα τὸν ποιμένα ἢ καὶ κίνα τῶν ποιμενικῶν³ πρόβατον ἐσθλόντα, εἰπεῖν (124) ἔγωγ τοῦτο εἰ ἐποίουν, πόση κραυγὴ ἐγίνετο.

Καὶ μὴν: ἀλλὰ μὴν.

Καινοτάφια: τινὰ εἰσὶν ἐλισσόμενα ὡς τύπος νεκροῦ.

Καὶ δὴ: ἤδη.

Καινοτομαῖ: καινουργεῖ. 5

Καινός: Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ὅς τοῖς νεωτέροις⁴ ἀρμόττει πράγμασιν· οὕτω δὲ καὶ Ἐφορος.

Καινόφιλον: λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον⁴ αἰεῖ.

Καίριον: φθοροποιὸν· θανατωδές. 10

Καίριον: εὐκαιρον.

Καιριώτατα: ἐπικινδυνότατα· θανάσιμα.

Καιροφυλακῆσαι: καιρὸν ἐπιτηρῆσαι.

Καιροφυλάκιον: *****⁶

Καὶ τάχα ἔμεν: καὶ ταχέως πορευόμεθα. 15

Καὶ χερσί: καὶ ἔργοις.

¹ στιμονες in στήμονες mut. corrector antiquus; tum διεύρονται, ex em. ut puto, sed m. pr.

² Jungit πρότερον· καὶ τὸ ἤδει· (sic) α. τ. ἤδειν (sic) tum novum articulum facit, Καὶ τὸ π.

³ ποιμασινικῶν

⁴ Inc. f. 28. f. 1.

⁵ χρώμεν et in marg. ista fere, λ^ο

⁶ ἐπικινδυνότατα

⁶ Sesquilineae spatium.

· *Κακά κακῶν*: *Αποκλῆς Βάκχη*: *Πλύνει τι τὰ κακά τῶν κακῶν ὑμᾶς*.

Κακεργέτησεν: *κακοῦργός*.¹

20 *Κάκη*: *κακία*: *οὕτω Πλάτων*.

· *Κακὴ μὲν ὄψις*: *κόμμα*: *περοίμια*: *Κακὴ μὲν ὄψις*: *ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες*: *Μένανδρος Σικυωνίω*.

Κακίζόμενοι: *ταπεινούμενοι*.

25 *Κακιάβη* δεῖ λέγειν, οὐχὶ *κάκκαβον*: *σημαίνει δὲ τὴν χύτραν*.

(125) *Κακιάβη*: *ὅν ἡμεῖς κάκκαβον ἔστι δὲ λοπαδῶδες, ἔχων ἐξ ἑαυτοῦ τρεῖς πόδας*.

Κακιάζειν: *μίμησις τικτουσῶν ὀρνίθων φωνῆς*.

· *Κάκαλον*: *τείχος*.

5* *Κέκη*: *δειλία καὶ κακία*: *ἐν ᾧ τὸ μετὰ κακίας περιποιῆσθαι τὸ ζῆν, ῥιπτοῦντα τὰ ὄπλα*: *διαβέβληκεν Νόμων ἠ*.

Κάκη: *ἡ δειλία*: *παρὰ τὸ ἀποπατεῖν*: *τὸν γὰρ ἀπόπατον κάκην καλοῦσιν*.

10 *Κάκη*: *βαρέως ἢ κακία*: *ἐν Νόμοις Πλάτων*: *μετὰ κάκης μᾶλλον ἢ μετὰ ἀνδρείας*.

Κακοδαίμων: *ὁ θεῶι ἐπαχθής*: *καὶ ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ*.

Κακοήθης: *κακότροπος*.

15 *Κακοεπία*: *βλασφημία*.

Κακοπαθεῖν: *στραγγεύεσθαι*.²

Κακορραφίαι: *κακοςυνθέσεις*.

Κακοτελείαν: *κακοφημίαν*: *βλασφημίαν*.

Κακοτεχνιών: *δίκης ὄνομα*: *εἰσήσαν δὲ ταύτην οἱ λέγοντες μάρτυρας ψευδομαρτυρεῖν κατὰ τῶν παρασχομένων αὐτούς*.

¹ sic.

* Inc. f. 28. c. 2.

² στρατεύεσθαι, et scalpello factum στραγγεύεσθαι.

Κακοτεχνιάδων: δίκης ὄνομα· ἦν οἱ ἐλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν.

Κακοχάρτων: κακοῖς χαίροντα.

Κακῶς εἰδότες: ἀντὶ τοῦ * ἀγνοοῦντες· Ἰσοκράτης ἐκ 25 τῶι περὶ εἰρήνης.

Κακώσεως: δίκης ὄνομα ἔστιν ταῖς αἰ ἐπικλήροις κατὰ (126) τῶν γεγαμηκότων· καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γοναῖσι· καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν· αὐτῶ Δημοσθένης καὶ Λυσίας καὶ Ἱππερίδης.

Κακώσεως: δίκης ὄνομα ἔστιν κατὰ τριῶν ταττόμενον· ἢ γὰρ κατὰ τῶν ἀνδρῶν ταῖς γυναῖξιν· ἢ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν ἐξιοῦσιν· ὧν ἡ μὲν ἐλέγτο κακώσεως· ἡ δὲ παίδων κακώσεως.

Καλὰ δὴ καταγεῖς: ἀντὶ τοῦ λέγεις.

Κάλλαια: τὰ τῶν ἀλεκτρονίων γένεια.

Καλλαβίδες: τὸ διαβαίνειν ἀσχημόνας καὶ διέλκειν τὰ ἰσχία ὡς χερσίν.

Καλαμίνθα: ὕλη ὁμοία ἡδυσμῶσι.

Καλαμᾶσθαι: τὰ λείψανα τῶν τετραυγημένων συνάγειν.

Καλαμώμενος: σταχυολογῶν.

Καλάσειρις: χιτῶν πλατύς· δῆμος πόλιμας· οὕτως Διγύπτιοι.

Καλαύρωψ: βουκολικὴ δίκη.

** **Καλαυρεία:** νῆσος πλησίον Τρωϊδῆνος· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Βεῖρήνη.

Καλλεῖον: δικαστήριον Ἀθήνησιν ἀπὸ Καλλεῖου τοῦ πεποιηκότες ἐπώνυμον.

* Ins. f. 28. c. 5.

¹ ὑπερίδης

² Καλλαια primo.

³ Accent. om.

⁴ αὐ· male pro αὐ i. εκ. οὐτως

** Ins. f. 28. c. 4.

³ Primo Καλαυρία.

⁶ τρωϊδῆνος

Κάνναστρον: τρυβλίον.¹

10* **Κάνδους:** ἔφαγμα χειριδωτόν, τοῖς ναυτικοῖς στεγά-
ατροῖς εἰκόσ.

Κάνδους: χιτῶν Περσικός.

Κανδύτατες: ἱμάτιοφορίδες.² αἱ δὲ εἶδος ἰχθύος· ἐστὶ δ.
ὄρε τὸ αἰδοῖον.

15 **Κάνδυκος:**³ σκευασία· ὀνομαστικὴ⁴ μετὰ γάλακτος καὶ
στάτος καὶ μέλιτος.⁵ ἐνιοὶ δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου
καὶ τυροῦ· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κανηφόροι: παρθένοι αἱ τὰ κανᾶ φέρουσαι ἐπὶ Ἀθηναῖ
20 ἐν τῇ Παναθηναίων πομπῇ· αὐταὶ δὲ τῶν ἄστων καὶ
τῶν εὐγενῶν ἦσαν.

Κανηφόροι: Φιλόχορος⁶ φησὶν ὡς Ἐριχθονίου⁷ βασι-
λεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθέ-
(190) νοὶ φέρειν τὰ κανᾶ ἐπὶ τῇ θεῶν ἐφ' ᾧ ἐπέκειτο τὰ πρὸς
τὴν θυσίαν τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις
πομπαῖς.

Κανθάρος: κότερηλου εἶδος.

6 **Κανθάρου μελάντερος:** παροιμία· Μένανδρος Θεσσαρωῖ.

(12) **Κανθήλιοι:** τοὺς βραδαῖς καὶ νοθεῖς οὕτως· ** λέγουσιν
μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὄνων.

Κανθήλιοι: ὄνοι· καὶ τὰ ἐπὶ τῇ πρὶν μὴ σκηνώματα τῶν
στρατηγῶν.

10 **Κανθήλιος:** βραδὺς νοῆσαι ἢ ἀφυής.

Κάνθων: ὄνος.

Κάναβις: φυτὸν λιναὶ παραπλήσιον, ἐξ οὗ καὶ ἐσθῆτες
γίνονται· ἥς τὸ σπέρμα θυμώμενον ἰδρῶν ποιεῖ πάν-
τας.

¹ τρ, cetera legere nequeo.

* Inc., f. 29, c. 5.

² Sic.

³ Accent. om.

⁴ -ηκη primo.

⁵ μέλιτος

⁶ φιλόχορος

⁷ ἐριχθονίου

** Inc., f. 29, c. 4.

- Κανιτρον*: λυχνίσκιον· κανίσκιον. 15
Κάνναι: πλεκτά· τινὰ ἐκ καλάμων.
Καντήρια: κυταβατήρια.
Κανούν: κανίσκιον.
Κακανοί: ἀλφίτων εἶδος.
Κάκηλος: μεταβολεύς, πραγματευτής. 20
Κακηλίας: ἐμπορίας.
Καπηλεύειν: μεταπωλεῖν.
Κᾶπειτα:¹ καὶ ἔπειτα.
Κακνίας οἶνος:² πεκακνισμένος.
Κακνίας: Ἐκφαντίδης, διὰ τὸ μὴδὲν λαμπρὸν γράφειν. 25
Κακνοί: ἄλφιστα· οὕτω Φερεκράτης. (131)
Κακρῶντας: ὀρητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν.
Καραδοκεῖ: προσδοκεῖ· κατασκοπεῖ.
Καρανούσθω: τελειούσθω.
** Καρατομεῖται*: ἀποκεφαλίζεται. 5
Καραντές: καταφέρεις.
Καρβατίνη: ἀγροικικόν³ ὑπόδημα.
Καρβαντζε: βαρβαρτζε.
Κάρδακες:⁴ οἱ στρατιῶται ἐν Ἀσίαι· λέγονται δὲ καὶ οἱ φύλακες κάρδακες. 10
Καρδαμάκη: μᾶζα ἐκ καρδάμου μαμαγμένη· βρώμα γινόμενον Παρσικόν· οἱ δὲ καρδαμάκη λέγονται.
Καρδάμη: ἐπὶ ἐργάτιδος ὄνου καὶ βροσῆς λέγεται.
Καρδιαλγία: λύπαι καρδίας.
Καρδισυλία:⁵ τὰς καρδίας ἔλκειν τῶν θυμάτων. 15
Καρδιώττειν: τὴν καρδίαν ἀλγεῖν Σικελιώται· ὃ ἡμεῖς

¹ Κάπειτα ² Κακνίας: οἱ. dist.

³ Inc. f. 50. c. 1.

⁴ Primo αγροικόν sed xi. supr. ab eodem ut puto.

⁵ Accent. om. hic, mox, habet.

⁶ -εία primo.

βουλιμιᾶν· Ἀπολλόδοτος ἐν εἰ περὶ Ἐπιχάρμου τοῦ
 Σικελιώτου φησὶν τὸ¹ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑ-
 20 πὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν· ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει
 Ξενοφῶν· καὶ εὐκάρδια πολλοὶ τὰ εὐστόμαχα λέγου-
 σιν.

Καρδοπειῖον· καρδόπου² πῶμα· ὃ καὶ καυσικάκη χρῶν-
 ται.

(182)Καρδοπίων³ τὴν μητέρα· μύθου ἀρχή.

Κάρδοπος· ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου.

* Καρηβαρῶν· τὴν κεφαλὴν βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴ-
 του.

ε Καρηβοῶν· ὑπὸ ἤχων⁴ τὴν κεφαλὴν ἰλιγγιᾶν· ὑπὸ βοῆς
 ἰσοτιῶσθαι.

Κάρηνα· ἀρόπολις.

Κάριος Ζεὺς· ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Βοιωτίᾳ.

Καρκίνοι· ὑποδημάτων εἶδος.

10 Καρκίνος· πυράγρα.

Καρκίνος· Λυσίας· ἔλυμαινακτο γὰρ μου τὸν καρκίνον
 εἰσφοιτῶσαι, φησὶν, αἱ κύνες· καὶ ὅταν ὁ σῖτας ῥιζω-
 θῆῃ κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαι φασί· Φερεκράτης·

15 Ὅσοι ταν σχολάζεις, νῆσον,⁵ ἵνα τὰ λήια Συγκαρκινω-
 θῆῃ· λέγεται καρκίνος καὶ κάδος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς
 σώμασιν, ἃ τῶν καρκίνωμα λέγεται· εὐρίσκεται δὲ πολ-
 λάκις· καὶ κύρων ὄνομα.

Καρκίνου ποιήματα· Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ· αἰνιγμά-
 20 τῶδη· ὁ γὰρ Καρκίνος Ὀρέστην, ὑπὸ⁶ Ἡλίου ἀναγ-
 καζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν, ἐποίησε δι'
 αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον.

¹ τῶ — λέγει· ὅπερ βουλιᾶν (μὲ ab eodem ut puto.)

² καρδόπου ³ Καρδοπειων· τὴν ⁴ Inc. f. 50. c. 2.

⁵ ὑποῆχον primo. ⁶ νησον

⁶ ἀπὸ

Κάρκαρον:² τὸ δεσμοτήριον οὕτως Σώφρων.

Καρκαδόνα: τοῦτο λέγεται † Χάρωντος δανειόν, συνα- 25
γόμενον ἐκ τοῦ ὀβολου τοῦ συνηθευομένου τοῖς τε-
λεντώσιν· οὐχ ὡς ἔνιοι πλανώμενοι βοτάνης ὄνομα φε- (133)
ρὸν εἶναι.

Καρικῆ μούση: τῇ Θρηνώδει δοκοῦσι γὰρ οἱ Κἄρες²
Θρηνώδῃ τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπι με-
σθαῖ Θρηνεῖν· τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῆ βαρβάρῳ καὶ 5
ἀσαφεῖ· ἐπειδὴ οἱ Κἄρες βαρβαρόφωνοι.

Καρκαία:³ εἶδος ὀρχήσεως· οὕτως Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀ-
ναβάσει· λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος ταύτης.

Καρκοῦ δίκη: οἱ γῆς ἀμφισβητοῦντες ὡς προσηκούσης
αὐτοῖς λαγχάνουσι τοῖς διακρατοῦσιν· εἶτα ἐλόντες, 10
λαγχάνουσι καὶ περὶ ἐπικαρκίας· τοῦτο καρκοῦ δίκη
καλεῖται.

Καρκοῦ δίκη: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτρο-
πῆς· εἰ γὰρ τι ἀγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ καὶ τῶν σῶν 15
τί ἔχει, δίκασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους· εἰ μὲν χωρίου
ἀμφισβητεῖς, καρκοῦ· εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίον· ὥσπερ
νῦν οὗτός⁴ σοι ἐπιτροπῆς δικάζεται.

* **Καρκασινοί:**⁵ κορτιναί.

Καρκίζουσιν: ποτίζουσιν· εὐκαρκα ποιοῦσιν. 20

Κάρκωμα: θυσιὰ· προσφορά.

Κάρτα: λίαν ἢ μεγάλας.

Καρτερώνησας: ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας.

Καρυάνδα:⁵ πόλις Καρίας.

Καρυάτεια:⁵ ἑορτὴ Ἀρτέμιδος· τὰς δὲ Καρύας,⁵ Ἀρκά- 25
δωσ οὔσας, ἀπετέμοντο Λακεδαιμόνιοι.

¹ Accent. om.

† Inc. ται f. 30. c. 3.

² Καρικῆ primo, tum κάρεις syll. deleta.

³ Accent. om.

⁴ οὕτως

* Inc. f. 30. c. 4.

⁵ Accent. om. quater.

- (134) **Καρυβοᾶν**: ὑπὸ βοῆς κεκαρωῖσθαι.
Καρυκεύων: ἀρτύων ἠδύνων.
Καρυκία: ἡ ἠδύτης τῶν ζωμῶν.
Καρυκή:¹ ἄθεσμα ἐκ πολλῶν συγκεείμενον.
5 Καρυννος:² βόλων ὀνόματα.
Καρυστεία:² γένος καρυῶν.
Καρφαλέον: ξηρὸν καὶ καρχαλέον κατάξηρον.
Καρχαρίας: ἄχθυς ποιός καὶ κήτους εἶδος θαλαττίου.
Καρχαρόδους: τραχεῖς ὀδόντας ἔχων καὶ κάρχαρον τὸ
10 τραχύ.
Καρχῆσιον: τὸ ἄκρον τοῦ ἱστοῦ.
Καρωθεῖς: βαρηθεῖς τῆ κεφαλῆ.
Κασθανεά: πόλις ἐν Μακεδονίᾳ,* ἐκ τῶν περιπεφυκότων
 δένδρων, ἧ ἀπὸ τῆς νόμφης.
15 Κασαύριοι: οἰκημα, ἐφ' οὗ αἱ πόρται.
Κασίγνητος: γνήσιος ἀδελφός.
Κάσις: ἀδελφός.
Κάσιν: τὴν πρώτην τῶν σταχύων ἔκφυσιν, ἧ καὶ ἀμφί-
 κανστις ἐλέγεται.
20 Κατάβα: ἀντὶ τοῦ κατάβηθι.
Κατάβαλε: οἶον ῥίψον ἄφες καὶ κατάθου.
Καταβολή: περιοδικὴ λήψις πυρετοῦ.
Καταβολή: τὸ ἐκ περιόδου γινόμενον.
Κατά: κυρίως, ἔξ· ἐπὶ· ἐκ· ἀπὸ· ἧ² ἀντὶ τοῦ εἶτα.
25 Καταβραβεύσω: καταλογέεσθω· κατακρινέτω· καταγω-
 νιζέσθω.
(135) Καταβολή: Δημοσθένης Φιλιππικῶ· ὡς περ περιόδου ἧ
 καταβολὴ πυρετοῦ· ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεται
 τις καταβολή, διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προῖέναι χρό-

¹ Accent. om. quater; et e in Καρυννος in litura.

² Inc. μεδονία f. 51. c. 1.

² ἧ

· γαι· καθάπερ οί θρανισται τας καταβολας· ποιουνται τών χρημάτων.

Καταγευσθεις: τῆ γέυσει νικηθεις. 5

Καταγιγαρτίσαι: ¹ συνουσιάσαι.

Κατακελτάσονται: καταδραμοῦνται.

Καταγλωττίσματα: περίεργα φιλήματα.

Καταγλωττίζειν: τὸ βλασφημεῖν· ὡς ἐν Ἀχαρναῦσι·

— ψευδῆ καταγλώττιζε ² μου. 10

Κάταγμα: κατάσπασμα ἢ μήρυμα. ³

Καταγοητεύων: ἀπατών.

Κατάγραπτος: ποικίλος.

Καταγωγήον: τὸ κατάλυμα· καὶ καταγωγή, ἢ κατάλυμα·

καὶ κατάγεσθαι, τὸ καταλίειν· οὕτως φαίν. Αἰτικαί. 15

Καταγωνίζεσθαι: νικᾶν.

Καταδαρθάνειν: κατακοιμάσθαι· καθυπνοῦν.

Καταδέδεσθαι: ἀντὶ τοῦ πεφαρμακένεσθαι καὶ ἀδέσθαι φαρμάκοις· Δείναρχος ἐν τῆ κατα Πυθίων εἰσαγγε· γαλίαι. ⁴

Καταδελσας: φοβηθεις.

Καταδείται: φοβεῖται.

Κατὰ δὲ φρόνιν ⁵ ἤγαγεν: ἐμίσησεν· κατεφρόνησεν.

Κατὰ δήμους δικασταί: οὗτοι πρότερον μὲν ἦσαν λ· καὶ ²⁵ κατὰ δήμους περιμόντες ἐδίκασαν· ὕστερον δὲ γήρους· (136) σι μ.

Καταδουόν: κατακόπτεται· καταπραυδεύειν.

⁶ Καταδυστάσι: ⁶ καταχφρῶνται.

Καταδικασάμενος: ἀντὶ τοῦ νικήσας· καὶ καταδικασθῆ· ⁵ ναι τινά ποιήσας· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατα Διοντίου, ὕβρεσας.

¹ - ἦσαι ² - καταγλ.

³ μήρυμα (ἢ acil, eraso) m. pr.

⁴ ἀδελφῶν ἰσαγγ. ἀφρόνην.

⁵ Inc. f. 31. c. 3. ⁶ - τῶσι· πρῆμα.

Κατάγειν τὰ πλοῖα: Δημοσθένης ἐν ἡ Φιλιππικῶϊ· ἀντι
τοῦ ληΐζεσθαι καὶ κακοῦν καὶ μὴ εἶν τούς πλέοντας
10 ὅπου βούλοιντο πλεῖν· ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεία χωρία τοῖς
ληστεύουσι κατάγειν.

Κατάδουκος: καταράκης ἢ ψόφος.

Καταδύεται: καταβυθίζεται· κρύπτεται.

Καταδύνοντα: κρύπτοντα.

16 Καταδύσεις: φωλεύς· ὑπονόμους· σπήλαια.

Καταδεῖναι τιμὴν: καταβαλεῖν.

Καταδέειν: κατατρέχειν.

Καταθεῶτο: βλέπειτο.

Καταθλήσαντες: καταγωνισάμενοι.

20 Καταθρήσομεν: κατασκοπήσομεν.

Καταθύμιον: κατὰ ψυχὴν² εὐάρεστον.

Καταθῶμαι: ἀπερεθῶμαι· καταπαύσωμαι.

Καταίγις: ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ· λέγεται δὲ καὶ ἡ ζάλη.

25 † Καταγίλας: κατασχίσας· οἱ γὰρ ἀνατιθέντες τὲ τοῖς
θεοῖς κατασχίζουσιν ἵνα μὴ τις ἄρη.

(187) Καταιδεῖ: καταισχύνει.

Καταινείαι: συγκαταθέσθαι καὶ συνεπινεύσαι.

Καταίροντες: καταπλέοντες.

Κατ' αἰδάν: κατὰ τρόπον κατὰ τὸ προσήμον.

6 Καταίτις: ² αἰδός περικεφαλαίως μὴ ἐχούσης λόγον·
κατωφερός.

Καταιωνῶσι: ³ βρέχουσιν ἀνελδύσιν· ἀλείφουσιν.

Κατακᾶ: κατακαύσει.

Κατὰ κάθετον: τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα.

10 Κατακάνειν: ⁴ ἀνελεῖν.

² καταψυχὴν

† Inc. f. 51. c. 4.

³ Accent. om.

¹ Καταιωνῶσι

⁴ Κατακάνειν (sic) m. pr. Κατακάνειν fecit recentior multo.
Debebat Forc. Κατακάνειν.

Κατακαχρῦσω: καταφρύξω· καὶ συντρίψω· ἀπὸ τῶν
καχρῦων μετενήνεται.

Κατακεχρῶται:¹ τραχύνεται· καὶ ἐντεῦθεν καὶ κή-
χρος.

Κατακεκερματίσθαι: εἰς, πολλὰ μέρη διηρηθῆναι. 15

Κατακεχρῶσθαι:² τὸ λιπαρῶς ἀληλείφθαι.

Κατακέρτομεῖν: καταχλευάζειν.

Κατακηλοῦσαν: θάλλουσαν· κραῦνουσαν.³

Κατάκλιτα: κλίνας· θρόνους εἰς ἀνάκλισην ἐπιτηδείους.²⁰

Κατακορῆς ξωνυεῖα: ἐπικλειονάζουσα.

*** Κατακαχρῦσαι:**⁴ ρῆξαι· ψοφῆσαι· ποιῆσαι ἀπὸ τῶν
φρυγομένων κριθῶν.

Κατακρῆσαι: καταχῆσαι.⁵ (138)

Κατακορμῖται:⁶ κατακόψαι ξύλον.

Κατακριδεύσαι: καταλαλῆσαι·⁷ καταναστῆσαι· λάλοι
γὰρ αἱ ἀκρίδες.

Κατακροτεῖ: ἄγαν ἐπαινεῖ. 5

Κατακοκῦσαι: θρηνηῆσαι.

Κατὰ κῶλον: κατὰ λέξεις.

Καταλαβεῖς: πάσσαλοι.

Καταλαμβάνειν: τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ νοεῖν.

Καταλεγέσθω: καταταττέσθω. 10

Καταλελάβηκεν: τὸ κατείληφεν Ἡρόδοτος.

Καταλεύσιμον: τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι λίθους·
εἶπεν Δειναρχος ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου.

Καταλείβει: καταστάζει.

Καταληίζεται: διαρπάζει. 15

¹ Κατακέχρῶται (accensus a recentiore.)

² Κατακεκρῶσθαι

³ τρανοῦσαν

⁴ Inc. f. 32. c. 1.

⁵ Κατακρῦσαι tantum m. pr.

⁶ Κατακρῦσαι· κατάχρῦσαι

⁷ -ησαι

⁷ -λήσει εὐ -σῆσει

Καταλιναί: καταλιφαι.

Κατάλληλον: ἀρμόδιον.

Καταλλήλας: ἀκολούθως· ἀρμολάντως.

Καταλογάδην: τὰ πεζῶ λόγῳ γραφόμενα.

20 Καταλογαίς: Ἀθήνησι τινὲς ἦσαν κατάλογον διδόντες ὀνομάτων τῶν τὰ κοινὰ διοικεῖν δυναμένων πραγμάτων· οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ συγγραφαῖς * ἐκαλοῦντο ὅτε ἐπεγραφον τινὰς ὡς χρῆ μετέχειν τῆς πολιτείας.

Καταλομαῖται: καταριθμήσει.

25 Κατάλογος: ἡ ἀπογραφή τῶν ἀρμολόντων στρατεύσεσθαι καὶ ἡ ἐξαριθμησις.

Καταλοφαδεῖα: κατὰ τοῦ τραχήλου.

(189) Καταλύσαι: τὸν ἀπαγξάμενον καθελθῆν.

Καταλύσας: καταστράγας· ἀφανίσας· ἢ ἐνώχλησας· ἐπίκειται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγξάμενου κατενεύσεως.

5 οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυρίως κατενεγκεῖν ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καταλύσαι.

Καταμεμυγμένα: τὰ τὰς ἀμυχὰς ἔχοντα.

Καταμηλῶν: μηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὸ μῆλην καθεῖναι πον· ἦν δὲ καὶ παροιμία τίς ἐπὶ τῶν τὰ ἀθληα

10 τεκμαιρομένων· λέγεται δὲ καταμηλοῦν, καὶ τὸ βάπτειν ἔρια ὅτ' ἂν πιέζηται κινούμενα.

Καταμόνας: κατιδίαν.

Καταμνίων: κατεσθίων.

Καταμυκτηρῆζειν: τὸ καταγελᾶν.

15 Κάναβος: τὸ πρῶτον τιθέμενον ξύλον ὑπὸ τῶν πλαστών· περὶ δὲ τὸν πηλὸν τιθέντες πλάσσουναι.

** Καταμύουσιν: κλείονται.

Κατὰ ναῦν: κατὰ τάξιν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας κατὰ ναῦν τὰ ἄρμενα.

20 Κατανδρῆζεσθαι: καταπαλαίειν.

* Inc. γραφαῖς f. 32. v. 2.

** Inc. f. 52. c. 3.

- Κατανευνημένται: κατισχύει ἢ καυχῶται.
- Κατάντικρυ: κατ' ἐναντίον.
- Καταντικρὺ καὶ κατευθύ: τῆς τὰ οἰκεία συναγωγῆς ἀπο-
τυπώματα.
- Κάταντες: καταφερέεις. 25
- Κατάνονται: ² συντελείται.
- Κατανυγείς: λυπηθεὶς· μεταγνοῦς.
- Κατανωτίσασθαι: ἀντὶ τοῦ κατὰ γότον φέρειν.
- Κατάξαι: συντρέψαι. (140)
- Κατάξανεϊ: κατατρέψει.
- Κατάξεται: καταλύσει.
- Κατὰ ξυμφαρίαν: κατὰ συντηρίαν.
- Κατακέρπερος: * * * * ² 5
- Κατακάλτης: εἶδος πολαστηρίου.
- Κατακημήνειεν: καταβλάψειεν.
- Κατακινεύς: ³ τὸ ἐπιόρκῆσαι. ⁴
- Καταπεκληρμῆνον: κατάπλων. ⁵
- Καταπίονα: λιπαρά. 10
- Καταπλαστόν: ⁵ τὸ περιεκτόν· προσποιητόν. ⁷
- * Κατακλῆσαι: μολῦναι.
- Κατακλήτεσθαι: κατατίσασθαι.
- Κατὰ πόδα: παραυτά· κατὰ τάξιν.
- Καταποντοῦν: καταποντιῶσειν. 15
- Καταποσον: πλεονάκις.
- Καταπρέσβην: κατὰ πρεσβυτερίαν.

¹ Accent. om.

² Accent. om. et. sesquiversus spatium. „F. ὁ χαριστικὸς μενος.“ Porson. B.

³ in lit. sed. est. η.

⁴ Sic. „Debat ἐπιόρκῆσαι.“ Porson. B.

⁵ κατάπλων prima. Accent. om.

⁷ -τόν (sic)

* Inc. f. 32. c. 4.

Καταπροΐξεται: καταπρονήσει· καταπροδώσει: ¹ ὄσον
προΐκα ἐκφύγοι.

20 Κατὰ πρόσκλισιν: ² καθ' ἑτεροβάρειαν ἢ ἑτερομέρειαν.

Καταπρωτείρας: ³ πρωτεῖραι οἱ περὶ εἴκοσι ἔτη παρὰ
Λάκωσι.

(141) Καταπύγους: ⁴ κινάιδους.

Καταπύγων: ⁴ ὁ μέσος δάκτυλος.

Καταπύγων: ⁴ κατασελαίνων.

Καταπύγων: ⁴ ὁ λάγνης· ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλ-
5 φηστῶν ⁵ οὕτως λεγομένων ἰχθύων, ὅτι ἕπονται κατ'
οὐρανὸν· ἢ γενικὴ δὲ καταπυγόνος κατὰ καταπυγόνον ἢ
αἰτιατικὴ καὶ αἱ ἄλλαι πτώσεις εὐρηγται· εὐρηγται καὶ
τὸ θηλυκὸν καταπυγῶν· καὶ ἡ πρῶξις καταπυγούση.

10 Καταπυγίζειν: ⁶ τὸ τὴν πύγην ἐπιπολῶ μεταφέρειν ⁶ ἐν
τωῖ βαδίξειν.

Κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν: κατέρραψώδησεν ἢ κατὰ στίχον
διήλθεν.

Κατάρραψώδησει: ⁷ φλυαρήσει.

15 Κατάρξασθαι τῶν τριχῶν: ἀπάρξασθαι τοῦ ἱερῆου.

Κατάρουν: κατὰ τρόπον· κατ' εὐθείαν·

Κατάρρους: τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ρεῦμα καταρρέειν δια-
μυκτηρῶν· οἱ δὲ τὴν διάρροϊαν οὕτω καλοῦσιν.

Κατάρρησις: κατάγγωσις.

20 Καταρρηῆναι: καταπεσεῖν.

Κατασεῖσι: καταράττει· καταβάλλει.

¹ - ὄσοι primo.

² Καταπρόσκλησιν, tum ἑτερομερίαν m. pr.

³ ei ex ejusdem, ut puto, emend. tum πρωτεῖραι sine acc.

⁴ Quater accent. om. In seqq. oxytonum faciunt G. et P. ut hic.

⁵ ἀλφίτων

⁶ τα in litura, et litera crassa post γ.

⁷ Inc. ρειν f. 55. c. 1.

⁸ ὅ ut hic, et mox: tum φλυαρήσει

Κατασσεικασί: ² καταβεβλήκασιν.

Κατασίνεσθαι: καταβλάπτεσθαι.

Κατασκευετούμενα: λελεπτυσμένα· *ἐξησθενηκότα.* (142)

Κατασκήψαντος: ἐμπεσόντος.

Κατασκεδάζειν: ἔθος ἦν Θράκιον ἐν τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅταν κίωαι τοῦ οἴνου οἱ συμπόται ὄσθιν δύνανται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν ἐπι- συμποτιῶν· ὅπερ ἔλεγον κατασκεδάζειν· οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῷ ζ' τῆς τοῦ Κύρου ἀναβάσεως ⁴ μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις· καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει· ἀναστὰς ὡς εὐθύς συνέκειν καὶ συγκατε- 10 σκεδάσατο αὐτοῦ τὸ κέρας.

Κατασκιδναμένη: σκορπιζομένη.

Κατὰ σκοπόν: κατὰ τὸ προκειμενον δέον.

Κατασοβεῖται: καταδιώκεται.

Κατασοβήσονται: καταδιωχθήσονται. 15

Κατασοφισθεῖσα: χλευασθεῖσα.

Κατασοφισόμεθα: τεχνασόμεθα· μηχανῆ τινί καταδομεν.

Κατασπέρχων: σπουδάζων.

Κατάστασις: ἔοικεν ἡ κατάστασις ἀργύριον εἶναι ὅπερ 20 οἱ κατασταθέντες ἱκεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει· οὕτω Λυσίας· ἀλλὰ καὶ Εὐκόλις (¹⁴³) φησὶν· Οὐκ ἐσωφρόνησας, ² ᾧ πρεσβύτα, τὴν κατά- στασιν Τήνδε λαμβάνων ἄφνω πρὶν ³ καὶ μαθεῖν τήν 25 ἱκετικὴν· ἀπεδίδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἱκευ- σάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο· ἀπῆτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι.

* **Καταστολή:** ἡ στολή. (148)

Κατὰ στόμα: κατὰ τὴν ἀρχὴν μεταφορικῶς.

¹ Ante cef. litera erasa.

* Inc. ὡς f. 55. c. 2.

² -ντας

³ πρὶν ex em. esusd.

* Inc. f. 55. c. 5.

Καταστοχάζεται: κατὰ σκοποῦ βλέπει· κατὰ σκοποῦ βάλλει.

(2) 5 Καταστρέφοντες: τελειοποιῦντες.

Καταστροφή: τέλος.

Κατὰ σφίγας: κατὰ ἑαυτούς.

Κατὰ σχολήν: πρῶτος καὶ λάθρα· οὕτως Ἀριατοφάνης.

10 Κατατεθήκασα: κατεθαύμασαν· ἐξεπλάγησθαι.

Κατατείνας: συντείνας.

Κατατείκας ἔρω: ἀντὶ τοῦ μακροῦ λόγον διαξελύσομαι.

Πολιτείας β: διὸ κατατείνας ἔρω.

0 Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν: εἴκειν νόμος² περὶ ὄντων

15 κείσθαι, ὃς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Θεόφραστος γ' οὖν ἐν τοῖς περὶ κόμων φησὶν: ἀνοῖν τούτων ἐπιμελεῖσθαι δεῖται τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ ἀγορᾷ εὐκοσμίας, καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς κει-
15 πρᾶσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄνονμένους.

20 Κατατικόνι³ χιτωνίσκου γένος οὕτως Μέγακτορας.

Κατὰ τίς τίς κτ.

Κατατομήν: οἱ μὲν τὴν ὀρχήστραν⁴· οἱ δὲ μέρος κα-

15 τὰ τοῦ θεάτρον.

† Κατατομή: ῥηϊδίης⁵ ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους· καὶ
(144) καθήμενος κάτω ὑπὸ τῆς κατατομῆς· καὶ Φιλόχορος·
καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομήν τῆς κέρας.

Κατακλή: ὁ συνεχῶς πεκληγμένος· Θεόκομος: Ἄλλ'
6 ἢ μὲν Εὐλείθυια συγγνώμην ἔχει Ἰκὸ τῶν γυναικῶν
οὕσα κατακλήξ τὴν τέχνην.

Καταῦσαι: καταντλήσαι.

Καταφαγεῖν: ἀντὶ τοῦ φαγεῖν.

¹ Κατε scripturus fuisse videtur, sed statim fecit a.

² Dist. ἀψευδεῖν εἴκειν· v.

³ Accent. om.

⁴ ὀρχήστραν

† Inc. f. 53. c. 4.

⁵ ὑπερίδης et μοκ φιλόχορος et εὐλείθυια.

Καταφάναι: κατελείν.

Κατάφρασις: πρόφρασις διὰ συγκαταθέσεως. 10

Καταφράσκει: προλέγει ἐπιτιθέε.¹

Καταφερής: οὐχ ὁ ἄσωτος, ἀλλ' ὁ κάτω² φερούμενος.

Καταφιλοσοφῶν: διὰ τῆς σιγῆς νικῶν.

Καταφορικῶς: σφοδρῶς.

Καταφυέν: γεννηθέν.

15

Κατάφωρος: φανερός.³

Κατὰ χεῖρας: εὐκόλως.

Κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ λέγουσιν, οὐ κατὰ χεῖράς· οὐδὲ ἐπὶ χεῖρας, οὐδὲ ἄλλως πως· καὶ τὸ ραϊστόν πάντων καὶ 20 εὐχερέστατον κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ καλοῦσιν· οὕτως Τηλεκλειδῆς ἐν Ἀμφικτύοσιν· Εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν⁴ ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χεῖρῶν.

Καταχειροτομίας: ἔθος ἦν Ἀθηναίων καταχειροτομεῖν⁵ τὸν ἄρχοντα· μάλιστα δὲ στρατηγόν, εἰ δοξίμην ἀδύ- 25 κείν.

Καταχήνη: κατάγελως.⁶

Καταχήνη: καταχάσμησις.⁶

(145)

Κατάχυσμα: ἐνίοτε τὸ καταχεόμενον κατὰ τῶν ἄψων ὑπότριμμα· καταχύσματα δὲ πληθυντικῶς· τὰ παρὰ τὴν ἐστίαν κατασκευαζόμενα τῶν γαμοῦντων καὶ τῶν 5 πρώτοθεωρῶν· ταῦτα δὲ ἐστὶν ἰσχάδας καὶ πανσπερμία.⁷

Καταχύσματα: τῶν νεωνήτων οἱ δεσπόται τραγήματὰ κατέχεον· ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ θεωρίας ἐλθόντων καὶ 10 τεχέϊτο δὲ καὶ τῶν νυμφίων, φασίν,⁸ ὡς Θεόπομπος

¹ ἐπιτινε ε. syll. deleta.

² κατὰ ἢν κάτω mut. m. pr.

³ φανερώς (sic)

⁴ ἦν, tum inc. f. 34. o. t.

⁵ κατατέλος primo.

⁶ Scripturus erat Καταχάσμησις, forsan repetiturus κατά- 15 γελως. Porson. B.

⁷ πάν σπέρμα m. pr.

⁸ νυμφίω q⁶

- Κατεστέρωσεν: ¹ κατέστρωσεν.
 Κατεστρατοπέδωσεν: κατέδραμν πολερικῶς.
 Κατεστυγημένος: μεμνημένος.
 (148) Κάτυγμα: κατάρα.
 Κατευδικήσας: ἐπιτυχών.
 Κατευμαρῖζων: κατευχειρῖζων.
 Κατευμεγαθειν: καταδυναστεύειν.*
 5 Κατευνάζεται: κατακοιμίζεται.
 Κατεύχεσθαι: τὸ καταρᾶσθαι: οὕτως Πλάταν.
 Κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν· ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν
 εὐχεσθαι· οὕτως Σοφοκλῆς.
 Κατεφοίνιξας: ³ κατέβαψας.
 10 Κατεφύοντο: κατέτρεχον.
 Καταχειροτόνησαν αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ καταψηφίσαντο* αὐ-
 τοῦ· καταχειροτονία δὲ καὶ ἀποχειροτονία καὶ δια-
 χειροτονία διαφέρει· καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγένετο
 15 οὕτως· ἔλεγεν ὁ κῆρυξ· ὅτω* Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν,
 ἀράτω τὴν χεῖρα· εἰτὰ⁵ οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς
 χεῖρας καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον [γίνεται] καταχει-
 ροτονία· (ἀποχειροτονία δὲ)⁶ ἐγένετο οὕτως· ὅτω·
 20 μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα, καὶ ἐξέ-
 τεινον τινές, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἀποχειροτονία· λοι-
 πὸν πάσας ἠρίθμον⁷ τὰς χεῖρας καὶ εἴρα· ὁ κῆρυξ
 ποῖαι κλείουσ εἰσὶν· πότερον τῶν φασκόντων· ἀπὸ τῶν
 ἀδικεῖν ἢ μὴ· καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν κλείουσ εὐρεθεῖσαι,
 ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει.
 Κατέχεσθαι: θεοφορεῖσθαι.

* e secundum ex em. pro η ut videtur.

² uis ex em. alius. ³ alterum in litura.

* Inc. f. 35. c. 1.

⁴ οὕτω primò, nunc u erasum, bis.

⁵ εἰτε

⁶ α. δὲ om.

- Κατεώρυκτο:** κατορωρυγμένον ἦν. 25
- Κατηβολή:** περιοδικὴ νόσος. (149)
- Κατηβολη:** περιβάλλει.
- Κατηγορευκότα:** κατεικόντα.
- Κατηγορίας ἔχω:** ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι Δημοσθένης
περὶ τοῦ στεφάνου. 5
- Κατήδεσαν:** κατήσχυναν.
- Κατήλιψ:** μεσόδη.
- Κατηλοίωσεν:** οὐχ ἀπλῶς * ἀπέκτεινεν· ἀλλὰ ξύλοις
καίων· ἀφ' ὧν καὶ πατραλοίας, ὃ τὸν πατέρα τύπτων. 10
- Κατεχορδεύθη:** καθηδύνθη· κατεβομβήθη· ὅλος τῇ
χορδῇ γέγονεν.
- Κατήλιψ:** μεσοδή.
- Κατημαξευμένος:** τετριμμένος· ἐγγεγυμνασμένος.
- Κατημελής:** κατήκοος. 15
- Κατηρεφία:** κατεστεγασμένα.
- Κατηρεφον:** κατεστεγασμένον ἢ κατώτερον ἐστεγασμένον.
- Κατήρην:** κατέπλευσεν.
- Κατηφόνες:** στυγνοί, ἢ ἀναλαχυνταί. 20
- Κατηχθημένος:** καταβεβαρημένος
- Κατιαλλῆειν:** καταδύνειν.
- Κάτιμεν:** κατερχόμεθα.
- Κατισχοῦν:** καταλεπύνειν.
- Κατ' ὄναρ, οὐ χρῆ λέγειν:** βάρβαρον γὰρ παντελῶς· 25
ἀλλὰ ὄναρ· καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους· καὶ ἐνύπνιον.
- Κατοκωχή:** ¹ ἔνιοι ἀντὶ τοῦ κατοχή.
- Κατόπιν:** μετὰ ταῦτα· ἀπὸ τοῦ ὀπισθεν ἵναί. (150)
- Κατόπιν:** ἢ μετὰ ταῦτα, ἢ ² μεταξὺ.
- Κατοιόμενος:** ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν· ὑπε-
ρήφανος.

* Inc. f. 35. c. 2.

¹ Κατο in Κατω mut. m. pr.

Photius Vol. I.

² ἦ — ἦ (sic)

6 Κατοιχομένου: ¹ νεκροῦ τεθνεῶτος.*

Κατ' ὄφθαλον: κατὰ τὴν σκοτεινὴν.

Κατοργᾶν: ὑπερακμᾶζειν.

Κατορώρηνται: κατακέχωσται.

Κατουλάδα: Σοφοκλῆς *Ναυπλῖω*. Ἐκτύχομαι δὲ νυκτὶ
 10 τῆ κατουλάδι τὴν κατέλλουσαν καὶ κατείργουσαν.
 καὶ ἐξούλης δίκη, ἢ ἐξείρξιος· οἱ δὲ τῆ πανολέθρῳι ²
 ἰσομένη τοῖς Ἑλλήσιν· οὐλον γὰρ τὸ ὀλέθριον· καὶ ἡ
 κατὰ πρόθεσις αὐξήσει ἔχει· ἢ ³ ζοφώδη, ἀπὸ τῆς
 15 κατὰ τὸ σῶμα γινομένης οὐλῆς· μελάντεραι γάρ· κα-
 ταιγίδας ⁴ ἔχουσαν καὶ συστροφᾶς ἀνέμων· εἴλλειν ⁵
 γὰρ τὸ συστρέφειν· Ὀμηρος.

Κατ' οὐρανόν: ⁶ κατόπισθεν· ἐκ τῶν ὀπίσω.

Καττύεσθαι· Ἐπερίδης ⁷ τὸ ὑποδεέσθαι· ἀπὸ τῶν κατ-
 τυμάτων.

20 Καττύεις: μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ρακτόντων τὰ δέρματα.

Καττύει: συρράπτει· [καττύει].

Κάττυμα: ἀπάτη· δόλος.

(161) Καττυν: ἀπότριμμα δερματίου βαλλόμενον εἰς τὴν στελ-
 λειαν ὅταν μὴ σφίγγῃ.

Κατωθούμενος: ἀνατρεπόμενος.

Κάτω κέρα: κάτω τὴν κεφαλὴν ἔχοντα.

6 Κατωκοδόμησεν: Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἶκημα
 καὶ ἀπέκτεσεν.

Κατώλισθον: κατέπεσον.

Κατωμαδόν: κατὰ τῶν ὄμων.

Καθωραίξεται: σεμνύνεται.

¹ Litera (nempe υ) erasa ante μ.

* Inc. θνεῶτος f. 35. c. 5.

² πανολέθρῳι ³ ἡ

⁴ μελαντηραι γάρ κατ γιδας (i. e. ut putat Porson, B. κα-
 ταιγιδας) et αα a correctore supr.

⁵ εἴλλειν

⁶ Κατουραν ms. Non perscripsit P.

⁷ ὑπερείδης

Κατωρχήσαντο: κατεχάρησαν· ἔπαιξαν. 10

Καυλός: τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος.

Καυνός: σκληρός.

Καύνακας: ἔνδυμα ποιόν.

Καυρός: κακός· οὕτως Σοφοκλῆς.

Καυσία: εἶδος πύλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὡς 15
τιάρα.

Καυστόν: καρπωτόν· ὃ ἐναγίζεται τοῖς τετελευτηκόσιν.

Καχλάζει: ταραττεται· φλεγμαίνει· βράττει.

Κάχρως: κριθαὶ πεφρυγμέναι. 20

Καχυκότοπος: καχύκοπος· τοπάσαι γὰρ τὸ ὑπονοῆσαι.

Κάψα: κίστη ἢ θήκη.

Κέβρινα: ¹ πόλις Τρωάδος Κυμαίων ἄποικος.

* **Κεδνός:** συνετός· σώφρων ἢ φρόνιμος. 25

Κεγχρεών: τόπος Ἀθήνησιν· ἐκ ᾧ ἡ ἀργυρίτις ἐκαθαί-
ρετο κέγχρος· καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ἀργυρείων ² ἀναφερο-
μένη ἄμμος.

Κεγχρεών: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον γρα-(152).
φη· κάπειτα ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τοὺς ἔμους καθέζεσθαι
εἰς τὸν Κεγχρεῶνα· ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαριστήριον·
οἴου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων κέγχρον διέψυχον. 5

Κέδρον: οὐδετέρως λέγουσι τὸ θυμάμα.

Κεδρίδες: κέδρου καρπός· λέγονται δὲ καὶ ἀρκευθίδες.

Κέδροπα: ὄσπρια· καὶ οἶον κέδροπα.

Κειμήλια: κτήματα· ἢ ἀποκείμενα χρήματα. 10

Κεῖρει: ἐσθίει· κατεσθίει.

Κεiriάδαι: δῆμος Ἰπποδοσπείδος.

Κεῖρυλοι: ¹ οἱ ἄρσενες τῶν ἀλκυόνων· οἵτινες γηράσαν-
τες ὑπὸ τῶν θηλειῶν βαστάζονται.

Κεκάληκας: καλὸς γέγονας. 15

¹ Accent. om. bis.

* Inc. f. 56. c. 1.

² ἀργυρίων

Κεκαρυκευμένα: συγκεκρυμμένα.

Κεκασμένον: κεκοσμημένον.

Κεκάυτηριασμένος: μὴ* ἔχων ὑγιῆ τὴν συνείδησιν.

Κεκιβδήλευται: διαβέβληται· κατέγνωσται· ἀποδοδακί-
20 μασται· νενοθευται.

Κεκλασμένους: ισχύοντας.

Κεκλιμένος: περιεχόμενος.

Κέκλοιο: ἀντὶ τοῦ λέγοις.

Κεκηκώς: κάμων.

25 **Κεκομψευμένος:** σεμνός· ἢ ἀστεῖος ἢ εὐκαλλώπιστος.

Κεκοινωνημένοι: κοινήν ἔχοντες τὴν οὐσίαν· ὡς φησὶν
Λυσίας.

(153) **Κεκοτυλισμένα:** συνεσπειραμένα.

Κεκοῦρος: εἶδος πλοίου βραχέος.

Κεκραγμών: τὴν βοήν.

Κεκραϊπαληκώς:¹ εὐφραμμένος.

5 **Κεκριγότα:**² τρῖζοντα.

Κεκρόπη: Ἀθηνῆ.³

Κεκρασίς: μία τῶν ἐν Ἀθήνησιν δέκα φυλῶν.

Κεκρύφαλον: κεκρύφαντον· σαββακάδιον· σουδάριον.

10 **Κεκτώμεθα:** κεκτημένοι ὦμεν.

Κεκυπτάκασιν: ἀσχολοῦνται.

Κεκωδωνισμένος: ἐξητασμένος· ἀπὸ τῶν τοὺς φύλακας
διὰ τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων· καὶ διακωδωνίσαι,* τὸ
ἐξετάσαι· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· Ὡς αἰσχρὸν

15 ἀκωδώνιστον εἶν.

Κεκωφῶσθαι:⁴ κωφὸν γεγόνεαι.

Κελάδησαν: ἐβόησαν.

* Inc. f. 36. c. 2.

¹ Κεκεπαλικώς m. pr.

² Κεκριγίτα

³ Κεκροπη: ἀθήνη.

* Inc. ακωδωνίσαι f. 56. c. 5.

⁴ Κεκωφείσθαι primo, sed em. statim.

Κελαδεαή: κνήγος· θόρυβον κατὰ τὰς ἄγρας ποιῶσα.

Κελαδοῦσιν: ἤχοῦσιν.

20

Κελέοντες: κυρίως κελέοντες καλοῦνται οἱ ἰστόποδες.²

Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν Δημοσθένην γραφῇ τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασεν.

Κελέοντες: ἰστόποδες· καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα.

Κελεύς: οὗ αἱ θυγατέρες ὑπεδέξαντο τὴν Δήμητραν ἐν(154) Ἐλευσίτι.

Κελαρύζειν:² μετὰ ἤχοῦς ρεῖν.

Κελενδρόνα:³ κικηροίππον· ἀπὸ τοῦ κελέοντος καὶ τῆς ἄρνως, ὡς μακρὸν καὶ δασύ.

5

Κέλευθος:⁴ ὁδός· ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ᾧ ἐστὶν εἰς τοῦμ-
προσθεν ἵνα· ὅθεν καὶ ἐξω [κέλης, τὸ ληστρικὸν
πλοῖον ἢ ἄστροφος ἵππος] κέλλειν ᾧ ἐστὶν ἐξω τοῦ κέλ-
λειν γέγονεν.

Κέλης: τὸ ληστρικὸν πλοῖον ἢ ἄστροφος ἵππος.

10

* **Κέλυφος:** τὸ λέπυρον⁵ τοῦ ὠοῦ.

Κελύφανα: τὰ λεπίσματα τῶν τραγημάτων.

Κελαρύειν: βοᾶν.

Κεμάς: ἔλαφος· ὁ κοιμώμενος ἐν ἀπηλαίῳ· κοιμάς τῆς 15
ᾠν.

Κενανδρον: κένον ἄνδρα.

Κενέβρια: ἐν οἷς τὰ νεκριμαῖα καὶ τοὺς ἀπέργους ὄπους
κατακόπτουσιν· καὶ τὰ θνησιμαῖα.

Κενεμβατεῖν: εἰς κενὰ βαίνειν· κενὰ ἐπιχειρεῖν.

Κενεόν: μάταιον.

20

Κεναών: ἡ περὶ τὸν λαγῶνα τόπος.

Κένκω: πεινῶ.

Κενταυρικῶς: ἀγροίκως.

² κ. οἱ ἰστόποδες

² Κελαρύζειν

³ Accent. om.

⁴ Κέλεφθος

⁵ Inc. f. 56. c. 4.

⁵ λέπιον

- 25 **Κενοφωνίας**: ματαιοφωκίας· ἀσεβείας· ἡγοῦν ἀφροειδίας·
Κενοφροσύνη: ἡ ματαιοφροσύνη.
- (155) **Κένταυρον**: τὸ μῦθον ἢ τὸ γυναικίον αἰδῶλον· οὕτω
Θεόκομος.
Κεντριάδαι: πατριά κηρύκων.
Κεντρούπιος: μοχθηρός.
 5 **Κενταυρίων**: ἑκατόνταρχος.
Κενῶν φάους: τυφλῶν.
Κέοιτο: ὑπάρχοιτο.
Κέκφος: εἶδος ὀρνέου οἰζύτατον.*
- 10 **Κεκρωθεῖς**: ἐπαρθεῖς· ἐρεθισθεῖς· ὀξείως ἐλαυνόμενος.
Κεραμῖς: δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς.
Κεραμικαί: πλατεῖαι πληγαί· τοὺς γὰρ φαθύμωσ * ἐρέ-
 χοντας τύπτουσιν.
Κεραμικαί: ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ πόρται.
- 15 **Κέραμος**: σὲ μὲν τὰ κεράμια· ἀπ' οὗ καὶ κεραμεύς· σὲ
 δὲ τὰς ὀπτάς πλίνθους.
Κερανήουσι: κέρονουσιν· Ἰπερίδης.³
Κεραόν: τέλειον.
Κέρας: τὸ τοῦ πολέμου μέρος καὶ τόξον.
- 20 **Κέρας**· κέρωσ· κέρα: ἐπὶ τῆς παρατάξεωσ· Θουκυδίδης
 ἢ τοῦ⁴ εὐανύμου κέρωσ· ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ σὲ μὲν
 Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρα· καὶ ἐν πᾶσιν οὕτως.
Κεραμικὴ μάστιξ: ὀστρακισμός.
- 25 **Κεραῖζει**: πορθεῖ· ἀναιρεῖ· διαρπαζει.
Κεραμῖς: δῆμός ἐστι φυλῆσ τῆσ Ἀκαμαντίδωσ ἢ Κερα-
 (156) μῖσ· εἴληφε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆσ κεραμικῆσ τέχνησ καὶ
 τοῦ θύειν Κεράμω τινὶ ἥρωϊ.⁵

* Inter columnas, 1°

² ἀθύμωσ Porsonus.

* Inc. ταιον f. 57. c. 1.

³ κέρονουσιν ὑπερίδης

⁴ Θουκυδίδης· ἢ τοῦ

⁵ ἡρων m. pr. ἡρωνσ nunc, i. e. ἡρωῖ factum a correctore.

* **Κεραμικός:** δύο ἦσαν Κεραμικοί ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως ὁ δὲ ἔξω· ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ· καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον. 5

Κερασβόλα: τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφυόμενα· τῇ μὲν χροιά μέλανα· στρογγύλα δὲ καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις· ἃ συνεψόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκεται· εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τῆν 10 κατασποράν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλήσθαι καὶ ἀντιτύπτειν· ὅτ' ἂν οὖν λέγη κερασβόλους; τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ παιδομένους τοῖς νόμοις φησί.

Κερασφόρος: κερατοφόρος. 15

Κεραυνός: ἱμάτιον ποιόν.

Κέραμον: λέγεται ἐπὶ τῶν λεκανίδων· αὐταὶ δὲ εἰσὶν καὶ λεκανίδες κεραμαῖ· παραπλησίαι τῇ κατασκευῇ κρατῆρι· ἃς νῦν ὀψοδόκας καὶ γυναῖκες καλοῦσιν· ἀρῶματα οὖν εἰς ταύτας ἐμβάλλουσι καὶ στήμονας· κομίζουσι δὲ αὐτὰς αἱ νύμφαι εἰς τὰς τῶν νεμερῶν οἰκίας.

Κερβέριοι: οἱ κατ' Ὀμήρῳ † Κιμμέριοι· τὴν δὲ πόλιν οἱ μὲν Κίμμερον, οἱ δὲ Κερβερίαν.

Κερδίας: κερδοσύνης· φιλοκερδίας. 25

Κερδαλέος: ποικίλος·² πανούργος· κερδαλῆ γὰρ ἡ πώλησις (157) λώπηξ.

Κερδαλιόφρων: δολιόφρων· σκολιὰ βουλευόμενος.

Κέρδιον: κρεῖττον· ἀφελιμώτερον.

Κέρδιστος: πανουργότατος. 5

Κερδοσύνη: πανουργία.

Κερκίδας: εἰς ἣν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων.

Κερκίς: φυτὸν αἰγίρωι ὅμοιον.

* Inc. f. 37. c. 2.

² κεραμαῖαι

† Inc. f. 37. c. 3.

² καὶ ex emend. correctoris.

Κερκίται: ἔθνος Ἰνδικόν· ὃ¹ χρεῖται μακροῦ πηδαλίω·
10 ὃ καλεῖται κερκίτης.

Κέρκος: ἡ οὐρά.

Κέρκουρας: εἶδος πλοίου οὕτως καλοῦσιν.

Κερκώπη: τέττιγ² παρόμοιον, ἕνα φθόγγον προϊάμενον.

15 Κέρκωπες: πανούργοι· δόλιοι· ἀπαταῶνες· κόλακες· οἱ,
καθάπερ ἢ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικούς· κίνας ἀπαταῖ,
τοὺς ἀπλουτέρους φενακίζουσι τῇ κέρκωι τῶν λόγων.

* Κερκωπίζοντες: χλευάζοντες· μωκίζοντες ὡς οἱ πύθη-
20 και.³

Κέρκωψ: ἀπατεῶν· ἢ καὶ γένος πιδήκων.

Κέρκωπες: ἐξαπατητῆρες·⁴ ἱστοροῦνται καὶ ψεύσται οἱ
Κέρκωπες· Ξεναγόρας δὲ εἰς πιδήκους αὐτοὺς μετα-
(158) βαλεῖν φησί· καὶ τὰς Πιδηκούσας⁵ νήσους· ἀπ' αὐ-
τῶν κληθῆναι· δύο δὲ ἦσαν οἱ Κέρκωπες· ὧν ὁ μὲν
Ἄνδουλος, ὁ δὲ Ἄτλαντος ὀνομάζεται.

Κερματίζει: εἰς λεπτὰ διαιρεῖ.

Κερουτιᾶν: γαυριᾶν.

5 Κεροβάτας: ὁ Πάν· ὅτι κέρατα ἔχει ἢ κερατίνης βά-
σεις.⁶

Κερουτιασμός: ⁷ ἀπὸ τοῦ κόρου λέγουσιν.

Κερσοβλέπτης: παῖς μὲν ἦν Κότυος· καὶ νεώτατος ὧν,
βασιλεὺς κατεστάθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς Θραίκης.

10 Κερτόμος: ἐραδιστικός.

Κερτομῶν: χλευάζων· ἐρεθίζων· σκώπτων.

Κέρχανα: τὰ ἐντάφια.

Κερχνοῖ: ⁸ τραχύνει.

¹ ὦ ² Fuisse videtur τεττιγη, vel τεττιγηη

* Inc. f. 57. c. 4. ³ πιθικός m. pr.

⁴ τῇ primo om., statim additum.

⁵ σ semel. ⁶ πᾶν et βάσις.

⁷ Κερουτιασμός ⁸ Κερχνη

Κερχητής: ¹ ὄρνειον.

Κέρχνος: ² τραχύ τι ἐν τοῖς ἐνωσίοις. 15

Κερχνῶ: ² πίνω.

* **Κεστόν ἱμάντα:** ποικίλον ἱμάντα.

Κεστός: ὁ διακεκεντημένος καὶ διαπεποικιλμένος ἱμάς· οἶον ἔνδυμα Ἀφροδίτης· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἔνδymατα.

Κεστρεῖς νήσταις ³ ἐκάλουν κερχητότας καὶ κεινῶντας· λαίμαργοι γὰρ αὐτοὶ οἱ ἰχθύες· καὶ ἡ παροιμία· κεστρεὺς νηστεύσεις· εἴρηται ἐπὶ τῶν δεκαοκταχούτων (159) μὲν, ἦτακ. δὲ φερομένων· διὰ τοῦτο αὐτὸ μετετήνευται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰχθύος· οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων, μόνος ἀπέχεται· νέμεται δὲ ἰλν, ⁴ ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζῴων· καὶ δῆλον ὅτι τάλαιπωρεῖ καταδύομενος εἰς τὴν ἰλν καὶ ἦτεον τι φέρεται.

Κέσκος: ⁵ ἦν πόλις ἐν Κιλικίαι καὶ παρ' αὐτὴν· πόταμος Νοῦς ⁶ ὄνομα· δι᾽ οὗ οἱ ποταμοὶ καίζοντες τοὺς γαῖν ¹⁰ οὐκ ἔχοντας κέσκον φασὶν οὐκ ἔχειν.

Κέστραν: τὴν μύρραιναν. ⁷

Κεστρίνους: τὰ τεμάχη * τῶν ἰχθύων.

Κεστόν: ποικίλον. ⁸

Κεστρίνος: εἶδος ἰχθύος· σκεπτόν δὲ εἰ διαφέρει κεστρεῶς. ⁹ 15

Κέφαλος: ἔστιν καὶ ὄνομα θεμαγωγῶ.

¹ v primo om. Ab antiquo correctore additum putat Porson. B.

² Accent. om. bis.

* Inc. f. 58. c. 1.

³ Κέστρεϊς: νήσταις ἔ.

* ἰλν primo.

⁵ Κεσκότην: πόλις. Μοκ κέσκον

⁶ Inerte ἄνομα corrigitur in marg. e Suid. et Phav.

⁷ μύρραιναν

* Inc. 77 f. 58. c. 2.

⁸ Marg. λ^ε

⁹ κεστραῖος

Κεύθειν: κρύπτειν.

Κευθήμων: φωλεῶν· ἀποκρύφον τόπων.

Κευθμώνων: κρυπτῶν τόπων· ἐνδοτάτων.

20 Κεφάλαιον: παραλαμβάνεται ἐπὶ ἐπιγράμματος· καὶ λόγον· καὶ ἀργυρίου· οὕτως Διοσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβον.

Κεφαλή: δῆμος Ἀκαμαντίδος· καὶ Κεφαλῆθεν· ἐκ τῆς αὐτῆς.

(160) Κεφαλαίωσον: ² συντόμισον· συνάγαγε.

Κεχαρισμένοι: κεφιλημένοι.

Κεχαρισμένως: εἰς χάριν αὐτῶν πάντα ποιεῖν.

Κεχειρωμένοι: ἠττημένοι.

Ἐκεχλήνται: καταπεκρεύνται.

Κεχήνη: κεχηνῶς ἤμην· ὡς τὸ ἤδη (ἤδεα) ἤδειν.²

Κεχηρότες: χαννῶς ὄραντες.

Κεχραμμαίνειν: ³ πικραίνεσθαι· ἢ τοὺς ὀδόντας σαγκροῦειν.

10* Κεχρησματοδημένων: μεμαντευμένων.

Κηδεία: ταφή· ἐκφορά.

Κήδειν: κακοῦν· λυπεῖν.

Κηδείους: οἰκείους· πρῶφιλοις.

Κηδεμονία: πρόνοια· καὶ κηδεμῶν, φροντιστής, προ-

15 νοητής.

Κηδεστής: ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκείος· ἢ πενθερός.

Κήδεται: φροντίζει· βοηθεῖ· ἐπιμελεῖται.

Κηδεύειν: φροντίζειν· ἢ θάπτειν.

Κηδίδης: διθυραμβοποιητής ⁴ ἀρχαῖος.

20 Κηδήσαντες: θάρσεισαντες ἢ λυπήσαντες.

² -σαν primo.

³ ὡς τὸ ἤδη ἤδειν primo; nunc ab antiq. ἤδεα ἤδειν, ut puto.

⁴ Accent. om.

* Inc. f. 38. c. 5.

⁴ διθύραμβος π.

Κήδος: ἡ συναλλαγή τοῦ γάμου ἢ τοῦ κένθους.

Κηδωνίδης: οὗτος τεθρυλημένος ἦν ἐπὶ παιδεραστίαι
: ἀνυπερβλήται.

Κήθια: οἰξύβαφα οἷς κυβεύουσιν.

Κηθίων: κλεικτόν τι σύστημα· εἰς ᾧ ἐντιθέντες τοὺς(161)
ἀστραγάλους² βάλλουσιν.

Κηκάζειν: κακολογεῖν.

Κηκίς: ἔστι μὲν καὶ καρπὸς τις περιφερῆς· ἔστι δὲ καὶ
βάμμα τί καὶ στύμμια· ἢ καὶ ὄκος δρυὸς²· ἐπιτήδειος
εἰς βαφήν.

* **Κηλίδες:** σπῖλοι.

Κηλησις: πειθῶ μετὰ κέρως.

Κηλῖς: ῥύπος· μῶμος· μορφή· ἔλκος· οὐλή.

Κηλούμενος: φλεγόμενος· τερπόμενος· ὡς αἰλοῖς καὶ 10
ἠδονοφάτοις.

Κημός: εἶδος χαλίνου· ἢ φιμῆς.

Κημός: πλάγμα κωνοειδές³· δι' οὗ καθίσκων σέ δασσται
τὴν ψῆφον εἰς τὸν κῆδον· καὶ ἐν ταῖς ἱσσοῖς ἐπιτι-
θέμενον· καὶ γυναικεῖον προκόσμημα· καὶ αἰ αὐλακι- 15
καὶ φορβιαί⁴· καὶ πρῶτον τι γένος· καὶ πῶς τις
καὶ ὄσκριόν τι παρὰ Θραξία.

Κήρυγμα: σκιά καὶ εἶδωλον.

Κήπος: πόλις κατὰ Βύσπονρον οὕτω καλασμένη.

Κήπος: κουρά τις ἐπὶ καλλωπισμῶν ἀσθητικῶν. 20

Κήπος: γυναικὸς αἰδοῖον.

Κήπος καὶ παρὰ τὴν ἀφῆρας παρ' αὐταῖς λέγεται.

Κήκουρέυμα:⁵ τὸ ὕδωρ τοῦ κηκουροῦ, εἰς ἄρδεναι
πεποιημένον. 25

² ὄτρ. (α' ejusdem.)

³ ρ εκ em. ejusd.

⁴ κωνοειδές

⁵ Sic.

* Inc. f. 38. c. 4.

⁴ φορβιαί

(162) *Κῆρ*: ψυχὴ θανατηφόρος μοῖρα· καὶ κῆρες, θανατηφόροι * μοῖραι.

Κήρυκες: γένος ἐν Ἀθήναις ὀνομασμένον ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ.

6 *Κηρίωνται* μάλιστα γίνονται τινὲς ² οὕτως ὡς οἱ κηρίωνες· εἰ μὴ ἄρα αἱ διπλαῖ· ἢ διπύξιναι.

Κηρίω βῦσαι: αἱ ὑποβαλλόμεναι κηρίον ἐπιτίθεσαν τοῖς παιδίοις· ἵνα μὴ βοᾷ.

Κηρυκίδαί: γένος Ἀθήνησιν. ²

10 *Κηραίνει*: ³ τήκει· πρὸς φθορὰν ἄγει.

Κημᾶν: ³ φιμοῦν· χαλινοῦν.

Κηρυκίην: γυναῖκα κηρύττουσαν λέγουσιν.

Κήτειον: λάχανον ἀνθαρκίαι ὅμοιον.

Κητώσ: δῆμος Λεοντίδος φυλῆς.

15 *Κήτηταν*: τὴν περὶ τὸν στόμαχον τῶν κνουσῶν γυναικῶν διάθεσιν· καὶ τὸ ὄργανον ὁμοίως καλοῦσιν.

Κηφισόδωρος: ἄλλος μὲν ὃς κεκωμώδηται ὡς ὀνώδης· ἕτερος δὲ ὁ ὑπαρχὸς ὃς ἐν Μαντινείαι μετὰ Γρύλλου ⁴ τοῦ Ξενοφάντος ἀπέθανεν.

20 *Κηφισόδοτος*: αὐτὰς Ἀλακκιδιάνησαν πολιορκῶν ἀπεχειροτονήθη· καὶ κριθεὶς ἐάλα· καὶ ἀπέτισε ⁵ πέντε τάλαντα.

† *Κηφήν*: ἀργός· ἀπρόσκοπος· μετέωρος.

(163) *Κηφήνεσσι* κοθούροισι· ² τοῖς καθεζομένοις καὶ φυλάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν ² ἔξοδον· οὔροι γὰρ οὗ φύλακες· καὶ θυρωροὶ, αἱ ³ τὰς θύρας φυλάσσοντες.

* Inc. τηφόροι f. 59. c. 1.

² τινός

³ Totus articulus antiqui correctoris.

⁴ Bis in marg. λ^o

⁴ μεταγρύλου

⁵ ἀπαίτησι. i supra η recentior.

† Inc. f. 59. c. 2.

⁶ Κηφήνες κοθούροισι m. pr. Κηφήνεσσι fecit corrector.

⁷ μέσων

⁸ ὁ m. pr.

Κηφισιεύς: δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος.

Κίαλον:¹ χρώμα ὑπόφαιον.

5

Κεβαδες: ἡμέραι.

Κιβδηλιᾶν: ὠχρῶν.

Κιβδηλιῶντας: ὠχρῶντας.

Κιβδῶνες: οἱ μετάλλειοι.²

Κιβδηλον: οὕτως ἐκάλουν τὸ νόθον καὶ ἀδόκιμον νό-10
μισμα³ καὶ παρακοπὴν. Νόμων ἰά· ὁ μὲν δούλος φε-
ρέσθω τὸ κιβδηλευθέν· κιβδηλον μὲν ἔστω ὅταν ἔχη
ἐπιφάνειαν ὡς ἀστεῖον, ἢ⁴ δὲ μοχθηρὸν τῶι τρόπῳ.

Κιβωτός: λάρναξ· κίστη.

15

Κιγκλίξει:⁵ σαλεύει· μοχλεύει· ἤχον ποιᾷ· κινεῖ.

Κιγκλῆς: ὁ τοῦ δικαστηρίου ἀγκέλλος· ἦτοι τοῦ ἱεροῦ
οἴκου.

Κιγκλίδες: αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι.

Κίγκλος: ὄρνεον τὴν ὄσφυν⁶ πολλὰ κινεῖν· ὃ τινες σεισο-20
πυγίδα⁷ καλοῦσιν· σφόδρα λεπτὸν· καὶ ἡ πτωχύτε-(164)
ρος κίγκλου παροιμία· ἢ κέρχεται Μένανδρος Θαῖδι.

Κίδαρις: περίθεμα κεφαλῆς ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα· ἢ-
τοι εἶδος καλαμανκίου, ὃ καὶ τιᾶρα νοεῖτε τινές δὲ κί-5
δαριν λέγουσι· περικράνιον πῖλιον· ἢ στέφανον ἢ φα-
κίλιον ἢ πῖλον βασιλικὸν Περσῶν·⁸ ἢ τὸ στρόφιον ὃ
οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν.

Κιγκιόπραγοι: ἀντὶ τοῦ δασεῖς.

Κιγκάειν: τὸ ἐπεξίεναι· οὕτως Σόλων.

¹ l in litara, foraan m. pr.

² λ semel. ³ ἢ primo omissum.

⁴ ἢ primo. ⁵ Prius, ex em. ⁶ ἢ ο ex em.

⁷ σισσπ. sed σε ex em. aliuz, ut puto; tum 2 vel 3 litt.
erasae post καλοῦσιν, et post θαῖδι. Primo θαῖδιαι forsan.

⁸ Inc. f. 59. c. 5.

⁹ Ita corrector antiquus. M. pr. τι ἄρα, tum πῖλιον ἢ πῖ-
λὸν περσῶν (sic) tantum.

10 **Κιδάφη**: ἀλώπηξ.

Κιδάφιων: πανούργος· δόλιος· κιδάφη γὰρ ἡ ἀλώπηξ· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν κίων.² ****

Κίδναται: σκορπίζεται.

Κίδαρως: ἰχθὺς ποιός· λέγεται καὶ τὸ στήθος.

15 **Κιδαιρών**: ὄρος ἐν Βοιωτίαι.²

Κικλήσκουσι:³ καλοῦσι.

Κίκαβος: ὀνοματόκεποιῆται τι νομισμάτιον ἐν Αἴδου.

Κίκασος: ὄβολου ὄνομα.

20 **Κικαβίλειν**: τὴν τῶν γλαυκῶν⁴ φωνὴν οὕτως καλεῖ Ἀριστοφάνης.

(165) **Κιλίκων**:⁵ ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ τοῦ Μέραικος, ἀπὸ τροφῶν Κιλίσσης· ὅς τὴν πατρίδα * Μίλητον προύδωκεν τοῖς Πηρηγεῦσι· καὶ τὸν βασιλέα στρατηγῶν· ἧ, παρόσον Κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηραῖαι καὶ ὠμότητι, διὰ τούτο ἐκλήθη⁶ Κιλίκων· Φερεκράτης· Ἄει πόθ' ἡμῖν ἐγκλιεῖσθε⁷ οἱ θεοί.

Κιλίκιος ὄλεθρος: ****⁸

Κικισμὸν: Θεόκομπος ὁ ἱστορικὸς τὸν ἐκ παρανομίας φόνον λέγει.

Κικκίους: τὰς πικρὰς τιμωρίας οὕτως ἐκάλουν.

10 **Κιλλαία**: πρὸς τῷ Τμηττωῖ⁹ δασύ· οἱ δὲ κρήνην· Καλλίστρατος¹⁰ δὲ ἄγριον λάχανον τραχύ· Εὐφρόνιος δὲ τὰ ἀκανθώδη τῶν ἐρίων.

² κίω: — quasi absolute articulo, deinde versús spatium.

³ Addit manus, typographiae initiis non antiquior, τὸ καλούμενον καρύδης.

⁴ Κικλίσκουσι primo.

⁴ γυναικῶν

⁵ Κιλίκιον. — μέραπος

⁶ Inc. τριδα f. 39. c. 4. tum με ex em.

⁷ ἐκλήθη ⁷ ἐκκλή.

⁸ Sesquiversús spatium.

⁹ ὑμηττωῖ

¹⁰ λ semel.

Κιλλικυριοί: ἐν Συρακώσσαις τινὲς ἐκλήθησαν· οἱ ἀντι τῶν γεωμόρων μέρος καταλαμβάνοντες¹ τοῦ πολιτεύματος· 15 οἷον Ἕλλητες καὶ Πανέσται² τινες.

Κίλικι λιμῶ:³ ἀντι τοῦ ὀλέθρου· καὶ Κιλικιστοῦς⁴ τοὺς ἕκ τινος παρανομίας φόνους.

Κιλλόν:⁵ χρωῖμα παρὰ τὸ φαῖόν.

Κίμβικα:⁶ σφαιρία· ἢ μέλισσα· † ἢ μικρολογία· ἢ διαστροφή. 20

Κίμβικας· καὶ κικκάβους· τοὺς αἰσχρούς.

Κιμμερικόν: εἶδος χιτωνίσκου· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κιμώνεια: ἐρείπια⁶ Ἀθήνησιν· ἐν οἷς ἀπεκάρουν καὶ ἐ-(166) περαίνοντο.

Κιναβευμάτων: κληρονομιῶν.

Κινάβρα: μικρολογία· οἱ δὲ τὰ ἀποκαθάρματα· οἱ δὲ τὴν τῆς ἀλώπεκος σόβην. 5

Κιναβρεύεσθαι: τὸ σκευωρεῖσθαι.⁷

Κίναδος: θηρίον· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· ἰδίως δὲ Σικελιώτας φασὶ τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν.

Κίναϊδος: ἀσαλγῆς· μαλακός. 10

Κιναδισμόν: οἱ μὲν τὴν κίνησιν ἀποδιδοῦσιν· οἱ δὲ τὸν θησαυρισμὸν κίναθον καλοῦσιν.

Κιμβάζειν: στραγγεῦεσθαι.⁸

Κίνδαξ: κίνδυνος.

Κίνδας:⁹ εὐκίνητος. 15

Κινδαψός: ὄργανον ποιόν.

¹ Κιλλυκυριοί — καταβαλ. ² πανίστατοι

³ Κιλικιαῖνω ⁴ κικκιστοῦς

⁵ Accent. bis om. † Inc. σα. f. 40. c. 1.

⁶ Κιμώνια: ἐρείπια m. pr. Κιμώνεια corr. antiq.

⁷ σκευωρεῖσθαι (q ex em. m. pr. pro v.)

⁸ Κινβάζειν: στραγγεῦεσθαι.

⁹ I postea insertum.

Κίνδυνον² ἀναρρήψαι λέγουσι μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων.

Κινδυνεύει: ἀντι τοῦ* ἐγγίζει.

20 **Κινεῖ**: οἷον ἐρεθίζει· λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὸ ἀροτριῶν· καὶ ἀκίνητον, τὴν ἀναροτριάτον.²

Κινησίας: ὄνομα κύριον· οὗτος ἐπὶ ἀσεβείαι καὶ παρανομίαι διεθρυλεῖτο· ἦν δὲ διθυραμβοποιός.

(167) **Κινύρα**:³ ὄργανον μουσικόν· ἢ κιθάρα.

Κινυρή: οἰκτρά· θρηνητική.⁴

Κινύρεσθαι: ὀδύρεσθαι.

Κίξας: τοὺς ἐν ὁδοῖ ληστὰς.

5 **Κίος**: νῆσος μὲν μία τῶν Κυκλάδων παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ· πόλιν δὲ τὴν νῆσον Λυσίας ἐκάλεσεν· ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλὰς τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσι.

Κίρκον: ἰέρακα· ἢ οὐράν· ἢ κωκηλάτην.

10 **Κιρρόν**: κυρρόν· ἢ αἷμα τὸ ἀπὸ ζῶντος.

Κιρραῖον⁵ πεδίον: Κίρρα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν ἅσταδίους· ἔοικεν οὖν Αἰσχίνης Κιρραῖον πεδίον καλεῖν τὸ παρακείμενον ταύτῃ τῇ πόλει.

Κισσύβιον: ἐκ κισυβίνου ξύλου ποτήριον κυρίως.

15 **Κισθῆνη**: ὄρος τῆς Θρακίης.

** **Κίστη καὶ κούτης**: ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται· ἢ ἱμάτια τανά· ἡγοῦν κιβώτια.

² κύβον minosi caractere ex recensione superscriptum.

Person. Tum post λέγουσι litura et με ex emend.

* Inc. f. 40. c. 2.

² ἀναροτριάν

³ , in litura.

⁴ Κινυρῆ primo. Tum θρηνητικά in -κη a B. [i. e. correctore antiquo] mutatum putat Person. B. Mihi videtur primo fuisse -κη.

⁵ Accent. a corr. ant. Μοκ κιρραῖον ab initio.

** Inc. f. 40. c. 3.

Κιστοφόρος: ἔδικεν δὲ τὰς κίστας ἱεράς εἶναι Διονύσου
καὶ ταῖν θεαῖν.

Κιστοφόρος: ἔνιοι δὲ μετὰ τοῦ σ γράφουσιν. 20

Κιχλισμός: ὁ λεπτός καὶ ἀκόλαστος γέλως.

Κιχόρεια: ² τὸ ἄγριον λάχανον Ἀριστοφάνης.

Κιχρᾶ: δανεῖζει.

Κίων: ³ ἢ ἐν τῷ στόματι σταφυλή. (168)

Κλᾶν ἄμπελον: τὸ τέμνειν.

Κλαγγή: ποιά τις φωνὴ ὄρνέου.

Κλαγγηδόν: μετὰ κραυγῆς.

Κλαιήσει: ὃ ἡμεῖς κλαύσει λέγομεν. 5

Κλαρώται: ⁴ μέτοικοι ὡς Μαριανδυνοὶ ἐν Ἡρακλείαι·
καὶ Εἰλωτες ἐν Λακεδαίμονι· καὶ ἐν Θετταλίαι Πιτέ-
σται· καὶ Κιλλικύριοι ἐν Συρακόσσαις.

Κλαστάσαι: κλάσαι· προῖέναι· ἢ παρατηρεῖν.

Κλανμυρῖζεται καὶ κλανμυριεῖται λέγουσιν· οὐ κλαίει καὶ ¹⁰
κλαύσει.

Κλέος: τὴν φαύλην δόξαν Ἀριστοφάνης.

Κληῖσαι: ⁵ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν· ^{*} οὐ κλεῖσαι· καὶ κληῖδα ⁶
οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θουκυδίδης.

Κλειτοριάζειν: τὸ ἀκολάστως ἄπεισθαι τοῦ γυναικείου ¹⁵
αἰδοίου.

Κλειθροῖς: κλειδώμασιν.

Κλεινός: ἐνδοξος ἀπὸ τοῦ κλέους.

Κλεμμάδιον: κλεψιμαῖον.

Κλεπία: κλοπή. 20

Κλεπτόμενοι: ἀπατώμενοι.

¹ Κιχλισμός:

² Κιχρία primo.

³ Κίων primo.

⁴ Κλαρώται.

⁵ Κληῖσαι

^{*} Inc. σιν f. 40. c. 4.

⁶ ληῖδα m. pr. κ supr. corr. ant.

Κλέπτος: φάριον.¹

Κλεψούμενος: λέγουσι τὸ ὑφαιρησόμενος.

Κλεψύδρα: κρήνη ἐν ἀκροπόλει οὕτως καλεῖται.

25 **Κλεψύδρα:** ὄργανον ἀατρολογικόν· ἐν ᾧ αἱ ὄραι μα-
τροῦνται.

(169) **Κλῆρος:** οὐσία ἢ λαχμὸς²· λέγεται κλῆρος· καὶ τὸ σύστη-
μα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων, κλῆρος καὶ ἡ κλη-
ρονομία· κλῆρος καὶ μέτρον γῆς, ὅθεν καὶ οἱ κληροῦ-
5 **χοι,** ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κα-
τέχοντες.

Κλῆρος Ἑρμοῦ: συνήθεια ἀρχαία· ἔβαλλον οἱ κληροῦν-
τες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον, ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν·
καὶ πρῶτον ἐξήρουν τοῦτα, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπο-
10 νέμοντες·* ἐλάγχανεν δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν· Εὐριπίδης ἐν
Αἰόλοι μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.

Κληδαίν: φήμη· μαντεία.

Κληροῦχοι: οἱ παρὰ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὰς πόλεις ἃς ἐ-
15 λάμβανον πέμπόμενοι εἰς τὸ διανεῖμαι τοὺς κλήρους ἐ-
κάστου· ἡ δὲ κληρουχία αὕτη διανομή τῆς χώρας ἦν.

Κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὓς Ἀθηναῖοι ἐπεμπον ἐπὶ τὰς
πόλεις ἃς ἐλάμβανον· κλήρους ἐκάστοις διανεμόντας·
20 οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Παναθηναϊκῷ· Δημοσθένης δὲ ἐν
τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν κληρουχικὰ ἄν λέγοι³ τὰ τῶν
ἐκκεμφθέντων εἰς ἑτέραν χώραν, ἦντινα δήποτε κατὰ
κληρουχίαν· πῶς γάρ· οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν μὴ ἐπιδη-
μοῦντα Ἀθήνησιν τριηραρχεῖν.⁴

25 **Κλητεῦσαι:** κοινῶς μὲν τὸ κλητῆρα δίκης γενέσθαι· ἰ-
(170) **δίως** δὲ ἐπὶ τῶν μαρτύρων λέγεται τὸ κλητεῦσαι· καὶ
ἐκκλητεῦσαι μετὰ τῆς προθέσεως, ὅτ' ἂν μὴ ὑπακούσωσι

¹ φορεῖον m. pr.

² λαχμὸς primo.

³ λέγη

* Inc. f. 41. c. 1.

⁴ -ἀρχην m. pr.

πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐφ' οἷς καλοῦνται· ἐπιτίμιον δὲ ἦν κατὰ τῶν ἀλόγων.

Κλητῆρες καὶ κλητεύειν:* καὶ κλητῆρες, οἱ ἄνδρες, δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοι τισὶν· ἔδει γὰρ παρεῖναι τινὰς ὡσπερ μάρτυρας τῆς προκλήσεως· κλητεύσαι δὲ ἔστιν τὸ κλητῆρα γενέσθαι, ὡς Ἰσαῖος· λέγεται δὲ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων· ὅταν μὴ ὑπακούσῃσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι· ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πυθῶνος ἀποστασίου.

Κλητεύεις: μαρτυρεῖς.

Κλητῆρες: οἱ μαρτυροῦντες τοῖς προσκαλουμένοις δίκην 15 τινά· οὗτοι δὲ ἦσαν δύο.

Κλιμακίζειν: σκελλεῖν καὶ διαστρέφειν· ἔστιν γὰρ τε καὶ βασανιστικὸν ὄργανον, κλίμαξ καλούμενον· ὃ τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων διαστρέφει.

Κλιμακίζειν: μέμνηται Δείναρχος ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου 20 εἰσηγορίᾳ λέγων· οὗτος κλιμακίζει τοὺς νόμους· ἔστι δὲ οἶον παράγει καὶ διαστρέφει· ἴσως ἀπὸ τῆς κλίμακος ἐρημένου τοῦ ὀνόματος· ἥτις οὖσα ὄργανον βασανιστικὸν † διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. 25

Κλιμάζει: Δείναρχος· ὅτ' ἂν οὖν κλιμάζῃ καὶ παράγῃ (171) τοὺς νόμους· ἀντὶ τοῦ παρακλίνηι καὶ τρέπη·² μήποτε δὲ δεῖ γράφειν βλιμάζειν ἀντὶ τοῦ θλίβειν καὶ βιάζεται.

Κλιμακτῆρας:² οὓς ἔνιοι βασμοὺς λέγουσι τῶν κλιμάκων. 5

Κλίνη ἀμφικέφαλος: ἣ ἔχουσα ἐκατέρωθεν ἀνάκλιτρον.

* Inc. f. 41. c. 2.

† Inc. κόν. f. 41. c. 5.

¹ Indio. pro subjunct. quater, tum de δη G. Dein in θλίβειν, † delet corrector; judice Porson. B.

² Κλιμακτῆρας

Κλινίς: κλίη βραχεΐα· οἶον ἢ τε παράβυστος καὶ ἡ ἐπι
10 τῶ ζεύγει τοῦ ἑνυμφίου καὶ τῆς νύμφης τιθεμένη.²

Κλιντήρ: εἶδος φορέλου· ἔστιν δὲ καὶ κλινοκαθέδριον.

Κλιντηρίδιον: κλινίδιον.

Κλισιάδες: αἱ μεγάλαι θύραι τῆς αὐλῆς· δι' ὧν ζεύγος
15 εἰσελαύνεται· καλοῦνται δὲ οὕτως διὰ τὸ κεκλεισθαι
κατὰ τὸ πλεῖστον.

Κλινοπετῆ: τὸν κληνήρη² λέγουσιν.

Κλισιάδες: θύραι δίπτυχαι ἢ σκηναί, καὶ κλισία, ἡ
σκηνή.

Κλίσις: ἡ πρόσκλισις·³ παραγγελία εἰς κρίσιν· οὕτω Δη-
20 μοσθένης.

* **Κλίτος:** μέρος.

Κλοιός: περιτραχήλιος⁴ δεσμός.

Κλόνος: θόρυβος· τάραχος· ἢ στρόφος.

(172) **Κλοκαί:** παραλογισμοί.

Κλυδώνιον: τὸν κλύδωνα λέγουσιν.

Κλυδώνιον: κῆμα καὶ κλύδωνα ἄμφω· Θουκυδίδης β' καὶ
5 τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν.

Κλύει: ἀκούει.

Κλύθι: ἐπάκουσον.

Κλύτος:⁵ δόξα.

10 **Κλώζειν:** ἐκβάλλειν τῇ γλώσσει ἠχοῦντα· καὶ κλωγμὸν
τὴν φωνὴν ἔλεγον ταύτην· ὑποσύροντες γὰρ τὴν γλῶτ-
ταν καὶ πλήσσοντες τὸν οὐρανίσκον, ποιὸν ἦχον ἀπατέ-
λουν.

Κλώθει: κατασπαῖ· ἐπιμερῖζει.

Κλώτις: ὁ δεσμός.

² Sic. ² Κλινοπέτη et κληνήρη primo.

³ πρόσκλισις corrector; i m. pr. * Inc. f. 41. c. 4.

⁴ Inter περι et τρ tres litt. deletae.

⁵ Accent. om. m. pr. κλυτός fecit corr. antiq.

Κνύειν: ξύειν και οίοναί θεῖν¹. Μένανδρος.

* Κνώδων: ² ἡ ἀκμή τοῦ ξίφους.

Κνίσσαισιν: ³ ἀναθυμιάσεσιν.

20 Κνίσσης: ³ λίπους ἢ ἀναθυμιάσεως.

Κνυζόμενον: ⁴ στένοντα· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν σκυλάκων.

Κνύψ: ζώυφιον· τὸ τοῦ κνικός⁵ ἢ γενικῆ μετέστη εἰς εὐθεϊαν και σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα.

(174) Κνώδαλον: ζῶιον μικρὸν θηρίον· κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον· ποτὲ δὲ τὸ χερσαῖον.

Κόγχη: ⁶ ἡ κογχύλη, ὄθεν ἡ πορφύρα.

5 Κόγχην: τὸ ἐλάχιστον λέγουσι· και κόγχης ἄξιον· τὸ οὐδενός ἄξιον· και κόγχην διελεῖν· ἐπὶ τῶν ραιδίων.

Κόδορνος: ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον.

Κοῖλον: βαθύ.

10 Κοῖλα: τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν· και οἶον ἐπὶ τοῦ προσώπου μήλα.

Κοινὰ τὰ φίλων: Τιμαῖος φησὶν⁷ ἐν τῷ θ' ταύτην λεχθῆναι κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα· καθ' οὓς χρόνους Πυθαγόρας ἀνέπειθεν τοὺς ταύτην κατοικοῦντας ἀδια-

15 νέμητα κεκτῆσθαι· κέχρηται** τῆ παροιμίαι Μένανδρος Ἀδελφοῖς.

Κοινόν⁸ γραμματεῖον και ληξιαρχικόν: τὸ μὲν κοινόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο εἰς τοὺς φράτορας και γεννητάς· τὸ δὲ ληξιαρχικόν εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι.

¹ οἶον εἰθεῖν vel εἰ θεῖν m. pr.

* Inc. f. 42. c. 2.

² Κνώδων m. pr.

³ Κνίσσαισιν et Κνίσσης

⁴ ζό m. pr.

⁵ Hic dist. G.

⁶ Om. ἢ

** Inc. ται f. 42. c. 3.

⁷ φασὶν

⁸ Dist. Κοινόν:

Κοίθουρον: κρηνη· εἶρηται δὲ, ὅτι κεύθει τὴν οὐρανόν· 20
ἢ ὅτι ἀκαγτρος.

Κοινεῖον: κορνείον.

Κοινολογία: κοιτὴ διάλεκτος.

Κοίρανος: βασιλεύς· ἄρχων.

Κοινωνικόν: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν κοι- 25
νωνικούς λέγει τάχα μὲν τοὺς ἀνέμητον οὐσίαν νέμον-
τας ἀδελφούς· ὧν ὁ μὲν κατῆρ ἐδύνατο λειτουργεῖν (175)
οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἓνα τριηραρχεῖν¹
οὐκ ἐξήρκουν· τάχα δ' ἂν καὶ περὶ τῶν ἐκουσίαν κοι-
τωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας ἢ τιγὸς ἄλλου· ὧν ἕκα-
στος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τμήμα τῆς κοινῆς οὐσίας. 5

Κοῖτος: κοίμημα.

Κόγχη: χήμη· σπανίως λέγεται χήμη.

Κοάλεμος: ἠλίθιος· φλύαρος.²

Κόβαλος: ἡ προσκοίητος* καὶ σὺν ἀπάτῃ παιδιὰ³ κο-
βαλεία ἐκαλεῖτο· καὶ κόβαλος ὁ ταύτηι χρώμενος. 10

Κόβαλος: πανούργος· ἀπατεῶν⁴ ἢ τωθαστής.

Κοβαλεία: οὕτως ἐλέγετο ἡ προσκοίητος μετὰ ἀπάτης
παιδιὰ· καὶ κόβαλος ὁ ταύτηι χρώμενος· ἔοικεν δὲ 15
συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ· Φιλόχορος⁵ β' Ἀτθίδος·
οὐ γὰρ, ὃ⁶ ἐνιοὶ λέγουσι, βωμολόχον τινὰ καὶ κόβα-
λον⁷ γενέσθαι νομιστέον τὸν Διόνυσον· Ἀριστοτέλης
δὲ ἐν ζ' ζῶων ἱστορίας τὸν ὦτον φησὶν κόβαλον καὶ
μιμητὴν ὄντα ἀντορχοῦμενον ἀλλοχεσθαι. 20

Κόβατρα: κοβαλεύματα.

¹ - ἀρχην

² Primo ἠλιθιοφλ. sed θισ fecit m. pr.

* Inc. f. 42. c. 4.

³ παιδεία, ut videtur, m. pr.

⁴ ἀπατεῶν

⁵ - μων τῷ βωμολόχῳ· φιλόχωρος m. pr. tum ἀτθίδος

⁶ ὁ om.

⁷ βωμολόχον τ. κ. πολεβόν

Καδομή: ¹ ὄνομα Θεραπειῆς.

(176) **Κόδρους:** τοὺς ἀρχαίους.

Κοδομαῦτριάι: αἰ φρύγουσαι καὶ ἐν ἰκνωῖ ἀναστραφόμεναι.

Κοδράντης: τὸ πᾶν, ἧ λεπτὰ δύο.

⁶ **Κόδορνος:** ὑπόδημα ἀρχαῖον κοινὸν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· ταυτὸν ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ἐφαρμόττον.

Κοθύλη: καὶ Κυθήριοι· καὶ Κυθαθῆναι· δῆμος Πανδίωνος.

¹⁰ **Κοθακίδαί:** δῆμος Οἰνηίδος. ²

Κοικύλλειν: περιβλέ(πειν). **** ³

* **Κρατηρίζων:** οἶνον ἐν κρατῆρι κερνῶν· ἧ ἀπὸ κρατήρων ἐν τοῖς μυστηρίοις σπένδων. ⁴

Κραναλλίδαί: ⁵ ἢ Κραγαλλίδαί: ἧ ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρας χώρα.

¹⁵ **Κραναλλίδαί:** ἢ Κραγαλλίδαί: ἧ ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρας χώρα.

Κραυγασμός: καὶ κραυγάζειν: κραυγὰς λέγουσι τὰς μαρτυρίας τῶν ἐκαίνων· ἄς καὶ βοὰς καλοῦσιν.

Κραυγή: νόσημα παιδίων.

Κραυμυρίζεται: ἐπὶ τῆς παιδικῆς φωνῆς λέγεται.

²⁰ **Κραυρόν:** ψαφαρόν· καπυρόν· ξηρόν· καὶ κραυρότερον·

(177) εὐθραυστότερον, ⁶ σκληρότερον· κραύρα δὲ καὶ ἧ τῶν σπυῶν νόσος, ἰσχυρά τις οὖσα· ὡς Ἀριστοτέλης.

Κρέας: τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγωι ἐπανάρυμα· καὶ τὸ σῶμα· — τὴν περὶ τῶν κρεῶν: ὁ δὲ Ἰζίων γράφει τὴν περὶ τῶν

¹ Accent. om.

² οἰνηίδος

³ Desinit fol. περιβλε. Porsonus: „Desunt quatuor folia.

Vide Etym. p. 529, 50.“

* Inc. f. 43. c. 1.

⁴ σπυῶν ut videtur, certe ev, m. pr.

⁵ Litera inter av et a statim, ut videtur, deleta. Κραυ scripturus fuisse videtur.

⁶ εὐθραστ.

νεκρῶν· τῶν ἐν Ἀργινοῦσαις¹ ἀτάφων, ὑπὲρ ὧν ἀνη-5
ρέθησαν οἱ στρατηγοί.

Κρείων· βασιλεὺς ἢ ἄρχων· κρατῶν μεγάλης.

Κρείττονες· οἱ ἤρωες· δοκοῦσι δὲ κακωτικοί εἶναι· δι' ὃ
καὶ οἱ τὰ ἠρώα παριόντες σιωπῶσιν.

Κρεμβαλιάζειν· ἐλεφαντίνοις τιᾶν κροταλλίζειν. 10

Κρέξ· ἀντὶ τοῦ ἀλαζῶν·* οὕτως Εὐκόλις.

Κρεόφυλος· Πολιτείας ἔ· ὁ γὰρ Κρεόφυλος, ὃ Σάκρατες,
ἴσως ὁ τοῦ Ὀμήρου ἑταῖρος· τοῦτον τινὲς καὶ διδάσκα-
λον Ὀμήρου λέγουσι γεγονέναι· καὶ ἔστιν αὐτοῦ ποιή-
μα Οἰχαλλίας ἄλωσις· ἀρχαῖος μὲν οὖν ἔστι· νεώτερος¹⁵
δὲ ἔκανῶς Ὀμήρου.

Κρεῦσις· ἀντὶ τοῦ παραλογισμός.

Κρήγνον· ἀληθές· ἀγαθόν.

Κρήδεμνον· κεφαλοδέσμιον ἢ μαφόριον.

Κρημνοί· ἐξέχοντες τόποι. 20

Κρημνοκοπεῖν· κομπάζειν· ἀλαζονεύεσθαι.

Κρηνοφύλαξ· λέων χαλκοῦς ἐπὶ κρήνης· δι' οὗ τὸ ὕδωρ
ἐφέρετο· ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τις Ἀθήνησιν.

Κρηπίς· θεμέλιος· ἢ εἶδος ὑποδήματος· ὑποβάθρα.

Κρηπίς· τόπος Ἀθήνησιν· οὕτω Φιλόχορος.² 25

Κρησέρα· ὀθόνιον ἀραιόν· εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τὰ ἄλευρα
σῆθουσιν· κατασκευάζουσι δὲ ἔνιοι καὶ ἔρεα· καλεῖται
δέ τι καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων,³ ὃ θηρεύουσι τὰς ἀφύας. (178)

Κρήσαι· καταχέαι· καὶ ἐπικρησαμένη·** καταχεαμένη.

Κρησφύγετα·⁴ τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στεγνά⁵ καὶ ὄχθυ-
ρώματα· οἱ δὲ φασὶν ὅτι Κρήτες τοὺς νησιώτας ἅμα

¹ v bis.

* Inc. f. 43. c. 2.

² φιλόχορος

³ ἀλιέων

** Inc. κρησαμένη f. 43. c. 3.

⁴ Nescio an - ται m. pr.

⁵ στενά

- Μίνωι τῷ βασιλεῖ θαλασσοκρατοῦντι ἔφυγον εἰς σπή-
λαια τινά· ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν κρησφύγετα.
- 10 Κρητήριον: ἐπίχυσις· ἐπικρῆσαι δέ, ἀντὶ τῶν καταχέαι.
Κρητίζειν: τὸ ψεύδεσθαι· Ἴδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπίει τὸν
ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὸν διανεῖμαι, τὸν ἄριστον
αὐτῷ ἐξείλατο.
- 15 Κρητίδαι: μάντις ἀπὸ Κρήτης.
Κρητικόν: μέλος τί καὶ ρυθμὸς.
Κρητικόν: βραχὺ ἱμάτιον· οὕτως Εὐκόλις· — οὐ πάνυ
ταχὺ· Πέριπλος ἐμοί τοῦτ', ἀναβαλεῖ¹ τὸ Κρητικόν.
Κριάδδμεν: τὸ γελᾶν Βοιωτοί.
- 20 Κριβανόν: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, οἷον κριθῶν βαῦνον·
τοῦτέστιν² κάμινον.
Κριζει: τρέζει ἀπαχθῆς καὶ μιαρὸν.
Κρινάμενος: ἐπιλεξάμενος.
- (179)* Κριὸν ἀσελοκέρων: τὸν Ἀθήνησι χαλκοῦν· κυρίττον-
τα· καὶ ὑβρίζοντα κέραςιν.
- Κριθώτη:³ πόλις τῶν ἐν Χερρονησίῳ⁴ κατοικισθεῖσα
ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενο-
5 μένων.
Κριὸς τροφεῖα⁵ ἀπέτισεν: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων
ἐπεὶ τὰς φάτνας οὗτοι πλήττουσιν.
Κριωεύς: δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος Κριωῶ.⁶
Κριοῦ διακονία: παρὰ τὴν παροιμίαν· κριὸς τὰ τρο-
10 φεῖα⁷ κυρίττει⁸ γὰρ τοὺς τρέφοντας.
- Κρίσσαμις: Κωῖος· οὗτος ἦν πολυθρέμματος· τούτω
φασὶν ἔγχελιν τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀρπάζειν·

¹ τοῦτο· ἀναβάλλει G. τοῦτο, (sic) Porsonus; quem morem interdum in ejus adversariis servatum memini.

² Sic, atque ita alibi.

* Inc. f. 43. c. 4.

³ Κριθότη

⁴ v bis ut hic.

⁵ τροφία et ἐπὶ τὰς m. pr.

⁶ Acc. om. m. pr. ὧ corr.

⁷ τροφία (primo ὀ)

⁸ κηρύττει, Emend. recentiss.

καὶ τὸν Κρίσσαμιν ἀναλεῖν αὐτήν φαινομένην δὲ αὐτῷ
ὄναρ κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν δὲ μὴ φροντί- 15
σαντα, παγγενεὶ ἀπολέσθαι.

Κρίσεως: δοκιμασίας· ἀκολουθίας.

Κρίσις: ἐξέτασις· ψῆφος· βῆσανος.

Κριτός: ἐπίλεκτος.

Κροαίων: τοῖς ποσὶ κροῖων ἢ ἐπιθυμιῶν.

Κρόκαι: ψῆφοι παραθαλάσσιοι. † 20

(**Κρατίκλη:**) †

Κρόκην νήθειν λέγουσιν· καὶ ² καθ' ὅλου δὲ πᾶν τὸ εἰς(180)
λεπτὸν ἀγόμενον νῆμα ἐκάλουν· ὄθεν καὶ τὰ μηρύ-
ματα νήματα λέγουσιν, ὡς Ὁμηρος· **Νήματος** ³ ἀσκη-
τοῖο βεβυσμένον· καὶ **Εὐριπίδης**.

Κρόνια: ἑορτὴ Κρόνου καὶ μητρὸς τῶν θεῶν. 5

Κρόκη: ροδάχη.

Κροκοῦν: οἱ μύσται ὡς φασὶ κρόκη τὴν δεξιὰν χεῖρα
καὶ τὸν πόδα ἀναδοῦνται· καὶ λέγεται τοῦτο κροκοῦν·
οἱ δὲ ὅτι ἐνίοτε κρόκωι καθαίρονται.

Κρόσσας: κλιμακίδας. 10

Κροτάλλειν: οὐ διὰ τῶν χειρῶν κροτεῖν, ἀλλὰ διὰ κρο-
τάλον τῆς κραταλιώσεως, ὡς **Εὐριπίδης** φησὶν ὁ κω-
μικὸς περὶ τῆς **Τυπικύλης** ⁴ λέγων.

Κρονικώτερα: ⁵ ἀρχαιότερα· μωρότερα.

Κροτήσατε: ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν. 15

Κρότωνος: ⁶ τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ζώου δέχεσθαι· τὸ γὰρ
εἶναι πάντοθεν ὁμοῖον καὶ μηδεμίαν ἔχειν διακοπήν,

† Inc. σοι f. 44. c. 1.

¹ A B. [correctore antiquo] vel paulo. recentiore m.
Porson. B.

² καὶ bis, et mox μηρήματα

³ μα bis, et primo ἀσκητοῖο, ni fallor.

⁴ Primo ὑψ η. Scalpello factum ι.

⁵ -ότερα

⁶ Κρότανος: τ. δὲ

ἀλλ' εἶναι ὁμαλός· διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ λέγουσιν ὑγι-
έστερος ¹ κρότωνος.

20* Κροτώνων: κυνείων φθειρῶν.

Κρουπέζαι: ξύλινα ὑπόδηματα, ἐν οἷς τὰς ἐλαίας ἐπά-
τουν· οἱ δὲ κρόταλον, ὃ ἐπαποφοῦσιν οἱ αὐληταί· τὸ
βάταλον.

Κρουσὰ γράμματα: τὰ ἀπὸ ² τοῦ παρακρούεσθαι καὶ
25 μὴ εὐθέως λέγειν.

(181) Κρουσιδημῶν: ἀντὶ τοῦ κρουσιμετρῶν.

Κρουσιμετεῖν: φάτως μετεῖν.

Κροῦσις: ἀναλογισμός.

Κρύβδην: λαθραίως.

5 Κρυψίνους: δόλιος· κανοῦργος.

Κρώβυλος: ³ πλέγμα τριχῶν εἰς ἄξυ λήγον· ἐκαλεῖτο δὲ
τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν· κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν· σκορ-
πίος δὲ ἐπὶ παιδῶν· καὶ Θουκυδίδης· κρωβύλους ἀνα-
δούμενοι.

10 Κρώβυλος: ⁴ κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστὶ κατὰ Θουκυ-
δίδην.

Κρώβυλος: ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων.

Κρωβύλου ζευγος: ἐπὶ πονηρῶν· ἀπὸ πορνοβοσκοῦ δύο
κόρναις ἔχοντος.

15 Κρώζει: ὡς κόραξ ἢ κορώνη κράζει. ⁵

* Κρωνεῖα: ⁴ δῆμος Λεοντίδος.

Κτηδόνες: ⁶ τριόδοι ἰχθύες· καὶ θηρίδια· καὶ ἐπ' εὐ-
θείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις.

Κτηματίτην: τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα· οὕτως Λυ-
20 κούργος.

¹ ὑγιαιστερος

² Κρους: τὰ γ. ἀπο

⁴ Accent. om. bis.

* Inc. f. 44. c. 3.

* Inc. f. 44. c. 2. Κροτωνῶν (sic)

³ Κρωβύλος

⁵ κράξη

⁶ Accent. om. et ες in litura, ej. m.

Κτίλος: ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός.

Κτησίλου Διός: τὸν κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμίεσις² ἰδρύνοντο.

Κτησιφῶν: εἰς τῶν δέκα πρέσβων τῶν μετὰ Δημισθέ-
ρους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων· ἕτερος δ' ἂν εἴη ὁ²⁵
τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ στεφάνου γεγραφὼς Δημοσθέ-(182)
νει· καθ' οὗ καὶ λόγος ἐστι τῷ Αἰσχίνῃ.

Κυάθος: ἀνκλητήριον· μέτρον ὑγρὸν ὀγκιῶν δύο.

Κυαμεῦσαι: κυάμωι ψηφοφορῆσαι· οἳ ἐχρῶντο οἱ βου-5
λευταί.

Κυαμοτρῶξ:² ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς ψήφοις κυάμου.

Κυαμίτης: ἡρώος³ ἦν ὄνομα κύριον· ἴσως δὲ ἐξ ἐπα-
νυμίας τῶν κυάμων, δι' ὅτι παρ' αὐτῷ ἐκληροῦντο οἱ
κυαμίται ἄρχοντες· ἢ ὅτι ὁ κύαμος ἐπιπράσκατο παρ'¹⁰
αὐτῷ.

Κυάμω λαχεῖν:⁴ νόμος ἦν Ἀθηναίων ἄρχοντας τινὰς*
κυάμωι κληροῦν.

Κυανέοι: μέλανες.

Κυανοχαίτης: μελάνθριξ· πορφυρόθριξ· Ποσειδῶν. 15

Κύβεθρον: θήκη μελασῶν.

Κυβεία: πανουργία.

Κυβεία: ἐπὶ τῶν παραβόλων πραγμάτων ἔλσγον.

Κυβηβᾶν: μαίνεσθαι· ἐνθουσιᾶν.

Κύβηβος: ὁ κατεχόμενος τῆι μητρὶ τῶν θεῶν· Θεοφό-20
ρητος· Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνός⁵ ἐν τῆι πρώτῃ τῆν
Ἀφροδίτην ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν Κυβήβην λέγεσθαι.

Κυβευτήν:⁶ τὸν περὶ ἀργύρου κυβεύοντα.

² ταμίεσις

² μό primo; ὡς corrector. Tum primo κυαμον, sed statim mut.

³ ἡρώιος

⁴ Κυαμολαχεῖν m. pr.

* Inc. νᾶς-f. 44. c. 4.

⁵ -ινός

⁶ v alterum in litura.

(183) *Κύβητον*: *Κρατῖνος Θράτταις τὸν θεοφόρητον*.¹ *Ἰωνες δὲ τὸν μητραγύρτην καὶ γάλλον νῦν καλούμενον οὕτως Σιμωνίδης.*

Κυβήλαιαι: *κελεκῆσαι*. *κύβηλις γὰρ ὁ κέλεκος.*

5 *Κύβηλις*: *μάχαιρα ἢ τοὺς βοῦς τραχηλοκοπεῖ.*

Κύβηλις: *ἀγγεῖον περαματοῦν ὡς πυξίς.*

Κύβηλος: *τυρόκνηστις.*

Κυβησιόδα:² *ἐπὶ κεφαλὴν φέρειν ἢ κατὰ νώτου.*

Κύβηττον: *Ἰωνες τὸ ἄκρον* τοῦ ἀγκῆνος οὕτως*³

10 *Ἐπίχαρμος.*

Κύβοι: *πλάσεις τινὲς ἄρτων οὕτως Εὐπόλις.*⁴

Κύβος: *πᾶν τετράγωνον.*

Κυδαῖσθαι: *λοιδορεῖσθαι.*

Κυδαθηναίους:⁵ *δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἢ ἀπὸ*

15 *δήμῳ τῆς Ἀττικῆς.*

Κυδαδοκαῖν:⁶ *ταράσσειν.*

Κύδαροι: *πλοιάρια ἅττα παρ' Ἀντιφάνει⁷ τὸ ὄνομα.*

Κυδαγτίδαι: *δῆμος τῆς Λιγηίδος φυλῆς.*

Κυδάλιμον: *ἐνδοξον τίμιον εὐπρεπές.*

20 *Κυδοιμός*:⁸ *θόρυβος τάραχος.*

Κύδιστος: *ἐνδοξος.*

(184) *Κύδος*:⁹ *λοιδορία ἀρσενικῶς καὶ παροιμία κίδου δίκην ὀφείλειν (ἐπὶ τῶν)¹⁰ συκοφαντησάντων.*

Κύδος:⁹ *γαῦρος δύναμις δόξα φήμη.*

• *Κυεῖ*: *γεννᾷ.*

¹ θεοφραστον

² Κυβησιόδα.

³ Inc. κρον f. 45. c. 1.

⁴ οὐ (pro οὐ scil.)

⁵ ἐπίχαρμος sed sup^o statim in marg.

⁶ -έως m. pr.

⁷ Κυδαδοκαῖν ut videtur primo; o a m. pr. insertum, et i orasum ante v.

⁸ ᾱ ex em.

⁹ Κοιδιμός m. pr.

¹⁰ Accent. om. bis.

¹⁰ s. τ. om.

- Κύειν:** τὴν ἐν γαστρὶ ἔχουσαν λέγουσιν. 5
- Κυζικηνοί:** ¹ στατήρες: οἱ καλοὶ μητέρα θεῶν ἔχοντες.
- Κυζηθμός:** ² ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή.
- Κυθήρεια:** ³ οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις, ὡς Ἡσίοδος φησὶν· ἀλλ' ἡ ἐν αὐτῇ καυθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρωτα,* ὃν πᾶσιν ἐφίησιν· διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ἔχει τὴν 10 δύναμιν.
- Κυθήριος:** Κυθηρὸν δῆμος τῆς Πανδιονίδος.
- Κύθνιοι:** Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων.
- Κυκᾶ:** ταραττεῖ.
- Κυκᾶν:** ταραττεῖν ⁴ τὰ ἄλφιστα. 15
- Κυκεῶν:** πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κινώμετον.
- Κυκήθρα:** ταραχὴ· συμφορὰ· σκυθρωπότης.
- Κύκλα:** τροχοὺς.
- Κυκλάμνος:** ⁵ ὁ τῆς κομάρου καρπός· ὃν οἱ πλεῖστοι φαγόντες κεφαλαλοῦντες διατελοῦσιν· ἔστι δὲ καὶ 20 ἕτερον ταῖς ῥαφανῖσι κυκλωιδές.
- Κυκλήσομεν:** ἀναζεύσομεν.
- Κυκλόβορος:** ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς.
- Κύκλιον χορόν:** ὃν Ἀραίων ἐν Κορίνθῳ πρῶτος ἔστησαν. (185)
- Κύκλοι:** κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐκωλοῦντο τινές· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλου περιεστάναι τοὺς 5 πωλουμένους.
- Κυκλοφορεῖται:** κατὰ κύκλον φέρεται ἢ κινεῖται.
- Κύκλωπες:** ἄγριοι ἄνθρωποι.
- Κύκνοι:** τὸ μὲν ζῷον† δῆλον· ἔστιν δὲ καὶ εἶδος πλοίου

¹ Κυζικηνοί: στ. m. pr.

² Κυζηθμός in Κυζηθμός mut. corrector.

³ Κυθήρεια m. pr. * Inc. ρωτα f. 45. c. 2.

⁴ ei in litura.

⁵ Post μ litura, et accentus in α, correctoris.

† Inc. f. 45. c. 3.

10 ἴσως ὅτι κύκνος κατὰ τῆς πρώρας τῆς νεῶς ἐκτετύ-
πωτο ἐπισήμου ἕνεκα.

Κυκώμενος: ταραττόμενος.

Κύλα: ¹ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν μέρη· καὶ κυλοῖ-
διαῖν ἐπειδὴν οἰδῆ ταῦτα.

Κυλάραβις: ² γυμνάσιον ἐν Ἄργει· ἀπὸ Κυλαράβωος
15 τινός.

Κυλινδεῖ: κυλίει· ἐπιφέρει.

Κύλιξ: φιάλη· ποτήριον.

Κυλιχνίδα: ³ τὴν ἰατρικὴν κυξίδα· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὴν
λιβανώτιδα.

20 Κυλλήστεις: ⁴ τοὺς ὄξεις ἄρτους Αἰγύπτιοι.

Κυλλοῦ κήραν: ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ἱμηττῶϊ, ἐν
οἷ ἱερὸν Ἀφροδίτης· καὶ κρήνη ἐξ ἧς αἱ πιούσαι εὐ-
τοκοῦσι· καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται· Κρατῖνος δὲ
(186) ἐν Μαλθακοῖς καλιὰν αὐτὴν φησὶν· ⁵ οἱ δὲ κολλοπή-
ραν· τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βια-
ζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως.

Κυλοιδιαῖν: ⁶ τὸ τὰ κύλα ⁷ οἰδεῖν ἐκ μέθης· κύλα ⁷ δὲ
5 λέγεται τὰ ὑποκάτω τοῦ κάτω βλεφάρου· ἃ ἡμεῖς
ὑπόπια καλοῦμεν.

* Κῦμα: τὸ κνούμενον.

Κυμαίνει: ταράσσει.

Κυμάτια: αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιούσι.

10 Κύμβαχος: ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας

¹ Κοῖλα: tum κυλιδιαῖν m. pr. κυλλοιδιαῖν corr.

² Accent. om. tum κυλαβάρωος primo sed mut. m. pr.

⁵ Accent. om. m. pr. λί corr.

⁴ Κυλληπεῖς (accent. correctoris potius.)

⁵ κ. α. φ. addit ex recens. A. [m. pr.] Porson. B. Imo
forsan corrector. Post κολλοπήραν (sic) deest semivertus.

⁶ Κοιυδιαῖν m. pr. Κυλλοιδιαῖν corr.

⁷ κοῖλα bis.

* Inc. f. 45. c. 4.

Κύμβιον: είδος τέλει σπόμετος είλιμης και στενόν και τώ σχήματι παρόμοιον τω κλόιω, ὃ καλεῖται κύμβη.

Κύμβηκα: τόν κύαμον λέγουσιν.

Κύμινον: επί μικρολόγου Μένανδρος. 15

Κύνε: ποτωπα δοκεί τ πρώτος ὀνομάσαι Σωκράτης.

Κυνᾶς: τās περικεφαλαίας ἦτοι τās ἀπό κυνῶν δερμάτων γιγνομένης ἢ ἀπό Κυνός τινός κατασκευάσθαι τās πρώτου μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατά Νε-

αιρας αὐτως. οἱ τās κυνᾶς εὐς Βριωτίας ἔχοντες. 20

Κυνή: περικεφαλαία.

Κυναλώπικα: τόν Φιλόστρατον.

Κυνῆ Βριωτία: ἐκεῖ ἐκεῖ καλῶ γίνονται αἱ κύνες. (187)

Κύνβη: κλόιου είδος Σοφοκλῆς.

Κυνηδόν: ὡς κύων.

Κυνηδόν: και τὸ χαμαί συνουσιάζειν και τὸ μὴ ἀπολύεσθαι συμπλαξέντας.

Κύνειος: Ἀπόλλων Ἀθήνησιν οὕτως λεγόμενος ὃν ἰδρύσατο Κύνης Ἀπόλλωνος και Ἡερνηθίας νύμφης ὡς

Σωκράτης ἐν ἐβ. θεμένης τῆς Λησῆς τὰ βράβη δοκυνῶν ἀρπασθῆναι τοῦ κνύζειν τοὺς γὰρ αἰσθημένους 10

πικρίας και κοιμένας ἀνασῶσαι τῆ μακρῆ ὀνομασθῆναι οὖν ἐν Τμηταιῶ ἀπό τῶν κυνῶν Κράτης ἐκεῖ τῶ

κερῶ τῶν Ἀθήνησιν Θυνειῶν οὕτω γράφει τὸ δὲ Πηνήιον ἔστιν Ἀπόλλωνος ἱερὸν Κυννείου τὸ ἐκεῖ 15

Θυννείου γινόμενον τοῦτο δὲ ἔστι τὸ Θυννείον καὶ αἰ. και γίνεται πρόσδος μεγάλη ταύτην ἢ πόλιν

1. Ἀποσπ. om. τιμὴ ἢ νόμον α.

2. Sic. Κύνειος ἢ πρ. ἐπ. ποικί. 11

3. πρῶ ms. (Primo videtur πρῶ.)

4. σιωπᾶς Κυνήη

* Inc. f. 46. c. 1. ὁμηρικῆς πρῶ. (ἐκείνη)

5. ἀλήσει m. pr. ἀλήσει σαττ.

εἰς θυσίαν καταχωρεῖται καὶ Ἀπόλλωνι καὶ Κυνήρειαι
Ἀλφειῶν Δημήτριος ὁ βασιλεὺς.

20 Κύννα: κόρης ὄνομα.

Κυννίδαι: γένος τι Ἀθηναίους οὕτω καλούμενον.

Κυνόσαργες: ἐν τί τῶν παρ' Ἀθηναίους γυμνασίων τὸ
Κυνόσαργες.

Κυνόσαργες: τόπος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίους καὶ ἱερὸν Ἡ-
25 ρακλέους κατ' αἰτίαν τοιαύτην † Δίδυμος δ' Ἀθη-
(188) ναίος ἔθνην ἐν τῇ ἐστίναι· εἶτα κύων λευκὸς παρῶν
ἤρκασεν τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἰς τινα τόπον· ὃ δὲ
περιδεῆς ἦν· ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς, ὅτι εἰς ἐπιπνον
5 τὸν τόπον, αὐτὸ ἱερεῖον ἀπέθετο ὁ κύων, Ἡρακλέους
βωμὸν ὀφείλει ιδρύσασθαι· ὅθεν ἐλήθη Κυνόσαργες·
ἐπειδὴ οὖν καὶ ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ κότος εἶναι, διὰ
τοῦτο ἐκεῖ σὲ γάθου ἀκαλοῦντο, οὐ μῆτε πρὸς πατρός
μῆτε πρὸς μητρός πολιταί.

Κυνοδέμη: δερμάτιον ἃ τὰς ἀεροποσθίας ἀποδύειν
10 οὐ κατὰ τὰς ἀποδύσεις ἀσχημοκούντες.

Κυνοκέφαλον: ἐν τοῖς δύο ἄλλ' λέγουσιν· οὕτως Ἀριστο-
τέλης.

Κυνοραῖται: κρότωνες· αἱ τῶν κυκῶν ἐκ αἵμα ἐπιπύ-
ζοντες.

15 Κυνοστέρα: φωνὴ Λακωνικὴ κατ' ἄκρα Μακραθύνος τ.
Κυνοφθαλμίζεται: ἀναιδῶς ἐμβλέπει.

Κυνοπίς: ἀναιδής.

20 Κυνοκίδος: ἀναιδούς.

Κυνοῦχος: βαλάντιον ἢ θύλακος.

Κυντερώτατα: καὶ κυνταρώτατα λέγουσιν· Ἡρακλῆος
Παρμενίσκωι Ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυνταρώτατα

† Inc. αὐτήν f. 46. c. 2.

Κυνοραῖται αἱ ἐπιπύζοντες, sed π. medium forsitan π. doct.
* το

* Inc. τώτατα f. 46. a. 5.

Φερεκράτης Ἀθήροις — ἔπειτα (καὶ ²) ἕτερα Τούτων ,
ποιούντα πολλά κυντερότερα ³ καὶ Αἰσχύλος.

Κύνος: κῆμα.

25

Κύναισις: ³ ἔθνος γυναικείον.

(189)

Κύνελλον: κισσύβιον· ποτήριον.

Κύνερον: ὄμορον.

Κυνρῖβουσαι: ἀνδούσαι.

Κυνρόδεμις: ὄνομα κύριον· ὃν κατέστησεν Τιγρᾶτης 5
φρούραρχον ⁴ Σάμου, βασιλέως ὑπαρχον.

Κυντάζουσιν: στραγγεύονται. ⁵ ἢ διὰ μικρολογίαν περὶ
τὰ βραχύτατα ἀσχολοῦνται.

Κυνβασίαν: κεφαλὴν ἀλέκτορος.

Κυνβασία: τῶρα· ἢ οἱ μὲν βασιλεῖς ὄρθῃ ἔχρωντο· 10
οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπιτεκλιμένῃ ⁶ καὶ περικεφαλαίας εἰ-
δος καὶ πῖλον.

Κύνβεις: τοὺς κύνβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἔγγεγραμ-
μένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι (δὲ) ⁷ λίθους ὄρθους
ἑστῶτας· ὡς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι· 15
ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παραστάσεως, διὰ τὸ κεκορυ-
φῶσθαι, κύνβεις ⁸ ὡσπερ καὶ κυνβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς τεθειμένην· Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ
Ἀθηναίων πολιτείᾳ· ⁹ ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους 20
εἰς τοὺς κύνβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῆς βασιλείας.

Κύνβεις: τρίγωνοι ἄξονες ἢ πίνακες ἔχοντες τοὺς πολι-
τικὸν νόμους καὶ τὰς δημοσίας ἀναγραφὰς· εἰρηται
δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος· ἢ κατεδκαιρῶσ-
θαι, ὡς Ἀπολλόδωρος· Θεόφραστος ⁹ δὲ ἀπὸ τῶν (190)

¹ καὶ om.

² κυντερότερα

³ Κύναισις

⁴ Ultimum q̄ suprasc. sed forsan a m. pr. Correctori
tribuit Porson. B.

⁵ γ̄ semel.

⁶ -κλή

⁷ δὲ om.

⁸ κύνβεις m. pr.

⁹ Inc. f. 46. c. 4.

⁹ Θεόφραστος sic.

Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἑρῶν
οἶον ἀκτίγραφα αὐτοῦ εἶναι.

Κύρβεις: τρίγωνοι πίνακες ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν
5 νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ αἱ πολιτικοὶ καὶ ἄλλοι
δὲ ἑκαλοῦντο οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νό-
μους καὶ τετράγωνοι.

Κυρῶνια: τοὺς μεираλίσκουσ Λάκωνες.

Κυρῶσι: ἐυχχαίει.

10 Κυρηβάσασθαι: διαμαχέσασθαι.

Κυρηβάζεσθαι: λοιδορεῖσθαι.

Κυρήβια: πίτυρα καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέγματα.

Κυρήβια: τὰ ἐκ τῶν κυάμων ἐρῆγματα· καὶ τὰ ἀπὸ
αἵτου καρφίας ἢ πινές καλοῦσι γόνατα.

15 Κυρηβίαν: Δημοσθένης ἐν * τῷ κατ' Αἰσχίνου ἐπακω-
μόν ἐστιν Ἐπικράτους, τοῦ Αἰσχίνου κηδέστου.

Κυρήμα: ἐπίτευγμα· συγκύρημα Ἰρμαϊακ.

Κυρήνη: πόρινης ὄνομα.

20 Κυραῖλος: ἄνωγμα κύριον· ὃν Ἀθηναῖοι κατέλειψαν, δι-
ὅτι οὐκ ἀκούειν Πέρσαισ προυτρέετο.

Κυρία ἐκκλησία: οἱ Πρωτάνεις συμπῆγον τὴν βανθήν
καὶ τὸν δῆμον ἢ τὴν βουλὴν ὁσήμεραι, κλητὴν
εἰς ἀφίστημος ἢ τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆσ πρώτα-
(191) νεύασ ἐκείστησ ἐν δὲ τῇ κυρία ἐκκλησία ἐδεικασ
ἀρχασ ἀποχειροτονεῖν, οἱ ἐδόκουν μὴ χαλῶσ ἀρχεῖν
καὶ περὶ τῆσ φυλακῆσ δὲ τῆσ χάριασ καὶ τασ εἰσαγγε-
5 λασ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέραισ οἱ βουλόμενοι ἐποιούητο.

001 Κυρία: ἢ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις καὶ κυρία,
ἢ ὠρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα.

1. * Κυρεβάσασθαι et Κυρεβάζεσθαι

2 ἑρῆματα

* Inc. f. 47. c. 1.

3 ἐπίτευγμα

4 σ in litura & corr. qui accent. addidit.

5 Κυρία: ἐκκλησίας δι

6 ὁσήμε in litura corrector, et ν ante εσν deleuit.

Κυρία ἐκκλησία: ἐν ἣ τὸὺς ἄρχοντας ἐχειροτόνουν· οἷον στρατηγοὺς, ἰππάρχους καὶ τοὺς τοιοῦτους· ἄλλοι δὲ φασὶν καθ' ἑκάστον μῆνα ἐκκλησίας εἶναι τρεῖς, αἷ10 κύριαι πρὸς σύγκρισιν ἐλέγοντο τῶν συγκλήτων.

Κυριβάσασθαι: διαμαχέσασθαι· * οὕτως Κρατῖνος.

Κύρειον: Κύρειον² στρατεύμα Ἰσοκράτης ἐν κωϊ πανηγυρικῶι φησὶν· ἔστιν δὲ τὸ μετὰ Κύρου ἀναβεβηκὸς³ 15 ἐπὶ Ἀρταξέρξην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κυρίσαι: κέρατι τύπτει.

Κυρίττοντας: κυρίως ἐπὶ τῶν κριῶν, οἳ ἂν ἐνσεύωσιν ἀλλήλοις τοῖς κέρασιν.

Κύρσαι: φιλῆσαι. 20

Κυρκανῶν: κυκῶν· ταράσσειν.

Κύρνος: ἐρώμενος³ Θεόγνιδος· Μακεδόνες δὲ τοὺς σκοτίους κύρνους καλοῦσιν.

Κῦρος: ἐξουσία.

Κυρανῆ: ὄνομα θεοῦ γυναικείας Κιλικίου· οὕτω Μέ-25 γανδρος.

Κύρρη: * στήλη τρίγωνος κυραμοειδῆς, νόμους ἔχουσα(192) περὶ θεῶν.

Κυρριβάσσειν: λοιδορεῖσθαι· διασύρεσθαι.

Κυρσάνια: Λάκωνες τὰ μετράκια.

Κυρωνίδαί: γένος ἔστιν ὠγομασμένον ἀπὸ Κύρωνος,⁴ 5 ὃν νόμον ἀδελφὸν εἶναι φασὶ τοῦ Κρόκωνος· παρὸ καὶ ἐντιμότερους⁶ εἶναι τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνίδων·

* Inc. σθαι §. 47. c. 2. ² Κύριον his m. pr. ³ -κέναι

³ Inter ἰ et ρ aliquid erasum, et primo accentus in μέ.

⁴ Accent. om. Indicat vir doctus, (Porsonus, opinor,) errorem esse pro Κύρβις.

⁵ In κυρωνος ρ in δ mut. (vel vice versa) a m. pr. Tum primo νόμον, ut videtur; et supra κ alterum in κρόκωνος, τ. supr. sed recentius videtur.

⁶ -ωτέρους

τριχῆ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι· Κυρανίδας· Φιλίαις καὶ Περιθολίδας.²

10* Κυσινοχωλός· καὶ ἐγκυσινοχωλός·² ὁ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κυσὸν τόπου χωλός.

Κυσολάκων· ὁ Κλεινίας³ ὁ τῶι κυσῶι Λακωνίζων· τὸ δὲ τοῖς παιδακοῖς χρῆσθαι Λακωνίζειν λέγουσιν· Με-
15 λαίτηι γὰρ Θησεὺς⁴ οὕτως ἐχρήσατο, ὡς Ἀριστοτέλης.

Κυσοχήνη·⁵ εὐρυπρωκτία.

Κύστιν· οὐρήθραν·⁶ ἐφήβιον· ὑπογάστριον.

Κύτος· ὄγκος· χώρημα· βάθος.

Κύτταρος· ἡ τῆς βαλάνου⁷ πυελίς· ἢ τὸ προεξάνθημα
20 τῆς ροιῶς· ἢ ἡ ἐν τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν πυελίς καὶ κατάρτησις.

(193)Κύτταροι· σφηκίαι.

Κύτταροι· βόστρυχοι, καὶ τὰ πῶν μελισσῶν ἀγγεῖα.

Κύτταρος· οἱ μὲν ἀπέδωκαν ἐν ᾧ αἱ σφηκίαι ἐγκάθη-
ται μάχεται δὲ αὐτοῖς τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους ἐν Σφη-
5 ξίν·⁸ Ὡσπερ οἱ σκόληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμε-
νοι· ἔοικεν δ' ἐπὶ τῶν ἀγγειῶδων τίθεσθαι· τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἀποδέδωκε· Θεόφραστος δὲ προάν-
θησιν τινὰ τῆς πύκης καὶ τῆς⁹ πιτύος κύτταρον προσ-
10 αγορεύει· τοῦτο δὲ ἐστὶν ὥσπερ ὁ στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρήνων· ξηραίνόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπέπτει.

Κύτινος· τὰ ἄνθη τῶν ροιῶν.

Κύφων· ὁ εὐτελής ἄνθρωπος.

Κυφών· ἐστὶ μὲν δεσμὸς ξύλινος, δι' οὗ τὸν τράχηλον

¹ περιδύδας

² ἔγκυ.

³ σ βία.

⁴ οὐρήθραν

⁵ σφηξίν

* Inc. f. 47. c. 3.

² κλεινίας

³ Κυσοχήνη· ἔθρπ. m. pr.

⁷ βασάνου.

* Inc. f. 47. c. 4.

καὶ τὰς χεῖρας διαίρουσι· χρωῖται δὲ ἤδη τῇ λέξει 15
καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν.

Κυφόν: κεκυμμένον.

Κύφονες: ἱμάτια γυναικεῖα· ἢ χιτῶνος εἶδος· οὕτως
Ποσειδίππος:

Κυφός: κεκυρταμένον· καὶ πάγκυφος ἐλαία, ἢ κατὰ 20
καμμένη.

Κύψαι: ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι· Ἄρχιλοχος· Κύψαντες¹
ὑβριν ἀθρόην ἀπέφλοσαν.

Κυφέλαι: φρονημάτων ἀγγελία· ἢ κερὶ κατετάσασιν.

Κυφέλη: κυβέρτιον μαιλισσῶν· λέγεται δὲ καὶ ἡ ὕψη 25
τοῦ ὠτός.

Κυπελιδῶν ἀνάθημα² ἐν Ὀλυμπίαι· ἐν Φαίδρωι· παρὰ (194)
τὸ Κυπελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος³ ἐν Ὀλυμπίαι
ἐστάθη κολοσσός, * ἀλλ' οὐ τῶν Κυπελιδῶν·⁴ Κυψέ-
λου δὲ φασὶ τὸ ἀνάθημα· ὡς Ἀγάκλυτος ἐν τῷ περὶ 5
Ὀλυμπίας φησὶν οὕτως· ναὸς τῆς Ἥρας καλαῖως ἀνά-
θημα Σκιλλουντιῶν· οὗτοι δὲ εἰσὶν Ἠλείων·⁵ ἔνεστιν
δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσός, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ
Κορινθίου· φασὶ γὰρ τὸν Κύψελον εὐξάμενον, εἰ Κο-
ρινθίων τυραννεύσει, ὧς τὰς οὐσίας πάντων εἰς δέκα 10
τον ἔτος ἀνιερῶσειν, τὰς δεκάτας τῶν τιμημάτων εἰς-
πραξάμενον, κατασκευάσαι τὸν σφυρήλατον κολοσσόν·
Δίδυμος δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσόν φησὶ Περσέ-
δρον· ὑπὲρ τοῦ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ θράσους⁷ ἐπι-
σχεῖν τοὺς Κορινθίους· καὶ γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ 15
περὶ καιρῶν β⁸ λέγει οὕτως· ἕτεροι δὲ εἰς ἀνδρῶδέ-

¹ Κύψαντες ut nov. artic.

² Κυπεληδόν: ἀ. atque ita mox.

³ ἢ ex em.

* Inc. σός f. 48. c. 1.

⁴ τὸν - ἦδεν

⁵ Ἠλείων

⁶ τυραννήσει Ποσειδῶνα

⁷ σ bis.

⁸ κ. δύο λέγων (εἰς)

στρατα καταδαπανῶντες, οἷον στρατείας ἐξάγοντες και
 πολέμους ἐκανάιρουμενος, καθάπερ και Διονύσιος ὁ
 τύραννος· ἐκεῖνος γάρ οὐ μόνον πείσο δαῖν τῶν
 20 ἄλλων καταναλίσκειν, ἀλλὰ και τὰ αὐτοῦ, πρὸς τὸ
 μὴ ὑπάρχειν † ἐφόδια τοῖς ἐπιβουλευουσιν· εἰκόασι δὲ
 και αἱ πυραμίδες ἐν Αἰγύπτῳ, και ὁ τῶν Κυψελιδῶν²
 (195) κολοσσός, και πάντα τὰ τοιαῦτα τὴν αὐτὴν και πα-
 ραπλησίαν ἔχειν² διάνοιαν· φέρεται δὲ τι και ἐπί-
 γραμμα τοῦ κολοσσοῦ· Εἰμι ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατος
 εἰμι κολοσσός, Ἐξώλης εἶη Κυψελιδῶν γενεά· ὅπερ
 5 Ἀπελλᾶς ὁ Ποντικὸς οὕτω προφέρεται· Εἰμι ἐγὼ να-
 ξος παγχρύσειος εἰμι κολοσσός, Ἐξώλης εἶη Κυψελιδῶν
 γενεά.

Κύων: τὸ αἰδοῖον.

Κύων ἐπὶ φάτην: παροιμία ἐπὶ τῶν μῆτε χρωμένων,
 μῆτε ἄλλους ἐόντων.

10 Κύων παρ' ἐντέροις: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων
 ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων
 σφόδρα· και ἀνωφελῶν· ὄσβρωτα γὰρ τῷ κυνὶ και
 δυσκατάποτα.

Κωβηλή: ³ συνουσιασμός.

15 Κώδιον: προβάτειον δέρμα.

Κωδύαι: ⁴ μηκῶνων κεφαλαί.

Κώδουα: ἢ τῆς μήκωνος * κεφαλή.

Κωδωνίσαι: ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνεκται· εἰώθασι γὰρ
 οὕτως δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ κατα-
 20 πλῆσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρουβαν· τοὺς κώδω-
 νας ψοφοῦντες.⁵

† Inc. f. 48. c. 2.

² κυψελιδων vel ἡδων ter.

³ v corrector post. lituram.

⁴ Accent, recentiss.

⁴ Κωδύ αι (litura.)

* Inc. f. 48. c. 3.

⁵ -τας

Κώθων: ¹ εἶδος ποτηρίου. (191)

Κώθων: ποτήριον Λακωνικὸν στρατιωτικόν· καὶ κουράς εἶδος.

Κωθωνίσαι: μεθύσαι. 25

Κωκύοντες: θρηνοῦντες.

Κωκυτός: ὄνομα ποταμοῦ ἢ θρήνος· κοκκίος ὄδυρμός. (196)

Κωλακρέται: ταμίαι ² τοῦ δικαστικοῦ· οἳ καὶ τὰ εἰς θεοὺς ἀναλισκόμενα παρέιχον.

Κωδωνοφορῶν: περιπολῶν καὶ ἐξετάζων εἰ γρηγοροῦσιν οἱ φύλακες· οἱ γὰρ εὐς φυλακὰς ἐπισκοποῦντες κώδωνας εἶχον καὶ ἐψόφον· ἐν οἷς φυλάσσοντες ἀντιφθέγωνται οὕτως Νικοφῶν. ³

Κωλέα: μέρος κρέατος.

Κωλήβη: μήποτε ὁ λάσταυρος κώληβοι ⁴ γὰρ οἱ ταῦροι 10

Κωλὴν λεκτέαν: οὐχὶ ἀπροκάλισον, οὐδὲ κωλῶν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κωλῆν: κωλέαν.

Κωλιάς: τόπος ἐν Ἀττικῇ* ἐκκείμενος, ὁμοίως ἀνθρώ- 15
που κώλωι· ἐν αἷ ἱερὸν Ἀφροδίτης· ἦν δὲ καὶ ναυκληρία.

Κώληκα: τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος· ἡ κόξα.

Κωλύμη: κώλυμα· κώλυσις· ἐμπόδιον· ἔστι δὲ ἡ λέξις -Θουκυδίδου. 20

Κωλαγρέται: οἱ ταμίαι ⁵ τοῦ δικαστικοῦ μεθ' οὗ καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων.

Κωλώτης: ἀσκαλαβώτης. ⁶

¹ Κώθων m. pr. ² ταμίαι — οἶον καὶ (sic)

³ οὐνκοφῶν (sic) m. pr. οὐνικοφῶν corrector.

⁴ Accent. om. et λη ex em. ejusd.

⁵ ἐν ἀττι corrector in litura; tum inc. κῆι (m. pr.) f. 48.

c. 4.

⁶ ταμίαι (i primum in litura)

⁶ - του αα - τας primo voluerit, nescio, sed statim ⁶ i. e. της.

(197) *Κῶμα*: κολήμα.

Κῶμαι: αἱ βραχεῖαι πόλεις.

Κῶμας: τὰ ἄμφοδα.

Κωμάζει: κῶμον¹ ἢ δρᾶμα ἄδει· ὑβρίζει.

5 *Κωμαστής*² ὁ τρυφῶν μετ' ὠδῆς ἀσελοῦς.

Κῶμην: οἱ πλεῖστοι τὸν στενωπὸν³·² καὶ τὴν οἶον γε-

τρίασιν· οἱ δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει δήμους κῶμας φασὶ

προσαγορεύεσθαι· καὶ κωμήτας τοὺς δημότας ἐν πόλει·

10 καὶ οἶον ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίραι τῆς πόλεως οἰ-

κούντες³· οὕτως Ἀριστοφάνης· εἶρηκεν δὲ καὶ Θεο-

κυθίδης κῶμας τοὺς δήμους ἐν πρώτῳ· κατὰ κῶμας

δὲ τῷ καλαιῶι τρόπῳ οἰκῆθεῖσα.

Κωμήτης: γείτων· κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα [ἐκ τῆς Κω-

14 παῖδος λίμνης τῆς Βοιωτίας·]⁴ ὄσαν καὶ τὸ ἐπικωμά-

σαι, παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς κοιμᾶσθαι καὶ βιοῦν.

Κῶμοι: ὠδαί· ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης.

Κῶμος: εἶδος ὀρχήσεως.

Κωμοδεῖν: σκώπτειν.

20 *Κῶμυθα*:⁴ δέσμη χόρτου.

Κωμωδίαι: ὑβρεις· διασυρμόι· ἐμπαύματα.

Κωνῆσαι: περιεγεχεῖν· διακαῦσαι· ἀπὸ τῶν πισσοῦντων⁵

ἐπεὶ περιδινούσιν⁶ ἐν κύκλῳ τὰ πισσοῦμενα· κώνους

25 γὰρ καλοῦσι τοὺς στροβίλους· εἰκότως καὶ οἱ πιττωῦν-

(198) τες τὰ ἀγγεῖα ἀπὸ τῆς περιαγωγῆς κωνῶν· καὶ τοῦ

ἐλαίου δὴ περικωνῆσαι· εἴληπται ἀπὸ τῆς τῶν κώνων⁷

περιαγωγῆς· οὐκ ἀπὸ τῆς πιττώσεως.

Κωνειαζομέναις:⁸ θανάσιμον φάρμακον πινούσαις.

¹ κῶμων

² τῶν στενωπων

³ Sic.

⁴ Inc. ωτίας f. 49. c. 1.

⁵ Accent. om.

⁶ πη in πι ter mut. semel relictum.

⁷ περιδινουσιν

⁸ τῶν κώνου (sic)

⁹ vii pro vi corrector, et mox in πινούσαις omnia praeter π.

Κάνειον: ² θανάσιμον ἀπληθήριον.

5

Καροικίδες: εἶδος τρωϊκῶν οἶων στραβιλοειδές. ²

Κῆνοι: στροβίλοι. ²

Κῶος: ἐξέλιγς. ²

Κωκαίδες: ἑγγέλνες (ἐκ τῆς Κωκαίδας λίμνης τῆς Βοιωτίας). ⁴

10

Κωκαῖοι: σφήκες οὕτως ³ Ἀριστοφάνης.

Κόπη: μαχαίρας λαβήν.

Κωπήρες πλοῖον: ὡς ἡμεῖς καὶ Θουκυδίδης ἐν δ'.

* **Κωπητήρ:** σκαλμός.

Κωραλλίσκον: τὸ μειράκιον Κρήτης.

15

Κώρυκος: θυλάκιον.

Κωρυκαῖος: ⁶ θεὸν τινὰ παρεισάγουσιν ⁷ οἱ κωμικοὶ ἐπαπροΐετον ἀπὸ παροιμίας τινός. Κώρυκος γὰρ τῆς Παμφυλίας ἀκρωτήριον, παρ' οἷ πόλις Ἀτταλία. ⁸ ²⁰ ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἵνα μὴδὲν αὐτοὶ κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων τῆν ἄκραν ληστῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις λιμένειν (199) ὀρμούντας κατήκροῦντο καὶ τοῖς λησταῖς ἀπήγγελλον καὶ τίνες εἰσὶν καὶ ποῖ πλέουσιν ὅθεν καὶ ἡ παροιμία. Τοῦ δ' ἄρα ⁹ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο οἱ δὲ κωμικοὶ Κωρυκαῖον τὸν θεὸν εἰσάγουσι. Μένανδρος Ἐνχει- ⁵ ριδίῳι Διώξιππος ¹⁰ Ἐθσαυρωῖ — μὴ κατακούσειεν δέμας Ὁ Κωρυκαῖος ἀλλὰ μὴν κατακήκοα Σοῦ κατακολουθῶν ἐνδοθεν. ¹¹ ὁ δὲ Ἐφορος ἐν γ' ὑπ' ἄκραι, φησὶν,

¹ εἰ pro i corrector.

² βη bis.

³ ἐξέλιγς, et p. 199, 16.

⁴ Uncinis incl. om.

⁵ οὐ

* Inc. f. 49. c. 2.

⁶ Κωρυκαῖος m. pr. et sic deinceps. Bis αἱ fecit corr.

⁷ in in litura corr.

⁸ τ semel.

⁹ παροιμία· ζ οὐδ' ἀρα fere ms. Supra illud quasi ζ, quod alibi in codice valet πρὸς, nescio quid erasum.

¹⁰ διώξ.

¹¹ κ. ε. σου

10 οἰκουν οἱ καλούμενοι Κωρμαῖοι, ἀνατείνουσι εἰς πέ-
 λαγος, συμμικτοὶ τινές· κατασκευασθέντες¹ πολισμά-
 τιον, γείτονες Μυονήσῳ·² τοῖς οὖν δομῶσι³ ἐμπόρους
 προσήσαν* ὡς ἐκνούμενοι σύμπλοοι· εἶτα μαθόντες
 τί τε κομίζουσι καὶ ποῖ πλόουσι, τοῖς Μυονήσίοις ἀ-
 πηγγελλον· κακεῖνοι ἐπετίθεντο αὐτοῖς· ἐλάβανον· δὲ
 15 καὶ αὐτοὶ μέρος τι τῶν λύτρων.

Κῶσος· ἀστράγαλος ὁ ἐξείτης ὑπὸ τῶν πολλῶν καλούμενος.

Κώτιλος· πανοῦργος· ἢ κόλαξ· ἀπατεῶν.³

Κωτίλλω· λαλῶ.

20 Κωφειν· βλάπτειν· κηροῦν.

Κωφόν· ἄηχον· ἀσθενές· ἀμβλύ.

Κωφός· ὁ οὔτε λαλῶν οὔτε ἀκούων.

(200) Κωφότερος κίχλης· παρ' Εὐβούλῳ⁴ ἐν Διονυσίῳ λέγεται
 ἀφωνότερος κίχλης.

Κωφότερος τοῦ Τορωνέος λιμένος· περὶ Τορώνην τῆς
 Θράκης· καλεῖται τίς κωφός λιμὴν.

5 Τέλος τοῦ κ̄ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ λ̄ στοιχείου.

Λάμβδα· ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγραφον.

ὥσπερ οἱ Μεσσηνιοὶ μ̄· Εὐπολις· — ἐξεκλάγη γὰρ ἰδὼν
 10 στίλβοντα τὰ λάμβδα· οὕτως καὶ Θεόκομπος.**

Λαβαῖς· ἐκαφαῖς· ἢ ἀφορμαῖς· ἢ μέμψεσιν.

Λαβέ· ὄξυτονεῖν φασὶ τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον παρὰ τὴν
 χρῆσιν καὶ τὸ ἔθος.

15 Λαβήν· ἡ μεταφορὰ μὲν ἀπὸ τῶν παλαιστῶν· λέγεται

¹ καὶ ἀσ. m. pr. (sic)

* Inc. σήεσαν f. 49. c. 5.

⁴ εὐβούλου

² bis σ, et μοκ.

³ ἀπαταιῶν

** Inc. πομπος f. 49. c. 4.

-δὲ ἐπὶ τῶν ἀφορμῶν κατὰ τῆς τέχνης τῆς κατ' αὐτῶν
διδόντων.

Λαβεῖν τιμωρίαν: ἐκδικηθῆναι.

Λαβοῦ: ὡς καλοῦ· καὶ τὰ ὅμοια· τὸ λαβέ.

Λάβρα: δημόσιος στενωπός· ἀμφοδός· ἔνμη· διέσης· αἰ(20)

λαοὶ φέουσιν.

Λαβραγόρη: σφαιρῶς δημηγοροῦντα.

Λαβρωνίον: ἐπίσημο ποταμίου πλατὺ ἐπὶ κατασκευῇ τῶν

μεγάλων ὑπὸ ἔχου αὐτῶν Πάικυδρος.

Λαβύρινθος: κοχλοειδής· τόπος· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν (201)

φλυάρων.

Λαβεῖν τιμωρίαν: ἐκδικηθῆναι.

Λαβών: κυρίως καὶ ἀγοράσας καὶ μισθωσάμενος.

Λάγανα: (τὰ γάλαγγια)· πλάκωντάρια ὡς καθυρόδη

Λαγίσκα: ἐταῖρα τῆς Δυσίας· μνημονεύει.

Λαγαριόμορφοι ἀφελόντες: τὰς λαγόννας εὐκόντες.

Λάγσις: θεὸς Σικελιακῆ.

Λαγκρῦσθαι: λουδορεῖσθαι.

Λάγνας: τοὺς καταφερεῖς εἰς τὰ Ἀφροδίτια.

Λάγνακα: ἱερὰ ἀλάσθηκα.

Λάγνης: οὐ λάγνος ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται· Τσαῖθα 15

μέντοι καλλὰ ἀγαγάλως ἔξει· Πισχάν; ἐστὶ ἀπὸ καλ-

σηκῆ τὸν ὀφθαλμῶν· φορῆς ἔχουσα ἀσφαλτοειδῆ.

καὶ λάγνητα, ὡς κράτητα καὶ μάγνητα.

Λάγνος· κέρνος· ἀώπρος· καταφερέτης· ἄρος· πρὸς ἄφροδί-

ταια.

—

—

* Λαβραγορεῖν

* Λαβρωνεῖον

* Lit. crasa ποταμίου, κοχλοειδής m. pr. " Porson. B. 114 "

* γ in litura, et τὰ λ. supr. a correctore ut patet ex B. 114 in litura
fuisse. Ἀγάγαν· νόστος Porson. B. 114 et 115 in litura

* Inc. τις f. 50. c. 1.

* παρασιεῖν

20 *Λαγῶα!*· καὶ λέγεται· κρῖα ὀνομαζομέναι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λαγῶς καθεύδων· παροιμία ἐπὶ τῶν προσποτυμμένων καθεύδειν.

(202) *Λαγῶς*· περὶ τῶν κρεῶν· παροιμία· θεκλὸν γὰρ τὸ ζῆλον ὁ λαγῶς ὄθεν καὶ ὁ Ρηγίνος λαγῶς ἐλέχθη καὶ γὰρ τοὺς Ρηγίνοὺς ἐπὶ δειλίαι ἐκωμῶδοῦν· παροιμία δὲ τῆς ἔπειθ· λαγῶς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει, ἐκὶ τῶν δεξιῶν κινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τοῦτο κωμικῶς ἀκωμίζομένην τακτομένην.

Λαθύρους· ἀράκους.

Λαθῶν·² ἀντὶ τοῦ λησόμενος.

* *Λαῖά*· ἀρωστέρη³ ἢ κολάβια.

Λαῖλαι·³ κατὰ ἀποκοπὴν ἐπὶ τῆς ἀσχρολογίας.

10 *Λαλλαψ*· μετὰ ἀκίμων ὄμβρος καὶ σκότος.

Λαῖμαι ἀπὸ τοῦ λαιμῶν εἴρηται τὸ θρόνυμα.

Λαιμαργία· ἡ σύντονος ἐπιθυμία.

Λαιῶν· ἀριστερῶν.

Λαῖφος· ἰμάσιον.

15 *Λαιψηρόν*· ταχύ· ἐλαφρόν· κοῦφον· *Λαίμνες* τὸ ἡμιζῆρον.

Λαικερῶσθαι· λογοποιεῖσθαι ἢ λοιδορεῖσθαι.

Λαικεδαίμωα· τὴν κλητικὴν⁴ περισπῶσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

20 *Λαικεδαίμωα* καὶ Σπάρτην ἐρρίζουσι τινες· *Λαικεδαίμωα* μὲν πᾶσαν νομίζοντες καλεῖσθαι τὴν Λάκαιναν· Σπάρτην δὲ τὴν μίαν πόλιν· οἱ δ' οὖν Ἀττικοὶ τὴν πόλιν αἰ-

² λέγεται· *Λαθῶν*· ἡ λησόμενος.

³ *Thes. f. 50. c. 2*· ἡ ἀρωστέρη.

⁴ *id in litura; certe l correctoris.* Quid primo n. l.⁴⁹

Porson. B.

⁵ *ti correctoris.*

τῆν αὖ μόνων Σκάρτην, ἀλλὰ καὶ Λακκαδαίμονα παλαιῶν· οὕτως Κρατίνος.

Λακέρυζα κωφή: ἡ μεγάλη κρᾶζουσα. (205)

Λακκῖν: ἀπὲρ τοῦ φθέγγασθαι.

Λακκιάδαι: καὶ Λουσαίαι· δῆμος Δινητίδος.

* **Λάκισμα:** σχίσμα.

Λακκατάρατος: οἱ ἄγαν κατάρατος· καὶ λακκατακίγων, ὁ ἄγαν κατακίγων.¹

Λάκκοι: σιροί.² οἰκοδομήματα χριστά· οὐδὲν· ἐλαίου ἢ ποδοχεῖα.³

Λακκνόκλοντον: Καλλιῶν τὸν Ἀθηναῖον οὕτως ἔλεγον ἐξ-10
αἰτίας τοιαύτης· Ἐρέτην ἤρτηθέντα ἐν τῇ περὶ Σαλα-
μίνη ναυμαχίᾳ φεύγειν ἐξ Ἀθηνῶν· ἐσταθμευκός τε δέ-
τινός τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλιῶν⁴ καὶ τὴν ἀπο-
σκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπός· τῶν δὲ βαρβάρων ὄξυσαν
τὴν φυγὴν ποιησαμένων, λαβεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ Περ-15
σοῦ κόλυβον χρυσοῦν εἰς λάκκον, ἐλαττωτός ὑπέρτερον ἀ-
νασώσειν ἐπαυθόντας· οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται·
πρότερον γὰρ κηρύχθη τῶν χρημάτων Καλλιῶν. (206)

Λάκκος: ὄρυγμά τι κατασκευασθὲν ἐν οἴκῳ ὀμβρῶν⁵ 20
ὑποδέσασθαι ἢ πρὸς ἄλλων τινῶν ἀπόθεσιν.

Λάκκος: Ἀθηναῖος καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινὲς ὀ-
ρύγματα ὑπὸ τῆν ποδῶν τῶν εὐρυχωρῶν καὶ στερογγύλα⁶
καὶ τετράγωνα, καὶ κωνίωντες⁷ αὐτὰ, οὐδὲν⁸ ὑποδέ-
χονται καὶ ἐλαίου εἰς αὐτὰ· ταῦτα καὶ λάκκους καλοῦ- (204)
σιν καὶ Διμοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβοῦν ψευδοματυ-

¹ Ipa. f. 50. c. 5.
² -υγῶν bis m. pr. ὁ om. ms.
³ Post ὁ κωφῶτα, non pro e.
⁴ -χία m. pr. ⁵ Post / lit. crasa.
⁶ Inc. ὄρυγες f. 50. c. 4.
⁷ οἱ v' sic f. antp + lit. crasa, ant. σ.

ριάν· τῆς οἰκίας τὰ σκεύη λαβὼν καὶ τὰ ἀνδράκοντα
5 ἀπαγαγὼν καὶ τὰ λακκώματα ἀποσπάσας· καὶ μονοκὸν
(105) δὲ αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἐμπερήσας, Μεγάραδε ἐξοικίσθη·
Λακωνικὸν τρόπον· περαίνειν ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς
ξένοις· ἥμιστα γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσειν οἱ Λα-
κωνες.

10 Λακωνίζειν· παυτικοῖς χρηθεῖν· Ἀριστοφάνης Θεσμοφά-
ριαζούσας² β.

Λακωνικός· στεργός· ἀνδρείος.

Λακόπεδον· τοὺς ὄρχεις· οὕτως Ἀνταγόρας.

Λακκοσκλήρδαγ· ἀντὶ τοῦ λακκόπρακτον ἢ μέγαν ἀκρό-
15 περόν· ὡς καὶ λακκαταράτους,³ τοὺς ἄγαν κρεπα-
ράτους.

Λακκοσχέας·⁴ τοὺς καθήμενον ἔχοντας τὸν ὄραχον· ὁ
ἔστι τῶν διδύμων ἄγγελος.

Λακκοσχέων· μαλακῶν.

20 Λακκατεῖν·⁵ Φερεκράτης Πατάλη· Πάσαιν με, ἢ εὐπτεσθ.
λακκατεῖν, ἀθρῖν, θάκνειν.

(205) Λακρατίδας· τὰ καταπυγμένα· ἀπὸ γὰρ Λακρατίδα ὁ ἀε-
χροντος καλλὴ χιῶν ἐμάκατο.

Λάκωνες· κυβευτικοῦ βόλου⁷ ὄνομα.

Λακωκικαί· ὑπόδημα ἀνδρῶν· σιμνόν.

5 Λαλιότακτον· τὰ κατὰ λόγον σοφῶν λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀε-
γλαττος καὶ ὁ εὐφρωνος.

(105) ἔξοικ.

² Videtur a m. pr. Θεσμοφωρνειαζούσας fuisse. Porson. B.
Certe φων.

³ λακκαράτους. M. recens in marg. Λακκόσκαπρόδας λέγεται,
ὁ κατάρατος.

⁴ s finalem a correctore additam puto. Accens. homi nis.
tum καθήμενον.

⁵ Λάκκαπτειν et λάκκαπτειν (sic)

* Inc. f. 51. e. γ.

⁶ post da litura. sc. erat δας. βόλον.

Απλότερον: ἀδολεσχότερον.

Λαμία: θηρίον.

Λαμία: ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δούρις¹ ἐν δευτέρῳ Λιβυ-
κῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι· μυχθέντος δὲ αὐ-
τῇ Διὸς, ὑφ' ἧρας ζηλοτυκουμένην ἃ ἔτικτεν ἀπολλύ-
ναι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι· καὶ
τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν διαφθεῖρειν· ἔστι
δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἐρμηθέντες οἱ Ἕλληνες 15
μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἠγουμενῶν,
τῆς ἐλευθερίας ἀντικεισάμενοι τὸν Ἀντίπατρον ἐπέλη-
σαν· Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ· Πλήσας γὰρ ἔφερεν ἐκ
παρατάξεως* ποθὲν Τὰς ἐν Λαμίαι πάσας.

Λαμία: γυνὴ Ἀθήνησιν ἐν ἀγορᾷ διατρίβουσα, σπύτα-
20 λον ἔχουσα καὶ ἐλεψοφοῦσα, ἔστι δὲ καὶ θηρίον.

Λαμκάδιον: ὃ νῦν λαμκάδα φλοῦσιν· οὕτω Ἀστρα-
χος² καὶ Πλάτων.

Λαμκάδος: τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖσι ἑορτὰς· λαμκάδος· 25
Παναθηναῖος· Ἡφαιστείος³ καὶ Προμηθεῖος⁴· 1-(206)
στρος δὲ φησὶν λαμκάδα νομίσαι κοινὴν πρῶτον Ἀθη-
ναίους, Ἡφαιστῶν θύοντας· ὑπόμνημα τοῦ κατανοή-
σαντος τὴν πρῶταν τοῦ κυροῦ διδάξαι τοὺς ἄλλους.

Λαμκάδιον: Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν Ἔρια οἰσμηρὰ· 5
οἱ μὲν τὸ λακτὸν ἐρίδων, οἱ παναθεῖται τὰ κατάγμα-
τα· οἱ δὲ δεσμοῦ τί γένος· οἱ δὲ τὴν χολήνκα εἰς ἣν
καδιῶσιν τῆς κνήμης· οἱ ἀφηρημένοι τὸν κόδα· οἱ δὲ
νάρθηκα καὶ καλύμπος, οἱ δεσμοῦσι τοὺς τὴν κνήμην 10
κατάξαντας.

Λαμκάς: ἀγὼν Ἀθήνησι Πανὶ καὶ Προμηθεῖ ἀγόμενος.

Λαμπή: παχὺς ἀφρὸς ἐπιπολῆς τοῦ οἴνου.

¹ δουρις

* Ino. ως f. 51. c. 2.

⁴ δινδαχός

³ ὑφαιστῆος et ἣ in I mut. a m. pr. tum προμηθεῖος. Deinde
ἴστρος m. pr. cum ἑτέρῳ ante ρ. I corrector.

15 *Λαμπήνη*:¹ εἶδος ἄρματος* ἀμάξης· οὕτω Μένανδρος.
Λαμπιστινή: ἄμαξα βασιλική· ἤρδιον² περιφανές, ὃ ἐ-
 στιν, ἄρμα σκεπαστόν.

Λαμπουρίς: ἡ ἀλώπηξ κατ' Αἰσχύλωι.

Λαμπράν ἡμέραν λέγουσιν, οὐ καθαράν.

20 *Λαμπραί*: δῆμος Ἐρεχθίδος.

Λάμιος: ἐκαλεῖτο τις Ἀθήνησιν· οὕτω καὶ Μνησιδάεος.

Λαμπριεῖς: δισσοὶ δῆμοι τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς.

Λαμπροίμων:³ λαμπροφορῶν.

25 *Λαμπρός*: ὁ ἐπιπολάζων ἀφρὸς τοῖ οἴνωι⁴ καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις ὑγραῖς.

(207) *Λαμπρόψυχος*: ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος.

Λαμπρῶς: τὸ φανερῶς, σὺ τὸ ἐνδόξως· καὶ παρὰ Θου-
 κυδίδη·⁵ καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν· καὶ
 παρὰ τοῖς ἄλλοις τῶς καλαιοῖς.

⁵ *Λαμπτήρ*: ὁ νῦν φανός· φανός δέ ἢ ἐκ κλημάτων δέσμη.

Λαμπτριεῖς:⁶ *Λαμπτραί* δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος· δύο δέ
 εἰσι *Λαμπτραί*· αἱ μὲν παράλιοι, αἱ δὲ καθύπερθεν.

Λάμπων: κυβιστικὸς βόλος·⁷ οὕτως Εὐβουλος.

10** *Λαμύνθιος*: ποιητῆς ἐρωτικῶν μελῶν.

Λαμυρόν: εὐλαλον· εὐτράπαλον· καταπληκτικόν· τερ-
 πκόν.

Λαῖ ἐντείνων· λακτίσματι τύπτων· λαῖ δέ ἐστιν ὁ ὑπὸ
 τοῦς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποιοὺς ὑόφρος.

15 *Λαῖ* ποδὶ κινήσας· τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.

Λαξευτήριον: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν· λαοξόος γὰρ ὁ οἰ-
 κοδόμος.

¹ *Λαμπήνη*

² Sp. et accent. om.

⁴ οἱ ex em.

⁵ -δίδη

⁷ βῶλος

* Inc. f. 51. c. 3.

³ *Λαμπροίμων* primo.

⁶ *Λαμπριεῖς* et παράλιοι

** Inc. f. 51. c. 4.

Λαοξόος: ὁ λιθοκόπος.

Λαοσσός: ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα.

Λαπαδες: ¹ τὰ ὄστρεα· καὶ λαπάδες τὰ ἀγγεῖα. 20

Λάπαθον: ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν· καὶ λάχανον κενωτικὸν γαστροῦ· ὄθεν καὶ τὸ λαπάσαι· κενῶσαι. Ὀμηρος. — νέων ² ἀλάπαξε φάλαγγας· ἀντὶ τοῦ πορθῶν ἐκένου.

Λαπάττων: καλάσων καὶ λαρον ποιῶν. (208)

Λακήττειν: τὸ ψεύδεσθαι· καὶ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ λαπήκτης, ὁ ψεύστης διὰ τοῦ κ· ὡς σαλπύκτης· συρίγκτης· οἱ δὲ Λωριεῖς διὰ τοῦ σ· λαμπιστήν καὶ λαμπίζειν. ³ 5

Λακίεις: λακίξεις.

Λακιστής: ψεύστης· προπατής.*

Λακίστρια: μετεωριζομένη· φεμβομένη· θέλουσα εὐφραίνεισθαι.

Λακτώμενος: ἀπὸ τοῦ λάπτειν εἴρηται· ὁ αἰσχρολοιοχός. 10

Λαρινοί ⁴ βόες: οἱ ἐν Ἠλείῳ ἀπὸ Λαρείνου βουκόλου κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς, ὡς Λύκος· ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε· Πρόξενος ⁵ δὲ αὐτὸν τὸν Ἡ-15 ρακλῆα ἀνεῖναι τινας τῶι Λαδωνάῳ Διί· Ἀπολλόδωρος δὲ τοὺς εὐτραφεῖς λαρίνους· λαρινεύειν ⁶ γάρ τὸ σιτεύειν.

Λαρινοί: ⁴ οἱ πίονες: σιτιστοί· λιπαροί.

¹ Λαπαδες scil. m. pr. in Λεπάδες mut. corr.

² νεῶν (sic) ἀλαπάσαι φ. ἀντιπορθῶν ἐκένου. In νεῶν accentum om. Porsonus.

³ λαμπίζειν in λαμπιστήν mut. corr.

* Inc. πετῆς f. 52. c. 1.

⁴ Λαρινοί bis primo, sed e erasum.

⁵ πρόξενον statim in -ος mut.

⁶ λαρίνους et λαρινεύειν

Λάρκος: φορμός ἐστίν εἰς ὃν ἄνθρακας² ἐπέβαλον· κέ-
 20 χρηται τῷ ὀνόματι· Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ
 ἕτεροι.

Λάρκος: ἀνθρακικὸν σκεῦος.

Λαρόν: χλιαρόν· προσηνές· ἡδύ.

(209) Λάρναξ: σορός² ἢ κιβωτός.

Λαρος ἐν Νεμέσει: παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων.

Λαρυγγα: ἀρρενικῶς λέγουσιν· οὕτως Εὐπολις.

5 Λαρυγγεῖν: τὸ πλατύνειν* τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ
 φύσιν φθέγγεσθαι· ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ
 λάρυγγι χρῆσθαι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησι-
 φῶντος.

Λάσανα: χυτρόποδες κυρίως· ἤδη δὲ καὶ τὸ παρακλή-
 10 σιον ἐφ' ὧν ἂν τις ἴκνον ἐπιστήσειεν ἢ τί τῶν τοιού-
 των καὶ τῶν ὁμοίων· ἐφ' ὧν ἐψεται τι καὶ φεύγεται·
 καὶ ἐφ' ὧν ἀπακράτου ἐλεγον· οὕτω Φερέκράτης.³

Λάσια: δασέα.

15 Λάσιοι: πολύτριχοι ἢ συντετοί.

Λάσιον: λινοῦν περιζῶμα.

Λασιόκωφος: ὁ λίαν κωφός· οἶον, λάσια τὰ ὦτα ἔχων,
 ὡς συγκεκωφῶσθαι καὶ ἀναισθητεῖν.

Λασθαί: συμφοραί.

20 Λάσκε: λέγει.

Λάσταυρος: λασιόταυροι καὶ ἐξωστρηκότες σφόδρα.

Λάταγες:⁴ οἱ κότταβοι· εἰώθασι γὰρ παρὰ τὰς μέθας,
 χαλκίον τρογγύλον ἐμφερές κρानीω τιθέντες ἐν μέ-
 25 σαι καὶ τούτου στοχαζόμενοι, τοὺς κοττάβους βάλλειν

¹ θ ex em. pro τ, ut videtur.

² σορός * Inc. τύνην f. 52. c. 2.

³ φρικ Α [m. pr.] ut videtur, sed φ²ρεκ Β. [corrector] Porson. Β.

⁴ τ dupl.

περὶ τινῶν ἄθλων καθάπερ οἱ κυβεύοντες· ἐπρίνετο (210)
 δὲ νικᾶν ὁ τοῦ* χαλκίου τυχῶν καὶ μέγιστον ποιή-
 σασ ψόφον· ἐτίθετο δὲ ἑκαθλα ὡὰ καὶ τραγήματα·
 ἃ ἐκαλεῖτο κοττάβια.

Λάτρις: θεράπαινα· δούλη· προσαιτις.¹

Λατύπη: λιθουργική· ἢ τὸ λεπτόν τοῦ λίθου. 5

Λαύρα: ῥύμη· δι' ἧς ὁ λαὸς ἐπανέρχεται.

Λαυκανία: τὸ ἀπηρετημένον τοῦ γαργαρεῶνος.

Λαυρεῖον:² τόκος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ ἀργύρια ἦν
 μέταλλα.

Λαυροστάται: μέσοι τοῦ χοροῦ.³ οἷοναι γὰρ ἐν στενω-10
 πῶ εἰσὶ φαυλότεροι δὲ οὗτοι· οὕτω Κρατῖνος.

Λάφυρα: τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἐτι ζώντων λαμβανόμενα·
 τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν σκῦλα λέγεται.⁴

Λαφύξας: διασπαράξας· ἀφειδῶς θοινησάμενος.

Λαφυττεῖν:⁴ ἀναλίσκειν ἀθρόως καὶ ἀσώτως· καὶ λα-15
 φυγμὸς ἢ τοιαύτη δαπάνη· οὕτως Ἀριστεοφάνης.

Λαχανίζεσθαι: ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν· ὡς ξυλλί-
 σθαι καὶ φρυγανίζεσθαι.

Λαχεῖν δίκης: τὸ παλαιὸν πολλῶν ὄντων οὐ βουίλοντα
 εἰς δικαστήριον εἰσιέναι, ἢ οἱ ἄρχοντες ἵνα κατὰ τά-20
 ξιν εἰσιώσιν, κλήρω † λαχεῖν αὐτοὺς τῆς δίκης διέ-
 ταττον· ἢ λαχεῖν δίκης ἐστίν, ὡς ἔνιοι, οἶον⁵ τὸ τυ-
 χεῖν· ὡσπερ ὑπνου λαχεῖν καὶ τροφῆς καὶ πᾶν τοι-
 οῦτων.

Λαχεῖν δίκην: δικάσασθαι. (211)

Λάχνη: τρίχωσης· λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς πεφαλῆς ἄφρος.

* Inc. f. 52. c. 5.

¹ Primo - της

² Accent. om. tum ἀργύρια et μέταλλα.

³ χοροῦ in χωροῦ, vel vice versa, statim mutatum.

⁴ Λαφυτεῖν

† Inc. f. 52. c. 4.

⁵ οἶον om. Poison.

Λαχνηέντα: δασέα¹ τετριχωμένα.

5 Λαχνος: δασύς.

Λάχος: μέρος κλήρος.

Λάψαι: τῆι γλώττη πιεῖν.

Λάων: δεδορκώς²· διὸ καὶ κατὰ ἀπόφασιν ἀλαός³ ὁ τυφλός· ἔτιοι δὲ ἀπέδωκαν φθεγγόμενος· μαχόμενος

10 ἄμφω.

Λείαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος· σχῆμα ἀκολάστων³· Ἀριστοφάνης.

Λεβαδεία⁴: πόλις Βοιωτίας, ἐν ἧ Διὸς μαντεῖον, Τροφονίου κατασκευάσαντος.

15 Λεβερὶς: τὸ γῆρας ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις.

Λεβηρίς: ὄρνειόν τι δυσσοιώνιστον.

Λέγει: τοὺς χρόνους ἐναλλάσσουν· ὡς καὶ τὸ γαμῆ ἀντὶ τοῦ ἔγνημεν.

Λέγειν: ἀντὶ τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ συλλέγειν.

20 Λαγνώδες: ποικίλον.

Λαγωνῆσαι: ἀντὶ τοῦ παῖσαι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ληλασία: αἰχμαλωσία.

Ληλατεύειν: ληστεύειν· ἀρπάζειν.

Λεῖα: ἡ ἐν πολέμῳ ὠφέλεια· καὶ λεία, ἀροῦραι.

25 Λεῖας⁵: πραιδάς ἀπὸ πολεμίων.

(212) Λεῖβαι: βάλλει· στάζει.

Λεῖβηθρον: ὀχετὸς ὑδραγωγικός.

Λειόβατος: ἰχθύος εἶδος· ἔστι δὲ ὅμοιον νάρκη.

Λεικομαρτύριον: ἀδικήματος εἶδος· ἐφ' ᾧ γραφὴ ἦν,

5 εἰτις ἐκλείπει μαρτυρίαν· ἔοικεν δὲ πως τῷ⁶ ἐκκλητεῦ-
εῖν· πλὴν ὅτι ὁ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν θελήσας μαρτυρεῖν

¹ Λαων δεδορκως:

² ἄλλος

³ Accent. a no in λά μοx transtulit.

⁴ Λεβαδία

* Inc. σαι f. 55. c. 1.

⁵ ζ in litura ab alio.

⁶ τὸ

ἔξεκλητεύετο· ὁ δὲ ὑποσχόμενος μὲν, ἐκλικῶν δὲ, λει-
πομαρτυρίου ἐκρίνετο· ὡσπερ καὶ ὁ μὲν μὴ ὄσως
στρατευσάμενος ἀστρατείας· ὁ δὲ στρατευσάμενος μὲν,¹⁰
λικῶν δὲ τὴν τάξιν, λειποταξίας.

Λειπομαρτυρίου δίκη: τοῖς ἐπισταμένοις τί τῶν πεπραγ-
μένων καὶ μάρτυσιν ὑπεσχημένοις ἐν δικαστηρίῳ· εἶτα
δὲ ὕστερον ἀποφυγοῦσιν ἐλάγχανον δίκην· καὶ μὲν¹⁵
ἤλωσαν, ἐτιμῶντο κατ' ἀξίαν· εἰ δὲ μὴ ἔλοι ὁ διώκων,
πρόστιμον ἐτίθετο δραχμῆν.

[Λειμῶϊ¹ Μηλίῳι: παροιμία· ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπάκω-
σαν Μηλίους πολιορκῶντες λιμῶϊ· ὡς Θουκυδίδης ἐν
τῇ ε'.]

Λειμών: ἀνθηρὸς τόπος. 20

Λείρια: ἄνθη· ἢ κρίνα.

* Λειριόντα: ἀκαλὰ παρὰ τὴν λειότητα· λείριον γὰρ τὸ
ἄνθος· προσηνῆ· τερπνά· ἠδέα.

Λειτά:² τὰ δημόσια· λειτὰ² δὲ ὡς εἰ τὰ ἱμάτια παρ'
Ὀμήρῳι. 25

Λειτόν: τὸν πένητα ὡς ἡμεῖς· οὕτω Μένανδρος.

Λειτουργίας: ὑπηρεσίας. (215)

Λειτουργική: κυρίως μὲν ἡ ἱερατικὴ· καταχρηστικῶς δὲ
ἡ δουλική.

Λειψαιμεῖ: λείπεται αἵματος.

Λειώσας: διακόψας. 5

Λεκανεῖς: ἐν τοῖς ἐπαυλίοις οἱ πατέρες ταῖς νύμφαις
δῶρα ἔπεμπον· ἐν μὲν ταῖς κόλτισι³ χρυσία· ἐν δὲ
ταῖς λεκανισι παρθενικὰ καλύγνια.

Λεκανεῖς: περαμέα λοκάς· καὶ τὰ ἐκπέταλα τρυβλία.

Λεκάνη: παρώνυμος κοῦ λέκους· οὐχὶ ἀπὸ τοῦ λάλακος·¹⁰

¹ Λιμῶ. Haec in ima pag. a manu antiqua.

* Inc. - f. 53. c. 2.

² Accent. om. bis.

³ κόλτισι — λεκανεῖσι

λάλαικος δὲ πλατὺ καὶ ἐκπέταλον καὶ ἀνασπικεσμένον
 ἀγγεῖον· ἀλλ' οἱ παλαιοὶ, ὃ ἡμεῖς λεκάνην, ποδοσε-
 πτήρα ἰκάλουν· λεκάνιον δὲ καὶ λεκανίδα ἀγγεῖα ὅτα
 15 ἔχοντα πρὸς ὑποδοχὴν ὄψων καὶ τοιούτων τιῶν· οὕ-
 τως Ἀριστοφάνης.

Λεκάρια: λεκανίδα.

Λεκαφύταινα: εὐρεῖα.

[Λεῖαινα¹: ἐπὶ τυροκνήστιδος: * σχῆμα ἀκόλαστον.]

Λέκρανα: οἱ ἀγκῶνες.

20 Λέκτροις: κοίταις.

Λέκτρον; κοίτη.

Λελάβηκεν: Ἡρόδοτος· καὶ καταλελάβηκεν.

Λελάφασιν: οἶον πεκώκασιν.

Λελιουργημένα: κεκαλλωπισμένα.

25 Λέλογας: ἀντὶ τοῦ εἰρηκας λέγουσι.

Λέλογχεν: ἔτυχεν· ἀπῆλαυσεν.

(214) Λέκος καὶ λεκίσκιον· καὶ λεκάνη καὶ λεκανίς· τὰ ἐκπέ-
 ταλα τρυβλία· οὕτως Ἀριστοφάνης.²

Λελεπασμένον: πεπεμμένον· οὕτως Στράτις.³

Λελυθρωμένον: ὅλον ἐξ αἵματος πλυνόμενον· αἵματω-
 5 μόνακ.

Λέμβον: μικρὸν πλοῖον.

Λέμβος: εἶδος νεῶς.

Λέμβος: ἐφόλκιον· καὶ λέμβαρχοι, οἱ τοῖς ἐφολκίοις
 πλέοντες.

10 Λέμμα: λέκισμα.

Λέμμα: κυρίως μὲν ὁ φλοιὸς καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ
 τοῦ δέρματος καὶ τοῦ ἀνθρώπαιου· ἐν Τιμαίει.

Λέμμας: πέκωκας.

¹ εὐρεῖα· λέαινα etc. junotim.

* Inc. f. 53. p. 3.

² ἀριστο /

³ τ σημει.

Λέμφοι: τὰ θνησεῖδια τῶν θρημμάτων καὶ ξηρὰ ὑπὸ νόσου. 15

Λέμφος: ἀνόητος· μυξώδης. 12

Λέμφοις: τὰς πεπηγυίας μύξας.

Λέξεται: λεχθήσεται.

* *Λέοντα* ξυρῶς: παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων. 20

Λεοντή: ἡ δορὰ τοῦ λέοντος.

Λεοντίς: φυλὴ Ἀθήνησιν· ἀπὸ Λεῶ τοῦ Ὀρφείου.

Λεωφόρος: δημοσία ὁδός.

Λεκαδευόμενος: λεκάδας συλλέγων.

Λεκάδνα: οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἴκπων. 25

Λεκαργοί: οἱ τὰς λακάρας λευκὰς ἔχοντες.

Λεκάσται:¹ κύλικες τινὲς οὕτως ἑκαλοῦντο· Κρατῖνος. (H15)

Λέκατνα: οἱ περὶ τὰ στήθη τῶν ὑποζυγίων ἱμάντες.

Λέκραι: λεπίδας ἔχοντα ταρίχη καὶ λεβία² καλοῦνται, 5

Λέκρουν: τῆς Τριφυλλίας πόλις· ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τραχέος ὄρους· οἱ δ' ἀπὸ τοῦ τοὺς κτίζοντας αὐτὴν νόσω χρήσασθαι λέκραι.

Λεκτὰ πλοῖα: τὰ μικρὰ· ἡ Θουκυδίδης.

Λέκτει: κατεσθίει· οὕτως Εὐπόλις. 10

Λεκτηκίς: λέκτας.

Λεκτὴν πλέκειν: λεγόμενον τί ἐπὶ τῶν πανήτων· οἷα ἀφριβῆ· στεγὴν· ἀσθενῆ.

Λεκτογέαν:³ κακὸς ἀγρός· λεπτὴ γῆ· λιπαρά.⁴

Λεκτολογία:⁵ "Ἐρμιάκος Δημόταις. 15

Λεκτόμιτον φάρος: τὸ λεπτὸν ἱμάτιον.

* *Λέρνη θεατῶν*: ἀντὶ τοῦ κακῶν θιάτρον· Κρατῖνος.⁶

¹ Inc. f. 55. c. 4.

² Accent. om. ter.

³ λιπαρά. Em. m, multo recentior.

⁴ Is suprasc. eodem tempore.

⁵ Inc. f. 54. c. 1.

⁶ ἀντίκατον θιάτρον κρατεῖ

οἱ μὲν διὰ τὴν ὕδραν· οἱ δὲ διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους τὰ
καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν· ὁ γὰρ Δαναὸς ἐν τῇ Λέρνῃ
20 τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιαδῶν ἀπέθετο· καὶ, ὡς εἰκός,
ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσεν τὰ δεισῆμα ἐκεῖ ὀρίπτειν.

Λεσβίων ἀξία: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

Λεσβίων ὠδάν: ¹ τὸν Φρύσιχον· οἱ δὲ Εὐαίνετον.

(216) Λεσβισαί: μολῦναι τὸ στόμα· Λεσβιοὶ γὰρ διεβάλλοντο. ²

Λέσχαι: οἱ τόποι εἰς οὓς συνιώντες ἐλέσχαινον.

Λέσχαι: λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τάπους, ἐν οἷς
5 σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. Ὁμηρος· Οὐκ
ἐθέλεις ³ εὔδειν χαλκήϊον ἐς ὄμον ἐλθῶν, Ἡέ που
ἐς λέσχην· Κλεάνθης δὲ φησὶν ἀπονενεμηθεῖσθαι τῷ
Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας· ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι·
10 καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀπόλλω περ' ἐνίοις λέσχην ὄρειον
ἐπικαλεῖσθαι.

Λέσχη: πολλὴ ὁμίλια· φλυαρία· τὸ δὲ παλαιὸν αἱ κα-
θέδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰσέθεσαν φιλοσοφεῖν ἀνδρῶ-
ζόμενοι, λέσχαι ἐκαλοῦντο· οὕτω φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς
ἐν ἁ φιλοσοφουμένων.

15* Λεσχηνεύειν: φλυαρεῖν.

Λευγαλία: διάβροχος· οὕτω Σοφοκλῆς.

Λευκάς: νῆσος ἐστὶν πρὸ τῆς ἠπείρου κειμένη.

Λευκαὶ φρένες: μαινόμεναι· καὶ ἀγαθαί, ἢ ἡμέραι.

Λευκάτης: σκόπελος τῆς ἠπείρου· ἀφ' οὗ ὀρίττουσιν ἀν-
20 τοὺς εἰς τὸ πέλαγος οἱ ἱερεῖς· Σακφῶ δὲ πρώτην ἐπὶ
Φάωνι τοῦτο ποιῆσαι τὴν κοιῆτριαν· οἱ δὲ τὴν ἑταί-
ραν· ἐγένετο γὰρ ἄλλη Λεσβία ἑταῖρα.

Λεύκη: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· τοὺς
ἐστεφανωμένους τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ· ἐστέ-
25 φοντο δὲ οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ, διὰ τὸ

¹ ὠδόν

³ οὐ θέλεις

² διεβαλλον

* Inc. f. 54. c. 2.

χρόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτόν, χρόνιον δὲ καὶ τὸν² τῆς Περσεφόνης Διώνυσον τὴν δὲ λεύκην πεφυκέσθαι φασὶν² (217) πρὸς ταῖς Ἀχέραντι· ὄθεν καὶ Ἀχερωΐδα³ καλεῖσθαι αὐτὴν παρ' Ὀμήρωι.

Λευκὴ ἀκτὴ: πλειόνων ἄντων λευκῶν, Λυσίας τοὺς ἐν Προποντίδι μνημονεῖει.

Λευκὴ ἡμέρα: ἡ ἀγαθὴ καὶ ἐπ' εὐφροσύνη· Εὐπολις⁵ Κόλαξι.

Λευκὴν μάζαν φυρῶ σοι: παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπεσχουμένων.

Λευκὴ στάθμη: ἐπὶ τῶν ἀδηλα* ἀδήλοις σημειουμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνέντων· Σοφοκλῆς Κηφάλωνι·⁴ 10 Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, Οὐ μᾶλλον ἢ λευκῶι λίθωι λευκὴ στάθμη.

Λευκόνιον: δῆμος Λεοντίδος· οἱ καὶ Λευκόνιοι.

Λευκοί: οἱ δειλοὶ⁵ καὶ λεγκόπυγοι.

Λευκοκύγουσ: δειλοῦσ· ὡσ μελαμπύγουσ τοὺσ ἀνδράουσ.¹⁵

Λευκόσυροι: οἱ Καπκάδοκεσ· καὶ οὓσ οἱ Ἴωνεσ Σύρουσ.

Λευκόρυτουσ: δειλοῦσ.

Λευκώλανοσ: λευκοβραχίων.

Λεύκωμα: τοῖχοσ ἐστὶ γύψωι ἀηλημιμένος, πρὸσ γραφῆν τινῶν πολιτικῶν ἐπιτήδειοσ.²⁰

Λεύκτρα: χωρίον Βοιωτίου περὶ Θεσπίασ.

Λευχεύμων: λευκοφόροσ.

Λέχαιον: ἐπίγειον Κορινθίων.

Λέχοσ: συνουσία· κολίτη· μίξισ.²⁵

Λεχώ: ἡ ἀρτίτοκοσ.⁽²¹⁸⁾

Λεωκόρητοσ: ἐξωλοθρευμένοσ· τὸ γὰρ λέωσ ἐστὶ τελέωσ·

Ἀρχιλοχοσ· Δείωσ⁶ γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον· καὶ λεουργόσ ἀπὸ τούτου, ὁ μεγαλουργόσ.⁵

² τὸ ² φησὶν ³ ἀχερωΐδα * Inc. δηλα f. 54. c. 5.

⁴ κιδ. ⁵ δῆλοι, τὸν δῆλοσ ⁶ λειωσ

Λεωκόριον: Λερόν Ἀθήνησι· τοῦ δὲ Λεῶ. θυγατέρες ἐγένοντο τρεῖς· Φρασιθέα· Θεόπη· Εὐβούλη· αἱ παρθέναι ὑπὲρ τῆς πόλεως* ἐσφαγιασθήσαν κατά χρησμόν,¹
 10 ἐκόντος τοῦ πατρὸς ἐπιδόντος· ὁ δὲ Λεῶς υἱὸς ἦν Ὀρφείως, οὗ ἐπώνυμος καὶ ἡ Λεοντίς φυλῆ.

Λεωκόριον: ἐν μέσῳ τῶι Κεραμεικῶι ἡρώϊον· Λεῶς γάρ ὁ Ὀρφείως, υἱὸν μὲν ἔσχε Κύλανθον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φρασιθέαν, Θεόπην, Εὐβούλην· ἃς ὑπὲρ τῆς
 15 χώρας σφαγιασθείσας ἔτι παρθένους ἐτέλεψαν Ἀθηναῖοι τῶι ἡρώϊω.

Λεοπετρία: λεῖος λίθος.

Λεωργόν: ἐν τῶι ω, καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἰωνεῖς· καὶ Ξενοφῶν· θερμουργότατον καὶ λεωργότατον· Λωριεῖς δὲ
 20 διὰ τοῦ ου, λεουργόν.

Λεῶς: ὁ λαὸς, ὁ ὄχλος, Ἀττικῶς.

Λῆγε: καύου.

Ληθεῖων: λήθη.

Λήθην κυνῶν: λήθην ἐμποιοῦντων φαρμάκων.²

25 Ληΐδιον: ἱμάτιον· τριβώνιον· ληΐδιω δὲ τριβωνώδης ἡ χλαμύς.

(219) Λήιον: ὁ χλωρὸς σῖτος.

Ληίσθεις: ληστευθεῖς.

Ληιστάς: καὶ τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ.

Λῆια: σιτοφόρα πεδία· χωράφια.

5 Ληισταί: ἀντὶ τοῦ πειραταί.

Ληιτόν:³ δημόσιον.

Ληίστατο: ἐμερίστατο ἢ ἐλαφυραγωγῆσεν.

Ληίζεται: αἰχμαλωτίζει· διαρκάζει·** παρθεῖ· ἰρημοῖ·
 10 ἕως δὲ καὶ ἐν καθητικῶι σημαυνομένωι λέγεται.

* Inc. f. 54. c. 4.

¹ χρόνον

² φάρμακον

³ Accent. om.

** Inc. πάξει f. 55. c. 1.

(Ληστικὸν καὶ ληστρικὸν διαφέρει: τὸ μὲν γὰρ ἐπέως τοῦ
 ρ, σημαίνει τὸ σύστημα τῶν ληστῶν· τὸ δὲ μετὰ τοῦ
 ρ, τὸ κτήμα τῶν ληστῶν· Θουκυδίδης ἂ· τό, τε λη-
 ιστικὸν καθήρει ἐκ τῆς θαλάττης.)²

Λητᾶσθαι: περιεῖναι. 15

Λητῆσαι: καῖσαι· καὶ ἐπὶ τοῦ πλησιάζει τίθεται· οὕτως
 Φερεκράτης.

Λητούμεσθ' ὅλην τὴν νύκτα: τουτέστι διαπυζόμεθα·²
 οὕτως Φερεκράτης.

Ληκύθον: τὴν τοῦ μύρου Ἀπτικοὶ καλοῦσιν ἀλάβαστον·²⁰
 ἄρσανακῶς δὲ τὸν ἀλάβαστον εἶπεν Ἡρόδοτος.

Ληκύθος: εἰώθεσαν ἐν ληκύθοις νομισμάτων ἔχεν νέων
 τινές· ὅθεν καὶ τοὺς ἐκδημοῦντας αὐτοληκύθους ἔλεγον.

Ληκυθιστής: ὁ μικρόφωνος· οὕτως Σοφοκλῆς. 25

Ληκί: ³ τὸ μύριον λέγουσι πρὸ ἀνδραϊοκ. (220)

Ληλάντου πεδίων: ⁴ τῆς Εὐβοίας ἀπὸ Ληλάντου βασι-
 λείως.

Λημαι: κύνθοι· ὄμματα.

Λημῶν χύτραις καὶ λημῶν κολοκύνταις: ἐπὶ τῶν λίαν
 παρορώντων καὶ ἀμβλυωτότων.

Λημῶν καὶ γλαμῶν: ⁵ τὸ λήμας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔχει.

Λημάτια: τὰ βουλευμάτια.

Λημμα: φρόνημα· κέρδος. 10

Λήμματα: προφητεῖαι· λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξ οἰκείας
 καρδίας ἀποφθέγματα.

* Λήμματα λέγουσι: λήψομαι δὲ οὐκέτι· οὐ μέντοι Δω-
 ρεῖς φυλάσσουνε τὴν ἀναλογίαν τοῦ λήψομαι.

² Haec in fine fol. 54. a m. antiqua.

³ ξόμεθα ³ Accent. om.

⁴ Ληλάντους: πεδίων τῆς E. Addit manus recens, τὸ νῦν
 λεγόμενον νείλαντον.

⁵ γλαμῶν (λ eod. temp.)

* Inc. f. 55. c. 2.

15 *Λημματίας*: * φρονηματίας· γεννάδας.

Λήμη: λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον, καὶ ἀμβλυώτεται παρασκευάζον.

Λημνία δίκη: ἡ κακίστη.

Λημνίων κῦρ: ἔστιν ἀναφορὰ ἐν Λήμνῳ κυρὸς χαλεκῆ

20 τίς.²

Λημνίων κακὸν βλέπων: κυρῶδες· καὶ παροιμία· Λημνίων κακόν· ἐκ γὰρ Ἀθηῶν ἀρπάσαντες γυναῖκας οἱ (921) Λημνιοὶ καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν, κατέσφαξαν αὐτάς μετὰ τῶν τέκνων· ἐπὶ³ δὲ Θόαντος αἱ γυναῖκες 5 τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον, ἅμα ταῖς τῶν Θραικῶν γυναῖξίν· ἐπὶ τῆι δυσωδίᾳ ἦν Μυρσίλος.⁴ μὲν διὰ τὸν Μηδείας ἐπὶ τῆι Ἰψικύλῃ ζῆλον κατασχεῖν Καίκατος δὲ διὰ τὸ ὀλιγορῆσαι τῆς Ἀφροδίτης τὰς Λημνίας· ἐνθεν τὰ μεγάλα κακὰ Λημνία λέγεται.

10 *Λήνος*: τὸ ἔριον οἱ ἀρχαῖοι.

Ληναῖον: περίβολος μέγας Ἀθηνησίων· ἐν ᾧ τοὺς ἀγῶνας ἤγον, πρὸ τοῦ τὸ θέατρον οἰκοδομηθῆναι, ὀνομάζοντες ἐπὶ Ληναίῳ· ἔστιν δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἱερὸν Διονύσου Ληναίου.

15* *Ληνος*: γαστριχὸν σκαῦος· ἢ ἄγγος ξύλινον οἴνου δεκτικόν.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον: εἰς ᾧ ἐνεγραφόοντο οἱ τελειωθέντες τῶν παιδῶν· οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν· παρὸ καὶ τούνομα γέγονε διὰ τὸ τῶν λήξεων 20 ἄρχεαι· λήξεις δὲ εἰσὶν οἱ τε κληροὶ καὶ αἱ οὐσίαι·

¹ bis μ

² Addit manus recens, σ' ὅτι καὶ ἐν τῇ νήσῳ λήμνω ἀναφορὰ κυρὸς ἔστιν, ὡς καὶ ἐν τῇ σκελίᾳ τὸ ἐναῖον.

³ ἐπὶ

⁴ Μυρσίλος. Mox sine acc. p. 224, 27. Ibi Μύρ. Porobnus, hic sine acc.

* Inc. f. 55. c. 13.

λήξις τὸ ἔγκλημα· καθ' οἷον λόγον φησὶν καὶ λαχεῖν δίκην.

Δηξιαρχικὸν γραμματεῖον· Ἀθηναίων τῶν ἀστῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἀρχεῖν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα πρα-
τιθεμένων τῶν δῆμων αὐτοῖς· καὶ ἐξ ἐκεῖνων τῶν 25
γραμματεῶν κληροῦσι τὰς ἀρχάς.

Δήξεις θεῶν· λαχοὶ· κληροὶ· τιμὴν· ἀρχῆς δὲ λήξιν, (222)
ἀντὶ τοῦ διακληρώσειν.

Λήξιν δίκης καὶ λαχεῖν δίκην· τὸ καταγγεῖλαι κρίσειν
ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασὶν· τὸ δὲ ἀντικαλέσαι, ἀν-
τιλαχεῖν· τὸ δὲ διανεμασθαι χρήματα, διαλαχεῖν. 6

Δήξις· παῦσις· ἡ μερίς· κληρονομία.

Δῆροι·² κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς.

Δῆρος·² φλύαρος· ματαιόφημος. 21

Δῆσομαι· ἐκιδάσθαι.² 10

Δηστικὴν· ἀφαιρετικὴν.

Δησοσαλιγκτας· τοὺς Τυρρηνοὺς· ἀπὸ Μισαίου τοῦ *
εὐρόντος.

Διάζειν· λίαν ἐσκοδακέναι. 6.

Διαινούσης· πραῦνοῦσης. 15

Λίαν ἐντός· σφόδρα πόρρω.

Διβαδία· πόλις τῆς Βοιωτίας.

Διβαδά· σταγόνα· κρήνη· ἐνυδρον τόπον. 22

Διβάξεις· ἀπαρρῦεις ἢ ἀποφθαρεῖς.

Διβάξω· φθερῶ. 20

Δίβανον· τὸ δένδρον θηλυκῶς· Πίνδαρος. (192)

Δίβερνα· καράβια.

Δίβηθρα· τὰ ἐφύδρα χωρία· καὶ αἱ διαρῦσεις τῶν ὑδά-
ταν· οὕτως Εὐπολις. 3

Διβρόν·³ τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀόρατον· οἱ τραγικοί. 25

¹ Accent. om. m. pr. bis.

² -ωμαί.

* Inc. f. 55. c. 4.

³ Accent. om.

(223) **Διγαίνετα**: τὸ τύπτειν ὡσπερ λέγειν εἰώθημεν τὸ ξαίνειν.

Διγαίνειν: ὀξέως ὀρμῶν.

Διγαίνων: κηρύσσων.

5 **Διγδην**: οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας.

Διγδος: χῶνος τρήματα ἔχων συνεχῆ τέσσαρα παρα-
κλήσια, δι' ὧν ὁ χαλκὸς ἠθίζεται.

Διγνύς: ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ.

Διγύς: ἡδύς· ὀξύς.

10 **Διγύφωνος**: ἡδύφωνος.

Διθολόγοι: οἰκοδόμοι.

Διθόλευστος: λιθοβόλητος.

Λίδων ποτίμων: μήποτε τῶν πόρων λέγει· οἱ πίνοντες
τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται·* ἢ τῶν τῆν σάρκα

15 τῶν ἐντιθεμένων καταναλισκόντων σωμάτων.

Λίδων χοαί: ἄργυρος καὶ χρυσός· καὶ γὰρ Εὐριπιδῆς
φησὶ· Λευκοὺς λίθους ἔχοντες ἀνχοῦσιν μέγα.

Λιδῶντας: τρισηλλάβως, οὐ λιθῶντας· Πλάτων φα-

Νόμων· καὶ βραγχῶν λέγουσιν, οὐ βραγχιῶν·² καὶ
20 ἕτερα τοιαῦτα.

Λίδον ἔψει:³ παροιμία· ἀδυνάτω ἐπιχειρεῖς.

Λίδος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· τῶν τε παρόν-
των καθ' ἓνα ἡμῶν οὕτως πρὸς τὸν λίθον ἔχοντες καὶ
25 ἔξορκούντες· εἰρήκασιν οὖν Ἀθηναῖοι πρὸς τινα λίθου
τοὺς ὄρκους ποιῆσαι, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος
ὑποδηλοῦσιν.

(224) **Διδουργός**: λιθογλύκτης.

Διδουλκῆσαι: τὸ στῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα.

Δικμήσονται: λείπονται.⁴

5 **Διμοδωριεῖς**:⁴ Πελοποννησίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήσαν-
τες εἰς Ρόδον καὶ Κνίδον.

* Inc. νονται f. 56. e. 1.

² ἔψει

³ λήξουσιν

⁴ βραχῶν et βραχῶν

⁴ -εῖς

Λιμῶ: κοσίωνῶ διασκορακίζω.

Λιμῶ: Μηλέω: παροιμία· ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μη-
λίους πολιορκούντες λιμῶ, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ
πέμπτῃ. 10

Λικνευτής: ἐπὶ δὲ τοῦ Διονύσου ἀπὸ τῶν λίκνων¹ ἐν ἧ
τὰ παιδία κοιμᾶται.

* Λίκνον: κόσκεινον ἦτοι πτύον.

Λικνοφόρος: ὁ φέρων τὸν λίκνον· καὶ γὰρ μυστικόν τι
σημεῖον τῆς Δημητρίου τροφῆς ἐτίθετο ἐπὶ τῶν λίκνων. 15

Λικνοφόρος: τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν
ἐπιτηδεῖον ἐστίν· ὁ δὲ τοῦτ' ἀφ' ἑρῶν λικνοφόρος λέ-
γοιτ' ἂν.

Λίμνη: τὴν θάλασσαν κυρίως. 20

Λιμὸν: ἄρρακαῶς οἱ Ἀττικοὶ τὴν λιμὸν.

Λινεύς: κιστρύς.

Λινὸν λινοῦ συνάπτεις: ἐπὶ τῶν τε αὐτῶν διὰ τῶν αὐτῶν
δρώντων· Στράτις² Ποταμοῖς καὶ Ἀριστείδης ὁ
φήτωρ καὶ Πλάτων. 25

Λινόν: κοινῶς μὲν ἄνθος· Θεόφραστος δὲ νάρκισσον·
Μυρσίλος δὲ Λαβριακοῖς εἶδος ἄνθους.

Λινόν: Ἡρακλείδης ὁ Παντικὸς ἐπισηθὴ οἱ παλαιοὶ³ λι-(225)
νοῖς ἀντὶ χορδῶν ἐχρῶντο· ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος ἤδη
χορδᾶς ἐπιστάμενος λινὸν καλεῖ· ἐγένοντο δὲ τρεῖς
ἤρωες Δίνοι· Καλλιόκης· ὁ δὲ Ἀλκιόκης καὶ Ἀπόλ-
λωνος· τρίτος δὲ Ψαμάθης τῆς Κροτίου καὶ Ἀπόλ-
λωνος.

Λινόπται: ⁴ οἱ ἀποδοκούμενοι τὰ ἐμπλεκόμενα τοῖς κυ-
νηγετικοῖς λίνοις θηρία· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τοὺς φυ-
λάσσοντας τὰς οἰκίας ὁμοίως ἔλεγον.

Λινόπληγος: φρετόπληγος. 10

¹ λήκνων

* Inc. f. 56. c. 2.

² τ semel.

³ οἱ τοῖς παλαιοῖς

⁴ Λινοπται

* Λιξαι: ἐκτεταμένως· Ἀριστοφάνης Ἰσπεύσει.

Λίκα ἀλείφασθαι: τὸ ἐλαίω ἀλείφασθαι λέγουσιν.

Λικάρα: μία τῶν καλουμένων Διόλου νήσων· περὶ τὴν Σικελίαν δὲ ἡ Λικάρα.

15 Λικαρίζετε μένοντες: προσεδρεύετε μένοντες· ἢ ἐπιμει-
λεῖσθε μένοντες.

Λικαρεῖ: παρακαλεῖ.

Λικαρεῖν: τὸ σφόδρα προσκαρτερεῖν καὶ δεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ λίαν παρεῖναι καὶ ἄξιοῦν.

20 Λικαρές: συνεχές.

Λικαρήσι: κριτικὸς· λίαν ἐγκείμενος.

Λικερνούοντας: πενιχρούς.¹

Λικέρνητες: ἦτοι λιποκόλεις ἢ κέρητες· τὸ δὲ ὄνομα καὶ
25 παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ὅτ' ἂν παρωδῶσι τοὺς Ἴωνας.

Λικομαρτύριον: Λυσίας· καὶ λειποτάξιον Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ Πλάτων ἐν Ἀδώνιδι.

(226) Λικογνώμων: ὁ μηκέτι ἔχων ὀδόντας· γνώμα² γὰρ καὶ γνώμων, ὁ τῶν ὑποζυγίων ὀδούς· ἀφ' οὗ τὰς ἡλικίας αὐτῶν διαγινώσκωμεν.

Λικοτάκτης: φυγᾶς· τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπὼν.

5 Λικοταπήσας: καταλείψας· φυγῶν.

Λικῶσι: λιπαρῶσι.

Λίριον: κοινῶς τὸ ἄνθος³ καὶ ἴδιως τὸν νάρκισσον κα-
λουσιν·⁴ Ἀττικοί.

Λισάνει: ⁵ ἀγαθὴ ἢ φίλη· Λάκωνες.

10 Λίσσομαι: ἐκετεύω.

Λίσπας: ἐκώμωδοῦντο λίσπαι οἱ⁶ Ἀθηναῖοι, ἀπὸ Θη-
αίας· ἐπεὶ Ἑρακλῆς δοκεῖ ἀρπάσαι ἀπὸ τῆς πέτρας

¹ Inc. f. 56. c. 3.

² περιχρόους

³ γνώμα

⁴ Inc. σιν f. 56. c. 4.

⁵ Λισάνεις: (εἰ ejusd. ut patet.)

⁶ λίσπαι αἶθ.

τὸν Θηρία ὁ τὴν ἐν Αἴδου εἰς μίαν² τὴν πρὸς τὴν
πέτραν τῶν ἰσχυίων.

Λίσκαι: οἱ³ μέσοι δικασπισμένοι ἀστράγαλοι καὶ ἐπι-15
τριμμένοι· καὶ λίσκη γλώσσα, ἡ ἐπιτετριμμένη· λέ-
γονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσκαι, διὰ τὸ
ναυτικούς ὄντας ἕνεκα τῆς ἐν τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς
ἐφάδρας ἀπογλαδίτους εἶναι· ἐν αὐτῷ δὲ διὰ τὸ Θηρία μετὰ 20
Πειριθίου καταβάττα εἰς Αἴδου καὶ πρὸς τινα πέτραν
ὑπὸ Περσεφόνης ἐκκαθεσθέντα σὺν τῷ Πειριθίῳ·
Ἡρακλείους ἐπὶ τὸν Κέρβερον καταλθόντος, παρὰ τῆς
θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτησαμένου, καὶ τῆς πέτρας ἀπο- (227)
σκῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσηνωμένον αὐτῷ
τῶν γλουτῶν μέρος· διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοῖς
λοικοῖς Ἀθηναίοις οὕτως ὀνομάζεσθαι.

Λισερῖον: στρογγύλον· κρυπτικόν· ὃ ἡμαῖς τηγανόστραφον. 5

Λισχρός: φειδωλός.

Λιτάζομαι: παρακαλῶ· δέσφαι.

Λιτανεύει: εὐχεται.

Λιταργίζεν: τρέχειν. 10

* **Λιταργίσαι:** κνίσαι.

Λιταργισῶμεν: ὀξυνοῦμεν.

Λιτή: τῆς Μακεδονίας· ἧς Ἰπερίδης ἐν τῷ κατὰ Ἀθ-
μάδον μνημονεύει.

Λιτή: παράκλησις. 15

Λιτοῖς: ψιλοῖς· εὐτελέειν.

Λίτρα: ἦν μὲν, καὶ νόμισμά· τε, ὡς Αἰφελος· ἐπὶ δὲ τοῦ
σταθμοῦ Ἐπίχαρμός τε καὶ Εὐφρων ἐχρήσαντο· Ζο-
φοκλῆς δὲ λιτροσκόπον φησὶ τὸν ἀργυραμοιβὸν ἀπὸ
τοῦ νόμισματος. 20

¹ ὡσμ. an ὡς μ. n. l. In marg. nota hujusmodi / corruptelae index.

² Λισκαῖοι: μέσοι * Inc. f. 57. σ' 1. ³ Λιταργισομεν

ἄφρα γὰρ ἡ νομισμαδότης βασιλοῦς τὴν οὐδ' ἀφ' ἧς καὶ
 λιτροδόχην καλοῦσιν.

2 Ἄερον: οὐ νέτρον Ἀττικοί· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λιυέραςαν: ὠδήν τιὰ ἦν ἄδουσιν οἱ θερζζοντες, φῶς
 25 ἐπισημον τιὰ γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Λιυέραςαν
 ἀνακαλούμενοι· ἦν δ' οὗτος Μίδα υἱός² νόθος, οἰκῶν
 (228) δὲ ἐν Καλαίταις τῆς Φρυγίας τοὺς παριόντας ἠγάγκα-
 ζεν σὺν αὐτῷ θερζζειν· εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς
 τῷ δρεκάνωι, τὸ λοιπὸν σῶμα τοῖς δράγμασιν ἐνε-
 6 λῶν ἠίδεν· ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· ἡ δὲ ὠδή
 βάρβαρος· Φρύγις γὰρ αὐτὴν ἠίδον.

Λιυέραςης: εἶδος ωἰδῆς· Μάνανδρος Καλκηδονίωι· Αἰ-
 δοντα Λιυέραςην ἀπ' ἀρίστου τέως· οἱ δὲ αὐλήσεως
 γένος· Μίδου³ δὲ ἦν ὁ Λιυέραςης νόθος⁴ υἱός· κα-
 10 τοικῶν δὲ ἐν Καλαίταις, τοὺς παριόντας ὑπὸδεχόμε-
 νος, ἠγάγκαζεν μετ' αὐτοῦ θερζζειν· εἶτα ἀποκόπτων
 τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμα-
 σιν· ἀπέθανεν δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· εἰς τιμὴν δὲ τοῦ
 Μίδου⁵ θεριστικὸς ὕμνος ἐκ' αὐτῷ συνετέθη.

15 Λιφαιμεῖ: αἰμορροεῖ· λείπει τῷ αἵματι.

Λιχνεύουσα: λιχνῶς ζητοῦσα.

Λιχνάια:⁶ πίνκνωσις.

Λίχνος: προαπτόμενος τῶν ὄψων· κατεπιθυμῶν· λιμ-
 βός· λαιμαργος.

20 Λιψύδριον: χωρίον⁷ τῆς Ἀττικῆς.

Λοβός: τὸ ἄκρον τοῦ ὠτλου.

Λογγάσω: στραγγεῦσθαι⁸· ὃ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγ-

² νομιμοδ.

³ οὗτος μὲν δανος, et / in marg.

⁴ μήδου, et inc. δου f. 57. c. 2.

⁵ νόθου

⁶ μήδου

⁷ Λιχνια

⁸ ὁ

⁹ Λογγάσα: στραγγεῦσθαι

γονεύσω λέγομεν· Δισχύλος δὲ ἐξ ἄν τὰ ἀπόγεια δοῦ-
σιν, τὰ ² λογγάσια.

Λογάδην: ἐπλίκετος. (229)

Λογίαι: ἐκλογαί· καρποφορίαι.

Λογισμὸν: ἡ λογιστικὴ τέχνη ὡς Ἴσοκράτης Βουσίρδι.²

Λογισμὸς: ὅτε μὲν συνήθως· ὅτε δὲ ἐπὶ ψήφου ἔλεγον.⁵

Λογισταί: οἱ μεθοδικοὶ καὶ περίφημοι.

Λογισταί· καὶ λογιστήρια: ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίοις οἱ
λογισταί· εἰσὶν δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα· οἱ τὰς εὐθιῶνας
τῶν δικωτημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις ⁴ τριάκοντα·
ὅτ' ἂν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἄρχοντες· λογιστήρια ¹⁰
δὲ ἔστι τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα· ὡς Δελναρχος καὶ
Ἀνδοκίδης δηλοῦσιν.

Λογιστής: κριτής· δοκιμαστής· ἐξεταστής.

Λογογράφος: ὁ δίκας ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφων.

Λόγου· ἔχαιν: ἀντὶ τοῦ φροντίζειν· Θεόπομπος· Φελεπτι-¹⁵
κῶν πρώτῳ.

Λογοποιός: ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος· Ἴσοκράτης
καὶ Ἡρόδοτος.

Λογοποιῶν: πλαττων λόγους ψευδεῖς.

Λόγου τυχεῖν: ἀντὶ ταῦ ἐκαίταν· Δημοσθένης ἐν τῷ ²⁰
κατὰ Κτησιφῶντος.

Λόγου χάριν: φησὶν Ἰπερίδης.

Λογάρια: Φαίδων Σωκρατικὸς ³ Ζωπύρωι.

Λοιβή: σπανδὴ· θυσία.

Λοιγῶν: φθορῶν· ὀλεθρον. ²⁵

Λοιδίας: ποταμὸς Μακεδονίας· οὗ Δισχίνης μέμνηται. (230)

Λοιδορούμενος: ἀντὶ τοῦ λοιδορῶν.

Λοιδορησμός: λέγουσιν ἀντὶ * * * * ⁴

¹ τὰ om. G. recte. ² βουσιρδι * Inc. μέραις f. 57. c. 3.

³ σωκρατικῶς, et hunc artic. cum praecedente confundit.

⁴ Versus spatium, et / in m.

- 6 *Λοιμύεται*: φθοροποιεῖ· βλάπτει.
Λοιπὰ ἄττα:² λοιπὰ τινά.
Λοίοθω: ἐσχάτωι.
Λοκρῶν ξυνθήματα:³ παροιμίαι· τάσσεται ἐπὶ τῶν παρὰ
 ρακρονομένων.
 10⁴ *Λολλοῖν*: τὰ παιδία τὸν θεόν· οὕτως Ἑρμικκος.
Λοξίας: εἰώθασι τὸν πρὸ τῶν θυρῶν ἐδρυμένον βωμὸν
 τοῦ Ἀπόλλωνος *Λοξίαν* καὶ Ἀπόλλω προσαγορεύειν
 καὶ Ἀγνῶν.
 15 *Λοξά*: σκολιά· καμπύλα· οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα.
Λοκασιν: κλέπτεις.
Λοπές: σοφός.
Λοκάδα: τὴν θεὸν Θεόκομος.
Λοκίζειν: οὐ λακίζειν.
 20 *Λόπισμαι* καὶ *λέμμα*.
Λοπος: ἢ περικειμένη· ἔξωθεν τοῦ κρομμίου *λεπίς*· καὶ
 πᾶν λέπος· φλοῖός· δέρμα· λεπτόν· ξηρόν.
Λορδόν: τὸ ὑπόκυρτον· καὶ λορδότατον, τὸ ἀκωασσιμω-
 25 μένον καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ, ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται.
Λορδός: ἀπεξυλῶμενός· συγκεκαμμένος τὰ σῶμα.
 (231) *Λοῦσθαι* λέγουσιν, σὺχλὶ λούεσθαι· καὶ λούμενος, σὺχλὶ
 λουόμενος· οὕτως Ἀριστοφάνης.
Λουσαιεύς: δῆμος τῆς Οἰνηίδος *Λουσαία*:³ ἀφ' οὗ οἱ ἀθη-
 μάται *Λουσαιεῖς*.
 6 *Λουτρά*: ἔθος ἐστι κομίζειν ἐπὶ ζεῦγος ταῖς γαμουμέναις
 καὶ τοῖς γαμοῦσιν· ἔφερον δὲ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τῆς
 Ἑννεακρούνου λεγομένης κρήνης ὕδαρ· νῦν πάντοθεν
 λουτροφόρους εἰς τοὺς γάμους ἐπέμπον· καὶ λουτροφό-
 10 ρον** ἐπέκτεσαν τρεῖς ἀγάμοις⁴ ἐπὶ τῶν τάφων.

¹ ἄττα

² *Λοκροξεν*.

* Inc. E. 57. c. 4. Ascens. om.

³ Novus articulus, Λ.

** Inc. f. 58. c. 1.

⁴ γάμοις

Λουτροίδας: ἀπὸ κόραι· κερὶ τὸ ἔθος τῆς Ἀθηναῶν· ἐκα-
λοῦντο δὲ αὐταὶ καὶ πλυντροίδες· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λούτριον: ἀπάλωμα καὶ ἀπόνημα.

Λουτροφόρον: τὸ ἄγγεῖον, οἶον ἢ ὕδρια· καὶ λουτρο-15
φόρος, ὁ φέρων ἢ ἡ φέρουσα τὸ λουτρόν.

Λουτροφόρος καὶ λουτροφοραῖν: ἔθος ἦν τοῖς γαμουῦσιν
Ἀθηήσιν· λουτρά μεταπέμπασθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν
τοῦ γάμου ἡμέραν· ἐπεμπον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγυ-
τάτω γένους παῖδα ἄρρενα· καὶ οὗτοι ἑλαυτροφόρουν· 20
ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφορεῖν
καὶ ἐπὶ τὸ μνήμα ἐφίστασθαι· τοῦτο δὲ ἦν καὶς ὕδριαν
ἔχων· τὰ δὲ λουτρά ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἐννεα-
κρούνου καλουμένης κρήνης· πρότερον δὲ Καλλιρόης. 25

Λοφαδία: κατὰ τοῦ ἀνέχενος.

(232)

Λοφίας: ὁ τράχηλος.

Λοφαῖν: λόφου ἐπιδυμῖν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λόφος: γῆς ἀνάστημα· ἢ περικεφαλαία.

Λοφοκωλεῖν: ἐκινεῦειν· οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦντες, 5
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι συνεχῶς ἔνευον, ἵνα κα-
ραδείξωσιν ὑγιεῖς τὰς τρίχας καὶ * ὑβράχους τοῖς
ὄνηταῖς.

Λούτριον: τὸ τῶν νεμιμένων ἑσκαρὸν ὕδωρ.

Λόφος: τράχηλος· καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον. 10

Λοχαγαθῖς: στρατηγοῖς· ταξίαρχαῖς. 2

Λοχαῖος αἶτος: 3 ὁ βαθύς· ἢ ὁ δι' ἐπομβρίαν κεκλημένος.

Λοχεῖα: ἢ τῶν τετοκυῶν ἐπιμέλεια· ὡς νοσηλεία, ἢ
τῶν καμνόντων. 15

Λοχεῖαι: ἐνεδρεῖαι.

Λοχεύονται: γεννῶσι.

¹ Addit m. recens, ἀλλὰ καὶ τῦν αὕτη καλλιρόη καλεῖται.

^{*} Inc. f. 58. c. 2. ² ταξίαρ²

³ Λοχαῖος· αἶτος ὁ

Λόχοι: Λαικεδαιμονίων δ', ὡς Ἀριστοφάνης: Θουκυδίδης
δὲ ε' Ἀριστοτέλης ζ.

20 Λόχη: ¹ πλαγία σύμφυτος καὶ λοχηώδης.

Λόχος: ἐπέδρα· τάξις.

Λοχωῶντες: ἐνεδρευόντες.

Λυγαίως: ² σκοτεινῶς.

Λυγίζει: στρέφει· κάμπτει· ἀπὸ τῶν λύγων.

(238) Λυγιζόμενος: στρεφόμενος· καμπτόμενος· ἀπὸ τῶν λύ-
γων· ³ λύγος δὲ φυτὸν ἱμαντῶδες· — δίδω μόσχαισι

λύγισιν· ἐν Γοργία· ⁴ πάσας στρώφας στρέφουσαι,
πάσας δὲ διεξόδους διελθὼν ἀποστραφῆναι λυγιζόμε-

5 νος, ὥστε μὴ παρέχειν δίκην· τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ
τιμωρίας βασανίζειν, λυγίζειν· καὶ αἱ μάλιστα αἰς αἰ
ἀθλῆται τύπονται, λύγοι καλοῦνται.

Λυγίσμασιν: συγκλάσμασιν.

10* Λύγκες: εἶδος θηρέου ὀξυδερκέος.

Λυγμός: ὀλολυγμός.

Λύγος: φυτὸν ἱμαντῶδες.

Λυγρόν: χαλεκόν· ὀλέθριον· κακόν· ἰσχυρόν· πενθι-
κόν· ἄλειπτόν.

15 Λυγῶδες: ὄργανον ἐν ᾧ τῶν συμπηγγυμένων ξύλων οἱ
τέκτονες συναγοῦσι τὰς ἀρμονίας.

Λυδία λίθος: καὶ βάσανος· ἢ τὸν χρυσοῦν ἐξετάζουσα· ἢ
δὲ μαγνήτις τὸν σίδηρον προσάγειται, ἣν καὶ Ἡρα-
κλειῶτιν ὀνομάζουσιν.

20 Λυδιάζων: Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ διεισευάσ-
θησαν.

Λυδὸς ἐν μεσημβρία παίζει: ἐπὶ τῶν ἀκολάστων· ἕως
ταύταις ταῖς ὥραις ἀκολασταίνοντων.

¹ δάσος in m. manus paullo recentior.

² Λυγαίως ἵκον, ἢ λόγων, ssp. ἢ al. m.

³ αἰδημοσχοισιλυγησειγοργια * Inc. f. 58. c. 5.

ἄνευ τέλη: λυστελαῖν.

Ἄναι δὲ χαλιῶν καρθενίας: + + + + ¹ 25

Ἄνδρος: φόνος· ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμὸς συνιστά-
μενος δι' ἰδρώτος καὶ κόπωσης καὶ αἵματος μετὰ ἰ- (234)
χῆρος.

Ἀνκάβητος: ² ὄρος τῆς Ἀττικῆς.

Ἀνκάμβεις ἀρχή: ³ τῶν πολεμάρχου· ψυχρῶς· ἐπεὶ ἐπο-
λέμησεν Ἀρχίλοχος τῷ Ἀνκάμβει· ἐπὶ δὲ τούτου ἀ- ⁵
ποστασίου καὶ ἐπικλήρου αἱ δίκαι ὑπήγοντο.

Ἀνκειον: ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Ἀνκειον· ⁴
ὁ Θεόκομπος μὲν Πεισίστρατον ποιεῖσθαι φησὶν· Φι-
λάχορος δὲ ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι. 10

Ἀνκίον: ἐν ταῖς τὰς στρατιωτικὰς ἐξετάσεις ἐπιποιῦντο.

Ἀνκίος: ἐκ τῆς Ἀνκίας· Ἀπόλλων δὲ Ἀνκίως· ⁵ ἐκτετα-
μένως.

Ἀνκιουργίς: εἶδος φιαλῶν ἐκονομασθῆν ἀπὸ τοῦ σκευά- 15
σαντος Ἀνκίου. ⁵

Ἀνκιουργεῖς: ⁶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον κέ-
χρηται τῆ λέξει· Δίδυμος δὲ φησὶ τὰς ὑπὸ Ἀνκίου
κατεσκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος νεοῦ οὕτως εἰ- 20
ρηθῆσαι· ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς, ὅτι τὸν τοι-
οῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις
εὖροι γινόμενον· μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεων καὶ ἔθνων·
ὡς κλίνη Μηλιουργῆς καὶ τὰ ὅμοια· μήποτε οὖν γρα-
πτέον καὶ παρ' Ἡροδότῃ ἐν τῇ ἡ, ἀντὶ τοῦ προβό- 25
λους δύο Ἀνκιουργίας, Ἀνκιουργίας· ἵνα, ὡς περ παρα(235)
τῷ Δημοσθένει, οὕτως ὀνομάζεται τὰ ἐν Ἀνκίαι ⁷ εἰρ-
γασμένα.

¹ Versus spatium.

² Ἀνκαβίτος

³ Ἀνκαμβεις: ἀ.

⁴ Inc. κειον f. 58. c. 4.

⁵ λυκίως

⁶ λύκου

⁷ -γίς, ut supra; et mox μηλιουργίς.

⁸ λυκίωι

Λυκάβας: ἐνιαυτός, ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν ἢ λυγρῶς βαίνειν ὃ ἐστὶ σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως.

⁵ *Λύκος* ἀετὸν φεύγει: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφυλάκτων.

Λύκος ἔχανεν: παροιμία λέγουσι δὲ εὖς λύκον, ἐπειδὴ ἂν ἀρπάσαι * τέ βούληται, κεκηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό· ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὃ προαιρεῖται, κατακτενοῦ αὐτὸν χανεῖν φαίην· ἐπὶ τῶν συναλπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν· Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει: παροιμία ἐπὶ τῶν πονούτων ἐπὶ τι μάτην· καὶ ὅτι ἄπρακτος περίβεισι, ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος πιεῖν· ἐπὶ δὲ διώκοντος αὐτοῦ

15 εἰ; τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

Λυκοσκίδες: ἱπποὶ αἱ Ἐνετιδες.

Λυκόποδας: Ἀριστοφάνης *Λυσιστράτη*· τοὺς πρὸς Ἰππικῶν ἀγωνιστικῶν ἐπὶ Λειψυδρίῳ, ὡς γενναίως· ἔλαθον² γὰρ τοὺς δορυφόρους τῶν τυράννων διὰ τὸ

20 κατελειπῆσθαι δέρμασι τοὺς πόδας, καὶ λυκόποδας εἶναι· ἢ διὰ τὸ λύκον ἔχειν ἐπίσημον ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν ἀπὸ Διόνυσίου πρώτου.

Λύκου δεκάς: ἦρως πρὸς τοῖς Ἀθήνησι δικαστηρίοις τῶν θηρίων μερῶς ἔχων· πρὸς ὃ οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ

25 δέκα συνεστρέφοντο.

Λύκου δεκάς: παροιμιῶδες· ἐπὶ Λύκος ὁ ἦρως ἰδρυτο (236) παρὰ τοῖς δικαστηρίοις· ἐνθα προσήδραυν ὀϊ σκκοφάνται· ἀφόριστο δὲ αὐτῶι τριώβολον ** τῆς ἡμέρας.

5 *Λυκοῦργος*: εἰς τῶν δέκα ῥητόρων· αὐτὸς πάππος Λυκοῦργος ἐνομοθέτησεν.

Λυκοφίλως: ὑπόπτως· ὑπούλως· οὕτω Μένανδρος.

* Inc. πάσαι f. 5g. c. 1.

² ψυλιδρίῳ ³ ἔλεγον

** Inc. ὄβολον f. 5g. c. 2.

Αυκόφως: τὸ περὶ τὴν αὐτὴν φῶς.

Αὐλῶ: ἄρωμά τι παιδίων ἐν Εὐβοίᾳ, γινόμενον ἐκ γιγάρων καὶ εὐκων κικομμένων.

Ἀύλλος:² ποιητὴς ἐπὶ μωραῖι κωμωδούμενος. 19

Αὐμαίνεσθαι: καθαιρέσθαι ἢ ἀγνεύειν.

Αὐμαίνων: φθέρων· βλάπτων.

Αὐματα: καθάρματα· ἀέτης γαστροῦ εἰς ἀφεθρῶνας ἐκ κρίσεις.

Αὐμη: βλάβη· φθορά· ὕβρις. 14

Αὐξ: οὐχὶ λυγμὸς καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν.

Αὐκηρότεροι ἀκαλαγμοῦ: διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταδικάζεσθαι δυσχέρειαι λέγεται.

Αὐόμενος: ἀντὶ τοῦ λυτρούμενος καὶ ἀπολύων· οὕτως Πλάτων. 22

Αὐπρόν: λυκρόν.

Αὐσάμενον: λυτρωσάμενον.

Αὐσανδρεία: πανήγυρις ἦγετο ἐν Σάμῳ.

Αὐσανίας: λῦων τὰς ἀνίας· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Αὐσανδρος: ναύαρχος Λακεδαιμονίων. 25

† *Αὐσεται*: ἐνῆσεται.

Αὐσιμα ἐνέχυρα: τὰ λυτρώσιμα. (237)

Αῦση: ἀντὶ τοῦ λυσαίτω· Νόμαν θ'· παραλαβὼν ὁ κηπημένος παρὰ τοῦ πληγέντος δεδόμενον αὐτὸν μὴ λύση, πρὶν ἢ ὁ δοῦλος κείνη τὸν πληγέντα.

Αῦσιοι θεοί: αἱ καθάρσιοι· λυτικοὶ κακῶν. 5

Αὐσίμαχος: οὗ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν μνημονεύει, Ἀριστείδαν ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου· οὗ δὲ Λυκούργος, μελαποιοῦς ἦν εὐτελής.

Αὐσιτελές καὶ *λυσιτελεῖν*: ἡ πρώτη συλλαβὴ μακρά· ἡ μὲν γὰρ λυσιτέλεια βάρβαρον. 10

Αὐσιτελές: τὸ λῦον εἰς ἃ² δαπανώμεθα.

² Accent om.

† Inc. f. 59. c. 3.

² τὰ

Λύσιοι τελεταί: αἱ Διονύσου· Βωιωτοὶ γὰρ ἀλόντες ὑπὸ
 Θρακῶν καὶ φυγόντες εἰς Τροφωνίου, κατ' ὄναρ ἐκεί-
 νου Διονύσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν
 15 ἐπιθέμενοι τοῖς Θραξίν ἔλυσαν ἀλλήλους· καὶ Διονύ-
 σου Λυσίου ἱερὸν ἰδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποικι-
 λός· ὡς Ἀριστοφάνης δέ, διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θη-
 βαίους παρὰ Ναξίων Ἀμφικλον.

Λυσιτελής: ὠφέλιμον ἢ συμφέρον.

20* Λύματα: ἐνέχυρα· οἶον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα.

Λυσόμενος: λυτρωσόμενος.

Λύτρα: μισθός· ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας· ἐπὶ
 τὸ λυτρώσασθαι βάρβαρον δουλείας.

Λύχνα: οὐδέτερος Ἡρόδοτος.

25 Λυχνίς: ἡ σκληρὸς καὶ διαυγής· Πάριος λίθος.

Λυχνίον: ἢ λυχνία· λυχνία λευκτόν, οὐχὶ λυχνίαν.

(238) Λύχνον ἐν μεσημβρία ἀπτεῖς ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπι-
 τηδεῖαι ἢ τί ποιούντων.

Λυχνοῦχος: φανός· λυμπτήρ.

Λυχνοκαυταί: οὐχὶ λυχνοκαταί.

5 Λυχνοῦχον: τὸν κεράτινον φανόν, ἀπὸ τοῦ λύχνον ἐν
 αὐτῷ περιέχεσθαι· φανός δὲ ἢ ἐκ ἑξύλων λαμπάς· Φι-
 λιππίδης· ἐγένοντο δὲ καὶ ἐκ τῶν καθαρῶν καὶ διαφα-
 νῶν δερμάτων λαμπτήρες· καὶ κεραμοῖ⁵ διατετρημέ-
 10 νοι, ὥστε διαφαίνειν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λυχνοκωσα: λυχνοκαυτοῦσα· οὕτω Τηλεκλείδης.

Λύων: καὶ ἐκτίνοντες καὶ συστέλλοντες λέγουσιν ὡς λίαν.

Λωβᾶται: βλάπτει· λυμαίνεται· ὑβρίζει.

15 Λώβη: βλάβη· ὕβρις.

Λωβητήρα: ὑβριστήν.

² - εἶον

* Inc. f. 5g. c. 4.

⁵ Ita Porsonus sine accentu. Λυχνίς (sic) G.

³ ἀνεπιτήδειον

⁴ Λυχνοχον

⁵ κεραμοῖ

Λωϊόν: βέλτερον.

Λωϊατος: βέλτερος.

* Λώπη: ιμάτιον περιβλήμα.

Λωποδύτης: ιματίων κλέκτης.

20

Λωλο: σύκον μετὰ γυγάρτων κεκομμένων ἐμφερέσ παλα-
σίαις.

Λώπος: ιμάτιον.

Λωτος: βοτάνη εὐώδης ἣν ἔνιοι μυρόλωτόν καλοῦσιν.

Λωφᾶν: τὸ ἤρημεῖν καὶ τὸ ἐνδεωκέσαι καὶ ἀναπαύε-
σθαι δηλοῖ οὐ τὸ κεκαῦσθαι καὶ παντελῶς.

Λωφήσομεν: ἀντὶ τοῦ παύσομεν· κυρίως δὲ εἴρηται λω-
φήσαι τὸ τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι· λό- (239)
φος γὰρ ὁ τραχήλος.

Λωφήσαντος: ἀναπαυσάμενον ἡσυχάσαντος.

Λωφῆσις: παῦσις· πτώσις.

Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ λ̄ στοιχείου.

5

Ἄρχη σὺν Θεῷ τοῦ μ̄.

Μα: ἀντὶ τοῦ οὐ μα· τοῦτο* Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τά-
ξιν ἔχον εἶθαι· ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μᾱ τῶι² ναί-
χρηται· ὡς, Ναί μα τοῦδε σκῆπτρον· ὅτι ὀμνύσιν ὅτε
δὲ ἀπομύνυσι τίς, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως· οἶον, 10
Οὐ μα γὰρ Ἀπόλλωνα³ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐαι· Οὐ μα
Ζῆν⁴ Ἀγέλαε· ἡμεῖς δὲ τὸ μᾱ ὡς μέρος λόγου ἀπο-
μύνοντες παραλαμβάνομεν; μα⁵ τὸν Δία λέγοντες.**
ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπευκτικόν.

Μάγαδις: ψαλτικὸν ὄργανον· οὕτω Σόφοκλῆς.

15

* Inb. f. 60. c. 1.

¹ Novus articulus, Μα: τοῦτο.

² τὸ ναί—ναί μα (μει)

³ ἀπόλλων

⁴ εἶν

⁵ Accent. om. bis.

** Inc. γοντες, f. 60. c. 2.

Μαγγανεύειν: μίσειν καὶ κυκᾶν καὶ ἀρτύειν.

Μαγγανεία: ἦν ἡμεῖς μαγείαν· μάλιστα δὲ ἡ τῶν ἀγύρτων οὕτω λέγεται.

Μάγαρον: οὐ μέγαρον, εἰς ὃ τὰ μυστικά ἱερά καταγράφονται· οὕτως Μένανδρος.

Μάγας:¹ σάνις τετράγωνος ὑπόκυφός, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιθάρας νευράς.

(240) *Μάγγανον*: παράδοξόν τι· λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία.

Μαγγανευτής: ὁ μιγνύς παντοδαπὰ πρὸς φενακισμόν.

5 *Μάγιδες*:² μάζαι· καὶ τὰ τῆ Ἑκάτῃ συντελούμενα δεῖπνα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μαγίστηρ: διδάσκαλε.

Μαγίς: μάχαιρα· καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερῶν.

10 *Μάγνον*: Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ· τὸν μέγαν· τὸν ἀπαμᾶσσοντα καὶ καθαίροντα.

Μάγους: τοὺς μαγγανεύοντας· καὶ μαγείαν οἱ τραγικοὶ λέγουσι.

15 *Μαγύδαρις*:³ φυτὸν σιλφίου μανώτερον καὶ ἥτιον δριμύ· ξνιοὶ τὸν τοῦ σιλφίου καυλόν.

Μα Δία: οὐκ ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία ἔλεγον, ὡς οἴονται τινες·⁴ ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ μα Δία ὡσπερ καὶ τὸ νη Δία ἐπὶ τὸ ναί· ὅθεν καὶ τὸ ναὶ Δία λέγουσι καὶ ναί.⁵

20 *Μαδαγένειον*: τὸν μαδαρὰ ἔχοντα γένεια.

Μάζα: ἄρτος· φύραμα.

Μάζαν: τὴν τροφήν ἐνίοτε ἔλεγον.

Μάζης ὠνιον: ἄρτου πρᾶσις.

Μαζονομία:⁶ οἱ μεγάλοι καὶ κοῖλοι πινες.

¹ Accent. om.

² Accent. omittit. ρίς manus recens.

³ Inc. f. 60. c. 3.

⁵ Sic, quasi nil deesset.

⁶ Accent. ab alio, ut puto.

Μαζουρωθ: τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ ἀστρον-25
 ομία ζωῖδια καλοῦνται· Ἐβραϊκῶς δέ τινες λέγεσθαι (241)
 τὴν λέξιν· σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῶν κῶνα.

Μαθηματικόν: ἀπὲς τοῦ φιλομαθῆ· ἐν Τιμαίῳ· τὸν
 δὲ θη· μαθηματικόν ἢ τινα ἀλλή σφοδρὰν μελετην²
 δαίνοντων κατεργαζόμενον· καὶ τὴν τοῦ σώματος ἀπο-5
 δοτέον κίνησιν γυμνασίαι προσομιλοῦντα.

Μάθος: ζήτησις.

Μάθος: λέγουσι τὴν μάθησιν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μαῖαν: ὡς ἡμεῖς τὴν ὀμφαλήτομον· ἢ δὲ ὀμφαλήτομος,
 Ἄττικόν μᾶλλον ὄνομα· καὶ μαιεύεσθαι λεκτέον, οὐχὶ 10
 μαιοῦσθαι.

Μαιευτικῆς: ἰατρικῆς.

Μαιευόμενοι: ζητοῦντες· ἐρευνοῦντες.

* **Μαίμακον**: τὸ χαλεπὸν καὶ δύσμαχον· τραγικῆ ἢ
 λέξις. 15

Μαιμακτηρίων: καὶ οὗτος μὲν Ἀθήνησι ἐ· ὠνομάσθη
 δὲ ἀπὸ τῆς μαιμάξεως τῆς περὶ τὴν ἄμπελον· μαιμά-
 ξαντες γὰρ, ὃ ἔστιν ὀρμήσαντες, ἐτρέψαν ἄμπελον
 καὶ οἶνον ἐποίησαν.

Μαιμάσσει: σφύζει· προθυμεῖ· κυματοῦται· κηδᾶ· καχ-20
 λαΐει· κλονεῖται.

Μαιμακτηρίων: ὃ ἐ μὲν παρὰ Ἀθήνησι· ὠνομάσθη
 δὲ ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου· μαιμάκτης δὲ ἔστιν ὁ ἐνθου-
 σιασθῆς καὶ ταρακτικὸς· ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντας τοῦ 25
 χειμῶνος, ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ ὁ αἶθρ ταραττεται καὶ
 μεταβολὴν ἔχει.

Μαιμώσα: ἐνθουσία.

Μαινάδας: μαινομένας· ζητούσας βακχεῖν· παραφῶ-(242)
 ρους.

² Sic, cum corruptelae nota / in marg.

² Accent. om.

* Inc. f. 60, c. 4. Accentus ab alio.

- Μαινάς: βράχη.
 Μαινόμενος: μανιοποιών.
 5 Μαινόμενος οἶνος: μανιοποιός.
 Μαινόλης: μανικός.
 Μαίνω: ἐνθουσιωδῶς κινεῖμαι.
 Μαιωθήσονται: λοχευθήσονται· γεννηθήσονται· θαρα-
 πευθήσονται.
 10 Μάκαιραν: μακαρίαν.
 Μακαρίτας: τοὺς τεθνηκότας· οὕτως Μένανδρος.
 Μακκοῦν: παραφρονεῖν· κοῦν γὰρ καὶ κοεῖν τὸ νοεῖν,
 τὸ φρονεῖν.¹
 15* Μακαρίτας: τοὺς τεθνεῶτας εὐφήμεως· ὡς μακαρίων
 ὄντων τῶν τελευταίων, ὅτι οὐκέτι αἰσθάνονται
 τινός· Δωρῶν τινὲς αὐτοὺς Ζαμερίτας καλοῦσιν· αἶον
 τῆς μεζονος μερίδος ἤδη κεκοινωτηκότας· τὸ γὰρ ζα-
 ἐπι τοῦ μεγάλου τίθεται, ὡς ζάπλουτος.
 20 Μακάρων νῆσος: ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωταίαι Θηβῶν
 τὸ παλαιόν, ὡς Ἀρμένδας.²
 Μάκελλα: δίκελλα.
 Μακρὰ γραμμὴ: ἡ καταδικάζουσα· ὁ δ' ἀπολύων, βρα-
 χεῖαν ἐσημειοῦτο.
 25 Μακρὰν οὐσίαν: λέγουσι τὴν κολλὴν Ἀττικοί.
 (243) Μακρὰν τιμῆσιν: τοῖς δικάζουσι πανάκιον ἐδίδοτο, ἐν
 ᾧ ἔγραφον μακρὰν γραμμὴν, ὅτι τινα καταλαμβά-
 νοιεν ἐν τῷ τιμήματι· βραχεῖαν δέ, ὅτ' ἂν ἀπολύοιεν
 καὶ μὴ καταδικάζοιεν.
 5 Μακρὰν: εἰς τόπον καὶ ἐν τόπῳ· μακρόθεν δέ τὸ ἐκ
 τόπου· λέγουσι δέ καὶ τὸ μακρὰν· ἐκ τόπου πολλάκις.
 Μακραίωνας: μακροβίους.

¹ κοῦν γὰρ καὶ κοινεῖν τὸ φ. primo: κοινεῖν in κοεῖν τὸ νοεῖν vertit manus antiqua.

* Inc. f. 61. c. 1.

² Sine spiritu.

Μακρὰ χαίρειν: οὐ μῶζειν· στενάζειν.

Μακρὸν ποιῶ: ἀντὶ τοῦ μηκύνω· οὕτω Φιλιππίδης. 10

Μακροκεφάλους: ἔθνος ἐστὶν οὕτω* καλούμενον· Πα-
λαίφατος· δέ φησιν ἐν ζ' τῶν Τρωϊκῶν ἐν τῇ Λιβύῃ
ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς μακροκεφάλους.

Μακροπόνηρος: (ὁ εἰς μακρὸν ἐκτείνων τὴν πονηρίαν καὶ 15
μνησικακῶν.)²

Μάτρα: λίθινον ἢ περαμεῦν σκεῦος· ἐστὶ δὲ καὶ ξύλο-
νον· ἐν ωῖ τὰς μάζας ἀναδεύουσιν· οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Μάτραν καὶ καρδοπόν:² διχῶς λέγουσιν. 20

Μάλα εἰκότως: πάνυ δικαίως.

Μαλακίζεται: ἐν ταῖς νόσοις φασὶν Ἀττικοὶ τὰς γυναῖ-
κας μαλακίζεσθαι· τοὺς δὲ ἄνδρας ἀσθενεῖν.

Μαλακία: νόσος.

Μαλακόν: ἀπαλόν· ἢ καὶ ὁ ἀσελγής. 25

Μαλακὸς καὶ μαλθακός: ἑκατέρως· Θουκυδίδης δὲ ἄ-
νευ τοῦ ᾤ· καὶ μαλακίζεσθαι, οὐχὶ μαλθακίζεσθαι.

Μαλαν: ἀντὶ τοῦ οὐ καλά.³ (244)

Μαλάχιον:⁴ κόσμος χρυσοῦς γυναικείος· οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Μαλάχη: οὐ μολόχη· παρ' οὐδενὶ γὰρ κείται· εἴρηται
δὲ διὰ τὴν μαλακότητα. 5

Μαλερόν: μαραντικόν.

Μαλερόν: λαμπρόν· σκουδαῖον· ἰσχυρόν· ὀξύ· ἀσθανές·
ξηρόν· δριμύ· τὸ δὲ μαλερόν πῦρ, τὸ ὀξύ ἢ μαραντι-

* Inc. f. 61. c. 2.

² ὁ εἰς etc. a recenti manu. ² καρδοπόν

³ Nescio an Porsonus, οὐκ ἐλά junctionim. Lege Μάλλά: ἀνὰ
ἀλλά, et vide Ind. ad Porsoni Aristoph. v. μάλα.

⁴ Accent. om.

κόν· και σφοδρόν· και μαλεράς φρένας· τὰς ἀσθε-
 10 νεῖς και ξηράς.

* *Μάλευρον*: τὸ ἄλευρον· Ἀχαιοῖς.

Μαλθακόν: εὐλυτον· [μαλθακόν.] -

Μαλθακόν: ἀντὶ τοῦ ἀγαθόν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μαλθάσαι: ἀγαθῦναι· καταπραῦναι.

15 *Μάλθη*: ὁ μεμαγμένος κηρός.

Μαλκην: ἐπὶ κρύους κατεσκλημένοι και δυσκλήτος εἶναι.

Μαλκίειν:² τὸ νεναρχηκέναι τὰς χεῖρας ὑπὸ κρύους.

Μαλκίόμεν:² Δημοσθένης ὁ Φιλιππικῶν φησὶν.

20 *Μάλιστα*: ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς³ ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει.

Μᾶλλον μᾶλλον:⁴ οὕτως λέγουσιν ἄνευ τοῦ και συνδέσμου· οὕτω Μένανδρος.

Μᾶλλον μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ αἰεὶ⁵ και μᾶλλον· Ἀλεξίς

(245) Ἀτθίδι· Πῶς ἐκινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἠσυχή· Ἐπειτα μᾶλλον μᾶλλον Ἀναξίλας Ὠραῖς· Ἀλεξίς Πεζονάκη.

Μᾶλλον Φρύξ: ἡ παροιμία· ἐνθένδε οἱ ἐπτά σοφοὶ ἐρω-
 5 τώμενοι ὑπὸ Κροίσου τίς τῶν σοφῶν εὐδαιμονέστατος, οἱ μὲν ἀπεκρίνοντο, τὰ ἄγρια ζῶια· ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει· οἱ δὲ πελαργοὶ δίκαιον νόμου τηρῆ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσιν· Σόλων δὲ οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας· παρεστῶς δὲ ὁ λογοποιὸς

10 *Φρύξ* τὸ γένος, τοσοῦτον,^{**} εἶπεν, ὑπερέχεις⁶ * * *

Μαμμάκυθος: μαρὸς και τηθαλλαδοῦς.⁷

Μαμμᾶν:⁷ Ἀργεῖοι τὸ ἐσθίειν· οὕτω Καλλίας.

* Inc. f. 61. c. 3.

¹ Μαλκίειν

² Accent. om.

² ἀκριβοῦς

³ *Μᾶλλον* semel.

³ δεῖ

** Inc. σοῦτον f. 61. c. 4.

⁶ Puncta, quasi nil deesset.

⁷ Accent. om. bis.

Μάμμη: τὴν μητέρα καλοῦσι καὶ μαμμίαν· καὶ εὐὸν
κατέρα κάκκακ καὶ κακκίαν. 15

Μαμμίαν: Ἀττικοὶ τὴν μητέρα, ἀπὸ τοῦ εὐα παιδία
μαμμῶν τὸ φαγεῖν λέγουσιν.

Μαμωνᾶς: χρυσός· γήϊνος πλοῦτος.

Μανά: ἀραιά· καὶ μανότης· ἀραιότης· φῦτα Πλάτων. 20

Μανασ: θυσιά· σπονδή.

Μανδαλωτόν: εἶδος φιλήματος ὡς γιγγλιμωτόν καὶ δρα-
πετον καὶ ἕτερα.

Μανδαλωτόν: μήποτε κλειστόν· μάνδαλος γὰρ ὁ θυραν
κλείων. 25

Μάνδρα: ἱκκων σηκόλ.²

Μανδραγόρας: ὑπνωτικὸς καρπός.

(246)

Μανδύας: εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται λωφίικον.

Μανδύη: τήβεννα.²

Μάνη:³ τὴν μανίαν· λέγουσι δὲ καὶ μάναν·³ Ἀριστο-
φάνης. 5

Μάνης: ποτηρίου εἶδος.

Μάνης: βόλος⁴ φαῦλος· καὶ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς λάταγας
ἠφίεσαν.

Μανόν: ἀραιόν· ἢ χαῦνον· ἢ ἀνωφερές ὡς φλόξ· καὶ ὁ¹⁰
μαινόμενος ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσὶ· καὶ ἡ μάνα⁵
ἀπὸ τοῦ τετρίφθαι ὠνόμασται.

Μανθάνειν: καὶ τὸ παραλαμβάνειν τί μᾶθημα καὶ τὸ
συνιέναι.

Μανοῦμαι: ἀντι τοῦ μανῆσθαι λέγουσιν.

Μάραγμα: μᾶστιξ.

15

Μάραγμα: μᾶστιγος γένος· οἷον ταυρεία⁶ τίς.

Μαράθια καὶ λεύκη: ταῦτα φυτὰ μυστικά ἐστί· καὶ ἡ

¹ Ἰσπώσηκοι m. pr.

² τηβερνα

³ Bis accent. om.

⁴ Μανης βολος: φ.

⁵ Inc. va f. 62. c. 1.

⁶ ταυρεία

20 μέν μάραθος ἀγωγός ἐστιν ὄφρων· καὶ ἐκ' αὐτῆς τὸ γῆρας ἀποδύονται· ἢ δὲ λεύκη ὅτι Ἑρακλῆς ἀνελευθῶν ἐπέψατο τούτῳ.

Μαραθῶν:¹ δῆμος Λιαντίδος.

Μαραθῶνιον ποίημα: Αἰσχύλος· εὐδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ Μαραθῶνι σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναίγειρω.

25 Μαντινέων διοικισμός:² εἰς πέντε κόμας τὴν Μαντινέων διώλησαν πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ ἐκλήθη τοῦτο Μαντινέων διοικισμός.

(247) Μαντινοσύνων: μαντιεῶν.³

Μαργίτης: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἔκωνυμιαν Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο· ἐκάλουσ δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτως.

5 Μαργίτης: ἐκὶ μωρίαὶ κωμωδούμενος· ὅν φασιν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν πέντε δυνηθῆναι· νύμφην δὲ ἀγόμενον⁴ μὴ ἄψασθαι αὐτῆς·* ἀλλὰ φοβεῖσθαι λέγοντα μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλλει· ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγενημένον καὶ κυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς

10 εἶ γε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη.

Μαργαίνει:· μάλνεται.

Μάργος:· μαινόμενος.

Μαργῶσαν χέρα:⁵ μαινομένην χεῖρα.

Μαρμαίρει: λάμπει· καταυγάζει.

15 Μαρμαρέην: λαμπράν.

Μαρμαρυγή: ἄστραψις· λαμπηδών.

Μαρεινη:⁶ ἡ μεμαρασμένη ὕλη· καὶ τοὺς ἀνδρακευταῖς Σοφοκλῆς.

¹ Accent. om.

² Bis accent. om.

* Ino. f. 62. c. 2.

⁶ Μαρινη (s statim)

³ Μαντιναίων ter, διοικισμός bis.

⁴ ἀγόμενων

⁵ χεῖρα

Μαρίλη: ὁ χνοὺς τῶν ἀνδράκων· καὶ ἡ ἀπ' αὐτῶν ἀσ-
βόλη. 20

Μαριανδυνὸν θρηνητὴν:¹ οὕτως Αἰσχύλος.

Μάρσιπος: σάκος· θυλάκιον· σακέλλιον.

Μάσθλης: δέρμα· καὶ ὑπόδημά τι ἰακώτερον.

Μαρμάριον: τῆς Εὐβοίας ὄρυμος· καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος· 25
οὕτω Μένανδρος.

Μαρτύρωνται: ὅτι ἂν ἀντὶ τοῦ μαρτύρια ἐπάγονται (248)
ἢ παρέχονται· Πολιτείας β' τὸν Ὀμηρον μαρτύ-
ρωνται.

Μάρτυς: ὁ μάρτυρ· καὶ τὸν μάρτυν καὶ τὸν μάρτυρα.
Μένανδρος. 5

* **Μαρώνεια:** τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς· οὗ Δημοσθένης
ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ μνημονεύει· ἐστὶ
δὲ καὶ κάλις ἐν Θράκῃ· ἢ φησὶν εἶναι τὴν ὑφ' Ὀ-
μήρου Ἴσμαρον καλουμένην.

Μασσαλία: Ἰσακράτης φησὶν ἐν Ἀρχιδάμῳ, ὡς Φω- 10
καεῖς, φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσκο-
τεῖαν, εἰς Μασσαλίαν ἀπώκησαν· μαρτυρεῖ δὲ τῷ
λόγῳ καὶ Ἀριστοτέλης.

Μάσμα: μάστευμα· ζήτημα· οὕτω Κρατῖνος.

Μάσαι: φυρᾶ· ζυμοῖ. 15

Μασταρύζει:² τρέμει· ἀγωνιά.

Μάστακα: μάσημα· τροφήν.

Μάστακας: τὰς ἀκρίδας· Σοφοκλῆς.

Μαστιγίας: δοῦλος· ὁ δὲ ἀμάρτημα μαστιζόμενος.

Μαστηρύζειν: τὸ κακῶς μασᾶσθαι· Κυρηναῖοι. 20

Μαστῆρες: οἱ τὰ φυγαδευτικὰ χρήματα εἰσπράττοντες·
οἷον ἐζητηταὶ τῶν φυγαδευτικῶν χρημάτων· τῶν αἰ-
φυγία φυγαδευθέντων· ἐκλήθησαν δὲ μαστῆρες ἀπὸ

¹ Μαριανδυνου: θ.

* Inc. f. 62, c. 3.

² Μασταβύζει

25 τῶν πυνηθῶν τῶν ἐν τοῖς μαστοῖς τῶν ὀρῶν ζητούντων τὰ θηρία.

Μαστιζῶ: ἀντὶ τοῦ κνίσω.

Μαστιγώσιμος: μαστίγων ἄξιος.

(249)* Μαστροπός: μαβλιστής· πορνοβοσκός.

Μαστρολεῖον: * τόπος ἐνθα οἱ μαστροποὶ διέτριβον.

Μάστρηα: ἐν ἡ Φιλιππικῶν Δημοσθένης· τῶν μὲν ἐν Θράκῃ κακῶν· εἰ² γὰρ ἄλλο τις εἶποι Δρόγγιλον καὶ
6 Καβύλην καὶ Μάστειρα· μήποτε δὲ ἄραπιτόν ἀντὶ τοῦ Μάστειραν, Βάστειραν, ἢ Πίστειραν, ἢ Ἐκμαστόν· ταύτας δὲ τὰς πόλεις εὐρίσκόμεν παρὰ Ἀναξιμένει ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιππον· τὴν δὲ Μάστειραν οὐδαμοῦ.

10 Μάττεσθαι: μαλακεύεσθαι.

Ματτήης: σκευασία τις περιφορημάτων χρήσιμος εἰς ποτῶν· καὶ κῶμον πλείω· Φιλήμων.³

Ματρυλεῖον: † τόπος ἐν ᾧ γράτες μαστροποὶ διατρέβου-
σιν ἑταίρας ἔχουσαι καὶ δέχονται τοὺς βουλομένους·

15 ἐχάλουν δὲ αὐτάς καὶ μαστρούας εὐφήμως.

Μασχάλην αἴρει: ἀντὶ τοῦ † καθωμισθήσει· αἱ γὰρ μεθύοντες ἦρον τὰς μασχάλας καταμωκόμενοι· καὶ οἱ μνηστῆρες Χεῖρας ἀνίσχοντες γέλω ἐκθανον.

Μασχαλίσματα: Ἀριστοφάνης παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἡλέκ-
20 τραὶ κείσθαι τὴν λέξιν ἔθος σημαίνουσαν· αἱ γὰρ φεγεύσαντες ἐξ ἐπιβουλής τινὰς ὑπὲρ τοῦ μῆνιν ἐκκλένειν ἀκρωτηριάσαντες μόρια † τούτου καὶ ὀρμάσαντες ἐξεκρήμνασαν τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μασχαλῶν διεύραν-
τες· καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν· σημαίνει δὲ ἡ

25 (250) λέξις τὰ τοῖς μηροῖς ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις.

* Inc. f. 62, c. 4, † ἂ βία,

† ἂ βία,

† τοῦ οἴμ.

² τίς ³ φιλήμων

* Inc. f. 63, v. 1.

Μαστήρες: ¹ ἀρχή τις ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τῷ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου· ὡς οἱ ζητηταὶ καὶ οἱ ἐν Πελλήνηι μαστροί. 5

Ματαίται: ματαί ²

Μάτην: ματαίως.

Μάτην: ἄλλως· ³ ἴσως.

Ματηρεύειν: μαστεύειν· ζητεῖν.

Ματιολοιχός: ὁ περὶ τὰ μικρὰ κανοῦργος καὶ λίχνος· 10 μάτιον γὰρ ὡς βέλτιον τῷ τόνῳ μικρόν.

Μὰ τῷ θεῷ: γυναικεῖος ὄρκος· δυνικῶς δὲ ὀμνύουσι τὴν πόρην καὶ τὴν Δήμητραν· ³ ἀνδράσι δὲ οὐ πρέπει τοῦτον ὀμνύειν.

Μαυρόν: τὸ ἀμαυρόν καὶ ἀσθενές. 15

Μαυρός: μαρός.

Μαχασαί: κρατήσειν λέγουσι.

Μαχαιρίδες: αἱ κούρικαι μαχαῖραι· οὕτως Εὐκόλις.

Μαχλάδας: πόρνας.

Μαχλός: ἀσελγής· ἄσωτος. 20

Μαχλοσύνη: κατοφερεῖα· γυναικομανία.

Μαχλῶντες: κορνεύοντες.

Μαῖσωλος: ἀρχῶν Καρῶν· φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος ^{*} μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἕνεκα. 25

Μαχάτας: ὄνομα κύριον.

Μάψ: ματαίως. ⁴ (251)

Μαψίδιον: μάταιον· δαψιλές· χαλεπὸν· πολὺ· δεινόν· ἐκούσιον.

Μεγάβυχος: στρατηγὸς βασιλέως, ἀνακειμφθεὶς εἰς Αἴγυπτον, ὑφ' οὗ ἐνικήθησαν Ἀθηναῖοι. 5

Μεγάθυμος: μεγαλόψυχος.

¹ Μαστιρες

² sic.

³ δημήτραν

^{*} Ίπκ. f. 63. c. 2.

⁴ μάταιος

Μεγάλην θεόν: Ἀριστοφάνης ἐν *Λημνίαις*: ἴσως Ταλ-
βαιναίη· Θραικίος¹ γάρ.

Μεγαίρων: φθονῶν.

10 Μεγάλλιον μύρον: ² ἀπὸ τοῦ εὐρομένου τὴν κατασκευὴν
αὐτοῦ Μεγάλλου Σικελιώτου λέγει³ δὲ καὶ Θεόφραστος
εἰς τὸ περὶ ὀσμῶν τὴν κατασκευὴν τοῦ Μεγαλλίου.

Μεγαλήτωρ: μεγαλόψυχος.

15 Μεγαλόνοια: ἡ περιφάνεια· μεγαλοφύια.

Μεγαλοπρεπής: μεγαλοφάνης.

Μεγαλόφρων: μεγαλόψυχος.

Μεγαλώνυμος: μεγαλόδοξον· περιφημον· ὀνομαστόν.

Μεγάμυκος: μεγαλομύκητος· ἡ ὄνος.

20 Μεγάνορος πλούτου: ἰσχυροῦ· δυνατοῦ· ἀνδρῶν ἐμ-
ποιοῦντος· ἐπεὶ μεγάλα δύναται ὁ χρυσός· νεῦρα γὰρ
πολέμου λέγεται εἶναι.

Μεγαρέων δάκρυα: ἐπεὶ πλεῖστα* ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόρ-
δα φύεται,⁴ εἰς παροιμίαν ἦλθεν ἐπὶ τῶν προσποσῆ-

25 τῶς δακρυόντων.

(252) Μεγαρίζοντες: λιμώσσοντες· ἡ μεγάλα λέγοντες.

Μεγαρικάι Σφίγγες: αἱ κόρραι οὕτως εἴρηνται· ἴσως δὲ
ἐνταῦθεν καὶ σφίγγεται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν· ἡ
καὶ ἀπὸ Μαίας οὕτως λεγομένης ἐν Μεγάροις.

5 Μέγαρον: ὑπερωῖον· οἶκημα.

Μέδεσθαι: φροντίζειν.

Μέδιμνον: μέτρον χωνίκων μῆ.

Μέδων: βασιλεύων.

Μεθαρμοζόμενος: μετερχόμενος.

¹ Θραικίος an θραικίος n. l.

² Μεγαλοῖον: μ. et μεγάλου — μεγαλοίου.

* Inc. στα f. 63. c. 3.

⁴ σκόρδα φυτεύεται (σ statim) et in marg. ab eodem, ut vi-
detur, Γ' φύεται. (i. e. γὰρ, errore pro Γε i. e. γράφεται.)

- Μεθαΐναι:** ἀφείναι· ἀμελήσαι. 10
- Μεθῆκεν** καὶ **μετιέναι** καὶ **μεταλθεῖν:** τὸ ἐπὶ τινα ἔλθεῖν.
- Μεθῆκεν** καὶ **ἐμέθηκεν:** λέγουσιν ἑκατέρως· μᾶλλον δὲ μεθῆκεν· τὸ γοῦν ἐμέθηκεν Ἰακὸν καὶ παλαιόν·
- Μεθεῖς:** ἔων· ἀφίων.² 15
- Μεθειώ:** ἀφῶ· ἐάσω.
- Μεθεξίς:** μετοχή· κοινωνία.
- Μεθείσθαι:** καταλειπεῖν.
- Μεθημοσύνη:** ἀμέλεια· ῥαθυμία.
- Μεθήμων:** ἀμελής. 20
- Μεθέορτοι** ἡμέραι: ἄς τινες ἐπίβδας· αἱ³ ταῖς ἑορταῖς ἐπαγόμεναι· καὶ ἄνθρωπος μεθέορτος, ὁ κατόπιν ἑορτῆς ἦκων.
- Μεθῆσειν:** ἀμελήσειν.
- * **Μεθίαι:** ἀμελεῖ· ἀφῆ. 25
- Μεθιεμένους:** ἐώντας· προδίδοντας.
- Μεθίετο:** προῖετο· ἠφίετο. (253)
- Μεθοδείας:** τέχνας ἢ δόλους.
- Μεθοδεύει:** μετέρχεται· τεχνάζεται· ἀκαταῖ.
- Μεθώνη:** Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς λόγοι ἄν τὴν ἐν Θράκη, ἣν πολιορκῶν Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν· τέσσαρας δὲ εἶναι φησὶ Μεθώνας Δημήτριος ὁ Μάγνης.
- Μεθόριον:** τὸ μεταξὺ τῶν ὄρων.³
- Μεθορμιζόμενος:** μεταρχόμενος.
- Μέθυ:** οἶνος. 30
- Μεθόδιον:** τὸ μετὰ τὴν ὁδόν.
- Μεθώδιον:** τὸ μετὰ τὴν ὁδὴν.
- Μεθύμιον:** τὸ μετὰ τὸν ὕμνον· ἢ ἢ μετὰ μέθης ὁδῆ.

¹ ἀφίων

² αἷς τινες ἐπὶ * δασαί (* unius lit. spatium.)

* Inc. f. 65. c. 4. ὄρων

Μειαγωγῆσαι: θυσαι· μείον γάρ ἐστι τὸ ἱερὸν τὸ θυ-
 15 μενον, ἐπεὶ δ' αὖ εἰς τοὺς φράτορας τοὺς παῖδας εἰσ-
 ἄγωσιν.

Μειλίγμασιν: ἀπαιτήμασιν.

Μειλικτηρίοις: προσηνάειν· ἠδέσειν· κρατέειν.

Μειλίξασθαι: πρᾶναι.

20 Μειλίχιος: πρᾶος· χρηστός.

Μείον καὶ μειαγωγός: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα
 φησί· παρέστη μείον· θυμα δέ ἐστιν ὃ τοῖς φράτορι
 παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τοὺτους ὅθεν
 τὰ μὲν ἱερεῖα μείον προσηγορεύθη.

25* Μειαγωγός: ὁ εἰσάγων· Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ
 θεῶν· οἱ φράτορες, ἵνα μείζονος μερίδος,¹ ἐκπαύουσι
 (254) ἐστῶτες· ἰστανεῖν δέ·² μείον γάρ ἐστιν· μειαγωγῆσαι
 δέ ἐστι τὸ ἐκιδούειν τοῖς φράτορι τὸ μείον.

Μηρεύεται. σωρεύεται· εἰλεῖται· καὶ μηρευόμενον· καὶ
 6 μῆρευμα· καὶ μηρεύω, τὸ εἰλεῖν καὶ σωρεύω.³

Μαισητία: πρὸς ὅτι οὐκ ἄχαρις ἀπληστία.

Μελανίπιον: Μαλανίππον⁴ τοῦ Θησέως ἡρώων ἐστιν.

Μελανωπος: οὗτος κηδεστῆς ἦν Διοφάντου τοῦ ῥήτορος.

10 Μείον: ἔλαττον· μικρότερον.

Μείον: τὸ ὑπὲρ τῶν ἐγγραφομένων παιδῶν εἰς τοὺς
 φράτορας θυόμενον ἱερεῖον· οὐ μείζον ἀποδεδειγμέ-
 νου⁵ τινὸς σταθμοῦ· ὡς ἐκπεθέγγοντο οἱ φράτορες,
 εἰ καὶ μείζον εἶη, ὅτι μείον· καὶ μειαγωγός, ὁ τοῦτο

16 παρέχων.

Μειονεκτεῖν: τὸ ἥττον φέρειν· ἔλαττοῦν.

* Inc. f. 64. c. 1.

¹ Ἄ Porsonus, inserturus scil. vocem. μείζονας vel μείζους,
 ἰέμωνται μερίδας Harpocraton et Suidas.

² κτανεῖν δεῖος

³ Haec in summa pagina, a manu antiqua. Praefixum ἄ

⁴ μέλαν ἵππον

Μειονεκτούμενοι: ἐλαττούμενοι.

Μειρακισίεσθαι: *

Μέλαθρα: οἶκον.

Μελαινῆ: βαθεῖα.

20

Μελάνυδρος: βαθεῖα· κυρίως δὲ καθαρά ὕδατος.

Μελεαγρίδες: ὄρνεα ἅπερ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει· λέγουσι δὲ οἱ μὲν τὰς ἀδελφὰς τοῦ Μελεάγρου μεταβάλλειν εἰς τὰς Μελεαγρίδας ὄρνιθας· * οἱ δὲ τὰς συνήθεις Ἰοκακλίδος τῆς ἐν Λέρνῃ κερθένου, ἦν τι-(255) μῶσι δαιμονίως.

Μελάγχρωσ καὶ μελάγχρης: ἀμφοτέρα Ἀετικά· μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ ἠ· Κρατῖνος.

Μελαναίων: τοῦ πλοίου τὸ πεπιττωμένον· τὸ ἔναλον· ὁ Ἀριστοφάνης.

Μελαμπύγους: ἀνδρείους.

Μέλασμα: τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς· Ἀπολλόδωρος.

Μελεδήματα: μεριμνήματα.

Μελεδωνοί: ἐπιτροποὶ· φροντισταί· προσετηχότες. 10

Μελαμπύγου τύχης: μελάμπυγοι ἐγένοντο πέρκεροι Δίμνης υἱοί· ἀκολασταινόντων αὐτῶν· πολλὰ, ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι, μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον· ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα, ἀναφύρων ἰδεῖν-15 θησαν· εἶτα ὄρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας, ἐκινθάνετο τὴν αἰτίαν· οἱ δὲ ἔλεγον, ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς, ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον· καὶ γελάσαντα τὸν Ἡρακλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν.

Μέλιος: ἄθλιος· μάταιος· ταλαίπωρος· δυστυχής. 20

Μέλημα: φρόντισμα.

Μελίαι: βέλη.

Μελινεως: ἀμπέλου εἶδος.

* Semiversus spatium.

* Inc. f. 64. c. 2.

* *Μελίτη*: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῶι· ἄσπριόν ἐστι·
 25 ὅπερ καὶ ἄρσενικῶς λέγεται· Σοφοκλῆς μὲν γὰρ καὶ
 Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν θηλυκῶς εἶπον· *μελίτη*· Ξε-
 νοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν Ἀναβάσει καὶ μέλινον καὶ μελί-
 (256) νους εἶπεν· ἔτιοι δὲ εἶδος τι κέγχρου κομβίουσιν τὴν
 μελίτην, ὅπερ τινας καλεῖν ἔλυμον· Θεόφραστος δὲ
 ἐν ἐβδόμῳ περὶ φυτῶν ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει·
 κέγχρον ἢ μελίτην ἢ ἔλυμον.

6 *Μελίτη*: εἶδος ὀσπρίου· λέγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἄρρεγι-
 κῶς καὶ θηλυκῶς.

Μελιτέα κάκρον: Ἰσοκράτης ἐν Γῆραι λέγει ἀντὶ
 τοῦ Εὐκράτης, ἐπεὶ δασύς ἐστιν· καὶ γὰρ ἄρκτον ὅ-
 10 αὐτὸν ἔλεγον ἢ ὅτι μυλῶνα εἶχεν ἐν οἷς ἐτρέφαντο αἰς.

Μελιτέων οἶκος: ἐν τῷ δήμῳ παμμεγέθης ἦν οἶκος· εἰς
 ὃν οἱ τραγωδοὶ φοιτῶντες ἐμελλάν.

Μελίτη: δῆμος Κεκροκίδος.

Μελίτη: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· δῆμος δὲ
 15 ἐστὶ τῆς Κεκροκίδος· ὀνομασθεὶς ἀπὸ Μελίτης, κατὰ
 μὲν Ἡρόδοτον, θυγατρὸς Μύρμηκος· κατὰ δὲ Μου-
 σαῖον, Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος.

Μελίκνους: ἡδύκνους.

Μελιτιδῆς: εἰς καὶ οὗτος τῶν * εὐθηῶν· ὡς ὁ Μαργί-
 20 γίτης· ὃς οὐκ ἤδει πλέον τῶν κέντε ἀριθμεῖν· τοιοῦ-
 τος δὲ καὶ ὁ Κόροιβος καὶ ὁ Ἀμφιστείδης.

Μελιτοπηχεῖν: ἡ τὸ κρούοντας ψόφον ποιεῖν, ἵνα μὴ
 αἱ μέλισσαι πρόσπτωχται.

Μελιτοῦττα: ἡ μάζα διὰ μέλιτος.

25 *Μελλήδρυον*: ἡ τῆς δρυὸς μήτρα.

(257) *Μελλίφρων*: ἡδύς· γλυκαίνων τὰς φρένας.

* Inc. f. 64. c. 3.

1 Bis λ

2 Μελιτέας κ.

3 ἄριστον

* Inc. f. 64. c. 4.

4 Μελιτοποιεῖν — προσάπτωχται.

5 Μελιτοῦττα

- Μέλω*: ἐν ἐπιμελείαι εἰμί.
Μέλλει: ἔοικεν.
Μελλήσας: ὑπερθεμένος· βραδύνας· καὶ ἐπὶ τοῦ σκου-
 δάσας. 6
Μέλλησις: ὑπέρθεσις.
Μελληταί: ὑπερθετικοί.
Μελλήσω: σκουδάσω· φροντίσω.
Μελλόντων: ἐπιμελείσθωσαν.
Μέλληθρα: καίγνια· σπαράγματα. 10
Μέλλοντες: αἰδοντες· ἀνυμνοῦντες.
Μεμάχεται: οὐχὶ μεμάχεσται·¹ καὶ μεμαχημένος, ὁ
 μαμαχεσμένος.
Μεμελημένος: πεπονημένος.
Μέμηλεν: μέλει.² 15
Μεμηλώς: ἐπιμελούμενος.
Μέμηγεν: μαίνεται.
Μεμισθαφνηκώς:³ ὁ μισθῶϊ καμών.
Μεμοιραμένων: λαχόντων· κληρωσαμένων.
Μεμοίραται: μετέχει· εἴληφεν. 20
Μέμονα: προθυμοῦμαι.
 * *Μέμορται*: μεμοίραται.
Μεμύηται: πεπειράται.
Μεμυκότα: κρύψαντα· καμύσαντα· ἢ κεκολλημένα. 25
Μέμφειραν: τὴν μέμψιν· Τηλεκλειδης.
Μεμφθῆ: τὸ μέμψηται· Θουκυδίδης.
Μεμφωλή: ἀντὶ τοῦ μέμψις. (258)
Μέμφιδος: Ἀττικοὶ τὰ πολλὰ· Ἴωνες δὲ καθ' ὑφαίρεσιν
 τοῦ ὁ Μέμφιος· μήτιος·⁴ σύρτιος· Λισχύλος Πέρσαις·
 "Ο, τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἀρχῶν Μέγας Ἀραάκης. 6

¹ μάχεσθαι ² μέλλει ³ -λικος * Inc. f. 65. c. 1.

⁴ Prima facie videtur esse νήσιος. Totus articulus inter columnas a m. antiqua.

Μεμψιβολεῖν: μέμψεσθαι.

Μεμψίμοιρος: φιλεγκλήμων.

Μέμψιν καὶ μομφήν: ἄμφω λέγουσιν.

Μεμώκημένος: καταπεφρονημένος.

10 Μέν γε: ἢ ἀντὶ τοῦ μέντοι λέγουσιν· ἢ ἀντὶ τοῦ μέν.

Μένδης: ἢ ἐν Πελλήνῃ πόλις· καὶ Μενδαῖος ἄνθρωπος· καὶ οἶνος ὃ ἐκ ταύτης· Μένδης δὲ ὃ ἐν Αἰγύπτῳ νόμος· καὶ ὃ ἐντεῦθεν Μενδήσιος.

Μενέλαος: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· ἀδελφὸς Φιλίππου ὁμοπάτριος.

Μενθηριῶ: μεριμνήσω· διατάξω.

Μένος: δύναμις· ὀργή.

Μενοῦνγε: ἐκ συνδέσμων τριῶν· τὸ ἀληθές.

Μέντοι: τὸ δὲ σὺν τῷ γε καὶ αὐθεντῶν Ἑλλήνων.

20 Μέντοι: τὸ δὲ μέντον βάρβαρον· ὡς καὶ Χρύαιππος χρῆται.

Μερίς οὐ πνίξ: τῶν δυνατωτέρων ἀρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθεναστέρων· καὶ* ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγόμενων ὅτι αὐτοῖς¹ βοηθεῖν οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη ὁ διαμερισμός· καὶ ἕκαστος ἐκάστωι τὸ ἴσον λαμβάνων ἐπεφώνει· μερίς, οὐ πνίξ.

(259) Μεριδαρχίας: μεριτίας· κατὰ δεκαρχίας.

Μερμερῶ: ² φροντίζω ἢ χολῶ.

Μέρμερα: μερίμνης ἄξια· χαλεπά.

Μέρμηρα: ἢ εἰς ὕπνον καταφορά.

5 Μερμηρῶ: μεριμνῶ.

Μέροπις: οἱ ἄνθρωποι· παρὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄρα, ἦτοι τὴν φωνήν.

Μεσάγκυλος: μεσοπόλιος· ³ ὠμογέραν.

* Inc. f. 65. c. 2.

¹ αὐτοῖς P. et G. primo, sed statim mut.

² Om. accent. ³ μέσος πολίος

Μεσαίκιον: ¹ ὄρος Εὐβοίας ἀπὸ Μεσαίου τοῦ ματοική-
σαντος εἰς Ἰταλίαν. 10.

Μεσαύλιον: κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα· καλεῖται δὲ ἀντὶ
τοῦ μεσαύλιον.

Μεσαύχενες: οἱ ἀσκοτηδὲς αὐχένες.

Μέσσαβον: τὸ μέσον.

Μεσαγγύημα: ἀργύριον παρακείμενον ἐφ' ὁμολογίας τῶν 15
δόντων ἐπὶ τῷ διαπραξάμενον λαβεῖν αὐτό.

Μεσαγγυος: μασίτης· ἐγγυητής· μέσος δύο μερῶν.

Μεσεγγύονται: ἐγγυηταὶ γίνονται· ἐγγυητὰς ποιοῦνται·
ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν σοφιστῶν. 20

Μεσεγγύς: μεταξὺ.

Μεσεύειν: μέσῃ.

Μεσοκοκοὶ αὐλοὶ: ὑποδεέστεροι τῶν τελείων καὶ ὄντες
μέσοι.

Μεσοκρινεῖς: οἱ ἀντὶ στηριγμάτων ἐν τοῖς ἀργυρείοις.² 25
ὑποκείμενοι· ὥστε μὴ καταπίπτειν ἐπὶ τοὺς ἐργαζομέ-
νους τὰ μέταλλα·³ ἐκαλοῦντο δὲ μεσοκρινεῖς, ὅτι (260)
μέσοι ὄντες τῶν ἔργων, διέκρινον τοὺς ὄρους τῶν μισ-
θουμένων.

Μεσομέρδην: ἐκ τῶν μέσων· ἀντὶ τοῦ μεσοφίρδην μεμε-
νηκότα τῶν ἀρχαίων χαρακτήρων. 5.

Μέσον: δικαστήριον Ἀθήνησι.

Μεσοπορῶν: μέσῃ ὁδαίων.

Μεστοῦται: πληροῦται.

Μετα: ὁ τοῦ Ἀρχιεβίου πέντε δηλοῦν· ἐν· Ταῦτα δὲ ⁴
καὶ μετὰ πᾶσιν· ἐπι· Ἐς Τεμέστην μετὰ χαλκόν· ου— 10
μετόπισθε ⁵ νεὼς κυανοπρώροιο· ὑπο· Χαῖται δ' ἐρ-

¹ π bis. * Inc. f. 65. c. 5. ² ἀργυρείοις ³ μέταλλα

⁴ πην ἔδηλον· ἔνθα δὲ G. ἐν, ἐπι, etc. Porsonus; codex ut
hic, nisi quod ὑπο, non υπο.

⁵ εστὶ μεθην μετὰ χαλκον ου μετοπισθεν

ῥῶαντο μετὰ πνοῆς ¹ ἀνέμοιο· εἰς — μετὰ ἔθνος
 ἑταίρων· συν· Σὺν δ' αὖ ἐγὼ ² μετὰ τοῖσιν· προς·
 Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε ³· μετ' ἀμφικόλους βασιλεία.

15 Μεταβαλων: στραφεῖς.

Μετὰβολοί: πραγματεύεται· μεταπράται.

* Μεταγεινιῶν: μὴν Ἀθήνησι δεύτερος· ὠνομάσθαι δέ
 φασιν ἀπὸ τῆς μεταβάσεως τῆς εἰς τὸ ἄστυ· ταύτης
 τῷ μηνὶ τούτῳ γενομένης ὑπὸ Θησεῶς.

20 Μεταγεινιῶν: δεύτερος μὴν παρὰ Ἀθηναίους· ἐν δὲ
 τούτῳ Ἀπόλλωνι Μεταγεινίῳ θύουσι.

Μεταδόρξια: ἐπίδεικνα.

Μεταγενής: μεταγενέστερος.

(261) Μεταλχμιον: μεταξύ δύο φαλαγγῶν τοῦ πολέμου.

Μετακόσμιον: τοῦ κόσμου κρείττονα.

Μετακέρας: τὸ εὐκρατον ἢ τὸ ψυχρόν· Φιλύλλιος.

Μέταλλα: ⁴ τὰ ἀργυρεῖα· ⁵ ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ μεταλ-

5 λᾶν· ἐζητεῖτο γὰρ ἡ ἀργυρεῖτις ἄμμος.

Μεταλαγχάνειν: μετέχειν ἢ ἀφυστερεῖν· ἢ ἀποτυγχά-
 νειν κλήρου.

Μετὰ Λέσβιον ὠδόν: ⁶ παρὰ Κρατίνῳ παροιμία λεγο-
 μένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων· οἱ γὰρ Λακεδαι-

10 μόνιοι τοὺς Λεσβίους κιθαρωδοὺς πρῶτους προσεκα-
 λοῦντο· ἀκαταστατούσης γὰρ ποτε τῆς πόλεως αὐτῶν,
 χρησμός ἐγένετο τὸν Λέσβιον ὠδόν ⁷ μεταπέμπεσθαι·
 οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης ⁸ Τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα ⁹

15 μεταπεμπάμενοι * ἤκουον αὐτῶν ἐν τοῖς συσσιαίοις
 καὶ κατεστάλησαν. ¹⁰

¹ πνοῆς

² -ψεν μεταμφικόλων

⁴ Μέταλλα εἰ μεταλᾶν

⁷ τῶν λεσβίων ὠδῶν

* Inc. ψάμενοι f. 66. c. 1.

⁵ ἑταίρων συν δ' ἀνέγνοι

* Inc. f. 65. c. 4.

³ ἀργύρεα

⁸ δὲ ξ.

⁶ ὠδόν

⁹ -ται

¹⁰ συνεστ. Porsonus.

- Μεταλλεῖς:** ¹ οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι.
Μεταλήξαντι: καυσαμένοι.
Μεταλλεῦσι: μεταφέρει.
Μεταμαθεῖν: μεταγνῶναι.
Μεταμείβων: μεταλλάσσων. 20
Μετανασταένου: φεύγει· μετοίχει.
Μετανάστης: μέτοικος· φυγάς.
Μετάπεμκτος: προκληθεῖς.
Μεταποιοῦμαι: φροντίζω· προνοοῦμαι.
Μεταπεττεύειν: τὸ μεταβάλλεσθαι καὶ μεταβαίνειν ἀπο 25
 μεταφορᾶς τῶν πεττενόντων· οἷτινες κολλάκις μετα- (262)
 βάλλονται ἐν τῇ παιδιᾷ.
Μεταποιεῖσθαι: ἀντιποιεῖσθαι· Πολιτικῶι Πλάτων· ἡ-
 κιστα βασιλικῆς μεταποιοιμένους τέχνης· ἀντιποιοι-
 μένους· Θουκυδίδης ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει· καὶ 5
 μάλισθ' οἱ ἀρετῆς μεταποιούμενοι· σημαίνει ἀντιποι-
 ούμενοι.
Μεταπύργιον: ἐν μέσῳ οἰκοδομημάτων ἐπὶ τοῦ τείχους
 πύργων μεταπύργιον ² ἐλέγετο. οὕτω καὶ Θουκυδίδης
 καὶ Λυσίας. 10
Μετάρσιος: μετέωρος· ὑψηλός.
Μετασοβῶν: ἀποδιώκων.
Μετασπώμενος: ἐπακολουθήσας· ³ μεταδιώξας.
Μεταστῆσαι: καὶ τὸ αἰτῆσαι καὶ τὸ χρήσασθαι.
Μεταστοιχειοῦσα: μετασχηματίζουσα. 15
Μετασχεῖν: ἐπιλαβεῖν.
Μετατάξασθαι: ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν. ³
Μεταφρένων: μεταξύ τῶν δύο ὤμων.
Μεταφῶναι: μεταπλασθῆναι.

¹ Μεταλλεῖς, μέταλα, et Μεταλλεῦσι

² Μετ. ut novus articulus.

³ Inc. Θήσας f. 66. c. 2.

³ ἀντιμετ.

20 *Μεταχειρίζειν*: ἀντι τοῦ μεταχειρίζεσθαι· *Θουκυδίδης*.

Μεταχρωννύντες: μετασχηματίζαντες.

Μετειλήχει: μετέσχεν.

Μέτειμι: μετέρχομαι.

25 *Μεταλεύσομαι*: ἐπελεύσομαι.

Μεταβολή: μεταβολή· καὶ ἑξάλλαξις· *Κρατῖνος*.

Μεταλθών: ἐπελθών.

(268) *Ματ' ἐμέ*: πρὸς ἐμέ.

Μεταμόσχευσεν: μετεφύτευσεν.

Μετοίκιον: μέτοικος μὲν ἐστὶ ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετα-

5 κῶν ἐν ἑτέρῃ καὶ μὴ πρὸς ὄλιγον ἐκιδιμῶν ὡς ξένος·

ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμὰ

δάδεκα· ὅπερ ἠνόμασται μετοίκιον· Ἰσάιος δὲ ἐν τῷ

κατ' Ἑλλαγόρου καὶ Δημοφάνους ὑποδημαίνει, ὅτι ὁ

μὲν ἀνὴρ δάδεκα δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον ἢ δὲ γυνή

10 ἑξ· καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελούντος, ἢ μητῆρ οὐκ ἐτέλει·

μὴ τελούντος δὲ αὐτὴ ἐτέλει· καὶ οἱ δοῦλοι δὲ * ἀφε-

θέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον· *Μέ-*

νανδρος φησὶ πρὸς ταῖς δάδεκα δραχμὰς καὶ τριώ-

βολον τούτους τελεῖν· ἴσως τῷ τελώνῃ· οἱ μὲντοι τὸ

15 μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι, ἀπῆλθον πρὸς τοὺς

πωλητὰς, ² καὶ εἰ ἐάλοντο, ἐπικράσασκοντο· ἐπιβίβαζον

δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους· ὡς *Θηροπόλις*

ἐν *Φιλιππικοῖς* δηλοῖ· ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφίτας

τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκαφὰς ἐκό-

20 μίζον οὗτοι.

Μετοιωνίσασθαι: ² ἀντι τοῦ μεταθέσθαι τὸν φεῦλον

οἰωνόν.

Μετοίκων λειτουργίαι: αἱ σκαφηφορίαι· εἰσὶ δὲ μέντοι οἱ

ξένοι· οἱ Ἀθήνησιν οἰκοῦντες, δίδόντες ³ τὸ μετοίκιον

25 δραχμῶν δάδεκα.

* *Inc. f. 66. c. 5.* ² πόλιτας ³ -νήσασθαι ⁴ δίδόντες

- Μετεωρολόγαι:** περὶ οὐρανοῦ φάναροῦντες.
- Μετεωροκολῶν:** τὰ οὐρανια σκοπῶν.
- Μετῆ:** ἐξῆ. (264)
- Μετῆλθε τὴν ἄλοχον:** ἀντὶ τοῦ προσωμίλησεν αὐτῆι.*
- Μετ' ἔχνια:** κατὰ ἔχνη παρτίεσθαι.
- Μετοιχῆσονται:** μεταπορεύσονται· μετέλθωσι.
- * **Μετοιχέσθαι:** μετελθεῖν· μεταβαλεῖν. 5
- Μετοκλάσειν:** μετακαθῆσειν.
- Μετόν:** ἐξόν.
- Μετόπισθεν:** ἐν ὑστέρωι· μετὰ ταῦτα.
- Μετουςία:** κοινωνία.
- Μετοχετεύειν:** μετακομίζειν. 10
- Μετρεῖσθαι:** δανέλλεσθαι.
- Μετρήσαντες:** διελθόντες.
- Μετρήσαι:** ἐπὶ τοῦ ἀριθμῆσαι· Ἀλκιπός.
- Μετώχετο:** ἐπορεύετο.
- Μετρίως ὀργασμένος:*** ἀντὶ τοῦ μεμαλαγημένος ἢ δε- 15
δευμένος.
- Μετρίως:** τὸ συμμετρώς· Θουκυδίδης.
- Μετριάζει:** ταπεινοφρονεῖ.
- Μέτρωι:** εὐγνώμονες.
- Μετριοπαθεῖν:** ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι· συγ- 20
γνώσκειν.
- Μέτριος:** ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν· ἢ τὸ ἦθος ἐπι-
εικής.
- Μέτρον:** ἐν Τωμαίωι τὸ ὅσον μέτρον ὅσοις τὴν συμμε-
τρίαν τῆς μίξεως.
- Μετρονόμοι:** ἄρχοντες ἦσαν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ὧν πέντε 25
μὲν ἐν Ἄσσει· πέντε δὲ ἐν Περσικῇ· καὶ εἶχον τὴν (265)
ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ἢ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

* αὐτῆν

* Inc. f. 66. c. 4.

* Μετρίως: ὀργασμένως, tum - μέτως bis.

Μετρονόμοι: ἀρχὴ εἰς Ἀθήνησιν * ἡ² τῶν μετρονό-
 5 μων ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν δεκαπέντε μὲν εἰς Πειραιᾶ.
 ἐννέα δὲ εἰς ἄστν· εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅκως δι-
 καια ἢ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

Μέτρῳι ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρία δὲ μάζαν ἔδοντες: οὐ-
 10 τος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἔκ τινος χρησμοῦ
 ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις· ὑβρισται γὰρ ὄντες
 καὶ ἀμετροπόται ἀπόλοντο² ὑπὸ Κροτωνιατῶν· τοῖς
 οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη.

Μέχρι αἰδοῦς: ἀντὶ τοῦ μέχρι αἰδοίων.

15 Μάταυλος: ἡ ἑυκαρὰ λεγομένη αὐλή· οὐ ὄρνιθες ἦσαν.
 Μήδεα: βουλευματα.

Μηδικὴ πόα: ἡ τρίφυλλος λεγομένη.

Μηδοσύνη: βουλή.

20 Μηκάδες: ἐπιθετικῶς αἱ αἴγες· ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς
 φωνῆς.

Μηκύβερνα: πόλις ἐστὶν ἐν Θρακίᾳ σταδίους εἴκοσι ἀπέ-
 χουσα τῆς Ὀλύμπου ἢ Μηκύβερνα.

Μήκων: ἄμμος μεταλλική.

25 Μηλαφῆσαι: ψηλαφῆσαι.

Μῆλα: πάντα τὰ τετράποδα· ὄθεν καὶ πᾶσα βύρσα μη-
 λωτὴ καλεῖται.

(266) Μηλοβοτία: γῆν εὐτραφῆ·³ ἀνειμένην εἰς νομὴν προ-
 βάτων.³

Μηλόβιος: εἰς τῶν λ' τῶν παρὰ Ἀθηναίους τυραννησάν-
 5 των· Ἐπερίδης ἐν τῷ κατὰ Ἀντοκλέους μέμνηται.

Μηλοβοτήρ: ὁ τῶν προβάτων ποιμὴν· καὶ μηλονόμος.

Μηλόβοτος: ἡ κατασκαφεῖσα καὶ ἀναθεῖσα τοῖς μήλοις·
 10 ἦτοι τοῖς κτήνεσιν, εἰς νομὴν διὰ τὴν ἐρημίαν.

* Inc. θήνησιν f. 67. c. 1.

² οἱ

² λ bis.

³ Inc. f. 67. c. 2.

³ προβάτοις

Μηλολόονθη: ¹ χρυσοκάνθαρος.

Μηλολόονθαι: ² τὰ χρυσιζοντα πτηνά.

Μηλοσφαγίαις: θυσίαις προβάτων.

Μήλωθρα: τὰ βεβαμμένα ξρία· καὶ τὸ βάψαι, *μηλώ-
σαι*· ἀπὸ τῆς εἰς τὴν βαφὴν τῶν ἐρίων καθέσεως. 15

Μήλω βαλαῖν: τὸ πτοῆσαι τινα καὶ εἰς ἔρωτα ὑποβαλεῖν.

Μηλώσαι: τὸ καθεῖναι τί εἰς βάθος· καὶ τὴν φάρυγγα
μηλώσαι, ᾧ διαχρῆσαι τῷ δακτύλῳ· Ἀριστοφάνης·²⁰

Τὴν φάρυγγα *μηλῶν*, ³ δύο δραχμὰς ἔχει μόνας.

Μήν: τὸν μηνίσκον.

Μηναγύρτης: ἀπὸ μηνὸς συνάγων.

Μήνη: αελήνη.

Μήνιγξ: ὕμνη τοῦ ἐγκεφάλου.

(267)

Μήνις: ὀργὴ ἔμμοнос.

Μήνις: ὑμένας· πέταλα· περιτραχήλια κόσμια.

* **Μηνίσκουσ:** τοὺς ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων
τιθεμένους, ἵνα τὰ ὄρνια μὴ προσίχηται. 5

Μηνίω: ὀργίζομαι.

Μηνοειδής: σεληνοειδής.

Μὴ νόμισον: ἀπὲ τοῦ μὴ νομίσης· οὕτω Θουκυδίδης·⁴

Μηνύεσθαι: μηνυτρῆσθαι.

Μηνύστην: τὴν γυναῖκα· Κρατῖνος.

10

Μηοντα: ἡ Αὐδία ὑπὸ Ἴωνων.

Μὴ οὔσα δίκη: αἱ ἐπὶ διαίτητοῦ ἐρήμην λαχόντες· καὶ
λέγοντες ἀδέκως καταδεδικῆσθαι· ἀντελάγγανον τῷ
εἰλόντι αὐτήν· ⁵ οὐ μόνον ἀεὶ αἱ φεύγοντες, ἀλλὰ καὶ 15

¹ Μηλολόονθη (* primo ε, ut videtur.)

² Μηλολομαι (μαι ex ejusd. om.)

³ τὴν φάρυγγα *μηλώσαι* * Ino. f. 67. c. 5.

⁴ Sic G. Θαγενίδης Suidas. Θουγενίδης e Piersoni ad Moe-
rin p. 534. emendatione Perssonis ad Hec. 1166. Vide et
ad Arist. Theam. 877.

⁵ αὐτόν

οἱ δῆκοντες· ἐντὸς δὲ ἡμερῶν δέκα ἔτην² λαχίει τῆν
μῆ οὔσαν δίκη· μετὰ δὲ ταύτας οὐκίτε.

Μῆ παιδί μάχαιραν· ἐπὶ τῶν εἰπῆ ὑγχαρίζόντων· καὶ
Ἐπολις Ἀθήμοις· Μῆ παιδί τὰ κοινά.

20 Μῆρυνθος· σάρτος ἦτοι σχοινίον· δασμός· βρόχος.

Μῆρυμα· σπείραμα· κάταγμα· νῆμα.

Μῆρυμένη· ἔλκουδα· ἐκτεινομένη.

Μῆτωρ· βουλευτικός· ἔμπερος.

Μῆτι· ρηδαμῶς.

(268) Μῆτι γε· κόσω γε μᾶλλον.

Μητιοχέιον·² δικαστήριον.

Μητιλοχος· ἀρχιτέκτων καὶ ῥήτωρ* τῶν οὐ τὰ βέλματα
συμβουλευόντων.

6 Μῆτις· βουλή· γνώμη· σύνεσις.

Μητίσομαι· βουλεύσομαι· ἐρήσομαι.

Μητραγύρτης· ἔλθων τις εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμῆα καὶ
γυναῖκας τῆ μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκαῖνοι φασὶν· οἱ
δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτόν· ἐμβάλλοντες εἰς βάρ-

10 ραθρον ἐπὶ κεφαλὴν· λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἄλλαβα
πρῶτον³ εἰλάσασθαι τὸν κεφατευμένον· καὶ διαποῦτο
ἀποδόμησαν βουλευτήριον· ἐν ᾧ ἀντίλον τὸν μητρα-
γύρτην· καὶ περιφράττοντες αὐτόν· καθύρωσαν τῆ
15 μητρὶ τῶν θεῶν· ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ
μητραγύρτου· ἐχρῶντο δὲ τῷ μητρῴω ἀρχαίω καὶ
νοφυλακίω, καταχῶσαντες καὶ τὰ βάραθρον.

Μητραλοίας· ὁ τὴν μητέρα τύπτων.

20 Μητρίδα· τὴν πατρίδα· καὶ Πλάτων καὶ Φερεκράτης.

Μητροπάτωρ· κατὰ μητέρα πάππος.

Μητρυῖον·⁴ Θεόπομπος· τὸν πατρυῖον.⁵

² δεκαεξήν

* Inc. f. 67. c. 4.

Accent. om.

³ Μητιοχέιον· (sic) δ. μητι οὐκ ἐπίθε.

⁴ χρόνον

⁵ πατρυῖον

Μητρώιον: τὸ ἱερὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν· ἐν αὐτῇ ἦν γράμματα δημόσια καὶ αἱ γόμοι.

Μητρώιον: Ἀποκρίβος ἐν τῷ † κατὰ Ἀριστοτέλους· 25
τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαι ἐκ τῶ μητρώου. (269)

Μη φέρειν: ἀπὸ τοῦ μὴ λαμβάνειν· καὶ μισθοφορεῖν οἱ λαμβάνοντες.

Μηχανή: βουλή. 5

Μηχανικόν: Ξενοφῶν τὸν προκουργὸν καὶ δεινόν.

Μηχανογράφος:¹ ἐκινητής· κακῶν κατασκευαστής.

Μιαινεσθαι· καὶ ἐκμιαίνεσθαι: τὸ ὄνειρώττειν· Σοφοκλής.

Μιαμφόνας: φακός. 10

Μία λόχη: παροιμία· οὐ τρέφει μία λόχη δύο ἐριδάκους· ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τιγρὸς κερδαίνειν ἀποδαζόντων· ἐριδάκος δὲ ἐστὶν ἄρμασιν μονῆρες καὶ μονότροκον.

Μίαν μάχαιραν: τὴν ψαλίδα Ἀριστοφάνης. 15

Μία χελιδών: παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ σὺ ποιεῖ βρόχαι· ἢ τι εἰπέη· μία ἡμέρα καὶ εἰ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβάλλειν· καὶ δυσήμερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν· μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ὡς φιλόσοφος ἐν Ἠθικοῖς.

Μικρὰ ἡμέρα: ἐν τοῖς Χουαί· Ἀνθεατριῶνος μηνός, ἐν αὐτῷ ἀπαυθεῖν αἱ ψυχαὶ τῶν τελευταίων ἀγένοι, * φάμναι ἔσθαι ἐμασῶντο καὶ πίττη τὰς θύρας ἔχριον.

Μίασμα: βαφή. 25

Μιάστρο: ὅτ' ἂν τισὶ αὐτὸν μὴ καθαρὸν εἰδώς παρέρχεται· ἵνα μὴ δεῖ μιμνημένος.²

Μιάστορα: λυμῶνα· φονέα. (270)

† Inc. f. 68. c. 1.

¹ -οραφος

* Inc. f. 68. c. 2.

² Quatuor voces om. P.

Μιγάδες: τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα.

Μίγδα καὶ μίγδην: μεμιγμένως.

Μίδας: βόλον εἶδος· καὶ Θηρίδιόν τι λεπτόν, ἐν τοῖς
5 ὄσπροις γινόμενον.

Μίδρου: Μίδραν νομίζουσαν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον·
καὶ τοῦτω θύουσιν πολλὰς θυσίας.

Μίκαιον: μικρότατον.

Μικρολόγος: σκνικὸς· φειδωλός.

10 Μικροῦ δεῖν: παρὰ μικρόν.

Μικροῦ δῆω: παρὰ μικρόν λείπω.

Μικρόν τοῦ ὀβολοῦ: τίμιον·¹ λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ποτη-
ρῶν· Εὐπολις Μαρίκα· Τῶν γὰρ ποτηρῶν μικρόν
ἔστι² τοῦ ὀβολοῦ.

15 Μιλισόμενος:³ παρακαλῶν κρατῶν.

Μίλιχον:⁴ πρῶτον χρηστόν.

Μίλον: ἄνθος τί.

Μιλταρχία: τόπος ἐν οἷ μίλτος ὀρύσσεται· οὕτως Ἀ-
μειψίας.

20 Μιμαΐκυλος: ὁ τῆς κρανίας* καρπός· οὐδὲ τῆς κομάρου.

Μίμαρχυς: ἡ κοιλία καὶ τὰ ἔντερα μετὰ αἵματος ἐστυ-
αυμένα.

Μίνθα: τὸ παρ' ἐνίοις ἠόουσμον· εἰς ὃ μεταβάλλειν

25 φάσι⁵ τὴν Αἶδου καλλακὴν· ἀφ' ἧς καὶ τὸ περὶ τὴν

(271) ἥλιον ὄρος· Ζηνόδοτος δὲ τὴν Ἰνγγα ὑπ' ἐνίαν Μίν-

θάν λέγεσθαι, θυγατέρα μὲν οὕσαν· Ηειθοῦς, Νάθα

δὲ νόμφην· Ἀριστοκλῆς δὲ ἐν ταῖς περὶ γιγάντων δια-

5 κλάσθηται τὸν ἐκ αὐτῆς μῦθον, διὰ τὸ καρπῶδες αὐρε-

θὲν τῷ καταφρονθῆναι τὸ φυτόν.

¹ Dist. ὀβολοῦ τίμιον: λ.

² ἐπὶ

³ Μιλησόμενος

⁴ Μίλιχον (ei statim)

* Inc. f. 68. c. 5.

⁵ φησι

⁶ Αἶδου P. tum ἥλιον G.

- Μίνθη:** καλαμίνθη· ἡδύσμος· βοτάνη εὐώδης.
- Μινθασθῆναι:** τὸ μολυνθῆναι· καὶ μινθοῦν, τὸ ὑσφρα-
νειν ἀσχημόνως.
- Μινύθει:** ἐλαττοῦται.
- Μιννθαδιον:** ἀλιγοχρόνιον. 10
- Μινύρεται:** κλαίει· θρηναῖ· εὐφώνως λέγει.
- Μινυρῖζω:** θρηνώ· ἢ τὸ ἡρέμα· ἄδω· παρὰ τὸ μίω·
Πλάτων ἐν γ' Πολιτείας· μινυρῖζων τε καὶ γεγωνωμέ-
νος ὑπὸ τῆς ὠδῆς.
- Μίξοφρον:** σύνοφρον. 15
- Μίψασθαι:** τὸ μιτώσασθαι· Πλάτων.
- Μισογαγκελίαν:** τόπος κοικίλος,* εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα
μίσγεται ἀπὸ πλείονων ὀρῶν ὕδατα.
- Μισθάρνης:** μισθὸν ἀντικαταλλάττων.
- Μισθάριον:** τὸν μισθόν· Εὐκόλις. 20
- Μισθαρνία:** ἢ ἐπὶ μισθῶ γινομένη ἐργασία.
- Μισθαρχίδης:** ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων· ἑφω-
νιάζοντο γὰρ καὶ οἱ ἀρχόντες.
- Μισθοφόρος:** ἐπὶ μισθῶ ἐργαζόμενος.
- Μισθός:** τὸ ἔκαθλον. 25
- Μισθώσασθαι:** τὸ ἐπὶ τόκῳ δανείσασθαι.
- Μισητή:** τὴν καταφερῆ μισητὴν ἔλεγον· τὸ γὰρ μῖσος(272)
οὐκ ἀποθὲν ἐστὶ τοῦ μαινεσθαι· ὃ γὰρ μισεῖται, με-
μόνεται καὶ ἀμιγές ἐστιν· οἷον ἐμισεγητὴν τινα οὖσαν·
ὃ καὶ βέλειον· καὶ τὸ ἐν παροιμίᾳ δὲ μέρει λεγό-
μενον· Παρὰ σφυρον παχεῖα² μισητὴ γυνή· κατὰ τις
τοιούτου εἰρησθαι δοκεῖ· καὶ ὁ Κρατῖνος καὶ τοῦτο
ἔφη· Μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλισβοῖσι² χρήσονται· τὸν
δὲ ἀπλῶς μισητὸν τὸν ἀνίκανον λέγει· μεταφορικῶς

* Ἰnc. κίλος f. 68. c. 4.

² παχεῖαν ² ὀλισβοῖσι

δι καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλήτου κατὰ τὴν τροπὴν² ἐφάται
ἢ ἄλλῃς.

10 Μισητία: ἢ πρὸς ὅτι οὖν ἄχαρις ἀπληταία.

Μίτρα: διάδημα ἢ ζώνη.

* Μιχθῆναι ἢ μιγῆναι: ἀπακτῆσαι· συμμίσαι· ἀμιγῆσαι.

Μνᾶ: ἑκατὸν δραχμαὶ πριαυοὶ μναῖ, μίαν.

15 Μπαρόν: μάδαρον· ἡδύχρῶδων· οὕτως Κρατίνος.

Μπαῖται: μετατεύεται.

Μυεῖαν: τὴν μνήμην· Σοφοκλῆς.

Μυεῖαν: κατεσθῆαι.

Μνημα μὲν ὁ τάφος· μνημῖον δὲ πᾶν μνημόσυνον· ὅτι

20 τὰ θανάσιμα.

Μνημηία: μνημόσυνα.

Μνημοσύνη: μνήμη.

Μνησικαεῖν: τὸ ὑπομνήσκασθαι τῶν κακῶν.

Μνηστή:³ ἢ κατὰ μνηστειῶν γαμηθεῖσιν· ἢ ἢ ἐκ παρ-

25 ὀδου· δαίνας μάγουσα μνηστής· ὅ ἐστιν ἀπαίρακτῆρας.

Μνία: τὰ τῆς θαλάσσης ἐξανθήματα, ἢ βροχία.

(273) Μνίαι: ἐσθῆαι.

Μνω: μνήσκω.

Μνώμενος: μνηστευόμενος· καὶ ἐμνήσατο· ἐμνηστεύσα-
το³· Ἐυκόλις.

6 Μνωμένη: μνηστευομένη.

Μογερῶν: μοχθηρῶν.

Μογήσας: καμῶν· κακοπαθήσας.

Μογόστοκος:⁴ περὶ τοὺς τόκους κακοπαθαῖσα· ἔνιοι δὲ
μόγους ταῖς τικτούσαις ἐπιγράφουσα.

² τροπῆν

* Ἰνσ. ε. 69. α. 14

³ Μνητή. cum μνηστής sine acc.

³ Μνώμενος: ἐμνηστεύσατο· καὶ μνηστευόμενος· καὶ ἐμνή-
σατο.

⁴ Μόγος: τόκος

- * **Μόρα**: ποικιλία. 10
- Μόθος**: μάχη· πόλεμος· τάραχος· φόβος· σπείρι· θόρυβος.
- Μέθων**: ὄρημα φορτικῶν¹ καὶ κορδακῶδες· ἀπὸ δι-
τοῦτου καὶ ὁ ἀνάγωγος καὶ ὁ ἀκόλαστος ἄνθρωπος.
- Μοιμυᾶν** καὶ **μοιμύλλειν**: τὸ τὰ χεῖλη διαστρέφειν. 15
- Μοῖρα**: μερίς· καὶ τὸ καθήκον· καὶ ἡ εἰκαρμένη.²
- Μοῖρα**: σύνταγμά ἐστι Λατινικόν· καὶ ὄνομα λόγου
ἦν δὲ ἀπόρων, οἱ μὲν φασὶ φ· οἱ δὲ, αἰ.
- Μοιρηγετες**: ἀγαθῆ μοῖρα γεγενημένα.
- Μοισαῖα**: πληθυντικῶς τὰς Μοῖσας. 20
- Μοιχάριαι** τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἐχρησίμαται, ἐπὶ τῷ
ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτινόμενα.³
- Μοιχίδιον**: τὸν ἐκ μοιχαυῦ γεγενημένον αὐτὸς Παπίδης.
- Μολεῖν**: ἐλθεῖν. (274)
- Μολούσα**: παραγενομένη· κορευθεῖσα.
- Μολπή**: αἰδή.
- Μόλης**: μετὰ τοὺς ἅδεκα ἄνδρες ἦρχον ἐν ταῖς Παι-
ραυῖ· ἂν εἰς ἦν ὁ Μόλης. 6
- Μολύβδαται**: μολυβδίδα.
- Μολών**: ἐλθών· ἐληλυθώς.
- Μομβρώ**: ἡ μορμῶ·⁴ καὶ τὸ φόβητρον.
- Μοναυλίαν**: πρὸν δέχα γάμου βίον.
- ** **Μονίπποις**: τοῖς ἐπὶ ἐνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις δρόμον. 10
- Μονιός**: ἄγριος ὄς.
- Μονοείμονα**: μονοχίτωνα.
- Μονοζῶνοι**: ἐφοδοὶ· βάρβαροι· ἧ ἀκελάται· μάχιμοι.
- Μονόλοπα**: μονόφυλλα· μονόδεσμα. 15

* Inc. f. 6g. c. 2. ¹ φορτικον

² εἰμ. G. et mox v. Μόρσιμον.

³ τὸ λ. μ. ἀποτινόμενα

⁴ Μομβρω: ἡ μορμῶ

** Inc. f. 6g. a. 5.

Μονοπειρας: τοὺς μὴ ἀθρόους, ἀλλὰ μόνον ληστὰς· οὕτω Μένανδρος.

Μυχόκεδον: γῆς βάθος· Αἰδῆς· καὶ μυχόνους, ὁ κρυφίους· καὶ μυχορήμων, ὁ βαθύγλαστος καὶ δεινὰ λέγων.

Μονοιδεῖν: θρηνεῖν.

Μονονουχί: σχεδόν· ἑγγύς.

Μονοστάται: μίαν στολήν ἔχοντι.

Μονότραπος: μόνος τραπαῖς· ἄγαμος· ἄγύναιος.

Μονουχία: ὁ μόνος βίος· χωρὶς γάμου.

Μονοιδία: ἡ ἀπὸ σκηπῆς οἰκὴ ἐν τοῖς δράμασι· καὶ μονοιδεῖν, τὸ θρηνεῖν· ἐπιεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηπῆς οἰδαὶ ἐν τῇ τραγωιδίᾳ θρηνοῦσιν.

(275) **Μονοιδία:** λέγεται ὅτι ἂν εἰς μόνος λέγη τὴν οἰκὴν καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.

Μορταὶ ἐλαταὶ: ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς· ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἐπαθλον ἰδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθηναῖα· ἦσαν δὲ πρῶται εἰς τὸν ἀριθμὸν· αἱ μεταφτυθεισὶ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν· ἦτοι ἀπὸ τοῦ μέρους καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἀλιερωθίου ὀνομασθεῖσαι οὕτως· ἢ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὰ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες.

Μορμολύκεια: τὰ τῶν τραγωιδῶν προσωπεῖα.

* **Μοιροδοκῆσαι:** ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδείξειν ἀπολογίαι.

Μορμολύττεται: φοβεῖ.

Μορμορύζει: ἐκφοβεῖ· παρὰ τὴν μορμῶ.

Μορμορύζει: καταράττει· ἡχεῖ· ὡς ἐπὶ ὑδάτων.

Μορμυρίων: ποταμὸς ρεύματα ἔχων.

Μορμῶ: ὃν ἡμεῖς μορμόφοβος.

¹ ἀγαθός

* Inc. f. 69. c. 4.

² καταταράττει ms. (καταράττει)

- Μόρον:** τὸ ἀνκάμνον· *Λιγύλος.*
- Μόρος:** ὀδύνη· πόνος·² θάνατος. 20
- Μόρσιμον:** εἰμαρμένον· μεμοιραμένον.
- Μορυχία:**² οἰκία τις ἀπὸ *Μορύχου* ἐν ἡλ. καὶ Ἄρτεμις.
- Μορφή:** εἶδος· ἰδέα· πρόσωπις.
- Μορφόν:** εἶδος αἰετοῦ.
- Μόρφωσιν:** σχηματισμόν· εἰκόνα. (276)
- Μόσσυνες:** ἐπάξεις· πύργοι.
- Μοσχεύηται:** τρέφεται· κυρίως γὰρ *μοσχεία*, ἢ τῶν λεπτῶν λαχάνων φυτεία.
- Μοσχεύματα:** ἀπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων. 5
- Μοσχεύων:** μεταφυτεύων.
- Μοσχεῖα:** ἀπαλὰ φυτὰ.
- Μόσχον:** ἀπαλόν.
- Μοτοῖ:** τιτρώσκει· ταρασσει.
- Μοτοφαγία:**³ θυσία τις ἐν *Σαλαμῖνι* τῆς *Κύπρου* ἐπι-10
τελουμένη.
- Μοτώσει:** ἰάσεται δι' ὀδονίων.
- Μουνυχία:** τόπος τοῦ *Πειραιῶς*· ἀπὸ *Μουνυχίας Ἀθη-
νῆς*· ἦτις ἐπωνομάσθη ἀπὸ *Μουνύχου* τοῦ *Παντα-
κλέους*. 15
- Μουνυχία καὶ Ζεῖα:** λιμένες ἕτεροι *Πειραιῶς*.
- Μουνυχία:** *Δημοσθένης* ἐν τῷ ὑπὲρ *Κησιφῶντος* τό-
πος παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ· Ἑλλένικος δὲ ἐν
β' *Αἰθίδος* ὀνομάσθαι φησὶν ἀπὸ *Μουνύχου* τινὸς 20
βασιλέως τοῦ *Παντακλέους*.
- Μουνυχίων:** ὁ δέκατος μῆν παρὰ Ἀθηναίους· ἐν δὲ
τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθνον *Μουνυχία*.
- Μουνυχίων:** καὶ οὗτος μῆν Ἀθήνησι δέκατος· ὀνομά-

² ος *evanida*² *Μορυχία* *statim* mut. in -*εία* (non *αία*)³ *Μονοφαγία*, sed *v* *statim* mut. in τ.

25 σθη* δὲ ἀπὸ τῆς ἐν Μουνοχίᾳ Ἀρτέμιδος ἡρώος
 τινὸς καθιερώσαντος αὐτήν· ἐπὶ τῷ τοῦ Πιπραιῶς
 ἀκρωτηρίῳ ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ· δεῖ εἶδέναι ὅτι με-
 τρούσιν Ἀθηναῖοι τοὺς μῆνας τοῦτον τὸν τρόπον·
 (277) νομηνία· εἶτα δευτέρα ἰσταμένον· καὶ τρίτη καὶ τε-
 τάρτη· καὶ οὕτως μέχρι τῆς ἐνάτης· εἶτα δεκάτη·
 ἑνδεκάτη· δωδεκάτη· καὶ λοιπὸν τετάρτη· δεῖ δέκα· ἕως
 5 εἰκάδος· ἔπειτα εἰκάς· καὶ εἰκάς δαυτέρα· καὶ λοιπὸν
 καδ' ὑφαίρασαν ἑνάτη φθίνοντος· ὀχδόη φθίνοντος· ἐ-
 βδόμη φθίνοντος· ἕως δευτέρας² φθίνοντος· ἧτις ἔστι
 παρ' ἡμῶν εἰκάς ἑνάτη· τὴν δὲ τριακάδα ἔην² καὶ
 νέαν ἐκάλουν· ἐπειδὴ τὸ μὲν ἔχει παρασημένιον, ὅπερ
 10 ἔγον ἔστιν·³ τὸ δὲ τοῦ ἐνεστῶτος, ὅπερ νέον ἔστιν.

Μουσαῖος· Λυσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν· εἰ⁴
 γνήσιος· καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι· ὧν
 οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσιόδον· ὅτι
 ὁ μὲν ὁ κρινόμενος ἐπετήδευε τοὺς οἰκέτας τοῦτο κα-
 15 λεῖν, δῆλον· περὶ δὲ Μουσαίου, οἱ μὲν ἐκ Θράκης ἐ-
 ρήκασιν τὸν ἄνδρα εἶναι· εἰ δὲ αὐτόχθονα ἐξ Ἐλευ-
 θίνος.

Μουσικά· τερπνὰ τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας καὶ τὰ ὀ-
 μοια.

20 Μουσικήν· καὶ τὴν μαντείαν οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν ποητι-
 κήν· λέγεται ** δὲ καὶ τὸ εὐκαίδευτον καὶ ἐπιπέδιον
 μουσικόν· καὶ τὸ ἐμμελές.

Μοχθεῖ· κακοκαθεῖ.

25 Μοχθηρός· ἐλίπνος ἢ κρηρός· ἢ καπός· καὶ μοχθηρία
 (278) ἐπὶ τῆς κακίας τέσσεται· οὕτω⁵ Λείναρχος· Ἀντιφῶν

* Inc. μασθη f. 70. c. 1.

² δευτέρα

² ἐν ἧ μ. pr. ni fallor.

³ ὅπερ ἔστιν

⁴ et om.

** λέγει Porsonus. Inc. δὲ f. 70. c. 2.

ὅς ὁ καλαιδέστος τῶν ῥητόρων· ἐπεὶ μὲν μοχθηρῶς ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ κινεῖν τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀπαγομένον εἰς δικαιοσύνην ἵνα κατηγορηθῆ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δόκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφραγμένου πικρῶς τὸν μοχθηρὸν ἐταξεν· καὶ φησὶν οὗτος ἐν προσιμίῳ καὶ ἐπιλόγοις· παρὼ μὲν ὁ μοχθηρὸς, ὄντινα ἐχρήσθη τεθνηκέ-
ναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς καταγέλαστος.¹

Μυᾶτε: σκαρδαμύττειτε.²

Μύαγρος: ὁ μυοθήρας.

10

Μύθης: γέροντος ἄδελφεύς.

Μύθια: καταξέσματα.

Μυδαλέον: δριῦνον· παρὰ Ἀρχιλόχου διάβραχον· λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγρον αἶμα· τὸ ἐνιότερον· ἔν-
καρδον.

15

Μυδαλέον: βεβρεγμένον.

Μυδαλίαι: διαβροχῆαι.

Μυδιᾶν: νοτιᾶν· δινυρον εἶναι καὶ σήκεσθαι.

Μυδρός: πύθρος κακωρωμένος.

Μυδῶντες: βροχθέντες·³ δινυραμμένοι· σαπέντες.

20

Μυελόεντα: τροφήν ἔχοντα.

Μύξα: θηλάζει· λέγει.

Μύζοντες: ἐκπιζόντες.

* **Μύθης:** μαθησια· κατήχησις· ἐπιστήμη.

Μυθήσας: εἰκῶν.

25

Μύθος: λόγος ψευδῆς εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν.

Μύθος ἐσώθη: ἐπίρρημά ἐστι λεγόμενον ἐπ' ἐσχάτω τοῖς (279)
ἀεθυμένοις μύθοις τοῖς παιδίοις.

Μύτα χαλκῆ: καὶ μυτίνδα· παύτως εἶδος, ἣν οἱ παίζον-
τες ἀποτετακότες τὰς χεῖρας ἐκινύουσιν, ἕως ἂν ἐπι-
λάβωνται τινός.

¹ κατάγειω

² βροχόντες (sic)

³ Μυδαλίαι: σκαρδαμύττειται

* Inc. f. 70. a. 5. . .

Μύαι· και γράφεται και λέγεται ἄνου· τοῦ ι· και διασπλάβως παρα τῶν Ἀττικῶν.

Μύκης· τὸ παρα τὴν μύξαν τοῦ λύχνου διαγειρόμενον.

Μυκηθμός· ἢ τῶν βοῶν φωνή.

10 Μυκόνιον· τὸν γλισχρον· πλεονέχεται γὰρ ἐν μικροῖς οἱ Μυκόνιοι· ἢ διὰ τὸ λυκρὰν εἶναι τὴν Μύκονον.¹

Μυκτῆρας· τὰ ἐκατέρωθεν τῆς ῥινὸς τμήματα.

Μυκτῆρξαι· ἐξουθενεῖ.

Μυκωμένους· βοῶντας.

15 Μυκώσιος γείτων· αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχροῦτητι και σμικροπρατεῖαι· παρα τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μύκωνος και εὐτέλειαν.

Μυλαβρίδες· σίλφαι αἰ μαλακαί· ἔλληνοι· ἢ τριξαλλίδες² και ἀετρίδες· Πλάτων Λάκωσι.

* Μύλακες· μυλώδεις λίθοι.

Μύλη· τὸ κάτω τοῦ μύλου· τὸ γὰρ ἄνω ὄνος λέγεται·

Μυλάς· ἢ πορνή.

25 Μύλος ἀκούει· ἐπὶ τῶν ἀκούντων μὲν, μὴ προσποιουμένων δὲ ἀκούειν.

Μύλωθρον· ὄσκον ἄλφαιτα ἀλείεται.

(280) Μύλωθρος· ὁ μυλῶνα κεκτημένος και ἐργαζόμενος ἐαυτῷ.

Μύξαν· αὐτὸν τὸν μυκτῆρα καλοῦσιν, οὐχὶ τὸ ὑγρὸν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

5 Μυούμενος· τελούμενος· μυσταγωγούμενος.

³ Μύραικαι· δῆμος Πανδιονίδος.

Μύραινα· καταφερής· ἀπὸ τοῦ ζῶου· ²Ω πρόδοσι και παραγαγέ⁴ και μύραινα σύ.

¹ μύκονα

² τριξαλλίδες

³ Inc. f. 70. c. 4.

⁴ Puncta .i. tum πανδιότητος

⁵ αἰ προδοτικὰ παραγωγὰι

Μυρρινός: ὁ στείφανος τῶν Ἀθηνησιν ἀρχόντων μυρ-
 ρίναις γὰρ στεφάνουται οἱ ἀρχόντες. 10

Μυρρινῶν: ἀρχῆς ἐπιθυμῶν μυρρίναις γὰρ ἰστέφα-
 νοῦντο.

Μυρία: πολλὰ ἀναρέθμητα.

Μυρτοί ἐν Μεγαλοπόλει: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰ-
 σχίνου συνέδριον ἔστι κοινὸν Ἀρκάδων ἀπάντων οὗ 15
 κολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί.

Μυρτίων: συνέδριον ἦν μυρτίων ἐν Μεγάλῃ πόλει τῆς
 Ἀρκადίας.

Μυρμηκίας: τοὺς εἰς μυρμηκίαν λαλήσαντας ἐλκυσθαι 20
 τὴν γλῶτταν φασί.

Μύρμηκος ἀτρακός: ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφά-
 τῆς* ἀντιφωνεῖ ἢ τι τοιοῦτο διὰ τὴν βραχύτητα
 ἔστιν Ἀθηνησι Μύρμηκος ἀτρακός ἐν Σκιβαθιδῶν
 ἀπὸ Μύρμηκος τοῦ Μελανίπκου τοῦ Κύνλωκος τοῦ 25
 Ζευξίπκου.

Μυρομένη: ἔδυρομένη ὄρηνοῦσα.

Μυροκλῆς: Σαλαμίνιος τὸ γένος τῶν παρὰ Ἀθηναίους² (281)
 οὗ καλῶς πολιτευσάμενων.

Μύρτα: ὁ καρπὸς τῆς μύρτινης.

Μύρτης: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καταλέ-
 γων τοὺς προδεδωκότας ἐκάστην πόλιν φησὶν Ἀργείους 5

Μύρτης:³ Τελέδαμνος Μνασείας⁴ Θεόπομπος δὲ Πα-
 σέα καὶ Ἀμυσταῖον ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς Μα-
 κεδονβζοντας ἰδεῖν οὖν εἰ γραφικὰ ἔστιν ἀμαρτή-
 ματα.

Μύρτον: τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοίου οὗ τὸ μετ- 10

¹ Μυρινος.

² Inc. ἀντιφωνη η τι (sic) f. 71. c. 1.

³ -ους In Μύρτης inc. novus attic.

⁴ In μνασείας et πασέα s in lit. Primo scil. ai.

αὐτὸ κλειτορίας· ἀφ' οὗ τὸ ἀκολάστως ἀπειθεῖν,¹ κλειτοριάζεσθαι· τὸ δὲ χεῖλος ὑποδορίας· τὸ δὲ σύμπτωμα μυρκοχαλῆ.

Μυρών: οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσι· καλοῦσι δὲ οὕτως καὶ τὸ
15 ἀμβλὺ βρωμα καὶ ἀναλον.* ὥστε μῆτε ἄλμυρον εἶναι,
μῆτε μωρον εἰς τὸ πᾶν.

Μύσαι: τὸ μετὰ ἀνάγκης τί ὑπομεῖναι.

Μύσαντος: καμμύσαντας.

Μουσικάρφης: ὄνομα Μουσικάρφους· οὗ μνημονεύει Ἀπολ-
20 λοφάνης ἐν Κρησίᾳ· Ἀρίσταρχος δὲ ἐπ' ὀνόματος τινὰ
ἀηδῶς ἐπιγλωττᾷ.² οἱ δὲ ἀνέγνωσαν μουσικάρφει, ὡς
ἀκονιτί· τὸ μεμυκώτως καὶ ξηρῶς, μὴ ἐκ φανεροῦ γε-
λᾶν· Κρατῖνος Ὁραϊς.

Μυρτόνιον: Δημοσθένης ἐν ταῖς ὑπὲρ Κτησιφῶντος· φροῦ-
25 ριον ἦν ἐν Θράκῃ.

(282) Μυσικέλενδρον: τὸ τοῦ μνῆς ἀποκάτημα· μνόχοδον.

Μύσκλαι: οἱ λείψωμοι.

Μῦς λευκός: οἱ κατοικίδιοι μῦες ἄγαν πρὸς τὴν ὀφείαν
κακίηται, μάλιστα οἱ λευκαί· οὗτοι δὲ εἰσι θήλειαι·
5 ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ Ἀφροδίσια ἢ παροιμία εἶ-
ρηται.

Μύσος: μίασμα.

Μῦς πίσησος γεύει:³ ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀκαλλασσόντων· καὶ
ὅσα Μῦς ἐν Πίσησι· ἀπὸ Μνῆς τοῦ Ταραντίνου κύ-
10 πτου κακῶς Ὀλυμπιαῖσιν ἀκαλλάξαντος.

Μυάχοδον: οὐδενὸς ἀξίον·* Μένανδρος Ῥακίζαμένη· —
ὁ μνόχοδος γέρον Λεληθέναι σφόδρ⁴ οἰόμενος.

Μυσταγωγεῖ: μυστήρια ἐπιτελεῖ· εἰς μυστήρια ἄγει· ἢ
ἐκδιδάσκει.

15 Μυσταγωγός: ἱερεὺς:

¹ ἔπειθεσθαι (sic)

² πίσησος γεύει

* Inc. f. 71. c. 2.

** Inc. f. 71. c. 5.

³ Sic.

⁴ σφόδρα

Μυστήρια: τελεταί.

Μύστης: ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος ἢ διδάσκων.

Μύστακα: τὸ χεῖλος.

Μυσταπόλος: ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μυστηρίων ἐπιμελητής: ὁ ἐπιμελούμενος τῆς ἐορτῆς τῶν 20 μυστηρίων· ὃς ἦν χειροτόνουμένος ἄρχων.

Μυστίλην: ψωμόν· καῖλον ἄρτον, ὃν ἔποιοιεν, ἵνα ζῶ- μὸν ἐν αὐτῷ ῥοφῶσι.

Μύστις: ὃ ἔχει ἀντὶ σπλάγγνων τὰ μὴ ἔχοντα σπλάγγνα 25 ζῶα· ἐφοῦ τὸν θόλον ὃν κλειστόν καὶ μέγιστον, ἠσίο- δος ἔχει· κείται δ' εὖ πως ταρὰ διὰ δέ τις μύστιχος(283) ὁ στόμαχος τείνει ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζῶων φησί.

Μυσῶν λείαν: παροιμία τίς ἐστι, λαβούσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων² ἀστυγειτόνων³ τε καὶ λη- στῶν τὴν Μυσίαν κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν.

Μυτωτόν: ὑπότριμμα * εἰ διὰ σκοροόδου.

Μυτωτενύσωμεν: συγκύνωμεν·³ ἀπὸ τοῦ διὰ σκοροόδων τρίμματος.

Μυσῶν λεία: ἐπὶ τῶν καταφρονητῶν καὶ εὐκαταφρο- 10 νήτων.

Μυχάλημη: βυθὸς θαλάσσης.

Μυχέστατον: ἐσώτατον.

Μυωξία: ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν μυῶν 15 χηραμούς.

Μυωπιζόμενος: μυωπάζων· παρακαμμένων· ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων.

Μυωτος: χιτῶνος εἶδος.

¹ οὐ

² καταδρόμον τῶν primo, sed statim em.

* Inc. f. 71. c. 4.

³ Sio.

- Μύωψ: μυατίς¹ ἐραθίζουσα τὰς βοῦς.

20 Μῶκος: χλευαστής· μαρός· σκώπητῆς· καὶ μωκωμένης, χλευαζομένης.

Μῶλυ: ἀντικάθιον· ἢ βοκάνη ἀλεξιφάρμακος, ἦτοι πήγανον ἄγριον.

25 Μωλύτερον: ἀμβλύτερον καὶ ἀκαθέστερον καὶ ἦχον οὐκ ἔχον.

Μώλωψ: ἔναιμον ἄλγος.

(284) Μωμάται: ψέγει.

Μωμητά: ψεκτά.

Μῶν ἄρα:² σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητικόν.³ τὸ γὰρ μῶσθαι, ζητεῖν.

5 Μῶν ἐστί: ἄρα ἔστιν.

Μώνυχα: ἀπλὴν καὶ μὴ διεστῶσαν.

Μωρός: ἔνιοι τὴν πρόσκαιρον εὐήθειαν προπερισπωμένως· τὴν δὲ κακίαν ὀξυτόνως· οἱ δὲ ἀπλῶς προπερισπῶσι· σύγκειται δὲ κατὰ στέρησιν* τῆς ὄρας.

10 Μωρότερος Μωρύχου: παροιμία· Πολέμων λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως· μωρότερός εἰμι Μωρύχου, ὃς τὰνδον ἀφελὶς ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται· Μώρυχος⁴ δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος κατακρίθεται, διὰ

15 τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρύγῃ γλεῦκαι τε καὶ σύκοις· μορύξαι δὲ τὸ μολύναι· Ὅμηρος γ' οὖν τὸ μεμολυμμένος μεμορυχμένος φησὶν· εὐήθειαν τούτου καταγνωσθῆναι, παρ' ὅσον ἔξω τοῦ νεώ⁵ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρυται παρὰ τῇ
20 εἰσόδῳ· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐηθῆς τί διαπραττομένων.

¹ G. potius μυα τίς i. e. μυά τις.

² ἄρα sine accentu.

³ ἦτ semel.

* Inc. sin f. 72. c. 1.

⁴ μώρυχος — μωρύξαι

⁵ νεώς

Μωρων: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· συντάγματα τινὰ Λακωνικὰ οὕτω καλεῖται· φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ὡς εἰσὶ μοῖραι ἐπὶ ὠνομασμέναι· καὶ διηρῶνται εἰς τὰς μοῖρας Λακεδαιμόνιοι πάντες· Ξενοφῶν δὲ φησὶν ἐν 20 τῇ Λακωνῶν πολιτείᾳ· ἐκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μω-(285) ρῶν ἔχει πολέμαρχον ἓνα· λοχαγούς τέσσαρας· πεντηκοστίας ὀκτώ· ἐνωμοτάρχας ἑκατάδεκα.

Μω: τὸ μῦ² στοιχεῖον· Δημόκριτος.

Τέλος τοῦ μ̄ στοιχείου.

5

* Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ν̄ στοιχείου.

Νάβλα: εἶδος ὄργανου.

Νάει: στάζει· ῥέει.

Ναῖδες:² πηγαί: ἧ νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασι διατρέβουσαι. 10

Ναῖς: ἑταῖρα τίς, ἧς μέμνηται Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

Ναὶ μὰ Δία: Ἀττικὴν ἔχει συνήθειαν· ἴσον δὲ ἔστι τοῦτο, ναὶ μὰ τὸν Δία.

Ναικισήρεις:³ καὶ παρὰ Φερεκράτῃ καὶ Ἑρμίππῳ· 15 τουναντίον δὲ σημαίνει τῷ⁴ ἀληθεύειν.

Ναὶ μὴν: ναὶ οὕτως.

Ναίουσιν: οἰκοῦσιν.

Ναὶ τάν: οὕτως⁵ ᾠμνον.

Ναιχί: τούτωι χρωῖνται συνεχῶς.

20

Νακην: προβάτου⁶ δοράν.

(286)

¹ μῦ Porson.

² Inc. f. 72. c. 2.

³ Ναίδες

³ Accent. om.

⁴ τὸ in τῷ statim mut.

⁵ Ναὶ τ' ἄν: οὕ ᾠ.

⁶ πρόβατον

Νάκος: ἔντριχον δέρμα· ἤτοι δορὰ προβάτου.

Νακοίλιαι: οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

Νᾶμα: ὕδωρ· ποτόν.

6 *Ναματιαῖα*: τὰ ἀπὸ ναμάτων ὕδατα, καὶ πηγῆς, εὐκ ἀπὸ νετοῦ.

Ναμεργία: ἀλήθεια.

Ναρᾶς τε Δίρκης: ῥευστικῆς· Δισχύλος.

Νανός: ἐπὶ τῶν μικρῶν παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ Ἀριστο-
10 τέλει· καὶ ὁ Θαόφραστος· ὡς νάννον καὶ αἰδοῖον ἔ-
χοντα μέγα· οἱ γούν κίννοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσιν.

Νάννος: κονδὸς μὴ αὐξων.

Ναναρισταί: γένος τί ἄσωτον.

* *Ναξίανθος*: ἡ ἀκοή.

15 *Νασμούς*: τὰς ἀποροίας.¹

Ναός: ἀπὸ τοῦ νάειν.

Ναρᾶς τε Δίρκης:² ῥευστικῆς· Δισχύλος.

Ναννίον:³ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν·⁴
αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταίραν· διὰ τὸ Θαλ-
20 λὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· χαίρουσι γὰρ αἱ αἶγες
τῷ θαλλῶϊ· ἔστιν δὲ αὐτῆς⁵ μνήμη καὶ ἐν τῇ κω-
μωδίαι· Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν
ἑταιρῶν⁴ τὴν Ναννίον φησὶ προσκῆνιον⁶ ἐπονομάζε-
25 σθαι διὰ τὸ ἐξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέραν⁷ εἶναι.

(287) *Ναξία λίθος*: ἡ Κρητικὴ ἀκόνη· *Νάξος* γὰρ πόλις Κρήτης.

Νάκη: ὄρεινὸς ὑλώδης τόπος.

Νάπυ: σίγηπι.

5 *Νάρκη*: μυρμηκίαισις.

Ναστόν: πυκνόν· μεστόν· πλήρη μὴ ἔχον ὑπόκουφον τί.

* Inc. f. 72. c. 3.

¹ *Ναρᾶσθαι*: δ.

⁴ ἑταίρων bis.

⁶ Bis σ

¹ Sic P. ἀπορίας G.

³ *Ναννίον*

⁵ αὐτοῖς

⁷ -ωτεραν

Ναστός: πλακοῦντος εἶδος· καὶ ναστοφαγεῖν· λέγουσι δὲ καὶ τὸν ζυμίτην ἄρτον· ὡς ἐπίκειν καὶ μέγα.

Ναύαρχος: ὁ τῶν νηῶν ἄρχων. 10

Ναυβάτης: ἐκιβάτης ἢ ναύτης.

Ναύειν: ἐκτετεύειν· ἐπαι ἐν τοῖς ναοῖς ἦσαν· ἢ παρὰ τὴν ἐστίαν παρὰ τὸ ἐναῦσαι.

Ναύκληρος: ὁ τῆς νεῶς κύριος· * καὶ ὁ ἐπιπέπων αὐτῇ, ἐπὶ τῷ τὰ ναῦλα λαμβάνειν. † 15

Ναύκληρος: Ἰπερίδης οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

Ναυκληρεῖν: καὶ τὸ οἰκίας δεσπόζειν· † Ἀλεξίς. 20

Ναυκραρία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· μήτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς ναυκρατητικά· ἵνα ἢ ἀπὸ ναυκρατητικοῦ κλοίου ἢ ναυκρατητῶν ἐμπλεόντων· ἢ γὰρ Ναυκρατίς τὸ παλαιὸν ἐμ-25 πόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου· εἰάν δὲ ἢ Ναυκρατητικά, ἢ ἀπὸ αὐτῶν ἀρχόντων· ναυκράρους γὰρ τὸ παλαιὸν (288) τοῖς ἄρχοντας ἔλεγον ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν ἑ ἱστοριῶν.

Ναυκράροι: † τὸ παλαιὸν Ἀθήνησιν οἱ νῦν δήμαρχοι· καὶ οἱ ἐκμισθοῦντες τὰ δημόσια.

Ναυκραρία: τὸ πρότερον οὕτως ἐκάλουσαν ναυκραρία καὶ 5 ναύκραρος· † ναυκραρία μὲν ὅποιον τι ἢ συμμορία καὶ ὁ δῆμος· ναύκραρος δὲ ὅποιον τι ὁ δήμαρχος. Σόλωνος οὕτως ὀνομάσαντος· ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησί· καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ ἂν τις ναυκραρίας ἀμφισβητῇ· καὶ τοὺς ναυκράρους τοὺς κατὰ ναυκραρίαν· 10 ὑστερον δὲ ἀπὸ Κλεισθένους δῆμοι εἰσὶν· καὶ * δήμαρχοι ἐκλήθησαν· ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Πολιτείας, ὅν

* Inc. f. 72. c. 4.

† Bis v.

‡ Ναυκρ.

§ emanidum.

* Inc. f. 75. c. 1.

μικτὰ κτεσθ' ἐπὶ πάλιν ὁ Σόλων φησὶ δὲ ἦσαν
 κτεσθ' ἀπὸ πρῶτον καὶ φυλοβασίλεις τέσσα-
 ρα καὶ ἐπὶ φιλίης ἐκάστης ἦσαν γέννημέναι, τρί-
 ται δὲ ἐπὶ πρῶτον. ναυπαρταίαι δὲ δώδεκα καθ' ἐκάστην.
 ἡ δὲ δὲ φησὶ ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν, ὅτι Κλεισθένης δέκα
 φιλίης κτεσθ' ἀντι τῶν τεσσάρων, συνέβη καὶ εἰς
 πέντε μέρη διαταγῆται· αὐτοὺς δὲ ἐκάλουσαν ναυ-
 παρταίαι ὡς περὶ νῦν εἰς τὰ ἑκατὸν μέρη διαμεθέντα
 καὶ ἄλλα συμμορίας.

Ναυκρασίαν: Ἀνδοκίδης Συμβουλευτικῶν.

Ναυλοχῆν: ναῦς λοχῶν καὶ ἐνεδρεύειν. Θουκυδίδης ἐβ-
 β. δὲ καὶ ναυλόχιον, ὁ τοιοῦτος τόπος, ὡς ἡ λιμένας
 εἶπεν.

(289) Ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ: Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίαις.

Ναυλοχῆν: ἐν τῇ νῆϊ κατατέτακται.

Ναυλοχῆν: εὐδίων ἐν ὡς αἱ ναῦς λοχῶσιν ἢ ἀναπαύ-
 5 ονται.

Ναύμαχα: μακρὰ δόρατα, ὡς ἀπὸ πῶν νεῶν μάχα-
 σθαι.

Ναυμαχησίοντες: πρὸς ναυμαχίαν ἐτοιμῶς ἔχοντες.

Ναύποδες: οἱ νησιῶται.

10 Ναυσικύδου: καὶ σὺν τῷ σ * καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια
 διτιῶς: Ἀριστοφάνης.

Ναῦς: Ἀττικὸί. Ἴωνες δὲ νεὺς ἢ νηὺς καὶ τὰς πλα-
 γίους Ἴωνες νεὺς ἢ νηὺς νηί· νηίτην δὲ κληθῆναι
 κήν.³

15 Ναυσίονα: ναυσίονα οὕτως λέγει καὶ πλέονα.

Ναυσίκορος: ὑπὸ νηῶν περῶμενος.⁴

Ναύσταθμον: τὸν λιμένα.

¹ πολιτείαν

^{*} Inc. f. 73. c. 2.

⁴ περῶμενος

³ Ναυλόχιον: ἐν.

⁵ Puncta, quasi nihil deesset.

Ναυστολοῦν: ναύστολον.

Ναυστολίαν: πλοῦν.

Ναυτικὴ συγγραφή: τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, ὃ ποιεῖται²⁰
τίς ἐπὶ ὑποθήκη.

Ναυτίδας: γυναῖκας ὡς ναύτας.

Ναυτιλλόμενος: πλέων.

Ναυτοδίκαι: Ἀθήνησιν οἱ τὰς τῆς ξενίας δίκας εἰσά-
γοντες. 25

Ναυτοδίκαι: ἀρχὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι.
Κρατερός γοῦν φησὶν· ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένοι(290)
γεγονὼς φρατίζῃ, διώκειν δεῖ τῷ βουλομένῳ Ἀθη-
ναίῳ οἷς δίκαι εἰσὶν· λαγχάνειν δὲ τῇ ἔτη καὶ νέαι
πρὸς τοὺς ναυτοδίκας.

Ναυτοδίκαι: ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες⁵
καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις, ὡς καὶ ναυ-
φύλακες ἄρχοντες τινὲς ἐπὶ τῆς τῶν νεῶν φυλακῆς.

Ναυστολία: ὁ πλοῦς.

Ναυτιᾶν: ἐν τοῖς δυαὶ ταυ λέγουσιν. 10

* **Ναύφαρκτον:** καὶ ναύφαρκτον τὴν Ἀττικὴν δύναμιν
καλοῦσιν.

Ναύφαρκτον βλέπειν: φησὶν ἐπὶ τοῦ περιαρθροῦντος
καὶ σεμνῶς ἰόντος· Πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύ-
φαρκτον βλέπεις. 15

Νεαλῆς: ἐκτείνεται τὸ ἄ· Ἀριατοφάνης Αἰηνίαις· Ἐὼς
νεᾶλης² ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἀκμὴν· Μίγανδρος.

Νεαλῆς: κυρίως ὁ νεωστὶ ἐαλωκὼς ἰχθύς· λέγεται δὲ
καὶ ὁ νεωστὶ ἀλιᾶθεις.

Νεᾶν: οὐ νεοῦν τὴν γῆν· καὶ νεατὸν Ξενοφῶν, οὐ νέφ-
σιν· Εὐπολις Αἰξίν· Ἐπίσταμαι γὰρ αἰπολεῖν, σκά-
πτειν, νεᾶν,³ φυτεύειν.

* Inc. f. 75. c. 5.

¹ τὸν θεόν.

² Sic.

³ Νεᾶν: φ. ut nov. artic.

Νεάζομεν: μειρακιευόμεθα¹ και ἐπὶ τοῦ νεωσει ἤκομιν.

25 Νεάκας: τοὺς νέους· Κτησιφῶν Πανδώρα.

Νεανίας: τολμηροῦς.

(291) Νεανιεύεται: νέον ἔργα ποιεῖ.

Νεανισκεύεται: Ἄμφις Ἐρίθως· Ποσειδῆκος² Δημό-
ταις· Εὐπολις Σφιγξὶν ἰδίως ἐσχημάτιζεν τὸ νεανι-
σκεύειν ἐν Δήμοις· Γυναῖκ³ ἔχοντα μάλα καλὴν τὴν
6 κάγαθὴν· Αὐτὴ νεανικοῦντος ἐπεθύμησέ μου.

Νεανισμάτα: κομπάσματα· καινὰ τολμήματα.

Νέα νουμηνία: ἡ πρώτη* ἡμέρα⁴ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἣτις
ἔστι νουμηνία Ἐκατομβαιῶνος μηνός.

10 Νεωροί: νέρι· τῆπιοι.

Νεάσαι: μεταβαλεῖν τὴν ἡροτριασμένην γῆν· ἐκαπο-
ερίασαι.

Νεάτη: ἐσχάτη.

Νεάτην: οὐχὶ νῆτην λέγουσιν· και παρανεάτην και τρι-

15 νέατον· Κρατῖνος Νόμοις.

Νεβλάρετοι: κεραίνει· ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ κεραίνειν·
Ἄριστοφάνης Δαιτολεῦσιν.

Νεβρίζειν: ἢ νεβροῦ δέρμα φορεῖν, ἢ διασκᾶν νεβροῦς·
κατὰ μίμησιν τοῦ περὶ τὸν Διόνυσον κάθους.

20 Νεβρίζων: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν ὡς
τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένον⁵ ἢ και τοὺς τελου-
μένους διαζώννυντος· νεβρίζειν ἐπὶ τοῦ⁶ νεβροῦς δια-
σκᾶν κατὰ τινα ἄρρητον λόγον.

Νεβρίς: ἐλάφου δέρμα.

25 Νεβρός: ἐλάφου γέννημα· οἶονεὶ ἐπὶ τὴν βορᾶν ἐξίον
και νεμόμενον.

¹ μειρακιευόμεθα

² ποσειδῆκος

³ γυναῖκες — μάλα — και ἀγαθὴν αὐτῆ

* Inc. f. 73. c. 4.

⁴ νουμηνία casu Porroius.

⁵ ἐνεμμένον

⁶ νεβρίσειν ἐπὶ τ (sic)

Νέεσθαι: πορεύεσθαι.

(292)

Νεηκές: νεωστὶ ἠκονημένον.

Νεήλατα: τὰ νεωστὶ ἀηλεσμένα ἄλφιστα καὶ μέλιτι δε-
 δευμένα· οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρεβίνθοι
 συνεφυρῶντο· ἐκάλουν δὲ τινὲς αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν· 5
 κατ' ἔλλειψιν δὲ προσφέρουσιν ¹ οἱ Ἀττικοὶ τὸ νεήλα-
 τα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιστα. ²

* **Νεήλατα:** Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· κατ' ἔλλει-
 ψιν ἀντὶ τοῦ νεήλατα ἄλφιστα, τὰ νεωστὶ ἀηλεσμένα· 10
 ἃ δὴ μέλιτι ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας δὲ καὶ χλωροὺς
 ἐρεβίνθους ἐπεμβάλλοντες, τοῖς τὰ ἱερά τελοῦσιν ἐνε-
 μον· ἐκάλον δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μα-
 καρσίαν.

Νεήλυδες: νεωστὶ ἐληλυθότες.

Νεῖα: τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ξύλα.

15

Νεϊκας: τιμὰς ὁμοίως Ἀττικοί.

Νεικεῖ: πύγει· φιλονεικεῖ.

Νεῖκος: διαφορὰ μετ' ἐπιπλήξεως· οἱ δὲ μάχην· φιλο-
 νεικίαν· λουδορίαν· Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἐριδας καὶ 20
 νεϊκα βάλλει· λέγων κατάμεμψιν· ⁴ καὶ Νεῖκος Ὀ-
 δυσσηος· καὶ μάχη· — ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη· —
 ἠλέοισι· ⁵ καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη.

Νεῖν: κολυμβᾶν· καὶ τὸ νήθειν.

Νεκάδες: νεκροί.

Νεκταρεόν: ἡδύ· καλόν· εὐῶδες· ἐπὶ τοῦ Νεκταρέου 25
 ἱανού· καὶ νέκταρ, θεῶν πόμα· καὶ οἶνος οὕτως, ὡς (293)
 Ἀναξανδρίδης· καὶ τὸ βρωμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός.

Νεκταρέου: θείου.

Νεκνιζομένου: καινουργουμένου.

¹ προσφέρουσιν

² ἄλφα

³ Inc. f. 74. c. 1.

⁴ ἀηλισμένα

⁵ κατάμεμψιν, j. e. κατὰ μ.

⁶ ἡλ.

5 Νέκταρ: θεῖον πόμα.

Νεκρομάντις: ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν.

Νέκυς: νεκρός.

Νεμέας χαράδρα; τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ.

10* Νεμέας ἀνλητρίδος μνημονεύει Ἐπερίδης.

Νεμεσσᾶ: ¹ μέμφεται.

Νεμεσσᾶν: φθονεῖν ἢ μνησθῆναι. ²

Νεμεσητόν: μεμπτόν.

Νεμεσία: ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γενομένη πανήγυρις· ἐκεῖ ἡ

15 Νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται.

Νεμεσία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου· μήποτε ἑορτὴ τις ἦν Νεμέσεως· καθ' ἣν τοῖς κατοικομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα.

Νεμεσθαι: ὡς τὸ πολὺ, τὸ λαμβάνειν πρόσοδον παρὰ

20 Θουκυδίδη.

Νεμεσίζει: μέμφεται· καὶ νεμεσίζομαι· ³ φθονῶ.

Νέμεσις: μέμψις· δίκη· ὕβρις· φθόνος· τύχη.

Νεμήσασθαι: διαμερίσασθαι.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν: οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑπο-
25 κριτὰς κλήραι νεμηθέντας ὑποκρινομένους τὰ δράματα· ὧν ὁ νικήσας εἰς τουπιὸν ἄκριτος παραλαμβάνεται· ⁴ ἔστιν οὖν οἶον διαιρέσεις.

(294) Νέμοιτο: καρποῖτο.

Νεμόμενα: μερίζόμενα· καὶ νομή, διαίρεσις καὶ μερισμός.

Νέμοντα: διοικούντα. ⁵

5 Νέμω: νομήσω.

Νενησαμένην: σεσωρευμένην.

* Inc. f. 74. c. 2.

² μινιεῖν

⁴ Bis v

¹ Νεμεσσᾶ

³ -σομαι

⁵ διαιρούντα Porsonus.

Νένηται: κεπλήρωται ἢ σεσώρευται.

* Νένωμαι: ¹ διανενοῦμαι.

Νενώμεθα: ² διανενοῦμεθα.

Νένοφεν: νενέφωται. ²

10

Νενώπηται: καταπέπληκται καὶ κατεστύγνακεν.

Νεοαρδέα: νεωστὶ κεκοτισμένην.

Νεογαμῆς: ὁ νεωστὶ γήμας.

Νεογιλόν: ³ νεογέννητον.

Νεόδμητον: νεοδάμαστον.

15

Νεοεργές: προσφάτως εἰργασμένον.

Νεοθνής: ⁴ ὁ νεωστὶ τεθνεώς.

Νεοθαλῆς: νεωστὶ ἀνελαθών.

Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις: φησὶ Θεουκιδίδης ἀντὶ τοῦ

νεωστὶ κατοικισμένοις. ⁵

20

Νεοθηλῆς: νεωστὶ βλαστήσασα.

Νεόκημητον: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Νεοκράς: νεόκρατος· καὶ χαλκοκράς καὶ ἀλικράς.

Νεόκρατος: κρατὴρ διττός· ὁ μὲν ἐν σπονδαῖς, ὁ δὲ ἐν

περιδείπνις.

25

Νεόκρατος: νεωστὶ κεκραμένος.

(295)

Νεοκορήσει: ⁶ ἐνίστα ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει· κορεῖν γὰρ

λέγουσι τὸ καλλύνειν· τὸ σαροῦν· καὶ ἐκκαλλύνειν·

τό, τε ἐκκορηθεῖς, ἀντὶ τοῦ ἐκκαλλυνθεῖς.

Νεολαία: ⁷ νέος λαός· καὶ οὐ πάλα, εἰς ἄνδρας ἐγγε-

γραμμένος.

Νεολαίαν: τὴν νεότητα τετρασυλλάβως οἱ Ἀρτικοὶ Βα-

βυλωνίους· ⁸ Ω Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.

Νεολώφητος: νεωστὶ λελωφηκυῖα.

19

* Inc. f. 74. c. 3.

¹ Νένωμαι et Νενώμεθα

² νενήφωται

³ Bis λ

⁴ Νεοεθνής

⁵ κατοικ.

⁶ ση vel σηε statim mut. in σεε

⁷ Νεολία — Νεολίαν — νεολίας

* Νεολέως: ἔφηβος.

Νεόνανον: τὸ παραχρῆμα γεγονός· παίζειν τι δε ἔχειν.
ὡς τοὺς μετοίκους νέου προστάτην· ἀντὶ τοῦ ἔχειν.

15 Νεοπεφθῆ: ἀρτιμαθῆ.

Νεοσπαδῆ: νεωστὶ τὰ σπάργανα περιχειρίματον.

Νεορρύτοις: νεωστὶ ῥέγουσι.

Νέορτος: ἔφηβος.

Νέος ἐστὶ καὶ ὄξύς: ἀμαθὴς ἔστι καὶ κροπετιῆς.

20 Νεοπέπειρος: ὁ ἀρτι πεπανθείς.

Νεουργόν: νεωστὶ εἰργασμένον.

Νεοταλής: νεωστὶ τετελειωμένος.

Νεοτευχές: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Νεοττός: ἡ τοῦ ὠοῦ λέκιθος·² καὶ τὸ πυρρὸν· Μέναν-

- 25 δρος Ἀνδρία· Καὶ τετάρων ὠῶν μετὰ τοῦτο, φι-
(296) τάτη, Τὸ³ νεοττόν· Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ οἴνων συγ-
γράμματι φησὶν· ὡς διαδίδεται ἡ ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα
λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα καὶ οὐκ ἐν τῷ κα-
5 λουμένῳ νεοττωῖ· διεπνεύσθησαν γὰρ αἱ πρῶτοι ταῦτο
φήσαντες· καὶ ἐστὶ τὸ ὠχρὸν περιττωμα τοῦ σπέρμα-
τος· ὅτι δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττόν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ
Χρυσίππος ἐν τῷ περὶ χρησμῶν· ὄναρ γὰρ τινα φα-
σιν θεασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι⁴ ὡς,
10 προσαναθέσθαι⁵ ὄνειροκράτη· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὄντε-
των* θησαυρὸν εὐρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκείνον· εὐ-
ρόντα δὲ σταμνίον, ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσοῖον,
ἐνεγκεῖν τί τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντι· τὸν δὲ μάντιν
εἰπεῖν· τοῦ δὲ νεοττωῦ οὐδέν μοι δίδως; καὶ Δίφιλος
15 κέχρηται τῇ λέξει· Ὡῶν⁶ δ' ἐν αὐτῇ διέτρεχεν
νεόττια.

* Inc. f. 74. c. 4.

³ τὸν

* Inc. f. 75. c. 1.

¹ Νεολέως

⁴ Bis μ

⁶ ὠῶν — νεοττία

² λέκιθος

⁵ πρὸς α.

- Νεόφθιτον: ¹ νεωστὶ τελευτήσαν· νεωστὶ φθαρὰς.
 Νεοχμόν: ² νέον.
 Νεύματα: βουλήματα.
 Νέφος: πλῆθος.
 Νεφώσεως: συννεφείας. 20
 Νεωκόρος: ὁ τὸν ναὸν κοσμοῦν καὶ εὐτρεπίζων. ³
 Νεολαία: ⁴ νέων σύναγωγή.
 Νεών: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τῆς(297)
 πρὸς Φίλιππον τούτου φίλας φησίν.
 Νεῶνας: τοὺς νεῶν ⁵ οἴκους Ἰωνες.
 Νεώρια καὶ νεώσοικοι: μήποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος
 ἄσπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ
 αὐτοῦ καθέλκονται· ὡς ὑποσημαίνουσι Ἀσκούργος τε
 καὶ Ἀνδοκίδης.
 Νεωρεῖν: νεωφυλακεῖν.
 Νέωρον: νέον.
 Νεώς: Ἀττικῶς ὁ ναός. 10
 Νεώσατε: ἀροτριάσατε. ⁶
 Νεώσοικοι: οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάττῃ οἰκοδομούμενα
 εἰς ὑποδοχὴν νεῶν ⁷ ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν.
 Νέωσι: ² Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου· πόλις ἐστὶν ἐν
 Φακίδι, ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐν ἡ Νέωνα ὀνομάζει, Ἀν-15
 ὄροτιων δὲ ἐν ε' Ἀτθίδος Νεῶνας.
 Νέωτα: τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἧτοι εἰς τὸ μέλλον. ⁸
 Νεωτερίζει: καινὰ πράττει.

¹ Νεόφθιτον

² γ finalis ab alio, sed et in antiquae manus vestigiis, ut
 puto. Νεωχμόν nunc factum, primo Νεο.

³ καὶ φιλοκαλῶν addit idem interpolator.

⁴ Νεολαία idem interpolator, pro Νεολία.

⁵ νέων

⁶ ε ab interpolatore, sed ita m. pr. ut puto.

⁷ Inc. f. 75. c. 2.

⁸ Νεώσει

⁹ Addidit iste, ἣ τὴν αὐριον ἡμέραν.

Νάκος: ἔντριχον δέρμα· ἤτοι δορὰ προβάτου.

Νακοίλται: οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

Νᾶμα: ὕδωρ· ποτόν.

6 *Ναματιαῖα*: τὰ ἀπὸ ναμάτων ὕδατα, καὶ πηγῆς, εὐκ ἀπὸ ὑετοῦ.

Ναμεργία: ἀλήθεια.

Ναρᾶς τε Δίρκης: ῥευστικῆς· Δισχύλος.

Νανός: ἐπὶ τῶν μικρῶν παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ Ἀριστο-
10 τέλει· καὶ ὁ Θεόφραστος· ὡς νάννον καὶ αἰδοῖον ἔ-
χοντα μέγα· οἱ γοῦν κύνες μέγα αἰδοῖον ἔχουσιν.

Νάννος: κονδὸς μὴ αὐξων.

Ναναρισταί: γένος τί ἄσωτον.

* *Ναξίανθος*: ἡ ἀκοή.

15 *Νασμούς*: τὰς ἀποροίας.¹

Ναός: ἀπὸ τοῦ νάειν.

Ναρᾶς τε Δίρκης:² ῥευστικῆς· Δισχύλος.

Ναννίον:³ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐταιρῶν·⁴
αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἐταίραν· διὰ τὸ Θαλ-
20 λὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· χαίρουσι γὰρ αἰ' αἶγες
τῷ θαλλῶ· ἔστιν δὲ αὐτῆς⁵ μνήμη καὶ ἐν τῇ κω-
μωδίαι· Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν
ἐταιρῶν⁶ τὴν Ναννίον φησὶ προσκῆνιον⁶ ἐπονομάζε-
25 σθαι διὰ τὸ ἐξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέρα⁷ εἶναι.

(287) *Ναξία λίθος*: ἡ Κρητικὴ ἀκόνη· *Νάξος* γὰρ πόλις Κρήτης.

Νάπη: ὄρεινός ὑλώδης τόπος.

Νάπυ: σίγηπι.

5 *Νάρκη*: μυρμηκίαισις.

Ναστόν: πυκνόν μεστόν· πλήρη μὴ ἔχον ὑπόκουφον τί.

* Inc. f. 72. c. 3.

² *Ναρᾶσθαι*: δ.

⁴ ἐταιρῶν bis.

⁶ Bis σ

¹ Sic P. ἀπορίας G.

³ *Ναννίον*

⁵ αὐτοῖς

⁷ -ωτεραν

Ναστός: πλακοῦντος εἶδος· καὶ ναστοφαγεῖν· λέγουσι
δὲ καὶ τὸν ζυμίτην ἄρτον· ὡς ἐπίπαν καὶ μέγα.

Ναύαρχος: ὁ τῶν νηῶν ἄρχων. 10

Ναυβάτης: ἐπιβάτης ἢ ναύτης.

Ναυέω: ἰκετεύειν· ἐπιπλῆν ἐν τοῖς ναοῖς ἦσαν· ἢ παρὰ τὴν
ἑστίαν παρὰ τὸ ἐναῦσαι.

Ναύκληρος: ὁ τῆς νεῶς κύριος·* καὶ ὁ ἐπιπλῆν αὐτῆι,
ἐπι τῷ καὶ ναύλα λαμβάνειν. 15

Ναύκληρος: Τερίδης οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρη-
ται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπι τοῦ μεμισθωμένου ἐπι
ταῖς ἐνοικίαις ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

Ναυκληρεῖν: καὶ τὸ οἰκίας δεσπόζειν· Ἰαλεξίς. 20

Ναυκραρία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους·
μήτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς ναυκρα-
τητικά· ἵνα ἢ ἀπὸ ναυκρατητικοῦ πλοίου ἢ ναυκρα-
τητῶν ἐμπλεόντων· ἢ γὰρ Ναυκρατίς τὸ παλαιὸν ἐμ-25
πόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου· εἰάν δὲ ἢ Ναυκρατητικά, ἢ
ἀντ' αὐτῶν ἀρχόντων· ναυκράρους γὰρ τὸ παλαιὸν(288)
τοῦς ἄρχοντας ἔλεγον ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν ἐ ἱστοριῶν.

Ναυκράροι: 2 τὸ παλαιὸν Ἀθήνησιν οἱ νῦν δήμαρχοι·
καὶ οἱ ἐκμισθοῦντες τὰ δημόσια.

Ναυκραρία: τὸ πρότερον οὕτως ἐκάλουσαν ναυκραρία καὶ 5
ναύκραρος· 3 ναυκραρία μὲν ὅποιον τι ἢ συμμορία
καὶ ὁ δῆμος· ναύκραρος δὲ ὅποιον τι ὁ δήμαρχος,
Σόλωνος οὕτως ὀνομάσαντος· ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φη-
σὶ· καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ ἂν τις ναυκραρίας ἀμφισ-
βητῇ· καὶ τοὺς ναυκράρους τοὺς κατὰ ναυκραρίαν· 10
ἕστερον δὲ ἀπὸ Κλεισθένους δῆμοι εἰσὶν· καὶ* δῆμ-
αρχοὶ ἐκλήθησαν· ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Πολιτείας, ὅτι

* Inc. f. 72. c. 4:

1 Bis v.

2 Ναυκρ.

3 ὁ evanidum.

* Inc. f. 75. c. 1.

τρόπον διέταξε τὴν πόλιν ὁ Σόλων· φυλαὶ δὲ ἦσαν
 15 τέσσαρες καθάπερ πρότερον καὶ φυλοβασιλεῖς τέσσα-
 ρες· ἐκ δὲ τῆς φυλῆς ἐκάστης ἦσαν νῆνεμημένοι, ἐπι-
 τύες μὲν τρεῖς, ναυκραφαὶ δὲ δώδεκα καθ' ἐκάστην.
 ὁ Κλειθέμος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν, ὅτι Κλεισθέτους δέκα
 φυλάς ποιήσαντος, ἀντὶ τῶν τεσσαρῶν, συνέβη καὶ εἰς
 20 πεντήκοντα μέρη διαταγῆσαι· αὐτοὺς δὲ ἐκάλουσιν ναυ-
 κράρια· ὥσπερ νῦν εἰς τὰ ἑκατὸν μέρη διαμεθέρηται
 καλοῦσι συμμορίας.

Ναυκρατίαν: Ἀνδοκίδης Συμβουλευτικῶ.

Ναυλοχεῖν: ναῦς λοχᾶν καὶ ἐνεδρεύειν· Θουκυδίδης ἐβ-
 25 δόμοι· καὶ ναυλόχιον, ὁ τοιοῦτος τόπος, ὡς ἰμμένες
 ἔχεισιν.

(289) Ναυλόχιον ἐν ἑ τῶι μέσῳ: Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίαις:

Ναυλοχεῖ: ἐν τῇ νηὶ κατατέτακται.

Ναύλοχα: εὐδιον ἐν ὡς αἱ ναῦς λοχῶσιν ἢ ἀνακαί-
 5 ονται.

Ναύμαχα: μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν μάχε-
 σθαι.

Ναυμαχησέοντες: πρὸς ναυμαχίαν ἐτοιμῶς ἔχοντες.

Ναύποδες: οἱ νησιῶται.

10 Ναυσικύδου: καὶ σὺν τῶι σ·* καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια
 διττῶς Ἀριστοφάνης.

Ναῦς: Ἀττικοί· Ἴωνες δὲ νεὺς ἢ νηὺς· καὶ τὰς πλα-
 γίους Ἴωνες νεὼς ἢ νηὸς· νηὶ· νηίτην δὲ κληθῆναι-
 κήν.³

15 Ναυσίλουα: ναυσιῶσα· οὕτως λέγει καὶ πλέουσα.

Ναυσίπορος: ὑπὸ νηῶν περῶμενος.⁴

Ναύσταθμον: τὸν λιμένα.

¹ πολιτείαν

* Inc. f. 73. c. 2.

⁴ περῶμενος

³ Ναυλόχιον: ἐν.

² Puncta, quasi nihil deesset.

Ναυστολοῦν: ναύστολον.

Ναυστολίαν: πλοῦν.

Ναυτική συγγραφή: τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, ὃ ποιεῖται²⁰
 τίς ἐπὶ ὑποθήκη.

Ναυτίδας: γυναῖκας ὡς ναύτας.

Ναυτιλλόμενος: πλέων.

Ναυτοδίκαι: Ἀθήνησιν οἱ τὰς τῆς ξενίας δίκας εἰσά-
 γοντες. 25

Ναυτοδίκαι: ἀρχὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι:
 Κρατερός γοῦν φησὶν· εἰάν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένοιον(290)
 γεγωνὸς φρατίξῃ, διώκειν δεῖ τοῖ βουλομένωσι Ἀθη-
 ναίοι οἷς δίκαι εἰσὶν· λαγχάνειν δὲ τῇ ἔτη καὶ νέαι
 πρὸς τοὺς ναυτοδίκας.

Ναυτοδίκαι: ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροισι δικάζοντες⁵
 καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις, ὡς καὶ ναυ-
 φύλακες ἄρχοντες τινὲς ἐπὶ τῆς τῶν νεῶν φυλακῆς.

Ναυστολία: ὁ πλοῦς.

Ναυτιᾶν: ἐν τοῖς δυαὶ ταυ λέγουσιν. 10

* Ναύφαρκτον: καὶ ναύφαρκτον τὴν Ἀττικὴν δύναμιν
 καλοῦσιν.

Ναύφαρκτον βλέπειν: φησὶν ἐπὶ τοῦ περιαρθροῦντος
 καὶ σεμνῶς ἰόντος· Πρὸς τῶν θεῶν¹ ἄνθρωπε ναύ-
 φαρκτον βλέπεις. 15

Νεαλῆς: ἐκτείνεται τὸ ἄ· Ἀριατοφάνης Αἰμνίαις· Ἐως
 νεᾶλης² ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἀκμὴν· Μέγανδρος.

Νεαλῆς: κυρίως ὁ νεωστὶ ἐαλωκῶς ἰχθύς· λέγεται δὲ
 καὶ ὁ νεωστὶ ἀλιθάεις.

Νεᾶν: οὐ νεοῦν τὴν γῆν· καὶ νεατὸν Ξενοφῶν, οὐ νέφ-²⁰
 σιν· Εὐπολις Αἰξίν· Ἐπίσταμαι γὰρ αἰπολεῖν, σκά-
 πτειν, νεᾶν,³ φυτεύειν.

* Inc. f. 75. c. 5.

¹ τὸν θεόν

² Sic.

³ Νεᾶν: φ. ut nov. artic.

Νεάζομεν: μεираκιευόμεθα¹· και ἐπὶ τοῦ νεωσει ἤκομεν.
25 Νέακας: τοὺς νέους· Κτησιφῶν Πανδώρα.

Νεανίας: τολμηροῦς.

(291) Νεανιεύεται: νέου ἔργα ποιεῖ.

Νεανισκεύεται: Ἄμφις Ἐρίδως· Ποσειδῆκος²· Δημό-
ταις· Εὐκόλις Σφιγξὶν ἰδίως ἐσχημάτιζεν τὸ νεανι-
σκεύειν ἐν Δήμοις· Γυναῖκ³· ἔχοντα μάλα καλὴν ἐδ
8 κάγαθὴν· Αὐτὴ νεανικοῦντος ἐπεθύμησέ μου.

Νεανισύματα: κομπάσματα· καινὰ τολμήματα.

Νέα νομηγία: ἡ πρώτη⁴ ἡμέρα⁴ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἣτις
ἔστι νομηγία Ἑκατομβαιῶνος μηνός.

10 Νεαροί: νέοι· νήκιοι.

Νεάσαι: μεταβαλεῖν τὴν ἡγοτριασμένην γῆν· ἐκαφο-
εριάσαι.

Νεάτη: ἐσχάτη.

Νεάτην: οὐχὶ νήτην λέγουσιν· και παράνεάτην και τρω-
15 νέατον· Κρατῖνος Νόμοις.

Νεβλάρετοι: περαίνει· ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνειν·
Ἀριατοφάνης Δαιταλεῦσιν.

Νεβρῆζειν: ἡ νεβροῦ δέρμα φορεῖν, ἡ διασπᾶν νεβροῦς·
κατὰ μίμησιν τοῦ περὶ τὸν Διόνυσον κάθους.

20 Νεβρῆζαν: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν ὡς
τοῦ τελούντος νεβρίδα ἐνημμένου⁵· ἡ και τοὺς τελου-
μένους διαζώννυτος· νεβρῆζειν ἐπὶ τοῦ⁶ νεβροῦς δια-
σπᾶν κατὰ τινὰ ἄρρητον λόγον.

Νεβρίς: ἐλάφου δέρμα.

25 Νεβρός: ἐλάφου γέννημα· οἰοῦνται ἐπὶ τὴν βορᾶν ἐξίον
και νεμόμενον.

¹ μεираκιευόμεθα

² ποσειδῆκος

³ γυναῖκες — μάλα — και ἀγαθὴν αὐτῆς

⁴ Inc. f. 73. c. 4.

⁵ νομηγία casu Ποσειδῆκος.

⁶ ἐνεμμένου

⁶ νεβρῆζειν ἐπὶ τ (sic)

Νέεσθαι: πορεύεσθαι.

(292)

Νηκές: νειωσι ἠκονημένον.

Νηλάτα: τὰ νειωσι ἀηλεσμένα ἄλφιστα καὶ μέλιτι δε-
 δευμένα· οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρεβινθοὶ
 συνεφυρῶντο· ἐκάλουν δὲ τινὲς αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν· 5
 κατ' ἔλλειψιν δὲ προσφέρουσιν· οἱ Ἀττικοὶ τὸ νηλα-
 τα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιστα.²

* Νηλάτα: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· κατ' ἔλλει-
 ψιν ἀντὶ τοῦ νηλάτα ἄλφιστα, τὰ νειωσι ἀηλεσμένα· 10
 ἃ δὴ μέλιτι ἀναδειύοντες, ἀσταφίδας δὲ καὶ χλωροὺς
 ἐρεβινθούς ἐπεμβάλλοντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἐνε-
 μον· ἐκάλοιν δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μα-
 κρλίαν.

Νηλυδες: νειωσι ἐληλυθότες.

Νεῖα: τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ξύλα.

15

Νεικας: τιμὰς ὁμοίως Ἀττικοί.

Νεικεῖ: πρέγει· φιλονεικεῖ.

Νεῖκος: διαφορὰ μετ' ἐπικλήξεως· οἱ δὲ μάχην· φιλο-
 νεικίαν· λοιδορίαν· Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἐριδας καὶ 20
 νεῖκα βάλλει· λέγων κατάμεμψιν·⁴ καὶ· Νεῖκος Ὀ-
 δυσσηός· καὶ μάχη· — ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη· —
 Ἡλείοισι·⁵ καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη.

Νεῖν: κολυμβᾶν· καὶ τὸ νῆθαιν.

Νεκάδας: νεκροί.

Νεκταρεον: ἡδύ· καλόν· εὐώδες· ἐπὶ τοῦ Νεκταρέου 25
 ἱανού· καὶ νέκταρ, θεῶν πόμα· καὶ οἶνος οὕτως, ὡς (293)
 Ἀναξανδρίδης· καὶ τὸ βρωμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός.

Νεκταρέου: θείου.

Νεκτιζομένου: καινουργομένου.

¹ προσφέρουσιν

² ἄλφα

³ Inc. f. 74. c. 1.

⁴ ἀηλισμένα

⁵ κατάμεμψιν, i. e. κατὰ μ.

⁶ ἡλ.

5 Νέκταρ: θεῖον πόμα.

Νεκρομάντις: ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν.

Νέκυς: νεκρός.

Νεμέας χαράδρα: τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ.

10* Νεμέας ἀλητριῶδος μνημονεύει Ἐπερίδης.

Νεμεσσᾶ: ¹ μέμφεται.

Νεμεσσᾶν: φθονεῖν ἢ μῆλειν. ²

Νεμεσητόν: μεμπτόν.

Νεμεσία: ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γενομένη πανήγυρις· ἐπελ ἢ

15 Νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται.

Νεμεσία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σκουδίου· μήποτε εορτὴ τις ἦν Νεμέσεως· καθ' ἣν τοῖς κατοικομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα.

Νέμεσθαι: ὡς τὸ κολύ, τὸ λαμβάνειν πρόσδοτον παρὰ

20 Θουκυδίδη.

Νεμεσίζει: μέμφεται· καὶ νεμεσίζομαι· ³ φθονῶ.

Νέμεσις: μέμψις· δίκη· ὕβρις· φθόνος· τύχη.

Νεμήσασθαι: διαμερίσασθαι.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν: οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑπο-

25 κριτὰς κλήραι νεμηθέντας ὑποκρινομένους τὰ δράματα· ὧν ὁ νικήσας εἰς τουπιὸν ἄκριτος παραλαμβάνεται· ⁴ ἔστιν οὖν οἶον διαιρέσεις.

(294) Νέμοιτο: κάρποιτο.

Νεμόμενα: μεριζόμενα· καὶ νομῆ, διαίρεσις καὶ μερισμός.

Νέμοντα: διοικοῦντα. ⁵

5 Νέμω: νομήσω.

Νενησμένην: σεσωρευμένην.

* Inc. f. 74. c. 2.

² μινιεῖν

⁴ Bis v

¹ Νεμεσπᾶ

³ -σομαι

⁵ διαιροῦντα Porsonus.

Νένηται: κεκλήρωται ἢ σεσώρευται.

* *Νένωμαι*: ¹ διανενόημαι.

Νενώμεθα: ² διανενοήμεθα.

Νένοφεν: νενέφωται. ²

10

Νενώπηται: καταπέπληκται καὶ κατεστύγνακεν.

Νεοαρδέα: νεωστὶ κεκοτισμένην.

Νεογαμής: ὁ νεωστὶ γήμας.

Νεογιλόν: ³ νεογέννητον.

Νεόδμητον: νεοδάμαστον.

15

Νεοεργές: προσφάτως εἰργασμένον.

Νεοθνής: ⁴ ὁ νεωστὶ τεθνεώς.

Νεοθαλής: νεωστὶ ἀνελθών.

Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις: φησὶ Θεουκυδίδης ἀντὶ τοῦ
νεωστὶ κατοικισμένοις. ⁵

20

Νεοθηλής: νεωστὶ βλαστήσασα.

Νεόκητον: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Νεοκράς: νεόκρατος· καὶ χαλκοκράς καὶ ἀλικράς.

Νεόκρατος: κρατὴρ διττός· ὁ μὲν ἐν σπονδαῖς, ὁ δὲ ἐν
περιδείπναις.

25

Νεόκρατος: νεωστὶ κεκραμένος.

(295)

Νεοκορήσει: ⁶ ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσουλῆσει· κορεῖν γὰρ
λέγουσι τὸ καλλύνειν· τὸ σαροῦν· καὶ ἐκκαλλύνειν·
τό, τε ἐκκορηθείης, ἀντὶ τοῦ ἐκκαλλυνθείης.

Νεολαία: ⁷ νέος λαός· καὶ οὐ πάλα· εἰς ἄνδρας ἐγγε-5
γραμμένος.

Νεολαίαν: τὴν νεότητα τετρασυλλάβως οἱ Ἀρτικοὶ Βα-
βυλωνίους· ⁸ Ω Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.

Νεολώφητος: νεωστὶ λελωφηκυῖα.

19

* Inc. f. 74. c. 3.

¹ Νένωμαι et Νενόμεθα.

² νενήφωται

³ Bis λ

⁴ Νεοθνής

⁵ κατοικ.

⁶ ση vel ση· statim mut. in σει

⁷ Νεολία — Νεολέαν — νεολίας

* Νεολέως: ¹ ἔφηβος.

Νεόνανον: τὸ παραχρημα γεγονός· παλιν τι δε ἔχειν.
ὡς τοὺς μετοίκους νέου προστάτην· ἀντὶ τοῦ ἔχειν.

15 Νεοπεφθῆ: ἀρτιμαθῆ.

Νεοσπαδῆ: νεωστὶ τὰ σπάργανα περικεκλιμένον.

Νεορρύτοις: νεωστὶ ῥέουσι.

Νέορτος: ἔφηβος.

Νέος ἔστι καὶ ὄξύς: ἀμαθῆς ἔστι καὶ προπετής.

20 Νεοπέκειρος: ὁ ἀρτι πεπανθαίς.

Νεουργόν: νεωστὶ εἰργασμένον.

Νεοτελής: νεωστὶ τετελειωμένος.

Νεοταυχῆς: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Νεοττός: ἢ τοῦ ὠοῦ λέκιθος· ² καὶ τὸ πυρρὸν· Μέναν-

25 δρος Ἀνδρία· Καὶ τεττάρων ὠῶν μετὰ τοῦτο, φιλ-
(296) τάτη, Τοῦ ³ νεοττόν· Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ οἴνων συγ-
γράμματι φησὶν· ὡς διαδίδεται ἡ ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμέκα

λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα καὶ οὐκ ἐν τῷ κα-

5 λουμένῳ νεοττωῖ· διωπεύσθησαν γὰρ αἱ πρῶτοι ταῦτο
φήσαντες· καὶ ἔστι τὸ ὠχρὸν περίττωμα τοῦ σπέρμα-
τος· ὅτι δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττόν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ

Χρῦσιππος ἐν τῷ περὶ χρησμῶν· ὅσα γὰρ τινα φα-
σιν θεασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι ⁴ ὠά,

10 προσαναδέσθαι ⁵ ὄνειροκράτη· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὄντε-
των * θησαυρὸν εὐρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον· εὐ-
ρόντα δὲ σταμνίον, ἐν ὧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον,

ἐνγκαῖν τί τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντι· τὸν δὲ μάντιν
εἰπεῖν· τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως; καὶ Δίφιλος

15 κέχρηται τῇ λέξει· Ὡῶν ⁶ ὃ ἐν αὐτῇ διέτρεχεν
νεόττια.

* Inc. f. 74. c. 4.

³ τὸν

* Inc. f. 75. c. 1.

¹ Νεολός

⁴ Bis μ

⁶ ὠῶν — νεοττία

² λέκιθος

⁵ πρὸς α.

Νεόφθιτον: ¹ νεοστὶ ταλευτήσαν· νεοστὶ φθαράς.

Νεοχμόν: ² νέον.

Νεύματα: βουλήματα.

Νέφος: κλήθος.

Νεφάσεως: συννεφελιας.

20

Νεωκόρος: ὁ τῶν νεῶν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων. ³

Νεολαία: ⁴ νέων σύναγωγή.

Νεών: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τῆς(297)
πρὸς Φίλιππον τοῦτου φιλίας φησίν.

Νεῶνας: τοὺς νεῶν ⁵ οἴκους Ἰῶνες.

Νεώρια καὶ νεώσοικοι: μήποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος
ἄσπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ
αὐτοῦ καθέλκονται· ὡς ὑποσημαίνουσαι Λακκουργος τέ
καὶ Ἀνδοκίδης.

Νεωρεῖν: νεωφυλακεῖν.

Νέωρον: νέον.

Νεώς: Ἀττικῶς ὁ ναός.

10

Νεώσατε: ἀροτριάσατε. ⁶

Νεώσοικοι: οἰκήματα κατὰ τῆ ὁθαλάττη οἰκοδομούμενα
εἰς ὑποδοχὴν νεῶν * ὅτε μὴ θαλαττεύουσι.

Νέωσι: ⁷ Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου· πόλις ἐστὶν ἐν
Φωκίδι, ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐν ἡ Νέωνα ὀνομάζει, Ἀν-15
δροτίων δὲ ἐν ε' Ἀτθίδος Νεῶνας.

Νέωτα: τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἦτοι εἰς τὸ μέλλον. ⁸

Νεωτερίζει: καινὰ πράττει.

¹ Νεόφθιτον

² v finalis ab alio, sed et in antiquae manus vestigiis, ut
puto. Νεοχμόν nunc factum, primo Νεο.

³ καὶ φιλοκαλῶν addit idem interpolator.

⁴ Νεολία idem interpolator, pro Νεολία.

⁵ νέων

⁶ s ab interpolatore, sed ita m. pr. ut puto.

⁷ Inc. f. 75. c. 2.

⁸ Νεώσι

⁹ Addidit iste, ἣ τὴν αὔριον ἡμέραν.

Νεωτεράκον: νιαντικόν· λέγουσι δὲ τὸν ἀνδρῖκόν.

20 Νεωτεροποιός: Ἀντάρτης τύραννος ἐπιθέτης.

Νῆα: ναῦν· πλοῖον.

Νηγάτεον: λεπτόν· καινόν· ἀπαλόν· λευκόν· εὐφές.

Νηδι: ¹ καὶ νηδία ἑκατέρως.

(298) Νηδύς ἐλαιάεσσα: ² ἐπὶ Κίκλωπος· Σικελή· ἀπὸ Ἰβλῆς
τῆς ἐλασηρῆς.

Νηδύς: γαστήρ· μήτρα.

Νῆες: τὰ πλοῖα.

6 Νήεον ὕλην: ἐσώρευον ὕλην· καὶ νηήσας; σωρεύσας.

Νηίδα: ἄπειρον· ἀμαθῆ· ἀσθενῆ.

Νηίς: οὐκ εἰδώς· ἄπειρος· τὴν δὲ Νηίδα νύμφην παρὰ
τὰ νάματα ἐνιοι· καὶ τὸν Νεῖλον· καὶ ἐν Σάρωι δὲ
θηρία γενέσθαι, ὧν φθεγγομένων ῥήγνυσθαι τὴν γῆν.

10 ἔκαλοῦντο δὲ νηία ωσεῦται αν·

Νηθεῖν: οὐ μόνον νεῖν τὴν κρόκην φασίν.

Νηκερδής: ἀνωφελής· ἀσύνετος.*

Νηκούστησεν: παρήκουσε.

Νηκτά: ἔνυδρα· κολυμβητά.

15 Νηλεῶς: ἀπανθρώπων· σκληρῶς.

Νημερτές: ἀληθές.

Νεῖν: νήθειν· κρόκην.

Νηνεμία: ἀνέμων ἀπουσία.

Νήνεμος: ἄνεμον οὐκ ἔχων.

20 Νηνίποδες: ἀνυπόδητοι.

Νηπενθές: ἀπενθές.

Νηποινί: ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς.

Νηπύτιος: ἀνόητος· ἄφρων.

Νηρίται: κόγχης τί γένος.

¹ An m. pr. accentum supra e, non liquet. [Vid. praefat. p. xx.]

² Νηδύς: ἐλαῖα ἔσσα — ἐλεγηῶς

* Inc. σύνετος & 75. c. 5.

Νηρίθμους: ἀναριθμήτους· ἀκείρους. 25

Νήσουσιν: σωρεύουσιν.

Νησαίη λίθος: οἱ μὲν τὸ σαφάνιον ἀπὸ τῆς νήσου· οἱ δὲ σμάρραγον· ἐν Κύπρῳ γὰρ μεταλλεύεται. (299)

Νισαίας: ἴππους.

Νισαίων: πεδίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Νήστιν: τὸ ἔντερον ἢ σπλήνα ἢ γλώτταν· Ἀριστοφάνης. 5

Νήστις: ὁ ἄσιτος· καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κακίας καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον.

Νήστις: ἔντερον ἐν ᾧ περιελέττουσιν οἱ μάγιστροι τὰς χορδὰς. 10

Νήστης: Σικελικὴ θεὸς· Ἄλεξις.

Νήστειραν: στερουμένην τροφῆς.

Νησῦδριον: νησίον μικρόν.

Νήτην: μάτην.

Νητικὴν: ἄνευ τοῦ σ· τὴν κερὶ τὸ νήθειον πέχνην. 15

Νῆ τὸν καὶ ναὶ μὰ τὸν: ¹ κατομοτικὰ ταῦτα· ἀπομοτικὰ δὲ, οὐ μὰ τὸν Δία· ὥστε ἐσχάτη ἀκυρολογία τὸ λέγειν μὰ τὸν Δία· ποίησον.

* Νηφάλια θύματα: δίχα σπονδῆς.

Νηφάλιοι θυεταί: ἐν αἷς οἶνός οὐ σπένδεται· ἀλλὰ ὕδωρ ²⁰ καὶ ² μελίκρατον.

Νηφάλια ξύλα: τὰ μὴ ἀμπελίνα· μήτε σύκινα· μήτε μύρσινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται.

Νηχεται: κολυμβᾷ.

Νίβα: χιόνα· καλεῖται δὲ οὕτως καὶ κρήνη ἐν Θράκῃ. 25

Νιγλαρευῶν: τερετίζων· καὶ ὁ νίγλαρος· κρουματικῆς (300) διαλέκτου ὄνομα· Εὐπόλις Δήμοις· Τοιαῦτα μὲν τοι νιγλαρευῶν κρούματα.

Νιγλάρους: τερετισμούς.

¹ Νητον: καὶ ναὶ ματόν: — οὐ μὰ τὸν

* Inc. f. 75. c. 4.

² καὶ οἶν.

8 Νίγλαροι: τερτίσματα· και περίεργα κρούσματα.

Νιδες: αἰδοῖα ἢ ὄρχιδια παιδίων· Σικελοί.

Νίξαι: φύπτει· κλύνει· νίπτει· κλύζει· ἀκοσμήχει.

Νικαίην: νίκην.

Νικαστρον: νικητήριον.

10 Νίκαια: Λισχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπροσβέλας· ἔστι δὲ κόλις τῆς Λακρίδος ἐπιθαλαττίδιος.

Νικάνωρ: τρεῖς γέγοναι Νικάνωρες· ὁ μὲν υἱὸς Βαλάκρου· ἕτερος δὲ Παρμενίωνος· ἄλλος δὲ Σταγειρίτης τὸ γένος· οὗ και Ἰπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατα

15 Δημοσθένους.

Νίκη Ἀθηναῖα: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἰσραῖλας· ὅτι δὲ Νίκης Ἀθηναῖς ζώοντον ἄπτερον· ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιαὶ ροάν,* ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳι κράτος, ἐτεράτω

20 τῆς ἐν ἁ περὶ ἀκρόπόλεως.

Νιοβιδῶν: ἐπὶ τῶν ἀρσένων και ἐπὶ τῶν θηλειῶν.

Νιφάδες: σταγόνες.

Νιφάργον: νιφάδι² λελευκασμένον.

Νίφει: χιονίζει.

25 Νιφετός: ἢ κατὰ λεπτόν³ καταφερομένης χιῶν· τέσσαρες εἰσὶν πῆξεις⁴ τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατῶδους. [πῆξιος]

(301) ὑγρότητος· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπὶ ἔλαττον μὲν χιῶν· ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπὶ ἔλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος· ὁ δὲ νιφετός 5 πῆξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μάλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χρεῖαν ἢ ποιότης⁵· αὕτη.

Νιφέσσα σελήνη: ⁶ λευκή.

Νίψαι: μακρὰ ἢ πρώτη συλλαβὴ ὅποτε ἐπὶ νιφετοῦ τίεται· και ἐνίψεν· και ἐνίφθη ἢ γῆ.

* Inc. f. 76. c. 1.

¹ ἦλ.

² νιφαδια

³ κατάλεπτος

⁴ εἰσὶν πῆξις

⁵ ποιότης

⁶ Νιφύσσα: α.

- Νοητά:** τὰ μὴ αἰσθητά· τὰ ἀόρατα.
- Νοθεΐα:** ¹ τὰ τοῖς νόμοις ἐκ τῶν πατρῶϊων διδασκάνεα ¹⁰
οὕτως καλεῖται ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν· οὕτω
Ἀναίας καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἐπερίδης καὶ
Ἀημοθένης * ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.
- Νοθακίλειν:** τὸ ὀρχούμενον τοῖς δακτύλοις ἐπιγοφεῖν· ¹⁵
σκισμὸς Νιῶβη.
- Νοθεύει:** ἀπατᾷ· ἀπαλλοτριεῖ.
- Νόθος:** ὁ μὴ δύο ἀστῶν.
- Νομάδες:** βοσκόμεναι ἀγέλαι.
- Νομαδόστοιχοι:** ἀπὸ τῶν νόμων ² κατὰ στοιχὸν ὀρχαῖ· ²⁰
μενοί.
- Νομάδων:** ἀγρίων· βαρβάρων.
- Νομαί:** μερισμοί.
- Νομεύς:** βοσκός· ποιμὴν.
- Νομηΐς:** ἐνκοιλία πλοῦτος. 25
- Νομιζόμενα:** νόμιμα· ἢ ὑπολαμβάνόμενα.
- Νομιζουσιν:** ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται. (302)
- Νομικόν:** τὸν ἐπιστήμονα τῶν νόμων· Ἄλεξις Γαλα-
τεία. ³
- Νόμον:** ⁴ δίκαιον.
- Νομωθέναι:** καὶ οἱ εἰσηγούμενοι, καὶ ἐκκλησία τις Ἀθη- ⁵
νησιν οὕτως ἐκαλεῖτο, ἢ τοὺς εἰσφερομένους ἐδοκίμα-
ζον νόμους.
- Νομοῦντορες:** νομομαθεῖς.
- Νομόν:** νομὴν· βοσκήν.
- Νόμος:** θεσμός· συνήθεια. 10
- Νομοφύλακες:** ἀρχὴ τις παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ἐκα-
λεῖτο· διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν· οἵτινες τὰς ἀρ-
χὰς ἐπηγάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι.

¹ Νόθια * Inc. f. 76. c. 2. ² ὄμων

³ νόμον (a statum) et galatia ⁴ Νόμον (unius lit. sp.)

Νοσακιρως: τρυφερωδῶς· μαλακῶς· νοσωδῶς.

15 Νόμος: ¹ ὁ κιθαρωδικὸς τρόπος* τῆς μελωδίας· ἀρμονίαν ἔχων ταύτην καὶ ῥυθμὸν ὠρισμένον· ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου· ὧν εἰς ὀρθίος· πετράδιος ὀξύς· Δωριεῖς δὲ ἐπὶ νομίσματος χρωῶνται τῇ λέξει· καὶ Ῥωμαῖοι παραστρέψαντες νοῦμμον λέγουσιν· Ἄτ-
20 τικολὶ δὲ τὰ διανενημένα ² μέρη τῆς γῆς, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὸ δίκαιόν ἐγγραφον.

Νοσηλεία: ³ ἡ τῶν νοσοῦντων ἐπιμέλεια· καὶ νοσηλεύεσθαι, τὸ νοσοκομῆσαι.

Νοσηλεύεσθαι, νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς.

25 Νοσηλεύω: νοσοῦντα θεραπεύω.

(303) Νορή: ὄσπριόν τι· Θεόφραστος δὲ συνώνυμα ⁴ φησὶ τρύχον· ⁵ νορή· τιθύμαλλον.

Νορή: τιθύμαλλον.

Νόσον ἔχειν: ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν· Εὐρικήδης ⁶

6 Ἀντιόπη.

Νοστήσας: ἐπανελθών.

Νόστος: ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος· ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως.

Νόστον: ὀδόν· νευχάσας· ⁷ νεακιευσάμενος.

10 Νοσφιζόμεθα: χωριζόμεθα.

Νοῦς οὐκ ἐνὶ Κενταύροις: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ταττομένη.

Νοσφιζόμενον: ὑφαιρούμενον· ἰδιοποιούμενον.

Νότιον: χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως.

15 Νότιος: ὑγρός· ⁸

¹ Νόος

* Inc. f. 76. c. 5.

² vs. semel.

³ Νοσηλέα

⁴ συνωνυμία

⁵ τρυχον

⁶ Bis π.

⁷ Νοστονοδον: v. Recte in ed. Lips. disjunctim Νευχάσας.

⁸ Ante ὑγρός vocis spatium: atque ita saepe in hac parte codicis, non ut lacunae indicium, sed mero scribae arbitrio.

* Νότοθεν: ἐκ μεσημβρίας.

Νουβυστικόν: νοῦ βεβυσμένον καὶ γέμον.

Νουβυστικῶς: νουνεχῶς.

Νουθετίαν: καὶ νουθετησὸν ἔλέγουσι.

Νίκας: ἀνολίξας.

20

Νυκτερίδος αἶνος: αἰνιγματωδῶς δηλοῖ περὶ νυκτερίδος
ὄπερ ἐκκεῖται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα.

Νυκτερινοὶ κύνες: οἱ λύκοι.

Νυκτίβιος: ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέραι διαγών.

(304)

Νυκτιλόχοι: οἱ λησταί.

Νυκτῶν μέσον: διὰ μέσης νυκτός.

Νυμφαῖον: νυμφῶν ἱερόν.

Νυμφαγωγόν: τὸν παράνυμφον.

5

Νύμφαι: οἱ πτερωτοὶ² μύρμηκες, καὶ οἱ ἐν τοῖς κήποις
σκώληκες.

Νυμφεύτρια: ἡ παράνυμφος.

Νυμφεύτρια: ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων καὶ νύμ-
φη· καὶ ἡ νεόγαμος δὲ καὶ ἡ γαμετὴ· καὶ πρεσβυτέρα¹⁰
Πηνελόπη· καὶ ἡ Ἑλένη παρὰ Ἀθηναίους· καὶ ἡ τοῦ
Διὸς μήτηρ· καὶ ἡ θεὰ ἡ ἐκ τῶν ὑδάτων.

Νύμφαιον: ἄρος Ἀρκαδίας.

Νυμφαῖον: ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶν τὸ Νυμφαῖον· καὶ φησὶ¹⁵
Κρατερός ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων, ὅτι Ἀθηναίους ἐτέ-
λει τάλαντον.

Νύμφαι: σκώληκες· οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυτταρίοις,
ὅτ' ἂν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται· οἱ δ' ἀπλῶς τοὺς²⁰
πτερωτοὺς σκώληκας Σάμιοι·* καὶ τὸ ἀναμέσον τῶν
γυναικείων αἰδοίων νύμφην καλοῦσιν· καὶ τῶν ῥόδων
αἱ κάλυκες αἱ μεμυκῦται, νύμφαι· καὶ αἱ νεόγαμοι
κόραι, νύμφαι· καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν, νύμ-

* Inc. f. 76. c. 4.

¹ - τισμόν

² Νυμφαῖοι: π.

* Inc. f. 77. c. 1.

25 φαι· ὅτι δὲ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτω,
 δῆλον· περὶ δὲ τῶν θεῶν Διονύσου¹ πᾶσα ἱστορία
 συνῆται ἐν τριάκοντα τρισὶ βίβλοις.

(305) Νυμφικὰ λουτρά· καὶ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ
 κρήνης λαμβανόμενα.

Νύμφη· πηγή· καὶ ἡ νεόγαμος γυνή.

Νυμφίος· κτητικῶς ὡς Τύριος, Φρύγιος, Αἰθίοξ.

6 Νυμφόβας· ὁ Σειληνὸς τῶν νυμφῶν ἀνήρ.

Νυμφόληπται· αἱ νύμφαι κατημμέναι.

Νυμφοστόλος· νυμφαγωγός.

Νῦν· τὸν παρόντα χρόνον δηλοῖ.

Νῦν δὴ· ἀρτίως ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν· Νόμοις ἤ·² νῦν
 10 δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις,
 οὕτω ταῦτ' ἐτίθειμα· νῦν δ' ἐπιλελησμεθα· καὶ Εὐφι-
 πίδης³ ἐν Ἰππολύτῳ· Νῦν δὴ μὲν ὄρος⁴ βᾶσ' ἐπὶ
 θήρας Πόθον ἐστέλλου· νῦν δὲ ψαμάθοις (Ἐκ) ἀνω-
 15 μάντας· καὶ ἐν Μελεάγρῳ· Ὁρᾶς σὺ* νῦν δὴ μ' ὡς
 ἐτραύνας τύχη; Μάγνης δὲ ἐν Πυθακίδῃ· Εἰπέ μοι,
 νῦν δὴ μὲν ὤμνεις μὴ γεγονέναι· νῦν δὲ φῆς· ἐν δὲ
 τοῖς Νόμοις διάλελυμέναν εἶρηκεν· τὸ μὲν νῦν ἐπὶ τοῦ
 παρόντος χρόνου· τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέσμου· ὅς δὴ
 20 πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος, ὡς φημὲν ἡμεῖς
 πῦν δὴ.

Νυνὶ μ' ἐπεισας· μᾶλλον νῦν λέγω.

Νύξ· σκῆψις⁵ καὶ ἡ σκοτία.

Νύξ· καλεῖται μὲν ἐπίσκιον ἢ τοῦ νιῶν γυνὴ τοῖς γονεῦ-
 25 σιν αὐτοῦ χρωῖται δὲ τῷ ὀνόματι παικίλως αἱ ποιηταί.

(306) Νυρῆσαι· ἕξει· νύσσει.

¹ Διονύς (sic) Ποσειδάων.

² Post ἢ novus artic. incipit.

³ Bis π ⁴ ὄρος — θύρας ποθεν — ψαμάθαισιν ἄ.

⁵ Inc. f. 77. c. 2. ⁶ εὐφροσύνη (puncta statim.)

Νύρων: νύττων.

Νύσσα: καμπτήρ· τέρμα· βαθμύς.

Νύχιος: νυκτερινός.

Νύχος: νύξ.

5

Νωδός: ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.

Νωγαλεύματα: τὰ κατὰ λεπτὸν ἰδίσματα τὰ ἐπιδορ-
πίσματα.

Νώδυνον: ἀνώδυνον.

Νωθείας: βραδυτήτος.

10

Νωθής: βραδύς· δυσκίνητος· ἄλογος.

Νωθρός: ἀσθενής.

Νω· ἡμεῖς.

Νωιν: οἱ τοῖς ξένοις ἡγοούμενοι ὀδοί.

Νώμιμος: ὁ κηθόμενος.

15

* Νωγκρούς: κύκλιος παγκρατιαστής.

Νώντας: ῥέοντας.

Νώντος: σωρευόντος.

Νῶτα, θαλάσσης: ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Νώνυμος: ἀνώνυμος· ἄδοξος.

20

Νωτίσαι: ἐκάρασθαι.¹

Νωταλεύματα: Ἄραρως² Καμπυλίωσι: Τὰ κομψὰ δῆτα
ταῦτα νωταλεύματα· Κόγχαι τε καὶ σαλήνες αἱ τε
καμπύλαι Καρῆδες· Ἀντιφάνης Βασιρίδι· 3· Βόρρυς.
φόας· φοίνικας· ἕτερα νωταλαῖν.

25

Νωτόπληγα: μαστιγίαν τὰν εἰς τὰ νῶτα πληρῆς λαμβά-
νωκα· Φερικράτη Κραπιστάλοισ·⁴ Καὶ νωτόπληγα(307)
μὴ ταχέως διακονεῖν.

Νωτόφορος: ὁ ἐπὶ νῶτων βασιλεύων.

Νῶτον: οὐδετέρως λέγουσι τὸ νῶτον· καὶ πληθυντικῶς
τὰ νῶτα.

5

¹ Inc. f. 77. c. 3.

² Bis acc. om.

³ ἀραῶς — δῆ

⁴ βουσήριδι

⁵ Bis τ

Νωχελή: βραδεία.

Νωχελής: βραδύς ὁμαλός· ἄχρηστος.

Νωχελωῖ: οὐ δυναμένωι κινεῖσθαι· φαίγοντα.

* Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ξ.

10 Ξάνθιον: ἐπικοπτόν.

Ξάνθοισιν: ὀρνέοις.

Ξανθίεσθαι: κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.

Ξανθὴν: πυρρομεδῆ.

Ξανῆσει: κοπιάσει.

15 Ξανιον: κτένιον ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀναδοματίοις· κόσμος χρυσαῦς ἐπὶ κεφαλῆς.

Ξανῶ: κοπιάσω· Σοφοκλῆς Ποιμεσίην· "Ἐκπορ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενός μάχεσθαι φησὶν· Ἢδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χεῖρα.

20 Ξαίνω: νήθω· σωρεύω.

Ξανᾶν: ποιεῖν τοὺς καρποὺς τὰς γυναῖκας τῶν χειρῶν· διὰ συνεχῆ τῶν ἐρίων ἐργασίαν.

Ξεῖνοι: οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

(308) Ξεναγός: ὁ τῶν ξένων ἡγεμών.

Ξεναγῶν: ξενοδοχῶν.

Ξενηλάτειν: Λακεδαιμόνιοι μετὰ πλῆθῶν ἐξήλαννον τοὺς ξένους.

5 Ξενίακ: καταγωγῶν· κατάλυμα.

Ξενίαις: ξένη χρησθαι φωνῆ ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι· ὅλοῖ δὲ καὶ τὸ ξενίας χάριν τινα ὑποδέξασθαι.

Ξενίειν: οἱ μὲν ξένη διαλέκτῳ χρησθαι· οἱ δὲ ἐν τῇ

10 ξένῳ διατρέβειν.

Ξενικὸν ἐμπόριον: ὅπου οἱ ξενοὶ ἐμπορεῖονται· ὡσπερ ἀστικὸν, ὅπου οἱ ἄστοι.

* Inc. f. 77. c. 4.

* Suprasc. a recentiore m. κοπιᾶσαι

* Ήλικκόν ἐκ Κερύθων: Δημοσθένης Φιλεπαικοῖς· καὶ Ἀριστοφάνης· συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτῶν Κόνων· παρέλαβεν δὲ αὐτὸ Ἰφικράτης ὕστερον· καὶ Χαβρίας·¹⁵ ὡς χρησάμενος τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν· κατέκοψε, στρατηγούντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ Καλλικλέους.

Ξένιος: ὁ τῆς ξενίας ἔφορος.

Ξενιτευόμενος: ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας· Ἀριστοφάνης²⁰ Εὐθύδικαι·² Ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατεύομαι.

Ξειρης: φυτὸν ἀρωματικόν· Ἀριστοφάνης.

Ξενοκοπεῖν: ἐπὶ τοῦ πληγῶς· Ἐλαβοκ· οὕτω Μεταγένης.

Ξενολόγος: ξένους συλλέγων στρατιώτας. 25

Ξένος: καὶ ὁ καταγόμενος καὶ ὁ ὑποδεχόμενος. (113)

Ξενίζειν: τὸ ξενικῶς διαλέγεσθαι.

Ξενίσεις: ξενοδοκίας· Θουκυδίδης. (309)

Ξεσόν: ἀμαλισμένον.

Ξηραλοιφία καὶ ξηραλοιφεῖς:³ τὸ ἄνευ τῶν ἀλείφειν· ἀλείφεισθαι.

Ξηραλοιφεῖν: Δισχίνης κατὰ Τιμάρχου· Ξηραλοιφεῖν ἔ-β, λεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεισθαι· μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον· ξηροτριβεσθαι οὕτως ἐλέγγο.

** Ξηρόν καὶ αὖτον ἑκατέρως.

Ξηρός ἰδρώς: ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων¹⁰ καὶ κόνων γινόμενος.

Ξεναπάτας: ἰδίως ἐπὶ τῶν * * * *³ ὅτ' ἂν μὴ τοιοῦτοι κένωσεν ἄνεμοι ἐν τοῖς πελάγεσιν, ὅποιοι ἐν τοῖς λιμέσιν· Εὐριπίδης⁴ Σθeneβοίαι· Τίς ἄνδρα τιμᾷ ξεναπάτην. 15

Ξεφισμός: σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης· καὶ ξι-

* Inc. f. 78. c. 1.

² εὐδίκαι

³ ξηραλοιφεῖν

** Inc. f. 78. c. 2.

⁴ Nulla lacuna.

⁵ Bis π

φίλειν, εὐ χειροτονεῖν, παρακλήσιον ξίφος τὸ τῆς χει-
ρὸς σχῆμα ποιῶντα.

Ξιφήρης: ξίφος ἔχων.

20 Ξιφηφόρος: ξιφήρης.

Ξόανον: ἀγαλμα· εἰδωλον· ζώων· ἀνδρίας.

Ξουθόν: λεπτόν· ἀπαλόν· ἑλαφρόν· χλαρόν· ἕγρον· ξαν-

θόν· καλόν· πυκνόν· ὀξύ· ταχύ· οἱ δὲ ποιητῶν· οἱ
εἰδές· διακωγίς.

25 Ξουθός: ὄνομα κύριον.

Ξύει: γράφει· ὡς παρ' Ὀμήρῳ· ἔνθεν καὶ τὰ ξύματα
γράμματα.

(810) Ξυήλην: ἦν ξυάλην λέγομεν· Ξεποῶν· Κύρου Ἀναβά-
σει· εἶχον δὲ θώρακας λωοῦς² μέχρι τοῦ ἤθρου·
ἀντὶ δὲ τῶν πτερυγῶν σπάρτα πυκνά ἐστραμμένα· εἶ-
χον δὲ καὶ κράνη, καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον ὀ-

5· σον² ξυήλη Λακωνική· ἦν Ἀττικοὶ * κνήσειν, Λάκω-
νες ξυήλην λέγουσι μόνον· — ἐπὶ δ' αἰγείων κνή τυθὸν
Κνήσει χαλκείῃ· οἱ μὲν οὖν² Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα οὕτω
λέγουσιν· — καπικῆν καπεσθεῖον· οἱ δὲ Λάκωνες κού-

10· νομα ξυήλην· ὡς καὶ Ξεποῶν φησὶν ἐκ τῆς Ἀνα-
βάσεως, ὅτι Δρακόντιος ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης, παῖς ἑτι-
ῶν, ἀποκτείνας ξυήλη Λακωνικήν παῖδα· διὰ τοῦτο
δὲ καὶ τὸ κνήν οἱ Λακωνεῖς ξύειν λέγουσιν· ὡς καὶ Σα-
φρονα τίς τὸν ξύοντα ἀντιξύει· καὶ πάλιν ὁ χορογὸς
ξύεται.

15 Ξύλων ἐρεψύμων: στεγασματὰ ἔσσι τὰ ἐρέψυμα εἰς τὰς
οἰκίας κατατεταγμένα.

20 Ξυλοῦχος: σύνδεσμος καὶ ξυλώδης τόπος· δρυμῶν ὕλη
χέρσος· ἀγρός· τόπος· οἱ δὲ ποίτην θηροῦ.

² λίνους ² Nescio an ἴσον primo; sed ὁ eod. temp.

* Inc. f. 78. c. 5.

¹ κνήσει χαλκῆ· ἢ ὁ μὲν οὖν

Ἔυλον πρῶτον: ¹ τὸ βάραθρον.

Ἔυλοχον: ὑλώδη τόπον. 20

Ἔυμβαδι: σύμβαδι· ὅλως δὲ ὁ διὰ τοῦ ξ̄ σχηματισμὸς κοινὸς ἐστὶ τῶν τε Ἰώνων καὶ τῶν Ἀττικῶν.

Ἔυμβῆ ἢ πείρα: ἀντὶ τοῦ ἐπιτευχθῆ ² παρὰ Θουκυδίδου. 25

Ἔυμβολον: ³ ἀρρενικῶς λέγουσι τὸ ξύμβολον.

Ἔυμβόλους: ⁴ οὕτω τοὺς διὰ τῶν παταρμῶν οἰωνισμοὺς (311) ἔλεγον ⁵ ἀντιθέμετο δὲ οὗτοι Δῆμητρι.

Ἐυμφερεῖν: συμφωνεῖν.

Ἐυναυλία: αὐλησις τίς σύμφωνος, ὑπὸ δύο περαινομένη, 5
αὐλωδία.

Ἐύν: Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ συν̄ καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια· οὕτω καὶ οἱ παλαιὸι πάντες.

Ἐυνδύο: καὶ ξυντρία λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

Ἐυμβάλλεται: καὶ συμβάλλεται.

Ἐυναίρεται: συναίπτεται. 10

Ἐυνάφορον: γαμετήν.

Ἐυνήια: κοινὰ χρήματα.

Ἐύνες: λέγουσι καὶ σύνες.

Ἐυννέοφε: ⁶ ἐπινεφῆ καὶ συννεφῆ καὶ συννέφελα ἐστίν· 15
⁷ Ἀριστοφάνης Ἀναγύρωι· Καὶ ξυννέοφε καὶ χειμέρια βροντᾶ μάλ' εὖ· καὶ ἐν Νήσοις· Ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννεοφυῖα βαδίζει· ἀντὶ τοῦ σκυθροπάζουσα.

Ἐύνθημα: καὶ σύνθημα.

Ἐυηρέτης: σύμφωνος· ὡς ὁ ἐναντίος, ἀντιηρέτης. 20

Ἐυμοφορά: συντυχία.

Ἐύνηβον: συμπότης. ⁸

¹ Ἔυλον: π.

² Ἐυμβοιον

³ δῆμητρη (sic) ex em. ejusd. pro δῆμητρι.

⁴ Ἐυνέοφε

⁵ Ἐυμβή: ἦ—ἐπιτευχθῆ

⁶ Ἐυμβούλους

⁷ Inc. f. 78. c. 4.

⁸ ἀντιηρέτης

⁹ Sic.

Ευνοδόκος: ξενοδόχος.

85 Ευνορίς: συζυγία ἢ ἄρμα ἐκ δύο ἱππων συναξευγμένων.

(312) Ευρηκῆς: ὁ ξυρήσιμος καὶ κουριῶν.

Ευπεταίωνας: δῆμος τῆς Κεχροκίδος φυλῆς Ευπετατῆ.²

ἀφ' ἧς ἡ δῆμότης Ευπεταίων.

Ευρίδες: καμπάγια· ζυγάβδια * ἢ ἄλλο ὑπόδημα διά-

(115) 5 φορῶν.

Ευρού ακμῆς: τοῦ ὀξυτάτου· κατὰ λεπτότητα τῶν σιδη-
ρίων.

Ευσταρχεῖς: ³ τοῦ γυμνασίου ἄρχεις.

Ευστίδα: λακτὸν ὕφασμα· περιβόλαιον.

10 Ευστίς: γυναικεῖον τί ἐνδυμᾶ ἐστὶ πεποικιλμένον· ὡς

ὄηλον ποιούσιν ἄλλοι τε τῶν κομικῶν καὶ Αντιφάνης

ἐν Εὐκλοίας ἐστὶ μέντοι καὶ τραγικὸν τι ἐνδυμα οὕτω

καλούμενον, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὀραιοῖς· ἐστὶ δὲ καὶ ἱπ-

15 πικὸν ἐνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.⁴

01 Ευστίς: ⁵ χιτῶν κοδῆρης γυναικεῖος· οἱ δὲ τραγικὸν ἐν-

δυμα ἰσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρημα· οἱ δὲ

τὸ λεπτὸν, παρὰ τὸ ἐξύσθαι· ἰδίως δὲ τὸ τῶν τρα-

γωδῶν ἐνδυμα.

20 Ευστόν: δορύλλιον· ἀκόντιον· καὶ τὸ τέλειον δόρυ· καὶ

ὁ τόπος ἐνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται.

Εὐνωμοσάμην: συνήγαγον καὶ φίλους ἐποιήσα.

Εὐνώνα: τὸν κοινωτὸν· Σοφοκλῆς.

Εὐναλλαγῆναι: τὸ συμβῆναι· Θουκυδίδης.

25 Εὐνασάσεται: ⁶ συσκευάζεται.

(313) Ευραῖσθαι: οὐδὲ ξυραῖσθαι λέγουσιν.

¹ Ευρηκη—κουριῶν

² Novus artis.

* Inc. βδια f. 79. c. 1.

³ Accent. om.

⁴ ἐν φυλαῖς (φ in litura ab eodem)

⁵ Ευστίς. Priore loco accent. om.

⁶ Εὐνασάσεται

ἄυρον: ἐκτεταμένως τὰ πολλὰ λέγουσιν.

Ἐυστίδες: εἶδος ὑποδημάτων· ἢ κόσμος γυναικεῖος * ἢ σκευὸς ἱματίων τί·

Ἐύστης: περισκελὲς ἔνδυμα. 5

Ἐυστόν: κοντόν· ἀκόντιον.

Ἐυστός: τόκος ἀνειμένος ἀθλητῶν.

Ἐύστραν: καὶ σπλεγγίδα λέγουσι.

Ἐυστας: ἀμπελοτόμον δρέκανον· καὶ γῆ ἀμπελοφόρος. 10

Ἄρχῃ τοῦ ὀ στοιχείου.

ἌΟα: ἀκροδρῦων εἶδος, μήλοισ μικροῖς ἐμπερές·

ἌΟαι τῶν ἱματίων: Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν — ὅτε τὰς ὄας ἴσας ἐποιήσατο· οἱ γὰρ παλαιοὶ καὶ ταύταις 15 οἷῳ δέρμα προσέβρακταν, ἵνα ἤκιστα τρίβοιτο.

ἌΟαρισμοί: διάλογοι.

ἌΟας: μηλωτάς· οἷς ἄ γὰρ πρόβατον.

ἌΟας: τὰς τῶν ἱματίων.

ἌΟβελίας ἄρτος: ὁ ἐπὶ ὀβελῶν ὀπτάμενος· λέγονται δέ 20 καὶ ὀβελιαφόροι, οἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις τοὺς ὀβελίας ἄρτους αἶραντες· ἐτάσσεται δέ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἐργα- τῶν καὶ ἀγροίκων.

ἌΟβελός: ὀβελίσκος.

ἌΟβελίας ἄρτος: περιπεκλασμένος μακρῶι ξύλωι καὶ νῦ-(314) τως ὀπτάμενος· γίνεται δέ παραμήκης καὶ γαστροῶδης.

ἌΟβολὸν ἐκβαλεῖν: τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μῆδεν σημειω- θῆναι. 5

ἌΟβολός: ὁ τόκος· εἶδος νομίσματος· ὀβολός δέ παρ' Ἀθηναίους εἶς ἐστι χαλκῶν· ὁ δὲ χαλκοῦς ἑπτακτῶν

* Inc. ος f. 79. c. 2.

* ἌΟαι et ὄας ut hic.

* ἌΟας μηλωτάς: οἷς (vel οἷς)

** Inc. f. 79. c. 5.

* χαλκός·

ἑκτά· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυροῦ λίτρῶν τῶν τῶν
 χεσαράων καὶ νομισμάτων ὀκτώ καὶ ἕξ· ἢ δὲ μὲν ἕτη-
 10 ποστὸν ἐστὶ τοῦ τάλαντου· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυ-
 σίου ἑξακλάσιόν ἐστιν.

Ἐβολοστατοῖ· ἀντὶ τοῦ δανείζοι· Ἀυσίας· οὐδ' ἂν εἰ
 πολλοὶ ἐλάττωνα τόκον λογίζαιτό τις, ἢ ἔδον ὅτιοι
 15 ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται· Ἐλεγον δὲ
 ὀβολοστατάς τοὺς δανειστάς, ὡς· Τηπερίδης καὶ ἡ κω-
 μῶδια.

Ἐβολοῦ χίμαιρα· ἐν Ἄδου.

Ἐβολὸς ἠλιαστικός· ὅς τοῖς δικάζουσιν ἐδίδοτο.

20 Ἐβολοστατής· δανειστής ἐκ' ἐνεχέροις· νηπασθεὶ γὰρ
 τὸ δανείσασθαι.

Ἐβολοστατῆσαι· τὸ λαβεῖν τόκους.

Ἐβρία καὶ ἔβρειακα· τὰ τῶν λέοντων καὶ λέων' σκυ-
 μνία· Δισχύλος, Δικτυουλκοῖς.²

Ἐβριμος· ἰσχυρός.

25 Ἐγε· ὁ δὴ.

Ἐγκλιαν· τὸν σταθμὸν· Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος.

Ἐγκοι· αἱ ἀκίδες.

(315) Ἐγκύλλισσαι·³ ὑφαντικεῖν· καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι·
 σεμνύνεσθαι.

Ἐγκυλωμένος·⁴ ὑπερήφανος.

* Ἐγγμος· ἢ κατὰ στοιχόν· ἔφοδος τῶν θεριωτῶν· καὶ
 5 ὄγμοι σταχίων.

Ἐγγναι· ἀχράδες ἢ ἄπιοι.

Ἐδάξ· τοῖς ὁδοῦσιν ἐνδεδηχότος.

Ἐδαξησμός· κνησμός· καὶ ὀδόντων τρισεμός.

Ἐδαγός· διὰ τοῦ ἄλφα, οὐχ ὀδηγός.

¹ Ἐβολον· χ.

² δικτυουλκοῖς primo, ut videtur.

³ Semel λ

⁴ ἄγκ statim factum ex ἄγκ.

* Inc. f. 79. c. 4.

⁵ στοιχόν G. στοιχόν P.

- Ἄδαϊος Ἐρμῆς: ὁ ἐνόδιος. 10
- Ἄδακτάζειν: δάκνειν.
- Ὀδ' ἐγώ: αὐτὸς ἐγώ.
- Ἄδῆσαι: τὸ ἀνήσασθαι. Ἐὐριπίδης¹ Ἄλόκη καὶ Κύν-
κλωπι.
- Ἄδιός: Ἐρμού ἐπίθετον. 15
- Ἄ Διὸς Κέρινθος: παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπρα-
γησάντων, ὕστερον δ' οὐ καλῶς ἀπαλλαγάντων.
- Ἄδοιπόριον: τὴν ἐπὶ τῷ συμπλευσῆσι εὐτυχίαν.
- Ἄδομή: ἀπεφορά· ὄσκη. 20
- Ἄδοιδοκος:² ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανουργος· κλώψ.
- Ἄδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς: λεγόμενον Ἄρι-
στοφάνης Ἀναγύρω· Ὀρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν
κατερρύην.
- Ἄδος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ ἐν 25
ὁδῷ καθελών· ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρα τοιοῦ (316)
τον δὲ καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Ἡ ὁδὸν ἐλθέμεναι· εἰ δὲ
πιλωθῆ ἢ κρατέρα συλλαβῆ, σημαίνει τὸν βαθμόν.
- * Ἄδοντισμός: εἶδος αὐλήσεως. 5
- Ἄδοκοιοί: οἱ ὁδῶν ἐπιμεληταί.
- Ἄδος:³ ἀρσενικῶς καὶ οὐδός, ὃ τῆς θύρας οὐ χρῆ
ὁδος ὀδεύειν οὐδεὶς εἶρηκε τῶν Ἀττικῶν, ὅσα γε καὶ
ἡμᾶς ἐπίστασθαι· παρ' Ὀμήρῳ δὲ ἔστιν.
- Ἄδουρις: πρῶτος. 10
- Ἄδουρεῖς: προπορεύη.
- Ἄδουρούς: τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς κακουργοῦντας.
- Ἄδυνήφατος: ἢ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα.
- Ἄδυσσία: ἢ ἐσχάτη μακρὰ καὶ τὰ ὅμοια.
- Ἄδωθεν: ὄζει. 15
- Ἄδωρεῖν: ὀδοφυλακεῖν.

¹ Bis π.² Ἄδοιδοκίς³ Inc. f. 80. c. 1.¹ Ἄδος

¹ Ὄζαι: τὰ δέρματα τῶν ἀνάγκων.

² Ὄζειν: οὐ μόνον ὀδωδέναί λέγουσιν.

³ Ὄζος: κλάδος.

20^ο Ὄθει: ὄπου.

Ὄθνεῖος: ἀλλογενής· ξένος· ἀλλότριος· Ἰσαῖος καὶ Πλάτων.

Ὄθνάις: λεπτοῖς ὑφάσμασι· καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, κέν μὴ λινούν ἦ.

25 Οἰστόχου: ¹ φαρέτρας.

Οἰστόν: ² δυσλλάβως Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ βέλος.

(317) Οἰδία: ³ προβάτια.

Οἷ: ὄπου.

Οἷ: περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἑαυταῖ· ὀξύτόνος δὲ τὸ οὐ-
τοι· συμποσίωι· οἷ⁴ μὲν γὰρ εὐθύς παῖδα τινα τῶν
6 ἔνδον ἀπαντήσαντα· ⁵ καὶ οὐ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ Παι-
τεῖα· πλὴν οὐ.⁶

Οἴητας: ⁷ τοὺς κωμήτας· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα.

Οἴηθεν: δῆμος Πανδαιονίδος ἢ Οἴη· καὶ τὸ ⁸ Οἴηθεν
τοπικὸν ἐπίρρημα· ⁹ Φιλόχορος δὲ τὴν Οἴην φησὶν Κε-
10 φάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, Χαροποῦ δὲ χυναῖκα.

Οἶαι: ¹⁰ διφθέρα· μηλωταί.

Οἶακες: κηδάλια· αὐχένες.

Οἶακίζει: κυβερᾶ.

15 Οἶακιστής: κυβερνήτης.

¹ Ὀϊστόχου

² Ὀϊστόν (sic)

³ Ὀϊδία

⁴ συμπόσιον· οἷ

⁵ Columnnam in ἄ finiverat, ut e versuum numero liquet, et sequentem (f. 80. c. 2.) exorsus erat τησαντα, deinde in priori novum versum inchoavit, και (sic). Volebat scilicet ἀπαντήσαντα supplere, non lacunam indicare.

⁶ οὐ

⁷ Οἴητας.

⁸ Post τὸ videtur ἢ delevisse.

⁹ Semel ρ

¹⁰ Ὀἶαι

Οἰακοστροφός: κυβερνήτης.

Οἰακοστροφῶν: κυβερνῶν.

Οἰγνύει: ἀνοίγει.

Οἰδαίνων: φλεγμαίνων· ψύχων.

Οἰδαίνει: οἰδεῖν¹ ποιεῖ.

20

Οἰδεῖ: φλεγμαίνει· πεφύσεται.

Οἰδήμα: ὄγκωμα· φλεγμονή· ἀπόστημα· ὡς ἐκ μεταφο- (818)
 ρᾶς τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως
 λέγεται.

Οἰδήματα: ἐπάρματα ἢ φυσήματα.

Οἰδήσις: φλεγμονή· φύσημα.

5

Οἶδμα: κύμα ἢ πέλαγος.

Οἶσθαι: ὑπονοεῖν.

Οἶττοι: προβάτοις.

Οἰζύς:² κόπος· ταλαιπωρία.

Οἰηθεῖς: ὑπολαβόν.

10

Οἶησις: ἔπαρμα· ὑπόνοια.

Οἶκαδε: εἰς τὰ οἰκεῖα.

Οἶκία: τὸν οἰκογενῆ οἰκέτην οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι·* οἰ-
 κέτας καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ καὶ τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν 15
 πάντας.

Οἰκάριον: τὸ οἰκίδιον.

Οἰκίαν: τὰ τοιαῦτ' ἀπαρσημειοῦτο Ἀριστοφάνης πρὸς
 τὴν οἰκίαν· ὅτι οὐ κυρίως κέχρηται τῷ ὀνόματι· οἰ-
 κείους γὰρ ἐκτίθενται ἐν τῷ περὶ συγγενῶν τοὺς κατ' 20
 ἐπιγαμίαν ἀπαρσημένους ἐξωθεν· ὁ δὲ Μένανδρος ἐ-
 νίοτε ἐπὶ τῶν συγγενῶν λέγει, οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τῶν
 κατ' ἐπιγαμίαν φίλων· ὁ γὰρ τὴν ἐπιγαμίαν λαμβά-
 νων ἔστι συγγενῆς· οἰκεῖος δὲ ὁ συγγενής.

¹ ἦδὲν

² Οἰζύς· Utrum igitur Οἰζ. an Ὀιζ. voluerit, n. l.

* Inc. f. 80. c. 5.

25 Οικεῖλαι: ἐκβληθῆναι.

Οικεῖος: ἴδιος.

Οικεὺς: οἰκέτης.

(319) Οἰκίδιον: τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκτείνουσιν, ὡς καὶ χρυσίδιον καὶ τὰ ὅμοια.

Οἰκίσκος: περδικοτροφεῖον·¹ Ἀριστοφάνης Πηλαργοῖς.

5 Οἰκογενές: τὸ οἰκόθρεπτον ἀνδράποδον.

Οἰκέως: * * * *

Οἰκημα:² ἀντὶ τοῦ δεσμοπτηρίου· Δείναρχος· ἀντὶ δὲ τοῦ πορνείου· Αἰσχίνης.

Οἰκίσκωι: ἀντὶ τοῦ μικρῶ τιμῆ οἴκωι Δημοσθένης ἐν τῷ 10 περὶ Κτησιφῶντος· ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑπ' ἡμῶν λεγόμενον ὄρνιθοτροφεῖον³ οἰκίσκον.

Οἴκοθι: ἐπὶ τῆς οἰκίας,

Οἴκοι: ἐν τῷ οἴκωι.

Οἴκοι γενοίμην: ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δευτὰ εὐχομένων.

15 Οἰκόπεδον: ἔρημον κατάπτωμα οἴκου.

Οἰκόσιτος: ὁ τὰ οἴκοθεν καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐσθίων, οἷχι τὰ τῶν πέλας.

Οἰκυορεῖα: τὰ κατ' οἰκίαν σκευή.

Οἰκότριψ: οἰκέτης.

20 Οἰκοτρύβλιον: τὸ οἰκογενές παιδάριον.

Οἰκουρός: οἰκονομικὸς ἢ οἰκοφύλαξ· οὐρὸς γὰρ ὁ φύλαξ.

Οἰκουρὸν ὄρεν: τὸν τῆς Ποηιάδος φύλακα· καὶ Ἡρόδοτος· Φύλαρχος δὲ αὐτοῦ δύο.

25 Οἰκούρια:⁴ ἃ καταλείπουσιν ἢ φέρουσιν αἱ μητέρες τοῖς οἴκοις τῶν παιδίων ἀπολειφθεῖσιν· ἢ παλγνια.

(320) Οἰκουρομένης: τῆς ἀσφαλῶς τηρουμένης καὶ ὑποκαυ-

¹ παιδικ.

² Οἰκέως: οἰκημα ἄ. sine lacuna.

³ ὄρνιθων τροφεῖον. Inc. on f. 80. c. 4.

⁴ Οἰκουρία

ρουμένης ὑγρότητος· ἦτοι τῆς ἐνδομυχούσης καὶ ἐνδον
κατισκαρμένης.

Οἰκονόμους: τοὺς κατὰ τὸν οἶκον νεμομένους.

Οἰκότριβες: οἱ ἐκ δούλων δούλοι, οἱ καὶ οἰκογενεῖς⁵
λέγονται· ἐνομιζόντο δὲ τὸ παλαιὸν ἀτιμότεροι τῶν
ᾠνητῶν· ὅτι οἱ μὲν ἐκ δούλων,* οἱ δὲ ἐξ ἐλευθέρων
ἐγένοντο· καὶ οἱ μὲν αἰεὶ δούλοι, οἱ δὲ ὕστερον.

Οἰκτιστον: ἄλλεινόν.

Οἰμησεν: ᾤρησεν· καὶ οἶματα, ὄρηματα. 10

Οἶμος: ὁδός· ἢ στίχος· ἢ ῥάβδος κύκλου· ἐνθεν καὶ
παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν δαίτημα.

Οἰμωγή: στεναγμός.

Οἰμῶζει: στενάζει.

Οἰμώπειαν: ἀντὶ τοῦ οἰμῶξειαν. 15

Οἶναρα: τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Οἶνάνθη: ἡ τῆς ἀμπέλου ἔκφυσις, καὶ φυτὸν ὄρεινόν
εὐοδμον.

Οἶνήρυσις: κοτύλη οἶνοχόη.

Οἶναιοί¹ τὴν χαράδραν: ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀφελείαι παρακα-20
λουμένων, βλαπτόντων δὲ τῶν γὰρ Οἶναιων παρο-
χτευνόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ κα-
τέκλυσε πάντα.

Οἶνητς²: μία τῶν δέκα φυλῶν παρὰ Ἀθηναίους.

Οἶνόη· καὶ Οἶνέως: δῆμος τῆς Ἰπποθωννίδος³ πρὸς²⁵
Ἐλευσίνα·⁴ ὁ δὲ τῆς Λιαντίδος πρὸς Μαραθῶνα·
ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ δημότης⁵ Οἶνέως.

Οἶνιαστήρια: σπρᾶδῃ τῶι Ἡρακλεῖ ἐπιτελουμένη ὑπὸ(321)
τῶν ἐφήβων πρὶν ἀποκείρασθαι· Εὐπολις Δήμους.

Οἶνοβαρές: μέθυσις.

* Inc. f. 81. c. 1. οἱ δὲ bis ms.

¹ Οἶνέοι vel Οἱ νέοι et οἶνέων (vel οἶν.)

² Οἶνητς

³ - οντιδος

⁴ - νας

⁵ ὁ δημος τῆς

5* Οἰνηβόλος: καινός και ἀντικείμενος τ ἐξει.¹

Οἰνίζει: μονάζει.

Οἱ νομοφύλακες τίνες: ἔδοξε τισὶ τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεομοθέταις· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως· οἱ μὲν γὰρ θεο-
 10 μοθέται κατὰ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν Ἀ-
 ρειον πάγον ἀνέβαινον· οἱ δὲ νομοφύλακες εὐσφραγίσ-
 λευκοῖς ἐχρῶντο· και ἐν ταῖς θείαις ἐπὶ θρόνων ἐκά-
 θηντο· κατάντικρυ τῶν ἐννέα ἀρχόντων· και τῆ
 Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμου· ὅτε κομίζοιτο τὸ ξά-
 15 ανὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἠνάγκαζον δὲ και τὰς ἀρχὰς
 χρῆσθαι τοῖς νόμοις· και ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο
 μετὰ τῶν προέδρων, κωλύοντες ψηφίζειν, εἴ τι παρά-
 νομον αὐτοῖς εἶναι δόξειεν ἢ ἀσύμφορον τῆ πόλει.

Οἰνοποτάζων: οἰνοποτῶν· εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ.

20 Οἰνόπται: εὐτελής ἀρχὴ Ἀθήνησιν, παρέχουσα λύχ-
 ρους και θρυαλλίδας ἐν ἑορταῖς τισίν.

Οἰνόπται: ἐπιμελεῖται τοῦ² τοὺς φράτορας ἡδὺν οἶνον
 ἔχειν· Δίδυμος οὕτως ἀποδίδωσιν· εὐτελής ἀρχὴ τίς
 Ἀθήνησιν.

25 Οἶνος ἀνευ παιδευτῶν: δύο παροιμίαι· ἡ μὲν, οἶνος και
 ἀλήθεια· † ἡ δὲ, οἶνος και παῖδες ἀληθείς· λαμβά-
 (322) νεται δὲ και ἐπὶ τῶν ἀπλοιομένων και τὴν ἀλήθειαν
 λεγόντων.

Οἰνόσπονδα: αἱ γινόμεναι θυσαίαι μετ' οἶνου σπονδῆς.

Οἰνοῦττα: μάζα οἶνωι δεδευμένη· μελιτοῦττα³ δὲ ἡ μέ-
 5 λιτι.

Οἰνοχοεῖ: κερᾶ.

Οἰνοχόος: πεγκέρνης.

Οἰνώνης: οἶον οἶνον συνωνούμενος.

* Inc. f. 81. c. 2.

² Sic.

³ τῶν.

† Inc. θεια f. 81. c. 3.

¹ μελιττουτα

Οἰνωπός: οἰνώδης· διαυγής· ἢ μέλανος.¹

Οἴξας: ἀνοῖξας.

10

Οἴοθεν οἶος:² ἐκ μόνου μόνος· θέλει δὲ εἰπεῖν μόνος πρὸς μόνον.

Οἶοι: μόνοι· ἢ δυνατοί.

Οἴόμενος: νομίζων.

Οἶον: τὸ θαυμαστικόν.

15

Οἶον:³ δῆμοι εἰσὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ διττοί, οὐδετέρως λεγόμενοι· καλεῖσθαι δὲ φασὶν αὐτοὺς οὕτως, διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι· τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι· ἔστι δὲ τὸ μὲν Κεραμικὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Λε-20 κελικὸν Οἶον τῆς Ἰπποθωωντίδος⁴ φυλῆς· οἱ δὲ δῆμοται ἐκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἴου· ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἴηθεν, ὡς προείρηται.

Οἶόν τε: δυνατόν· ἀκρούντως ἔχειν· κατὰ δυνατόν.

* Οἶος: μόνος· ἢ ὁποῖος.

25

Οἶος εἴ καὶ οἶός τε εἴ: τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τε σημαίνει τὸ(823) βούλει καὶ προήρησαι·⁵ τὸ δὲ σὺν τῷ τε τὸ δύνασθαι· ἀμφοτέροις δὲ Λυσίας ἐχρήσατο.

Οἶός: προβάτου.

Οἶος: ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος· καὶ οἶός τε, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος·⁶ καὶ οἶος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος ἦν· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζεν· Λυσίας· ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἶος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν·⁶ σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν· τοιοῦτος οἶος ἦ ὁ πατήρ.

Οἶον: τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιοῦτον· καὶ τὸ ἐπὶ παρα-10 δειγμάτων παραλαμβάνόμεγον· καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ· ὡς τὸ, οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νό-

¹ μελάνος

² εἴς (sic)

³ In spiritu variat.

⁴ -οντιδος

* Inc. f. 81. c. 4.

⁵ προείρησαι

⁶ θῆραν

μου· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· οὐδὲν οὕτως
καλὸν, οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου.

15 Οἷς: ² αἰξ ἢ πρόβατον.

Οἷσει: κομίσει.

Οἷσεται: λήψεται.

Οἷσθα: ἀντὶ τοῦ οἷδας· λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ σ· μετὰ
20 δὲ τοῦ σ ποτὲ ἢ διὰ μέτρον, ἢ διὰ τὸ μὴ συγκροῦσαι
σύμφωνα.

Οἷσθεις: εἰκασθεις· ὑπολαβών.

Οἷσόμενος: κομίσων.

Οἷστά: φορητά.

Οἷσπώτη: οἷων ² ῥύπος· οἷσπος·* Ἀριστοφάνης Λυσι-
25 στράτη· Ἐκκλίναντας τὴν οἷσπώτην ἐκ τῆς πόλεως
ἐπικλίνη.

Οἷστεύσας: τοξεύσας· σαγιτεύσας.

(324) Οἷστός: ³ βέλος· σαγίτα.

Οἷστρά: συντόνως καὶ μανικῶς κινεῖται.

Οἷστρεῖ: ἐρεθίζει· ἐκμαίνει.⁴

Οἷστρηλατούμενοι: κυρούμενοι· ἐκμαινόμενοι.

5 Οἷστροπλήγα: τῆς μανίας πεπληγότα.

Οἷστρος: ἐρεθισμός· ἔκκαυσις· πύρωσις, ἐμμανής.

Οἷσύμη: πόλις τῆς Θράκης.

Οἷσίπη: ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.

Οἷσπηρός: ῥυπαρός.

10 Οἷσω: κομίσω· ἐνέγκω.

Οἷφι: χοίριξ.

Οἷχεται: πορεύεται.

Οἷχήσομαι: πορεύσομαι.

Οἷχόμενος: πορευόμενος.

15 Οἷωνόβρωτος: ὀργεόβρωτος.

¹ Οἷς an Οἷς n. 1.

* Inc. f. 82. c. 1.

² οἷον ρ. οἷσπος

³ Sic.

⁴ - νοι

Οἰωνοί: σαρκοφάγα ὄρνεα· ἢ σύμβολα.

• Ο κάτης τῆς κλίτης ὑπερέχει: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀγαθαῖα μελῶ καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων.

• Ο κάτωθεν νόμος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ τὴν ἡλιαίαν λέγει, διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων²⁰ τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι· ἢ διὰ τὸ σχῆμα * τῆς² ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουτροφοδὸν γεγραμμένης; ἢ ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχομένων νόμων, κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης· ὅτι γὰρ φησι βου-²⁵τροφοδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδῆλωκεν Ξυφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ· ἢ ἐπεὶ φησι τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν με-⁽³²⁵⁾τέστησεν Ἐφιάλτης, ὡς φησὶν Ἀναξιμένης ἐν Φιλικικῷ.

[Ὅτι² διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, λέγων Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τῇ ποικίλῃ στοαῖ· οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἶρηκεν.]⁵

[Ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς· Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ Συμμοριῶν φησὶν οὕτως· ἡμῖν δὲ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν τὰ ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται· ἦτοι οὖν γραφικὸν ἐστίν¹⁰ ἀμάρτημα, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάξει ἵνα δοκῆ πλεῖον τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἢ πόλις εἰς τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον.]

• Οκέλλει: προσορμεῖ· ἐκρίπτεται· εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν.

* Ὀκιμβάζειν: καὶ σκιμβάζειν, τὸ στραγγεῦσθαι.³ ¹⁵

* Inc. μα f. 82. c. 2.

² τοῖς

³ Hic et proximus articulus cum praecedenti cohaerent: sed ante ὅτι διαμαρτάνει huiusmodi signum |· posuit manus antiqua, et simile in marg.

* Inc. f. 82. c. 3.

¹ σατατεύσθαι

Ἰοκλαδίας δίφρος: ὃν οἱ ἀκόλουθοι τοῖς πλουσίοις εἰς ἀγορᾶν ἠκολούθουν φέροντες.

Ἰοκλάζει: χωλεύει· εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται· διατάζει· ἀποκάμνει· λαγγάζει.

20 Ἰοκλάξ: οὕτως καὶ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

Ἰοκνεῖν: τὸ φοβεῖσθαι δηλοῖ παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

Ἰοκνεῖ: εὐλαβῶς ἔχει.

Ἰοκνῶν: ἀναδύμενος.

Ἰοκρίβαντας: ἐμβάδας.²

25 Ἰοκρίβας: σχῆμα ἠνιόχου.

(326) Ἰοκρίβας: σκηνή.² ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων τὰ πλαστικά πηγμάτων· ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας· καὶ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων βέλτιον φαίνεται τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ τραγωδοί.

Ἰοκρίβας: τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ οἱ τραγωδοὶ ἠγωνίζοντο· καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Συμποσίῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι.

Ἰοκρόνους:³ τοὺς πάρονας· Αἰσχύλος Φιλοκτήτη· σὶ 10 δὲ Ἰώνες ἀτελέβους.

Ἰοκρῆς τὴν Θάλασσαν: ἰδὼν γὰρ αὐτὴν γαληνίζουσαν ἔφη· εἰ μὴ ἠίδειν σε.

* Ἰοκριαίων: τραχυνόμενος· Σοφοκλῆς.

Ἰοκτώπηχυς καὶ Ἰοκτώπους: Φιλήμων.

15 Ἰοκτώπαν ποταμὸν⁴ Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις.

Ἰοκτώπας: ἦτοι ὁ σκορπίος.

Ἰοκτώπους: ἦ ὁ μακρὸς Ἰοκτώ ποδῶν.

¹ ἐμβάντας

² σχῆμα Porsonus, e superiore scilicet; et τὰ omittit.

Legendum fere, ἰδίως· πάντων λεγόντων τὰ πλ. Haec et proxima glossa spectant ad Platonem, Sympos. p. 194. D. HSt.

³ Ascant. om.

* Inc. f. 82. c. 4.

⁴ Dist. ποταμὸν:

Ὀκτώπων: Κρατῖνος Θράτταις· Ὀκτώπων ἀνεγείρεις²
 ἀντὶ τοῦ σκορπίου· παροιμία γάρ· σκορπίον οκτώπων²⁰
 ἀνεγείρεις· ἐν δὲ ταῖς Διοχύλου Ξανθρίαις ἡ Λυσσα
 ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάκχαις φησὶν· — ἐκ ποδῶν δ' ἄνω
 Ἰκέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κέρα, Κέντημα γλώσ-
 σης σκορπίου βέλος λέγω.

Ὀλας: οὐχὶ ἄλας λεκτέον.

(327)

Ὀλαγμεύειν: ὄλας βάλλειν.

Ὀλβιοδαίμων: εὐδαίμων· εὐτυχέστατος.

Ὀλβιος: πλούσιος· εὐδαίμων· μακάριος.

Ὀλβοδότης: πλουτοδότης.

5

Ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται: ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται τὸ
 τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας· οἷον δεδέσθαι τῷ ὀλέθρῳ.

Ὀλεθρον: τὸ μῦριον² τὸ γυναικεῖον.

Ὀλέκει: φονεύει.

Ὀλέκρανον: ³ ἀγκῶν· οἷον τῆς ὠλένης κέρα ἢ⁴ κράνων.10

Ὀλέκρανον: ³ τὸ ὀστοῦν τοῦ ἀγκῶνος.

² Ὀλέκρανα: ³ τοὺς ἀγκῶνας καὶ τοὺς πῆχεις τῶν πο-
 δῶν λέγουσι.

Ὀλέσκει: ὀλοθρεύει.

Ὀλετήρα: φονέα.

15

Ὀλίγα ἄττα: ὀλίγα τινά.

Ὀλιγαρχούμενοι: ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι· τρεῖς δὲ εἰσι
 πολιτεῖαι· βασιλεία· ὀλιγαρχία· δημοκρατία.

Ὀλιγγοί: γένος ἀκρίδων.

Ὀλιγιστοῦ: παρὰ μικρόν.

20

¹ -ρης. ² μῦριον vel μῶριον primo. ³ Ὀλ. ter.

⁴ κρανίον sine κέρα ἢ ms. Tum prius v statim punctis
 damnatum, v, et lineola — cum accentu, (i. e. ἄ) suprasc. in-
 ter κ et ρ. Existimasse videtur Porsonus, scribam, quum
 deleta voluisset νίον, puncta reliqua omisisse. Potius vide-
 tur voluisse κρανιον, i. e. κέρανον, ut e Photio Suidas.

* Inc. f. 83. c. 1.

- Ὀλίγωρος: σὺν τῷ γ.
- Ὀλιγογνώμων: ὀλίγωρος.
- (328) Ὀλιγγος: ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων.
- Ὀλιγοδετής: ὀλίγα χρήζων.
- Ὀλιγοδρατής: ὀλίγα ἰσχύων.
- Ὀλίγου δεῖν: σχεδόν· παρὰ μικρόν· λέγεται δὲ καὶ
 5 χωρὶς τοῦ δεῖν.
- Ὀλισθηρός: εὐόλισθος· εὐχερῶς μεταγινώσκων.
- Ὀλιγορήσετε: ¹ ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε· ² Δημοσθένης Φι-
 λιππικοῖς· ὀλιγορεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ᾧραν ἔχειν·
 ἔστι δὲ τὸ μὲν ὀλίγην ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγην· ὡς ἐν
 10 τῷ, ³ Ἡ ⁴ ὀλίγον οἱ παῖδα ἑοικότα γέιναιτο Τυδεύς·
 ᾧρα δὲ ἡ φροντίς.
- Ὀλιζον: ἔλασσον.
- Ὀλισβοι: δερμάτινα αἰδοῖα.
- Ὀλκάδες: πλοῖα.
- 15 Ὀλκειον: χαλκοῦς λέβης τρεῖς πόδας ἔχων.
- Ὀλκῆ: δύναμις· ἢ βάρει ἢ σταθμῶϊ.
- * Ὀλκῆν: ἐπαγωγὴν· τροπήν.
- Ὀλκοί: σχοινία εἰς τὸ ἔλκειν ἐπιτήδεια.
- 20 Ὀλκὸς ἄνθρωπος: ὁ ἔλκυστικός καὶ ἐπαγωγὸς ἄνθρωπος.
- Ὀλκοῖς: ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυνάμενον.
- Ὀλκόν: ἰσχυρόν τόνον· ἢ ἔλκυστικόν· ἢ ὄρμον· ἢ ὄδον.
- Ὀλκός: ὄδος· ἢ ἀγωγὸς ρεύματος· ἢ οὐρά· ἢ ὀλκὸς
 25 κυρίως τὸ τῶν δρακόντων σύρμα· καταχρηστικῶς δὲ
 καὶ τὸ τῆς τροπίδος ἕκταμα· δρακοντοειδῆς γὰρ, διὰ
 πάσης τῆς νεῶς διῆκον.
- Ὀλκοῦς: ἐφελκομένος.
- (329) Ὀλκοῦς: ναυστάθμους.

¹ -ται bis.

² τῷ ἢ G. Ἡ Potts.

* Inc. f. 83. c. 2.

- * *Ὀλμοι*: καὶ ὑφόλμια: ἐπὶ αὐλῶν· *Εὐπολις Φίλοις*· *Ῥέγ-
κειν δὲ τοὺς ὄλμους* *¹ οἴμοι τῶν κακῶν.
- * *Ὀλοκαρπούμενον*: ὄλον προσφερόμενον.
- * *Ὀλόκληρος*: οἱ ἄρχοντες ἐδοκιμάζοντο, εἰ ὀλόκληροισ
εἰσίν· *Μένανδρος Θετταλῆ*· *Ὀλόκληρος οὗτος σοὶ ξένε*.
- * *Ὀλοκαυτίσμός*: ὀλοκαρπία.
- * *Ὀλος*: θόλος.
- * *Ὀλόσχερῶς*: ὀλοτελῶς. 10
- * *Ὀλοσχοῖνον*: *Ἀίσχινος ἐν τῷ περὶ τῆς παρακρυσβείας*·
Θεόφραστος δὲ τρία εἶδη σχοῖνου φησίν· ὧν ὁ τρίτος
μεγέθει καὶ εὐσαρκία διαφέρει, † ὀλόσχοινοσ καλεῖται.
- * *Ὀλοσπάδες*: ὄλαι καταπινόμεναι καὶ κατασπώμεναι· *Σο-15*
φοκλῆς.
- * *Ὀλόσφυρον*: τὸ ὀλοσφύρατον.
- * *Ὀλολυν*: *Μένανδρος τὸν γυναικῶδη καὶ κατὰθεον καὶ*
βάκηλον.
- * *Ὀλολύττουςιν*: οὐχὶ ὀλολύζουσι· *Μένανδρος*. 20
- * *Ὀλόλους*: τοὺς δεισιδαίμονασ ἐκάλουσ οἰωνεζόμενοι· *Μέ-
νανδρος Δεισιδαίμονε*· *Θεόπομπος Τισαμενωῖ* καὶ ἄλλοι.
- * *Ὀλόσχοινοσ*: ἡ σχοῖνοσ· καὶ *Δημοσθένεσ* καὶ οἱ ἄλλοι. 25
- * *Ὀλόιτροχοσ*: στρογγύλοσ λίθοσ· ἧ ὁ ἐπ' ὀλέθρῳι τρέχων.
- * *Ὀλούφειν*: τίλλειν ἢ κατασπᾶν· οἷον ὀλοσφίξειν. (330)
- * *Ὀλοφυκτίσ*: φλύκταινα ἐπὶ τῆσ γλώττεσ.
- * *Ὀλοφυκτίσ*: οἷον ἐπινυκτίσ ἢ δοθίην·² ὅτ' ἂν δὲ ἐπὶ
τῆσ γλώττεσ τοῦτο γένηται, λέγουσιν αἱ γυναῖκεσ,
ὅσα³ ποθεῖσ τίσ σοι μερίδα ἐπέδωκεν· δοκεῖ δὲ ταῦτα σ
ἐπιγίνεσθαι⁴ τῆ γλώττε καὶ ὅταν ὑπὲρ ἀπόντοσ κα-
λοῦ ἢ καλῆσ διαλέγηται.
- * *Ὀλοφύρεται*: ἀποδύρεται· κλαίει.

¹ Nulla lacuna.

† Inc. f. 85. c. 3..

² ἢ δοθίην primo; i in ei mut. m. antiq!³ ὅ ex em. Primó α ut puto.⁴ Bis v

- Ἐολόφανος: * ὁ ἀλείκτριών; οὕτως Κρατῖνος.
- 10 Ἐολοφυρμός: θρηῆνος.
- Ἐολύμπια: τὰ ἐν Πίσηι Ἐολύμπια * Ἀθήνησι· καὶ τὸ
ἔργον Ἐολυμπίειον * πεντασυλλάβως ὡς Ἀσκληπίειον *
Ἀριστοφάνης.
- ἘΟλυμπος: οὐρανός· θεοῦ οἰκητήριον· καὶ ὄρος ἐν Μα-
15 κεδονίαι.
- ἘΟλυρα: ζεῖαί· εἶδος σπέρματος.
- ἘΟλώλαμεν: ἀπολώλαμεν.
- ἘΟλω ποδί: ὄληι δυνάμει.
- ἘΟμαδος: θόρυβος· ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδᾶν.
- 20 ἘΟμαιμος καὶ ὁμαίμων: ἀδελφὸς ἢ συγγενὴς καὶ ὁμο-
νήδους.
- ἘΟμαιχιμία: ὁμομαχία· συμμαχία· παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς
αἰχμᾶς τίθεσθαι.
- ἘΟμαλές: ἐπὶ τοῦ πράγματος· ὁμαλὸν ἐπὶ τόπον· Θου-
25 κυδίδης· καὶ, προελθόντες εἰς τὸ ὁμαλόν· καὶ κάλιν·
(881) ἐν τῷ ὁμαλωϊ τὴν μάχην ποιῆσθαι.
- ἘΟμαμαιτα: τὰ οὐρήματα· Αἰσχύλος.
- ἘΟμμα φακτόν: ἐπὶ τῶν καλευτριῶν περιστερῶν.
- ἘΟμαρτῶν: ἀκολουθῶν.
- 5 ἘΟμαυλὸν: ὁμόμοικτον.
- ἘΟμβρήσαντος: * πηγᾶσαντος.
- ἘΟμέθνιον: ὁμόφυλον.
- ἘΟμέρειν: ὁμοῦ ἡρμόσθαι.
- ἘΟμείρονται: ἐπιθυμοῦσι.
- 10 ἘΟμέστιον: ὁμόοικον· ὁμορῶφιον. †
- ἘΟμηρεῦντας: † Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπὶ
τῶν ἀναπεμφθέντων, Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρωι * †

† Nescio an Ἐολ.

* Inc. λύμπια f. 83. c. 4.

† ὀλύμπιον

† —πιῖον

* μ-statim suprasc.

† ὁμορῶφιον

* Accent. ὀμ.

* Inc. f. 84. c. 1.

ἦσαν δὲ ἅ· ὁμηροὶ δὲ εἰσὶν οἱ ἐπὶ συμβάσει διδόμενοι·
ὁμηρεῖν γὰρ τὸ συμβαλεῖν· Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν¹⁵
φησὶ λέγεσθαι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς τὸ ἀκολουθεῖν· τοὺς
οὖν ἐπὶ ἀκολουθίαι τῶν ὁμολογουμένων διδομένους
ἐντεῦθεν ὁμηροὺς φησὶ λέγεσθαι.

Ἄομηρίδαι: γένος ἐν Χίῳ ἀπὸ τοῦ ποιητᾶ ὀνομασμέ-
νον· οἱ δὲ φασὶν ἁμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας·
ὀνομάζεσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων· ἐπεὶ αἱ γυναῖκες²⁰
ποτὲ τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μά-
χην ἤλθον τοῖς ἀνδράσι· καὶ δόντες ἀλλήλοις ὁμηρα
νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο· ὧν τοὺς ἀπογόνους
Ἄομηρίδας λέγουσιν.

Ἄομηρίταις: ὁμοψήφοις ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἐρέσειν· ὁμο-²⁵
γνώμοσιν.

Ἄομήρους: τὰ ἐνέχυρα παρὰ τὸ ὁμηρεῖν, ὃ ἐστὶ συν-(832)
τυχεῖν καὶ συμβαλεῖν ἀλλήλοις περὶ τῶν διαφορῶν.

Ἄομευνέτου: συγκοίτου ἀνδρός.

Ἄομήγυριν: ἄθροισμα· πλήθος.

Ἄομηρεῖν: συμφωνεῖν.

Ἄομηρίδαι: οἱ τὰ Ἄομήρου ὑποκρινόμενοι.

Ἄομηρον: ἐνέχυρον τὸ εἰς εἰρήνην* διδόμενον.

Ἄομηλαδάν: κατ' ἀθροίσματα καὶ τάγματα.

Ἄομηλεῖ: συναναστρέφεται ἢ ἀπαντᾷ ἢ ἐντυγχάνει.² 10

Ἄομηλος: ἄθροισμα· ὄχλος· πλήθος.

Ἄομηχλή: ἄορασία· ἢ καχὺς ἀήρ.

Ἄομνήναι καὶ ὁμνήειν: διττῶς λέγουσιν· μᾶλλον δὲ διὰ
τοῦ ναι· καὶ ζευγνύναι καὶ τὰ ὅμοια· τὸ δὲ ἰστάναι
μόνως οὕτως, ἀλλ' οὐχ ἰστάνειν.¹⁵

Ἄομνυθε: καὶ ἔκδυθε καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ θε

Ἄομόδουλος: σύνδουλος.

¹ φησὶν

² -νναι

* Inc. νην f. 84. c. 2.

² Potius O. videtur.

¹Ὁμόγνια: ὁμογενῆ· ἢ γνήσια· ἢ φίλα.

²Ὁμοερκές: Διίναρχος ἀντι τοῦ ὑφ' ἐν ἔρκως· τοντέστιν
20 ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβηλον.

³Ὁμοθυμαδόν: ὁμοφρόνας· ὁμοψύχως.

⁴Ὁμοδίαιτος: ὁμοτράπεζος.

⁵Ὁμοίας λαβάς: ἀντιμεταλήψεις καὶ ἀντιμεταθέσεις.

25 ⁶Ὁμοθύμως: ὁμοψύχως· ὁμοφρόνως· ὁμολόγως.

⁷Ὁμογάλακτες: οἱ τοῦ αὐτοῦ γάλακτος· οὗς^x καὶ γεννή-
τας ἐκάλουν.

(338) ⁸Ὁμόγνισαι θεοί: οἷς οἱ² συγγενεῖς κοινῶς ὀργιάζουσι.

⁹Ὁμοεῖρκτης: ὁμότοιχος· ³ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους.

* ¹⁰Ὁμόθεν: ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

¹¹Ὁμολώως Ζεὺς: ἐν Θήβαις καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι Βοιω-
5 τίας· καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίαι ἀπὸ Ὁμολώως προφήτεος
τῆς Ἐνυέως· ἦν προφητὴν εἰς Δελφοὺς κερμυθῆναι ὁ
Ἀριστοφάνης ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν· Ἰάτρος δὲ ἐν
τηῖ δωδεκάτῃ τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσιν
10 τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηρικὸν ὄμαλον λέγεσθαι· ἔστι
δὲ Δημήτηρ Ὁμολώωτα ἐν Θήβαις.

¹²Ὁμόπτεροι: ὁμότριχες.

¹³Ὁμονήδνος: ἀδελφὸς γνήσιος.

¹⁴Ὁμόνοια: συνέφορον· ⁴ ἀρχὴ τίς· καλεῖται δὲ ὁμονοίας
15 ἐπιστάται.

¹⁵Ὁμόργνησι: ἀπομάσσει· ἀποψύχει.

¹⁶Ὁμόρξας: ἐκμάξας· ἀποψήσας.

¹⁷Ὁμορος: πλησιόχωρος.

¹⁸Ὁμοροῦσα: γειτνιῶσα· πλησίον ἐλθούσα.

20 ¹⁹Ὁμορροθαῖ: ⁵ συμφωνεῖ.

²⁰Ὁμορρόφιον: ὁμόςκηρον.

² ἄς

³ ὁμόστοιχος

⁴ ον ex em.

⁵ Ὁμογνοῖ θεοί: ὄσοι (* hic i in litura.)

* Inc. f. 84. c. 5.

⁶ ϑ in litura.

- Ὅμοσε: ὁμοῦ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· ἢ ἐξ ἐναντίας· σφοδρῶς· θρασέως.
- Ὅμοσε ἰέναι: ἀντὶ τοῦ παραβάλλεσθαι· λέγεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς ὁμοσε ταῖς λόγχαις ἰέναι ἀντὶ τοῦ† ἐξ 25 ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι· καὶ μὴ στρέφεσθαι, (334) μὴ δὲ φεύγειν.
- Ὅμοῦ: ¹ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογέιτονος φησὶν ὁμοῦ διαμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττικοῖς, ὡς καὶ Μένανδρος· ⁵ Ἦδη γὰρ (ἔστιν ἦδη) ² τοῦ τίπτειν ὁμοῦ.
- Ὅμοσιτον: ὁμοῦ τρεφόμενον.
- Ὅμοσκοπδος: φίλος.
- Ὅμοτέρμονας: πλησιοχώρους· τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ³ 10 χοντας.
- Ὅμοταχνον: οὐ σύντεχνον.
- Ὅμοτιτιθον: οὐχ ὁμοτιθον.
- Ὅμοῦ: ἐν τῷ αὐτῷ· λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀναμιξὲ ὁμοῦ. 15
- Ὅμοῦ: Δημοσθένης τῷ ⁴ ὁμοῦ κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέιτονος ἐπὶ τοῦ ἐγγύς· φησὶν γὰρ οὕτως· εἰσὶν ὁμοῦ διαμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἐνθάδε γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγύς τῶν (δια)μυρίων ⁵ εἰσὶν· ἐπεὶ ὅτι 20 γε οὐκ ἦσαν διαμύριοι, φανερόν· Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ ἐπὶ χρόνου ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς Δωρόδοτον· Ἀυσίας δὲ καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τόπου· γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ καταχειμένων δοκεῖ δὲ καὶ Ὅμηρος ὁμοίως τῷ Ἀυσίαι κεχρηῆσθαι ^{*} ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις 25 πρὸς Ἀχιλλέα· φησὶ γάρ· Μὴ ἐμὰ πῶν ἐκάνευθε τιθήμεναι ὅστε' Ἀχιλλεῦ, Ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.

† Inc. f. 84. c. 4.

¹ Ἐ. ἦ. om.² τῶν μυρίων³ φεύγειν ὁμοῦ· δημ. jungit.⁴ τὸ⁵ Inc. f. 85. c. 1.

(335) Ὀμπην: Ἀθηναῖοι οἳ ἂν τὸν νεῶν² ἰδρύωνται πυροὺς μέλιτι δεύσαντες, ἐμβαλόντες εἰς καδίσκον, εἶθ' οὕτως ἐπιθέντες τὸ λαρεῖον, συνταλοῦσι τὰ ἐξῆς· χρωῶνται δὲ
5 τούτῳι καὶ πρὸς ἄλλας ἰδρύσεις καὶ θυσίας, προσαγορεύοντες Ὀμπην, εὐθένηιαν οἰωνίζομενοι· ὅθεν καὶ ἡ Δημήτηρ Ὀμπνια.²

Ὀμπνεύειν: αὖξειν.

Ὀμπναι: πυροὶ μέλιτι πεφυραμένοι.

Ὀμπκίου νέφους: μεγίστου.

10 Ὀμφαλόν: τὸ μεσαίτατον.

Ὀμφαλητομία: ὅτε αἱ μαῖαι τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτέμνουσι· καὶ αὗται δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται.

Ὀμφακα: πᾶν τὸ ἀνστήρὸν λέγουσιν.

15 Ὀμφάλειος: εἶδος σύκου· ἰσχάδος.

Ὀμφαλιστήρ: ὡς τοὺς τῶν παιδίων ὀμφαλοὺς ἀποτέμνουσιν.

Ὀμφή: θεία κληδῶν ἢ φήμη.

Ὀμφήν: φωνήν· κληδόνεα· φήμην θείαν· ἢ ὄνειρα·

20 φάσματα.

Ὀμφύνειν: σεμύνειν.

Ὀμφώμοκα: Ἄρχιππος Ὀνωι.

Ὀμωχέτας: Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὀμοροφίους· Βοιωτικῇ δὲ ἡ λέξις.

25 Ὀναίμην: ἀκολαύσω· ἐπιτύχοιμι.

Ὀναιντο: ὠφελθῆναι· καὶ ὄνασθαι, ὠφελθῆναι.

Ὀνειρόπληκτον: ὑπὸ ὀνείρων πληττόμενον.

(336) Ὀνειροπολεῖ: φαντάζεται.

Ὀνειροκόλος: ὀνειροκρίτης.

Ὀνήσασθαι: ὠφελθῆναι· ἀκολαύειν.³

Ὀνησιφόρος: ὠφέλειαν φέρων.

¹ νεῶν statim ab eodem suprasc.

² Sic; μ statim suprasc.

³ ἀπαλαβεῖν

- Ῥηνητήν: ἀγοραστήν· ἐναπόλαυστον. 5
- Ῥνήτωρ: ὄνησιν φέρων· καὶ ὀνάτωρ¹ ὁμοίως.
- Ῥνήτωρ: πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψεν τοὺς ἐξουλιχίας λό-
γους· εἰς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων· οὐ καὶ Ἰσοκράτης
ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως μέμνηται.
- * Ῥνθος: βόλβιτον· ταυτέστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος. 10
- Ῥνιαία: τοῦ ἴκκου τὸ ἀφόδευμα.
- Ῥνίνασθαι: ὀνειδῆσθαι· ὠφελῆσθαι.
- Ῥνίτησιν; ὠφελῆ.
- Ῥνοι: ἐν ὧ κρόκην νήθουσιν.
- Ῥνοι: κανθήλιοι.² 15
- Ῥνοκίνδιος: ὀνηλάτης· ἀστραβηλάτης.
- Ῥνομήνω: ὀνομάσω.
- Ῥνομάζων: ³ ἀντὶ τοῦ φράζων· ἐρμηναῖαι χρώμενος·
Δημοσθένης.
- Ῥνος: τὸ ἱκάνω τοῦ μύλου· Ἀριστοτέλης δὲ κατ' ἀμ-20
φοτέρων⁴ τάσσει.
- Ῥνος ἄγων μυστήρια: ⁴ ἐπὶ τῶν ἐτέροις κατοπαθούντων
καὶ παρεχόντων εὐφροσύνην· διὰ τὸ τῷ καιρῷ τῶν(337)
μεγάλων μυστηρίων ἐξ ἄστειος Ἐλευσίναδε τοὺς ὄνους
κομίζειν αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια· τότε γὰρ θλίβονται
μᾶλλον, τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἀγόμενα βυστάζοντες· 5
Δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου λέγεσθαι φησὶν, ὅτι στεφανῶ-
σιν αὐτὸν τότε.
- Ῥνος εἰς ἄχυρα: παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς
ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρω-
μένων.

¹ ὀνιαῖτωρ

* Inc. f. 85. c. 2.

² Ῥνοι κανθήλιοι: quasi deesset explicatio.

³ ζῶ (ν statim)

⁴ π̄ i. e. παροιμία ab eodem inter columnas.

⁵ ἀμφοῖ G. et P.

10^ο ὄνος ἐν μελλίταις: Κράτης Τόλμαις· καί, ὄνος ἐν μύροις· παροιμία.

¹ ὄνος λύρας: Μένανδρος Ψοφοδιστῶν· ἠδοχή παροιμία.

² ὄνος λύρας ἦκουα¹ καί σάλπιγγος ὕς· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μὴ δὲ ἐπαινούμενων.

³ ὄνος ἀφροῖται σάλπιγγος: Εὐπολις Ταξιάρχαις.

⁴ ὄνος ἰσόσπριος: ² ζῶιον πολύκου στωληκῶδες, ὃ συνελθὲν ὁμοιον κυάμω φαίνεται.

⁵ ὄνος ὕται: ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφόμενων· Κηφισόδαρος
20 Ἀμαζόσι· Σκώπταις μ¹· ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕμαι· Κρατῖνος Δραπέτισιν· Οἱ δὲ κυπαῖζουσι² περιτρέχοντες· ὃ δ' ὄνος ὕται.

⁶ ὄνου γνάθος: τόπος τῆς Λακωνικῆς· ἅμα δὲ εἰς πολυμάγον.

25 ὄνου κόκοι: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων ⁴ ὥσπερ αἱ (386) τοιαῦται· κλίνθον κλύνειν· ἄσκον τίλλειν· χύτραν κλύνειν.

⁷ ὄνου θάνατος: ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.

⁸ ὄνου παρακύψεως: ὄνου παρακύψαντος, ὄρνιθες πτηθῆσαι ἰστόν ἀνέρρηξαν· ὃ δὲ δεσπότης τοῦ ἰστοῦ καὶ τοῦ ὄνου δεσπότῃ ἐνεκάλεσεν· ὄθεν ἢ παροιμία.

⁹ ὄνου κόκαι: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ τῶν μὴ ὄντων λέγεται ἢ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ὥσπερ αἱ τοιαῦται· κλίνθον κλύνειν· ἄσκον τίλλειν· χύτραν ποικίλλειν· εἰς κοπρῶνα θυμῶν· Ἀριστάρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν Δίδον σχοινίον πλέκοντα· ὄνον δὲ τὸ πλεκύμενον ἀπεσθλόντα· οἶον ἀποκείροντα.

15 ὄνου σκιά: καὶ περὶ ὄνου σκιάς· Σοφοκλῆς Κηδάλιονι· Ὅτι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά· Ἀριστοπάνης

¹ ἦκουεν

² ὄνοσις ὄσπριος

³ -σιν

⁴ Inc, f. 85, c. 3.

⁵ ἀμνήτων primo; statim emendatum.

Δαιδάλωι· Περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστὶ·
 περὶ ὄνου σκιᾶς· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Διδασκαλίαις καὶ
 δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴν, ὄνου σκιάν· οἱ δὲ 20
 πρῶτον φθέγγασθαι Δημοσθένην, ἀπολογοῦμενον ὑπὲρ
 τινος ἐπὶ μεγάλας αἰτελας κρινομένου· ὡς ἑώρα θο-
 ρυβοῦντας τοὺς ἀκροωμένους· παρακαλέσας γὰρ αὐ-
 τοὺς μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο δηγεῖσθαι· ὡς Μεγά-
 ραδὲ ἀπιῶν μισθώσατο ὄνον· καύματος δὲ ἐν τη²⁵
 ὁδοῖ γενομένου, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὄνου βουληθεῖη
 ἀνακαύσασθαι· οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον, οὔτ'
 ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν, φά-
 σκοντα ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι ἴμόνον, οὐ μὴν καὶ
 σκιάν· ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλήν(339)
 περὶ τούτου * γενέσθαι· ταῦτα δὲ εἰπὼν, ὡς εἶδε τοὺς
 Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἠδομένους· καὶ
 ποθοῦντας τὰ ἐξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέκληξεν αὐτοὺς, εἰ περὶ
 ὄνου μὲν σκιᾶς ἀκροῖσθαι θέονται καὶ παρακαλοῦσιν· 5
 ὑπὲρ δὲ ἀνδρός περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος, οὐκ ἐθέ-
 λουσιν ἀκοῦεν· δῆλον δὲ ὅτι λεγομένῳ τούτῳ ἐχρή-
 σατο Δημοσθένης· διὸ περὶ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς πα-
 ρωδῶν τὴν παροιμίαν, φησὶ διαφέρεισθαι τοὺς Ἀθη- 10
 ναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς.

Ὀνοταζομένη: ἑκφραυλιζομένη· Ἰων μεγάλην δράματι.

Ὀντως: ἀληθῶς.

Ὀνουχίζεται: ἀκριβολογεῖται· οὕτως Ἀριστοφάνης. 15

Ὀνουχος ἔλλκος: ὄιον ἔλλκωμα· ἢ μακρὰ γραμμὴ.

Θνωί τις ἔλεγε μῦθον: ἐλλείπει ὅτι, ὁ δὲ ἀκούων, ἐπί-
 νει τὰ ὄτα.

Ὀξάλειοι: σὺκαὶ τινες.

* Inc. f. 85. c. 4.

¹ —όμενος primo, sed statim em.

² ὄλλκος ut videtur primo, sed ἔ m. pr.

20 Ὀξίνη διάθεσις: ἦν φασὶν οἱ πολλοὶ τοῦ στομάχου ὀξίδα.

Ὀξίνην: τὸν οἶνον, οὐκ ὀξίναν· καὶ Ἑρμειππος καὶ Φι-
λωνίδης καὶ οἱ ἄλλοι.

Ὀξίς: λαγύνιον ὀξηρόν.

25 Ὄξος Σφήττιον: ἴσως ἂν οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς, ὡς οἱ Ἀ-
χαρνεῖς κακαλόγοι.

(340) Ὀξύβαφον: οὐχὶ ὀξόβαφον λεκτέον.

Ὀξυβελῆς: ὀξέως βάλλον· ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων.

Ὀξυθύμια: Ἐπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησί· περὶ
ὅτι πολλῶν ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίαις ἢ στή-
5 λη σταθεῖη, ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς· ἐνιοὶ μὲν οὖν,
ἂν ἔστι καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαι φασὶ τὰ
ξύλα ἀφ' ὧν ἀπάγχονται τινές· ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ
θυμῷ χρῆσθαι· ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες, ἐξορίζουσι καὶ
10 καίουσιν· Δίδυμος δὲ φησὶν ὀξυθυμίαν τὰ καθάρματα
λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα· ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι
εἰς * τὰς τριόδους ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσιν.

Ὀξυθύμια: ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας Ἀθηναῖοι, νύκ-
τωρ ἔθος ἔχουσιν ἐν ταῖς τριόδοις πεθῆναι, ταῦτα
15 ὀξυθύμια καλεῖται.

Ὀξυθύμια: τὰ ἀποκαθάρματα τῶν μυσαρῶν· οἱ δὲ τὰ
ἀγχονιμαῖα ἢ ξύλα· οἱ δὲ τοὺς τύπους, ἐν οἷς τὰ τοι-
αῦτα κατεκαίετο· Ἐὔπολις Δήμοις.

Ὀξυθυμεῖσθαι: οὐχὶ ὀξυθυμεῖν λέγουσιν· τὸ ὀργίζεσθαι
20 ἀκραχόλως.

Ὀξυπρώρῳ ταύρῳ: ὀξυκέρατι.

Ὀξυρεγμεῖν: ὅταν μεθ' ἡμέραν ἐποξίση ἢ τροφή· Ἀρι-
στοφάνης ἐν Σηνάς ἢ καταλαμβανούσαις τὴν ὀξυθυ-
μίαν οὕτως ἔφη· Καὶ μὴν ἄκουσον, ἢ ὡ γύναι, θυμοῦ
25 δίχα, Καὶ κρῖνον αὐτῇ, μὴ μετ' ὀξυρεγμίας.

* ὀξυθύμοις

* Inc. f. 86. c. 1.

* ἀγχονομαῖα

ἢ σκηναῖς

* ἀκούσιον — αὐτῇ

- Ἐξύρροπον: ὀξείως θέον.
- Ἐξωπέστερος: ὀξύτερον βλέπων. (341)
- Ἐξωπειν: ὀξείως βλέπειν.
- Ἐπαζόμεναι: θεραπεύουσαι καὶ ἐπόμεναι.
- Ἐπασθεῖς: ἐκ τῶν ὀπίσω δεθεῖς.
- Ἐπαία κεραμίς: ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα. Δίφιλος Χρυσό-5
χόωι. — διακύψας ὀρῶ Διὰ τῆς ὀπαιας κεραμίδος
καλὴν σφόδρα.
- Ἐπα: φωνήν.
- Ἐπαδός: ἀκόλουθος.
- Ἐπάζει: θεωρεῖ ἢ παρέχει ἢ διώκει. 10
- Ἐπη: ὄπου.
- Ἐπὴν λεκτέον, οὐχὶ τρώγλην.
- Ἐπή: δι' ἧς ἐστὶν ἰδεῖν· ἐνθεν καὶ ὀπήτιον.
- Ἐπιπεύειν: παρατηρεῖν.
- Ἐπισθόδομος: τὸ ὀπισθεν παντὸς οἰκήματος· ἢ ταμι-15
εῖον τῆς πόλεως ἐν ἀκροπόλει· ὀπισθεν τοῦ τῆς Ἀθη-
νῶν νεώ.
- Ἐπισθοτεῖλαν: ¹ τὴν σήλιαν οἱ Βοιωταί· ὀπισθεν ἀ-
(πότιλῶσαν.) ²
- Ἐπισθεν καὶ κατοπιν: Ἰκπεῦσιν. 20
- Ἐπιάντορον: τὸν πεπηγότα ὑπὸ ὀπού.
- * Ἐπικίαν: τὴν τῶν Ἐπικῶν χώραν· Θουκυδίδης.
- Ἐπικολί: οἱ περὶ τὴν Ἰταλίαν οἰκοῦντες.
- Ἐπισθόδομος: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Συντάξεως· ἀν-
έωξαν δῆκου προλήν· τινὲς τὸν ὀπισθόδομον· ἐκαλεῖτο 25
δὲ οὕτως ὁ ὀπισθεν τοῦ νεώ τῆς Ἀθηναῶν οἴκας, ἐν ᾧ
ἀπετίθεντο τὰ χρήματα.
- Ἐπίστατον: τελευταίωτατον. (342)
- Ἐπλαι: αἱ πυξίδες· τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες.

¹ Ἐπισθοτεῖλαν ex em. ej. pro -λῶν ut videtur.

² ἄ tantum,

* Inc. f. 86. c. 2.

- Ἔπλα φατός: αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι.
 Ἔπλή: ὁ κυκλοειδῆς κούρ τῶν κτηνῶν οἶον, βοῶν προ-
 5 βάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας
 ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις.
 Ἔπλιτεύειν: ὀπλίξασθαι.
 Ἔπλιττομαι: οὐ κίδομαι· καὶ τοῦτο Βοιωτικόν· Ἄρ-
 στοφάνης Ἐκκλησιαζούσῃς.
 10 Ἔπνιος χεῖρ: πλουσία χεῖρ· πλούσιος.
 Ἔπνιον νέφος: μέγα· πολύ· ἠϋξημένον Σοφοκλῆς Θησεῖ.
 Ἔπνιος λειμών: ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποὶ ἀπὸ
 Ἔπνια ἢ Δημήτηρ λέγεται.
 15 Ἔπνηρὸν ὕδωρ: τὸ τρόφιμον.
 Ἔποι: ὄπου.
 Ἔποι ποτέ: ὄπου ποτέ.
 Ἔπος: τὸ τῶν δένδρων δάκρυον· καὶ τὸ ἀποστάλαγμα
 τοῦ γάλακτος.
 20 Ἔπότερος: ὀποιός.
 Ἔποτέρωθεν: ἀπὸ ποίου μέρους.
 Ἔπου γε δῆ: * * * * *
 Ἔπροτυχῶν: οὐχ ὁ προστυχῶν.
 Ἔπτανεῖον: τὸ μαγειρεῖον.
 25 Ἔπτῆρας: κατασκόπους.
 Ἔπτῆρια: ἀνακαλυπτῆρια.
 Ἔπωπα: ξειθεασάμην.
 Ἔπωπέαι: ἐωρακέναι.
 (343) Ἔπωρώνας: ὠνηταῖς ὀπώρας.
 Ἔρα δῆ καὶ σκόπει: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Δεκτί-
 νην· * ἀντὶ τοῦ, βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς.
 Ἔρατε: ἀντὶ τοῦ ἐνδυμεῖσθε· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τῆς
 5 παρακρησεβείας.
 Ἔργᾶν: τὸ ἐπιέγεσθαι· καὶ κατοργᾶν, τὸ κατεπελγεῖν.

ἰ Parga lacuna.

* Inc. πίνην f. 86. c. 5.

² Ὀργανα χρόνου: ἐν Τιμαίῳ· τοὺς πλατήτας· τοὺς δ' εἰς σελήνης, τοὺς δ' εἰς ἄλλα ὅσα ὄργανα χρόνου. 10

³ Ὀργάς: χωρίον· οἶον ἄλεος μέγα· καὶ ὀργεῶνες, οἱ εἰς τοῦτο συναγόντες καὶ τοῖς ἐνταῦθα θεοῖς ὀργιάζοντες.

⁴ Ὀργάς: τὰ λοχυμώδη καὶ ὀρεινά· χωρία καὶ οὐκ ἐκερξαζόμενα οὕτως καλεῖται· ὅθεν καὶ ἡ Μαγαρικὴ ὄργας 15 προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὕσα.

⁵ Ὀργάς: θυσία· τελετή· μυστήρια.

⁶ Ὀργεῶνας: Ἰσάλου λόγος ἐστὶ πρὸς ¹ Ὀργεῶνας· ὀργεῶνες δὲ εἶσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὀργιάζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν ² 20 ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τὰ χεῖρα· ἢ παρὰ τὰ ὄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλλοις τὰ ἱερά δρᾶν· οἱ μέντοι ποιεῖται ἔτακτος τούνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερίων μήποτε δὲ ὑστερον νεόμισται τὸ ἐπὶ τιμῇ τινᾶς τῶν ³ 25 ἀποθανόντων συνιέναι καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι· ὡς ἐστὶ συνιδεῖν ἐν τῶν Θεοφράστου διαθηκῶν.

⁷ Ὀργάσας: μαλάξας. (344)

⁸ Ὀργιάζων: θύων· ἐπιτελῶν.

⁹ Ὀργᾶν: ἐπιθυμεῖν.

¹⁰ Ὀργάς: ἡ εὐγείος καὶ σύμφυτος καὶ λικαρὰ καὶ ἀκμαία. 5

¹¹ Ὀργια: μυστήρια· ἱερά.

¹² Ὀργεῶνες: οἱ τοῖς ἰδίαι ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες ὀργιάζειν δὲ ἐστὶ τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν· ταυτέστι μυστήρια καὶ νόμιμα· Νόμων δ' μὴ κηκτῆσθαι ἔσθω ἐν ἰδίαις * οἰκίαις ἱερά· τὸν δὲ φανέντα κηκτημένον 10 ἔτερα καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια· Σέλευκος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ³ ἀξόνων· ὀργεῶνας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς συνόδους ⁴ ἔχοντας κεφάλαια

¹ ὡς

² ὄρᾶν

* Inc. f. 86. c. 4.

³ so bis primo.

⁴ συνέλους

15 ἤρωας ἢ Θεούς· ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερεῖς οὕτως καλοῦσιν· ὁ γ' οὖν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ· Γενεαῖ Καβάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργεῖωνας·¹ καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων· Ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεῖαν· Εὐ-
20 χαῖς δὲ σωλζοῖς δεσπότας·² Παιωνίαις· περὶ δὲ τῶν ὀργεῶνων γέγραπεν καὶ Φιλόχορος· τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς ὁμογάλακτας, οὓς γεννηταῖς καλοῦμεν.

³ Ὀργάδες· τὰ ἱερὰ χωρία· ἦτοι ἀπὸ τῶν ὀργῶν ἢ τῶν
(345) μυστηρίων· ἢ παρὰ τὸ ὀργᾶν· ὃ ἐστὶν ἐπιθυμεῖν· καὶ γὰρ ἐπιθυμοῦντες τρυγᾶν τὰ ἱερὰ φυτὰ, οὐ τολμῶσι, διὰ τὸ ἐπάρτα εἶναι.

⁴ Ὀργεῶνες· πρῶτοι ὀργῶν καὶ τελετῶν συγγενικῶν· ἀλ-
6 λαχοῦ οὕτως.

⁵ Ὀργᾶνη· ἢ Ἐργάνη· ἢ Ἀθηναῖ.

⁶ Ὀργεῶνες· σύνταγμα τι ἀνδρῶν· ὡς τῶν γεννητῶν καὶ φρατόρων· ὀνομασθέν ἀπὸ τοῦ κοινητῆ ὀργιάζειν· οἷον θύειν καὶ εὐχεσθαι.

10 Ὀργεωνικά· ἐστὶ θύματα, τὰ κοινὰ τῶν ὀργεῶνων.

⁷ Ὀργιασταί· οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτελοῦντες.

⁸ Ὀργῶσα· ἐπιθυμοῦσα ἢ μανιώσα.

⁹ Ὀργιουμένοις·³ ἐπιθυμοῦσιν.

¹⁰ Ὀρέγει· παρέχει.

15 Ὀρέγεται· ἐπιθυμεῖ.

¹¹ Ὀρεγνύς· ἐκτείνας.

¹² Ὀρειοὶ πόδες· αἱ κῶπαι.

¹³ Ὀρεκτεῖν· ἐπιθυμεῖν· ταυτὸν καὶ ὀρεκτιᾶν.

¹⁴ Ὀρείχαλκος· ὁ διαυγῆς χαλκός.

¹ β.
¹ ἀγακλέας ὀργεῖωνας

² δεσπότας ση -της non prorsus liquet; illud potius.

³ Ὀργισμ. primo, sed statim mut.

- Ὀρέξει: δώσει· ἐκτείνει. 20
- Ὀρεξίς: ἐπιθυμία.
- Ὀρεωκόμος: ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων· ὄρευς γὰρ ὁ ἡμίονος.
- * Ὀρέστης: ἐν ὄρεσι διαιτώμενος.
- Ὀρεῖς: ἡμιόνους· καὶ ὄρεωκόμους, τοὺς ἐπιμαλουμένους 25 τῶν ἡμιόνων.
- Ὀρθάνιον: ἐν ᾧ ἦν ὕδωρ, ἐν ᾧ οἱ περιρραϊνόμενοι καθαροὶ ἀπέρχονται. (846)
- Ὀρθάνης: Πριακώδης θεός· ἐντέτακται Ἑρμοῦ καὶ Νύμφαις.¹
- Ὀρθόκτερος:² ὀρθόκτεξ· Σοφοκλῆς. 5
- Ὀρθόκωμος Ἡρακλῆς: ἰδρυταὶ Ἀθήνησιν.
- Ὀρθοῖ: εὐίξει.
- Ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις: ἀντὶ τοῦ κεκνημένης καὶ κεφοβημένης· Ἐπερίδης φησὶν· ὀρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης· Δισχίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπα- 10 θοῦς καὶ ἀκαρτείου.
- Ὀρθὴν δ' ἐντυγχάνει:³ ἀντὶ τοῦ εὐθύς· Ἐπερίδης.
- Ὀρθιον νόμον καὶ τροχαῖον: τοὺς δύο νόμους· ἀπὸ τῶν ἐυθυμῶν ὠνόμασεν Ἐρπικανδρός· ἀνατετραμμένοι δ' ἦσαν. 15
- Ὀρθόπληξ ἵππος: ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσων· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρωι· Ὡς δ' ὀρθόπληξ· πέφυκε⁴ γὰρ δυσγάργαλις.
- Ὀρθόπτερον: Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν· ὀρθοὺς ἔχοντα κώλωναις· τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλαγον· καὶ 20 τὰ περιόστια.
- Ὀρθογοή: χελιδῶν.

* Inc. f. 87. c. 1.

¹ ἐντέτακται Ἑρμοῦ καὶ νύμφης

² Ὀρθόκτερος

³ ἐντυγχάνει

⁴ δὲ δὲ πέφυκεν

- Ὀρθόφρων: ἀνατεταμένως καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν· οὕτως Σοφοκλῆς.
- 25 Ὀρδοστάδιοι: οἱ στατοὶ χιτῶνες· οἱ γὰρ συρόμενοι, συρτοί.
- (847) Ὀρθριον: ἀντὶ τοῦ ὄρθρου.
- Ὀρθριάζειν: μαντεύεσθαι.
- Ὀρθριοφοίτης: ὁ παραγενόμενος ὄρθρου.
- Ὀρθῶς: κατ' ὄρθρην γνώμην· καὶ ἐστὶν ἀμείνων ἢ λέγεις
6 τοῦ καλῶς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐννοιῶν.
- Ὀριγνηθῆναι: ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι.
- Ὀριγνώμεθα: ὀρεγόμεθα.
- * Ὀρικά ζεύγη: τὰ τῶν ὀρέων, ταυτέστι, τῶν ἡμιόνων.
- 10 Ὀρκάνη: περίφραγμα τι ἀκανθῶδες.
- Ὀρκάνη: ὁ περιέχων τοῖχος οἴκησιν ἢ χωρίον· λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρκος· ὃ ἐστὶ περιβόλου φράγμα.
- Ὀρκάνη: Λυκοῦργος κατὰ Λυκόφρονος β' μήποτε ὁ φραγμὸς, ταυτέστι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἰμασία, εὐ-
15 τως καλεῖται· παρὰ τὸ ἐρύκειν ἢ παρὰ τὸ ἔρκος εἶ-
ναι· Ὀμηρος· Αἰμασιάς λέξαντες ἀλωῆς ἔρμεναι ἔρκος.
- Ὀρκάνας: εἰρκτάς.
- Ὀρκαπάτην: χλευαστὴν δι' ὄρκων.
- 20 Ὀρκάνην: τὴν σαργάνην λέγουσιν.
- Ὀρκίζειν: καὶ ὀρκοῦν· ἐκατέρως.
- Ὀρκιον: σκῆπτρον· καθ' ὃ ᾄμνον οἱ βασιλεῖς ἢ ῥά-
βδος.
- Ὀρκίλλεσθαι: τὸ διακενῆς ὀμνύναι.
- 25 Ὀρκύπτεσθαι: ὑπερκύπτειν ἐπ' ὀνύχων ἐστάμενον.
- Ὀρκωμοσία: τὰ δύματα καὶ ἱερεῖα.
- Ὀρκωμοτεῖν: τὸ ὀμνύναι· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίως.
- Ὀρκωντας: οὐχὶ ὀρκιστάς, οὐδὲ ὀρκωμότας λέγουσιν.

* Inc. f. 87. c. 2.

1 - όσια

Ὀρμᾶν: οὐ τὸ ἐξείναι² που· ἀλλὰ τὸ ὀρμηῆ πρός τι(348)
 χρῆσθαι.

Ὀρμαδός: ἀνδρισμός· στοῖχος.³

Ὀρμενα: τὰ τῆς κράμβης· Ποσειδίππος Συνερόφοις·
 — ἐνδόδι προνομεύειν ὄρμενα: παρὰ τοῖς παλαιοῖς 5
 οὐχ εὐρομεν· Νικοστράτῳ· — ῥήτορες Ἐξορμενηκό-
 τες³ δυσχερεῖς, κάλιν αἰρετοί.

Ὀρμιάν: Ἀντιφάνης Ἀλιτυομένη.

Ὀρμον: λιμένα.

Ὀρμενον: τὸ ἄγριόν τι λάχανον κυρίως οὕτως καλοῦ- 10
 μενον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν τὸ ἐκκεκαυλικὸς
 παντὸς λαχάνου καὶ ἄνθου.⁴

Ὀρμίσκος καὶ ὄρμος: περιτραχήλιος κόσμος· ἐνώτια·
 χαλαστήρια.

Ὀρμωμένους: προδνυομένους· λέγεται δὲ καὶ ὁ γεννα- 15
 λογούμενος.

Ὀρνιδευόμενοι: μαντευομένου δι' ὄρνιδος.

Ὀρνιδευτής: ὁ ὄρνιδοθήρας.

* Ὀρνίθια δίπτυα: ἐν αἷς τὰ ὄρνια ἀλίσκεται.

Ὀρνιδευτήν: ἰξευτήν.

20

Ὀρνιδοκλόνοι: ὄρνιδοσκόποι.

Ὀρνις: Ἀττικοί· Ἴωνες δὲ ὄρνιξ· καὶ αἱ πλάγαι ἀκο-
 λούτως· καὶ Δωριεῖς ὄρνιξ· παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ ἄπαξ
 ὄρνις· Ἀδεῖς ἦτορ ἔχων ἀλιόρφυρος αἶταρος ὄρνις. 25

Ὀρνυται: ὄρμαϊ.

(349)

Ὀροβοί: ὀσπρίοι τι εἶδος γνωρίμων.

Ὀρογυίας⁶ λέγουσιν, οὐχὶ ὄργυίας·⁶ Ἀριστοφάνης.

Ὀρόγκους: τοὺς τῶν ὄρων ὄγκους.

² ἐξείναι ³ στήχος

³ νικοστράτῳ ῥήτορι· Ἐξορμενηκότες
 ἄνθους

⁴ εἶδος Isth statim.

* Inc. f. 87. c. 3.

⁵ - ὄνοι

⁶ Sic.

5^ο ὄρος: καὶ τὰ ὄρια τῆς χώρας· καὶ τὰ τέλη ὄροι ὀνομάζονται.

Ἔπος ἐπιγραφόμενος τοῖς ὑποκειμένοις χωρίοις καὶ ταῖς οἰκίαις.

Ἔπος: τὸ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν ῥυκόν· ἔστι δὲ ὑποστάθ-
10 μη γάλακτος.

Ἔποςάγγαι: σωματοφύλακες βασιλέως.

Ἔπος: οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐκόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις ἢ χωρίοις γράμματα· ἃ ἐδήλουν ὅτι
15 ὑπόκεινται δανειστῇ· οὕτως Δημοσθένης καὶ Μένανδρος.

Ἔρονύχιον: ὄρος νυκτερινὸς, τουτέστι φυλακῆ.

Ἔραν: σκευὴς τί γεωργικόν· ὡς Ἰσαῖος δηλοῖ· μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Διοχύλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ
20 ξύλον τί σημαίνει, ὡς τὴν πεκατημένην σταφυλήν πιέζουσιν.

Ἔρρωιδεῖν: ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι· καὶ ὄρρωιδία, τὸ δέος.

Ἔροτύπος: ὕλοτόμος.

Ἔροτύπως: τοὺς γίγαντας, ὅτι ταῖς τῶν ὄρων κορυφαῖς ἔβαλλον.

25 Ἔροφος καὶ ὄροφή: στέγη.

Ἔροφοιτῶντα: εἰς ὄρη περιερχόμενα.

Ἔρηξ: κλάδος.

Ἔρρωιδεῖν: φοβεῖται.

(350) Ἔρρωιδία: φόβος.

Ἔρροθύρη: θύρα ἐν ὕψει τοῦ τοίχου.

Ἔρρος: τράμις· καὶ ὄρροκύγιον· οὕτως καὶ οἱ Ἴωνες ὄρροκύγιον * δὲ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.

5^ο Ἔρρος: ὁ ταῦρος.

Ἔρρολοπεῖν: λοιδορεῖν· πολεμεῖν.

* Ἔροτόμος Porsonus.

*.Inc. γιον f. 87. c. 4.

Ἄορσολοκεῖται: ¹ διαπολεμεῖται.

Ἄορτάλιχοι: οἱ μηδέπω πετόμενοι νεοττοί.

Ἄορτυγας: συστέλλοντες οἱ Ἄορτικοὶ λέγουσιν τὸ ὕ· καὶ ¹⁰
τὸν Ἄορτυγοκόμον βραχέως· δηλοῖ ² Ἄορτιστοφάνης Δαι-
ταλεῦσιν.

Ἄορτυγοκόπος: παιδιὰ τις, ἐν ἧ Ἄορτυγας ἐστῆσεν ἐν γύ-
ρωι, οὓς τύκτους ἐῖς τὴν κεφαλὴν· καὶ ὁ μὲν ἐν
τωῖ γύρωι καταβαλὼν τὸν Ἄορτυγα, λαμβάνει ἐξῆς
οὓς ἂν δύνῃται· ὁ δὲ ἀποτυχὼν παρέχει θατέρω ³ 15
τοὺς Ἄορτυγας τύπτει· καὶ τοῦτο ἀνὰ μέρος ποιῶσιν·
λέγει οὖν ἐν Ἄορλιβιάδῃ· οὐκ ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν δεῖ
σὲ ἀποβλέποντα τὸν Ἄορτυγοκόπον καὶ τοιοῦτους ἄλ-
λους· ἐν Φαίδωνι· ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀ- ²⁰
γὼν ἐστι· πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους· διόπερ οὐ φραδυ-
μητέον.

Ἄορτυγομήτρα: Ἄορτυξ μέγας.

Ἄορτυγοσκοπεῖν: ἐν γύρωι τιθέντες Ἄορτυγα, εἰάθασιν
ἐπ' αὐτὸν βαδίζειν· ἔπειτ' εἰάν μὲν κληγῆς ὁ Ἄορτυξ
ἔλθοι περυσσοόμενος, περὶ τὸν κατάξαντα γίνεται τὸ ²⁵
βραβεῖον, καὶ ἀποφέρει τὸν Ἄορτυγα· εἰάν δὲ μείνη
περὶ τὸν ἀντικρυς, καὶ ἀποφέρει ⁴ τοῦτόν τε αὐτόν (851)
καὶ ἕτερον παρὰ τοῦ λειφθέντος.

Ἄορτυγμα: ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο· ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐ-
κολάζοντο.

Ἄορτυμαγδός: θόρυβος· τάραχος· κτύπος.

5

Ἄορφανασταί: ἀρχὴ ἐπὶ τῶν Ἄορφανακῶν· ἵνα μηδὲν ἀδι-
κῶνται.

Ἄορφναίην: σκοτεινὴν.

¹ Ἄορσοπλήται

² ὄρ. δ. β.

³ ἐτέρωι, sed θα statim supr.

⁴ -ρη ex em. statim facta.

⁹ Ὀρφνη: σκοτία· ² νύξ μελαίνη.

10⁹ Ὀρχαμος: ἡγεμών.

⁹ Ὀρχάτοις καὶ ὄρχοις: στίχοις ἀμπελών ἢ ἐτέρων φυτῶν.

⁹ Ὀρχίλος: βασιλικὸς σαλπικτής· ὄρνεον ὁμοίως σάλπιγγι φθεγγόμενον.

15⁹ Ὀρχιπεδεῖν: τὸ περὶ τὰ παιδία κακοσχολεῖσθαι.

⁹ Ὀρχήστρα: πρῶτον ἐκλήθη ἐν τῇ ἀγοραῖ· εἶτα καὶ τοῦ θεάτρου τὸ κάτω ἡμίκυκλον· οὐ καὶ οἱ χοροὶ ἤθδον καὶ ὠρχοῦντο· εἰς τὴν ὄρχήστραν· — ἔτι γὰρ τὴν θεῶν οἴκειτ' ἐκεῖ, φησὶν ὁ κωμικός.

20* ⁹ Ὀρχους: τὰς κατὰ στίχον φυτείας.

⁹ Ὀρχήστρα: τὸ νῦν τοῦ θεάτρου λεγόμενον σίγμα.² ἔ- καὶ γὰρ ὠρχοῦντο οἱ χοροί.

⁹ Ὀρωῖτο: βλέποικοτο.

⁹ Ὅσα μὴ ἀπῆν· ³ τό γε ἀτρεμεῖν: ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον χρό-
25 νον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν.

(852)⁹ Ὅσα μὲν τὸ δοκεῖν κακωθεῖσαι· τὸ δ' ἀληθές κακῶν⁴
ἀκαλλαγεῖσαι: ἀπὲρ τοῦ τὸ μὲν δοκεῖν κακωθεῖσαι
καὶ ἐξῆς.

⁹ Ὅσημέραι: διαπαντός· πάντοτε· καθ' ἡμέραν.

5⁹ Ὅσια: τὰ ἰδιωτικά καὶ μὴ ἱερά.

⁹ Ὅσια ταῖς θυσίαις ἐπιλέγεσθαι ἀκηρτισμέναις:⁵ οἷον ἐ-
φαῖται καὶ ὅσιόν ἐστι γένεσθαι ἤδη τῶν ἀποτεθυ-
μένων.

⁹ Ὅσιον χωρίον: τὸ βέβηλον· καὶ μὴ ἱερόν, εἰς ὃ ἐξε-
10 τεν εἰσιέναι· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· ⁷ Ὡ πότνι· Εἰ-
λέθουα,⁶ ἐπίσχες τοῦ τόκου, ⁸ Ἐως ἂν εἰς ὅσιον ἀ-

² το in τί vel τί statim mut.

* Inc. f. 68. c. 1.

² σίγμα

³ ἀπ. primo, sed s del. et ἦν per compend. supra π. Ad Aristidem, t. iii. p. 404. (II. 245.) refert Porsonus in schedis.

⁴ τῶν κ. Porsonus.

⁵ Ὅσια: ταῖς

⁶ εἰλεθουά

πλέθω χωρίον· καὶ ὅσα χρήματα, τὰ μὴ ἱερὰ· λέ-
γεται δὲ καὶ τὸ δίκαιον, ὄσιον.

Ἄσιον: Ἐπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογέτονα φησί· καὶ 15
τὰ χρήματα τὰ τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσα· καὶ Ἰσοκράτης.
τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὄσιοις· τὰ δημόσια ὅσα λέγοντες·
καὶ Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς
διδάσκει τοῦτο· Δίδυμος δὲ φησι διχῶς λέγεσθαι τὸ
ὄσιον· τό, τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν. 20

Ἄσιους θαλάμους: τοὺς μὴ θείους, ἀλλ' ἀνθρωπίνους.

Ἄσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινός· οἷον μὴ
ἱερὰς, ἀλλ' ὄσιας νομισθῆναι.

Ἄσμη: ἡ δὲ ὁδμὴ Ἰακόν.

Ἄσμύλια: ἰχθύδια εὐτελῆ· Ἄσμύλια καὶ μαινίδια· καὶ 25
σηπίδια· φησὶν Ἀριστοφάνης.

Ἄσον βιώσιμον: ὅσον ζῆσαι.

Ἄσον οὐκ ἀποτετέλεστο: ἀντὶ τοῦ σχεδόν.

(353)

Ἄσον οὐκ ἔστι: ταχύ· μετ' ὀλίγον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη.

Ἄσος: ὀφθαλμός· ἐν τῇ τραγωιδίᾳ ἀραεινικῶς· παρ'
Ἄμηραι οὐδετέρως.

Ἄστακός: οἱ δὲ ἀστακός· καράβου εἶδος· καὶ τὴν πόλιν 5
τὴν Ἄστακον, Ἄστακον Ἰωνες·² Κάρ' ἢ χάρων Ἄσ-
τακος* ἐκτίσθη ὑπὸ Χαλκηδονίων.

Ἄσταφίδα: οὐκ ὅπως Κρατῖνος Νόμοις· — ὁ δὲ Ζεὺς
ἄσταφίσιν ἕσει τάχα· ἀλλὰ καὶ Πλάτων ἢ Νόμοις·
τῆς δ' εἰς ἀπόθεσιν ἄσταφίδος. 10

Ἄστινον: οὐκ ὀστέινον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι.

Ἄστιν: δυσυλλάβως· οὐκ ὀστέιν λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

Ἄστολογεῖν: ὀστᾶ συλλέγειν.

Ἄστολόγος: παρὰ Ἐπιλύκῳ· καὶ δρᾶμα Δισχύλου Ἄσ- 15
τολόγοι.

* μαινίδια

² Ἰων ἐς

* Inc. f. 88. c. 2.

Ἵστράκων: τῶν τοῦ ὠοῦ· Λισχύλος.

Ἵστρακίνδα: παιδιὰ ἢ ἐκ' ὀστράκων.

Ἵστράκου περιστροφή· παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τί
20 ποιούντων λεγομένη.

Ἵστρακισμός: οἱ κακονούστατοι τῷ δήμῳ ἐξοστρακί-
ζοντο καὶ καταδικάζοντο· ὀστράκοις ἐγγραφόντων τὸ
ὄνομα τοῦ φευξομένου.

Ἵστρακισμός καὶ ἐξοστρακισμός: φυγῆς ἐστίν, εἶδος, ὃ-
25 νομασθέν ἐκ τοῦ εἰς ὀστρακὸν ἐγγράφειν ἕκαστον τῶν
Ἀθηναίων, εἴ τις αὐτοῖς ἐνομιζέτο πρέκειν μηδίστα-
σθαι τῆς πόλεως.

(354) Ἵστρεια: σὺν τῷ ἰ μάλλον.

Ἵστριμα: περίβολοι κτηνῶν καὶ οἶον ἐκαύλεις· Ἀντίμα-
χος Θηβαῖδι· — βουῆς ὀστρίμου ἐξήλασεν.²

Ἵσφραίνεσθαι: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

Ἵσχη: τὸ σὺν τοῖς βότρυσι κλῆμα.

Ἵσχοφορεῖν:² ἑορτὴ τις ὀσχοφῶρια καλουμένη· ὀσχος
γὰρ καλεῖται κληματὶς· ἐκκειμένους ἔχουσα τοὺς βό-
τρυας· ἢ σὺν εὐγενῆς καὶς ἔφερεν εἰς τὸ ἱερὸν Σκι-
10 ράδος· ὁ τρόπος δὲ ὃν τοῦτο ἐγένετο, διάφορος τοῖς
παλαιοῖς ἀπεδόθη.

Ἵσχοφόροι:³ δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ διαφε-
ρόντων· ἢ δὲ ὀσχη κλῆμά ἐστι βότρυς ἐξηρητημένους ἔ-
χον· ταύτην δ' ἐνιοὶ ὀρεσχάδα καλοῦσιν.

ἽΟτ' ἂν οὖν: πάνυ μὲν οὖν.

15 ἽΟτι νόμος ἐστίν, ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἔτη γενόμενον χο-
ρηγεῖν καισίν.

ἽΟτι ξένους τινὰς ἑαυτῷ αἰχμαλώτους σκᾶπτοντας * ἐν
τῷ Φιλίππου ἀμπελοργεῖν καὶ δεδεμένους· παρὰ πό-

² s. semel.

² ὀσχοφορεῖν et ὀσχοφῶρια

³ ὀσχ.

* Inc. f. 88. c. 5.

τον ἐξηγήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος· Αἰσχίνης²⁰
 μὲν ἐν τῷ περὶ παρακρησβείας φησὶν· ὁ δὲ Δημοσθέ-
 νης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου λέγει, ὅτι τὰς Ἀπολλοφά-
 νους θυγατέρας ἐξηγήσατο· καὶ ἔοικεν μᾶλλον ἀλη-
 θεύειν· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν τῶν τῶν πρὸς Φί-
 λιπποῦ ἐπιστολῶν λέγει· Σατύρωι τῷ ὑποκριτῇ τὰς²⁵
 Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν.

Ἔστι οἱ αἰόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φάνωι, εἶχον εἰς διοίκη-
 σιν τῶν ἰδίων· Δημοσθένης τὸ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστο- (355)
 κράτους ὑποσημαίνει· καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ἐν τῶν
 Νόμων.

Ἔστι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπαγελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶ-
 κον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γησίου καταλάβ-
 5 ποιοῦν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου.

Ἔστι τὰ ἐπιτηρητόμενα τισὶ χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν
 ἐτίθετο.

Ἔστι πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ κτησαμένου αἱ πρὸς τοὺς δού-
 λους λαγχάνονται δίκαι.¹⁰

Ἔστι παιδί καὶ γυναίκε οὐκ ἐξῆν ἐμβάλλειν πέρα μεδύμκου
 κριτῶν.

Ἔστι χιλίας ἐξημιούντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι
 γυναῖκες.

Ἔστι ποτε· ἀντὶ τοῦ ποτέ.¹⁵

Ἔστιλος· ὁ πόνος καὶ ὁ μόχθος· καὶ ὄτλειν, τὸ μοχθεῖν.

Ἔστιβοτος· θόρυβος.

Ἔστι τὸν πατέρα εὐρῶν χαλκοῦ χρεῖαι.

Ἔστι τὸν κύσσοκ τρωθεῖς ἤδη Αἰσώπου μάλιστα τοῦ κρά-
 νους χρεῖαι.²⁰

Ἔστιου χάριν· τίνος ἕνεκεν.

Ἔστιρηρός· ταχύς· οὐξύτατος· δραστήριος.

¹ In marg. nota β

Ἐτρυνήφαγον: τὸν κριθοφάγον· Ἀρχιλοχος κατὰ πλε-
 25 νασμὸν τοῦ ὄ· τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός.

Ἐτρύνοντες: κελύοντες.

* Ὅττα: φήμη· μάντιεα διὰ κληδόνας· καὶ ὄττεύεσθαι,
 τὸ μαντεύεσθαι.

(356) Ὁ τυχών: ὁ παρατυχών· λέγουσι δ' ὅταν τὴν προσπά-
 θειαν καὶ τὸ φιλόστοργον δηλώσῃ, οὐχ ὁ τυχών.

Ὅττωι γὰρ φίλον: αἶ τιτι ἀρέσκει.

5 Οὐ γὰρ ἄκανθαί· λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων· ἀπὸ
 τῆς τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς.

Οὐδαμηΐ: ἀντὶ τοῦ οὐδαμόδι· Τηλεκλειδῆς Ἡσιόδοι.

Οὐδαμαΐ: οὐδέποτε· Ἀριστοφάνης.

Οὐδαμῶς: κατ' αἰθένα τρόπον.

10 Οὐδ' ἀπὸ γείσων ὕσεν: ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.

Οὐδέ Ἡρακλῆς πρὸς δύο: τοὺς γὰρ Μολιονίδας¹ ἔφυγε·

Δίω δέ ἐν β' τῆς δευτέρας συντάξεως, Ἡρακλῆα τὸν

Ἰθαῖον Δάκτυλον, καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς β'
 διαπυκτεύσαντα ἠτηθῆναι.

15 Οὐδεὶς θνσῶνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.²

Οὐδεὶς: οἱ παλαιοὶ διὰ τοῦ ὄ· οἱ δὲ νεώτεροι καὶ διὰ
 τοῦ θ, οὐθεις.

Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ περαίνεται.

Οὐδει: ἐδάφει.

20 Οὐδὲν ἀπὸ³ τρόπου: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀκείκός· Ἀττικοί.

Οὐδένης: τὸ πληθύντικόν τοῦτο σύνηδες τοῖς παλαιοῖς·
 καὶ οὐδένων καὶ οὐδέσι καὶ οὐδένας.

Οὐδ' ἐν δέρματι:⁴ ἀντὶ τοῦ γυμνὸς ὑπερβολικῶς.

Οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου: οὐ γὰρ τοι-

25 οὔτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἶον ὁ νόμος.

* Ibc. f. 88. c. 4.

¹ -ωνίδας primo, sed mox mut.

² ὄψων ἢ κ.

³ ἄπο

⁴ Οὐδὲν δ.

Οὐδὲν ἱερὸν: Ἡρακλῆς εἶπεν Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόαντον ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι· ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦ(357) λοι ἄδειαν οὐκ εἶχον.

Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος: * * * * *

Οὐδὲν πρὸς ἔπος: * * * *

Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον: Ἐπιγένους τοῦ Σικωνίου τραγωιδίαν εἰς αὐτὸν ποιήσαντος ἐκεφάνησαν τινὲς τοῦτο: ὄθεν ἡ παροιμία· βέλτιον δὲ οὕτως· τὸ πρόσθεν* εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικά ἐλέγετο· ὕστερον δὲ μεταβά-10 ντες εἰς τραγωιδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους 10 καὶ ἱστορίας ἐτρέπησαν· μηκέτι τοῦ θεοῦ μνημονεύοντες· ὄθεν καὶ ἐκεφάνησαν· καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Θεσπεδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ· Θεαίτητος δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας, Πάρρασιον φησὶ τὸν ζωγρά-15 φον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίους ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον· τοὺς δὲ ὀργῶντας τὰ, τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παρ-20 ρασίου Διόνυσον, ἐπιφωνεῖν, τί πρὸς τὸν Διόνυσον· ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυα-20 ρούργτων.

Οὐδ' ἐν σελίνοις: ἐπὶ τῶν μὴ δ' ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων· ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοὺς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον· βούλεται οὖν λέγειν ἢ παροιμία, οὐκ ἔσθ' οὐδέ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος· καθάπερ οὐδέ οὐδ' ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες, ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν.

Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἔστυκῶς ἀνήρ: * * * *

(358)

* Duo semiversus vacui. Bis in marg. nota /

* Inc. f. 89. c. 1.

* Versus vacuus, et in marg. nota /

Οὐδέ πυρφόρος: ὅταν πολλοὺς ἀποφῆναι βουλόμεθα
 τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν ὅτι οὐδέ πυρφόρος ὑπε-
 λείφθη ὄϊον, οὐδέ ὁ τὰ πῦρ οἴσων εἰς τὴν πόλιν, κα-
 5 θάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδέ σκηνοφύλαξ· ἢ τις τῶν πα-
 ραπλησίων.

Οὐδέ τάρχαιον ποιεῖ: ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων· ἃ δ'
 ὄξυ κριθεῖς ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων.

Οὐδός: φλιά· βατήρ· τὰ κάτω τῆς θύρας· ἢ ἔλαφος ἢ
 10 βαθμός·

Οὐδ' ὑφ' ἔναν: ἴ. Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπ' οὐδένων λέγου-
 -σαν ὑπερβιβάζοντες.

Οὐδ' ὡς: οὐδαμῶς.

Οὐθαρ: τὸ γοιμώτατον μέλος.

15* Οὐθατα: οἱ μᾶζοι τῶν προβάτων.

Οὐκ ἀθει: οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

Οὐ καθέστηκε: οὐ γήφει· μάλνεται.

Οὐκ ἄλλως ποιεῖται: ἀντὶ τοῦ² οὐ μάτην.

Οὐκ ἂν δύναιο γαστρί³ κενθῆσαι νεκρόν.

20 Οὐ καλῶς: ἀντὶ τοῦ κακῶς.

Οὐκ ἂν ἐβία· οὐκ ἂν ἐβίωσα.

Οὐκ αἰσθήσομαι: οὐ προσκλιψομαι.

Οὐκ ἀπὸ⁴ τρόπου: οὐ πόρρω τρόπου.

Οὐ κατὰ κόσμον: οὐ κατὰ τὸ πρέπον

25 Οὐκ ἂν φθανομένην τὴν μάχαιραν παρακαυῶν.

(359) Οὐκ ἀσκία: ἀντὶ τοῦ κενῶ· ἀσκίοις γὰρ τὰ παιδιά μορ-
 μύσσεται.

Οὐκ ἀποτευκτῆσαι: ἴ οὐκ ἀποτενέξει λέγουσι· καὶ οὐκ
 αἰτυχήσεις.

Οὐκ ἀποβάλακτος· οὐκ ἀκρότητος· οὐδέ ἀράπιστος.

¹ ἔν ὦν primo.

* Inc. f. 89. c. 2.

² τοῦ om.

³ γαστήρ et in marg. nota γ

⁴ ἄπο

⁵ v primo om. statim suprasc.

Οὐκ ἄτραχυσ: ὁ τραχύς.

Οὐκ ἐμποίνιμον: οὐ δόκιμον.

Οὐκ ἐκφρωῶσιν: οὐκ ἐξαφῶσι· Σοφοκλῆς.

Οὐκ ἐνταλεῖς: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐγκαλέσεις.

Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι: ¹ οὐ βλασφημήσω.

10

Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδ' ἐν περιδείπνῳ: ἐπὶ τῶν μηδένος ἀξίων ἢ παροιμία· εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν.

Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀργῇ τοῖς πολλοῖς: Δημοσθένης ἐν 15 τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· παροιμία ἐστὶν ἐλλιπῶς εἰρημένη· προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τὸ ἀγκύρας.

Οὐκ ἐσκοράκισεν: οὐχ οἶον ἔφη, οὐκ ἐς κόρακας· ἀλλ' οἶον οὐχ ὑπερηφάνησεν· οὐκ ἐφρυάξατο.

20

Οὐκ ἐς μακράν: ἀντὶ τοῦ ταχέως.

Οὐκ ἐτός: οὐκ ἀπεικότως· ἢ οὐ μάτην· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὃ ἐστὶ μάταιον· οἱ δὲ οὐκ ἀλόγως.

Οὐκουν: οὐδάμῳς.

Οὐκ ὤφιξεν: οὐ βλάπτει· Σοφοκλῆς ἐν ἐπὶ τεράρῳι ² 25 Σατύροις.

* Οὐλάδες: πῆραι.

Οὐλαμός: ἀπὸ τοῦ ἕλλω· καὶ ἴουλος, καὶ οὐλή, ἀπὸ τοῦ (360) αὐτοῦ.

Οὐ λήθησιν: φανεροὶ εἰσιν.

Οὐλή: ἐπιπόλαιον ἔλκος· εἰς ὑγίαν ἤκον.

Οὐλοκόμος: ³ Ἀλεξίς * * * *

5

Οὐλότριξ: οὐχὶ οὐλότριχος, καὶ οὐλότριχα, οὐχὶ οὐλότριχον.

Οὐλόν: ἀπαλόν· μαλακόν.

Οὐ μάλα κυκκῶ: τὸ μηδέν.

¹ -ίσομαι

² Nota / in marg.

* Inc. f. 89. c. 5.

³ Deest semiversus. Nota / in marg.

- 10 Οὐ μάλα κινκᾶς: παροιμία οὐδέν σημαίνουσα.
 Οὐ μὲν δὴ: ἀντι τοῦ ὅμως δὴ· ἤκιστα δὴ· ἀλλὰ οὐ δὴ.
 Οὐ μηκέτι: ἀντι τοῦ οὐκ ἔτι· Μένανδρος.
 Οὐ μὴ δ' ἔρεις: ἀντι τοῦ καῦσαι λέγων.
- 15 Οὐ μὴν: ἀλλὰ μὴν· οὐδαμῶς· οὐ μόνον· ἢ ἔτι μὴν·
 ὅμως δέ.

Οὐ: ἑαυτοῦ· ὧν δέ, ἑαυτῶν.

- Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ κλοῦς: διὰ τὸ
 τὰς ἐταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὐξασθαι, φασίν, ἐν
 20 τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῆς Ἀφροδίτης· ἢ διὰ τὸ δυσ-
 εἰσβολον¹ εἶναι τὸν κλοῦν· ἢ ἐπεὶ πολλὰ ἦσαν ἐταί-
 ραι, καὶ τῶν κλουσίων μόνον ὁ κλοῦς.

Οὐ καρῆν: οὐ καρῆμην.

Οὐπω: ταυτὸν τῷ οὐδέποτε.

- 25 Οὐραγεῖ: τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ.

Οὐπως: οὐδένα τρόπον· καὶ Θουκυδίδης ε' καὶ Ὁμηρος·
² Ὡ γέρον, οὐπως τοῦτο ἐγὼ τελέεσθαι οἴω.

- (361) Οὐραγίαν: στρατιὰν τὴν ὀπισθεν ἀκολουθοῦσαν.

Οὐ ραιδίως: ἀντι τοῦ κακῶς· Θουκυδίδης· Ἀριστογεί-
 των ὕστερον λαμφθεῖς, οὐ ραιδίως διετέθη· Ἀρμό-
 διος³ δὲ αὐτοῦ παραχρῆμα ἀπόλλυται.

- 5 Οὐρανία αἰξ: ἢ οἱ εὐχόμενοι πάντως ἐπετύγχανον ἴσως
 διὰ τὸ τὴν Σελήνην αὐτῇ ἐποχεῖσθαι· Κρατῖνος Χεί-
 ρωσιν· Αἰξ οὐρανία.

Οὐράνιον: μέγα.

- Οὐράνιον παιδιάν: ὅταν τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανὸν
 10 ἀναβάλλωσιν.

* Οὐραγιζέτω: πρὸς τὸν οὐρανὸν δικνεῖσθω· Λισχίλος.

Οὐράνιον ἄχος: τὸν κοινορτόν· Σοφοκλῆς.

¹ δυσείβολον, sed eis statim sup.

² ἀρμόδιως

³ Inc. f. 89. c. 4.

Οὐράνιον νόμος: ἦτοι τὸ κατ' οὐρανὸν ἢ ἐκ οὐρανὸν
ἐλαυνόμενον. 15

Οὐράν: αἰδοῖον: Σοφοκλῆς.

Οὐρητιᾶν: ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν.

Οὐρια πλεῖν: λέγουσιν.

Οὐρίσαι: ἀποκαταστῆσαι εἰς οὐριον.

Οὐριος: ἐπιδήμιος· ἐπιτήδειος ἄνεμος. 20

Οὐροδόκην: τὴν ἀμίδα· Ξενοφῶν· αὔρειαν· δὲ βίβλον
Ἀντισθένης.

Οὐρος: ὁ τῆς γῆς ὄρος καὶ φύλαξ.

Οὐρούς: ὄξυτόνως· τὰ νεώρια καὶ περιορίσματα τῶν
νηῶν. 25

Οὐσίας δίκη: οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν, πρὸς
τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν δίκην (362)
ἢ δὲ προτέρα ἦν, τῶν μὲν οἰκιῶν, ἐνοικίου· τῶν δὲ
χωρῶν, καρποῦ· τρίτη δὲ ἐπὶ τούτων, ἐξούλης· καὶ
ἔξῃν τοῖς ἐλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων, καὶ εἰ² τὴν
δίκην τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου, ἢ καὶ τὴν δευτέραν
ἤτηθαι τὴν τῆς οὐσίας· εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἀλοῖσιν,
οὐκ ἔτι ἔξῃν κρατεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐξίστασθαι ἤδη τῶν
κτημάτων ἔδει τοῖς καταδικασμένοις.

Οὐσίας δίκη: οὐσίας εἰσάγουσι δίκην πρὸς τοὺς ἐαλωκό-
τας ἐν προτέραι δίκηι χρέους ἢ καρποῦ· ὡς δέον ἀπο- 10
λαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας, ἢ κατεδικασαν.

Οὐσίαν: τὰ χρήματα, ὡς ἡμεῖς· Εὐπολις Πάλαειν· Ὁς
τὴν [ἐν] Μαγαθῶνι κατέλιψ³ ἡμῖν οὐσίαν· Ἀριστο-
φάνης Πλούτωι· — κ' οὐσίαν τ' εἶχον συχνήη. 15

Οὐσίας δίκη: οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίου καὶ οἰκιῶν,
πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας λέγονται δικάζεσθαι· προ-
τέραν μὲν δίκην τὴν τῶν οἰκιῶν, περὶ ἐνοικίων· δευ-
τέραν δὲ περὶ καρποῦ τῶν χωρίων· τρίτη δὲ ἐπὶ τού-

¹ οὐριον

² εἰ om.

³ κατέλιπον

20 τοῖς ἐγένετο ἡ ἐξούλης· καὶ ἐξῆν τοῖς ἐλοῦσι· τοῦτο
κρατεῖν * τῶν κτημάτων, κ' ἂν ἠττηθεῖεν τὴν πρώτην
τοῦ ἐνοικίου δίκην, καὶ τοῦ καρποῦ τὴν δευτέραν· εἰ
δὲ καὶ τὴν τρίτην ἠττηθεῖεν τὴν ἐξούλης, οὐκ ἔτι ἐξῆν
25 ἐπικρατεῖν· ἀλλ' ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων.

Οὓς: ὠτὸς ἡ γενική· οἱ δὲ Ἴωνες, οὗατος.

Οὔτοσί: ἀναφορικῶς καὶ δεικτικῶς λέγουσιν.

(363) Οὔτιδανός: οὐδενὸς ἄξιος.

Οὔτοι: οὐδέν οὐδαμῶς.

Οὐ τρέφει μίλα λόχημ ἀνο ἐριθάκουσ: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ
κινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐρίθακος δὲ ἐστὶν ὄρ-
3 γων μονῆρες καὶ μονότροπον.

Οὐ φροντίσ· Ἰπποκλείδη: παροιμία, ἧς μέμνηται Ἐρ-
μικπος ἐν Δημόταισ· Ἰπποκλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλων
γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθένουσ τοῦ Σικυωνίου
θυγατέρα τοῦ τυράννου· ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων
10 ἡμέραι, ἀπώρχησατο περικτῶσ· μεταβουλευσαμένου
δὲ τοῦ Κλεισθένουσ, καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίονοσ
τὴν θυγατέρα θόντοσ, πρὸσ δὲ τὸν Ἰπποκλείδην φα-
νερῶσ εἰπόντοσ, ὅτι ἀπώρχηται τὸν γάμον τὸν Ἀγα-
15 ρίστησ· ὑποτυχῶν ἔφη· οὐ φροντίσ Ἰπποκλείδη.

Οὐχ ἦμισα: μάλιστα· πάνυ· οὐχ ἦτεον.

Οὐχὶ καὶ ναῖχι: Ἑλληνικά.

Οὐχ οἶόν τε: οὐ δυνατόν.

Ἵφελμα: αὐξημα· Σοφοκλήσ.

20 Ἵφελον καὶ ὄφελεσ καὶ ὄφελε: τοῖσ προσώποισ συσχημα-
τίζουσιν ὡσ ῥῆμα· καὶ δια τοῦ ὦ· ὄφελον ἐγώ· καὶ
ὄφελεσ σύ· καὶ ὄφελέν οὗτοσ· κάττουςιν αὐτὰ ἐπὶ
πραγμάτων ἤδη γεγονότων, ἃ ἐβουλόμαθ' ἂν ἄλλωσ
γεγονέναι· οἶον, ὄφελεν μὴ γεγενῆσθαι τόδε· ὄφελον
25 μὴ πεπραχέναι τοῦτο· Μένανδροσ.

* ἐθέλουσι

* Inc. f. 90. c. 1.

- ὄφεις: φέλια δρακοντωτά. 00)
- ὄφεις: ἐκτείνουσι κατὰ τὸ ἐνικόν.
- ὄφεις ὀροφίας: ¹ λέγεται οὕτως.
- ὄφεις παρείας: τοὺς ἐπηρμένους ἔχοντας τὰς παρείας (364)
δοκοῦσι δὲ ἦπιοι ² εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους· ³
ἔσθλειν δὲ τοὺς ἔχεις καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροί.
- ὄφελον: εἶθε· μακάριον. 5
- ὄφθαλμίται: φθονῆσαι· ἐπιβαλεῖν ἐπιθυμητικῶς· ἢ
τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν.
- ὄφθαλμὸν ἐπιβάλλειν: τὸ περιέργως θεάσασθαι· οὕτως
⁴ Ἀλεξίς.
- ὄφθαλμὸν βασιλέως: * * * * 10
- ὄφιομάχης: εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά.
- ὄφλημα: χρεώστημα.
- ὄφλησις: χρέος· ὀφειλή.
- ὄφλειν: ἀντὶ τοῦ ἠττάσθαι ἐν δικαστηρίῳ.
- ὄφλάνειν: ἀντὶ τοῦ ὀφλισκάνειν. 15
- ὄφλειν καὶ ῥόφειν: ⁴ τὰς πρώτας συλλαβὰς τῶν τοιού-
των οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνουσι.
- ὄφλισκουσι καὶ ὄφλουσι: χρεωστοῦσιν.
- ὄφρυάζειν: τὸ συνάγειν τὰς ὀφρυς.
- ὄφρα: ὅπως· ἢ μέχρι· ἢ ἕως· ἢ ἵνα. 20
- ὄφρῦν: τὸ μετέωρον· Εὐρυκίδης.
- ὄφρυόεντες: ὑπερήφανοι.
- ὄφρῦνιον: πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος· Δημοσθένης ἐν τῷ
πρὸς Ἀπατούριον.
- ὄφρυόεσσα: ὑψηλή. 25
- ὄφρυόεις: ὑπερήφανος.

¹ ὄφισυροφείας: et nota / in marg.

² ἦπιόι

* Inc. f. 90. c. 2.

³ Semiversus vacuus, et nota / in marg.

⁴ ῥοφεῖν

(355) Ὀχανον: ὄθαν ἢ ἀσπίς κραταίται τῇ χειρὶ [Ὀχοίς Ἀ-
κεσταίοισιν ἐμβεβαῶς πόδα].

Ὀχάνοις: δεσμοῖς.

Ὀχα: ἐξόχως.

5 Ὀχα: ἄρματα.

Ὀχεία: μίξες· συνουσία.

Ὀχεῖον: ἄρμα· δίφρος· ἄμαξα.

Ὀχεῖον: ἀντὶ μὲν τῶν ὄχημα Δείναρχος ἐχρήσατο· ἐ-
χρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχεῖαν ἀποδεδειγμέ-
10 κον· φησὶ γάρ· ὠκοῦνται ἰ μοι τὸν ἕκταν ὀχεῖον· Λυ-
κοῦργος δὲ ἐν ταῖς περὶ οἰκίσεως γείτονος, τοῦ ὀχείου
φησὶ· καὶ μήποτε ἐπὶ τόκου· τινὲς ἔλαβον τὴν λέξιν,
ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν· ἢ ὄχηματα μισθοῦται.

15 Ὀχετλα: ὄχηματα· ἐν ἄλλοις· σχήματα.

Ὀχετόκρανα: τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημά-
των· εἰσὶ δὲ αὐταὶ ξύλιναι ἢ κερατιναὶ· αἱ δὲ φασὶ
τοὺς ὑπονόμους* καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετούς.

Ὀχετεύει: σαλεύει· μεταφέρει.

20 Ὀχετηγός: ὑδρηγός.

Ὀχετός: σώλην· ἀγωγός· ῥύαξ.

Ὀχεύς: ὁ ἐμὰς τῆς περικεφαλαίας· ὡς συνέχεται περὶ
τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος· καὶ ὁ συνέχων τὴν θω-
ρακοζώνην ἐμὰς.

25 Ὀχῆες: δεσμοί· μοχλοί.

Ὀχθας: τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ.

Ὀχθεῖ: στενάζει.

Ὀχθήσας: στενάξας.

(356) Ὀχθοί: αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι· αἱ ἐξοχαί.[†]

Ὀχθοίβος: λῶμα· Φερεκράτης Λήροις· Μίτραν αἰλουρ-
γῆ, στρόφιον, ὄχθοιβον, κτένα.

* ὠκοῦνται

† Inc. f. 90. c. 3.

‡ δ. ζ. αἱ π. Porsonus, casu scilicet.

- Ὀχθοίβους: τὰ λάματα· ἔστι δὲ περὶ τὸ στήθος τοῦ 5
 χιτῶνος ἀλουργές πρόσραμμα.
- Ὀχθους: ὕψη· ὑψηλοὺς αἰγιατοὺς.
- Ὀχλίζειν: μοχλεύειν· κινεῖν.
- Ὀχλος: τὸ πλῆθος· καὶ τὴν ὄχλησιν.
- Ὀχλῶν: ὀχρευτικῶς ὀχῶν. 10
- Ὀχμάζεται: ἀνέχεται· χειροῦται.
- Ὀχος Ἀκισσαῖος: ἡ ἐδόκουν αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι
 σκουδαῖαι· ἡ γὰρ Ἀκισσα Σικελικὴ πόλις· Σοφοκλῆς
 Ἱδροφοροῖς· (Ὀχοις Ἀκισσαίοισιν ἐμβεβῶς πόδα). 15
- Ὀψανον: τὴν ὄψιν.
- Ὀψαρτυτής: μάγειρος.
- Ὀψέ: βραδέως.
- Ὀψαρτυτικὴ: μαγειρικὴ.
- Ὀψαπέδων: οὐχὶ ὄψε πεπεδημένος· ἀλλὰ ὄψε λελυμένος. 20
- Ὀψέ ὁδοῦ: ὄψε πορείας.
- Ὀψείοντες: ὀπτικῶς ἔχοντες· ἰδεῖν βουλόμενοι.
- Ὀψιάτερον: οὐκ ὄψιτερον.
- Ὀψιγόνων: τῶν ὄψε καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσομένων. 25
- Ὀψιπέδων: ὁ μέχρι πολλοῦ ἐν πέδαις γεγονώς· σύνηθες (367)
 Μενάνδρῳ τὸ ὄνομα.
- * Ὀψιν: οὐ τὸ πρόσωπον, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς· ἀλλὰ
 τὴν πρόσοψιν λεκτέον.
- Ὀψισθῆναι: τὸ ὄψε ἐλθεῖν λέγουσιν. 5
- Ὀψὶ ἦλθες· ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἔεσο: ἡ παροιμία λέ-
 γεται ἐπὶ τῶν μεσθαρνούντων.
- Ὀψιγεννής: βραδέως γεννηθείς.
- Ὀψις: ὄρασις.
- Ὀψιτέλεστον: βραδέως τελειούμενον. 10

* ἀκισσαῖος, sed aliud σ statim supr.

* Ὀχοις etc. om.

* Inc. f. 90. c. 4.

ἔεσο

Ἔψον: πᾶν προσόψημα ἢ προσφάγιον.

Ἔψος: μοχθηρός.

Ἔψωνια: κέρδη· χαρίσματα.

Ἔψωνιον: τὴν ὄψωνίαν· τὸ δὲ παρ' ἡμῖν ὄψωνιον μισ-
15 θὸν λέγουσι καὶ σιτηρέσιον.

Τέλος τοῦ ὀ στοιχείου.

Φ Ω Τ Ι Ο Τ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΔΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

PHOTII LEXICON

E CODICE GALEANO DESCRIPSIT

RICARDUS PORSONUS.

PARS POSTERIOR.

LIPSIÆ

SUMPTIBUS G. H. F. HARTMANNI.

MDCCCXXXIII.

THE

AMERICAN

DICTIONARY

OF THE

ENGLISH LANGUAGE

AS USED IN AMERICA

BY

MONSIEUR

LE ROUX

NEW YORK

ΦΩΤΙΟΥ ΛΕΞΕΙΣ.

Π — Ω.

RESEARCH NOTES

1-11

ΦΩΤΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΛΕΞΕΩΝ (367)
ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ π̄ στοιχείου.

Πάγας: δίπτυα· παγίδας.

Παγασαί: Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππηκκοῖς· ἐπίνυμιόν ἐστι 20
Φεραίων.

Πάγη: θηρατικὸν ὄργανον· καὶ ἐστὶ τετράγωνον.

Παγκάλης: πᾶνυ, καλῆς.

Παγκρατιασταῖς: ἀθληταῖς· πύκταις.

Παγκράτιον: πυγμῆ· ἀγών· ἀθλησις.

(368)

Πάγκυφος ἐλασία ἢ κατακεκαμμένη.

Πάγοι: αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὄρων.

Πάγον εὐτειχῆ: ἐν ὄρει τετειχισμένην.

Παθαίνεσθαι: οὐ δεινοπαθεῖν.

5

Παιάν: εἶδος ωίδης.

Παιᾶνας: κώμους· εὐφημίας.

Παιανιῖς καὶ Παιονίδαι: δῆμοι διττοὶ εἰσι Παιανιέων,
τῆς Πανδιονίδος φυλῆς· οὗς ἰ Διόδωρος καλεῖσθαι 10
φησὶ Παιανίαν καθύπερθε καὶ Παιανίαν ὑπέπερθε·
τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου καλεῖσθαι ὁμοίως
Παιανιέα· διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονιδῶν· δῆ-
μος δὲ ἐστὶ καὶ* οὗτος τῆς Λεοντίδος.

* ὡς

* Inc. f. 91. c. 1.

15 **Παιανίσαι:** τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἔθνος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους¹ καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν. Παιανίαζε² ἐκορευέτο· μὴ Παιανιοῖ· τὸ γὰρ Παιανιοῖ τὴν ἐν τόπῳ σημαίνει δύναμιν.

Παιδαγωγῆσαι: πόλιν· ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσθαι.

20 **Παιδάριτος:**³ τῶν ἐκ Λακεδαιμόνος ἐκπεμφθέντων ἔστιν οὗτος ἀρμοστής· ἀνὴρ εἰς τῶν γεγονότων καλῶν.

Παιδάριον: οὐ μόνον τὸ ἄρρεν, ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ λέγουσι.

25 **Παιδάρια:** τὰ μελίζονα καὶ τὰ ἄρτι γεγονότα λέγεται.

(869) **Παιδέριος:**⁴ σφραγῖδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείμματος.

Παιδεύειν: παιδοτροφεῖν.

Παιδιᾶν καὶ παιγνίων: ἑκατέρως λέγουσιν.

Παιδικά: ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται

5 ἡ λέξις· παραδείγματα δὲ τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά· καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δ' ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως ἐξείληπται· ἐπιδόντων γὰρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοί-

10 νιξ· Παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὄραϊς, ἀπάλεως· καὶ Κρατῖνος Πανόπταις· Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέκῃ νῦν· ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας Εὐκόλις· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλῆ-
 τρίδα τίς· Ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς·

15 καὶ Κρατῖνος δὲ Ὠραις,⁵ τῆς κάλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ⁶ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐκ' αὐτοῦ, — μακάριος τῶν παιδικῶν· οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάντῃ· κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων· Πλά-

20 των Φαῖδρωι· ἐσπούδακός, ᾧ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν

¹ ἰ. ἔργου ἀρχομένους

² Παιάνιζε

³ Παιδάριτος

⁴ Παιδέριος

⁵ ὄραϊς

⁶ σου

παιδικῶν ἐλαβόμεν, ἐρεσχηλῶσων σε λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριώδες, ὅλον τὸ ἀρμόδιον παιδί· ἢ δὲ λέξεις, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἔρωμένων.

* [Παιδεύειν: παιδοτροφεῖν.]

Παιδικώτερον: ἡλαρώτερον. 25

Παιδισκάριον: κοράσιον δὲ οὐ λέγεται· ἀλλὰ καὶ κενωμώδηκεν Φιλιππίδης, ὡς ξενικόν.

Παιδείαν: παιδικὴν ἡλικίαν. (870)

Παιδιά: παίγμα.

Παιδοκόμον: παιδα τρέφοντα.

Παιδοκλήτειρα: παιδοτρόφον.

Παιδοτρέβας: ἀλείπτας· γυμναστές.

Παιδουργία: παιδοποιία.

Παιδοῦσα: ἐγκύμων.

Παίει: τύπτει.

Παίειν: ἐσθλείν.

Παιπάλη: ἄλευρον, ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου. 10

Παιπάλημα: τὸν πανούργον καὶ ποικίλον ἐν κακίαι, καὶ καμπόνηρον σὺν ἀγχινοταί.

Παιπάλημα: σὲ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος· καὶ γὰρ Ὀμηρὸς τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὀφῶν παιπάλημα 15 καλεῖ· οἱ δὲ τὸν εὐρίπιστον καὶ εὐμετάβολον, ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου.

Παῖσαι: τύπαι.

Παισθεῖς: τυπτηθεῖς.

Πεττεῖαις: παιδιαῖς· τάβλαις.

Παιῶνας: ἰατρούς· καὶ ἀλαλαγμούς· καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιωνεῖον: ἰατρεῖον· θεραπευτήριον· ἢ σωτήριον φάρμακον.

Πακτώσαι: σφηνῶσαι θύραν.

5 ὄντας ἐν Πολυκίαιον· ἐπειδὴ γὰρ συγκοφαντῶν τι-
 νὰς, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τοῖσι αὐτοῖς ἐβόηθη·
 ἢ ὅσα συγκοφαντῆς αἰσῶς ἐζημιούτο, καὶ δια τοῦτο ἐ-
 κωλύστο λέγειν, πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν ἢ ὠφειλὴν
 ἑαδίτη ἀπαισίας τὴν ζημίαν, καὶ τὴν ἔλασιν ἐκάλουν
 10 δὲ τοὺς τοιοῦτους παλιναίρετους· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπο-
 χειροποιηθέντας ἀρχόντας τινὰ ἀρχὴν καὶ καλὴν χει-
 ρατονηθέντας· Πύδαρος δὲ ἐν διδυρῶμβοις ἐπὶ τῶν
 καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀποικοδομηθέντων
 ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Παλινοκαί: ἀπαννάσκει δίκη.

Παλινορία: σκύτος.

15 Παλινορομῶν: ὑποστρέφων.

Παλιγκάπηλος: ὁ μετακράτης.

Παλιγκάπηλος: ὁ τὸ αὐτὸ ἀγορεύων καὶ παιδῶν· λέγου-
 -σι δὲ καὶ παλιπέμπορος.

20 Πάλιν καὶ αὐθις καὶ αὐτὰς· ταῦτα τὰ τρία ταυτῶν
 σημαίνει· ὥστε καὶ ἐκ παραλλήλου χρῶνται ἀμφότε-
 αὐτὶς πάλιν, πάλιν αὐτὶς λέγοντες.

Παλινοδία: ἐναντία ὁδός.

Παλινοροσση: ὁκισθόρητες.

Παλινοροσση: ἐκονεθίων.

25 Παλινοσίου: σκοτεινοῖ· τὸ γὰρ πάλιν ἀπέτασεν ὄφλοῦ
 ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλιμπρατος.

Παλινοροσση: ἀντιστροφὸν ἐναντίον ἀντεστραμμένον.

(374) Παλινοροσση: ἐναντία ὁδός· ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς
 προτέροις.

Παλινοροσση: πύμαλλον.

Παλινοροσση: τὸ ὑπὸ ἄλλω σκιαζόμενον.

5 Παλιμβολον: Διακίτης ἐν καὶ περὶ παραπρεσβείας· ὁ
 πολλάκις ἐπ' ἐμπολῇ μεταβεβλημένος, καὶ λεγόμενος

Inc. f. 2. c. 41

ἐν τῷ βίῳ καλίμπρατος, καλίμβολος ἐλέγετο ὡς
Δείναρχος δηλαῖ καὶ Μένανδρος.

Παλιρρόδιαν: ἐκ ¹ τουπίσω ἐφωρημικός.

Παλίνκιον: Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον Ἀρχίλοχος¹⁰
δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν· καὶ Σοφοκλῆς — χειμῶνι
(σύν)² παλινσκίω· ἀντὶ τοῦ ζοφερωῶ.

Παλιώξις: ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς δίωξις ὅταν αἱ φεύγοντες
μεταβαλλόμενοι διώκωσιν.

Παλιήρους: ἀποκτιστάς. 15

Παλλάς: καρθένος μεγάλη· ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς,
ἀπὸ τοῦ κάλλειν τὸ δόξαν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνηρημέναι
Ἡάλλατα ἕνα τῶν Τιτόνων.

Παλλάδος πρόσωπον: τοὺς στατήρας ἀπὸ τοῦ σεσημασ-
μένου· ἐκ θατέρου γὰρ Ἀθηνᾶς πρόσωπον ἦν. 20

Παλλακίς: κόρη.

Παλλακόν: τὸν παλλακευόμενον.

Παλαμναῖος: τοὺς αὐτοχειρία τινὰς ἀνελόντας τῆ κα-
λάμη παλαμναίου ἐκάλουν.

Παλληνεύς: Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος· τὸ δὲ ἐκ ²⁵
τόκου ἐπίρρημα, Παλλήνηθεν· ὁ δὲ δημότης, Παλλη-
νεύς· ὅτι δὲ ἔστι καὶ ἐν Θρακίῃ Παλλήνη, γινώ-
ριμον.

Πάλλει: κινεῖ· σιέεται· ἄλλεται. (875)

Παλλόμενον: ἀλλόμενον· κληρούμενον.³

Παλμός: τρόμος· σεισμός.

Πάλος: κλῆρος.

Παλλά: τὰ δύρατα. 5

Παλλάρια: σεμίδαλις.

Παμμαχίον: παγκράτιον.

Παμμήστορα: πάντων τεχνίτην.

¹ εἰς ² om. σύν

³ κληρούμενον

Πάμπαι: παντελῶς Ἀράκων δὲ ὁ Στρατονομικὸς συναλι-
 10 φήν¹ εἶναι φησὶν ἐκ τοῦ (παντάπασι).

* Παμπήδην: παντελῶς.

Παμπησία: παγκτησία.

Παμπληθεῖς: πάνυ πολλὰς.

Παμύλης: Αἰγύπτιος θεὸς Πριαπόδης.

15 Παμφαής: ἢ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.

Πάμφορος: παντοῖα φέρων.

Παναγές: καθαρὸν ἄγος γὰρ καὶ ἀγνεία, καὶ μῦθος
 κατὰ ἀντίφρασιν.

Παναγής: ὁ κατὰ πάντα ἄγνος.

20 Παναθήναια: Ἀθηνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θεσέως γε-
 ναμένῳ συνοικισμαῖ, πρὸ τοῦ Ἐρχιδανίου τοῦ Ἡφαί-
 στου καὶ Γῆς Ἀθηναίων ὑστερον δὲ ὑπὸ Θεσέως
 πεντέτης καὶ ἀγωνίζεται παῖς, Ἰσθμικοῦ πρῶτος
 25 ἄθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι καὶ ὁ νικῶν τιτανόεται
 ἔλαιαι πλεκτῆ.

(376) Παναθήναια: ἀγὼν πεντετηρικός Ἀθηνησιν.

Πανάχεια: θεραπεία.

Παναλκίς: ἰσχυρότατον.³

Πανάμερον: δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

5 Πανάνυτον: παντοδύναμον.

Πανάπυστος: ἀνήκοος.

Παναρμόνιον: πάντοθεν ἤρμοςμένον.

Παναυγές: πάνυ λαμπρόν.

Πανδαισίας: πολυτελοῦς τραπέζης εὐωχίας.

10 Πανδαισία: ἢ πάντα ἔχουσα ἀφθονα καὶ μηδὲν ἑλλεί-
 πουσα ἐν τῇ δαιτί.

¹ Sic. Desinit artic. in τοῦ, sine punctis. In marg.
 nota /

* Inc. f. 92. c. 2.

² τὸ

³ ὁ ms. ut hic.

Πανδαίσιον: πολυτελής τράπεζα.

Πανδαμάτωρ: πάντας υποτάσσει.

Παναθήναια: διττά Παναθήναια ἤγετο Ἀθηναῖαι· τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πεντητηρίδος, 15 ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλου· ἤγαγε δὲ τὴν ἐορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου· τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο.

Πάνακτος: πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας· Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ * χωρίον, Μέ- 20 νάνδρος δὲ ἄραενικῶς.

Πάνδια: ἐορτὴ τις ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης ἢ ἀπὸ Πανδίωνος, οὗ ἔστι καὶ φυλὴ ἐπώνυμος· ἄγεται δὲ αὕτη τῷ Διὶ ἐπονομασθεῖσα ἕως οὕτως ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν θύειν τῷ Διί. 25

Πάνδια: ἐορτὴ τις Ἀθηναῖσι, μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομῆτη.

Πανδείως: εὐφήμως· λέγεται δὲ ὡς πανάθλιος.

Πανδερκεῖς: πάντα ὑρῶντες. (377)

Πάνδημος Ἀφροδίτη: οὕτως ἐκάλουγ τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν· διὰ τὸ ἐπαῦθα πάντα τὸν δῆμον συναγεσθαι τὸ παλαιόν· ἃς ἐκάλουγ ἀγοράς· ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον. 5

Πανδήμου: παντὸς τοῦ πλήθους· ἢ παντὸς τοῦ δημό-
δους καὶ ἀγελαίου ὄχλου.

Πανδιονίς: μία τῶν ἑ φυλῶν παρὰ Ἀθηναίσι· ἀπὸ Πανδίωνος τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα.

Πανδοκεῖον: καταγώγιον· τὸ διδόμενον μισθοῦ σταγα- 10 νόμιον· ἢ λέγεται καὶ διὰ τοῦ χεῖ, διὰ τὴν τῶν στοιχείων συγγένειαν.

Πανδοσία: πόλις μία τῶν ἐν Κασωπία.

Πάνδροσος: ὄνομα γυναικός.

Πανδωρία: ἡ γῆ.

15

* Inc. f. 92. c. 3.

* -μείον.

Πανιάς αἶσα: ἀπὸ τοῦ Πανός.²

Παγκαρπία: πανσπερμία.

Παννύχιον: ὅλην τὴν νύκτα.

²⁰ Πανομφαίωι: οἷ παῖσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Πανόν: ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα, κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ· Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμωι.

Πανόπτης Ζεύς:² πολυόφθαλμος· καὶ πανόπτρια.

Πανὸς σκῶλος: ὄνομα σχήματος.

²⁵ Πανός: ἀέσμη κληματίδων· οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν· Ἀριστοφάνης.

(378) Πανός: σκοπός:³ μανιώδης· ἐπεὶ τῶν φαντασιῶν αἴτιος ὁ Πάν· παρὰ τὸ φαίνειν λελεγμένος.

Πανοσπρία: ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις.

Πάνου: ἤρωις Ἀττικός· καὶ ἐν τοῖς ἐκωνύμοις.

⁵ Πανοῦργος: ὁ πάντα ἐν ποτηρία ἐργαζόμενος· λέγεται* δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος.

Πανσέληνον: λεκτέον, οὐ πληροσέληνον.

Πανοθενέστατον: ἰσχυρότατον.

¹⁰ Πανοσπερμία: παγκαρπία.

Πανοστρατεία: οὕτως λέγει καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ ἄλλοι.

Πάντα θεῖ κάλανυται: παροιμία ἐπὶ τῶν εὐπόρων.

Πάκτα κάλων σείειν: παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίας χρωμένων· παρῆχται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλῶντων.

Πάντα κάλων: ἐπὶ τῶν μετὰ πάσης προθυμίας πραττόντων.

Πάντα λίθον κινεῖν: Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμός

² In marg. nota /

² γάμωι· Ζεύς· sine aliis punctis quae articuli finem indicent. Nota / in marg. Deinde nov. artic. Πανόπτης: πολ-

³ σκοπός (Accentum ut videtur delet. Imitatur Porsonus.)

* Inc. f. 92. c. 4.

ἔξεκασεν πριαμένωι τόπον ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ²²
 ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, εὐρεῖν χρυσόν· οἱ δὲ εἰρησθαι
 φασὶν ἀπὸ τῶν τοὺς παρκίλους θηρευόντων.

Πάντα ὀκτώ: οἱ μὲν Σησιχορον φασὶν ἐν Κατάνη τα-
 φῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Σησιχορείοις ²⁵
 πύλαις λεγομέναις· καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὰ
 κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμούς, καὶ ὀκτὼ γωνίας· οἱ δὲ
 ὅτι Ἀλήτης ² κατὰ χρησμόν τοὺς Κορινθίους συνοί· ⁽³⁷⁹⁾
 κίλων, ὀκτὼ φυλάς ἐποίησεν πόλιν καὶ ὀκταμερῆ
 τὴν πόλιν.

Παντάπασιν: ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ ὁλοσχερῶς σφόδρα. ⁵

Πανταχῆ: πάντα τρόπον· καὶ πανταχοῦ, ἐν παντί
 τόποι· καὶ πανταχοῦδ'· πανταχοῦ δὲ καὶ πάνταχοσε,
 εἰς πάντα τόπον.

Παντέλειον: ὁλόκληρον.

Παντευχίαν: πανοπλίαν. 10

Παντὶ σθένει: ὅλη ² δυνάμει.

Παντί τωι: παντί τινι.

Παντοδαπά: παντοῖα.

Παντοδαπώτερον: ³ συγκρίνοντες λέγουσιν.

Παντὸς μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ πάντως. 15

Πάντοσε: πανταχοῦ.

Πάνυ: λίαν.

Πάνυ σφόδρα: ἀνάκαλιν δ' οὐ λέγουσι σφόδρα πάνυ.

Πανύστατον: πάντων ἔσχατον.

Παμφάλυα: τὸν κομφόλυγα· Σάφρων. 20

Πανώλης: πανώλεθρος.

Πάξοι: νῆσοι κατ' Ἰταλίαν.

Παπάξουιν: πατέρα καλοῦσιν. ⁴

Πάπας: τοὺς πατέρας καλοῦσιν.

² ἄλιτης

³ -ότερον

² πάσι, sed ὅλη, statim supr.

⁴ παρὰ πρὸ πατέρα κ.

23* **Ήλικος:** αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες· μύσταξ δέ,
αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω.

Πάπποι: αἱ τῶν ἀκανθῶν ἐξανθήσεις.

(380) **Παπταίνειν:** ἔρευνᾶν.

Παρά: διά.

Παραβαλέσθαι: τὸ καύσασθαι καὶ ἀκαλλαγῆναι· ἡ δὲ
μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

(385) **Παραβάλλεσθαι:** τὸ ἐξακατῆσαι· Θουκυδίδης ἁ· οὕτως
καὶ Ὀμηρος· παραβλήδην· ἀγορεύων.

Παραβαλεῖς: παραθήσεις· ὁμοιώσεις· ἐπιφοιτήσεις.

* **Παραβάλοιτο:** ἀντὶ τοῦ παραπέμπαιτο· Λισχίνης κατὰ
Κτησιφῶντος.

10 **Παραβαλοῦ:** παύου· κυρίως δὲ παραβάλλειν λέγεται τὸ
παῦσαι τὴν κόπην τῆς εἰρεσίας.

Παραβάλλεσθαι: παρακαθῆσθαι· συνθέσθαι.

ο* **Παραβεβάσθαι τὰς σκοπιάς:** τὸ παθητικὸν τοῦ παρα-
βεβηκέναι, πάνυ ἀκολούθως· Θουκυδίδης.

15 **Παραβιβαῖσθαι:** παραβαίνεσθαι.

Παραβλέπειν: ὑποβλέπειν.

Παραβλήδην: ἀπατητικῶς· παραλογιστικῶς.

* **Παραβληθρόμενος:** συγκριθησόμενος· ὁμοιωθησόμενος.

20 **Παραβλῶπες:** παρορῶντες· στραβοί.

Παραβολή: πραγμάτων ὁμοιώσις.

Παράβολος: * * * *

Παραβύουσα: παρακαλύπτουσα.

* **Παράβυστον:** παρακτεκρυμμένον· † λάθραι γινόμενον.

25 **Παράβυστον:** οὕτως ἐκαλεῖτο τί τῶν παρὰ Ἀθηναίους
δικαστηρίων· ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἰά· ἐκαλεῖτο δὲ τις ἐν

τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος· ἧς

(881) μέμνηται καὶ Ἐπερίδης ἐν πωὶ κατὰ Παιτρούκλους· λέ-

* Inc. f. 95. c. 1.

* παρὰ αὐλίδην

* Desunt puncta; semiversus vacuus. † Inc. f. 95. c. 2.

γεσθαι δ' εἶκει ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι, παραπληρωμάτων.

Παραγγελλας * * * * *

Παραγωνίσας: ἀποστρέψας ἐκ τῶν ἀγωνίων ἀήσας.

Παραγνοίς: παρανοήσας.

Παραγγελλία: (ὄση ακουδὴ καὶ παραγγελλία) ² περὶ τοῦτον τὸν ἀγῶνα γέγονε καὶ Δισχίνης δὲ τρόπον τινα ¹⁰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Ἐπισηφώντος τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παράταξιν ὄση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηται τινὲς Δεινάρχος ἐν τῇ 15 κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει καὶ τὰς ἰδίᾳ παραγγελλίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.

Παραγραφή: δίκη λεγομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰσπυγῆμον εἶναι τὴν δίκην μηδὲ ἀγωνίσασθαι τὴν εὐθυδικίαν παρεγράφοντο δὲ διὰ τρόπων δ' διὰ προσώπων διὰ 20 χρόνων διὰ τόπων διὰ τρόπων.

Παραγράφεται: ἐξουθενεῖ παραιτεῖται ἀποβάλλεται.

Παραγραφή: οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινου καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορας, * ἀλλ' ἰδίως Ἰσρακράτης πα- 25 ραγραφῆς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπογραφῆς καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ ἀφ' οὗ ἀντέγραψαν τοῦτο δ' ἄν (882) εἶη, ἀφ' οὗ παρεθέμην ὁ δὲ Περικλῆς ἐκ τῶν κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησὶν ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὠρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅπερ ἔστι περιγεγραμμένου. 6

Παραγραφή: ὅτι ἂν λέγη τις, ὅτι τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ τὸ ἐγκλημά ἐστιν, εἰσῆλθῃ πρότερον εἰς δικαστήριον, καὶ γένηται περὶ αὐτοῦ γνώσις καὶ διὰ τοῦτο φησὶ.

¹ Desunt puncta; semiversus vacuus.

² iv. voces om.

³ Inc. τορσιν f. 95. d. 5.

μη δεῖν εἶπε περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν· μάλιτα
 10 δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς δικασταῖς· οἱ κλι-
 νάκις δικάζεισθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσιν·
 λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἅμα τοῖς δικασ-
 ταῖς παραδείκνυς, ὡς οὐ πάσαι δικάσαντες καὶ δικαίως,
 15 καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες· καὶ τοῦτο ἔστι πα-
 ραγραφή· καὶ ἐπ' ἐκλήθη· τῆ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν
 ᾤριστα παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἐνεστὶν αὐτὴν ὁ εἰ-
 ἀξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων
 δικῶν προστέτακται ἐκάστωι τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰ-
 20 ἀγειν τινὰ παραγράφουσιν οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς το-
 σοῦτον τὲ ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

Παράδειγμα· εἰκὼν· ἢ χαρακτηρ ἐννοίαν ἔχων αἰσθη-
 τοῦ πράγματος· ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ
 ἄλλο παραβολή· παράδειγμα μὲν γὰρ ἔστιν, ὅτ' ἂν
 25 ἀντιπαραθεῖ τις ὁμοιον ὁμοίω· οἷον; λογικῶι λογι-
 κόν·* παραβολή δὲ, ὅτ' ἂν ἀνόμοιον ἀνομοίω· οἷον,
 ἀλόγωι λογικόν· ἢ ἔμπαλιν.

(388) Παράδειξις· ὁμοιότης· δήλωσις,

Παράδεισος· τὸ ἐνεστώσ· σημαίνει δὲ οἷον τὸ ἐμπερικλι-
 τεῖσθαι τεθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν· ἰδὲ γὰρ πα-
 ράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχον-
 30 τος· καὶ χρωῖνται συνεχῶς οἱ κωμικοί, τιθέντες τὸν
 παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν· ἔστι τὲ τούτομα
 Περσικόν, καὶ λέγεται φαρδαιδί.

Παραδιαϊτῶσθαι· τὸ παρ' ἑτέρω τινὲ τρέφεισθαι.

Παρὰ δίκην· παρὰ τὸ δίκαιον.

10 Παράδοξον· ἀπροσδόκητον· θαυμαστόν.

Παραζηλῶν· παροξύνων· ζηλῶντων.

Παραθέουσι· παρατρέχουσιν.

Παραθήγειν· ἀκονᾶν· παροξύνειν.

* Inc. f. 93. c. 4.

- Παραθήκη:** Πλάτων Συμμαχία.¹
- Παραιρημάτων:** τῶν ἱματίων· Θουκυδίδης. 15
- Παρασαβάζειν:**² παραμαίνεσθαι· ἀπὸ τοῦ σαβοῦ· τοὺς γὰρ κατὰ τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας καλοῦσι σαβούς· καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν.
- Παραθῆζονται:** παρακονήσονται.
- Παραθρήσσιας:** παρίδης. 20
- Παραίξορυσόν:** Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς· ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδικῆς εἶδος τί· Εὐφρόνιος δὲ παροικιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἤκειν, ἢ ἀκαλλάττεσθαι.³
- Παραιρήσεται:** ἀφαιρήσεται. 25
- Παραιροῦνται:** ἀφαιροῦνται.
- Παρακαρής:** ὀλίγου.
- Παραίσιαι:** ἀπαίσιαι. (884)
- Παραιτεῖσθαι:** παρακαλεῖν· συγγνώμην αἰτεῖν.
- Παραιτητής:** παρακλήτωρ· ἀπελογούμενος.
- Παρακαταβολή:** πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος. 5
- Παρακαταβολὴ καὶ παρακαταβάλλειν:** οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν⁴ δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν· καὶ οἱ περὶ κληρὸν ἢ ἐπὶ κληρὸν πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργύριον τί κατετίθεσαν· καὶ τοῦτο ἔχρησεν αὐτοὺς στρέφειν, εἰ τὴν δίκην ἠήτηθειεν· ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων, δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο· Δημοσθένης μὲν τοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰσίας τινὸς δίκης φησί· καὶ μετὰ ταῦτα 15 προσκαλεῖται μὲν μετὰ τὴν δίκην πάλιν· ἐπειδὴ θάπτεον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.

¹ συμμαχίαν

² Semel λ

Photius Vol. II.

³ Παραίσιαι.

⁴ Inc. f. 94. c. 1.

Παρακαταθήκη: ἐπέχυρον.

Παρακατάστασις: ἀργύριον ἐν μιᾷ δραχμῇ ὑπὸ τῶν
20 ἰδίας δικαζομένων δίκας τοῖς διατηταῖς καταβαλλόμε-
μενον· ἔτι δὲ καὶ παρὰ τῶν ὑπομνημένων αὐτάς· κα-
τεβάλλετο δὲ καὶ τοῖς θεσμοθέταις ἐπὶ τισὶ γραφαῖς.

25 Παρακεκομμένος: ἐξεστηκώς· παράφρων· μαινόμενος.

Παρακελεύεται: προτρέπεται· διεγείρει.

Παρακείμεστοι: οἱ ἐκ παρακλήσεως καὶ παρακλήσεως
εὐλλαμβάνοντες καὶ οὐ στασιάζοντες.

(385) Παρακείμεστοι: οἱ σπουδασταί· ὁ γὰρ σπουδαστὴς τὸν
αὐστηρὸν καὶ σπουδαῖον οἰκεῖον δηλοῖ.

Παράκλησις: ἀντὶ τοῦ προτροπῆ· Ἰσοκράτης Παραίνε-
σεις· διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὐρόντες, ἀλλὰ πα-
6 ραίνεσιν γράψαντες· Λυκούργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως
ἐχρήσατο, λέγων· ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν, καὶ
χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακινούντα: ἐξιστάμενα.

Παράκλητος: ὡς ἡμεῖς, εἶρηκεν Λυκούργος.

10* Παρακοίτης: ἀνὴρ.

Παρακοῦν· παρανοεῖν καὶ παραφρονεῖν· κοῦν γὰρ καὶ
κοῦαν, τὸ φρονεῖν.

Παρακοῦναι· τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρέβειν.

Παρὰ κοφῶν ἀποπέριεν· κροισμία· ἐπὶ ἀνασθήτων.

15 Παρακροτούντες: παραθαρσύνοντες· παρορμῶντες.*

Παρακρούεται: ἀντὶ τοῦ ἐξακῆνασθαι· μετῆκται δὲ τούνο-
μα ἀπὸ τοῦ τοῦς ἰσάντας τί ἢ μετροῦντας κρούειν
τὰ μέτρα καὶ διασεῖν, ἕνεκα τοῦ πλεονεχεῖν.

Παρακεχόρδιεν·² ὡς παρημάρτηκεν· λέγουσιν Ἄττι-
20 ποι, καὶ παράχορδον.

* Inc. f. 94. o. 2.

² * recentioris; sed et principio ita fuisse liquet. Hunc
artic. om. Pers.

* παρορμούντες

- ηκεν

Παρακρούεσθαι: ἑξαπατήσθαι· ἦται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οὐ βίαι, ἀλλ' ἐξ ἐνέδρας παρακρούοντων χειρὶ ἢ ποδί.

Παρακρουδιχοίνικος: παρακρούμενος ἐν τῷ μετρεῖν· τὸ γὰρ ἀπατᾶν παρακρούεσθαι ἔλεγον· ὄθιν καὶ κρου- (386) σιμετρεῖν καὶ θυροκρουστεῖν.

Παραλέγειν: τὰς ὑπερχούσας ἐν ταῖς ὄφρῳσι τρίχας ἐκλέγειν.

Πάραλοι: οἳ τε ἐν τῇ νῆϊ τῇ παράλωι πλόοντες, καὶ οἱ 5 τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι πεδιάσαιοι καὶ διάκριοι· πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἣτις διηνεκῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρδαῖς ὑπηρετεῖ· ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρα- 10 τηγὰν ἠβούλοντο, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ παράλωι ἐχρῶντο· λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία· ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς· Ἀντιγονίς τε καὶ Δημητριάς.²

* Παραλογισμός: ἀπάτη λογισμοῦ.

15

Παραλογιστής: ἀπατεῶν.

Παράλογον: λέγουσιν ἀρσενικῶς οἳ τε ἄλλοι καὶ μάλιστα Θουκυδίδης· τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἂν τις προσδοκῆσειεν· οἷον, τοῦ πολέμου τῶν παράλογον· καὶ, ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος.

20

Παράλογος: τὸ ἀνέλπιστον· τὸ παρὰ προσδοκίαν.

Παράλιον: ἡρώϊον Παράλου τινὸς ἥρωος,² ἀφ' οὗ τάχα καὶ ἡ πάραλος ναῦς.

Πάραλος: ἱερὰ τριήρης, ὥσπερ καὶ ἡ Σαλαμινία· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τριήρεις β'· Ἀντιγονίς καὶ Δημητριάς· 25 ἔτι δὲ καὶ Ἀμμωνιάς· ἀλλ' ἡ μὲν πάραλος ἐπέμπετο πρὸς τὰς Θεωρίας· εἰς τε Δῆλον φημί καὶ Ὀλυμπίαν· ἡ δὲ Σαλαμινία πρὸς τὸ μεταπέμπεσθαι τοὺς ἐξ αὐτῆς (387)

² ἀντιγόνης — δημητριάς et sic mox, sed ἀμμωνιάς

* Inc. f. 94. c. 5.

² ἡρώϊου

Ἀττικὸς ἀδικεῖν δοκοῦντας· ἐπολέμων δὲ ὅμως καὶ αὐταὶ αἱ τρήρεις.

Πάραλος: ναῦς ἱερά· θεωρίς· ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλαμῖνα.

Παράλλαξον: ἀρέλθε.

Παραλοῦμαι: παροιμιακῶς· εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλοῦειν τοὺς πένητας· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρωι· Ἀλλὰ πάντας χρῆ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἔαν συνέισιέναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μὴδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Πάραλος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τρηρῶν, ἀπό τινος ἤρωος¹ τούνομα λαβοῦσα· πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐταῖς· οὐ καὶ* διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν, τέσσαράς τε² ὀβολοὺς ἐλάμβανον· καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμμενον, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως.

Παράλληλον: ὅμοιον· ἀκόλουθον· ἐγγὺς ἀλλήλων· ἐξ ἔσου.

Παραλουργίς: παράβαφος.

Παραμείψας: παραλλάξας.

Παραμπυκίζεται: παραπλέκεται τὰς τρίχας.

Παραμυθῆσαι: συμβουλευσαι· καὶ παραμυθήσασθαι ὡσαύτως.³

(888) Παραπαίων: ληρῶν.

Παραπέτασμα: τὸ προκάλυμμα κυρίως τῶν πορνῶν· ὃ προβάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ὀραῖσθαι τοὺς εἰσιόντας· ἔχει δὲ καὶ ἄλλα σημαινόμενα ἢ λέξις.

Παραπεπτωκός: ἀπὲρ τοῦ ὑποπεπτωκός· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

¹ Sic

² τέσσαρές

* Inc. f. 94. c. 4.

³ ὡς αὐτως

Παραπέτασμα: παρακάλυμμα· παράπλωμα.

Παράπηγμα: κανόνα· και εἶδος τί ὄργάνου ἀστρονομικοῦ. 10

Παραπλαγιάσας: πλασάμενος.

Παράπηχυν: ἱμάτιον τὸ παρ' ἐκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν· τοῦτο δὲ και πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλωι τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον.

Παραπλέξαι: ἐμπλέξαι. 15

Παραπλήξ: μαινόμενος· παράφρων· τὰς φρένας βλαμμένος.

Παραπλήγας πέτρας: παραλλας· πλησσομένης ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Παραπληξιά: μανία. 20

Παρά πόδας: εὐθέως· ἢ ἐγγύς· ἢ πλησίον.

Παραπτερυγίσειν: κολακεύειν· ἀπὸ τῶν ἀλεκτρούωναν.

Παραρρητοῖς: παρηγορικῶς λόγοις· παραμυθήμασιν· ὑποθήκαις· οἱ δὲ συμβόλοις. 25

* **Παναρμόνιον:** ὄργανον μουσικόν· Ἄλεξις· — ἐν ωὶ Τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν.

Παράρμυμα ποδός: τὰ ὑποδήματα τὰ ὀνόματα ταύς(389) πόδας.

Παράρμματα: δέριες· σκεπάσματα.

Παραρῶμεν: παρακέσωμεν.

Παράσαγγης: εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὃ ἐστὶ σταδίας τριάκοντα.

Παρασημαίνει: δηλοῖ· χαράττει.

Παράσημος: ἀδόκιμος.

Παράσημος ῥήτωρ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ¹⁰ καλοῦσι παράσημα οἱ τοιοῦτοι χαράττεται ὑπὸ τῶν

* Inc. Παναρμόνιον (sic) f. 95. c. 1. Voluit Παναρμόνιον. Tum παναρμόνιον, ut hic; et ε. τ. sine accentibus.

ἀργυραμοιβῶν σημείωι² τιτί, ὃ τὴν φανυλότητα δηλοῦ
ἐπειδὴ παρατετύπωται καὶ παρακεχάρῃται.

15 Παράσημος ῥήτωρ: ὁ φαῦλος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν το-
μισμάτων τούτων γὰρ τὰ φαῦλα παράσημα λέγεται.

Παράσιτοι: οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου ἐκλογὴν αἰρούμενοι.³
κεῖται ἢ λέξις ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ.

20 Παρασεῖσαι τὰς χεῖρας: τὸ ἐν τῷ τρέχειν γινόμενον.

Παρασκῆνια: αἱ εἰσοδοὶ αἱ εἰς τὴν σκηνήν.

Παρασκῆνια: ἔστικε παρασκῆνια καλεῖσθαι ὃ³ παρὰ τὴν
σκηνὴν ὑποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα πα-
25 ρασκεναῖς ὃ δὲ Αἰδυμος τὰς ἐκατέρωθεν τῆς ὀρχή-
στρας εἰσόδους οὕτως φησὶ καλεῖσθαι.

(390) Παράστασις: στάσις παρὰ τινα ἄτιμος γίνεται δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.⁴

Παράστασις: τούνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσι· ἔστι δὲ
δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς
5 ἰδίας δίκας· Μένανδρος Μισογύνῃ·* — ἔλκει δὲ γραμ-
ματίδιον Ἐκέισε δίδυρον καὶ παράστασις μία Δραχμῆ
Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων Πολιτείᾳ περὶ τῶν Θεσ-
μῶδετῶν λέγων φησὶν· εἰσὶ δὲ γράφαί πρὸς αὐτοὺς,
10 ὧν παράστασις τίθεται ξενίας καὶ δωροξενίας· ἂν τις
δῶρα δοὺς ἀποσύγοι τὴν ξενίαν· καὶ ψευδεγγραφῆς
καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλευσεως καὶ (ἀγγρα)φίου⁵ καὶ
μοιχείας· Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ Νο-
μοθεσίας τοὺς διαιτητὰς φησὶ λαμβάνειν τὰς δραχμάς·
15 μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν⁶ παράστασιν ἐκάλουν·
ἐτέραν δὲ κατὰ ὑπόμοσιαν⁷ ἐκάστην.

² ὑπο τ. α. χαρακτητεται σημειωι

³ αἰρούμενοι (sic) ὃ

⁴ χρεῶ- (ο statim) * Inc. f. 95. o. 2.

⁵ Pro ἀγγρα iv. vel v. litt. spatium.

⁶ ἣν - σίου

Παράσιος: ² ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος, δῆλον· φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήγορος· Ἐφῆσιον δὲ τὸ γένος.

Παράσιτος: πωσοστράκιος. 20

Παρασπιστής: παρεστὼς ἀπλήτης.

Παράστασις: ἡ διδομένη δραχμὴ ὑπὲρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην· Ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν παράστασιν.

Παρασπονδήσας: παραβάς τὰς ἀσπονδίας. 25

Παρασπονδοῦμαι, παραβαίνωμαι.

Παραστησάμενος: παραλαβὴν ἔλκων καταστρεφάμενος. (391)

Παρασταδόν: παραστατικῶς· κατὰ τράπον· κατὰ τὸ δέον.

Παραστάται: οἷον οἱ παριστάμενοι ἢ ὑπηρετοῦντες τοῖς ὕδασι, τοῦτέστι τοῖς βασιλευσιν.

Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν: Πολιτείας ἡ· ² ἀντι

τοῦ καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν· τὸ μὲν γὰρ ἔγ-

κλήμα ἀνταμοσία ³ καλεῖται· ὃ δὲ ἔγκαλῶν, γράψας

τὸ ὄνομα εἰς περὶ ἀλλοῦ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον ⁴ 10 μεθ' ὑπέρτου τοῦ ἐγκαλουμένου ἐπιδέδωσιν.

Παρά σφίσι: ⁴ παρ' αὐτοῖς.

Παρασχεδόν: παραυτίκα.

Παραταχθεῖς: παρ' αὐτὸν ταχθεῖς. 15

Παρατέθηματι ἠκούημαι.

Παρατηνεῖς: ¹ ἀπολεῖς· ἐκὶ πλέον παραλύσεις.

Παρατηρημάτων: ἐπιτηρήσεων· κληθόνισμων· καὶ ἀπατηρήσεων καὶ οἰωνοσκοπιῶν καὶ μαντείων.

Παρατίλτρια: οὐ δρωπακίστρια· καὶ κρατιλλόμενος, ἀποτιτούμενος.

¹ q semel.

² N

³ -μοσία

⁴ Inc. f, 95. e. 5.

⁴ σφίσι G. Accent. om. Porsonas.

¹ Παρατηνεῖς (sic).

Παρά τούτου: ἀντί τοῦ ἀπό τούτου· καὶ παρὰ ταῦτον,
ἀντι τοῦ πρὸς τοῦτον· οὕτως πανταχοῦ Ἄρριανός·

25 Παρατρύζει: παραφρονεῖ· εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων,
(392) ὅτ' ἂν τοῖς οἰκειοῖς νεοττοῖς γοερά ἐπιφωνοῦσιν.

Παρατεῖναι: τὸ ἐπιστρέφαι καὶ ἀπολέσαι· ὁ κωμικός ἐκ
Εὐβοίας· Οἶδ'·² ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρατάθη καὶ Πα-
5 ρικλέους.

Παραυδήσας: παραμυθησάμενος.

Παραύλια: πρόσχωρα.

Παραυτίκα: ἔγγιόν τι τοῦ αὐτίκα σημαίνει· καὶ ὑπο-
γυώτερον· Θουκυδίδης· εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα μὴ
10 ἐθέλοι ζυμμαχεῖν.

Παραφέρων: παράγων.

Πάράφορος: ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφι-
ρόμενος.

Παραφρυκτωρεῖν: τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσήμων
15 χρῆσθαι· τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων·
βλάβῃ δὲ τῶν φίλων· ὡς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκειῷ
λόγῳ² ἐχρήσατο.

Παραχαράκτης: διαστροφεύς.

Παραχειμάζοντι: Δημοσθένης· καὶ παρεχειμάσεν Ἰτα-
20 ρίδης.

Παραχρᾶται³ πολύ: σφοδρῶς συνουσιάζει·^{*} ἀπολύτως
μίγνυται· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου πράγματος ὅ⁴
ἐκ περιουσίας γίνεται.

Παραχορδίζειν: διαφωνεῖν· ἀμαρτάνειν.

25 Παραυχενξίων: παρακρυσίων.

Παρέγγραπτον: νόθον.

(393) Παρεγγεγραμμένος: ὁ μὴ ἀστός.

¹ οἱ θ' — ἡμῶν

² λόγων (ων compendio)

³ Παραχρᾶται: πολύ σ.

^{*} Inc. σιάζει f. 95. c. 4.

⁴ ὁ οἴκ.

Παρεγγήησεν: καὶ παρεγγυηθέντος· παρεγγήησεν μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν· Ἰσαῖος· καὶ παρεγγυηθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος· ὁ αὐτός·

Παρεγγράπτους: ξένους· νόθους· 5

Παρεγγυαῖ: παραδίδωσι· παραγγέλλει· παραιεῖ· παρακατατίθεται·

Παρεγγυήσαντος: παρασχόντος·

Παρεγγυῶν: παραινωῶν· διαβεβαιούμενος·

Παρίδρος: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ φησὶ· λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους, ὃ, τε ἄρχων· καὶ ὁ καλέμαρχος· ὄνο ἐκάτερος,¹ οὓς ἂν βούληται· καὶ αὐτοὶ δοκιμαζόμενοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν· καὶ εὐθύνας² δίδόασιν ἐπ' αὐτῶν παρεδρεύασιν· ἕτα δὲ ἡ λέξις συνήθησεν· οὐ τοῖς φήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς·

Παρεθείς: παραλυθείς·

Παρεθέντος: ἐκλυθέντος·

Παρεῖαι ὄφεις: ὀνομάζονται τινὲς ὄφεις οὕτως, παρὰ τὸ παρεῖας μείζους ἔχειν· ὁ δὲ Ἰππερίδης ἐκ τῆς κατὰ Δημόδοκον εἶναι δὲ τοὺς φήτορος ὁμοίους³ τοῖς ὄφει· τοῖς τε γὰρ ὄφει μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας· τῶν δὲ ὄφειων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν· τοὺς δὲ παρεῖας, αὐτοὺς τοὺς ἔχεις⁴ κατα- 25 σάθειν·

Παρεῖαι ὄφεις: ὄφεις παρεῖας ἔχοντες μεγάλας ἰεροὺς οὐ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ὄφεις ἀδι- (894) κοῦντες·

Παρεῖται: παρηγεῖτο·

¹ ἐκατέρους

² εὐθύνας (εἰς comprehend.)

³ ὁμοίως

⁴ ὄφεις, sed statim ἔχεις in marg.

⁵ Παρεῖται: παρηγεῖτο statim mut. in Παρεῖται: παρηγεῖται.

Παρεύομαι: παρατιθῆμαι.

6* Παρεικάθη: παρέλθη.

Παρεία: γνάθος· και μέρος τῆς νεώς.

Παρήκοντα: ¹ παρατείνοντα· ὡς δὴκοντα, ἐλαττωμένα.

Παρεικότος: παραλελυμένου.

10 Παρειμένον: κεχαινωμένον.

Παρειμένος: παρεωραμένος.

Πάρεμι: παρελεύσομαι.

Παρίκη: παραπίσει.

Παρεικών: παραινήσας.

15 Παρίς: ἰθάλας· ἀφείξ.

Παρίσακτον: ἄλλοτριον.

Πάρεισι: παρελεύσεται.

Παρείσεται: παραιτήσεται.

Πάρεισι: παραρρηθήσεται. ²

20 Παρεισκρίνει: παρεισέρχεται· παρεισβάλλει. ³

Παρεῖτε: παραγίνεσθαι.

Παρ' ἑκάστα: ἐκάστοτε.

[Παρ' ἐκῆτερον μέρος ἔχον· κορφήραι: ταῦτο μὲν· καὶ κάρυρες καλεῦσι· τὸ δὲ κύκλω τὴν κορφήραν ἔχον,

25 ἔγκυλλον.]

(396) Παρεκβατικῶς: συντόμως.

Παρεκόπτου: ἠράνιζες· ἀπὸ τῶν τὰς πτέρυγας παρακοπτομένων ὀρνέων.

(Παρεκώτει: ἀφρίζετο.

6 Παρέλαβεν τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν, σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πεταῖάνην φοροῦσαν.

* Inc. f. 96i. c. 1. Παρεικάθη: παρέλθη.

¹ Παρίκοντα, sed η statim supr.

² παρερρηθήσεται ³ παρείς: ter disjunctit.

Παρελαχάνιζες: παρέφρασεῖς τι καὶ μετεῖχες.

Παρελθεῖν: ἀντὶ τοῦ νικήσαι· Δημοσθένους ἐν τῇ τοῦ ἵπέρ Κτησιφῶντος. 10

Παρέλεξας: τὰς ὑπερεχούσας τρίχας ἐν ταῖς ὀφρῦσιν εἰσάσασιν ἐκλέγειν· ἐνιοὶ δὲ ἐκσύρουσι τὴν τοιαύτην θεραπείαν γίνεσθαι.

Παρελθῶν: ἀντὶ τοῦ εἰσελθῶν.

Παρέλκον: περιττὸν ἢ παρατεῖνον. 15

Παρέλκεσις: ὑπέρθεσις.

Παρελογίσασθε: ἠπάτησατε.

Παρέλυσαν: ἀπήλλαξαν μετέστησαν· Θουκυδίδης τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.

Παρεμβalόντων: κυκλωσάντων. 20

Παρεμβολή: σκηνή· κάστρον· στρατόπεδον.

* Παρέμφασις: παραίνεσις· συμβουλή.

Παρενδάτη: παρεντεθη.

Παρενθήκη: ἐπὶ τῶν παρεργαζομένων τεχνιτῶν.

Παρεξερωσίαν: τὸ ἐξω τῶν ξεροσύντων· ἐν δ' Θουκυ- 25
δίδης.

Παρεξηλυμένον καὶ κατατετριμμένον: τὸ ἀμυδρόν· ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν αὐλῶν τῶν κατατετριμμένων· Ἀριστοφάνης· Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς καὶ (396) παρεξηλυμένους.

Παρενείρει: παρεμβάλλει· ἤγουν λέγει.

Παρεπλεξάμην: παρέπλεξα τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ ἐμπλέκειν. 6

Παρέπτη: παρήλθεν.

Πάρεργος: ὀλίγωρος· καὶ παρέργως, ὀλιγώρως.

Παρέρχεται: ὑπερβάλλει.

Πάρες: ὑποχώρησον.

Πάρεςις: νέκρωσις. 10

· Sic.

* Inc. f. 96. c. 2.

Πάρεστιν: ἐκ παντός δυνατόν ἐστιν.

Παρέσφηλαν: παρεσφάλη· ἀπερρώγη.

Παρετέον: σωπητέον· παραληπτέον.

Παρευδοκιμησάσης: νικησάσης· ἦτοι εἰς δόξαν ὑπερ-
15 βίας.

Παρευθύνει: παραφέρει· βιάζεται.

Παρευνηθείς: παρακοιμηθείς.

Παρηβηκῶς: γεγηρακῶς.

Παρηβῆσαι: παρακμάσαι.

20 Παρηγορίας: συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως.

Παρήκαμεν: ἐπέμψαμεν ἢ ἀφήκαμεν.

Παρήλασεν: ὑπερήλασεν² ἦτοι ἐνίκησεν.

Παρήν: παρήμην.³

Παρήσθα: παρήν.³

25 Παρήσθω: παράσχω.

(397) Παρθένιος: ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γεννώ-
μενος.⁴

Παρθένιοι: οἱ γεννώμενοι παρθένω πρὸ τοῦ γήμασθαι.

ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες· παρὰ δὲ

5 Γοργίαι παρθένος ἐπὶ παντός ἀμετόχαν τέταται· κα-
λοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως, καὶ ἄφθοροι.

Παρθέναι: τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ
ἐτίμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ· πρεσβυτάτη* μὲν

10 Πρωτογένεια· δευτέρα δὲ Πανδώρα· τρίτη Πρόκρις·
τετάρτη Κρέουσα· πέμπτη Ὠραίδυια· ἕκτη Χθονία·
τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἐ-
αυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς⁵ ἐλλοῦσης

² η ex em. statim facta pro ε.

³ παρ' ἡμῖν.

⁴ An παρήν pro novó articulo habuerit scriba, non li-
quet. Junge, Παρήν: παρήμην· παρήσθα· παρήν.

⁵ γενναῖος

* Inc. σβυτατη f. 96. c. 3.

⁵ στρατίας

ἐκ Βοιωτίας ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν ταῖς Τακίνθαι κα-
λουμένοι πάγωι ὑπὲρ τῶν Σφενδοσίων· διὸ καὶ οὕτως¹⁵
καλοῦνται καρθένοι Τακινθίδες· καθάπερ μαρτυραὶ
Φανόδημος ἐν τῇ ἑ' Αἰθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς
αὐτῶν· καὶ Φρύνιχος Μοινοτρόποι.

Παρθενοπικας: ὁ τὰς καρθένους ἀπατῶν.

Παρίαμβοι: καὶ παριαμβίδες καὶ ἴαμβοι· καθαρωδικοί²⁰
νόμοι, οἳ προσήλουν.

Παριμένους: παρερχομένους.

Παρίεται: παραλύεται.

Παρίεμαι: παραιτοῦμαι.

Παριλλάλουσαν: παραβλέπουσαν.

25

Παρικπέυσαντες: παραδραμόντες.

Παρ' ἵππον καὶ κόρην: τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλού-
μενος· ἐπειδὴ τις τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν,¹ Ἴππο-(398)
μάνης τούνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν, τὴν
θυγατέρα καθείρξεν ἐν χωρίῳ τινι μεθ' ἵππου μαι-
νομένου, διότι λαθραῖω μίξει τὴν καρθενίαν αὐτῆς
ἐλυμήνατο· καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βορὰν² ἐποίησατο·⁵
ἀφ' οὗ ἀρίππος³ καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος
ὑπέστη, καλεῖται.

Παρίσθι: παραγίνου·⁴ παρατύγχανε· Ἐρμιακὸς Δημό-
ταις.

Παρίσθμια: τὰ περὶ τὸν φάρυγα.

10

Πάρνης: τὸ ὄρος θηλυκῶς· Ἐς τὴν⁵ Πάρνηξ ὄργισθεῖ-
σαι φρουδαὶ κατὰ τὸν Λυκάβηττον· Ἀριστοφάνης Νε-
φέλαις καὶ ἑξῆς.

Παρνησός: ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

¹ κοδριδῶν

² βοῶν

³ παρίππος (sic)

⁴ παράπνου

⁵ θηλυκῶς ἔστιν — φρουδε.

15* *Πάρνοκες*: ἀτιτῆλαβοι· οἱ δὲ τὰς Κυρίας ἀκρίδας οὕτως ἀπέδωσαν.

Πάρνοψ: εἶδος ἀκρίδος.

Πάρνοθεν: ἔμπροσθεν.

20 *Παροιμία*: λόγος ὠφέλιμος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός.

Παροιμίας: ὕβρεις.

Πάροινος: μέθυσοσ.

Παροισθέντι: παρενεχθέντι.

Παροιστρῶσα: ἐξεστηκυῖα· ἐρεθίζουσα.

25 *Παροιστρῶσι*: παρακαθίσωσι θυμῶϊ.

Παρό: διό.

(399) *Παροκλάζων*: γονατίζων.

Παροκωχή: παροχή παρὰ Θουκυδίδη· ὡς ἡ ἀνοκωχή καὶ διοκωχή.²

Παρολκή: ὑπέρθεσις.

5 *Παρομαρτεῖ*: παρακολουθεῖ.

Παρ' ὄντινα οὖν: παρὰ πάντα.

Παρόν: ἔξόν· δυνατόν· δέον.

Παρορμαῖ: διεγείρει· παροξύνει.

Πάρος: χρονικῶς καὶ τοπικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.

10 *Παρ' οὐδέν*: εὐκολον· εἰς οὐδέν.

Παρουσία: ἀντὶ τοῦ περιουσία· ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου· ἡ οὐσία· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως· καὶ Κράτης· Ἐχοντες εὐπαθῆ² βίον, Παρουσίαν τε χρημάτων.

15 *Παροχεύει*: παραπλαγιάζει· ἢ ἀπὸ ἐτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει· ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ.

Παροχετεύοντες: μεταφέροντες.

* Inc. f. 96. c. 4.

¹ ἀνακωχή καὶ διακωχή

² ἀπαθῆ, et primo περιουσίαν

Παροχλίσουσι: μετακινούσιν.

Παροχήσομαι: πάροχος ἔσομαι.

Πάροχος: ὁ παροχούμενος ἐκ τρίτων τῷ νυμφίῳ καὶ 20
τῇ νύμφῃ ἐπὶ τῆς ἀμάξης.

Παροψιάς: (σκευὴ ὑπηρετικὰ τραπέζης).²

Παροψίς: ἐμβάφιον· ὄξυβάφιον.

Παροψίς: οὐ τὸ ἀγγεῖον, ἀλλὰ καὶ ὄψον καὶ μακα
κίαι.³ 25

Παρουσία: λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψι-(400)
λείας· ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος * Φάωνι· — ὡς καὶ
κῦν ἔχομεν παρουσίας· καὶ πολὺ ἐστὶν ἐπὶ τούτου
καρ' αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται, ὡς 5
καὶ ἐν τοῖς Νότοις Σοφοκλέους· — τὴν παρουσίαν
τῶν ἐγγὺς ὄντων· Θουκυδίδης ἐν τῇ α'. Βυζάντιον
γὰρ ἐλὼν τῇ προτέρῃ παρουσίᾳ· τούτῳ³ γὰρ τὸ ἐν-
αντίον σημαίνει ἢ ἀπουσία.

Παρησία: ἐξουσία· ἄδεια.

Παρησίας: ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας· Ἰσο-10
κράτης Βουσίριδι.

Παρυφή: ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία.

Παρύφωσ * * * *

Παρῶ: ἀφῶ· συγχωρῶ.

Παρῶαι: ἵπποι μεταξὺ τεφροῦ καὶ πυρροῦ⁴ χρώματος. 15

Παρωδούμενος: λεγόμενος.

Παρωθοῦντες: ἐκβάλλοντες.

Παρῶμαι: ἐν ὑπεροψίᾳ εἰμί· Μένανδρος Ἠνιόχαι.⁵

Παρώνυμον: ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον. 20

¹ Pro explicatione, par fere spatium. Nota / in m.

² Sic. Nota / in m.

* Inc. φωνι· ὄς, (sic) f. 97. c. 1.

³ τεῦτο ⁴ Lacuna: nota / in m.

⁵ πυροῦ ⁵ ἠνιόχαι

Παρώπια καὶ ἀντήλια· τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἱκκῶν
 δερμάτια.

Παρώπτο: παρεωράτο.

Παρώσας: παρεκβαλών.

25 Παρώτρυναν: παρώξυναν.²

(401) Παρώχετο: παρήρχετο.

Πάσασθαι: γεύσασθαι.

Πάση τέχνη: ἐκ παντός τρόπου· Ἀριστοφάνης Λυσι-
 στρατή· Σὺ δ' ἦν σχολάσης πάση τέχνη πρὸς ἐσ-
 5 πέραν Ἑλθῶν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.

Πασῖνος: ὄνομα κύριον.

Πασίων: ὄνομα τραπέζιτου.

Πασπάλη: τὸ τυχόν· οἱ δὲ κέγχρον· οἱ δὲ τὰ κέγχρινα
 10 ἄλευρα· Ἰππώναξ· — πασπαληφάγον⁴ γρόμφιν.

Πασπακίωι: πασσάλωι.

Πανσυδή: μετὰ πάσης ὀρμῆς· πανστρατιαῖ·* ὁμοθυ-
 μαδόν.

Πασσυδέ: παντελῶς· ὁ Θουκυδίδης ἢ μὴ⁵ οὕτως τε
 15 πασσυδὶ διεφθάρθαι· ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γρά-
 φουσι πασσυδέ· ἔστι καὶ ἐν Λυτομόλοις Φερεκράτους.⁶

Παστά: ἔθνος ἀλφίτοις μεμιγμένον.

Παστοφορεῖον: τὸ φέρον τὸν παστόν.

20 Πάσσους: ? παχυτέρους.

Πασχητιᾶ: πάσχειν θέλει.

Πάταγος: ψόφος.

Πατάγια: τὰ ἐκπέταλα καὶ τὰ ἀναπεπταμένα⁸ λοπάδια·
 25 οἱ δὲ πολλοὶ διαστρέφουσιν ὡς Ῥωμαϊκὸν τὸ ὄνομα.

¹ ἀντήλια

² οὐδ'

³ Inc. τιᾶ f. 97. c. 2.

⁴ φερεκράτου

⁵ ἀναπεπ.

⁶ παρώξυναν

⁷ πασπάλιν φαγῶν

⁸ θ. ἢ μὴ

⁹ Accent. om.

- Πατάσσει: πλήττει. (402)
- Πάταχνα: ποτήρια φιαλοειδῆ ἐκπέταλα.
- Πατεκίων: ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρῦχου.
- Πάτορες: κτήτορες.
- Πατάγημα: ἀκτίλαλος καὶ πανοῦργος· Μένανδρος· Οἶον⁵
πατάγημ' ἦκεις.
- Πάτος: ὁδός.
- Πατραλοίας: πατρῶν τύπτης.
- Πάτρης: ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γέννησις.
- Πατρίληκτος: ἡ οὐσία ἡ πατρικὴ· καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς¹⁰
εἰλημμένη κλήρωσι.
- Πατριώτης: ὁ βύρβαρος λέγεται τῷ βαρβάρῳ καὶ οὐ
πολίτης.
- Πατριῶται: οἱ δοῦλοι τῶν Ἑλλήνων· πολίται δὲ οἱ
ἐλεύθεροι· οἱ δὲ τοὺς βαρβάρους πατριώτας. 15
- Πατριαί: χῶραι· φυλαί· τοπαρχίαι.
- Πατρονομούμενοι: οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδε-
δομένους νόμους τηροῦντες.
- Πατρούχου παρθένου: τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου· ἣ
προσῆκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.² 20
- Πατρῶζοντα: τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.
- Πατρῶων· πατρίων· καὶ πατρικῶν: πατρῶια λέγουσιν
οἱ παλαιοί, ὅτ' ἂν αὐτοῖς ὁ λόγος ἦ περὶ χρημάτων
ἢ τόπων· οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα· πάτρια²⁵
δὲ, τὰ ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα· καὶ * τὰ μυστήρια· καὶ
τὰς ἐορτάς, ὡς Ἀντιφῶν· πατρικῶν δὲ, ὅτ' ἂν περὶ (403)
προσώπων ποιοῦνται τὸν λόγον, ὡς Δισχίνης ἐν τῷ
κατὰ Κτησιφῶντος.
- Πατταλεῦσαι: προσπῆξαι.³

¹ τῶν om.

² v. postea add.

* Inc. f. 97. c. 3.

³ προσπῆξαι Porsonus, forma τοῦ ἢ deceptus.

Παῦ: τὸ παῦσαι λέγουσι μονοσυλλάβως.

5 Παῦλα: ἀνάπαυσις.

Παυσικάπη: μηχανήμα τροχῶϊ ἐμφορές· δι' οὗ τὸν τράχλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθλεῖν καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

10 Παφλάζοντα: ἠχοῦντα· ἀναζέοντα.

Παχεῖς: Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι εὐνήθως.

Πάχνη: δρόσος πεπηγυῖα· κρύσταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύψους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός.

Παχνουμένης: ἀνωμένης.

15 Παχνοῦται: πήσεται· πήγνυται· λυπεῖται.

Παχύνοοι: παχύνοες· ἀνόητοι.

Παχύτερον: ἀμβλύτερον· οὐκ ἀκριβές.

Πεδία¹ καὶ πρόβατα: τόπος Ἀθήνησιν ἰδίως οὕτως ὀνομάζεται, ἐν ᾧ πρόβατα ἐγένετο καλὰ νεμόμενά.

20 Πεδίων: ἀπλῶς μὲν τὴν γῆν σημαίνει τὴν ὁμαλήν· σημαίνει δὲ καὶ τόπον τιὰ Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον.

Πεδοικουδης: μετοικουδης.

25 Πέδαι: δεσμά.

Πεδιὰ: μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ (404) τοῦ συμβεβηκότος· εἶχεν καὶ προβάτων νομάς· ἔστι τὸ ὄνομα παρά τε Λυσίαι καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσιν.

Πέδιλα: ὑποδήματα.

Πεδῆται: πεπεδημένοι· συνδεδεμένοι.

5 Πέδον: γῆ· ἔδαφος.

Πεδότριψ: ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς· καὶ πέδων ὁ αὐτὸς, καὶ ὀπιπέδων.

Πέδουρος:² μετέωρος.

10 Πεζέταιροι: οἱ ἀπὸ ἰσραηλικῶν ἔργων ἑταῖροι καὶ φίλοι

¹ Παιδιά

² Accusat. om.

φεγονότες· Δημοσθένης δὲ τοὺς περὶ τὸ σῶμα τοῦ Φιλίππου * φρουροὺς οὕτως ὀνομάζει· οἳ ἦσαν καὶ πιστοὶ καὶ ἰσχυροί· ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ λέγεται² τῶν πεζῶν, αἱ εἰσι τῶν ἱματίων ωἰαί· ἐπεὶ ἔξωθεν εἰσὶν αὐταὶ περὶ τὰ ἱμάτια κατεσκευασμέναι. 15

Πεζᾶς μόσχους· ἀντὶ τοῦ ἑταίρας· ἐλέγοντο γὰρ τινες οὕτως ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ· τὰς χωρὶς ὀργάνων· Κάνθαρος² Συμμαχία· — αὐλητρίδα πεζήν· καὶ Εὐπολις Κόλαξι.

Πεζίδα· τὴν ὄαν τοῦ ἱματίου· Ἀριστοφάνης Σκηναῶς²⁰ καταλαμβανούσαις· καὶ τὴν ἀργυρόπεζαν τινὲς οὕτως εἰρησθαι.

Πεζῆ· τὸ τοῖς ποσὶν ἐλθεῖν λέγουσιν· καὶ πεζῆ φράσαι, τὸ ἄνευ μελῶν· Παῦσαι μελωιδουῶς,³ ἀλλὰ πεζῆ μοι²⁵ φράσον, ὁ Κωμικός· τὰς ἑταίρας τὰς μὴ μουσικὰς, (405) ἀλλ' ἄνευ ὀργάνων καὶ ψιλὰς πεζᾶς καλοῦσιν.

Πεζα· τὸ ἄκρον· ἢ τὸ ἀποληγόν τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς ὄαν λέγομεν· πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τριβεσθαι, δέρμα προβάτων προσέεραπτον. 5

Πεζέταιροι· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Ἀναξιμένης δὲ ἐν ἁ Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων⁴ φησὶν· ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συναθίσας, ἑταίρους προσηγόρευεν· τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς πε-10 ζοὺς εἰς λόχοὺς καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελών, πεζεταίρους ὠνόμασεν· ὅπως ἐκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας, προθυμότεοι⁵ διατελῶσιν ὄντες.

Πεζολόγος· συγγραφεὺς.

* Inc. f. 97. c. 4.

¹ λέγεται i. e. λέγονται

² κάνθαροι

³ μὲν ωιδουῶς

⁴ λέγει

⁵ -ρίας προθυμότεα

15 Πεζοφοροῦσιν: ἤτοι πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων ἢ σοῖς ποδήρεσιν.

Πεζῶ γόωι: ἄνευ αὐλοῦ ἢ λύρας· ὡς καὶ πεζαὶ ἑταῖραι, αἰ χωρὶς ὀργάνων μισθαροῦσαι.

Πείραχ: τὸ πειράζειν ἐπὶ φθοραὶ* καὶ συνουσίαι. Μέ-
20 νανδρος.

Πειρατῶν: καταποντιστῶν· κατὰ θάλασσαν ληστῶν.

Πειρῶντα: πειράζοντα διὰ λόγων.

Πείρινθα: τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ
25 κομιζόμενον.

(406) Πείσματα: τὰ ἀγκύρεια²· σχοινία παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.

Πεισόμενον: παθεῖν μέλλοντα.

Πείσων: εἰς τῶν παρὰ Ἀθηναίους τριάκοντα τυραννη-
5 σάντων.

Πείσονται: πάθωσιν.

Πεκτούμενος: τιλλόμενος,

Πέκτειν: ³ κείρειν πρόβατον.

10 Πελαγίζειν: Ἐπερίδης· τὸ ἀπὸ πελάγους περαιουῦσθαι.

Πελάζειν: πλησιάζειν· ἐγγίζειν.

Πειραῖν: τὸ λόγους περὶ συνουσίας προφέρειν· καὶ κει-
ραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους· Θουκυδίδης·
πειραθεὶς δὲ ὁ Ἀρμόδιος ὑπὸ Ἰκκάρχου τοῦ Πεισι-

15 στρατοῦ καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι· σημαίνει ἢ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειραῖσθαι.

Πελανός: γίνεται πέμματα τίνα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀ-
φαιρεθέντος σίτου⁴ ἐκ τῆς ἄλω· Δίδυμος δὲ φησι κυ-
20 ρίως εἶναι πελανὸν τὸ ἐκ τῆς πετάλης πέμμα· ἐξ ἧς
ποιοῦνται πέμματα· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι· ἢ

¹ καὶ πεζέταιραι γ.

* Inc. ραῖ f. 98. c. 1.

² ἀγκύρια, sed ei statim supr.

³ Sic.

⁴ ἤτοι

ὅτι λευκόν ἔστιν, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὃ ἔστι λευκόν· Εὐρικήδης μέντοι ἐν τῷ Ὁρέστη ἰδίῳ φησὶν — ἐκ δ' ὁμοῦρον¹ ἀθλίον Στόματος ἀφρώδη πελανόν· ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ. 25

Πελανοί: πέμματα² ἐκ πολλῆς, τουτέστιν ἀλεύρου, εἰς(407) θυσίαν ἐπιτήδεια· καρποὶ μέλιτι ἀδευμένοι· Διονύσιος Θράξ· θεοῖς ἀπαρχαί τινες· λέγεται δὲ πελανὸς καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὸς ἀφρὸς, καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὁπῶδες δάκρυον· οἶον, λι-5 βανωτὸς,* κόμμι· καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Πελαργικοί νόμοι: ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς· αὐτως Ἀριστοφάνης.

Πελαργικόν: τὸ ὑπὸ τῶν τυράννων κατασκευασθὲν τῆς 10 ἀκροπόλεως ταίχος· τούτους γὰρ κληθῆναι πελαργούς, οἷον Πελαργούς, ὡς πλανήτας τινας· ἢ ὅτι ἰδόντες³ αὐτοὺς πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι σινδόνας λαμπρὰς περιβεβλημένους, πελαργοῖς⁴ εἴκασαν.

Πέλας: πλησίον· γείτων.

Πελάθρα: πλέθρα· ἔστι δὲ μέτρα γῆς· τὸ δὲ πλέθρον, 15 σταδίου ἕκτον.

Πελάται: οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι· καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ καὶ ἐκτῆμοροι· ἐπειδὴ ἕκτωι μέρει τὸν καρπὸν εἰργάζοντο τὴν γῆν.

Πελάται: οἱ μισθῷ δουλεύοντες· ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγγύς· 20 οἶον ἐγγύστα διὰ πενίαν προσιόντες Ἀριστοτέλης.

Πελάτης: ὁ ἀντὶ τροφῶν καὶ ὑπηρετῶν καὶ προσκελάζων.

Πέλει: γίνεται· ἔστιν.

25

Πέλεκυς: ὁ δὲ πέλυξ βάρβαρον.

¹ εὐ δ' ὁμοῦρον

² πέμμα

^{*} Inc. τὸς f. 98. c. 2.

³ δόντες

⁴ πελαργούς

10 *τεσλάος τῷ Ἀλκάθῳ² φησίν· — ἀξίως δ' ἐμὸς Γαμβρός κέκλησαι, παῖδα μοι ξυνοικήσας· Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἴφιγενείᾳ· Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταίμνηστραν περὶ Ἀχιλλέως· Σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν ἀντὶ γαμβρῶν.*

15 *Πενταετηρόν· ἐ ἐτῶν.*

Πένταχα· εἰς ἐ μέρη.

Πεντακοσιομέδιμνον· τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἐν τέλους καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι.

20 *Πεντέπηχυ· καὶ πεντέκλινον· καὶ πεντέχαλκον· καὶ πεντέμνηνον, καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτω λέγουσι διὰ τοῦ ε.*

Πεντέκτενοι·² περιπόρφυροι· διὰ τὸ ἐνυφάνθαι παρὰ³ τὰς ὡας πέντε κτένας πορφύρους.

25 *Πεντεςύριγγον ξύλον· ἐ ὁπὰς καὶ τρήματα⁴ ἔχον· τραχήλω· χερσὶ· ποσίν· Ἀριστοφάνης.*

(411) *Πέντε κριταί· οἱ τοῖς κωμωδοῖς ἀποδεικνύμενοι.*

Πεντέλεια· ὄρος Ἀρκαδίας· ἐξ οὗ ὁ Λαδῶν ποταμός.

Πεντελιθίζειν· διὰ τοῦ ε λέγουσιν.

5 *Πεντηκόνταρχος· ὁ τῆς πεντηκοστῆς τοῦ τέλους ἄρχων.*

Πεντηκοστολόγοι· τελῶνας· Μένανδρος.

Πεντηκόνταρχος· ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων· ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἢ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσομένη ναῦς.*

10 *Πεντηκοστή· καὶ πεντηκοντεύεσθαι·⁵ καὶ πεντηκοστολόγοι· παντηκοστή μὲν, τὸ τέλος ὃ τελοῦσι· πεντηκοτεύεσθαι δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν· πεντη-*

¹ πρωτελαος — ἀλκάστω — ἀξίος — ξυνοικήσας

² Accent. om. ³ περὶ — πεντεκτένας πορφύρους

⁴ τρήματα. E regione verborum ἔχον — ἀριστ. nota /

* Inc. f. 99. c. 1.

! Sic, sed. mox per σ.

κοστολόγοι δὲ, οἱ τὸ τέλος ἐκλέγοντες· ταῦτα δὲ ἐστὶν εὐρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφῆν Δημοσθένους· καὶ Ἐπερίδης ἐν 15 τῷ ὑπὲρ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν.

Πεντετηρίς: πενταετηρίς.

Πεξάμενος: κενίσας· ξάνας.

Πέξαι: κῆραι.

Πεπαλμένος: βεβαμμένος· καὶ πεπαλκῆναι λέγεται, τὸ 20 ἐκπίπτειν τὰ πλοῖα.

Πεπαλαγμένος: μεμολυσμένος· ἐνθεν καὶ παληλία, τὸ μολύνεσθαι τῆ κόνει.

Πεπάρηθος: νῆσος οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας.

Πεπαίνει: πραῦνει.

25

Πεπαρμένος: πεπερονημένον· καθηλωμένον· τετροπημένον.

Πεπαρωνήκασιν: ἡμαρτήκασιν.

Πέπειρον: ἀκμαῖον· εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὠρίμου. (412)

Πεπιναρωμένα: ²

Πεκελωμένα: πεπιναρωμένα.

Πεπεμμένην λέγουσιν, οὐ μόνον ἀπεσταλμένην.

Πεπιλημένη: συνεσφιγμένη.

5

Πεπλαδικός: ὑγρανθέν· σεσηπός.

Πεπλασμένον: κακούργον.

Πέπλεκται: ἤττηται· Μένανδρος.

Πέπλος: περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῆ Ἀθηναῖ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς.

Πέπλον: περιβόλαιον· ἱμάτιον γυναικεῖον.

Πεπνυμένος: συνετός.

Πεποιωμένον: ποιότητα ἔχον.

15

Πέπον: προσηέστατε· προσφιλέστατε.

² Spatium, et nota / in m.

* Πέπονες: ἔκλυτοι ἄσθνεῖς.

Πεπρωμένη: εἰμαρμένη· τύχη· γένεσις.

Πεπρωμένον: εἰμαρμένον ὠρισμένον· πεπερασμένον
20 ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.

Πέποσχα: Δωριέων τινές τούτωι κέχρηται ὧν καὶ Σιτη-
σίχωρός² ἔστιν.

Πεπραδίδαι: πορδαί· ἢ γένος ἰχθύων ὅμοιον μεμβράδι.

Πέπταται: ἠπλωται.

25 Πεπυκασμένον: ἐσκεπασμένον· περιβεβλημένον· καὶ ἀ-
πύκαστον, ἀσκέπαστον.

(413) Πέπυστο: ἠκηκόει.

Περαῖ: πλέει.

Περαίνοντας: τελειοῦντας.

Περαιτέρω: πλέον πάνυ.

5 Περγάμιον: δήμιον.

Πέργαμον: τὴν πόλιν Ἰωνες λέγουσιν· οἱ δὲ πάντες τὰ
ὑψηλά.

Περγασῆθεν: δῆμος ἢ Περγάση τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς·
τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαι φασί· Περγασέα

10 τε καὶ Περγαδῆθεν.

Πέρδικος ἱερόν: παρὰ τῇ ἀκροπόλει· Εὐπαλάμωι γὰρ
ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ, ἧς³ υἱὸς Κα-

λὸς, ὡς φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριπεν
αὐτὸν⁴ κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ᾧ ἢ Πέρδιξ ἑαυτὴν

15 ἀνήρτησεν· Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν· Σοφοκλῆς
δὲ ἐν Κωμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαϊδάλου ἀναιρεθέντα Πέρ-
δικα εἶναι τούνομα.

Πέρι: περισσῶς.

Περίτρια: ἢ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν.

* Inc. f. 99. c. 2.

¹ Πεπρωμένη forsan G. tum εἰμαρμένη et mox εἰμαρμένον

² σιτησίχωρός ³ περδιξης (sed primo πέρ) ⁴ ἑαυτὸν

Περιοιόμενοι: ὡςπερ οἱ νικηφόροι περιοιόμενοι ἀθ-20
 ληταί· Πολιτείας ἐ-ἐπὶ τέλει· λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν
 ἐξαρχῆς ἀθλα προτιθέσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις· ὃν
 τρόπον καὶ Ὀμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν· ἐπεὶ
 δὲ ἤρξαντο * χωρὶς ἀθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικῆ-25
 σαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες
 στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς κα-
 θήμενοι καὶ περισιάζοντες † πλέονος ἀξία ἐπετίθεσαν·(414)
 οἱ δὲ πορρωτέρων ἀνθεσι καὶ φύλλοις ἐβαλλον περιερ-
 χομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις
 ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ χιτῶνας· ἐκ
 τούτου σύνθηδες ἐγένετο κύκλω περιπορευομένους τοὺς 5
 ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα· ὅθεν
 Σιμωνίδης περὶ Δατύλου ‡ φησὶν οὕτως· Τίς δὴ τῶν
 νῦν τοσάσδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ρόδων
 ἀνεθήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων· ἐνιοὶ δὲ τοῦτο
 τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκείνον γὰρ 10
 ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυ-
 ρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἀνθεσι καὶ φύλλοις ἐβαλλον
 καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

Περιοιός: ἐπικαμπές.

15

Περιοικῶνισμα: * * * * †

Περιοιότης: ὅς πενήρης τῷ γόνωι † καὶ τοῦ δράματος
 τοῦ Πλατωνικοῦ.

Περιοιόγνυται: περικατακλάται· οἷον ἐπεριοιόχεται.

Περιοιόρατος: λάλος.

20

Περιοιόρειν: περικοπεῖν.

Περιοιός: τὸ ἰσχύον.

* Inc. f. 99. c. 5.

† Sic.

‡ ἀτύλου — τοσάσδε — περικτιόνων

§ Semiversus vacuus. Nota γ in m.

† ὁ σπενήρης. Tum τόνωι potius quam γόνωι

Περιαμησάμενος: θερίσας.

Περιαμφί: κύκλωι.

25 Περιάοιδος: ἐγκύκλιος ὠδή. ¹

(415) Περιαυθαδίζεται: ἐν ὑπερηφανίαι ἀναστρέφεται· ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.

Περιαυτά πῶς: οἶον ἐγγύς καὶ παρὰ μικρόν.

Περιαυτίζεται: περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ· ἢ ἐν αὐτῇ
5 τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

Περιαυτολογεῖν: περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, τουτέστι μετὰ ὑπερηφανίας.

* Περιβαλλομένους: προσλαμβανομένους.

Περίβαλε: οἶον περιλάβε· καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον λέγου-
10 σι· σπανίως δέ.

Περιβάλλον: περιλαμβάνων.

Περίβαρα: ὑποδήματα.

Περιβαρίδες: ὑποδήματα γυναικῶν. ²

Περίβλεπτος: ἔξοχος· μέγιστος.

15 Περιγηθής: περιχαρής.

Περιγράψαι: οἶον ἀποκτεῖναι· ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περαιοῦνται τῶν ἀρχείων.

Περιγίνεται: περιττεύει· Ἀριστοφάνης.

Περιγυρίδα: περιφέρειαν.

20 Περιδαρδάπτεσθαι: περικατεσθίεσθαι. ³

Περιδεδόσθαι: ⁴ τὸ συνθέσθαι· καὶ Ὅμηρος· Εἰ δ' ἄγε νῦν τρίποδος περιδώμεθον.

Περιδεής: περίφοβος.

25 Περιδέειπνον: ἢ ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσιν ἐστίασις γινομένη.

Περιδέξιος: ὁ καὶ τῇ ἀριστεραῖ ἐργαζόμενος· παρὰ δὲ ταῖς Θεολόγῳ λέγοντι, καὶ ὅπως ἀποφεύξῃ τὸ σὸν πε-

¹ ὦ

* Inc. f. 99. c. 4.

⁴ Περιδεδέσθαι

² γυναιῖ fere, i. e. γυναικεία.

³ περι om.

ριδέξιον, περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον· ἐκατέρωθεν(416)
γὰρ ὃ βούλεται συνάγει.

Περιδέραια: ¹ περιπραχῆλια κόσμια.

Περιδήλιον: πειραχήν.

Περιδράττεσθαι: περιέχεσθαι.

5

Περιδινούνται: περιστρέφονται.

Περιδρομος: παντί περιέχεσθαι δυνάμενος.

Περιδύεται: κρύπτεται· εἰσδύεται.

Περιῶν: σύνθου· λέγουσι δὲ καὶ περὶ συνθήκης· οὕτως

Δίφιλος.

10

Περιῖπον: περὶ τινα ἦσαν φυλακτικῶς καὶ θεραπευτικῶς.

Περιδώμεθα: συνδώμεθα.

Περιῖχεν: ὑπεριῖχεν.

Περιελάμενος: περιελθόμενος.

15

Περιεκόκκασα: περιεγάλασα καὶ καχωρησάμη· ² Αρι-
στοφάνης.

* Περιεκτικόν: περιέχον.

Περιέπειν: φυλάσσειν· ἢ ἐνεργεῖν.

Περιεπισμένον: λελεπισμένον· περιεξεσμένον· περιεπι-20
καθαρμένον.

Περιερέττων: κωπηλατῶν.

Περιεργάζεσθαι: ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖν.

Περιέσσατο: περιεβάλετο.

Περιέσεσθαι: περιγενήσεσθαι.

25

Περίσει: καθαρὰ.

Περισκεμμένος: ἠκριβωμένος.

Περισόμεθα: περιγενησόμεθα.

Περιστήκεν: περιίσταται· περιέστραπται.

(417)

Περιστήξαν: περιεκύκλωσαν.

Περιστήξει: περισταθήσεται.

Περιέχεσθαι: ἀντέχεσθαι.

¹ ρ bis

² κατορ.

* Ino. f. 100. c. 1.

* *Περιοιστικός*: ὁ φορητός.

15 *Περίον*: ὑπερβάλλον.

Περὶ ὄνου σκιᾶς: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις.

Περίοπτον: περιθέατον· μέγα· ὑψηλόν.

Περιοῦσθαι:² καταδοκεῖν· ἀποθεωρεῖν· περισκεπέεσθαι· φρονεῖζειν· *Θουκυδίδης*: καὶ τοὺς Μεγαρέας περιορωμένους ποτέρων³ ἔσται ἢ νίκη· καὶ πάλιν· περιορωμένους τὸν πόλεμον λέγει· καὶ, ὁ Βραδίδας τῆς Μένδης περιορωμένος.

Περίοργως: ἄγαν παρωρημένος.

25 *Περιοργής*:³ ὡς περιχαρής· ἐν δ' *Θουκυδίδης* εἰρηκὲν ὀργιζόμενος.

Περιορίσαι: περιχοῆσαι.

(420) *Περιορισθῆναι*: γνωρισθῆναι· ἢ ὑπὸ ὄρον γενέσθαι.

Περιορισμός: ἐξορισμός.

Περιοχή: περιπέτεια· καὶ ὑπόθεσις· θλίψις· συνοχή.

Περιοψεται: παρίδηι· καταφρονήσει.

5 *Περιουσιασμός*: πλήθος· ὑπαρξίς φυσική.

Περίπαθῶς: συμπαθῶς· λυπηρῶς.

Περίπαρει: περικεντεῖ.

Περίπέτεια: προπέτεια· ἢ σύμπτωμα, ἢ σύμβασις.

Περίπετῆ γενέσθαι: περιπεπτωκέναι [πλήρη].

10 *Περίπλεον*: πλήρη.

Περὶ πλήθουςαν ἀγοράν: περὶ ὧραν τετάρτην· ἢ πέμπτην ἢ⁴ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθύνει ἡ ἀγορά.

Περὶ πόδα: οἶον ἀρμότιον σφόδρα· εἰς τὰ ὑποδήματα

15 τοῖς ποσὶ· *Πλάτων*· Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ

* Inc. f. 100. c. 3.

² Πεορῶσθαι (sic)

³ πότερον — περιορωμένους

⁴ Περιεργής

⁴ καὶ

πόδα· καὶ ἐν Σκευαῖς· Καὶ τοῖς * τρόποις ἀρμόττον
ὡσπερ² περὶ πόδα.

Περιποίησις: κτήσεται.

Περιποίησιν: κτήσιν.

Περίπολος: οἱ ἐφήβοι περίπολοι τῆς χώρας καὶ φύλακες²⁰
ἐγένοντο, προγυμναζόμενοι εἰς τὰ πολέμια.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ: τίμα· θεράπευε.

Περίπολος: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων Πολιτείᾳ,
περὶ τῶν ἐφήβων λέγων οὕτως φησί· τὸν δεύτερον
ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένης, λαβόν-²⁵
τες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι
τὴν χώραν καὶ διατρέβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις·
παρατηρητέον δέ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἓνα φησὶν
ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους· ὁ(421)
δὲ Αἰσχίνης δύο.

Περιπολῶν: περιτρέχων.

Περίπτερα: ἀποσπινθηρισμοί· καὶ περίπτερον³, παντα-
χόθεν ἐξέχον. 5

Περίπτωσεις: συμφοράς.

Περίπυστον: ἐξάκουστον· διαβόητον.

Περίρηδεις: ² οἱ ἐπὶ ὀχημάτων· ἢ οἱ ἐπικείμενοι· ἢ οἱ
ἐρριμμένοι.

Περισσά: τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα· οἷον,¹⁰
ἓν, τρία· καὶ τὰ ὅμοια· ἄρτια δὲ καὶ ζυγά· οἷον, δύο,
τέσσαρες.

Περίσημα: διαβόητα.

Περισκελές: σκληρόν· δυσχερές.

Περισκελή: ³ βρακία· φημινάλια. 15

Περισκεπές: κεκαλυμμένον.

* Inc. f. 100. c. 4.

² περ om.

² -ιδεῖς

³ Accent. om. tum φημ. (i statim)

Περίλαεπτον: (ἀφ' οὗ ἐστι περισκοπήσαι καὶ ἰδεῖν.)¹

Περισκυθίσαντες: σπαράξαντες.

Περισκυτίζοντος: ἐκδερματίζοντος.

20 Περισπᾶν: ἑξακατᾶν· καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαι τί.

Περισπώμενος: ἐμπαιζόμενος· ἑξακατώμενος.

* Περισσο: περιφέρειν· Εὐρικίδης:

Περισσαίνεται: τὸ περισσὸν θυμοῦσθαι καὶ ὀργίζεσθαι.

25 Περισσοεπῆσαι: περισσολογῆσαι.

Περίσταδόν: περιεστῶτες.

(422) Περίστασιν: Δείναρχος Τυρρηνικῶϊ· μετὰ ταῦτα τοῦ
Δάμωνος ἤδη περὶ ἀναγωγὴν ὄντος, περίστασιν ποιή-
σουσιν· οὐ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιούντος, καὶ τὰ ἐξῆς μῆ-
ποτα τοιαῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον· ἐν κύκλῳ περιέστη
5 με αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῶϊ, καὶ μαρτυρεῖν
ἠνάγκαζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχη τῶϊ, περίστα-
τόν με ἐποίησαν· ἐν² ἐνίοις δὲ παράστασιν ἀντὶ τοῦ
περίστασιν γράφεται.

Περίστατοι: Ἰσοκράτης ἐν τῶϊ περὶ τῆς ἀντιδόσεως·
10 θανατοποιαῖς ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν
ἀνοήτων περίσταταις γινομέναις·³ ἀντὶ τοῦ, περὶ ᾧς
κύκλῳ ἴστανται οἱ θεώμενοι.

Περιστεῖλαι: περικαλύψαι.

Περιστένεται: περιτείνεται· στενοχωρεῖται.

15 Περίστενος: οὗτος φδράκων καλεῖται.

Περιστερόν: ἀρσενικῶς· Φερεκράτης.

Περιστέρνιον:⁴ τὸ περιστερνίδιον· ἐστὶ δὲ κοσμάριόν τι.

Περιστίζαι: περικυκλῶσαι· περιελθεῖν· περιελάσαι· ἀπὸ
20 τοῦ στίζους.

Περιστιάρχος: ὁ περικαθαίρων τὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἐκ-

¹ Pro inclusis spatium, et nota / in m.

* Inc. f. 101. c. 1.

² ἐν om.

³ γε in γι statim mut.

⁴ -ριον

κλησίαν καὶ τὴν πόλιν· ἀπὸ τῆς ἐστίας ἢ τοῦ περι-
στείχειν· Ἰστρος¹ δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, φησί,
προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαί-25
ροντες· περιστίαρχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται χοιρο-
φοροῦντες· ἐκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίαις περιειλημμένου(423)
δημοσίαις· καὶ περιδρομον ἔχοντες.

Περιστοιχίζεται: περιαιραῖ·² λαμβάνει· ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν κυνηγῶν· οἵτινες στοίχους περιβάλλουσιν τοῖς5
ὄρεσι· στοῖχοι δὲ εἰσιν αἱ λεγόμεναι στάλικες.

Περιστοιχίζεται: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· μέλλοντας
ἡμᾶς, φησί, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται· ἐκ με-
ταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν
θηρίων ὄρθα ξύλα ἰστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στί-10
χους,³ καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα· ἴνα, ἐὰν αὐ-
τοὺς ἐκφύγη τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ· ἐντα-
μέντοί τῶν ἀντιγράφων περιστοιχίζεται ἔχει· ἄλλα δὲ
περισχοινίζεται.

* **Περιστοιχίσαντος:** περιλαβόντος.

15

Περιστοιχον: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον·
φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοιχῶν⁴ κατέκλασεν· Αἰδύμος
δὲ τι γένος ἐλαῶν περιστοιχους καλεῖ, ὡς Φιλόχορος
στοιχάδας προσηγόρευσεν· μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ πε-
ριστοιχους κέκληκεν, τῶν κύκλωι περὶ τὸ χωρὶον ἐν20
στοίχοι πεφύκωτων.

Περιστολή: περιβαλή· ἐπαγωγή.

Περίστωιον: περίστυλον στοὰς ἔχον.

Περισφάτως ἔχων: περιωδύνως.

Περισχέσθαι: ἀγαπῆσαι.

25

Περισχιδές: οἰκετικόν⁵ ὑπόδημα.

¹ Lenem in asp. mut.

² στοῖχος

³ πστιαχον

⁴ περιαιραῖ

* Inc. f. 101. c. 2.

⁵ οἰκτικόν

(424) *Περισχών*: κατασχών· περιβαλών.

Περιτελλομένων: περιερχομένων.

Περιτεύξεται: συντύχη· περιπεσεΐται.

Περιτροπή: ἐν περιόδω.

5 *Περιστρόχαλα κείρονται*: Ἡρόδοτος.

· *Περί τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς*: Δημοσθένης ἐν Φιλιππηκοῖς·

Δίδυμος φησὶ τὴν περὶ ὄνου σκιάς παροιμίαν παρα-
πεκοιῆσθαι ὑπὸ τοῦ φήτορος λέγοντος, περὶ τῆς ἐν
Δελφοῖς σκιάς· λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν

10 μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

Περιττότης: δύο σημαίνει ἢ λέξις· τό, τε ὑπερβάλλον,
οἶον, εἰς περιττότητά σε φιλῶ· καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον,
ἀλλ' ἄχρηστον.

Περιτυλίξας: περιειλήσας.

15 *Περιφερές*: κύκλωι τρογγύλον.

Περιφοιτῶντα: περιερχόμενα.

Περιφορά: κίνησις.

Περιφοριῶσθαι:· *Λυσίας*· τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον
γλαυκότερον εἶναι ἢ περιφοριῶσθαι· ἐπὶ τοῦ ἀνακε-

20 κλιμένου *Εὐφορίων* κέχρηται τῷ ὀνόματι· εἰσὶ δέ τι-
νες ὀφθαλμοί, κεχλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες καὶ
οἶονεὶ μύοντες· εἰὰν δὲ γράφηται *πεφαρινῶσθαι*, εἴη
ἂν πεκαχύνθαι· ἀπὸ τῆς φορίνης· τάσσει γὰρ ἐπὶ
ἀνθρώπων τὴν φορίνην.

25 *Περιφρονεῖν*: ὑπερφρονεῖν.

Περίφρων: περισσόφρων.

Περιφύς: περιπλακεῖς.

Περιχάρειαν:¹ περιττὴν χαρὰν.

(425) *Περιχλαινίζεται*: περιβάλλεται.

Περίχολος: ὑπέρχολος.

Περίψημα: κάταγμα· ἢ ὑπὸ τὰ ἔχνη· ἢ ἀπολύτρωσις·

¹ Πηριχαρίαν: τὴν π^ε χαρὰν.

οὕτως ἐπέλεγον τῶι κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῆς⁵
 θαλάσσει νεανίαι ἐπὶ ἀπαλλαγῆ τῶν* συνεχόντων
 κακῶν· περίφημα ἡμῶν γενῶν· ἦτοι σωτηρία καὶ ἀπο-
 λύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλον τῆ θαλάσσει, ὡσαυτὲ
 τῶι Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες.

Περιψῆν: διὰ τοῦ ἦ, οὐ περιψᾶν. 10

Περιωδυνίαν: ἀλγηθονίαν καὶ περιετήν ὑδύνην.

Περιοπή: ἀκρόασις· ὑψηλὸς τόπος.

Περιοπή: καὶ πίσυνη· καὶ πίσυσις· πάντα ταῦτα γλωτ-
 τῶδη παρὰ Θουκυδίδη· καλεῖ δὲ περιοπήν τὴν φρον-
 τίδα καὶ τὴν περιέχειν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὀμηρος. 15

Περίωσις: ὠδήσις.

Περκάζει: πεπαίνει· μελανίζει.

Περκνός: μέλας.

Πέρπερος: ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἶον, λάλος· 20
 προκετής· μηδὲν λογισμῶι ποιῶν.

Περσέα: καὶ Θρῆσα καὶ Λιγέα καὶ Ἀχιλλέα· καὶ τῶν
 ὁμοίων πάντων, ἐπείκουσι τὸ ἄ τὸ τελευταῖον, καὶ
 ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως.

Περσικά: καὶ περιβαρίδες· ὑποδημάτων εἶδη. 25

Πέσημα: πτώμα.

Πεσκέων: δερμάτων.

Πεσσεύων: μετατιθῆσι τὴν γνώμην ἐπὶ τὰ κρείσσον· ἀπό(426)
 τῶν πεσῶν.

Πεσσοί: αἱ παιδία ἀπὸ τῶν πεσῶν, οἵπερ εἰσὶν ἀστρά-
 γαλοι.

Πεστικόν: τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ Εἰλωτι-
 κόν παρὰ Σπαρτιάταις.

Πετᾶλοις: φύλλοις.

Πέταυρα: τίγνα.¹

Πέταχρον: ποτήριον ἐκπέταλον.

* Inc. f. 101. c. 5.

¹ τίγνα

10 Πεταχνοῦνται: ἐξυπτιοῦνται· τρυφῶσιν.

Πέτευρον: παγίς· βάθος.

Πέτευρον: πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον
ξύλον· Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε'.²

Πετρήεσσα: πετρώδης· βαθεΐα.

15 Πετρόβλητον: τὸ ὑπὸ πέτρας τιτρωσκόμενον· καὶ πε-
τροβλήτους νεφρούς, τρυγῆς ὑπὸ λίθων βαλλομένους καὶ
πάσχοντας.

Πεττεύει: μεταφέρει· ἀπὸ τῶν πεττῶν, σουτέστι τῶν
κύβων.

20 Πεττεία: ἡ διὰ ψήφων παιδιὰ· ἔστι δ' ὅτε καὶ γεωμε-
τρίαν λέγουσι.

Πεττεύουσι: ταβλίζουσι.

Πέττουσιν: ἄρτοποιοῦσιν· καὶ πέττουσα, ἄρτοποιεῖσα.

25 Πεττοί: βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσι.

Πευθῆνες: ἐπήκοοι.

Πεύσομαι: ἐρωτήσω.

(427) Πεφασμένον: εἰρημένον ἢ πεφανερωμένον.

* Πεφασμένος: ἀντὶ τοῦ γεγενημένος· Δικτυάρχος· Δυ-
σίας δὲ ἀντὶ τοῦ φανερός λέγει.

Πεφανάκιεν·² ἠπάτησεν.

5 Πέφνης: τὸ εἶρηκας· Μένανδρος.

Πέφνηεν: ἐφανερῶδη.

Πεφρυγμένα: τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα, αἰ-
τοῦ καὶ κριθῆς.

Πεφρασμένος: παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι· προσ-

10 εκτικὴν ἔχων διάνοιαν· Δισχύλας.

Πεφοριῶσθαι: πεπαχύνθαι τὸ δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ·
κατ' ἐνδειαν δὲ πρόκειται τοῦ ἵ· φορίνιον γὰρ λέγεται
τὸ παχυνθὲν δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ.

² ^, quasi numeralis. Ita in Πεντέπηχῳ et Σινάμωρος.

* Inc. f. 101. c. 4.

² -ηκεν, sed statim ι.

- Πέφρικα: ἀπὸ τοῦ φρίκη.
 Πέφυκεν: φύσει ὑπάρχει. 15
 Πεφυκώς: φύσει ὑπάρχων.
 Πεφυσισγωμένοι: οἷον ἐσκαραδισμένοι· φύσιγγες γὰρ αἱ
 τῶν σκοράδων ἐντεριῶναι.
 Πεφώραται: πεφανέρωται· εὔρηται.
 Πεφωρημένα: ἐηνηγεμένα. 20
 Πέψει: πραῦνη.
 Πηϊ: ποῦ· εἰς τίνα τόπον· Πηϊ δὴ τόκδε μολοβρόν ἄγεις·
 ἔστι δὲ Ἰακόν· τὸ δὲ ποῖ Ἀττικόν.
 Πηγαί: τόπος ἐν Μεγάροις καὶ Βυζαντίωι.
 Πηδάλια: οἶακες· αὐχίνες. 25
 Πηκτίς: πανδούριον· ἦτρι Λύδιον ὄργανον, χωρὶς πλή-
 κτρου ψαλλόμενον.
 Πηκτός θάνατος: ὁ τοῦ Αἴαντος· περιεπάγη γὰρ τοῖ(428)
 ξίφει.
 Πηλέως μάχαιρα: περιομία· ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀ-
 ριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐν
 τῇ μαχαίρῃ· ἐδόκει σωφροσύνης γέρας· Ἡφαίστου τε-5
 κτος ἦν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεὺς· λαμβάνεται δὲ
 ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ τιμιωτάτων κτημάτων· διὰ γὰρ
 σωφροσύνης ὑπερβολὴν παρὰ θεῶν λαβεῖν φατὶ τὸν
 Πηλέα ξίφος, Ἡφαίστου κατασκευάσαντος. 10
 Πήλασθαι: κληρώσασθαι.
 Πηλαμύς: διὰ τοῦ ὕ.
 Πήληξ: δῆμος Λεοντίδος.
 Πήληκα: περικεφαλαίαν.
 Πηλός οὔτος: ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος εἰς ὑπερβολήν. 15
 Πήλυξ: ῥαγὰς.
 Πῆμα: κακόν· βλάβη· δυστυχία.
 Πημαίνει: ² κακοῖ· βλάπτει.

¹ -νει, sed statim η.

² Πημαίνοι

Πηϊ μέν: ὄπου μέν.

20 Πημηλινειαν: βλάβειαν· διαφθείρειαν.

* Πηνήκη: περικεφαλαία τριχωτή· καὶ περιθέτη² κόμη· ἐνθεν καὶ πηνηκίζειν τὸ ἀπατᾶν· τῆς δὲ περιθέτης κόμης, τὸ μέν ἐντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνήκην ἐκάλουν.

25 Πηνίκα: πότε.

Πηνίον: ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ κρόκη.

Πηνίον: ζῶλον ὅμοιον κώνωπι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Κείσεσθον ὥσπερ πηνίω κινουμένω· ἀντὶ τοῦ ξηροῦ²
(429) σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιριφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν· ὅτι δὲ κώνωπος εἶδος ἔστι, Σπεύσιππος ἐν τῷ β' τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· πηνίον· ἐμπῖς· κώνωψ.

5 Πηνώμενον: πηνιζόμενον· τριβόμενον.

Πῆρος: ὁ παντάπασι μὴ ὄρων.

Πήχεων: οὕτως· οὐ πηχῶν· ὡς καὶ πήχεως, οὐ πήχους.

Πηγύνη: ³ κνίκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Πίδακες: σταγόνες· πηγαί.

10 Πίδαξ: πηγὴ ἢ σταγὴν.

Πιαζόμενος: βαρδύμενος· δαμαζόμενος.

Πιερίδες: αἱ Μούσαι αἱ ἐν Μακεδονίαι.

Περία: ὄρος.

Πιδάκνη: μικρὸς κίθος, ὃν οἱ παλαιοὶ φιδάκνην λέ-

16 γουσι.

Πιδανός: τοὺς εὐκείδεις· Ξενοφῶν Κύρου παιδεῖαι· πιδανοὶ δὲ οὕτως εἰσὶ τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ κραττόμενον, πρότερον κείθεσθαι· ὥσπερ φοβερούς τοὺς φοβουμένους Θουκυδίδης.

* Inc. f. 102. c. 1.

² -θετή et -θετῆς

² πεισαισθον — πηνίω κινουμένω ἀν' ξηροῖς

³ Πηγύνη (ἢ statim)

Πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς: ὁ πιστικώτατος καὶ πειθων²⁰
 τοὺς πολλοὺς παρὰ Θουκυδίδη.

Πῖλον χαλκοῦν: εἶδος περικεφαλαίας εἰς ὅξυ ἠγμένης.

Πιλήσειν: πυκνώσειν.

Πίλοις: πιλωτοῖς.

Πιμελή: πάχος· λιπαρότης. 25

Πίμπραται: καίεται· ἐμπυροῦνται.

Πινάκια: τὰ καθιέμενα ἀντὶ τῶν ¹ κλήρων ὑπὸ τῶν
 κληρουμένων· ² εἰκεν δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑπο- (430)
 σημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος· ἐν δὲ
 τοῖς Φιλιππικοῖς διὰ τὴν λέγειν ὃ ῥήτωρ· μικρὸν, ὡ ἄν-
 δρες Ἀθηναῖοι, ³ μικρὸν πινάκιον, τυχὸν πινάκιον
 λέγει, εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰς-5
 ἀγγελλομένων. 01

Πινάκιον: σύμβολον δικαστικόν, χαλκοῦν ἢ κύξινον·
 ἐν ᾧ γέγραπται τὸ ὄνομα τοῦ κρινομένου καὶ ὁ δῆ-
 μος καὶ τὰ γράμματα, ἀπὸ λ' ἕως κ'. ἦσαν γὰρ δέκα
 φυλαί. 10

Πινακοπώλην: ὀρνιθοπωλήν· τίλλοντες γὰρ αὐτὰ ἐπὶ
 πίνακος ἐτίθεσαν οἱ πωλοῦντες.

Πίνα: εἶδος ὀστρέου.

Πίναξ: σανίς ἐξωγραφημένη.

Πιναρά: εὐτελή· ῥυπαρά· ταπεινά. 15

Πινώδης: ῥυπαρά.

Πινοτήρης: ⁴ καρίδιον ἢ καρκινίδιον ἐγκαθήμενον ταῖς
 πίνναις, οὗ στερηθεῖσαι διαφθεύρονται· λέγεται δὲ
 καὶ πινοφύλαξ.

Πίονα: εὐδαίμονα· λιπαρά· καὶ εὐτραφῆ. 20

¹ ἂν tantum

² κληρονόμων

³ ὦ pro ὦ ἄ. A.

* Inc. f. 102. c. 2.

⁴ Πινώτηρης (v et o statim.)

Πιπλίζειν και τιπλίζειν: μίμησις ὀρνέων φωνῶν.

Πίσαι: ποτίσαι.

Πίσον: ¹ τὸ ὄσπριον. ² Ἀλεξίς.

Πισσοκωνήται πυρὶ: ² τῷ εὐκαύτῳ· ἐπεὶ τὰ καιόμενα
25 πίσση χρίεται· Δισχύλος Κρήσσαις.

(431) Πιστήριον: ποτιστήριον.

Πισύγγιον: σκυτίον.

Πισυγός: πεπιατευκώς· τεθαρρηκώς.

5 Πιτάνη; φυλὴ καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς· λόγος δὲ οὐκ
ἔγινετο Πιτανάτης· ὡς Θουκυδίδης.

Πιτάνη εἰμί; αὕτη παρὰ Ἀλκαίῳ κείται· λέγεται δὲ
κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐ-
πραξίαις· παρ' ὅσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τριαῦτα ἀμβέ-
10 βηκε πράγματα· ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέρηται· φησὶ
γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδρακροδισθῆναι καὶ πα-
λιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

Πικυάνη: ἀσπὸς μικρός.

Πιτθεύς: δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἢ Πιτθίς.

Πίτυλος; κτυπητής· φαττασιοσκόπος.

15 Πλάγγων: κοροκόσμιον κήρηται· ὄπασ δάγγων αἱ Ἴωνες.

Πλαγίως; δολίως.

Πλαδαρόν: χαῦνον· ὑγρόν· πλάδος γὰρ καὶ πλάδωσις.

20 Πλάδανον: ὡς διαπλάττασι τοὺς ἄρτους.

Πλάδος; δούλου ὄνομα.

Πλαδῶσιν: ὑγραῖς· χαῦνοις· καθενέσιν.

Πλαίσιον: τετράγωνος τάξις στρατεύματος· καὶ τὸ ἐκ
25 ξύλων τετράγωνον πῆγμα, ὃ τινες πλινθίον καλοῦσιν.

Πλαισός; οὐκ ἄν ³ τῷ β βλαισός· ἡ γονύκρουσας· αἱ
Ἴωνες ἔγγονύκρουστος. ⁴

¹ Πίσον

² Πισσοκῶνη: τῷ π.

³ οὐκ ἄν (an comprehend.) egiore pro οὐκ ἐν

⁴ - ουτος

Πλάξ: και ἡ γαστήρ και τὸ ἐν τῷ πλακοῦτκι ῥήμμα. (492)

* Πλάκα: τὴν χώραν ἢ τὴν γαστέρα.

Πλάνον: τὴν πλάνην ἐνίοτε λέγουσιν ἄρρениκῶς.

Πλανύττειν: πλανᾶσθαι ἢ πλανᾶν. 5

Πλάστιγξ: τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντιρόσπον.

Πλαταγώνιον: τὸ μηδὲν χωρίως ἀδὲ τὸ τῆς ἀγκυρας φύλλον· και τὸ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλάσσειν, τρυπέσιν ἠχεῖν· καταχρηστικῶς δὲ ὡς τιμὴ οὖν πλάτος ἔχοντι, ὅθεν και ἡ πλάτη ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργὴν· τιθέντες ἐπὶ τε τοῦ ἀντιχειρος και τοῦ λεκανοῦ και ἀντικίπτοντες· και εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο.

Πλατά: προσπελαστά.

Πλαταμών: πολὺς ποταμός· και τὸ παραθαλάσσιον πλα- 15
τὸ χωρίον.

Πλατιάζειν: ἀλαζονεύεσθαι.

Πλατιάσαι: τὸ πλατεῖαι τῇ χειρὶ καῖσαι· Φερεκράτης.

Πλατίστακος: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. 20

Πλατυγίξει: ταῖς πτεροῖς κρούει.

Πλέα: πλήρη.

Πλέας: πλείους.

Πλέθρα: μέτρα γῆς ἢ γούνη· ἄρουραι· ἢ τοὺς διύγρους τόπους και βοτανώδεις· ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις 25
ξ' δίμοιρον.

Πλέθρισμα: δρᾶμημα. (438)

Πλέθρον: τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος· ἅπερ ἐστὶ πηχῶν ξή· ὅλον γὰρ τὸ στάδιον ἐστὶ τετρακισίον.

Πλείω και πλέω: ἄμφω Ἑλληνικά. 5

Πλέκος: πλέγμα.

Πλειόνως: και τὸ πολὺ λέγουσι και πλέον.

* Inc. f. 102. c. 3.

ἢ ἡγουν

Πλειστηριάσαντες: ἀντί τοῦ ὑπερβάλλοντες¹ ἐν τῇ τι-
 10 μῇ τῶν πιπρασκομένων· οὕτως Λυσίας καὶ Πλάτων ὁ
 κωμικός.

Πλειστηριάσας: πλείονος πωλήσας οὗ ἀνήσατο.

Πλειστοβολεῖν: διαπαίζειν.

Πλειστόβολεῖν: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀττικοί.

Πλειστός:² ποτάμιος Δελφῶν.

15* Πλειστότον ὄσον: (πολύ.)³

Πλεκτάναι: οἱ πόδες τοῦ πολύποδος.

Πλευμονίαν: νόσον τὴν ἐρωτικὴν.

Πλεύμων: διὰ τοῦ λ' καὶ Ὅμηρος—πάγη δ' ἐν πλεύ-
 μονι χαλκός.

20 Πλήγμα: βῆμα.

Πλήκτρα: τὰ τῶν ὀρνίθων κέντρα.

Πλήμα: πλήρωμα.

Πλημέλεια: πολλὴ ἀμέλεια.

Πλημμελεῖν: τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν καὶ ῥαθυμεῖν·

25 καὶ πλημμελές, τὸ ἐκμελές καὶ ἀπαίδευτον· Λύσις·
 (484) τὸ δὲ ἄχρηστον φίλον ὁμολογεῖν, πλημμελές· Νόμων
 δ' σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτω πλημμελῶς ἂν δό-
 ξει λέγειν.

Πλήμναι: χοινικίδες.

Πλημμύρα: οὐ πλήμνη⁴ λεκτέον· καὶ πλημμυρίδα.

5 Πληρωτής: Δημοσθένης κατὰ Ἀριστοχάιτονος· πληρω-
 τὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἥτοι
 λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις· εἰς δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν
 καλούμενοι ἔρανάρχαι.

Πλησιφαής: ἡ πληροσέληνος ἡμέρα.

¹ ὑπερβάλλοντες i. e. -βαλόντες

² Πλειστός

* Inc. f. 102. c. 4.

³ Pro πολὺ spatium, et nota / in m.

⁴ πλήμνη i. e. πλήμη.

Πλινθεύεται: εξαπατᾶται· ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ 10
 κηλοῦ.

Πλινθειῖον: ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθοι πλάττονται: οὕτως
 Λυσίας.

Πλωΐζει: πορεύεται· πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός.

Πλωιάρια: ὑποδήματά τεγα. 15

Πλώϊμα: πλευστικά· ἢ τὰ πλωΐ πεμπόμενα.

Πλώϊμοι: πλόκαμοι.

Πλωιάριον: λεκτέον ὡς παιδάριον· Ἀριστοφάνης.

Πλωΐ: τὸ πληθυντικὸν αἱ πλόες· καὶ τοὺς πλοῦς ἐς τὴν
 τῶν πλῶν χρεῖαν, φησὶ Πλάτων. 20

Πλοκαμίδα: Ἰ Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι.

Πλοκαμῖς: ὁ οὐλος βόστρυχος· κατὰ συστολήν δὲ ἐκφέ-
 ρεται· καὶ ἡ τῶν τριχῶν ἐμπλοκή.

Πλόκιον: ἀλυσίου χρυσείου πλοκή.

* Πληθόχωρον: τὸ πολλά χωροῦν. 25

Πληθόχορος: ὁ πολλά χορεύων· ἢ ὁ περὶ αὐτὸν πλῆ-
 θος χορείας συνιστῶν.

Πληθοχορεία: ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένη χορεία. (435)

Πλόκιον Γοργάδος: τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργό-
 νης Ἀστεροκῆ τῆ Κηφέως· καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς
 Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαίμονα, ἵνα τούτους
 ἀποδημοῦντος, ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνη.

Πλύνεται: λουδορεῖται· αἰσχροῦς ὑβρίζεται.

Πλόχανον: πλέγμα ὡς ὁ σίτος καθαίρεται.

Πλυνολί: πύελοι ἐν οἷς πλύνουσιν.

Πλυντήρια: ἑορτὴ Ἀθηναίων.

Πλύσμα: οὐ πλύμα. 10

Πλωῖτες: εἶδος ἰχθύων.

Πλωθεύς: Πλωθεῖα δῆμος τῆς Αἰγηίδος, καὶ ὁ δημό-
 της Πλωθεύς.

Ἰ Πλόκαμίδα sic

* Inc. f. 105. c. 1.

Πλωτόν: πλεόμενον.

15 Πνεύσας: σφοδρῶς ὀργισθεῖς.

Πνιγεύς: ὁ φουῖνος.

Πνίγος: ¹ καῦμα.

Πνύξ: Ἀθήνησιν ἐκκλησία· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνά εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰ-
20 κήματα.

Πόα: ἐκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται· ἢ δὲ σμήχουσα, ποία λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσία.

Πόστριαι: αἰ τὴν πόαν ἐκλέγουσαι τοῦ σίτου καὶ τὴν
25 καλάμην.

Ποδανιπτῆρα: καὶ λεκάνην λέγουσιν.

Ποδαπόν: διὰ τοῦ δ, οὐχὶ διὰ τοῦ τ· ἔστι γὰρ οἶον ποίου δαπέδου.

(436) Πόδεια: ἐνειλήματα ποδῶν.

Ποδεών: κυρίως τοῦ ἀσκού τὰ προύχοντα· ἦτοι τῶν ποδῶν τὰ δέσματα.

Ποδηγέστερον: ὀδηγητικώτερον.

5 Ποδήρης: ἕως τῶν ποδῶν χιτῶν· οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥάκιον.

* Ποδοκάκη: ξύλον ὡς ἐν εἰρκτῆι τοὺς πόδας ἐμβάλλον-
10 τες συνέχουσιν· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος λέγεται.

Ποδοκάκη: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμοπηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο· ἦτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἐτέρου π, ποδῶν τις κάκωσις οὐσα· ἢ κατὰ συγκοπήν, ὡς Δίδυμος, οἶον ποδοκατόχη.

15 Ποδοστράβη: ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματα τίνα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα· εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίοντα ἠλλάκετο· οὕτως Ἐπερίδης καὶ Ξενοφῶν.

¹ Πνίγος

* Inc. f. 103. c. 2.

Ποδεστράβη: εἶδος πάγης: ὡς οἱ κυνηγοὶ πρὸς τὰς θή-
ρας ἐχρῶντο. 20

Πανδῶνυχον: ἐσθῆς τῆς Πανδρῦσσυ κυκλοτερῆς.

Πόει: χωρὶς τοῦ ἰ λέγουσα.

Πόθεν: ἐκ τόπου.

Πόθι: ποῦ.

Ποῖ θεῖς: ποῦ τρέχεις. 25

Ποιήσαν: ¹ σιτοφόρον.

Ποίαν: πᾶσαν ² βοτάνην.

Ποιητέον: ἀντὶ τοῦ ἄ δεῖ ποιεῖν. (437)

Ποιήσεας: καὶ γράψεας· καὶ ποιήσειαν καὶ γράψειαν
Ἄττικοι μᾶλλον· οἱ Ἴωνες δὲ καὶ οὕτω, καὶ ποιήσαις
καὶ γράψαις.

Ποίδιοι: τέσσαρες ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ Λάκωσιν· δύο ⁵
καθ' ἑκάστον βασιλέα σύσσιτοι. ³

Ποῖ: εἰς τινὰ τόπον· τὸ δὲ ποῦ, ἔν τινι τόπῳ καὶ εἰς
τινα τόπον.

Ποῖ· ἦχος. ⁴

Ποῖ: ἐγγύς· εἰς τινὰ τόπον· Ἐρατοσθένης δὲ τὸ ἐγγύς. 10

Ποικιλομήτης: ποικιλοβουλος.

Ποικιλτικὴν: πολυμεταρικὴν.

Ποικιλόστερον: ποικιλόβουλος.

Ποικιλτής: ὁ ποικίλα ποιῶν ἔργα. 15

Ποικίλον: τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον.

Ποιμένας: καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ λέγουσιν.

Ποιμάνωρ: ποιμανδρῶν. ⁵

* Ποιήν: τιμωρίαν· ἀντέκτισιν· πρόστιμον.

Ποιαν καὶ ἄποιαν: τὸ λύτερον· Σόλων. 20

¹ σ semel ..

² πᾶν

³ συσσι sic

⁴ Puncta ut hic; lacunam scil. indicante librario.

⁵ Accent. dm.

* Inc. f. 105. c. 3.

Πλοκάδες: τρίχες.

Πολέμαρχος: ἀρχὴ τις ἔστι παρ' Ἀθηναίους οὕτω κα-
λουμένη· ἔστι δὲ οὗτος εἰς τῶν θ' ἀρχόντων· διοικεῖ
δὲ οὗτος ἄλλὰ τε καὶ εἰσάγει δίκας, τὰς τε τοῦ ἀπο-
(438) στασίου, καὶ ἀπροστασίου, καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλή-
ρων τοῖς μετοίκους, καὶ τᾶλλα¹ ὅσα τοῖς πολίταις ὁ
ἄρχων ἔστι, ταῦτα τοῖς μετοίκους ὁ πολέμαρχος ἔστι
5 δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

Πολέμαρχος: Ἀθηνησιν ἄρχων εἰς τῶν θ'· οὗτος τὸ
μὲν παλαιὸν τῶν ἐν πολέμοις ἠγεῖτο· ἀφ' οὗ καὶ τὴν
κλήσιν ἔχει· ὕστερον δὲ τῆς ἡγεμονίας ἐκείνης ἀφαι-
ρεθεῖς, προειστήκει μὲν τῶν τε ξένων καὶ τῶν μετοί-
10 κων· οὐκ ἤμειψε δὲ τὴν κλήσιν.

Πολεμησεῖεν: πολεμητικῶς ἔχειν· Θουκυδίδης ἐν τῇ ἀ-
ῶς καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Τῶ ῥ' οἷγ' ὀψιόντες αὐτῆς καὶ
πολέμοιο·² οὕτως καὶ γαμησεῖεν Ἀττικοὶ φασὶ καὶ
15 ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσιν.

Πολεμιστῆς ἵππος: οὐχ ὡς ἂν τις οἰηθῆι, ὁ εἰς τοὺς
πολέμους ἐπιτήδειος, ἀλλ' ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα φέ-
ρων, ὡς εἰς πόλεμον εὐτρεπισμένος· ἦν γὰρ τοιοῦτον
ἀγώνισμα.

20 Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει: ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν·
ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιφώρηματα ἔχουσιν
ἐν αὐτοῖς ἢ χρῆ ἢ τὸ δεῖ· οἷον γαμητέον, ἀντὶ τοῦ,
χρῆ γαμησαι· ἢ πλευστέον, ἀντὶ τοῦ, δεῖ πλεῦσαι·
25 καὶ, οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ, οὐ χρῆ παραδοῦναι.

Πολεορκία:³ φυλακὴ.

(439)* Πόλεις παλζειν: τὰς νῦν χαρὰς καλουμένας ἐν ταῖς ζ'⁴
ψηφοῖς.

¹ τᾶλλα

² πολέμοιο (primo -εμοιο)

³ Sic; s ex ejusdem em. pro ι.

⁴ Inc. f. 103. c. 4.

Πολιούχοις: τοῖς τῶν πόλεων ἀρχουσιν.

Πολιοχος: καὶ Πολυάκης· ὀνόματά· κύρια.

Πολιτεία: ἰδίως εἰσάδει τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτο-⁵
ρες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας· καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παν-
ηγυρικῷ· καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.

Πολιτεύμασιν: ταῖς πολιτείας· ἢ ταῖς ἄλλαις αἰρέσεσιν.¹⁰

Πολιτοκοπεῖν: Δίφιλος.

Πολιτικός: ἀστεῖος μετὰ τινος τέχνης.

Πολλὰ χαίρειν φράσας: ὑποτάξαμενος· ἀπογνούς.

Πολλοστημόριον: τὸ ἐλάχιστον μέρος.

Πολλοστόν: ἐπὶ τάξεως καὶ μορίου· Δημοσθένης καὶ
ἄλλοι.¹⁵

Πόλλ' οἶδ'· ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἐν μέγα: * * * *⁴

Πολλοῦ γε καὶ· δεῖ: οὐδὲ ὄλωσ.

Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν·⁵ σιωπῶ· πόρρω λίαν εἰμι
τοῦ λέγειν· οὐ βούλομαι λέγειν.²⁰

Πόλου: οὐρανοῦ· ἢ κόσμου.

Πολύαινος: πολλοῦ ἐκαίνου ἀξιος.

Πολυάνδρειον: μνήμα· τάφος.

Πολυβότερα: πολλοὺς τρέφουσα.

Πολυγηθής: πολυχαρής.⁷

(440)

Πολύγλωτος·⁸ οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην· Θά-
σιος δὲ τὸ γένος· υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος·
τυχῶν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν ποι-⁵
κίλην στοᾶν ἀνέγραψε προῖκα, ἢ, ὡς ἔνιοι, τὰς ἐν
τῷ Θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς.

Πολυγνώτου λαγώς: ἐξωγραφημένος ἐν τῷ Ἀνακείῳ
ὑπὸ τοῦ Πολυγνώτου.

¹ π ek em. pro λ ut puto

² Sic.

³ Πολύ δ' ⁴ Versus spatium, et nota / in m.

⁵ Prope evanuit καὶ

⁶ λέγει

⁷ πολύχαρις

⁸ -σιος.

- 10 Πολυδαίδαλου: πολλά ποικίλματα έχοντας.¹
 Πολυειδής: πολύμορφος.
 * Πολύευκτον: τίμιον· πολυκύδητον.
 Πολυζύγωι: πολυκαθέδρωι.
- 15 Πολύδατον: καὶ πολύσεπτον· ὑπὸ πολλῶν λιτανευόμενον.
 Πολυθρύλλητον: πεφημισμένον· διαβεβοημένον· ὀνομαστότατον.²
 Πολυκῆδέος: πολυφροντίστου.
 Πολύκλητοι: ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.
- 20 Πολύκμητος: πολυκάματος.
 Πολύκρημον: δύσβατον· ὄρεινόν.
 Πολυμάργοις: ἤχητικοῖς.
- (441) Πολύμητις: πολύβουλος.
 Πολυμνήστει³ αἰεΐειν: γένος τί μελοποιίας· Κολοφώνιος δὲ ὁ Πολύμνηστος.
 Πολυκάμων: ⁴ πολλὰ κεκτημένος.
- 5 Πολυκαίκαλος: πεποικιλμένος· οὐχ ὁμαλός· μετενήνεκται ἀπὸ τῶν μὴ ἐκ εὐθείας ὁδῶν.
 Πολλύνεται: πολὺς γίνεται· αὐξάνει· πληθύνει.
 Πολυκίδακα: πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν.
 Πολύποδος δίκη: αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.
- 10 Πολυστείνους: πολυπορεύταις.
 Πολυπτύχου: πολλὰς ἀποκλίσεις⁵ ἔχοντος· οἶον πτύχας.
 Πολύρρηγες: πολλὰ θρέμματα ἔχοντες.
 Πολύς: σφοδρός.

¹ In summae paginae margine manus valde recens, Πολυδάμας· σκουτουσσαῖος (sic) ut apud Suid. ed. Med. nisi quod ms. καὶ εἰς ἀγίλην β. — ταῦρον τῶν ὀ. π. τῆς χ. δραξάμενος, ἐπεὶ οὐκ ἀγίαι ὁ τ. κηδῶν — τρεῖς δὲ τῶν ἀθηναίων — ἰδηλοῦτο ἐν Ὀλυμπία.

* Inc. f. 104. c. 1.

¹ -ειον

² ἀποκλίσεις

³ -ώτατον

⁴ μ bis.

Πολύστρατος: σθεος· αἰτίαν ἔχων τὰς Ἑρμᾶς περικόποιαι, 15
 ἀνηρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὐ Λυσίας μέμνηται· ἔτεβος
 δὲ ἔσσειν ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας· ἄλ-
 λος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππι-
 κοῖς· λέγων αὐτὸν ποτὲ ἐν Κορίνθωι ξενικὸν τρέφειν 20
 μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον, ἀν-
 εἰ τοῦ Πολυστράτου· παρὰ μηδενὶ γάρ φησιν ὁ Δι-
 δυμος εὐρημέναι τὸν Πολύστρατον, ἠγησάμενον τοῦ
 ἐν Κορίνθωι ξενικοῦ· τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθη-
 ναῖον εἶναι.

Πολυσχιώης: πολυμερής. 25

Πολυταλές: τὸ δαπανηρὸν· Θουκυδίδης.

* **Πολυταλεῖν:** τὸ κυλυδαπάνως ζῆν.

Πολυτιμητιζόμενος: θεραπευόμενος. (442)

Πολύτλας: πολλὰ ὑπομένων.

Πολύτορον: δέρμα τὸ τοῦ ἐχίνου.

Πολυφασίας: πολυλογίας.

Πολυφλοίσβου: πολυταράχου. 5

Πολυφραδέστερον: συνᾶτον ἐν λόγῳ.

Πολύχουν: καλυφόρητον· ἢ πολυειδῆ.

Πολυωρήσεις: πολλὴν φρονεῖδα ποιήσεις· φυλάξεις.

Πόλφοι: τὰ ἐκ τῶν χιδρῶν καὶ ἐκ τῆς ἐρικτιῆς ἐφό-
 μενα. 10

Πομπεία: λοιδορία· καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνό-
 ματι.

Πομπείας καὶ πομπεύειν: ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδο-
 ρεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἢ μετα-
 φορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς, ἐπὶ 15
 τῶν ἀμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις Μένανδρος Περ-
 ρινθίαι· Ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαι τινές, Σφό-
 δρα λοιδοροί.

* Inc. f. 104. c. 2.

* - εἶαι

Πομπία: λέγεται πομπία και τὰ εἰς ἀδμκας κατακτείνε
20 αζόμενα σκεύη ὡς ὁ αὐτὸς εἴταφ. ἔν τοῖς κατὰ Ἀν-
δροτίανος ὑποσημαίνει· Φιλόχορος δὲ σημαίνει ὡς πρό-
τερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν
λ' κατασκευασθεῖσιν ὄψε και Ἀνδροτίων ἄλλα κατα-
σκεύασεν.

25 Πομπυεῖ: ὡς νεκικηκῶς μεγαληγορεῖ.

Πομπή: θαῶρημα.

Πομπή: ἀπόπεμψις· σημαίνει δὲ και ἐδ κοινῶς.

(443) Πομπήν ἐπεμπον: ἢ ἀνεκόμπευον.

Πομπήν: τὴν πέμψιν· Θουκυδίδης δ' ἔλεγον τε κεν-
πηγησίμων πομπήν.

Πομπόν: συνοδοικόρον και προπέμποντα.

5 Πομποστολεῖ: ἐκπέμπει τῆ νηὶ τὸν στόλον.

Πομφόλυγες: αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφρο-
μεναι.

* Πομφόλυξ: ἐκβρασμὸς ὕδατος.

Πόνηρος: ἐπίκονος· ἢ πρώτη ὄξεια.

10 Πονταράκη: τὰ σκαράγματα τῶν ἀπόγγων.

Ποντεινοί: ἀπόγγοι.

Ποντόβροχος: ἄ θαλασσοβροχος.

Πόντος: κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσου και Εὐ-
ξείνου καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θά-
15 λασσα.

Πονωκόνηρος: ἄ σφόδρα πονηρός.

Πόπακα: κλακούντια πλατεῖα και λεπτά και περιφερῆ.

20 Ποκπύσματα: κολακίαι εἰς τοὺς ἀδαμάσωνε ἱππους.

Πορεῖα: τὰ εἰς πορεῖαν χρήσιμα.

Πορθήσεις: ἔλοις· λάβοις.

1 -ωρος

2 τεσσάρων

3 -υχος

4 Dist. Πομπήν: 3.

5 Inc. f. 104. c. 5.

6 Πονηπ.

Πόρθηαι: ἰσημεῖαι. (134) 20100
Πόρδαλι: οἱ ἄλλοι. Ἐλλήνας τῶν ἄτιμοι. πόρδαλι. Ὁ-
 -μῆρες τὰ μέγιστα. διὰ τοῦ ἄ. ἢ τὴν δόξαν. δὲ διὰ
 τοῦ ἄ.

Πορθμός: Δημοσθένης ὑπὲρ Κηραφώντος. πόλις ἐστὶ (444)
 -τῆς Εὐβοίας.

Πορθμός: πέρασμα. ἀμφόβιος θάλασσα. ἰσθμὸς γὰρ
 -ἔστι γῆ, στενὴ, ἀνατέρονθεν ἔχουσα θάλασσαν. πορθ-
 -μός δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιχομένη. 6

Πόριμον: εὐπόριστον.

Πορισταί: οἱ τοὺς πόρους ἀνακατασκευάζοντες. δημόγυγοι. ἐπὶ
 -κατὰ ἑαυτῶν ἀνετίθειν.

Πόρρης: ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἀσπίδος. ὁ περιεὶρ-
 -γνῶν αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον. 10

Πόρκος: κύριος θάλασσιος ὁ εἰς ἔγραν ἔχουσα.

Πόρον: διέξοδος. εἰς βῆλον. καὶ περὶ αἰσῆς ποταμοῦ.

Πόρος: πέρασ ἢ ποταμός, ἢ ὁδὸς, ἢ φυσήματα ὑδάτων
 ἢ μηχανή, ἢ τέχνασμα.

Πόρος: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐπίται. 15
 -ὁμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντιδῆς ὁ Πόρος. καὶ ὁ δηρῆτης

Πόριος

* **Πόρκαξ:** τὸ ἐντὸς τῆς ἀσπίδος πρόσθημα, δι' οὗ τὴν
 χεῖρα διαίρον.

Πόρκα: σίβλα.

Πορκοῦσθαι: φιβλοῦσθαι.

Πορσύνεται: ὀδεύεται ἀπὸ τοῦ πόρου. Σοφοκλῆς.

Πορσῶσαι: ταράσσειναι.

Ποσακλῶς: ποσαχῶς ἀναριθμητῶς. 20

¹ Πορδαλινοί: ἄ. ἔ. ἄτιμοί: τὸν nov. artic. Πορδαλίην: ὄμ.

² ἔ

³ περι γνῶν (sic), et nota / in m.

⁴ ποταμοῦ * Inc. f. 104. c. 4.

25 Ποσειδεών: ¹ και οὗτος μὴν Ἀθήνησιν ὀνομασθεὶς ἀπὸ τοῦ καθιερωθεῖσαι ² τῷ Ποσειδῶνι.

(445) Ποσειδεών: ³ ἕκτος μὴν παρὰ Ἀθηναίους οὕτω καλούμενος.

Πόσθια: αἰδοῖται ἢ τὴν Ἀφροδίτην.

Πόσθων: κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτως γὰρ ὑποκο-
6 ριζόμενοι ⁴ ἔλαχαν ἀπὸ τοῦ αἰδοῦν· πόσθιον γὰρ τούτο καλοῦσιν· δεῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα·
κατὰ μεταφορὰν.

Πόσις: ἀνήρ.

Ποταγωγίδες: φάρμακα ἢ μνηστῆρες.

10 Ποταμοί: δῆμος τῆς Λεοντίδος· οὗ ὁ δημότης Ποτάμας· ἐκωμωδῶντο δὲ ὡς φαιδῆες δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους.

Ποταίνιος: πρόσφατος· Δώριος δὲ ἢ λέξις.

Πότε: λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ' ἄμφω· καὶ κατὰ τὸ
15 παρήλυθος καὶ κατὰ τὸ μέλλον· κατὰ μὲν τὸ παρήλυθος, πότε ἐγένετο· κατὰ δὲ τὸ μέλλον, πότε ἔσται.

Πότεραν: τὸ πενητικὸν βαρυτόνης· ὀξύτονης δὲ ποτε-
ρός· ἄτερος ⁵ καὶ προστιθέντες ⁶ τὸ ἕτερον λέγουσι
20 ἀπὸ τῆς ἕτερας.

Πότερον: ἄρα· ὁποῖον· ποταπὸν.

Ποτίκρανον: προσκεφάλαιον· ὅτε δὲ τὸ ἐπιπέσειν, ἐπ' οὐ καθέχονται οἱ ἐρέσσοντες.

Πῶτις: ἢ γυνή ἢ μεθύση.

25 Ποτήριον: λέγουσιν, οὐ μόνον ἐκπωμα· Ἀριστοφάνης.

Πότνα: δέσποινα.

Πότμον: μόρον· θάνατον.

¹ Ποσειδέων — ρουσθαι (ω statim)

² Ποσειδέων — τινον — ἄτερός

⁶ Pro τις, par faxe spatium, et nota / in m.

Ποτνιαδάς: Βάκχας· Εὐριπίδης. (446)

Ποτνιαῖται: παρακαλεῖ· ἐπικαλεῖται θεούς.

Ποτνιώμενος: δυσφορῶν· μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.

Ποτῶμενάι: διατρέβασαι.

Ποῦ μὴν: ποῦ δὴ οὖν. 5

* Πρακτικόν: ἀνυστικόν.

Πράγματ' ἐξ¹ ἀπραξίας: λεγόμενον εἰ.

Πραμῆσαι: παρελθεῖν· παραλλάξαι.

Πράμνειος οἶνος: Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἥδυν οἶνον Πράμνειον ἔλεγεν· τινὲς τὸν ὄνιον οἶνον ἠ² πα-10
ραμόνιον· τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνείας ὀνομαζομέ-
νης· ὁ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν κραύνοντα τὸ
μένος· Σῆμος ὁ Δῆλιος ἐν τρίτῳ· ἐν ἠ³ καὶ ὁ πρᾶγ-
ρων κέτραν εἶναι ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

Πρανῆς: κάταντες. 15

Πρανῆς: ὁδὸς καταφερῆς.

Πρανιχθῆναι:⁴ τὸ ἐκ στόμα πιεεῖν.

Πραξιδική: θεὸς ἧς⁴ κεφαλὴν μόνον ἰδρύνοντο· Μνα-
σείας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης Σωτήρος καὶ τῆς ἀδελ-
φῆς Πραξιδικῆς γενέσθαι Κτήσιον υἱόν, καὶ θυγατέ-20
ρας Ὀμόνοϊαν καὶ Ἀρετὴν· αἷ ἀπὸ τῆς μητρὸς Πρα-
ξιδικῆς⁵ κληθῆναι· Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσειαι, ὁ Ὠγύ-
ρου θυγατέρας⁶ Ἀλκομενίαν· Ἐλεξάνιαν⁷ Ἀυλίδα·
αἷ ὕστερον Πραξιδικῆς ὀνομασθῆναι. 25

Πράστιλλος: πόλις Μακεδονική. (447)

Πρασσοκουργεῖς: χλωροί.

Πρατήρ: οὐχὶ πρᾶτης ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται.

Πρατιάς:⁸ ὁ τὰ δημόσια πωλῶν κηρὸς δημοσίος.

¹ Inc. f. 105. c. 1.

² Πράγματα: ἐξ dist.

³ ἠ³ om.
εἰς

⁴ Πρανιχθῆναι
- κης

⁵ κτήσειςιν

⁶ - νία bis

⁷ Πρατιάς

5 Πραττομένους: ἀπαιτούμενους. Ἰσρακράτης· καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους.

Πραυπάθειαν: πραύτητα· ἡσυχίαν.

Πράως: οὐ πραέως¹· καὶ πρᾶον, οὐ πρᾶυ· καὶ πρᾶος, οὐ πρᾶυς.

10 Πρέμνα: τὰ παχέα ξύλα.

Πρέμνον: στέλεχος δένδρου.

Πρεμνέειν: καταβάλλειν τὰ πρέμνα· τουτέστι τὰ παχέα καὶ μεγάλα ξύλα.

Πρέψαι: τὸ ὁμοιωσαί·² Αἰσχύλος.

15 Πρεσβεύειν: προτιμᾶν· Εὐριπίδης.

Πρέσβων καὶ πρεσβευτῶν: ἐκατέρως ὑπὸ τῶν ῥητόρων εἴρηται· ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον καὶ τῆν ἑλληνικὴν ἀναλογίαν* σῶζον· ὅτι ἂν εἰπωσι πρέσβεις·

20 καὶ χρῶνται τούτῳι συνήθως ἅπαντες· εὐρίσκειται δὲ καὶ τὸ πρεσβευτάς.

Πρεσβυγένεια: παλαιότερα γένεσις· καὶ συγκριτικῶς προουργιαίτερον.

Πρεσβυτάτην: ἐντιμοτάτην.

Πρεσβύτερος: μεζῶν.

(448) Πρεσβύτερος Κόδρου: παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν, ἀπὸ τοῦ βασιλευσάντος Ἀθήνησι Κόδρου.

Πρηγοριῶν: ὁ πρᾶτης καὶ προαγορευῶν καὶ προλέγων.

5 Πρηγές: ἐπὶ πρόσωπον.

Πρημαὶ καὶ πρημάδες: γένος ἰχθύων.

Πρησαι: καῦσαι.

Πριάμενος: ἀγοράσας.

Πριαμωθῆναι: ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου προσ-

10 ωπον ξυρίας ἐστίν.

¹ Supra ἰ nota syllabae ων — tum πρᾶον. Et circumflexum et acutum habet πρᾶος supra α.

² ὁμοίως

* Inc. γίαν f. 105. c. 2.

Προμυγγίλων: τιμῶν ἢ τοι βασιλευσιν ἀποδιδόντων ἢ προνομιῶν.

Προμυκτήριος: ὁ πρῶτος τῶν εὐτυχησάντων.

Προνή πείσαι, τὰ ἄλλα, παροιμία καὶ, **Προὶ** τοὺς
ἐχθροὺς εἰλεῖν, σὺ τὴν ἀλιτρίαν καὶ, **Προὶ** ἐδράχ- 15
θαι δέρας.

Προῦ; ἐλευθέρωσαν.

Προστή: πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ.

Πρωῶν: ἔφετόνας, τὸ ἄρμενα, κρῖον δέ, ὡς πάτον, ὁ
τέμνων τῶ ἄρμενοι. ³ ἐπίται, ἐπὶ δέ, πλῆθυντικόν, 20
κρῖονες δια ταῦ ὁ. Κρακίος.

Πρωῶ: ἀγοράσω.

Πρό: ἀντι τοῦ ἀντι· **Φιλήμων Παχυρακτιστῆς**· **Δούλος** (224)
πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου· **Δθλεῖων** πρὸ
ἀνακτος· **Ὀμηρος**. 25

Προαγήλη: τιμησάει.

Προαγωγός: διδάσκαλος κακῶν. (449)

Προαιρούμενοι: προφέροντες.

Προαλέστατον: προπεπέστατον.

Προαλλασσάτες: προαδραίσασσάτες.

Προαναθρώσκει: προπηδᾷ. 5

Προανάσχοι: προανατελλοί.

Προαύλια: προαυλήματα ὡς προαμβολαί καὶ προαυ-
κροῖσεις.

Προαύλιον: ὃ προενδίδωκεν, οὐ ἀνήλθει, οὐδὲ προαυλημα. 10

* **Προβάλλεσθαι:** ἀντι τοῦ προταίνεσθαι· **Θουκυδίδης**·
τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα ἀντι ἐγένετο, καὶ δι' ἄλλου
μᾶλλον· ἔσται δὲ αἱ προβαλλομένοι· καὶ ὁ φησὶ
τὴν ἀειλογίαν ὅρῳ αἱ προβαλλομένους.

Προβαλλομένους: ἀντι τοῦ ὑποτιθεμένου· οἷον πρὸ τῆς 15

¹ μηκ sed f. statim sup.

² ἐλευθέρως.

³ τὸ ἄρμενον primo ut videtur.

* Inc. f. 105. c. 5.

⁴ αὐτοὺς ἐξέσσει (εἰς).

πράξεως εἰς τὸν νῦν ἐμβαλλομένους· ὁ Δημοσθένης
 ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· καὶ τῷ κατ' Ἀσχίνου,
 τὴν προαίρεσιν, φησὶ, τῆς πολιτείας προβεβλημένην
 κατ' ἀπιστον εἰπεῖν· ἀντὶ τοῦ εὐλαβεῶς ἔχουσιν καὶ
 20 φυλαττομένην· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου· καὶ προβα-
 λόμην,² φησὶν, ἀδικεῖν τοῦτον παρὶ τὴν ἑορτήν· ἀντὶ
 τοῦ προβολῆ ἔχρησάμην τῇ συνήθει³ καὶ νομιζομένῃ
 κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτήν ἀδικούντων· ἐν δὲ τοῖς Φι-
 λικκωδῆς φησὶ· προβέλλεσθαι ὃ ἡ⁴ βλέπειν ἐναντίον,
 25 οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλει· ἀντὶ τοῦ προτελεῖν τὰς χεί-
 ρας ὡς εἰς μάχην.

(450) Προβάλλον· ἀσπίδα.

Πρόβασις· ἡ τῶν βοσθημάτων κτησις.

Πρόβατα· πάντα τὰ τετράποδα.

Προβατεία· ἡ τῶν προβάτων κτησις· καὶ ἄμνη.⁵

Προβατοκάπηλος· προβατοκόπλος· ἐλέγγο· δὲ Λυσικλῆς.

Προβέβουλα· προέκρινα.

Προβιβάσαντες· προῶξαντες.⁶

Προβλήτας· ἔξω προβεβλημένους ὑπὲρ ἀσφαλείας· οἱ δὲ
 10 τὰς πρώτας προβεβλημένους· ὃ καὶ μᾶλλον.⁷

Προβολάς· ἀντὶ ταῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ
 τεινῶν ἄλλων δυνάμεων· ἐπὶ σωτηρίαι καὶ κράτει γι-
 νομένων· οὕτως Δημοσθένης· παρὰ δὲ Ἀσχίνῃ ἡ
 15 προβολὴ τούνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινα
 ἀδικεῖν.

Προβουλευματα· τὰ τῆς βουλῆς περὶ τῶν ψηφισμάτων
 βουλευματα· ἃ πρὸ τοῦ δήμου ἐβδούλευν· τὰ γὰρ
 ψηφίσματα πρῶτον μὲν εἰδῆτο εἰς τὴν βουλήν· εἶτα⁸

¹ τὸ

² προβαλούμην (sic)

³ θη in θεῖ statim mut.

⁴ δη una voce

⁵ μόνη, sed νομῆ statim supr.

⁶ προῶξαντες

⁷ μᾶλλ (πρὸ μᾶλλ· οὐίλ·)

⁸ ἐπ. εἶτα i. e. ἔπειτα in εἶτα mut.

δεξαμένης εἰσεφέρετο * εἰς τὸν δῆμον, ἤδη προκυρω-
θέντα καὶ πρόβουλευθέντα· εἰ δὲ μὴ ἐδέξατο ἡ βουλή, 20
οὐδ' εἰς τὸν δῆμον εἰσεφέρετο· ἀλλὰ παρανομῶν δ' εἰ-
σῶγων ἠλέσκειτο· μετὰ μέντοι καὶ τὸν δῆμον χειροτο-
τῆσαι κύρια ἦν τὰ πρόβουλεύματα, εἰ μὴ τις ἐγράψατο.

Προβολή: γραφή κατὰ τῶν συκοφαντιούντων. 25

Προβόλιον: εἶδος τι δόρατος· ὡς χρωῖται οἱ κυνηγῆται (451)
πρὸς τὴν τῶν σῶων θήραν. 2

Πρόβολον: πρόβολον· πρόμαχον.

Πρόβολος: τὸ τῶν στείλων δοχεῖον.

Προβύλαι: προσβεβλημένη εἰς θάλασσαν κέτρα. 5

Πρόβολοι: αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι κέτραι καὶ
ὄλον ἀκταί τινες· Δημοσθένης ἐν Φιλιππηκοῖς.

Προβούλευμα: τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθέν, πρὶν εἰς
τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰ-
σχίνου. 10

Πρόβουλος: ἔταρχος τοῦ βουλευτηρίου.

Προβύσαι: ἐξελεύσαι.

Πρόδικον δίκην: τὴν ἐπὶ φίλων καὶ διατητητῶν· Ἀρισ-
τοφάνης Κανταύρωι· Ἐγὼ γάρ, εἴ τι σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω
δίκην δοῦναι· πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶων ἐνί. 15

Προδόμωι: τῆι πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι.

Προδοσέχομος: ὁ ὑποσχετικὸς· ὃ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέ-
σεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

Προδοτίστερον: λέγουσιν ὡς λαγνίστερον· καὶ κλεπτί- 20
στερον· 3 καὶ πτωχίστερον.

Πρόδρομοι: 4 ἄδοξοι.

Προεγκεῖσθαι: ἐπικεῖσθαι.

* Inc. το f. 105. c. 4. 2 τῆι — θήραι

2 εἴ τις ἢ δίκη θέλω — ἐν — ἐνί. (τῶν an τῶ ante φίλων, in-
certum; sed primo videtur fuisse τ, i. e. τόν.)

3 λεπτίστερον

4 Accent. om.

Πρόεγμα: ἀπόγευμα.

25 Πρόεδροι: οἱ τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας Ἀθηναίων διοικοῦν-
(452) τες εἰς ἑκκληροῦτο ὑπὸ τῶν Πρυτανέων καθ' ἐλάχιστην
ἐκκλησίαν ἐξ ἐκάστης φυλῆς· πρόεδροι δὲ, ὅτι προε-
δρίαν εἶχαν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Πρόεδροι: ἐκκληροῦτο τῶν Πρυτανέων καθ' ἐλάχιστην
5 πρυτανείαν, εἰς ἑκ ἐκάστης φυλῆς, πλὴν τῆς Πρυτα-
νευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας διαβιβάζον·
ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδήπερ προσέφερον* τὰ
ἄλλων ἀπάντων ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ
10 αὐτοὺς, εἶρακεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Πρόεδρος: ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμῶν.

Προήκεν: προέπεμψαν.

Προιδόμενοι: προκινῶνται.

Προείλαντο: ἠθέλησαν.

15 Προειλόμεθα: προήκαμεν.

Προόμενος: ἐκδιδοῦς· προδαύς· περιφρονησας.

Προόμενος: ἀντὶ τοῦ προαφεις τῶν² αὐτοῦ· τί, πρὶν
πίστιν λαβεῖν.

Προέπεισον: προπετιῶς ἐπαίτησον· Ὑπερίδης.

20 Προδικασία: οἱ τὰς ἐπὶ φόνοις δίκας ἐγκαλοῦμενοι ἐν
Πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας,
ἐν οἷς ἐξ ἐκατέρου μέρους λόγοι προάγονται· τοῦτο
φασὶ προδικασίαν.

Προέντες: προδόντες.

25 Πρόσθαι: προσδοῦναι.

Προετικός: χαριστικός.

Προέτω: προπεμψάτω.

(453) Προεχόμεθα: ὑποβαλλόμεθα ἢ προβαλλόμεθα.

Προηγγελκέναι: προμεμηνυκέναι.

¹ οἷς

* Inc. f. 106. c. 1.

² προαφιστῶν

-τωι.

- Προήγατο:** προέδικεν.
Προηνώμεκα: τὸν σεφ. γάμου ἐντυγχάνονται καὶ μη-
 στευόμενον. 5
Προηροσία: ἡ ὑπὲρ τῶν καρπῶν θυσία γινόμενη ὑπὸ
 Ἀθηναίων κατὰ μαντεῖαν ἐν Ἡλίδι.
Προηροσία: ἄνομα θυσίας.
Προηροσία: αἱ πρὸ τοῦ ἀράτου ἢ γινόμεναι θυσίαι.
Προήσομαι: προδώσω. 10
Προήχθη: προεβράβη. ὡς ἐβήχθη καὶ ἐξεβράβη.
Προδέλιμα: συνεχῆ ἄλλα ἐπ' ἄλλαις.
Προδελύμνους: ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.
Πρωθήβας: ἢ πρώτους ἀκμώζοντας νέους.
Πρωθεσμίας γάμους: Δημοσθένους ὑπὲρ Φορμίωντος τῆν 15
 τῶν ἐξῶν ἂν λέγοι πρωθεσμίων.
Πρόθεισι: τὸ τὸν νεκρὸν πρόθειναι· κρατεῖσθαι. δὲ
 πρὸ τῶν θυρῶν, ὥστε φανερὸν γίνεσθαι ὅτι οὐκ ἐξ
 ἐπιβουλῆς τινας ἀνήλαται. ὡς δὲ ἔντσι, πρὸς τὰ μὴ
 δοκεῖν ἀηλεῖσθαι. τὰ καλαῖα γὰρ ἦσθιοι ἀλλήλοις. 20
Προϊήμενος: προδιδούς.
 * **Προϊκτας:** τοὺς προϊχνουμένους καὶ ἐπαιτοῦντας τὴν
 τροφήν.
Προϊτταται: ἐπισκολάζει. ἀπὸ τῆς τροφῆς μετενήκεται. 25
Προϊκός: δόσεως. ἢ ἀντὶ τοῦ δωρεῆς. πᾶν γὰρ δῶρον (454)
 οὔτερος καλεῖ ὁ ποιητής.
Προϊκτορες: οἱ μαρτυροῦντες.
Προϊσχεται: προβάλλεται.
Προκόλιον: πρὸ τοῦ κόλπου. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ 5
 διαροδάων.
Προκόμιον: κόμην.

¹ ρω in ρο ter mut. a m. antiq. ² ἀρότρον

³ Πρωθήβας, ἢ Πρωθήβας a m, antiq. mut.

* Inc. f. 106. c. 2.

⁴ δασέως

Πρόκλησις: εὐώθισαν ὅποτε δικάζονται τενές, ἔξαιτῶν
 ἐνίοτε θεράποντας ἢ θεραπαίνας εἰς βάσανον ἢ εἰς
 10 μαρτυρίαν τοῦ πράγματος· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προ-
 καλιῖσθαι· τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γρα-
 φόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις.

Προκαλιῖσθαι: οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ
 εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας· Θουκυδίδης· οἱ δὲ δικα-
 15 νικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως.

Προκαταβολὴ καὶ προσκαταβόλημα: τῶν τελῶν κικρασ-
 κομένων, δύο προθεσμῖαι¹ ἰδίοντο τοῖς ὠνουμένοις·
 ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσνεχθῆναι² τὸ ἀργύριον· ὅπερ οὖν
 μέρος χρημάτων, πρὶν ἀρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέ-
 20 ρουσαι εἰς τὸ δημόσιον, τούτο προκαταβολή³ καλεῖ-
 ται· τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμῖαι διδόμενον, προσ-
 κατάβλημα.

Προκότια: κουρῶς εἶδος.

Προκότιαν: τὴν πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσιν· κόττης⁴
 25 γὰρ παρὰ τοῖς Λωρῆυσιν ἡ κεφαλὴ λέγεται.

(455) Προκνίς: γένος ἰσχυάδων.

Προκόκη: ἡ πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσις.

Προκχωρηκότος: προεληλυθότος· Θουκυδίδης.

Πρόκριτον: ἐκλεκτὸν⁵ ἢ κρηρὸν.

5 Προκόνιος: Αὐτοῦργος πατὴρ Μενεσαλχίου· Αἰδύμιος δὲ
 προκόνια, φησὶ,* κυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι· Ἀριστο-
 φάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρότων
 κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι· ἔριξε δὲ καὶ ἐκ
 κυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι· Δήμων δὲ φησὶν ἐν
 10 τῷ περὶ θυσῶν· καὶ προκόνιά ἐστι κάχρυσ κατηριγ-
 μέναι⁶ μετὰ ἀρωμάτων.

¹ προθέσεις, sed σμῖαι statim in marg.

² εἰσελθῆναι

³ παρακ.

⁴ κόττι⁵ i. e. κόττις

⁵ Sic.

* Ins. f. 106. c. 3.

⁶ -να

Προκώνια: ἢ ὡς Κράτης πυροκώνια, αἱ ἀφρύνεται κρι-
θαί· ἢ πυροί¹ μέλιτι κεχρησμένα.

Προκώνια: κριθαί ἀφρύνται· ἄς ἄλφιστα ἀδρὲ κεκομ-
μένα· οἶον προκώνια. 15

Πρόκαπος:² ἕτοιμος· πρόχειρος.

Πρόληψις: γνώσις.

Προμαντεία: τὸ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων χρησθαι τῶ³
ἐν Δελφοῖς μαντεῖαι· ἦν δὲ πραεδρία τὸ αὐτό. 20

Προμήθαιαι: πρόνοια.

Προμηθεῖσθαι: προβουλεύεσθαι· προνοεῖσθαι.

Προμηθεύασθαι: προνοήσασθαι.

Προμνῶμαι: προξενῶ· προμνηστεύομαι.

Πρόμυθίζει: πρόσφα χροεῖ. 25

Προμυλαία: θεὸς προμύλιος· ἦν ἀφίδρυντο ἐν τοῖς μυ-
λώσειν ὡς εὐνοστον.

Προνάκης: ὄνομα κύριον. (456)

Πρόνοια: πρόγνωσις.

Πρόνοια Ἀθηναῖ: οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ γαυῦ τοῦ ἐν
Δελφοῖς ἐσεάναι αὐτήν· οἱ δὲ ὅτι προεσήψεν ὁπως
τέκη ἡ Λητώ. 5

Πρόνοια: ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηναῖ Πρόνοια,
διὰ τὸ πρὸ τοῦ γαυῦ ἰδρῆσθαι· ταύτην· δὲ Ἡρόδοτος
ἐν τῇ ὀγδόῃ Προνοίην ὠνομάζει.

Προμητηγῆτας: Σκύνθου τῶν Ἡραμητηγῆτῶν ἦν εἶδος καί-
ἐκ δημόταις γέγονεν καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγοραῖ προμη- 10
τρῶν διατετέλεκεν.

Προνομή: διαρπαγή.

Προνομίας: τιμῆς πλείονος.

Προνομίων: προλημμάτων.

¹ πυροί.

² Πρὸ κώτης:

³ τὸ ἰν τῶι statim mut. Tum μαντείας

15 **Προνώπης**: προεταγμένος· προέχων.

* **Προνώπιον**: τὸ προεκκείμενον.

Προόδων: ὁ τοὺς ὀδόντας ἐξωτερῶς ἔχων τοῦ δέοντος.

Προόμιον: πρόλογος.

Πρόοπτον: τὸ προορώμενον καὶ προφανές· οἷον τὸ προ-
20 κείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

Προπάτωρ: ἢ ὁ πάππος ἢ ὁ πρόγονος.

Προπάροιθεν: ἔμπροσθεν.

Πρόπεμπα: τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προ-
γράφειν, ὅτι ἔσται ἡ ἐκκλησία εἰ τύχοι ἵνα καὶ οὐ
25 ἐν τοῖς ἀγροῖς συνέλθωσι καὶ ἑαστὸν τῶν βουλῶν.²
προετρεπισθῆ.

Πρόπεμπα: Δίδυμός φησι, μήποτε ἄλλα πινά εἰσιν ἐπι-
(457) λμία τὰ πρὸ τῆς μεταβολῆς· εἰσι γὰρ οὐ³ τὰ πέμπτια
τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασὶν εἰ μὴ ἄρα
πρόπεμπα ὡς Δημοσθένης πρὸς ἡμέρας πέντε· ταῖς
γὰρ μεγάλας δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν
5 κρίσιν.

Προπεπωκότες: ἀντὶ τοῦ προδεδοκότες· ἐκ μεταφορᾶς
δὲ λέγεται.

Προπέρυσιν: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

Προπηλακίζων: ἀδικῶν· ὑβρίζων· διαστέρων· ἔξου-
10 θενῶν.

Προπίνει: διὰ τοῦ οἴνου τιμᾶ καὶ προδίδωσι· καὶ Δη-
μοσθένης δὲ τοὺς προδιδόντας τὰς καρτίδας τοῖς ἐχ-
θροῖς, προπίνειν⁴ ἔφη τοῖς ἐχθροῖς.

Πρόπιον: μάντευμα.

15 **Πρόποδας**: μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Προποδῶν: τὸ παρατυχόν· οἷον δήποτε.

¹ Προνώπης primo, sed accent. erasus. Tum προσ. primo.

* Inc. f. 106. c. 4.

² βούλων

³ οἱ

⁴ προσπίνειν

Προπολέμια: εἶκεν εἶναι τὰ ¹ πρὸ τοῦ πολέμου θυόμενα ὑπὲρ τῆς νίκης.

Πρόκολος: ² δούλη προπολιούσα.

Προκόλοι: θεράποντι.

20

Προπύλαια ταῦτα: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· δύναται μὲν δεικτικῶς * λέγεσθαι, ἅτε ὄρωμένων τῶν προκυλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνός ³ βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτως λέγειν εἰώθασαν· ἐν γοῦν τῷ κατ' Αἰσχίνου ὁ ⁴ αὐτὸς Δημο- (458) σθένης φησὶν· ἤρατο Σάτυρον τουτοῦν τὸν κωμικὸν ὑποκριτῆν· Ἡλιάδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκρόπολεως φησὶν· ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη· τάλαντα δὲ ἀνηλώθη βιβ'· πέντε δὲ πύλαις ⁵ ἐποίησαν δὲ ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίσαιν.

Πρόρριζον: ἐκ ῥιζῶν.

Προσαγῶγιον: τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλά ξύλα.

10

Πρὸς ἀκτῖνα: ἀνατολή.

Προσανέχων: προσέχων· προσκεκολλημένος.

Πρόσαντες: δυσχερές καὶ ἐναντίον.

Πρὸς ἀπαλέξησιν: ⁵ πρὸς βοήθειαν.

Προσαρρασόμενα: προσρηγνύμενα· προσκρουόμενα.

15

Προσαύρατο: προσηγάγετο.

Προσβάλλει: προσέρχεται.

Προσγράφει: προσκρίνει.

Προσδοκᾶν: ὑπονοεῖν· ὑπολαμβάνειν· προσδέχεσθαι.

Προσείσταται: προσελεύσεται. ⁶

20

Πρόσειλος: πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν ἐστραμμένος.

αἰς

¹ τα (αἰς comprehend.) i. e. τὰς in τὰ mut.

² Προπόλιος

* Inc. f. 107. c. 1.

³ προκυλαίων — πυκνῶς

⁴ ὁ om.

⁵ Προσαπολέξησιν (sic)

⁶ προσελεύσεται Phot.

Προσεΐσας: προσανακινήσας.

Προσεΐκειτο: ἀντί τοῦ προσεΐχε· Θουκυδίδης ἐν α΄.

Προσδεχόμενοι: προσδοκῶντες.

25 Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρουσι· τὸ μὲν γὰρ δη-
λοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν, ¹ τὸ δὲ παντελῶς ἀπορίαν
τοῦ ὅλου δηλοῖ.

(459) Προσεΐρων: προσάπτων.

Προσεκόπεν: ἀντί τοῦ προσέκαισεν· Ἀλέξιος.

Προσεκόπεν τῷ ἀνθρώπῳ: ἀντί τοῦ ἠλλοτριώσατο· ²
οὕτως Ποσειδίππος.

5 Πρὸς ἐμοῦ εἶ: οἰκείος μου· ἐγγύς μου· φίλος μου· παρ
ἐμοῦ.

Προσεποίω: προσεπάξω.

Προσεποιήσαντο: Ἰσαῖος· ἀντί τοῦ ἀντεποιήσαντο.

Προσέκαισεν: προσέκαιξεν· Πλάτων· τῷ σ ἀντί τοῦ ξ
10 κέχρηται.

Προσεφήσομαι: ἐρωτήσω.

Προσεφύνη: προσεφοίτησεν· προσηλθεν· οὐ προσέρευσεν.

Προσέχειν: ἀντί τοῦ ἀκούειν καθόλου τιθέασιν· καὶ
15 ἀντί τοῦ φυλάσσεισθαι· καὶ ἀντί τοῦ παρακεῖσθαι· τι-
θέασι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐνοούντων καὶ φιλοστοργούντων.

Προσεχές: ἐγγύς.

Πρὸς ζόφον: πρὸς δυσμάς.

20 Προσηλαϊδῶ· ³ ἐλαμπρύνετο.

Προσηγμένον: ὑψηλόν· τιμιώτατον.

Προσηγορία: προσφώνησις.

Προσημπόλησα: προσέλαβον.

Προσηροσίαι: αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσίαι.

25 Προσηρτημένος: προσκεκολλημένος.

Πρὸς ἠώ: πρὸς ἀνατολήν.

¹ κτίσιν

* Inc. f. 107. c. 2.

² ἠλλω - primo

³ Sic; nota / in marg.

Προσθῆναι τὰς θύρας: ἀντι τοῦ ἐπικλεῖσαι· Ἡρόδοτος(460)
ἐν γ'.

Προσίαχε: τὸ πρόσεχε· Κρατῖνος· Καὶ μὴ πρόσιαχε
βαρβάροισι βουκόλοισι καὶ Εὐπόλοισι· Πρόσιαχε τὸν
κοῦν τηῖδε καὶ Θουκυδίδης γ'· παρανίσχον δὲ καὶ οἷς
ἐκ τῆς πόλεως· οὕτως δὲ καὶ ὑπίσχομαι, οἳ τε τρα-
γικοὶ καὶ Ἀριστοφάνης· Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν
ὑπίσχομαι.

Προσίασι: ² προσέρχονται.

Προσίενται: προσάγονται.

10

Προσίεται: ἀρέσκειται· προσδέχεται.

Προσιζήσαντες: προσκαθίσαντες.

Πρόσιμεν: προσερχόμεθα.

Προσιτόν: προσδεχόμενον.

Προσιών: προσερχόμενος.

15

Προσκαλέσαι: ἀντι τοῦ προσκαλέσασθαι.

Προσκεφάλαιον κλητέον: ἀλλ' οὐ τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα
καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ ὑπῆρέσιον.

Προσκέψομαι: περισκοπήσω.

Προσκέμενοι: οἱ κολλώμενοι· οἱ προσεγγίζοντες.

20

Πρόσκλησις: κλήσις ἐπὶ δίκην.

Πρόσκλησις: ἢ εἰς δικαστήριον κλήσις· καὶ προσκαλέ-
σασθαι, τὸ παραγγέλλειν * εἰς δίκην· Δημοσθένης ἐν
τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου.

Προσκήσεις: πρὸς ἅς καλεῖ τις (εἰς) ² δικαστήριον ἢ ²⁵
βουλὴν κλητῆρας ἔχων· πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ,
καὶ προκαλεῖσθαι, ἐπὶ διαιτητὴν καὶ οἷον ἐπὶ βᾶσανον·
τινὸς ἀνδραπόδου ἢ μαρτυρίαν τοῦδε τινὸς βάλλεσθαι.(461)

Πρόσκλησις: ἕτερομέρεια.

Προσκομιστέον: προσενεκτέον.

¹ Προσιῶσι

* Inc. f. 107. c. 3.

² εἰς om.

5 Πρόσκομμα: ζημία· βλάβη· σκάνδαλον.

Προσκυροῖ: προσεγγίζει.

Πρόσδοξος: εἰσφορά· εἰσδοξος· ἢ παρουσία· ὡς Θουκυ-
δίδης καὶ ἕτεροι.

Προσμερεῖται: προσαρμόζει.

10 Προσουρίου: ἐπιτηδείου.

Πρὸς ᾧψιν: πρὸς θεωρίαν.

Προσκάλιτοι: Προσκάλτα δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

Προσκελάζει: προσεγγίζει.

15 Προσκήξομαι: προσκυνήσω.

Προσκοιεῖται: οἰκειοκοιεῖται· ἢ πλάττεται καὶ ὑποκρί-
νεται.

Προσκορισθέν: ἐκινηθέν· προσοδευθέν.

Προσρήσεις: προσηγορίας.

20 Προστατήριος: Ἀπόλλων· ἐπεὶ πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν
ιδρύοντο· Σοφοκλῆς.

Προστάτης: οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προσηγορίας
προστάται ἐκαλοῦντο· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἐκάστῳ τῶν

25 μετοίκων κολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστατήν.

Προστασία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος· ταῦτα
σὺχ ὁμολογουμένη¹ προστασία· ἀντὶ τοῦ βοηθεία,
(462) προῖσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουρῶντος τῷ ἀδικουμέ-
νῳ· Δισκλῆνης ἐν τῷ περὶ τῆς παρακρεσβείας· ὡς δεῖ
τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προκύλαια μετενεγκεῖν
εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας.² Δίδυμος τὴν
5 προστασίαν φησὶ κείσθαι ἀντὶ τῆς προστασίας·³ του-
έστι τῆς ὑπ' ἐπίων προσταδος καλουμένης.

* Προστέρησα: περιπτυξάμην.

¹ Compendium finale fere videtur esse ὡς; sed est η.
Tum προστασίαι — βοηθείαι — τοῦ ἀδικουμένου.

² καδμει² fere. Nempe [i. e. αν in / i. e. ας statim mut.

³ προτ.

* Inc. f. 107. c. 4.

Προστέτηκαν: προσκεκόλληται.

Προσιήσας: προαγαγών.

10

Πρόστιμον: ζημίαν· παραγραφήν.

Πρὸς τῆι πυλίδι Ἐρμῆς: Δημοσθένης ἐν τῶι κατ' Εὐέργου Φιλόχορος φησὶ περὶ τοῦ πρὸς τῆι πυλίδι Ἐρμοῦ ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Παιραιᾶ οἱ θ' ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτως· (Ἀρξάμενοι) ¹ 15 πρῶτοι τειχίζειν οἷδ' ἀνέθηκαν Βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Προστιμήματα: ἔστι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὠρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων ἢ ἐπωβελία· ² ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ ³ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τῶι κατὰ Τιμοκράτους.

Προστρόπαιος: δαίμων τις ἐπὶ τῶν ἐναγῶν· ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ σταθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιροῦντες τινα τῶν πολεμίων, πρόστροπαι καὶ ἐναγεῖς εἶσιν.

Προστρόπαιος: παρακαλῶν.

25

Προστυχῆς: ὁ κατὰ τύχην ἐντυχῶν.

(463)

Προστρέπεσθαι: ἀποπέμπεσθαι· τρέπεσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ.

Προστρόπαιον: τὸ ἄγος· τὸ μίasma· οὕτως Αἰαχίνης· καὶ προστροπή δὲ λέγεται· ἐν γοῦν τῶι κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ἀνόματα ὁ ῥήτωρ.

Πρόσφατος: κυρίως μὲν ἃ νεωστὶ ἀνηρημένος· φάσαι ⁴ γὰρ τὸ φονεῦσαι· ἀφ' οὗ καὶ φάσανον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὅτι οὖν ἄρτι συμβεβηκός.

10

Προσφερέστερον: βέλτιον.

Προσφέρονται: ἀντὶ τοῦ προστεθῶσιν. ⁵

Πρὸς φθεῖρα κείρασθαι: Εὐβουλος Δούλιωι.

Πρόσφορον: οἰκεῖον· ἀρμόδιον· ἐπιτήδειον.

¹ ἀρξ. om.

² ἐποβ. primo.

³ τὸν

⁴ φάσαν

⁵ Πρ. ἀντιπρ.

^{*} Inc. f. 108. c. 1.

15 Προσφερεῖς: ὁμοίως.

Προσφνές: προσοικειούμενον.

Προσφύς: προσπλακαίς.

Προσφνῶς: οἰκείως· ἀκολούθως.

Προσφορά: ἀντὶ τοῦ πρόσοδος· ὡς Ἀντιφῶν.

20 Πρόσχημα: προκάλυμμα.

Προσχίσματα: εἶδος ὑποδήματος· Ἀριστοφάνης.

Πρόσχορδα: σύμφωνα.

Πρόσχωροι: περίοικοι.

* Προσχαιρητήρια: ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις γραφομένη,

25 ὅτε δοκεῖ ἀπέναι ἡ κόρη.

Πρόσω: ἔμπροσθεν.¹

Προσωϊδία: ἡ μετὰ τοῦ ὄργανου οἰδή.

(464) Προσωπεῖον: πρόσχημα.

Προσοκείλαντες: προσορμίσαντες.

Προσώχθικε: προσκέκρουκε· προσκέκοφεν· ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.

5 Προσώχθισα: βδελύσσομαι·² σιαίνομαι.

Προτέλεια: ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία· Μένανδρος.

Προτέλεια: τὰ προθύματα· ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ γάμου· τέλος γὰρ λέγεται ὁ γάμος· καὶ

10 προτέλειος, ἡ πρὸ τῶν γάμων τελευμένη θυσία.

Προτέρα καὶ προτεραία: καὶ ὑστέρα καὶ ὑστεραία.

Προτήνιον: ἡλικία τίς αἰγός· ἐν Καμαιρέων ἱεροποιίαι, τράγον προτήνιον θύειν νόμος.³

Προτιμᾶν: τὸ φροντίζειν·⁴ καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλίππ-

15 κοῖς καὶ Ἀριστοφάνης.

Προτέλεια: Λυκούργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας· τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς ῥόδιον ἀναφερομένων γυνόμενα ἢ διδόμενα.

¹ ἔμπρος: (sic)

² λ bis.

³ θυσιόμου, sed ει v. l. pro η in marg.

⁴ φροτίζειν

Προτελείαν ἡμέραν ὀνομάζουσιν, ἐν ἧ' εἰς τὴν ἀκρόπο-
 λιν τὴν γαμουμένην παρθέναν ἄγουσιν οἱ γονεῖς ὡς 20
 τὴν θεὸν, καὶ θυσίαν ἐπιτελοῦσιν. ¹

Προτεμενίσματα: ² προτύλαια· ἢ προάταια.

Πρότμησις: ἡ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν κόπαις.

Πρότμηστιν: ὀμφαλόν.

Πρατομίζεσθαι: προάρχεσθαι. 25

Προτομαὶ βασιλικαί: εἰκόνες βασιλικαί· καὶ προτομαὶ (465)
 λέοντος· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Προτόνιον: ἱματίδιον, ὃ ἡ ἱερεία ³ ἀμφιέννυται· ἐπιτί-
 θεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι· προτόνιον δὲ
 ἐκλήθη, ὅτι πρώτη Πάνδροςος μετὰ τῶν ἀδελφῶν ⁴ 5
 κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα.

Πρότριτα: τῇ τρίτῃ ⁴ ἐπάνω ἡμέρα· Θουκυδίδης ἐν β'
 τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

Προτροπάδην: πραδίμως· ἀμεταστραπί· ἢ εἰς τοῦμ-10
 προσθεν.

Προύνεικον: οὐ τὸν ἀκόλαστον, ἀλλὰ τὸν κομίζοντα
 τινὰ ἐξ ἀγορᾶς μασθοῦ· καὶ ἐγκεῖται τὸ ἐνεῖκα. ⁵

Προύνεκος: ⁶ δρομαῖος· γοργός.

Προῦπτον: φανερόν. 15

Πραυνούστερος: ⁷ ἀντὶ τοῦ πρόνοητικώτερος· ⁷ Σοφοκλῆς.

Πραυνουργέστατον: προτιμώτατον.

Προύργου: προέργου· συμφέρον· πλεόν· Ἰσοκράτης
 φησὶν· ἵνα προύργου τι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλεόν.

Προύρχειν: πραέχειν. 20

Προυργιαίτερον: τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἰρετώτερον.

Προύτυψαν: προήρξαντο.

¹ θυσίας ἐπιτελοῦσιν

² Προτενίσματα (με m. antiq.)

³ ἱερεὶς sic, et accent, ex em.

⁴ Inc. f. 108. c. 2.

⁴ Προτριτάτη: τρ.

⁵ ἐνεῖκα

⁶ Προύνικος Potts.

⁷ -έρως; bis.

Προύχοντο: πρόβαλον οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν ἱστοριῶν, λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ
25 καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προύχονται· ἀντὶ τοῦ
προβάλλουσι· προτείνουσιν.

(466) Προφερῆς: οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμε-
νοι· Διοσχίτης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Προφορούμενοι: Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἀντὶ τοῦ δεῦρο
κακέϊσε πορευόμενοι· εἰς τὰ ἐναντία· προφορεῖσθαι
5 γὰρ λέγεται τὸ παραφθεῖρειν τὸν στήμονα τοῖς δια-
ζομένοις.

Πρόφρων: πρόθυμος· φρονίμος.²

Προφυλακῆ² τῷ κυρίῳ: εἰς τέσσαρας φυλακὰς δια-
ρεῖται ἡ νύξ, ἐκάστην τρεῖς ὥρας ἔχουσαν.

10 Προχάζους: προβαίνουσι.

Πρόχνη: ἐπὶ γόνυ.

Προχειροτομία: δοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτον γίνεσθαι, ὅ-
πότε ἂν τῆς βουλῆς βουλευσάσης,^{*} εἰσφέρηται εἰς τὸν
δῆμον ἢ³ γνώμη· πρότερον γίνεται χειροτομία ἐν τῇ
15 ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκαῖ περὶ τῶν προβουλεύμετων
σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἄρκει τὸ προβούλευμα.

Πρόχοαί: αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφίσεις⁴ εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

20 Προχοίδιον: σταμνίσκιον· ὡς εἰ καταχύσειν.⁵

Πρόχους: ξίστης τὸ μέτρον.

Προχόωσι: τῇ ἐπιχύσει· καὶ ἀγγεῖω τινὶ εἰς τοῦτο ἐπι-
τηδεῖω κωθωνοειδεῖ.

Πρόωμαι: παραχωρήσω.

25 Πρύμναν ἐκρούοντο: πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἔστι τὸ

¹ Primo προθύμως· φρονίμως, sed statim mut.

² -κη, sine accentu, tum ἐκάστη — ἔχουσα

³ Inc. λευσάσης f. 108. c. 5.

⁴ ἄ ex em.

⁵ κτ: χύσειν G. καταχύσειν P.

κατ' ὀλίγον ὑπαναχωραῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον· (467)
ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ·
τοῦτο δὲ ποιούσιν, ἵνα δάξῃσι μὴ φανερώς φεύγειν,
κατ' ὀλίγον ὑπακίοντες· ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολε-5
μίοις δόντες, τιτρώσκωνται.

Πρύμνην: κάτωθεν· ἐκ ῥιζῶν.

Πρυμνώριαν: τῆ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

Πρύτανις: διοικητής· προστάτης· φύλαξ· βασιλεὺς· ἀρ-
χων· ταμίης· ἄρχος.

Πρυτανεία: πρόσδοδος εἰς τὰ δημόσια κατατασσομένη· ἦν 10
οἱ δικασάμενοι τισὶ καὶ ἡττηθέντες κατέβαλον, ὠρι-
σμένην ζημίαν κατατιθέντες ἐκάστοις.

Πρυτανείας: ἔστιν ἀριθμὸς ἡμερῶν ἧτοι λς ἢ λδ· καὶ
ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύει.

Πρυτανεία: ἔστι παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτα-15
νεῖα· ἦν δὲ ἀργύριόν τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζό-
μενοι ἀμφοτέροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανεύοντα: κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανεία ὄντα·
ἀντὶ δὲ τοῦ διοικούντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρυτανεία: ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς, ἀριθμὸς τις 20
ἡμερῶν· οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπεν τί δη-
λοῖ· τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθε-
σαν οἱ δικαζόμενοι·* ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο¹
τοῖς ἑξακισχιλλίοις·² πρυτανεῖαι δὲ, ὁ τῶν ἡμερῶν ἀ-25
ριθμὸς· δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτὸν, ὅτι καὶ δέκα αἱ
φυλαὶ ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον
ἐπέβαλεν δὲ ἐκάστη φυλὴ τῶν δέκα· λέ ἡμέρας· καὶ (468)
ἐπερίτετον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσα-
ρες· ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτα-
νεύειν τέσσαρσι φυλαῖς· καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρῶ-

* Inc. μνοι f. 108. c. 4.

¹ - ετο

² Sic.

5 τογ ἐκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν ἀπαρτιζομένην εἰς
 λέ ἡμέρας· αἱ δὲ λοιπαὶ εἴς ἀνά λέ.

Πρυτάνεις: τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', γ'²
 ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ
 10 τῆς βουλῆς πραττόμενα· ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς
 ἀλλήλοισ² αἱ δέκα φυλαὶ κλήρωι λαχοῦσαι· ὡς Αἰ-
 σχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Πρώην: τὴν τρίτην ἡμέραν· λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
 ἐπάνω ἡμερῶν.

Πρωθήβης: ἄρτι ἀκμάζων.

15 Πρωί: καὶ τὸ πρὸ μεσημβρίας· δηλοῖ καὶ τὸ πρὸ τοῦ
 καιροῦ, καὶ θᾶπτον τοῦ δέοντος, ὡσπερ ὀψὲ καὶ τὸ
 ἐσπέρας καὶ τὸ βραδέως.

Πρωϊάτερον: θᾶπτον· ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι
 τὸν ἥλιον.³

20 Πρωί: ἐτι ὄρθρου βαθείως.⁴

Πρωία· οὐ πρῶϊμα· καὶ δυσλλάβως πρῶϊ.

Πρωίαν: οὐ λέγουσι καθ' ἑαυτὸ, ἀλλ' ἐν συντάξει, δεί-
 λην πρῶϊαν, τὸ πρῶτον τῆς δειλῆς μέρος· καὶ δειλὴν
 ὀψίαν, τὸ περὶ ἡλίου δυσμάς.

25 Πρωί: ταχέως· πρὸ ὥρας.

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνη: παροιμία, ὅτ' ἂν τις μὴ
 (469) δύνηται ἀπονήσασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία ἐπιφέρηται· ἐπὶ
 τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ εἰκῆ πραττομένων ἐλέγετο.

Πρωτόλειον: ἀπαρχήν.

5 Πρῶνες: ὁρῶν ἐξοχαί· βουνοί.

Πρωτόγονος: πρῶτος· νέος.

Πρωτόλαια: τὰ ἀκάργματα τῆς λείας, ἃ τοῖς θεοῖς ἀ-

¹ τῶν φν

² Sic

³ ἥλιον per signum, de quo vide Porsoni Opusc. p. 238.

⁴ „Ex em. o.“ Porson. Ita fere, βαθε', nempe ὧ (ως)
 in ο (ος) mutato.

νετίθεσαν* ἢ αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί, οἷον πρω-
τολήϊα.

Πρῶτον ξύλον: πρῶτον βάθρον ἢ προεδρία. 10

Πρωτοπραξία: τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον εἰσπραττόμενον.

Πρωτονόαι: ¹ οἱ πρῶτον πλέοντες, ἢ πρῶτον εἰς τινα
τόπον καταπεπλευκότες.

Πρωτόνεως: καὶ ἀρχένεως ² καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως ³ 15
καὶ περίνεως. Θουκυδίδης α΄.

Πτακίδες: δεσμοί.

Πτακείς: δειλός ὁ ἐπιτηκώς. ³

Πτάμενος: διελθών.

Πτακωρεῖν: πτήσσειν δεδοικέναι. 20

Πτεκάδες: δειλοί.

Πτέον: διὰ τοῦ ε̄ λέγουσιν, οὐ πτύον.

Πτέρνη: οὐ πτέρνα.

Πτερνίδες: τὰ πυθμένα τῶν λεκανίων.

Πτερνίλει: ἀπατᾶ ἢ λακτίλει. 25

Πτερόεντα: ταχύκουφα.

Πτεροφόρους: πτερά: εἰώθασιν ἔχειν ἐν ταῖς περικεφα- (470)
λαίαις οἱ στρατιῶται παρὰ τοὺς λόφους.

Πτέρυγας: τὰ πηδάλια Σοφοκλῆς.

Πτερυγίζων: πετόμενος.

Πτερυγίζειν: ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλο-
μένων πέτεσθαι νεοσσῶν Ἀριστοφάνης Πλούται.

Πτερύγιον: ἀκρωτήριον.

Πτήσσει: πτοεῖται.

Πτηῖται: πέτεται. 10

Πτίλον: πτερόν ἀπαλώτερον.

Πτίλλος: ὁ μαδαρός τοῖς βλεφάροις.

Πτισάνη: κεκομμένη κριθὴ καθαρὰ.

* Inc. f. 109. c. 1.

¹ - νέων

² ἀρχίνεως

³ Πτακ: δειλός ὀπτικώς.

Πείσαι: κόψαι.

16 Πτοίαν: πτόησιν· θόρυβον· τάραχον· αναθροισμὸν·
πτυρμὸν.

Πτολίπορθος: ἀνδρείας· πόλεις πορθῶν.

Πτόλισμα: πόλις.

Πτόρθους και κλώνας: τὰς ἐκφύσεις¹ τῶν δένδρων· αἱ
20 δ' Ἀττικοὶ πρέμνα και κλάδους καλοῦσιν.

Πτύγμα: δίκλωμα.

Πύκτης:² καγκρατιαστής· ἀθλητής.

Πτυκτίον: βιβλίον.

Πτυκτῶ: πτυσσομένω.

25 Πτυόδαρος: ὄνομα κύριον.

Πτύσχοι: ὑποδημάτιόν τι· και³ κατὰ ἀφαίρεσιν ταῦ σ
πτύχοι.

(471) Πτυχαί: αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις· και τὰ διάφορα τῆς
ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.

Πτώκα: δειλὸν· και πτώκας, δορκάδας ἢ ἐλάφων νε-
βροὺς ἢ λαγούς.

6* Πτώμα: σῶμα.

Πτώματα ἐλαιῶν: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίου λέγει ἂν
ἦτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπωκότα τῶν φυτῶν, ἢ
αὐτὰ τὰ δένδρα κατὰ τινα τύχην πεπωκότα.

10 Πτώξ: λαγῶς.

Πτώσσοντες: δειλιῶντες.

Πτώχος: ἐκαίτης· προσαίτης· παρὰ τὸ πτώσσειν, ὃ ἔστι
ταπεινοῦσθαι.

Πυανόι: κίαμοι· ἀφ' ὧν Πυανόψια.⁴

15 Πυανοψία: Λυκούργος ἐν τῇ κατὰ Μενεσαίχμου· και
ἡμεῖς Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν· οἱ δέ

¹ τὰς ἐκφύσεις

² Πύκτης

* Luc. f. 109. c. 2.

³ και om.

⁴ -οψία

ἄλλοι Ἕλληνες Πανοσίαν· ὅτι πάντας εἶδον τοὺς παρ-
κούς τῆ ὄψει· Πυαναψίωνος δὲ [ὅτι] ἐβδόμη² τὰ
Πυανέμια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φασίν· δεῖν δὲ φασὶ λέ-20
γειν Πυανέμια· καὶ τὸν μῆνα Πυαναψίωνα· πάντα
γὰρ ἔψουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρσειώγη ἄγεται.

Πυανοψία: ἑορτὴ Ἀθηνησιν Ἀπόλλωνος· ὀνομάσθη δὲ
καὶ διὰ τὸ ἐψόμενον ἔτος τῶν κυάμων· τὸ γὰρ ἔτος²⁵
καὶ τὴν ἀθάραν, πάντα καλοῦσιν· ἀφ' οὗ καὶ μῆν
ἔστι, Πυαναψίων λεγόμενος.

Πυαναψιών: ² μῆν Ἀθηνησιν δ' ἐν οἷ καὶ τὰ πάντα
ἔψεται εἰς τεμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος· πάντα δὲ πάντα(472)
τὰ ἀπὸ γῆς ἐδώδιμα ὀσπριώδη· ἃ συνάγοντες ἔψου-
σιν ἐν χύτραις, ἀθήραν ποιῶντες.

Πύγαρος: αἵτου γένος.

Πύγαια: τὰς σπείρας τῶν κίωνων· καὶ τοῦ σώματος ἡ-5
μῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὄστουν.

Πύγελα: πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα· λαβεῖν δὲ τῶ-
νομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονος³ τικὲς νοσήσαν-
τες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν.

Πυγμή: κάλλη σύγκλεισις δακτύλων· γρόνθος. 10

Πυγιστόλος: μαυλίστρια.

Πυγών: τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου πρὸς τὸν κόνδυλον τοῦ
μικροῦ δακτύλου.

* Πυδαρίζειν: σκιρτᾶν καὶ οἶον μετὰ τάχους σπαράτ- 6
τεσθαι.

Πυελίς: ὁ σφραγιστοφυλάξ.

Πύελος: ὄρυγμα ἐμβατή, ἐνθα ἀπολυνοῦνται.

Πυελίδα: τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιστοφυλάκιον· οὐ-
τως Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

Πύθια: ⁴ πατήγυρις· ἑορτὴ Ἑλληνική. 20

² ἑβδομον

³ Accent. om.

³ -να

* Inc. f. 109. c. 3.

⁴ Πυθία

Πύθῃ: ἀντι τοῦ ἱστορήσεις· καὶ μάθης· ὅτε δὲ ἀντι τοῦ ἀκούειν.

Πύθων: ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν ὑπὸ Πεισιστρά-
25 του γεγονός· εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεισαν οἱ τῶι κυ-
κλῶι χορῶι νεκήσαντες τὰ Θαργήλια.

Πύθιος: ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη Ἀπόλλωνι, ἀπὸ τοῦ Πυθῶνος.

(478) Πύθια καὶ Δήλια: φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραν-
νον Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα· ἅμα ἐν Δήλῳ, πέμ-
ψατ εἰς θεοῦ χρησόμενον, εἰ τὰ² τῆς θυσίας ἄγει
15 κατὰ τὸν ἄριστόν χρόνον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν,
ταῦτά σοι Πύθια καὶ Δήλια· βουλομένην δηλοῦν ὅτι
ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι
συνέβη· Ἐπίκουρος δὲ ἐν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐ-
πιστολῶν ταῦτα.

Πυθόληπτος: ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθεῖς.

10 Πυθόμενος: ἐρωτήσας.

Πύθοντο: ἠρώτων· ἤκουον.

Πύθου χελιδόνος: παροιμία ἀπὸ τινος Χαλιδόνης θεο-
λόγου ἀνδρός καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διε-
λεγμένου· ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῶι περίπλῳ·
15 οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῶιον· οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ
προσημαίνει.

Πυθῶδε ὁδός: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πρασούν-
των ὡς πρὸς Διὸς Κόρινθος.

Πύθω: σήπω· καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος· ἐνθεν καὶ
20 ἢ Πυθία· διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῶι τόπῳ* σαπῆναι τὸ
τοῦ δράκοντος σῶμα· Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ
κῦον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησὶν· ἔστι γὰρ σεσηπὸς
αἷμα.

¹ - τις

² γ. εἶτα

* Inc. f. 109. c. 4.

Πυθῶνος: δαιμονίου μαντικού.

Πυκνά: συχνῶς ἐπιμειλῶς.

Ἐσκαπάζει: καλύπτει σκαπάζει.

Πυκάζεται: σκαπάζεται· κοσμεῖται.

Πυκάζουσι: σκιάζουσι· στεφανοῦσιν.

(474)

Πυκνή: ¹ ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο.

Κλειδῆμος δέ φησιν Πύκναν ² ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.

Πυκνή: ² ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων οὕτως λέγεται· παρὰ 5 τὰ πεπυκνωσθαι τοὺς συναρχομένους ἐν αὐτῇ.

Πυκασμός: δασύτης.

Πυκτεύειν: εἶδος γυμνασίου καὶ παλαίστρας.

Πύκτης: παγκρατιαστής· ἀθλητής.

Πυλαγόρος: ὁ πεμπόμενος εἰς τὴν Πυλαίαν ³ εἰς τὴν 10

Ἀμφικτυονίαν ⁴ ῥήτωρ, ὡς τε ἐκεῖ ἀγορευῆσαι· Πυλαγόρος δέ παρὰ τὸ ἐν τῇ Πυλαίᾳ ἀγορευεῖν· Πυλαία δέ τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον· ἦσαν δέ Πυλαγόροι τρεῖς.

Πυλαιστάτους: τοὺς μηδὲν ὑγιᾶς μήτε λέγοντας, μήτε 15 πρᾶσσοντας· διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιοῦτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον.

Πύλαι· καὶ Πυλαία· καὶ Πυλαγόρας: Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι· ἐκλήθησαν δέ οὕτως, διὰ τὸ 20 στενὴν εἶναι ταύτην εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις· Πυλαία δέ ἐκαλεῖτο ἢ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐπέμποντο δέ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχούσων τῆς Ἀμφικτυονίας τινές, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόροι.

Πυλάρτης: δούλον ὄνομα.

25

* Πυλάρτου: τῶν τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντός.

¹ uk in litura ab eodem.

² Accent. om. bis

³ εἰς τὸν πόλεμον

⁴ -ωνίαν

* Inc. f. 110. c. 1.

(476) Πυλωρεῖ: φυλάσσει.

Πύνδαξ: πυθμήν.

Πυνθάνεσθαι: μανθάνειν· διδάσκεσθαι· ἰστορεῖν· ἐρω-
 τᾶν· ἢ ἕτερόν τι σημαίνει παρακλήσιον μὲν τοῦ ἐρω-
 5 τᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν· ἔστι γὰρ τις, ὡς δῆ-
 λον, διαφθορὰ¹ μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς με-
 ταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος.

Πύξ: γρόνθον.

Πῦον·* τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀφελχθέν· τὸ μεταβεβλη-
 10 κὸς αἷμα· αὐτὸ τὸ γάλα· τὸ γαλακτιῶδες ὑγρόν· γάλα
 νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἐψηθὲν ἔνιω.

Ἡῦον: τὸ πυρίφθον· τινὲς δὲ πᾶν γάλα νέον· ἢ ὁ ἂν
 μετὰ γάλακτος ἐψηθῇ χθεσινοῦ.

15 Πύππαξ: ἐπίφθημα σχετλιασμοῦ· ὡς κένθους ἀματά-
 φραστον· ὡς τὸ τρισαιδέκατον.²

Πυρά: καύματα.

Πυράγρα * * * * *

Πυράγρη: καρκίνω· παγούρω.⁴

20 Πυραί: πυρκαϊά.

Πυρακτιῶν: ἐμπυρσεύων· σφοδρῶς καίων.

Πυραμειδής: πυροειδής.

Πύραυνος: ὁ τὸ πῦρ ἐνανύμενος.

Πυργηρούμεθα: ἐντὸς ἐσμέν τῶν πύργων.

(476) Πυργουῦται: ὑψοῦται.

Πυργηδόν: στοιχηδόν· κατὰ τάξιν.

Πυργηρούμενοι: τὰ τείχη φυλάττοντες.

¹ Sic.

* Πῦον, et μοχ;

² ai per tale fere compendium, /, quod nisi τῷ σ ad-
 haereret, esset καί. Legendum videtur ἰσθ, quod in εἴ
 facile mutari potuit.

³ Decet versus; nota /

⁴ καρκίνων· παγούρων

Πυργοβάρεις: προμαχῶνες¹ οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων. 5

Πύργοι: τάξεις.

Πύρδανγ: τὰ λείψανα.

Πυριάτη: θηλυκῶς τὸ κυρίεφθον· οὐχὶ κυρίατος, οὐδὲ κυριατὴ ὄξυτόνως· οὐδὲ κυρίεφθος.

Πυριλαμπής: ὄνομα κύριον. 10

Πυριλάμπη: πτηνόν τι μικρόν, ὃ ἐν τῷ σκοτῷ λάμπει· καλεῖται δὲ ὑπὸ ἐνίων λαμπυρίς.

Πυριλαμπής: τὸ ζῷον καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, οὐ λαμπυρίς.

Πῦρ ἐπὶ κυρί: κυροίμια ἧς μέμνηται* καὶ Πλάτων· κα-15
κὸν ἐπὶ κακῷ.

Πυρεῖον: θυμιατήριον.

Πυριρραγής: σαθρός· ἀχρηστος· ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμί-
νοις διαρησσομένου κεράμου.

Πυροὶ ἐπικάλαμοι: οἱ μήκω θειροθέντες· ἢ οἱ ἐπὶ τῆς²⁰
ἄλω· οἱ μήκω ἀπηλοημένοι·² ἀλλ' ἐν τοῖς δράγμασι
ὄντες· ἢ πυροὶ ἐπικάλαμοι λέγονται οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς
γῆς, ἧτις οὐκ ἔσχεν ἀνάπαυμα, ἐπισπαρέντες· τουτέ-
στιν, ὅτ' ἂν σίτος ἐπὶ σίτωι χωρὶς διαλείμματος ἐπι-25
σπαρηῖ.

Πύρρα: μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.

Πυρραῖς γένυσι: ξανθαῖς θριξίν.

Πυρόεσαν: ἐκίπνουν· πῦρ κνέουσαν. (477)

Πυρὸς μένος: πῦρ περιφραστικῶς.

Πυρκαλάμπη: ὁ ταχέως τι ἐκίνοῦν καὶ παλαμῶμενος
ἴσα κυρί.

Πυρπολεῖται: καλεῖται· ἐμπυρρίζεται. 5

^{αδ}

¹ Πυργοβαρεις: προμαχῶνες

* Inc. μνηται f. 110. c. 2.

² ἀπηλωημένοι

Πυρρίχαις: ταῖς ἐνόπλοις ὀρχήσεσιν.

Πυρσεύει: πῦρ ἐξάπτει.

Πυρσεύσασαν: φλέξασαν.

10 Πυρσοί: λαμπάδες· πυρκαϊαί· λαμπτήρες· φρυκτωφίαι·

Πυρσοκόρσου λέοντος: Δίσχυλος ἐν Κάρυξι Σατύροις.

Πυρσολόφους: τοὺς, ἐκ παροπηθεισῶν βυρσῶν ἱμάντας
τεμνομένους· Ἀντίμαχος.

Πυροφόρος: σιτοφόρος.

15 Πυροφόρος: πῦρ φέρων· πυροφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱε-
ρέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάκτοντας· ἐν τοῖς οὖν

πολεμίοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδε-
σθαι· ἐπὶ δὲ τῶν παντελοῶς ἠτήθέντων καὶ συμπα-

τηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῆι χρω-
20 μνοι οὕτως λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ
πυροφόρος, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς, ὑπελείφθη τῷ
στρατῶϊ.

Πυρῶν: φλέγων καὶ καίων.

Πύσμα: ἐρώτημα.

25 Πύστεις: ἐρωτήσεις.

* Πυστιάσθαι: πυρῶν ἀνεσθαι.

Πύτυλος: ἡ συστροφή τῶν χειρῶν· ὅτ' ἂν πυκνῶς ἐπι-
φέρηται.

(478) Πύτυλος: ἡ συνεχὴς τῶν πυκτῶν κροῦσις.

Πυτίνη: πλακτὴ λάγνος.² Ἀριστοφάνης.

Πώγωνα πυρός: τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός· Εὐριπίδης
· Φρίξω.

5 Πώληται: οὗτοί τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατα-
προθεσμίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασμον τὰς οὐ-
σίας· ὑπέκειντο δὲ τοῖς πώληταις καὶ ὅσοι τὸ διαγρα-
φὴν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον· ἔτι δὲ³ καὶ

¹ Πυρῶνων

² λάννος

* Inc. f. 110. c. 5.

³ Om. δὲ

οὐ ξενίας ἀλόντες, καὶ ὁ μέτοικος πρόστιτον οὐκ ἔχων 10
καὶ ὁ ἀποστασίον γραφεὶς· τούτων γὰρ τὰς οὐσίας
πωλοῦντες, παρεκατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον.

Πωληταὶ καὶ πωλητήριον: ὁ μὲν πωληταὶ ἀρχὴ τις
ἐστὶν Ἀθηνησιν· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἰς ἐκ
τῆς φυλῆς ἐκάστης· διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ 15
τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα² καὶ μισθώ-
σεις καὶ τὰ δημευόμενα· πωλητήριον³ δὲ καλεῖται ὁ
τόπος, ἐνθα συνεδρεοῦσιν οἱ πωληταί.

Πωλητήριον: τὸ πρατήριον· οὕτως Ἐπερίδης.

Πωλοδάμνης: πωλοδαμαστής.

20

Πωλοῦσιν: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας· ἢ ἐν τῇ
ἀγορᾷ πωλοῦσιν τί ἀποπεφασμένως.⁴ Δίδυμος φησὶν
ἀντὶ τοῦ πορνέουσι φανερώς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρε-
χειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορνέειν,⁵
ὅπερ ἐστὶ περνάναι.⁵ ἐγὼ δὲ φημι, ὅτι κυρίως ἔταξε
νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ εἶν(479)
ἐπὶ ταύταις⁶ μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστη-
ρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλοῦσι τί ἀποπε-
φασμένως.

Πῶλοι καὶ ἐπὶ βοῶν: Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῶ⁷ γάμοι· Ἀγ-
δράποδα πέντε,⁸ πωλικὸν ζεύγος βοῶν.

5

Πῶμα: τὸ πότον οὕτως λέγουσιν.

Πῶμαλα: ὁ ἀντὶ τοῦ ποθέν· οἶον οὐδαμῶς· ἐστὶ δὲ τὸ
μὲν πῶ Δῶριον· τιθέμενον ἀντὶ τοῦ ποθέν· τὸ δὲ
μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν πῶ τοῖς ἐστὶ λεγόμενον.

¹ - οἱ

² λ- semel.

³ - ηρόν

⁴ - νος

⁵ πωᾶναι (ν ejusd.)

⁶ ταύτης

⁷ ἐν Ἱερῶ cum punctis ad marginem referentibus, ubi scil. correctionem additurus erat.

⁸ πέμπεται, et inc. πεται f. 110. c. 4.

⁹ Πῶ μάλα et μοκ μάλα. Primo πόθεν priore lbo.

10 Πάμαλα: οἴνου μάλα.¹

Πέριον: λίθον.

Ποιᾶσθαι: πετᾶσθαι.

Πωλῆς:² ἀντὶ τοῦ πράσιος· Ἐπερίδης· ἔστι τὸ ὄνομα
καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

15

Τέλος τοῦ π̄ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ π̄.

Ῥαβάττειν: σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόμως³ ποδο-
κτυπεῖν.

Ῥαβάττειν: ἄνω κάτω ἀντιβαδίζειν.

20 Ῥάγα: ῥῶγα.

(480) Ῥαγδαῖον: ἄθρον καὶ πολὺ, ἀπὸ τοῦ καταράσσειν καὶ
μεταφορικῶς, ἄνθρωπον ῥαγδαῖον, τὸν πολὺν καὶ ἄ-
θρον· καὶ ὄξυς ἄνεμος καὶ πολὺς, ῥαγδαῖος.

Ῥάδα: τὰ ῥόδα· ὄθεν καὶ ῥαδινὴ /⁴

5 Ῥαδια: ὑπόδημα ποιόν.

Ῥαδιουργός: οὐχ ὁ γράμματα παραποιῶν, ἀλλ' ὁ κα-
κοῦργος ἀπλῶς καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγω-
ρία καὶ ἐγκαίρια καὶ θρασυτήτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ
εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει.

10 Ῥαθαίνεται: ἀντὶ τοῦ σπείρεται.

Ῥαθαπνυλλεῖν: τὸ πλυτεῖ τῷ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥα-
πυλλεῖν.

Ῥαθασσόμενοι:⁵ ῥαίνόμενοι.

¹ μάλα

² Accent. om. tum πράσιος

³ συντόμως

⁴ Sic. Accent. om.

⁵ -όμενοι

Ῥαιβόν: σκαμβόν· καμπύλον.

Ῥαϊκούς: οἱ βάρβαροι τοὺς Ἑλληνας· Σοφοκλῆς τῆ¹⁵
λέξει κέχρηται.

Ῥαίοιτο: φθείροιτο.

Ῥά: ἀντὶ τοῦ δῆ·² οὕτως Πλάτων.

* Ῥαγδαῖος: ταχὺς ἢ σφοδρός.

Ῥαγδαίους: κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων· τοὺς²⁰
κεκινημένους καὶ σφοδρούς καὶ βιαίους· Ἀντιφάνης
Ἀγροίκους Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, κρᾶγμα μείζον ἢ³
δοκεῖς· Δίφιλος Πολυπράγμων· Τί ποτ' ἐστίν; ὡς
Ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν· ἐστὶ καὶ ἐν Πρωτάνεσι Τηλε-
κλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.²⁵

Ῥαδαμάνθου ὄρκος: ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνός· ἢ πλατά-(481)
νου ἢ κριοῦ ἢ τινὸς ἄλλου τοιοῦτου· Οἷς ἦν μέγιστος
ὄρκος ἅπαντι λόγῳ κύων· Ἐπεὶ χήν· θεοὺς δὲ σι-
γᾶν·³ Κρατῖνος Χείροσι· τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκρά-⁵
τους ὄρκοι.

Ῥάδαμνος: βλαστὸς τρυφερὸς ἢ κλάδος.

Ῥάδιον: εὐχερές.

Ῥαδιουργός: πλαστογράφος· καὶ ὁ κακοῦργος ἀπλῶς·
καὶ ῥαδιουργία, ἢ περὶ πᾶν ὀλιγογία, καὶ εὐκαιρία,
καὶ θρασυτήσ· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο¹⁰
τῆ λέξει.

Ῥαϊδίως: εὐχερῶς· ταχέως.

Ῥάξειν καὶ ῥύξειν: τὸ ὑλακτεῖν· Ἐρμῆκος Εὐρώπῃ·
Ῥυξῶν⁴ ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους· ἀπὸ τού-
του δὲ ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολόγουντας¹⁵
μητηρέχθη· Κρατῖνος Δηλιάσιν·⁵ Ἴνα σιωπῆ τῆς

² δῆ

* Inc. f. 111. c. 1.

³ εἰ— πολυπράγμωνεῖ

³ θεοῖς δὲ σιγᾶν

⁴ ῥυξῶν

⁵ δειλιασιν

τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον· καὶ ἐξῆς· Ἐρραζε
πρὸς τὴν γῆν· ὃ δ' ἐσκάριζε κατέπαρδε.¹

Ῥαθάμιγγες: ῥανίδες· ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κόνιορτός·
20 οἱ δὲ σταγόνας.

Ῥαθυμία: ἀμέλεια.

Ῥαΐσας: ὑγιάνας.

Ῥαΐσας: ἀντὶ τοῦ ῥαῖον ἔχων ἐκ τῆς νόσου.

Ῥαθυμεῖν: οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμέν, τὸ τοῖς Ἀφροδιαίοις
25 σχολάζειν· ἀλλ' ἀπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν, παρὰ
τὸ τὰ ῥᾶστα τῷ θυμῷ διδόναι.

(482)* Ῥακχίζειν: τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἥτοι δια-
κόπτειν, ὡς φησὶ παρ' Εὐριπίδῃ.

Ῥακετρίζειν: τὸ εἰς τὴν ῥάχιν καλεῖν· οὕτως Πλάτων.

Ῥάκιον καὶ ῥάκος: ἄμφω² λέγουσιν.

5 Ῥακίδαί: δῆμος Ἀκαμαντίδος.

Ῥάκτρια: ῥαϊδία· μικρά· ταὺς καρπούς ἀπαράσσουσα.

Ῥάμνος: φυτὸν ὃ ἐν τοῖς χουσίαι ὡς ἀλεξιφάρμακον ἐ-
μασῶντο ἰώθεν· καὶ πίττη³ ἐχρίοντο τὰ σώματα· ἀ-
10 μίαντος γὰρ αὕτη· διὸ καὶ ἐν ταῖς γενέσεσι τῶν παι-
δίων⁴ χρίουσι τὰς οἰκίας εἰς ἀπέλασιν τῶν δαιμόνων.

Ῥαμνουσία Νέμεσις: αὕτη πρῶτον ἀφίδρυντο ἐν Ἀφρο-
δίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας·⁵ ἰδρύ-
15 σατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν· ὀνο-
μαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τό-
πῳ· τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν ἐπιγρα-
φὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ·

¹ ὃ δὲ σκαρίζει κατέπαρδε.

* Inc. f. 111. c. 2.

² ἄμφω^ω i. e. ἄμφως, quod utrum ex ἄμφω an ex ἀμφο-
τέρως depravatam sit, non liquet.

³ πίττην

⁴ παιδῶν primo scripserat.

⁵ μηλέας

ὅς καὶ Ὀλυμπίας·¹ τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψε,
Παντάρκης καλὸς· ἦν δέ² οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος²⁰
αὐτοῦ.

Ῥάμφος: ῥύγχος ὕρνιδος.

Ῥαντόν: ποικίλον.

Ῥαμφάξει: ῥυγχωθήσει.

(483)

Ῥάξ: θηλυκῶς ἡ ῥάξ· ὁ δὲ ῥῶξ, καὶ βαρβαρισμὸς καὶ
σολοικισμὸς.

Ῥάξι: ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν· οὕτως Ἀπολλόδωρος. 5

Ῥάξας: τὸ δὲ ῥήξας οὐκ Ἀττικόν· καὶ πᾶρά τοῖς δικα-
νικοῖς ἐστὶν ἡ χρῆσις.

Ῥᾶον: εὐχερῆς· εὐκολον.

Ῥαπίσαι: πατάσαι τὴν γνάθον ἀπλῆ τῇ χειρὶ, ἃ λέ-
γουσι καὶ ἐπὶ κόρρης.

10

Ῥαπίς: ῥάβδος.

Ῥάρ: Τριπτολέμου πατήρ.

Ῥάρον: ἰσχυρόν.

Ῥᾶστα: ῥαιδίως· εὐχερῶς.

Ῥαστώνη: ἀνάκαυσις· τέρψις· τρυφή· εὐκολία· ῥα-15
δυμία· ἡδυπάθεια·* χαννότης· ἀργία· εἰρηται καὶ
ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λῆ Δίῳνος Ῥωμαϊκῶν.

Ῥάφανον: τὴν ῥαφανίδα· Ἐπίχαρμος.

Ῥάφανος: κράμβη· ῥαφανὶς δὲ, ἦν ἡμεῖς ῥάφανον.

Ῥάττει: ἐπιφώνημα χαιρόντων καὶ ὑπορχουμένων. 20

Ῥᾶον ἂν τις τὰς ὀδόντας ἠρίθμῃσεν, ἢ τοὺς δακτύλους.

Ῥαχάδας: τὰ δεινρῶδη χωρία.

Ῥάχετον: τὸ ἀπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ
τῆς ῥάχεως· Δίδυμος δὲ πλευρόν. 25

Ῥαχθέντος: ῥαγέντος.

Ῥαχίαν: οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτὴν· καὶ τὸν τόπον αὐτὸν,

¹ -ιάσι

¹ Accent. om.

² -ψεν ἀοτάρχης· καλὸς δὲ ἦν

* Inc. f. 111. c. 5.

(484) *οἷ προσαράττει τὸ κύμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως· οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.*

Ῥαχίζειν: τὸ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ ραχιστής, ὁ ἀλαζών·
5 *Θεόπομπος Παμφίλη*· *Τούτων ἀπάντων ὁ ραχιστής Δημοφῶν.*

Ῥαχίζων: διακόπτων· καὶ τοὺς κακούργους ραχιστάς.

Ῥάχιν: ὄσφυν· ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος· ὁ κανθὸς τοῦ
10 *νώτου.*

Ῥαχιστής: ὁ διατέμνων.

Ῥάχοι: αἱ μυρικίνας ῥάβδοι.

*Ῥάχοισιν ὀρχάδος*¹ *στέγης*: *Σοφοκλῆς* δὲ τοὺς φραγμοὺς τῆς πόλεως.

15 *Ῥάχους*: τὰς ἀκανθώδεις καὶ τραχείας ῥάβδους λέγουσι.

Ῥαψιδόι: τὸ ὄ ἐμπροσθεν ἀρνωδοὶ ἐκαλοῦντο, ἐπάθλου² αὐτοῖς ὄντος ἀρνώδης.

Ῥαψιδῶδες κύων: ἢ *Σφίγξ*· οὕτως *Σοφοκλῆς*.

20 *Ῥάψαι*: συνθεῖναι.

Ῥαψώδημα: ψεῦσμα.

Ῥαψιδία: φλυαρία· λόγων συναφή· ἀδολεσχία.

Ῥαψιδόι: οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· οἱ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες
25 *ἀπήγγελλον*· *ραψιδῶσαι* δέ ἐστι τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἀπλῶς λαβεῖν³ καὶ ἀπαγγεῖλαι, χωρὶς ἔργου τινός.

(485)* *Ῥάων*: εὐθυμότερος· καὶ ἀπήμων.

Ῥέας πόντος: ὁ Βόσπορος· ἢ ὅτι καὶ Ἀδρίας καλεῖται ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλοντος ποταμοῦ Ἀδρίου.

Ῥεδίων: ἀρμάτων.

5 *Ῥέζει*: θυσιάζει· ποιεῖ· ἱερεύει· παρασκευάζει.

Ῥέθος: πρόσωπον· ἐρύθημα· μέλος· σπλάγχνον.

¹ Ῥαχοισιν: ὁ.

² ἐπαθλον

³ Sic.

* Luc. f. 111. c. 4.

*Ρεῖα: ῥαδίως· εὐμαρῶς· ἰσχυρῶς.

*Ρεῖα ζῶντες: ἀπόνως καὶ ἀμόχθως.

*Ρεῖκαι: ὄρη¹ Σκυθικά, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ.

*Ρεῖτά: ἐν Ἐλευσίνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πη-10
γῆς καλούμενα ρεῖτά· οὕτως Σοφοκλῆς.

*Ρεῖτῶν τόπος: ² ἱερῶν ῥευμάτων.

*Ρέκος: ζῶμα· ζώνη.

*Ρελατρεία: ἀναφορά.

*Ρέμει: ³ πειρᾶ· ὀδυνᾶ· σήπει.

15

*Ρέξαι: ποιῆσαι· πράξαι· Ἀθηναῖοι δὲ θύσαι· παρ' Ἐ-
πιχάρμω τὸ βλάσαι.

*Ρέπει: κλίνει.

*Ρεϋθμῶσθαι: ἰσχηματίζεσθαι· συγκεκρισθαι.

*Ρεῦμον: βρέφος νεογνόν.

20

*Ρηγίνους: τοὺς δειλοὺς· Ξέναρχος γὰρ, ὁ Σώφρονος
τοῦ Μιμογράφου ⁴ υἱὸς, ἐκωμῶδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς
δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου κεισθεῖς.

*Ρηγίνου δειλότερος: | ⁵

*Ρῆγμα: ἡ κατὰ μῆκος τρυῖ τραύματος οὐλή.

25

*Ρηγμίτι: αἰγιαλωῖ.

*Ρῆγγυται: διαιρεῖται καὶ διακόπτεται.

(486)

*Ρῆμα: οὐ μόνον ἐπὶ μιᾶς λέξεως λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ πλειόνων.

*Ρῆναια: ⁶ νῆσος πλησίον Δήλου.

*Ρῆνες: πρόβατα.

5

*Ρηξήγορες: ἀνδρεῖοι.

*Ρηξίφλοια: ῥήξαντα τὸν φλοῦν.

*Ρῆσις: λόγος.

*Ρῆσις μακρά: διεξοδικὸς ⁷ λόγος μακρὸς.

¹ ὄρη

² Ρεῖτῶν: τ.

³ Accent. om.

⁴ μνηογράφου

⁵ Sic. Deest sequivertus.

⁶ Accent. om.

⁷ -κῶς (sic)

10 ῥῆσις: δημηγορία καὶ συμβουλή· καὶ ἄλος δ' τοῦ ῥήτο-
ρος λόγος·* οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ῥησιδίον: λεξιδίον.

Ῥησκοπεῖν: δημηγορεῖν.

Ῥῆσις καλεῖται τὰ ὑπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων λε-
15 γόμενα· ἀναμέσον δὲ ταύτων τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ·
οἶον, Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.

Ῥῆσις: τὰ ψήφισμα· οὕτως Κράτης.

Ῥησίάρχος, ὃς ἐρέσει¹ τὰ θέσφατα: παρ' Ἐπιχάρμωι·
ἦτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηται·² ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν
20 ε' τραγωιδουμένων, ἄριστον³ αὐτὸν γεγενῆσθαι ἀλή-
θειαν εἰπεῖν· ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.

Ῥησκόμενον: ἀντὶ τοῦ λεγόμενον.

Ῥητόν: φανερόν.

Ῥήτορα: καὶ τὴν γυναῖκα· Ἀριστοφάνης.⁴

(487) Ῥητορικὴ γραφή: εἰς ῥητορικὴν γραφὴν καλεῖσθαι, ἢ
κατὰ ῥήτορος γράψαντος (ἦ)⁵ εἰπόντος ἢ πράξαντος
παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ, ἢ κατὰ πρυτα-
νέως· καὶ ἐπιστατικὴ, ἢ κατ' ἐπιστάτου· ἴσως δὲ καὶ
5 κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαὶ τινὲς καλοῦνται, ὅτι
κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσά-
γονται.

Ῥητορικὴ γραφή· ἦν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες· οὐ γὰρ
πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες,
10 ἀλλ' ἐνίας· ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι
τὴν κατὰ ῥήτορος⁶ γινομένην, γράψαντος εἰ, ἢ εἰ-
πόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυ-

* Inc. f. 112. c. 1.

¹ Ῥησός: ἀρός· ὃς ἀρέσει (spiritus e leni statim factus asper.)

² ε. τοῖσ' — εἴρηται

³ Accent. om.

⁴ ἀρεῖσι /

⁵ om. ἦ

⁶ -ρας

τανική γραφή, καὶ ἡ κατὰ πρυτανείως, καὶ ἐπιστατικῇ, ἢ κατ' ἐπιστάτου.

Ῥήτορες: οὐχ οἱ συνήγοροι, ἀλλ' οἱ τὴν ἰδίαν γνώμην λέγοντες· καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ οὕτως ὑπολαμβάνει.

Ῥήτραι συνθῆκαι· λόγοι· ὁμολογίαι· Ταραντῖνοι δὲ νόμους· καὶ οἷον ψηφίσματα· παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα Ἰ Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρημασῶν τιθέμενος· 20 οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας· οἱ δὲ συγγραμματα· καὶ ῥητροφύλακας τοὺς συγγραμματοφύλακας.

* Ῥήτρας: συνθήκας.

Ῥήτωρ: τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δῆμῳ συμβουλευῶν καὶ 25 ὁ ἐν δῆμῳ ἀγορεύων· εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος· εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουλευῶν, εἴτε ἐπὶ οἰκείοις λήμμασιν· καὶ ὁ Δη-(488) μοςθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδ' ἂν λέγη· ῥήτωρ, ἡγεμῶν καὶ στρατηγῶν ὑπὸ τούτοις· καὶ ἐτέρωθεν ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ὡς συμβουλευῶν ὑμῖν 2 ὅτι ἂν συμφέ- 5 ρειν 3 ἡγήται, ῥήτωρ ἐστίν, οὔτε ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγομι ἂν τούνομα τοῦτο· εἰ δὲ, οἷους 4 ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδύτους καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος 5 ἐγὼ· καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι πε- 6 ραγέγραπται Ῥητορικῇ ἐκ βουλῆς, (εἰ) εἰσφέρει τις 10 γνώμην, 7 ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην 8 ἡγούμενος.

Ῥήτωρ: συνήγορος· δικολόγος· καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαι- 15 νων γνώμην κριτῆς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥηχιάδαι ἢ Ῥηχάδαι: οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥα- 20 χίας βάλλοντες.

15

¹ λύτρα

* Inc. f. 112. c. 2.

² ὑμῖν in ἡμῖν statim mut.

³ εἰ in litura, tum ἡγήτας (sic)

⁴ οἷος

⁵ οὐ πρώτο; ut scripturas fuerit οὕτως.

⁶ -κῆς, tum om. εἰ

⁷ -μη

⁸ τύχης

Ῥία: ἀκρωτήρια· ὄρθια· καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα.

Ῥιγοῖ: ψύχει· συνέχεται ἀπὸ κρύους.

Ῥιζοτόμοι: φαρμακεῖς· βοτανικοί.

20 Ῥικνά: ἐρυτιδωμένα· ἀσθενῆ.

Ῥικνόν: καμπύλον.

Ῥικνός: ὁ πεφρικώς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥινᾶν: ἑξαπατᾶν· οὕτως Μένανδρος.

Ῥινόν: βύρσαν· δέρμα.

25 Ῥίνων: ὄνομα κύριον.

(489) Ῥικνοῦσθαι: τὸ διέλκασθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφ-

σθαι κατ' εἶδος· λέγεται δὲ καὶ ῥιγνοῦσθαι, τὸ καμ-

πύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ

6 ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὄσφυν· Σοφοκλῆς Ἰχθυαταῖς.

Ῥίπας: ἀνέμου ευστροφῆ.

Ῥικῆς: ὕμνης· φορᾶς· βολῆς.

* Ῥιπίζεται: παρακαλεται.

Ῥίπασπις: δειλός.

10 Ῥινώμενος: ¹ μυκτηριζόμενος.

Ῥίπκος: ὁ τὰ ἀργυρώματα ἔχων καὶ τὸ πρόχειρον ἀργύριον.

Ῥιπάδ' ἀγείρων / ²

Ῥοάς: ρεύματα.

15 Ῥόδια: μύρα.

Ῥοδιακὸν καὶ Ῥοδιάς: εἶδος ἐκπώματος· οὕτως Δίφιλος.

Ῥοδογούνη: γυνὴ μὲν Ἰταίαςπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ.

20 Ῥοδίων χρησμός: Ῥόδιοι τῇ Λινδαίαι Ἀθηναῖ θυόντες καθ' ἐκάστην ἡμέραν διατέλουν (ἐν) ³ τωὶ ναωὶ εὐω-

* Inc. f. 112. c. 3.

¹ Ῥινόμενος

² Ῥιψαδαγειρων / tum deest versus.

³ ἰδιετέλουν (sic) et om. ἐν

χοόμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν
 * * * * * ἀμίδα· συγκαταίνεσαντος δὲ, πάλιν ἀνεπυ-
 θάνοντο, χαλκῆν ἢ ὄστρακίνην· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπε-
 φήνατο, μηδετέραν· διὰ τὴν παροιμίαν ἰάσσεσθαι²⁵
 ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυθθανομένων.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα: ἐν Δελφοῖς ὀβελίσκοι κολλοί· (490)

Ἀκελλᾶς² δὲ ὁ Ποντικὸς οἰεταὶ καὶ ἐν Αἴγυπτῳ πυ-
 ραμίδα, Ἡροδότου ἐλέγχοντος³ τὴν δόξαν· ἦν δὲ
 Θραῦσσα τὸ γένος· ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ Ἰάδμονι⁴
 Μιτυληναίῳ· ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν⁵ Χαράξας ὁ Σαπ-⁵
 φοῦς ἀδελφός· ἢ δὲ Σακφῶ Δωρίχαν⁶ αὐτὴν καλεῖ.

Ῥόζειν: κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν μεταφορικῶς δὲ καὶ
 ἐπὶ ἀνθρώπων.

Ῥοθεῖ: ὄρμη.

10

Ῥόθιον: ἡ εἰρεσία· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως.

Ῥοθωνιά: ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών· ἄλλοι δὲ καὶ
 τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι· ἕτεροι δὲ εἶδος
 ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ¹⁵
 κατὰ τὸ χροῶμα.

Ῥόθιον καλεῖται παρὰ⁷ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν⁸ κωπῶν
 ἀκουόμενον, ὅτι ἂν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν.

Ῥόθιον: τὸ μετὰ ψόφου κῆμα· ἢ ῥεῦμα· σημαίνει καὶ
 τὴν εἰρεσίαν· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως· Ἀ-²⁰
 ριστοφάνης Βαβυλωνίους· — κατάγου ῥοθιάζων, ⁹ φη-
 σίν· καὶ πάλιν· Ναῦς ὅτι ἂν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζη
 σώφρονι κόσμῳ.

Ῥόθωι: ὄρμη.

Ῥοιάς: Ἴωνες· ἀνευ δὲ τοῦ ἰ ροιάς· οὕτως Ἐκλίλυκος. 25

¹ Nulla lacuna.

² ἀπέλλας

³ ἁ bis.

⁴ ἄδμονι

⁵ αὐτόν

⁶ Accent. om.

⁷ περι

⁸ Inc. f. 112. c. 4.

⁹ καταγοροθιάζων

- (491) Ῥοιβδεῖ: ἀναρροφεῖ ἀναρριπτεῖ.
 Ῥοιβδεῖν: ὡς ἐπὶ ρεύματος σφοδρῶς φοβερῶς.
 Ῥοῖδια: ῥοάς.
 Ῥοιζήδον: σφοδρῶς μετ' ἤχου ἀπειλητικόν.
 5 Ῥοῖζος: ῥύμη ἤχος.
 Ῥοῖζος: παρ' Ὀμήρῳ θηλυκῶς. Πολλῆ δὲ ῥοῖζωι² πρὸς ὄρος τρέπε.
 Ῥομβεῖν: σφενδονᾶν.
 Ῥόμβον: κίνησιν ἢ κύλινδρον.
 10 Ῥόμβος: ὃ ἔχουσιν αἱ ἐπιθειάζοντες³ ὡς τύμπανον οὕτως Ἐὐκόλις.
 Ῥοδωνιά: ἢ τῶν ῥόδων φυτεία ἰωνιά, ἢ τῶν ἰων.
 Ῥοδοδάκτυλος: ῥοδόχρους.
 Ῥομφαία: τὸ μακρὸν ἀκόντιον ἢ μάχαιρα.
 15 Ῥοπαλλεῖ: κικεῖ, στρέφει ὡς ῥόπαλον.
 Ῥοπή: κλίσις.
 Ῥόπτρον: Δυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ· νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει.
 20 Ῥόπτρον: ῥόπαλον ἢ παγίς ἢ τιμωρία.
 Ῥοῦν: τὸ ἠδυσμα· Σάλων.
 Ῥοφήσμαι: ἀντὶ τοῦ ροφήσω λέγουσιν.
 Ῥωῶδης: ῥαῖμα ἔχων.
 Ῥυάχετον: θόρυβον.
 25 Ῥυάχετον: τὸν ῥέοντα ὀχετόν.
 Ῥοῖβδην: δαψιλῶς.
 Ῥυγχάσαι: τὸ μυκτηρίσαι.
 Ῥύγχος: τὸ πρόσωπον· Κρατῖνος καὶ ἕτεροι.
 (492) Ῥύδην: ὀρμήν.
 Ῥύδην: σφοδρῶς καὶ ἀθρόως οὕτως Κρατῖνος.
 Ῥύζειν: ὑλακτεῖν.

¹ Sic.

² ῥοῖζωι

- Ῥυζῶν: πενθῶν.
- Ῥυθμίξει: διατυποῖ. ¹ κανονίζει. εὐθύνει. 5
- * Ῥυθμός: τάξις ἑμμελος ἀκόλουδος ἁρμονία.
- Ῥυμβονᾶν: διαρρίπτειν. ²
- Ῥυκαίνω: ἀντι τοῦ ὑβρίζω. Φερεκράτης.
- Ῥύρες: ³ πόλις τῶν Ὀλενίων Ἀχαιῶν οὕτως Αἰσχύλος. 10
- Ῥύπον καὶ ῥύπους: τὰ δεχόμενα τὰς σφραγίδας οὕτως Ἀριστοφάνης. ⁴
- Ῥυκᾶν: ⁵ μετὰ ῥύπου εἶναι.
- Ῥύππασαι: ναυτικὸν ἀναφώνημα.
- Ῥύπτει: ἀποκλύζει: σμήχει. 15
- Ῥύπτομαι: σμήχομαι.
- Ῥυσά: ἢ μάρανσις, ἢ γῆρας.
- Ῥυσαί: ῥυτίδας ἔχουσαι.
- Ῥυσήματα: τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα. 20
- Ῥύσια: ἐνέχυρα καὶ ῥυσιάζεσθαι τὸ ἐνεχυριάζειν.
- Ῥυσίαν: τὴν τῶν τόξων τάσιν.
- Ῥυσιόισιν: ἐλκυσταῖς.
- Ῥυστήρας: καὶ βρυτηῆρας τὰς ἡνίας. 25
- Ῥυτά: εἶδος φιαλῶν τάχα δὲ οἶον ῥυτίδας καὶ συνα (493) γωγὰς ἔχουσῶν.
- Ῥυτά: πήγανα οὕτως Κρατῖνος.
- Ῥυτά: συνεσταλμένως εἶδος ἐστὶ ποτηρίου Δημοσθένης κατὰ Μειδίλου: ἐκτεταμένως παρ' ἡμῖν λεγόμενα. 5
- Ῥυτήρ: ἀπλῶς μὲν ὁ ἵμάς· περὶως δὲ ἡνία· παρὰ τὸ ῥύεσθαι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀναβάτας, ὅπερ ἐστὶ σῶλξιν ἢ παρὰ τὸ ῥεύειν, ὃ ἐστὶν ἀνακόπτειν καὶ ἀνεγείρειν τοὺς ἵππους. 10

¹ -πιῖ² Inc. f. 115. c. 1.³ Glossa in summa pag. a correctore antiq.⁴ Ῥύπαις⁵ ἄριστ' /⁶ Ῥυτά: (αἰς)

Ῥυτῆρα: ἐλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν· καὶ φύλακα.

Ῥυτῆρες: χαλινοί· ἤνιαι· ἱμάντες.

Ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν¹ ὑπτιου ποδός· Σοφοκλῆς.

Ῥυτίς: ἀσθένεια.

15 Ῥυτίσματα: αἱ ἀκόστριαι τῶν διερρήκωτων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα ἐκάλουν· οὕτως Μένανδρος.

Ῥυφαῖν: τὸ ῥοφεῖν Ἴωνες· οὕτως Ἰακώναξ.

Ῥύφαι: σμηῆσαι.

20 Ῥωγαλέον: διασχισμένον.

Ῥῶμα: ὄρημα.

Ῥῶμα: τὴν ῥώμην· ὡς γνῶμα, τὴν γνώμην.

Ῥωμαλέως: ἰσχυρῶς.

Ῥώμη: ἰσχὺς.

25 Ῥῶξ: κόκκος.

Ῥῶρες: δασεῖα ὕλη· ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος.

(494) Ῥῶπος: μίγμα· χρώματα, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει· ὅθεν ῥωποκόλης, ὁ μυροκόλης·² τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον, ῥῶπον εἰρήκασιν.

5 Ῥῶπος: μηθενὸς ἄξιον.

Ῥῶπος καὶ γέλη: ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος.

Ῥῶσαι: ῥῆξις.

Ῥῶσθαι: σκουδάζειν.

Ῥωστήριον: παρορμητήριον.

10 Ῥωχμός: ῥῆγμα γῆς.

Τέλος τοῦ ῤ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῶι τοῦ Ὶ.

Σᾶ: περισπωμένως τὰ σῶα· εἴρηται δὲ ἐπὶ Θηλυκοῦ· σᾶ ἢ κόλις· ὅσον σῶα³ ἢ κόλις.

¹ κρούων: γ. disti

² Ina. f. 115. c. 2.

³ σῶα.

Σά: τὰ σῶα λέγουσι μονοσυλλάβως, ἀπὸ τοῦ σῶα συν-15
αιρούντες· καὶ τὸν σῶον καὶ σῶν·¹ καὶ σῶοι, σοῦ·
παρὰ δὲ Θουκυδίδη δισυλλάβως σῶοι.

Σμικρός² ἐν σμικροῖς, μέγας δὲ ἐν μεγάλοις ἔσομαι·
καὶ τὸν ἀμφέποντ' αἰετ φρεσὶ δαίμον' ἀσκήσω· εἰ μι-
κρά ἢ τὰ περὶ ἐμέ, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἔσομαι²⁰
μικρός· εἰ δὲ μέγала, εἰκότως ἐπαρθήσομαι καὶ με-
γαλοφρονήσω· καὶ τὴν περιέπουσάν με τύχην οἶσω τῆ
διανοία.

Σαβαρίχιν: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· Τηλεκλείδης. (495)

Σαβέκ: ἄφεις ἀπὸ τῆς Σύρας.

Σαβοί: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν Σαβούς
λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίω, τουτέστι τῷ
Διονύσῳ· καθ' ἕνα τοὺς τῷ Βάκχῳ, Βάκχους· τὸν⁵
αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβαζιον καὶ Διονύσον φασίν οὕτως δὲ
φησὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς τοὺς Βάκχους Σαβούς
καλεῖν· Μνασέας δὲ ὁ Πατρὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ
Διονύσου Σαβαζιον.³

Σαβούς καὶ Σαβάς καὶ Σαβαζίους: τοὺς βακχεύοντας¹⁰
τῷ Σαβαζίῳ· τὸ γὰρ σαβάζειν τῷ θεῷ τοῦτο· ὑπὸ
δὲ τινῶν ὁ Διονύσος Σαβὸς καλεῖται.

Σαβύτης: ξυρήσεως εἶδος.

Σαβάξαι: διασαλευῖσαι.

Σάβυττος:⁴ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι¹⁵
καὶ βύεσθαι, ὡς καὶ σάθη.

Σαγγάριος: ποταμὸς Φρυγίας καὶ Λυδίας.

Σάγαρις: κοπίς ἢ πέλεκυς.

Σάγδας:⁴ μύρον τί.

¹ σόν

² Glossa in marg. a m. antiq. ἀγ in ἀνάγκης, et α ult. in
μεγάλα abscissa.

³ σαβάδιον

⁴ Accent. om. bis.

Photius Vol. II.

20 Σάγη: τὸ πλήθος.

Σάγη φερέβιος: ¹ τὸν πρὸς τροφῆς παρασκευηὴν θύλακον.

Σάγη: ἡ πανοπλία· οὕτως Μένανδρος.

25 Σαγήνη: πλέγμα τι ἀπὸ σχοινίων εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων.

* Σάγμα: τὸ τῆς ἀσπίδος ἔλυτρον.

(496) Σάγρα: αἱ τοῦ /

ἀλήθεια· οὕτως Κρατῖνος.²

Σάγρα: ποταμὸς ἐν Ἰταλίᾳ· καὶ τόπος ἀφ' οὗ ἡ πα-
ροιμία· ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα.

6 Σάθων: ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων· οὕτως Τηλεκλειδῆς.

Σαθρὸν, οὐ σαβακὸν χρῆ λέγειν.

Σαικονῆσαι: ἀνεῖ τοῦ κινήθῆναι· Ἀριστοφάνης.³

Σαίνει: κολακεύει· σείει· ὡς ἐπὶ τῶν κυνῶν σαινότων

10 τῆ οἰκείαι οὐραϊ.

Σαίνεσθαι: κολακεύειν.

Σαίνουροι: τὰς οὐρὰς σείοντες.

Σαίρει: κοσμεῖ ἢ χαίρει.

Σαίρειν: ⁴ οὐ σαροῦν· μᾶλλον δὲ κορεῖν λέγουσιν· καὶ
15 ἀκόρητον, τὸν ἀσάρωτον· ⁵ καὶ κορηθῆναι· καὶ τὸ
σάρων, κόρηθρον· καὶ κόρημα, τὸ κάθαρμα·

Σάκαι: ἔθνος Σκυθικόν.

Σάκας: ἐπεκαλεῖτο ὁ τραγωδοποιὸς Ἀλέξανδρος, ὡς ξένος
καὶ βάρβαρος· οἱ γὰρ Σάκαι Σκυθικὸν γένος.

20 Σακέλλιον: βαλάντιον.

Σακεσφόροι: ὄπλοφόροι· ἀσπιδηφόροι.

Σακεύουσι: τὸ ὑλλέουσι· ⁶ παρ' Ἡροδότου.

Σακυφάνται: ⁷ οἱ πλέκοντες τοὺς γυργάθους· ἢ τῶν λι-
νοῦφαν οἱ τοὺς σάκκους ὑφαίνοντες.

¹ Σάγη: φ. dist.

* Inc. f. 113. c. 3.

² Ita ms. nisi quod ἀλήληθεια (sic), et post Κρατῖνος puncta omittit, quae articuli finem designare solent.

³ ἀριστο /

⁴ Σαιρεῖν

⁵ -στον

⁶ ἡύλλεουσι — ἡρωδότωι

⁷ Σακηφ.

Σακίζειν: τὸν τρυγῶδη διὰ σάκκου καὶ στρέβλης ἠθεῖν(497)
οἶνον· οὕτως Λυκίφρων.

Σακοδερμίτης: Σοφοκλῆς¹ Τρωϊλῶι· οἱ μὲν τὸν ὄφιν·
οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα· ἀμεινον δὲ
τὸν ἐπὶ ταῖς δέρματι χαλκὸν ἔχοντα· παρ' ὅσον τὰς
σάκη ἐπίχαλκα.

Σάκος: ὕπλον· ἀσπίδα.

Σάκτρα: φορμὸς, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι·² οἱ δὲ τὸν τοξί-
κὸν κάλαμον.

Σάκος: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἐνὸς κ. 10

Σακτός:³ ὁ τεθησαυρισμένος καὶ πολὺς.

Σαλάβην: Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν.

Σαλαβακχώ: πόρνης ὄνομα.

Σάλα: φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος.

Σαλακωνία: ἀλαζονεία·* ὑπὲρ τὸ δέον· καὶ σαλακωνί-15
σαι,⁴ ἀλαζονεύεσθαι· ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψευ-
στας καὶ μεγαλαύχους.

Σαλάκων:⁵ προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὢν.

Σάλος: σαλευμός· τάραχος· καὶ ἡ φροντίς.

Σαλαμίνιος: ὁ ἐκ τῆς Σαλαμίνιας καλουμένης νεῶς ἐρέ-20
της· οἱ δὲ ὅτι Σαλαμῖνιοι ἀγαθοὶ ἐρέται.

Σαλάμβη: ὀπή· καπνοδόκη· οὕτως Σοφοκλῆς.

Σαλμάκιον: κοσμαρίου⁶ τί γένος.

Σαλαμός: ἀλαζῶν.

Σαλμυθησός:⁷ αἰγιαλὸς καὶ ποταμὸς. Εὐξείνῳ πόντῳ. 25

Σαλοῦσα: φροντίζουσα· σάλα γὰρ ἡ φροντίς. (498)

Σαλπίττει: ἀντὶ τοῦ σαλπίζει.

¹ σοφλ⁶

² σάττεσθαι

³ Σάκτος et nota / in m.

* Inc. fo- f. 113, c. 4.

⁴ -νήσαι

⁵ Σαλακῶν

⁶ Duo puncta supra σ, ab eadem manu ut videtur.

⁷ -δισός

Σάμακα: Ἐρατοσθένης ἀπέδωκε τὸν φορμὸν ἄμεινον
δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον· οὕτως Λύσιππος.

5 Σάμαιναι: ¹ πλοῖα σάμια ὑσιν ἐμφερεῖς τὰς πρῶρας ἔ-
χοντα.

Σαμακιν: κομάρου τι γένος τοῖς νεωτέροις.

Σάμβαλα: ὑποδήματα.

Σαμβύκη: εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.

10 Σαμιακὸν τρόπον: Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις εἰς αὐμιασιν
ἐπισκώπτων μιννύω | ² ναυαὶ γὰρ ἐμφερεῖς εἶχε τὰς
πρῶρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα, ὡς Χοιρίλοχος ὁ
Σάμιος.

Σαμικόν: ἀντὶ τοῦ Σάμιου.

15 Σαμίων ὁ δῆμος (ἐστίν,) ³ ὡς πολυγράμματος: Ἀριστο-
φάνης ⁴ Βαβυλωνίους ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους·
οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων,
σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις
ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν· ⁵ ὡς Ἀριστοτέ-
λης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ· ἢ ὅτι παρὰ Σαμίους εὐ-
20 γρέθη πρώτοις τὰ κ' γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς

Ἀνδρῶν ἐν Τρίποδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆ-
σθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν * ἄρχειν· οἱ δ' Ἀ-
(499) θηναίους ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου· τοὺς δὲ Βαβυλω-
νίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι
πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους· περὶ δὲ τοῦ
πείσαντος ιστορεῖ Θεόπομπος· οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν
5 τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκί,

¹ Accent. om. Tum σαμιασιν, eraso accentu (circumflexo, ut videtur) supra u. Legendum Σάμια· ὑσὶ—

² Nota in marg. Versus incipit χοῖς, desinit μιννύω, sine lacuna. Corruptela igitur, non defectus, -indicatur.

³ Om. ἐστίν

⁴ -νοῖς (sic)

⁵ εἴσω π.

* Inc. σιν f. 114. c. 1.

Σάμιοι τῇ Σαμαίνῃ, ὃ ἔστι πλοῖον¹· δίχροτον ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον παρασκευασθέν τοῦ Σαμίαν τυράνκου, ὡς Λυσίμαχος ἐν β' Νοστιῶν· τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος· οἱ δὲ τὴν Σάμειναν² νόμισμα εἶναι.

Σαμφόρας: ἵππος χαρακτηῖρα ἔχων ἐνκεκαυμέναν σίγμα, 10
ὡς κοππατίας καὶ βουκέφαλος.

Σανδαλοθήκη: οὐ σανδανοθήκη λέγουσιν.

Σάνδουξ; χρῶμα κόκκινον.

Σανίδα: τὸ δεσμοτικὸν ξύλον.

Σανίδα: τὸ λεύκαμα ὅπου αἱ δίκαι λέγονται. 15

Σανήλογον: τὸ αἰδοῖον· ἀντικέρχιον· παρὰ τὸ τῆι κέρχει σαίνειν.

Σανίς: καὶ ἐν ἧ' τοὺς κακούργους ἔδου, καὶ ἐν ἧ' τὰς δίκας ἐνεχάραττον; τὰ μὲν ἐν Θεσμοφοριαζούσιαις· τὰ δὲ ἐν Σφῆξι³ δεδήλωται. 20

Σανναν⁴: τὸν μωρὸν· οὕτως Κρατίνος.

Σάξας: ἀντι τοῦ⁵ ἀμάξας· οὕτως Εὐκόλις.

Σαπέρδης: ἰχθύς ὁ κορακίνος.

Σαπρόν: οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον· ἀλλὰ τὸ παλαιόν· Εὐκόλις. 25

Σάπαι: ἔθνος Θράκιον.

(500)

Σάραβον: τὸ γυναικῆιον αἰδοῖον αἱ κωμικοὶ καλοῦσι· καὶ σάκταν· καὶ σάβυτταν· καὶ σέλινον· καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλά.

Σαράβαρα: ἰαθῆς Περσικῆ· ἔντοι δὲ λέγουσι βρακία. 5

Σαβαρίχη: γυναικὸς αἰδοῖον.

Σάρακις: χιτῶν Περσικὸς μεσόλαγκος.

Σάραφιν: ἐμπρηστάς· ἐμπυρα στόματα· ἢ θερμαίνοντας.

¹ γλανκισαμοι τῇ σαμενης ἔστι ποιον

² σάμεινα

³ σφῆξι

⁴ Σανναν sic, an. comprehend. i. e. Σανναν, opinor.

⁵ τῷ om.

10* *Σαργάπαισι: δεσμοῖς.*

*Σαρδαναπάλους: ἐν β' Περσικῶν δύο φησι γεγενῆσθαι
Καλλισθένης, ἓνα¹ μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλ-
λον δὲ μαλακόν· ἐν Νίνω² δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐ-
τοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· Ἀγακυνδαράξου παῖς Ταρσῶν
15 τε καὶ Ἀγχιάλῃν ἔδειμεν³ ἡμέρομ μῆλ' ἔσθιε, πίνε,
ᾧχευε, ὡς τὰ γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἔστιν ἄξια· τοῦτ-
ἔστιν τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφε-
στῶς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς
20 χεῖρας πεποιήται, ὡς ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις·
ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλω τῆς πρὸς Ταρσῶν ἐπιγέγρα-
πται, ἣτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.*

Σαρδάξων: μετὰ πικρίας γελῶν.

*Σαρδόνιος γέλωσ: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ
25 σφῶν αὐτῶν γελῶντων· ἦν Δῆμων μὲν διαδοθῆναι,
ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τε τοὺς
καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη
(501) τῷ Κρόνῳ ἔδουκ, γελῶντας⁴ ἕνεκα τοῦ τὸ⁵ ἐπὶ ἄν-
δρον ἐμῆναι· Τιμαῖος δὲ τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας
χρόνον ἐν Σαρδοῖσιν συνωθουμένους σκίλλαις ὑπὸ τῶν
υἱῶν, εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βούθρον, γελῶν· οἱ
6 δὲ ἀπὸ τοῦ σπληνέειν μετὰ ἀνοσίας· καὶ φασὶν ἄλλοι
τε καὶ Κλείταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλας
εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιθέοντας· ἰδρυ-
ται δὲ χαλκοῦς, προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας, ὑφ'
ᾧ κρίβανος· ἔπειτα ὑποκαίειν·⁶ τὸν δὲ ἀνελάτομενον
10 ὑπὸ τοῦ πυρὸς δοκεῖν γελῶν· Σιμωνίδης δὲ τοῦ σιαλον
τον⁷ Ἡφαιστότευκτον Σαρδονίους οὐ βουλομένους*

* Inc. f. 114. c. 2. Σαργάπαισι sic.

¹ ἓνιοι ² Νίνω ³ ἄλλην ἔδει μὲν

⁴ γελῶντες, sed ex punctis clarum. et ut statim supra.

⁵ ἕνεκα τούτου

⁶ -ει

⁷ Nota / in m.

περαιῶσαι * πρὸς Μίνωα εἰς πῦρ καθαλλόμενον, ὡς
 ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας
 Ζεῖληνός¹ δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακόσους, λάχρατον¹⁵
 εἶναι κατὰ Σαρδάνιους ἠδὺ, σελίνωι ἐμφερές· οὐ τοὺς
 γεωσαμένους τὰς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν
 ἀποδάσκειν· ἔθιοι δὲ τοὺς ἐπὶ κακῷ γελῶντας, ὡς καὶ
 Ὀδυσσεῖα φησὶν Ὅμηρος· — μαιδῆσας δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 Σαρδόνιον· καὶ ἐν ἄλλαις· — ἢ δ' ἐγέλασσε Χεῖλασθν,²⁰
 οὐδὲ μέτωπον ἐκ' ὄφρυσι κυανέηταιν Ἰάνθη.

Σαρδαίας: τὰς τῶν χειλῶν σάρκας.

Σάρπητόν: βαρβαρικὸς χιτῶν.

Σάρρισα: εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ. 25

Σαρκάζων: μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν.

Σαρπηδῶν: μεγάλη· καὶ Σαρπηδόνιον δέσμα, τὸ μέγα. (502)

Σαρπηδῶν ἀκτῆ: ἄκρα τῆς Θράκης· κρατίστην· μεγάλην.
 καὶ νῆσος πρὸς τῷ Ὠκεανῷ, ἐν τῇ αἱ Γοργόνες.² 5

Σαρωνία: Ἀρτεμις· ἀπὸ τοῦ ἐν Τροίῳ³ Σαρωνικοῦ
 κελάγουσ.

Σάσσειν: καθοπλίζειν.

Σάτραι: σατράκαι.

Σαθδέτω: καθοπλιζέτω· κατὰ τὴν σάγην. 10

Σάτραι: Αἰθιοπῶν γένος.

Σατραπῆς: ἀρχηγός· στρατηγός.

Σατυρικά δράματα:⁴ πλείονα ἢν ἔθος ὑποκρίνεσθαι,
 ἐν οἷς μεταξὺ ταῦτα ἐμίγνυον πρὸς διάχυσιν.

Σάτυρος: χορευτής. 15

Σαῦλον: τρυφερόν.

Σαυλοῦσθαι: θρύπτεσθαι· ἀβρύνεσθαι.

Σαῦνιον: ἀκόντιον βαρβαρικόν.

Σαυρωτῆρσιν: τοῖς στύραξιν· τοῖς⁵ ὀπισθε τῶν δοράτων.²⁰

* Inc. f. 114. c. 5.

¹ σέλινος — συκόσους — σαρδονοῖς

² - ναις ³ τρυξ.

⁴ Σατυρικά: μετὰ π. ⁵ τῶν

Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὡς περ Ἀστυδάμας ποτὲ: Ἀστυδάμα
 τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγωιδίας διδασκα-
 λία Παρθενοκαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκότος
 ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ: τὸν δὲ* εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα
 25 ποιῆσαι¹ ἀλαζονικὸν τοῦτο· Εἶθ' ἐγὼ ἐν κείνοισ γε-
 νόμην,² ἢ κείνοι ἅμ' ἡμῖν, Οἷ γλώσσης τερκνῆς πρῶ-
 (508) τα δοκοῦσαι³ φέρειν· Ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφε-
 θεῖς παράμιλλος· Νῦν δὲ χρόνω προέχουσ', αἷ φθό-
 νος οὐχ ἔπεται· διὰ γοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζο-
 6 νείαν παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφὴν· καὶ παρομοία
 παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλῆμονα· λέγε-
 ται δὲ καὶ κατὰ ἀποκοπὴν τὸ, σαυτὴν ἐπαινεῖς.

Σάφα: σαφῶς· φανερωῶς.

Σαφήνισαν: σαφέστερον λέγε.⁴

10 Σαφής: ἀντὶ τοῦ σαφοῦς.

Σβέσαι: παῦσαι.

Σέβας: τιμὴ· ἐκπληξίς.

Σεβίζει: σέβεται.

Σεβαστός: προσκυνητός.

15 Σέδας: καθέδρας.

Σείεις: οὐχὶ σῆτες· καὶ αἱ πτώσεις σέων· σῆσαν· σείας·
 οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σείεις: διασειεῖς· συκοφαντεῖς.

Σεῖν: τὸ λεγόμενον τῶν παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ἅτ'
 20 ἂν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σειραφόρον ἵππον: * * * *

Σεμνά: τὰ⁶ ἄρρητα μυστήρια· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡσυχου
 καὶ καταστύγνου.

25 Σειραῖς: λεπτοῖς ἱμασίῃν.

* Inc. f. 114. o. 4. ¹ δι' addit. ² γενοίμην

³ δουκουσῶ (i. e. -σης) — ἐκρίθη — προσεχούσαις, οἷς χρόνος

⁴ λέγουσιν ⁵ Nulla lacuna ⁶ τί

Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα· σειρὴν
ζῶον ἐστὶ κηροποιόν, μέλισση παραπλήσιον. (504)

Σειρῆνας: γυναῖκας τινὰς εὐφώνους γεγενησθαι μῦθος
πρὶν Ἑλληνικῆς· αἵτινες ἐν γηραίῳ καθέζεσθαι οὕτως
ἕτερον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε
κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου· εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ
θώρακος καὶ ἄνω, εἶδος στρογγύων· τὰ δὲ κάτω, γυ-
ναικῶν.

Σειρῆνες: αἱ τῆς ψυχῆς ἁναρμόνιοι καὶ μόνεκαὶ δυνά-
μεις.

10

Σειρίδες: αἱ σειραί.

Σειρῆνα: σειρίον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον· ἀσκάθητον,
οἷον θέριστρον· καθὰ φασὶν οἱ γλωσσογράφοι· καὶ
σειρὴν δὲ, ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτῶν, εὐθεὸς τε
ὅτε ἐστὶν ὁ Σείριος· ἐστὶ δὲ καὶ Σειρίς πόλις Ἰταλική, 15
καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα καὶ τινὰ ἄλλα· Ληκούρ-
γος εἶπεν ἐν καὶ περὶ τῆς διοικήσεως· ἐν ἐτίοις μὲν
χωρὶς τοῦ ἰ γράφεται, σειρῆνα.

Σέρρειον ταῖχος: καὶ Σέρρειον ἢ ὄνομα τὰ χωρία. 20

Σείριος: κυρίως τὸν ταῦ κηρῶν· ὅτε δὲ καὶ τοὺς ἄλλους
ἀστέρας.

Σειροί: αἱ ἐπαύλεις.

Σειρωσις: δέσμανσις· καὶ σειρῶν, τὸ δεσμεῖν.

Σεῖσαι: τὸ σιχαφαντῆσαι· ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόθρια σεῖον-25
των· Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν· Ἄλλ' ὦ πάντων ἀσ-
τῶν λωῖστοι² σεῖσαι καὶ πρόσκαλέσαντες Πανύσασθα³
δικῶν ἀλληλαφάγων Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ἔσειον (505)
ἠῖτον χρήματ' ἠπέλουν· πάλιν Ἐσυχοφάντων.⁴

Σεισάχθεια: χρεωκοπία⁵ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἢ

* Ἰσο. τιον f. 115. c. 1.

² σέρρειον

³ ὡς π. δὲ τῶν λωῖστοισ (sic)

⁴ πανύσασθα

⁵ ἰ.π.

⁶ χρεωκ.

5 εισηγήσατο Σόλων· εἴρηται δὲ παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθῆνῃσι τοὺς ὑφείλοντας, τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις· ἀποδόντας δὲ οἰοναὶ τὸ ἄχθος ἀποσιέασθαι· ὡς Φιλύχορος δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.

10 Σελαγεῖν[†] φλέγειν· ἀπὸ τοῦ σέλατος.

Σέλας· πῦρ· ἢ τὸν κεραυνόν· καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης· ἢ λαμπηδών.

Σελατοῦσαν· δαΐδαν τὴν κατομένην καὶ λάμπουσαν.

Σελάχια· τὰ ἔσω λεχάζοντα καὶ λοχεύοντα· ὠτοκοῦντα

15 γὰρ πρότερον ἐν ἑαυτοῖς, εἶτα ζωοτικῆ· τοιαῦτα δὲ τὰ χωνδράδη καὶ ἀλέπυδα· καὶ σελάχια βραχέως· οὕτως Ἐὔπολις.

Σελήνας· Ἰσίδος τῆς λαμπηδόνος· τινὲς δὲ ἐκ τοῦ πέματος.

20 Σελήνη· πόσιον ὁμορον τῷ ἀστέρι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ * σελήνη· καὶ ἐπισελήνιον· καὶ ἀρίστηρ· καὶ βοῦς κελίται.

Σελάχιον· ἰχθυῖον, ὃ μόνον ζωοτικῆ, πρῶτον ὠτοκῆσαν ἐν αὐτῷ πληρὸν βατράχου· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ

25 ἔσω λεχάζειν· Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος κόπιον·³ λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον.

(506) Σελίδες· τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεῶς· ὡς καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν.

Σέλιον· τὸ γυναικίον ἀδάδιον.

(5) Σελίνου ἀστέριος· πένθιμος· γὰρ σελίνον⁴ πένθει προσήκει· ὡς ἔφη καὶ Δούρις ἐν τῷ περὶ ἀγῶνων.

[†] Nescio an ἀποψ.

[†] Σελάγειν

* Inc. f. 115. c. 2.

³ κόπιον

⁴ τὸ γὰρ σελίνου (sic)

Σελευκίς: ὄργεόν ἐστιν εὐπεπτον καὶ ἀκόρεστον καὶ πανούργον.

Σελλασία: τόπος τῆς Λακωνικῆς.

Σελμῶν: σανίδων.

19

Σεμναὶ θεαί: κατ' εὐφημισμὸν αἱ Ἐρινύες· ὡςπερ αἱ αὐταὶ καὶ Εὐμενίδες ἐκαλοῦντο· ἦσαν δὲ τρεῖς.

Σεμναὶ θεαί: οὕτως καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐρινύας.

Σεμνομυθοῦσιν: ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις.

Σεμνόν: ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ 15 ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν· Εὐριπίδης Μηδείαι· 2

—οἶδα γάρ· πολλοὺς βροτῶν Σεμνοὺς γεγῶτας· καὶ ἐν Ἰκπολύτῳ· Μισεῖν τὸ σεμνόν καὶ τὸ μὴ πάσῃ φιλον· καὶ τὸ ἔνδοξον· 3 Πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ 20 προσενέπεις· καὶ τὸ μέγα.

Σεμνόν: μέγα· ἔνδοξον· ἀξιωματικόν, ὑπερήφανον.

Σεμννόμενος: κομπάζων.

Σεπτά: θάυμαστα.

Σέρειφον: τὴν Λακεδαίμονα· διὰ τὸ σκληρῶς εἶναι· καὶ χρῆσμός αὐτοῖς ἐξέπεσεν.

25

Σέρφοι: οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες· ὡς ἡμεῖς νύμφας· οὕτω (507)

Λίδυμος· Κάσιος δὲ Λογγίνος· σέρφος πτηνόν τι μακρὸν κώνωπι ἔμφορος κατὰ τὸ μέγεθος· μετὰ δὲ τοῦ τ, στέρφονος φησὶν εἶναι τοὺς πτερωτοὺς μύρμηκας.

6

Σεσακται: ἔσταλται.

Σεσάχθαι: παθωπλισθαι.

Σεσέλλισαι: 5 μάτην ἐπῆρσαι· ἀπ' Αἰαχίνου τοῦ Σέλλου·

ὅς ἦν κομπεσστής καὶ ἀλαζών, ἐν τῇ τῷ διαλέγεσθαι 10

¹ Vox in litura ab eodem.

² μειδίαι—γεγῶτας

³ εὐριπίδης ἰκπολύτῳ addit ms. tum οὐ' pro σὺ.

* Inc. f. 115. c. 5. ... λαθο.

⁶ Σεσάλλισαι

καὶ ἐν τῷ προσηγορεύειν πλουτεῖν· Λυκόφρων δ' ἀπέ-
δακε τὸ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι.

Σεσηκασμαί: οἶον ὡς βόσκημα.¹

15 Σεσημασμένω: ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένω· Δημοσθένης ἐν
τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος.

Σέσηρον: κέχηνε· διήνοιγεν.

Σεσηρέναι: καὶ σαρκάζειν· τὸ τοὺς ὀδόντας φαίνειν ἐπὶ
διαμωκῆσει.

Σεσοβημένος:² ἄτακτος τὴν κίνησιν· τεθορυβημένος·
20 τεταραγμένος.

Σεσωρευμένον: βεβαρημένον.

Σέσωται καὶ σεσωμένος: οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ σ· καὶ διε-
ζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης· οἱ δὲ νεώτεροι σέσωσμαι·

25 ἐπ' ἐνίων ἀπλῶς παραλείπουσι τὸ σ· κεκλειμένον· πε-
πρημένον.

Σεύθης:³ εἰς τῶν ἐν Θράκῃ βασιλέων.

(508) Σέφθησαν: καὶ οἱ τραγικαί· καὶ Πλάτων Φαίδρωι· ἄν-
τεσεβέσθησαν.

Σέων: σητῶν· οὕτως Ἑρμῆπος.

Σηγάνιδι πυροί: οἱ τῷ ἔαρι σπειρόμενοι τριμηναῖοι λέ-
6 γονται.

Σηκίδες: τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια· κυρίως δὲ σηκὺν
καὶ σηκίς, ἢ ἐν ἀγρῷ ταμειῶν φυλάττουσα.

Σηκινίς: Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγικὴ· κάρ-
δαξ δὲ κωμικὴ· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν ἁ' περὶ τραγικῆς
10 ὄρχησεως.

* Σηκοί: αἱ τῶν βοσκημάτων ἑκαύλεις· παρὰ τὸ σῶζειν.

Σηκός: ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ· ναός· οἶκος· τάφος.

15 Σηκός: τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας· λέγει γὰρ

¹ βόσκημα sic

² Videtur - vos, sed volupit - vos ... Σέφθης

* Inc. f. 115. c, 4.

Λυσίας· ὅς· δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν· μήποτε οὖν τὰς μὲν² ἰδιωτικὰς καλοῦσιν ἐλαίας· τὰς δὲ δημοσίας, μορίας· σηκόν δὲ, ὡς ἔοικεν, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν. 29

Σηκός· σημαίνει μὲν τὸ περίφραγμα καὶ τὴν ἐκταυλιν τῶν προβάτων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἥρωϊον· ἔτι δὲ καὶ ἐλαίαν· οὐ μονοστέλεχον, ἀλλὰ πολὺκλαδον· ὥστε καὶ καλάμην³ ἔξωθεν ἔχειν περιεχυμένην καὶ πολλὴν καὶ πυκνὴν· ἔνεστι γὰρ ὑπὸ ταῖς τοιαύταις ἐλαίαις²⁵ κατ' σηκάζεσθαι· ὥστε τρία εἶδη ἐλαίας· καὶ αἱ μὲν γὰρ ἀπλῶς ἐλαῖαι καλοῦνται· αἱ δὲ μορίαι· ὅσαι καὶ (509) ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν· αἱ δὲ σηκοί, αἱ πολὺκλαδοὶ καὶ κομήτριαι· οὐκ ἔξῃν δὲ οὔτε τὰς σηκοὺς, οὔτε τὰς μορίας ἐκκόπτειν· ἢ γὰρ θάνατος ἦν, ἢ ζημία.

Σήλεκτος· χαμαιδικαστής. 5

Σημαῖαι· σίγνα· προτομαί.

Σημαίνει· ἐπιτάττει.

Σημαίνειν καὶ ἐπισημαίνειν· τὸ σφοδρῶς αὐλεῖν ὡσπερ οἱ σαλπικταί· οὕτως Μένανδρος.

Σημαίνειν· τὸ³ σαλπίζειν ἔλεγον· καὶ τὸ ἐνσημαίνειν. 10

Σημάντορες· ἐπιτάκτορες· ἡγεμόνες.

Σήμαντρα· σφραγίδας.

Σημασία· φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

Σήματα· τέρατα· σημεία· Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα. 15

Σήμαχος· δῆμος Ἀντιοχίδος.

Σημεῖα· μίλια.

Σημεῖα· οὕτως λέγουσι τὰς σφραγίδας Δημοσθένης καὶ ἄλλοι. 20

Σημεῖον· τὴν σφραγίδα· καὶ σημαίνεσθαι, τὸ σφραγίζεσθαι.

² μῆ

³ τὸ om.

² pro lá spatium

Σηραγγες: αἱ ὑπὸ γῆν ὑπομήκεις * ἐκρήξεις¹ ὁλονεὶ φλέ-
 25 βεις² τινές οὖσαι τῆς γῆς· ἄς ὑποτρέχον² τὸ ὕδωρ,
 ζητεῖ διέξοδον· ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρη-
 ται ὁ διατετρημένος.

Σηράγγειον: χωρίον τί τοῦ Πειραιῶς.

(510) Σηράγγειον: τόπος τοῦ Πειραιῶς, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγ-
 γου· καὶ ἡρωϊὸν ἐν αὐταῖ.

Σήραγξ: χάσμα· κοιλὰς· καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα
 ἔχουσα.

5 Σῆρες: ἔθνος ἔνθα ἡ μεταξὰ³ γίνεται· ἐξ οὗ καὶ Ση-
 ρικὰ τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα λέγεται.

Σήσαμον: μετὰ μέλιτος κεκομμένον, πρῶτον μὲν παρὰ
 τῷ νυμφίῳ τὸ παλαιὸν ἐδίδουσαν τοῖς ἀπαντῶσι περὶ-
 10 ὄντες τῶν ἐντίμων ἢ φίλων, ἐπιλέγοντες ὡς παρὰ τοῦ
 γαμοῦντος ἐστὶν ἢ τῆς γαμουμένης· νῦν δὲ δεῖπνα
 ποιοῦντες⁴ κατ' οἰκίαν διανέμουσι τοῖς κεκλημένοις·
 ἐστὶ δὲ ὅτε τὴν σησάμην θέλοντες περιφέρειν δεῦρο
 πολυτελεῖ· ἐν δὲ τοῖς γάμοις ἐδίδουσαν σησάμην, ἐπεὶ
 πολυγονώτατον σήσαμον.⁵

15 Σησαμῆν: περισπωμένως καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Σέλευκος
 ἡ δὲ χρῆσις ἐτέρως.

Σησαμοῦσι: πλακοῦσιν.

Σθενελας, τραγωδίας ποιητῆς· ἐκωμωδαῖτο δέ, ὡς τὰ
 ἄλλότρια σφετεριζόμενος.

20 Σθεναρὸς: ἰσχυρός.

Σθένει: δύναται.

Σθένης: ἰσχυρός· καρτερός.

Σιγηλός: ἄφωνος· σιγηρός.

* Inc. f. 116. c. 1. ῥ ut hic.

² φβλςβες sic.

¹ -χων

² es

³ μεταξὰ

⁴ -ται (es compend.)

⁵ Nov. artic. Σήσαμον: σησαμην (sic) περ.

Σίγειον: πόλις ἐστὶ τῆς Τρωιάδος, οὐκ ἄποθεν τῆς
Ἰλίου. 25

Σιγύνους: τὰ δόρατα.

Σιδίωι: κόκκωι ῥοῶς. (511)

Σικάριοι: ληιστῶν γένος· εἰκας δὲ τὰ ἐπιχαμπῆ ξίφη
Ῥωμαῖοι καλοῦσιν· οἷς χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι.

Σικελίζεις: τὸ ἀτηρεύεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμωι· οἱ δὲ εἰς
πονηρεύεσθαι.

(Σίκλος: ὀβολοὶ εἴκοσι.)¹

* Σικελὸς ὀμφακίζεται: ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα
κέρδη μεγάλας βλαπτομένων· δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν 10
τὰ ὠρσιότερα ἐκλεγομένων τάττεσθαι.

Σίκερα: σκευαστὸν πόμα.

Σίκινγισ: Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγικὴ· κάρ-
δαξ δὲ κωμικὴ· ὡς Ἀριστόξενος ἅ περὶ τραγικῆς ὀρ-
χήσεως.

Σίκλος: καὶ τὸ ἐναντίον καὶ σταθμὸς βαρβαρικός· δυ-15
νάμενος ὀκτῶ ὀβολοῦς Ἀττικῶς· οὕτως Σοφοκλῆς.

Σικύαν:² τὴν τῶν ἰατρῶν· οὕτως Εὐβουλος.

Σικυῶν: ἀρρενικῶς· Ξενοφῶν.

Σικχός: σκώπτῆς. 20

Σικχός: ὁ μικρόσιτος.³

Σιλλαίνει: μυλλαίνει·⁴ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει καὶ
μυλλίζει.

Σιληνοί: οἱ Σάτυροι· Εὐπολις.

Σιληπορδεῖν: τρυφᾶν· καὶ σιληπορδία, ἢ ἄγαν τρυφή. 25

Σιλλοῦν: τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν· οὕτως(512).

* Ἀρχικπος.

¹ In. inf. marg. a m. antiq.

² Inc. f. 116. c. 2.

³ Accent. om.

⁴ ὁ μῦσιτος i. e. ὁ μικρὸς σῖτος

⁵ l. semel.

- Σίλαριον: πᾶν τὸ ξηρὸν καὶ κούφον λέγουσιν· τοιοῦτος γὰρ ὁ τοῦ σιλφίου καυλός· οὕτως Ἀριστοφάνης.
- 5 Σιμαίθα: Μεγαρικὴ ἑταίρα.
 Σίμβλοι: θῆκαι τῶν μελισσῶν.
 Σιμικίνθιον: φακίολιον· ἢ σουδάριον.
 Σιμόν: ἄναντες· οὕτως Ἀριστοφάνης.
 Σιμός: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἰς τῶν Ἀλευά-
 10 δων οὗτός ἐστι, τῶν δοκούντων συμπράξαι τῷ Μακεδόνι.
 Σίμυλος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησίν· ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς, Σιμίλω καὶ Σωκράτη.
 15 Σίμων: ὄνομα κύριον.
 Σινάμωρος: ἐν τῷ α̅,¹ οὐχὶ σινόμεωρος· ὁ λίχνος καὶ ἀψίκορος.
 Σινδοί: Σκυθικὸν γένος.
 * Σινδονίτης χιτῶν: λινοῦς.
 20 Σινδρῶν: ποτηρός.
 Σίνεσθαι: βλάπτεσθαι.
 Σινιάσαι: σείσαι· κοσκινίσαι· θορυβῆσαι· ταράξαι· περιρᾶσαι.
 Σίνος: βλάβη.
 25 Σινοῦται: βλάπτεται.
 Σίντης: βλαπτικός.
 (518) Σινοπῆσαι: τοῦτο πεποιήται παρὰ τὴν ἑταίραν· Σινώπην ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη.
 Σινώπη: ἑταίρα ἣτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι.
 5 Σικύα: σιτηρὸν ἀγγεῖον· Λυσίας τε καὶ Εὐπολις καὶ Ἀριστοφάνης.

Σιραϊόν: τὸν ἐψημένον οἶνον καὶ γλυκύν.

Σιρῆτες: αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σίριον: τὸν κύνα· ὅτε δὲ τὸν ἥλιον·¹ Ἴβυκος δὲ πάντα 10 τὰ ἄστρα Σίρια.

Σιροῖς: ὄρυγμα ἐν οἷς κατετίθετο τὰ σπέρματα.

Σιρομάστης: σκευὸς τί σιδηροῦν λαβὴν ξυλλήνην ἔχον παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν.

Σισάριον: χρυσοῦν² κοσμαρία ὁμοιον. 15

Σισυβοί: κροσσοί· ἱμάντες.

Σισύρα: βαλιτή·³ τοῦτό ἐστι τὸ ἐκ κωδίων συρρεραμμένον ἱμάτιον· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σισύρα: ἱμάτιον τραχύ·⁴ περιβόλαιον ἀγροικικόν· δουλικόν· παλαιόν· ἢ χιτῶν δερμάτινος. 20

Σίτου δίκη: ὅτ' ἂν γυνὴ ἀποδικεῖν⁵ ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος· ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα μὴ ἀπολαμβάνῃ τὴν προῖκα, καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπαιτῆ τὴν⁶ προῖκα, καὶ τροφὰς ἀφ' ἧς ἀπῆλλάγῃ ἡ-25 μέρας· αὕτη καλεῖται δίκη σίτου.

Σίταρχία: ἡ σίτον διδοῦσα τοῖς ἐπιβάταις. (514)

* Σιτηρέσιον: τὸ διδόμενον τισὶν εἰς τροφήν.

Σιτηρέσιον: ἐν τῷ ἔ· οὐ σιτηρόσιον.

Σιτίσεων: τροφῶν· δαπανῶν.

Σιτοδεία: λιμός· ἔνδεια. 5

Σίτος: καλεῖται σίτος καὶ ἡ δεδομένη πρόσδοσις εἰς τροφήν ταῖς γυναῖξιν· ἢ τοῖς ὀρφανοῖς· ὡς ἐστὶ⁷ μαθεῖν καὶ τῶν τοῦ Σόλωνος πρώτου ἄξιοκος, καὶ ἐκ τῆς

¹ Vox per signum de quo p. 468.

² Dist. post χρυσοῦν

³ Σισυραβαλιτή:

⁴ Σισυρα: ἢ τραχύν

⁵ -κην primo, sed statim mut.

⁶ τὴν om.

* Inc. f. 116. c. 4.

⁷ ὦτ'.

Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας· Τιμαχίδας δὲ ἡ-
 10 γαίται·¹ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σίτον λέγεσθαι τὸν κόκκον,
 οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος.²

Σίτος: πᾶς ὁ σιτικός καρπός, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον· καὶ
 αὐτὰ τὰ σιτία· Θουκυδίδης δ'· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἔ-
 χουσῶν ὄρμον, αἱ μὲν σίτον ἐν τῇ γῆ ἤρουντο, αἱ
 15 δὲ μετέωροι ὄρμου.

Σίτου: τροφῆς.

Σίτου ἐκβολή: Θουκυδίδης· ὅτ' ἂν ὁ στάχυς τῆς κάλυ-
 κος ἐκφύηται, οὐχ ὅτ' ἂν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδεται τὰ
 σπέρματα.

20 Σιτούμενος: ἐσθίων.

Σιτοφύλακες: ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησιν, ἣτις ἐπεμελεῖτο
 ὅπως ὁ σίτος δικαίως πρᾶθῆσεται· καὶ τὰ ἄλφια·
 καὶ οἱ ἄρτοι.² ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν κάλαι μὲν πεν-
 25 τικαίδεκα ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· ὕστερον
 δὲ ἅ μὲν ἐν ἄστει, ἑ δὲ ἐν Πειραιεῖ.

Σίττυβα: δερμάτια.

Σιτώνης: ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

(515) Σίφλος: μῶμος.

Σιφλώσειεν: μέμψειεν· ἐκφαυλίσειεν.

Σιφνιάζειν καὶ Λεσβιάζειν: ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου· ὡς
 5 καὶ τὸ Κρητίζειν· καὶ Σίφνιος δὲ ἀρραβῶν ὁμοίως·
 Σιφνιάζειν γὰρ τὸ ἀπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ·
 Λεσβιάζειν δὲ στόματι παρανομεῖν.

* Σιωκόμος: νεοκόρος· Εὐπόλις.³

Σκαβονίδαί: δῆμος Λεοντίδος.

Σκάζει: χωλεύει.

10 Σκαιαῖ: τῇ ἀριστεραῖ.

¹ ἡγ. bis, et alibi.

² ἄριστοι

* Ino. f. 117. c. 1.

³ Σιωκόλλος· νεοκόρος· εὐπόλις:

Σκαιεμβατεῖν· τὸ σκαιῶς καὶ ἀρύθμως ἐμβαίνειν ὀρ-
χούμενον· τὸ ἐν τῇ συνηθείαι κανεμβατεῖν.

Σκαιός· ἀριστερός· ἄφωνος· κακός.

Σκαιότης· μωρία· ἀπαιδευσία· ἀγριότης· ἀπάτη.

Σκαίροντες· χορεύοντες· σκαρίζοντες. 15

Σκαλαθύρματα· σκαριφήματα· Ἀριστοφάνης.

Σκαληνός· ἄνισος.¹

Σκάλλοντες· σκάπτοντες.

Σκαλμη· Θρακία μάχαιρα.

Σκαλμοι· τὰ ξύλα ὧν δέονται αἱ κῶπαι πρὸς τὴν εἰρε-20
σίαν.

Σκαλος· ὃν ἡμεῖς σπάλακα.²

Σκάλωψ· ὁ σπάλαξ· ἐν Κλεοβουλίναις³ Κρατίνος.

Σκάμανδρῆαίους· ποταμιαίους.

Σκαμβωνίδαι·⁴ δῆμος τῆς Λεοντίδος. 25

Σκανδάληθρα·⁵ καὶ σκάνδαλα λέγουσιν·—σκανδάληθρ(516)
ἰστὰς ἐκῶν· Κρατίνος.

Σκάνδιξ⁶ λάχανον ἄγριον· παρὰ καὶ σκανδικοπώλην
τὸν Εὐρικίδην λέγουσιν· ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας⁷ υἱὸν⁸ 5
αὐτὸν εἶναι φασί.

Σκαπανέα· λέγουσιν, οὐ σκαφανέα.

Σκαπάνη·⁹ σκαφίον· ὀρύγιον· δεκέλλιον.

Σκαπεῖρδα· παῖδιά τις· δοκίδος γὰρ ἐκτετρημένης σχοι-
νίον διεκβαλόντες προσάπτουσιν τοῖς νεανίσκοις· καὶ 10
ὁ προσαγαγὼν πρὸς τὴν δοκίδα τὸν ἕτερον, νικᾷ.

¹ Σκαλιος, et in ἄνισος η in i mut.

² Sine σ m. pr. κλαι.

⁴ Σκαμμωνιδαι

⁵ -ίθρα, et σκανδαλίθρας τὰς δ.

⁶ ιξ in litura; μοχ σκανδικοπώλην m. pr. vel δη.

⁷ -κρῖας * Inc. f. 117. c. 2.

⁸ π in litura.

Σκαρδαμύττει· πυκνά τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ ἀ-
νοίγει.

Σκάρκη· ἀργύρια Θρακιστί.

15 Σκατοφάγος· ἀκάθαρτος· οὕτως Μένανδρος· Ἄλλὰ σκα-
τοφάγος ἐστὶ καὶ λίαν πικρὸς.

Σκάφας· ἔφερον οἱ μέτοικοι ἐν τῇ πομπῇ τῶν Πανα-
θηναίων· οἱ μὲν χαλκᾶς· οἱ δὲ ἀργυρᾶς· κηρίων καὶ
20 ποπάνων πλήρεις,¹ ἐνδεδυκότες φοινικίους χιτῶνας·
οὕτως Μένανδρος.²

Σκαφεῖον· ἡ νῦν λεγομένη ἄμη· ἐν ἣ σκάπτουσιν.

Σκάφιον· τάχα λέγει τὸν καδίσκον, ᾧ καταχέονται αἱ
γυναῖκες· ἔχει γάρ τι ἐμπερές πρὸς τὸ σκάφος, ὃ
ἐστὶν εἶδος τι πλοίου.

(517) Σκαφηφορεῖν· τὸ τοὺς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς σκά-
φας φέρειν πλήρεις³ θυσιῶν· αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῶν με-
τοίκων* λειτουργία.

Σκαφηφόροι· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγησικλέους φη-
5 σὶν· οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων⁴ ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν
ἀναβήσονται· οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας,
ἀλλὰ τῷ ἀργυρῷ· οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρουσιν Ἀθή-
νησι· Δημήτριος γ' οὖν ἐν γ' Νομοθεσίας φησὶν ὅτι
10 προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς,
αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν
ὑδρεῖα καὶ σκιαδέια.⁵

Σκαφίδας· οὐ σκάφας⁶ τὰ σκεύη.

¹ πλήρεις

² μὲνάν sic.

³ σκάφος—πλήρεις

* Inc. τοίκων f. 117. c. 3. ὦν ex em. alius.

⁴ οἶν in ὦν statim mut.

⁵ ὑδρεῖα καὶ σκιαδέια m, pr. sed hoc mut. a m. antiq.

⁶ σκάφαι in -ας mut. a m. ant.

Σκαφίδας μίξας Μοσσυνικὰ μαζονομεία: ¹ Ἀριστοφάνης.
Σκάφιον ἀποσκαρμένην: καὶ σκαφιοῦκον, τὸν κεί-15
ροντα.

Σκάφιον: ἔστιν καὶ εἶδος κουρῶς ὡς Ἀντιφῶν καὶ Ἀ-
ριστοφάνης.

Σκάφιον: ² κούρα περιτρόχαλος: οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκεδάζει: σκορπίζει.

20

Σκεδαστήν: ³ τὸν μεριστήν.

Σκεθρόν: ⁴ ἀκριβές.

(518)

Σκελετεύεσθαι: ξηραίνεσθαι Ἀριστοφάνης.

Σκελλόμενα: ⁵ ἀφαναιόμενα.

Σκέπαρνον: ἀρρενικῶς οἱ παλαιοὶ τὸν σκέπαρνον καὶ
παρ' Ὀμήρωι. ⁶

5

* Σκέρβορε: λοιδορε.

Σκευοθήκη: τόπος τίς ὅπου ἀκεῖθετο τὰ σκευῆ τῶν
δημοσίων τριηρῶν. ⁷

Σκευοποιούντα τὸ πρᾶγμα: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Μαν-
τιδέου. ⁸ ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα ¹⁰
καὶ πλαττόμενον.

Σκευός: τὸ αἰδοῖον.

Σκευοφορεῖον καὶ ἀναφορεῖον: τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμφί-
κοilon ξύλον οὗ ἐξαρτῶσι τὰ βάρη.

Σκευωρία: κατασκευὴ ἐπιβουλῆ βλάβη.

15

¹ μίξας μ. μαζονόμια α. et in Σ. μ. accentus ab alio, an-
tiquo tamen.

² Σκάφον (accentus ab alio)

³ ε ex em. In litura pro ai ut videtur.

⁴ Accent. om. λ semel.

⁶ Dist. quasi imperfecto articulo.

* Inc. f. 117. c. 4.

⁷ Hoc in τριήρων mut. antiquus, qui in hac ms. parte
accentus modo supplevit, modo correxit.

⁸ ὑπερείδης — ἀντιδέου

Σκέψομαι: θεωρήσω.

Σκηνή: ἡ οἰκία καὶ καταγωγή· ὡς Ἀσιαγενῆ τὴν λέξιν οὕτως Μένανδρος.

Σκηνήν δὲ ἦν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀνα-
20 φέρουσιν: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σκουδλίαν· ἔσκειν δὲ σκευὸς τι εἶναι· ὅπερ αἱ μὲν πόσμον τινὰ γυναι-
κεῖον εἶναι φασί· οἱ δὲ σκιάδειον.²

Σκηνίτης: Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῶ². Πυθόδωρον γὰρ
(619) τὸν σκηνήτην καλούμενον· ἔοικεν δὲ ἐκωνύμιον εἶναι·
μήποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπειδὴ ἐν σκη-
ναῖς ἐπιπράσκειτο πολλὰ τῶν ὠνίων.

Σκηπάνιον: σκήπτρον.

6 Σκίλων: ³ ῥόπαλον· παρὸ * καὶ σκαπάνιον.

Σκήπτεται: προφασίζεται.

Σκηπτόμενος: ἐπεριεζόμενος· στηριζόμενος.

Σκηπτόμενος: ἀξιῶν ἢ ἐμφάνων.

Σκηπτός: κεραινὸς ἀνωθεν διάπυρος.⁴

10 Σκῆπτρον: βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκηπτοῦχος: βασιλεὺς.

Σκῆψις: πρόφασις· ἢ φροντίς· ἀναβελή.

Σκῆψις: πόλις ἔστιν ἐν τῇ Τροίᾳ⁵ ἧς μνημονεύει
Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκλέους.

15 Σκῆψις: πρόφασις· καὶ ἦν⁶ δίκη τίς οἶον ὑπωμοσία καὶ
παραγραφή· Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον
παραγραφῇ· ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκέψεως⁷ εἰσελθὼν
ἀμφοτέρ' αὐτὸν ἐπιδείξω.

Σκιαγράφος: ὁ νῦν σκηνογράφος· οὕτως Ἀπολλόδο-
20 ρος.

² -ιον m. pr.

³ Σκῆπτον m. pr.

⁴ διὰ πυρός m. pr.

⁵ ἢ

⁶ -ητικῶι

* Inc. f. 118. c. 1.

⁷ τῆσι m. pr.

⁸ Sic.

Σκιαδαίαν:¹ καρουχιών.

Σκιάθος:² νῆσος ἐστὶ πλησίον Εὐβοίας· ἥς μέμνηται Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Σκιάποδες: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ Ὁμονοίας ἔθνος ἐστὶ²⁵
 • Λιβυκὸν Κτησίας ἐν περίπλῳ Ἀσίας φησὶν ὑπὲρ δε(520)
 ταῦτον Σκιάποδες, οἳ³ τοὺς τε πόδας οἷον χῆνες ἔ-
 χουσιν κάρτα πλατείαι, καὶ ὅτι ἂν θέρμη ἦ, ὑπτιοι
 ἀναπνεύοντες, ἀφαντεῖς τὰ σκέλη, σκιάζονται* τοῖς
 ποσίν.

Σκιάποδες: Λιβυκὸν ἔθνος· οὕτως Ἀρχικπος. 5

Σκιάς: ἀναδενδράς·⁴ σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθη-
 ναίοις λεγομένην θόλον.

Σκιάς καὶ σκιάδειον:⁵ ἐν αἷ ὁ Διόνυσος κάθηται· οὕ-
 τως Εὐπολις.

Σκιδνάμενος: σχορπιζόμενος. 10

Σκιμαλλίαι:⁶ κατάδακτυλλίαι ἀσχημότως.

Σκιμβάζειν:⁷ χαλεπύνει καὶ ἀσκολίζειν· τὰ αὐτὸ τοῦτο·
 οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκίμπους: κράββατος ἢ σκάμνος.

Σκινδακίαι: τὸ νύκτωρ ἐπαναστήναι τινι ἀσελγῶς. 15

Σκινδάλαμοι:⁸ τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα ἢ σκό-
 λοπες.⁹

Σκινδαλεῖν: ἀνασταυροῦν.¹⁰

¹ - δίων m. pr. tum - ουχιών

² Σκιάθος

³ οἷον τ. τ. π. οἱ χ.

* Inc. ται f. 118. c. 2.

⁴ - αῖ bis m. pr.

⁵ - ιον m. pr.

⁶ λισαι a correct. antiq. in litura. Supra μα accentus de-
 letus.

⁷ Σκιμα σ ν a m. pr. supersunt post correctoris lituras,
 qui fecit Σκιμα^βζειν.

⁸ Accentus correctoris.

⁹ σκολωπες m. pr.

¹⁰ - αν m. pr.

Σκίνδαρον: προσκίνημα· και τὸ νύκτωρ ἐπαναστήναι¹
20 ἀκολάστως, σκινδακίσει.

Σκίοεντα: σύσκια.

Σκιραφία: τὰ κυβλία· ἢ διότι² σκιραφές ἐστίν τὸ ὄρ-
(521) γανον τὸ κυβευτικόν· ἢ ἀπὸ Σκιράφου³ τινὸς κυ-
βευτοῦ· ὡς πρῶτος, εὐρηκέναι δοκιῇ τὰ κυβευτικά ὄρ-
γανα· ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνῶς ἱερῷ⁴
ἔκαιζον οἱ κυβευτά.

5* Σκιράφιον: ⁵ κυβευτήριον.

Σκιράφια: ⁵ τὰ κυβευτήρια φησιν, ἐπειδὴ⁶ διέτρεβον
ἐν Σκιραῷ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος.

Σκίρον: Σκίρα ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίους, ἀφ' ἧς καὶ ὁ
μῆν Σκιοφοριῶν· φασι δὲ οἱ γράψαντες περὶ τε μῆ-
10 νῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς τὸ Σκίρον σκιά-
δειόν⁷ ἐστίν· μεθ' οὗ φερομένου⁸· ἐξ ἀκροπόλεως εἰς
τινα τόπον⁹ καλούμενον Σκίρον· πορεύονται ἢ τε τῆς
Ἀθηνῶς ἱερεῖα καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ
τοῦ Ἥλιου· κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεσβουτάδα¹⁰ σύμ-
15 βολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν· καὶ σκέ-
πας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντας
πρὸς οἰκοδομίαν· καὶ Ἀθηνῶν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν
Ἀθηναῖοι· ἦν Φιλόχορος¹¹ μὲν ἐν β' Ἀτθίδος¹² ἀπὸ
20 Σκίρου τινος Ἐλευσινίου μάντεως κεκληῆσθαι· Πρα-
ξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος.

Σκίρον: τόπος Ἀθήνησιν, ἐφ' οὗ οἱ μάντιες ἐκαθεζόντο.
(522) καὶ Σκιράδος Ἀθηνῶς ἱερόν· καὶ ἡ ἑορτὴ Σκίρα, οὐ-
τω Φερεκράτης.

¹ ὑπ. ² ὁ in litura. ³ in litura ab alio.

⁴ -όν ut videtur, certe ὁ m. pr.

⁵ Inc. f. 118. c. 3. ⁶ Bis accent. om.

⁷ ἐπειδὴ, et ἐν om. ⁸ -ιον m. pr. ⁹ τῶν.

¹⁰ Sic ms. ¹¹ τῆ ex em. sed ejusd. ut. puto.

¹² -ωρος primo. ¹³ δος in lit. ab alio.

Σκιρός: ἑορτὴ τις ἀγομένη τῆι Ἀθηναί, ὅτι σκιάδειον¹
 ἐφρόντιζαν ἐν ἀκμῆ τοῦ καύματος· σκίρα δὲ τὰ σκιά-
 δεια.² οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτο φασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπόδ
 Σκίρων Ἀθηναῶν ἣν Θρᾷς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανήει
 ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον.³ ἢ* σκίρα δὲ ἐστὶ γῆ
 λευκῆ, ὡσπερ γύψος· οἱ δὲ φασιν, ἀπὸ Σκίρου τοῦ
 Ἐλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην·
 ἄλλοι δὲ ἀπὸ Σκίρου τοῦ ἀνοικίσαντος Σαλαμίνα. 10

Σκιροφορία: ὄνομα ἑορτῆς.

Σκιροφοριῶν: μὴν Ἀθηναίων εἰς ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ
 τῆς Σκιράδος Ἀθηναῶς.

Σκιτών: ἄσθενής· οὐδενὸς ἄξιός· οὕτω Φερσικράτης. 16

Σκιωρίται: ἄρχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων Ἀρκαδικός· ὁ
 ἀρχόμενός τε ἐν ταῖς πολέμοις⁶ καὶ τελευταῖος ἀνα-
 χωρῶν.

Σκληραύχενας: ἀκαμπεῖς. 20

Σκλήφρον: τὸν κατεσκλημῶτα καὶ ἀγεννή⁷ τὴν ἰδέαν.

Σκλήφρος: ὁ σκληρὸς καὶ παραβητικός· ὁ τὰ σκληρὰ φέ-
 ρειν δυνάμενος.

Σκνίψι: ζῶν κωνοπῶδες.

Σκνίψ ἐκ χώρας: ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταπηδῶντων ἢ κα-25
 ροιμία· ἐστὶ γὰρ ὁ σκνίψ ζῶν μικρὸν ξυλοφάγον. (523)

Σκόθης: διάβολος.

Σκοῖδος: ταμίης⁸ τις καὶ διοικητής· Μακεδονικὸν δὲ
 τὸ ὄνομα· διὼπερ Μένανδρος⁹ ἐν Κεθαριστῆι Σκοῖδον⁵
 Διόνυσον ἄγει.

Σκολίων: ἢ παροίνιος ὠδή· ὡς μὲν Δικαίταρχος ἐν τῷ

¹ -ιον m. pr.

² μῆνός.

³ Acc. coryctoris.

⁴ πολεμίοις

⁵ ταμίης m. pr.

⁶ -ια m. pr.

⁷ Insc. f. 118. c. 4.

⁸ et in ἱ mut. corr.

⁹ v. semel m. pr.

¹⁰ καὶ addit.

περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ¹ ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν· τὸ
 μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἐξῆς· τὸ ² δὲ ὑπὸ
 10 τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχεν, τῇ τάξει· ὃ δὴ καλεῖ-
 σθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν· ὡς δ' Ἀριστόξενος* καὶ
 Φίλης ὁ μωσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τρα-
 πεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρ-
 15 ρίνας ἔχοντες, ἠΐδον γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα· ἢ
 δὲ περιόδους σχολιὰ ἐγένετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλιῶν.

Σκόλοψ: ³ ξύλον οὐκ καὶ οἱ τῶν φοινίκων.

Σκολύθρια: ὑποπόδια.

Σκόλυθρον: σκνιφὸν καὶ ἀνελεύθερον.

²⁰ Σκομβρίζει: γογγύζει.

Σκομβρίσαι: παρὰ Ἰόβα ⁴ ἐν β' φθορῆς λέξεως, παι-
 διᾶς ἀσαλοῦς εἶδος· ἀποδίδεται καὶ κατὰ τὸ ἤτρον
 πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος ὡς ὑπόφον⁵ ἐργάσασθαι.

²⁵ Σκόνθυλλε: τονθόρυζε. ⁶

(524) Σκόνυζαν; καὶ χωρὶς τοῦ σ κόνυζαν λέγουσι· Φερεκρά-
 τῆς· Ἀρκιῖ· μία σκόνυζα καὶ θύμων ⁷ δύο.

Σκοπέλωι: ὑψηλωῖ τόπω.

⁵ Σκοπήν καὶ σκοπιᾶν λέγουσιν· καὶ σκοπῶν Ἀριστοφάνης.

Σκοπιᾶ: ὑψηλὸς τόπος.

Σκοπιᾶζων: σκοπῶν· ἐποβλέπων.

Σκοπιωροῦνται: φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου.

¹⁰ Σκοπόν: τύπον· ὃ στοιχοῦσιν ⁸ καὶ ἀκολουθοῦσιν.

Σκοπός: σχῆμα ὀρχηστικόν· οὕτως Εὐπολις.

Σκοπός: κατάσκοπός τις καὶ ἔφορος· ⁹ καὶ ἀποσκοπῶν
 τὰ πόρρω.

Σχορακίειν: εἰς ἐρημίαν πέμπει ἢ ¹⁰ χλευάζει.

¹ ἀπόνων (accentus correctoris)

² τῶν m. pr.

² Inc. ρετ. f. 119. c. 1.

³ Σκολωψ

⁴ ἰοβα m. pr.

⁵ φ ex em.

⁶ τονθόρυζε m. pr.

⁷ μιᾶς κονυζα — θύμων

⁸ ὡς τυχοῦσιν

⁹ εὐφορως in εὐφορος mut.

¹⁰ ἢ, cet. ut h̄c.

* Σκορακίζειν: οἶον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τοῦ-15
του γὰρ εἴρηται· ὡς καὶ τὸ οἰμῶζειν ἀπὸ τοῦ οἶμοι.

Σκορακίζονται: ὑβρίζονται καὶ ἐκρίττονται· πακοίηται
δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς ἐς κόρακας.

Σκορακισμός: ὕβρις· προπηλακισμός. 20

Σκορδιᾶσθαι: τὸ παρὰ φύσιν ἀποταίνειν τὰ μέλη μετὰ
τοῦ χασμᾶσθαι διακλωμένον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρ-
νεῦσι· Στένω, * κέχηνα, σκορδιῶμαι, κέρδομαι.

Σκοτοδιᾶ: σκοτοῦται· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν² συ-(525)
στρέφει· ὃ ἐστὶν ἰλιγγιᾶ.

Σκοτομήνη: νυξ ἀσέληνος.

Σκότος καὶ σκότον: ἑκατέρως· οὕτως Ἀμεαρία.³

Σκυβαλλίζεται: ἀποδοκιμάζεται· ἀτιμάζεται. 5

Σκυδικαί: εἶδος τι ὑποδήματος εἶσιν· ὡς Ἀλκαῖος ἐν ἡ·

Σκυδικᾶς ὑποδηθᾶμενος.

Σκυθρός: αὐθέκαστος· αὐστηρός· Μένανδρος· Ἐγὼ δ'
ἀγροῖκος, ἐργάτης,⁴ σκυθρός, κικρός,⁵ Φεαθώλης.

Σκύλα: τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων⁷ ἀνηρημένα. 10

Σκυθαίνας: ⁸ Σκυθίδας· Ἀλεξίς.

Σκύλα:⁹ λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· καὶ σκυλεύματα Θουκυδέλης.

Σκυλόδεψος: ὃ τὰ κώδια ἐργαζόμενος.

Σκύμνος: σκύλαξ λέοντος. 15

Σκυρθάνια:¹⁰ τοὺς ἐφήβους οἱ^{*} Δάκωνες.

Σκυρίαν δίκην: οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον
εἰς Σκυῖρον ἀποδημεῖν.

* Inc. f. 119. c. 2.

¹ Litura post *ε*, et *ν* ab ant. correctore, ut puto. Tum
σκορδινομαι primo.

² Accent. om.

³ η pro *ε* m. pr.

⁴ Vox correctoris.

⁵ ε in litura. Primo σι ut videtur.

⁶ π. σ. Porson.

⁷ πολέμων

⁸ αν in lit. a corr.

⁹ Σκύλα hic et ante.

¹⁰ Accent. om.

* Inc. f. 119. c. 5.

Σκυτάλαι: στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα.

20 Σκυτάλη: βακτηρία· ἀκροκάχη· ἢ φραγέλλιον.

Σκυτάλη: ἐπιστολὴ Λακωνικὴ· ἣν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον, ἐξεσμένον ἐπίμηκες· δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίους ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ Ἐφοροὶ τῶν Λακεδαιμονίων· τὴν δὲ ἑτέραν τῶν ἔκπεμπομένων¹ παρ' αὐτῶν στρατηγῶν παραῖχον· καὶ ὁπότε ἐβούλαγτό² τι ἐπιστεῖλαι αὐτῶι, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιεῖλλον³ τὴν σκυτάλην· καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος⁴ ἔγραφον· καὶ ἀνελλίττοντες⁵ παραῖχον τὸν ἱμάντα τῶν ἀποφέροντι· τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῶ· ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῆι ἑαυτοῦ σκυτάλη περιελλίτεν⁶· καὶ ἀνεγίνωσκεν⁷ οὕτως τὰ γεγραμμένα· λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ σκυτάλη, καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολὴ Λεσκουριδίης δὲ ἐν τοῖς περὶ νομίμων τοὺς δαναεζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳι τμήματι⁸· καὶ τὸ μὲν ἐνὶ τῶν μαρτύρων δίδοναι· τὰ δὲ αἰ ἑαυτοῦ ἔχειν· ἔχρωντα δ' αὐτῶ⁹ καὶ ἄλλοι· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῆι Ἰθακησίων⁹ πολιτείαι μ β.

Σκύτη: δέρματα· Ἀριστοφάνης.

20 Σκυτοδέψης: δερματομαλάκτης· καὶ βυρσοδέψης.

Σκύτος: πᾶν δέρμα· ἀφ' οὗ καὶ σκυτεὺς.

Σκυτοτόμος: σκυτεὺς· λωροτόμος.

Σκύφος: ποτήριον.

¹ -ων m. pr.

² Inter: λ et o litura. Primo ἐβουλεύσαντε, ut puto.

³ λ semel.

⁴ ἱματίου in ἱμάντος mut. corr.

⁵ λει.

⁶ ἐλ.

⁷ ἄν a correctore additae.

* Inc. κ f. 119. c. 4.

⁸ αὐτῶ

⁹ ἰθ.

Σκώληξ: τὸ πρὸς τῆ γῆ οἴδημα τῆς θαλάσσης· οἶον(527)
τὸ προσαραύσσον¹ κῦμα.

Σκῶλος: εἶδος ἀκάνθης ἢ σκάνδαλον.

Σκῶπτει: παίζει.

Σκῶρ: τὸ ἀποκάτημα· οὐ σκατόν· οὕτως Ἀριστοφάνης.5

Σκῶπευμα: σχῆμα Σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκῶπος· οὕτως

Δισχύλος.

Σμῆνος: πλήθος μελισσῶν.

Σμῆρινθοι: σπάρτα· σχοινία λεπτά. 10

Σμικρόν: καὶ χωρὶς τοῦ σ λέγεται.

Σμικυθίων: ² ὄνομα κύριον.

Σμλεῦματα: * * * *

Σμινύην: σκαφίον ἢ δίκελλαν ἢ ἀξίνην.

Σμοκορδοῦν: συνουσιάζειν καὶ τὸ σπλεκοῦν ταντὸ τοῦτο 15
σημαίνει καὶ τὸ σκοδαῖν. ⁴

Σμύξαι: καῦσαι.

Σμυχόμενος: καιόμενος· ἀναλισκόμενος. 20

Σμώδιγγες: μάλωπες.

Σμώδιξ: μάλωψ· τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα. 20

* Σμώχειν: σπουδῆ ἐνεργεῖν.

Σοβάδες: διώκουσαι πόρραι.

Σοβαρός: οὐχ ὁ σεμνός, ἀλλ' ὁ κατακληκτικός.

Σοβαρός: λαμπρός· ἐπαιρόμενος· τολμηρός· αὐθάδης·
ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος· τὸ δὲ σοβαρός λέγουσι 25
γεγονέναι, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Συβαριτῶν ἀρχῆς τὸ ὄνο-(528)
μα· οἱ δὲ γεγενῆσθαι φασὶν αὐτὸ παρὰ τὸ σέβας· ἄλ-
λοι δὲ σοβαρὸν ὠνομάσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ σοβεῖν,
ὅπερ ἐστὶν μετὰ σεμνότητος προιέναι· χρωῖνται δὲ τῆ 5
λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ κυνικοί.

¹ πρὸς ἄ. m. pr.

² κυνθ. sed v punctis damn. a corr.

³ Semiversus deest.

⁴ σποδοῦν

* Luc. f. 120. c. 1.

Σοβεί: διώκει· κομπάζει.

Σόλοι: πόλεις Σικελίας και Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ Σολο-
10 κισμός· βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν.

Σόλοι: οἱ μὲν Κύπριος πόλεις· οἱ δὲ Κιλικίας.

Σόλον: δίσκον.

Σορός: μνήμα· θήκη.

Σούνιον: δῆμος Λιοντίδος.

15 Σορέλλη: σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν·
οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σοφίαν: κοινόν· ἀπάτην·¹ μάθησιν· και τὴν τέχνην·
τὴν φρόνησιν και ἐπιστήμην· τὸν νοῦν.

Σόφισμα: μάθημα· και ἐπινόημα· και εὖρημα πᾶν·
20 οὕτως Φερεκράτης.

Σοφιστής: ἀπατεῶν· παρὰ τὸ σοφίζεσθαι· ὃ ἐστι λόγους
ἀπαταῶν· λέγεται δὲ σοφιστής και ὁ διδάσκαλος ὁ σο-
φίζων· τὸ δὲ* καλαιὸν σοφιστής ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο.

35 Σοφιστής: πᾶς τεχνίτης· και ὁ τὸ λεκτικὸν ἡσκηώς·
και ὁ ἐπηρεάζων ἐκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

(529) Σπάδων: εὐνοῦχος.

Σπαδῶν: ὄξυτόνωσ τὸ σπάσμα.

Σπαθᾶν: Μένανδρος Μισοιμένοι· τὸ ἀλαζονεύεσθαι.

Σπαθᾶν: εἰκῆ λέγειν ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως.

5 Σπάθημα² φρενῶν: τὸν ἄγαν φρόνιμον.

Σπαθίδα:³ τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην· οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Σπαθῶσι: σκορπίζουσιν.⁴

Σπαίρει: ἄλλεται· σκαρίζει· ἐκπνεῖ τὴν ψυχὴν.

10 Σπάλαυθρον: σκάλαυθρον.

¹ ἀπάτην (ν ut videtur deletum)

* Inc. f. 120. c. 2.

² μα supr. sed a m. pr. eodem tempore.

³ ἠ in l mut. a correctore potius.

⁴ -σην, sine acc.

Σπάνις: ¹ ἔνδεια.

Σπανίαν: σπάνιν. ²

Σπαργανώματα: αἱ πρῶται φασκίαι καὶ οἱ δεσμοὶ τῶν ἀριτόκων παιδίων.

Σπαργῶσα: ἀνθούσα ἢ σπαρρατομένη ὑπὸ θλίψεως καὶ ¹⁵ δεομένη ἐκκρίσεως τινός.

Σπαργῶσιν: ὀρεκτικῶς ³ καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχουσιν.

Σπάργον: ⁴ σπάνιον· οὕτως Πλάτων.

Σπάρτα: σχοινία.

Σπαρτοπόλιον: ὡς ἡμεῖς· καὶ Μένανδρος· — σπαρτό-²⁰ πωλις ⁵ ὁμογραυῖς.

Σπαρτωλός: πόλις ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς ἢ Σπαρτωλός.

Σπατάγγαι: ἰχθύες τινές· οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σπείρα: ἡ συστροφή καὶ τὸ ἄθροισμα· * οὐχ ὅπως πα-(580) ρὰ τοῖς τραγικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν Μαμακύνθῳ.

Σπείραι: ⁶ πλήθη στρατευμάτων· φάλαγγες· νούμερα· λεγεῶν.

Σπειρηδόν: ⁷ παραπεπλεγμένως.

5

Σπένδεται: θύεται· ἢ θυμιᾷ· ἢ φιλιούται.

Σπένδομαι: θύομαι· ἢ θεῶι ἀνατίθεμαι.

Σπένδοντας: θύοντας· προσφέροντας παρὰ τῆν σπονδὴν καὶ τὸ φιλιούσθαι· οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

10

Σπερματίαν: τὸν εἰς σπέρμα παρειμένον· οὕτως Κρατίδος.

Σπερμολόγος: εὐρυλόγος· ἀκριτόμυθος· καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. ⁸

¹ -ης m. pr. ² -ην m. pr. ³ Inter s et x litura.

⁴ Accent. om. ⁵ σπαρτηπωλις

⁶ Inc. θροῖσμα f. 120. c. 5. ⁷ Accent. om. ⁸ re primo.

⁸ Manus recentissima, Σπείσαι: ἐχθῆσαι προσενέγκαι περι-
ρᾶναι θῦσαι.

15 Σπερμολόγος: λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιδῶδες¹ σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικεν δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν· λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελῆς καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρῶν διαζῶν, σπερμολόγος.

20 Σπεύδειν: οὐ τὸ ἐπιταχύνειν· ἀλλ' ὅπερ ἡμεῖς σπουδάζειν καὶ συλλαμβάνειν.

Σπερχνός:² τραχύς.

Σπερχόμενος: ἐπειγόμενος.

Σπῆλυξ: σπήλαιον.

(531) Σπιθαμή: τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

Σπιθαμήν: οἶον χρόνου στιγμῆν.

Σπιθαμή: τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου* δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρὸν· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ λιχανοῦ λιχάς· τὴν δὲ σπιθαμήν τινές καὶ δόχημην καλοῦσιν· οὕτως Κρατῖνος.

Σπιλάδες: αἱ ἐν ὑδατι κοίλαι πέτραι ὡς Ἀκίων· Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἐπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων.

Σπίλος: μiasμός· ῥύπος.

10 Σπινός: διὰ τοῦ ἐνόδου ἢ λέγουσιν· Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.

Σπλήνιον:³ οὐ τὸ φάρμακον· ἀλλὰ τὸ ὀθόνιον· καὶ σπλήνα, αὐτὸ τὸ πτύγμα τοῦ ὀθονίου.

Σποδοῦν: τὸ συνουσιάζειν· καὶ τύπτειν· ὡς παῖσαι καὶ 15 πατάξαι, τὸ αὐτό· οὕτως Ἀριστοφάνης.⁴

Σποδιοῦσιν: ἐν σποδῶϊ ὀπτῆσουσιν· οὕτως Πλάτων.

Σπολάς: δερμάτιον ἐφαπτιῶδες, πρὸς τὰς ἐν πολέμῳ μάχας χρήσιμον.⁵

¹ κολυωδες in κολυῶδες mut.

² Acc. om. tum τραχῆς.

* Inc. λου f. 120. c. 4.

³ π bis m. pr.

⁴ Quomodo distinxerit Porsonus non liquet.

⁵ χρήσιμον.

- Σπονδαίαι:** ἀγγεῖα ἐν οἷς¹ παίνδουσιν.
- Σπονδή:** οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων ἢ φίλων. 20
- Σπονδοφόροι:** οἱ τὰς σπονδὰς φέροντες τοῖς πολεμοῦσιν· ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς, σπονδοφόρους περιμυχαμένους κελύειν ἐκροτάς ποιῆσθαι τοὺς πολεμοῦντας.
- Σποράδα γῆς:** κονιορτὸν ἢ χροῦν γῆς. 25
- Σποράδην:** διασπαρμένως ὡς κακίσει.
- Σπόρδινγες:** αἱ συνστραμμέναι² μετὰ ῥύπου τρίχες. (532)
- Σπουδάσω περὶ τὸν ἄνδρα:** Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπειγομαι, Θεόπομπος ἐν ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου· ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἐπιτομῇ· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παγνιαδῶς, ἀλλ' ἐσπουδασμέ- 5 νως, Πλάτων Πολιτείας γ'. ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω, Ἀπολλάδωρος Καρύστιος· Απααρτεροῦσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν, τὸ σπουδαίολογῆν Ξενοφῶν Συμπόσιαι· — τίμη σπεύδεις, ἀντὶ τοῦ τίμη σπονδάσεις· οὕτως καὶ Ἀλεξίς. 10
- Σπουδαίως:** σοφῶς.
- Σπουδαρχιάσας:** ἐπιθυμήσας ἄρξαι· σπουδάσας· ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς.
- Σπουδὴν ποιῆσθαι:** τὸ ὀργίσεσθαι οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Βατραχοῖς. 15
- Σπυρθίσειν:** τὸ ἀνασκιρτᾶν ἀπὸ τῶν ὄνων οὕτως Ἀριστοφάνης.
- Σπυρθίσαι:** σπυρθίσαι· σφύσειν.
- Σπυρίς:** κυρίως τὸ τῶν πυρῶν ἀγγεῖον.
- Σποράδες νῆσοι:** ἃς ἐνίοι Κυκλάδας λέγουσιν· αἱ ἐν τῷ 20 Αἰγαίῳ·³ εἰσὶ δὲ δέκα.
- Στάδια καὶ σταδίους:** ἑκατέρως λέγουσιν· ὁ Θουκυδίδης

¹ τοῖς.

² Inc. vai f. 121. c. 1.

³ αἰγέωι (sic)

Photius Vol. II.

δὲ σταδίους ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν· ἀπαξ δὲ μόνας στάδια
εἴρηκεν ἐν ζ'· ἐν γὰρ ταῖς¹ πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ στάδια
25 μέλλων ἕσσαι.

† Σταδίων: ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος²· καὶ μέρος τι τοῦ λε-
γομένου μιλίου· ἐπεὶ γὰρ ἡμῖν στάδια ποιοῦσι μί-
(533) λιον· λέγεται στάδιον καὶ ἀπλῶς τὸ ἴσασθαι καὶ ἀκι-
νητίζειν· Δίων ἐν 10³· Ῥωμαϊκῶν· τῷ δὲ δὴ σταδίω
τῶν σκαφῶν προδιδόμετοι, δευτῶς ἡραχλλον⁴· ἀντι
τοῦ τῆς στάσει καὶ ἀκνησίας τῶν σκαφῶν προδιδόμε-
5 νοι, σφόδρα ἠγιῶντο.

Σταθεῖς: ὑφ' ἑτέρου· στάς δὲ, ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ σταθεῖσα
καὶ στάσα, ἀνάλογον.

Σταθερόν: μόνιμον· στάσιμον.

Σταθερόν: ὀξύ⁵· ἰσχυρόν· τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κι-
10 νήσεως ἐστάναι δοκοῦν· καὶ σταθερὰν μεσημβρίαν ἐν
Φαίδρω Πλάτων, τὸ μεσαίτατον καὶ πνιγρότερον⁶
τῆς ἡμέρας δῆλον ὅτι.

Σταθερόν: ὀξύ⁵· ἰσχυρόν ἢ θερμόν· τὸ διὰ τὴν ὀξύ-
τητα τῆς κινήσεως ἐστάναι δοκοῦν· ἐν Φαίδρωι· μὴ
15 πως, ὃ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ· οὐχ
ὄρας ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἴσταιται, ἢ δὴ καλου-
μένη σταθερά· δύναται χιέντοι καὶ θερμοτάτη εἶναι ἢ
σταθερά, ὀξεῖα οὖσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὅτ' ἂν μᾶλ-
λον ἐγκατῆ, ὀξύν εἰώθασι λέγειν· σημαῖνοι⁶· ὃ ἂν καὶ
20 τὸ στάσιμον, τῷ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας καὶ μὴ δὲ
ἐφ'⁷ ἕτερον κλίνειν· καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Σερφίοις⁷
ἐπὶ τοῦ ὀξεῖος ἢ ἰσχυροῦ· Οὕτω σταθερῶς τοῖς λωπο-

¹ τὸ m. pr.

² 1 semel.

³ v. corrector in litura.

⁴ -ναι

⁵ σερφίοις

⁶ Inc. f. 121. c. 2.

⁷ ὀξύν bis.

⁸ θεο primo scripserat.

⁹ Inc. φ' f. 121. c. 3.

δύταις¹ ὁ κόρος κεινῶσε παφλάξι· Ἀντίμαχος —
 Θέρους² σταθεροῦ· τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς(534)
 Δισχύλας ἐν Ψυχαγαγαῖς· σταθεροῦ χεῖματος· καὶ
 Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι· Σταθερὰ δὲ κάλυξ κα-
 ρῶς ἤβης· σημαίνει καὶ τὸ μάγισμον.

Στάδμη· τὸ σπαρτίον.

5

Σταθεῦσαι· Ἀχαρνῆσι· (Κατάχει αὐ³) τῆς χορδῆς τὸ
 μέλι· τὰς σηπίας ἀτάδευσ· τοῦτέστιν ἡραυχῆ τῷ κυρτῷ
 χλίαινε.

Σταθμός· οὐ τὸ⁴ διάστημα τῆς ὁδοῦ· ἀλλὰ ἡ κατά-
 λυσις.

10

Σταθμούς· Ἀριστοφάνης Δράμασιν· Αὐτοῖς σταθμοῖς
 ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας· ὅσον τοῖς φλειοῖς.⁵

Σταθμῶν· τῶν παρατάδων τῆς θύρας.

Σταθμώμενον· δοκιμάζοντα.

Σταλαγμόν· ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνῆσι· Σὺ δ' 15
 ἀλλὰ μοι σταλαγμόν εἰρήνης ἔνα.

Στάλικας· πασσάλους.

Σταμνία· τὰ Θάσια κεράμια· οἱ δὲ καὶ τὰ⁶ Χία καὶ
 τὰ Μενδαῖα.

Στατήρ· τετράγραμμον νόμισμα· καὶ τὸ ἐξάγων· καὶ 20
 τὸ ζυγιον.

Σταμνίονες·⁷ τὰ ἐν ταῖς σχεδίαις ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

Σταυροί· τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

(535)

Στάς· ἄνευ τοῦ ἰ ὁ Ἀττικὸς λέγει· * ὁ δὲ Ἴων σταῖς.

¹ λοιπ. ² s primo om. ³ κ. σ. om. ⁴ τω m. pr.

⁵ Σταθμοῖς· ἐξ. τὰς σ. οι. τ. φλειοῖς· — Σταθμούς· ἀρ. δρα-
 μμασιν αὐτοῖς· — Ita divisa et turbata.

⁶ κατά ἰη καὶ τὰ mut. a corr. qui supra si (nextum) in χια,
 puncta et acutum, monens scil. χια esse accipiendum.

⁷ Σταμνιον" i. e. ναις m. pr. Supra i accentum addidit
 corrector.

* Inc. f. 121. c. 4.

Στασιασμόν: τὴν στάσιν· Μένανδρος.

Στάσις: οὐχ ἡ φιλονεικία· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάζοντες·
5 καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφύκωτα σπέρματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Στασιώτης: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως περὶ
τοίνυν ὧν Ἀπόλληξις κατηγορήκεν, ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ
καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός· ἔοικεν οὖν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ
10 ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρησθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γὰρ
τοῖς ἐξῆς φησὶν· ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας
ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι·¹ τοὺς δὲ δορυφό-
ρους ἠδυνάτησαν.

Στατήρα: καὶ ἐπὶ τῆς ὀλκῆς² λέγουσι καὶ τὸν σταθμόν
15 ἀπλῶς.

Σατήρ: βάρβαρον οἶονται τινὲς εἶναι τὸ ὄνομα· τὸ
δὲ τέτραχμον καὶ τετραδραχμον, Ἀττικά.

Σταφυλήν: τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα·³ οὕτως Νικοφῶν.
20 Σταφυλοβολεῖον·⁴ οἱ μὲν φασὶ σταφυλοβολεῖον⁵ εἶναι,
ἐν ᾧ ἀνακόπτουσιν ἐν τῷ ληνῶϊ τοὺς βότρυς οἱ πα-
τοῦντες· ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὴν σταφυλήν· οἱ δὲ τοὺς
κοφίλους φασὶν, ἐν οἷς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν φέροντες τὴν
σταφυλήν βάλλουσιν εἰς τὴν ληνόν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν
(536) σταφυλοβολεῖον εἶναι ἄγγος τι χωρητικὸν οἴνου.

Στέατα· ἄλευρα.

* Στεγανόμιον: ὁ διδόμενος φόρος ὑπὲρ τῶν στεγῶν.

6 Στεγανώτερον·⁶ στερεώτερον· πεπυκνωμένον· συνεχέ-
τερον· στερέμιον.

Στεγανόν: πυκνόν· σφικτόν.

¹ Accent. om.

² ὀλκῆς, mox οἶονται, et ita saepe in hac parte peccat.

³ κίονα ⁴ -όλιον m. pr. ut videtur. Nunc -όλειον sic.

⁵ Sic ab initio, et mox. * Inc. f. 122. c. 1.

⁶ ὧν statim in ὄν mut. tum στερεῶτ. Alterum π in πεπυ-
in litura.

- Στεγνά: στερεά.
 Στεγόμενα: κρυπτόμενα.
 Στείβοντες: πατρῶντες. 10
 Στείλαμενοι: στείλαντες.
 Στείλόμενος: εὐσταλῶς ἐπελθών.
 Στείλασθαι: ὀδεῦσαι· πλεῦσαι.
 Στείχειν: πορευέσθαι.
 Στείχοντες: πορευόμενοι. 16
 Στελεόν: τὸ τοῦ πελέκειως ξύλον.
 Στέμμα: στεφάνη· πλήρωμα.
 Στέμφυλον: τὸ ἐκόνμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαῶν οἷς
 ἀντι ὄψων ἐχρῶντο.
 Στένει: στενάξει. 20
 Στενολεσχία: λεπταλογία.
 Στενόπρωκτος: ἄκνυος.
 Στενωπός: στενοθύμη διόδων.
 Στεργάτω: οἶον στεγέτω, ὑπομενέτω· οὕτως Πλάτων.
 Στέρεσθαι καὶ στερίσκεσθαι: ἄμφω λέγουσιν Ἀττικοί. 25
 Στερέμνιον: στερεόν· ἰαχυρόν. (537)
 Στερίφη: ¹ στείρα· μὴ τεκοῦσα· μὴδὲ τίκτουσα.
 Στερχτικόν: τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.
 Στέρφος: στείρος καὶ ἄγονος· παρὰ τὸ στερεῖαν ἔχειν
 τὴν ὑτέραν. 5
 Στερίφοις: στερεοῖς ἢ κικραῖς.
 Στέρνοις: στήθεσιν.
 Στεροτυπτης: ὁ τὸ στήθος τύπτων· καὶ στεροτυπτό-
 μενος.
 [Στερχτικόν: τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.] ² 10
 * Στεροπή: ἀστραπή, ἢ λαμπηδών.
 Στερτοί: στερροί· κεκλιμένοι. ³

¹ Στερεψη m. pr.

* Inc. f. 122. c. 2.

² Haec a m. antiq.

³ πεπη.

Στεγγίς: ἡ ξύστρα· καὶ στεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος·
 Ἀριστοφάνης Γῆρα· Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ,
 15 σφαῖραν¹ καὶ στεγγίδ² ἔχοντα· Διακαλέουσιν· Οὐδ'
 ἔστιν αὕτη στεγγίς, οὐδέ λήκνθος³ παλλεται· δέ
 στεγγίς² καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῆς κεφαλῆς
 τῶν γυναικῶν.

Στερρός: στερεός· ἰσχυρός.

20 Στεφάνη: ὄρους ἐξοχή.

Στεφάνη: προκόσμημα³ γυναικείον.

Στεφανηφόρος: Ἀτιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα· Στεφα-
 ηφόρου ἠρώων, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις· εἶη
 δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἦτοί τῶν Ἡρακλέους υἱῶν εἰς·
 25 τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων· ἢ μήποτε
 (538) τοῦ ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἠρώων ἦν, ὡς φησὶν
 Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτιθίδος.⁴

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας: ἀντὶ τοῦ τιμῶν, ὡς Δη-
 μοσθένης· καὶ γὰρ Λυκούργος φησὶν· ἀλλὰ μὴν καὶ
 5 Καλλισθένην ἑκατὸν μνᾶς ἐστεφανώσατε.

Στήλας: θεμελίους.

Στηλιτεύσας: δημοσιεύσας.

Στημν: ὄξυ ἢ τραχύ.

Στήνια:⁵ ἐορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ἣ ἔδοκει ἡ ἄνοδος γενέ-
 10 σθαι τῆς Δήμητρος· ἐλοιδороῦντο δ' ἐν αὐτῇ τρυκτὸς
 αἱ γυναῖκες* ἀλλήλαις· οὕτως Εὐβουλος.

Στήριγμα: τὰ ὑποτιθέμενον τῆ ἀμάξει δίκραν· οὕτως
 Νικόστρατος.

Στιβάδες: τράπεζαι ἢ στρωματά.

15 Στιβαρόν: ἰσχυρόν.

¹ γηραι· π. α. διασφέρων ² στεγγίς

³ προσκ. sed σ del. forsam m. pr.

⁴ Pro & primo τ. ⁵ Στήνια

* Inc. κει f. 122. c. 3.

Σπιθαί: ¹ χωματωτίον ἀκούβειον ἀπὸ ῥάβδων· καὶ αἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες.

Σπίγματα: ² πληγαί· στρώματα ἢ ποιήματα.

Στιγμήν: ὡς ἡμεῖς, τὸ ἐλάχιστον οὕτως Μένανδρος.

Στιγών: ³ ὁ στιγματίας· Βαβυλωνίους.

20

Στίλβη: λύχνω τί ἔοικός· Ἐρμικεὺς Θεοῖς· Ἰσίδωρος δ' ἐγὼ ὠνήσομαι ⁴ λύχνας τῶν ἢ στίλβη.

Στίλβη: τὸ ἐλάχιστον· Ἀριστοφάνης Σφηδίν· Τί οὐ κατεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλβη.

Στίμην καὶ στίμαν: ὁ τίνες στίβην· Ἀντιφάσης Παρὰν ⁵ μαζομένω· ⁶ Στίμην, κάτοπτρα, κρωβύλους, περὶ-(589) φάλους.

Στίξαι: τὸ ἐγχεῖσθαι ἵππων.

Στιλπνόν: λαμπρόν· στίλβον.

Στιρακη: ἢ ⁷ ὁδός.

5

Στιριεύς: ⁸ δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἢ Στιρία.

Στίφος: τάξις κολεμική ἢ φάλαγξ ⁹ συστρόφη· κληῖδος συστάσεων.

Στιφρόν: τὸ πεπηγός· στριφρόν δέ, τὸ πρὸς τὴν γαῖαν. ¹⁰

Στίχος: τάξις.

[Στοιχειοῦσιν: ¹¹ διατυποῦσιν.]

* Στελεγγιδεκοῦός: ¹² ὁ χαλκεῖων καὶ στελεγγίδας ¹³ αἱ νῦν ξύστρα καλεῖται.

Στοιαί: τὰ ταμεία ¹⁴ παραμήκη γὰρ ἦν ταῖς παλαιαῖς. ¹⁵

Στοῖαν: καὶ σὺν τῷ ¹⁶ στοῖαν ἐκατέρως λέγουσιν.

¹ Imo Σπιθᾶς, ab initio ut videtur; certe m. pr.

² Accentus correctoris. ὄν, primo.

⁴ -ως τ. in νω στ. mut. tum κρωβύλους.

⁵ ἢ om. ⁶ Στιριεύς.

⁷ φάλαξ. ⁸ χι m. pr.

⁹ Inc. f. 122. c. 4.

¹⁰ γγι in γγη mut. nescio an m. pr.

¹¹ στεγγίδας (Δ statim) ¹² ταμεία ¹³ ἢ primo om.

Στοιβήν: ὡς ἡμεῖς τὸ ἀναπλήρωμα· καὶ δευρόλλημα τὸ αὐτὸ τοῦτο Εὐκόλις.

Στοιχείον: ἐπάλουν τὴν ναντιῶν σκιάν, ἢ τὰς ἄρας
20 ἑκακοῦντο.

Στοιχείον: ἡ σκιά· Φιλήμων Ἰσποβολιματω.

Στοιχειοῦσιν: διατυκοῦσιν.

Στοιχομυθεῖν ἐφέξῃς λέγειν...

(540) Στοιχειώσεις: ἀκριβιστάτη ἐκίτομή· ἡ πρώτη μάθησις, ἦτοι διάταξις.

Στοιχος: στίχος· καὶ περιστοιχοὺς ἐλάλας εἶρηκεν Ἀη-
μοσθένης; οὐχὶ περιστίχοι, ἐν ταῖς πρὸς Καλλικλέα
6 περὶ χωρίου βλάβης· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους· Ἡ-
κον κατὰ στοιχοὺς κεκράζονται τὸ βραββαριστί.

Στόλον: τὰ πλοῖα· Ἄλεξις.

Στόλοκρον: ἡ κορδύλη· τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ συνεστραμ-
10 μένον.

Στόλην: μᾶλλον μὲν τὴν ἀποστολὴν καὶ ἐκπεμπὴν· λέ-
γουσι δὲ καὶ τὴν ἐσθῆτα ὡς ἡμεῖς.

Στόλοκρον: καὶ ἡ ἐσθῆτὸν τῶν κερῶν ἐκφύσις· καὶ τὸ
περικεκομμένον τὰς κόμας.

15 Στόμαχος: λαιμός.

Στόμις ἵππος: ἀπειθῆς καὶ * βίαιος ὃν κινεῖς ἄστομον.

Στόμφακα: τὸν κομπαστήν· καὶ στομφάσαι, τὸ ἀλαξο-
νεύσασθαι.

20 Στόμωμα: τὸ ὀξύγον τὸν σίδηρον· ἀπ' οὗ καὶ αἱ ἀκμαὶ
γίνονται τῶν ἂ μαχαιρῶν.

Στοναχας: στεναγμούς.

Στονώεσσα: στεναγμῶν ἔχουσα.

Στόνος: στεναγμός.

25 Στορέσαι: στρῶσαι.

* Accent. om. hic, μοκ habet.

* Inc. ξ. 125. c. 1.

τόν, tum χ in litura.

Σκόρδυξ: τὰ ἄκρα τοῦ δόρατος ἢ τὸ τοῦ βέλους
σιδήρων.

Στράβαξ: ὄνομα κύριον. (541)

Στράγγα: Μένανδρος Θεσαυροῖ: Ἄσιτος ἐπὶ μῆνας,
ὑδατος στράγγ· ἔχων.

Στραγγαλᾶν: εἰρηκέν κού Μένανδρος.

Στραγγαλίδες: τὰ δύσλυτα ἄμμιτα Φερεκράτης. Ἄστο-5
μόλοις: Ῥαῖς γὰρ αἱ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Στραγγαλιῶδες: διεστραμμένον.

Στραγγίς: σαγών.

Στραγγεύει: ἔ διαβάλλει· αὐκ ἐυθὺς πορεύεται ὡσπερ 10
νεάζει· καὶ χρορίζει· ῥαθυμαῖ.

Στραγός: ἄναιδής· σκολιός· στρεβλός· δύσκολος.

Στραγώτερος: ἀναιδέστερος.

Στρατήγημα: σάφισμα ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία ἢ κα- 15
τόρθωσις.

Στρατηγίς: ἡ γυνή· οὕτως Φερεκράτης.

Στρατιά ἐν τοῖς ἐκωνύμοις: Ἀσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς
παραπροβείας Ἀριστοτέλης* τολίω δαδῆλωκεν ἐν
Ἀθηναίων πολιτείαι· τίς ἦν ἢ ἐν τοῖς ἐκωνύμοις
στρατιά· εἰσὶν γὰρ, φησὶν, ἐκωνυμοί, δέκα μὲν οἱ 20
τῶν φυλῶν· δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλι-
κιῶν· οἱ δ' ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λε-
λευκασμένα γραμματεῖα³ ἐνεγράφοντο· καὶ ἐπεγρά-
φοντο αὐτοῖς, ὅ τε ἄρχων ἐφ' ὃν ἐπεγράφησαν, καὶ
ἐκωνυμος· αἱ τῶ πρότεροι ἐπιδεδημηκώς⁴· νῦν δὲ εἰς 25
τὴν βουλὴν ἀναγράφονται· καὶ μετ' ὀλίγα· χρωῶνται (542)
δὲ τοῖς ἐκωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατίας· καὶ οἱ ἄν

² Semel γ.

³ Accent. om.

* Inc. f. 125. c. 2.

³ εἰ inserta, forsau a m. pr.

⁴ κὼς primo.

ἡλικίαν ἐκπέμπουσιν, προσγραφόμενοι ἀπὸ τίνος ἀρ-
χοντος ἐκωνύμων μέχρι τίνος δεῖ στρατεῦσθαι.

6 Στρατιά: τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἑνα ἑπαρχὸν τάγμα.

Στρατεία: ἡ ἐνέργεια καὶ ὄσπερ πόλη.

Στρατηγιᾶν: ἐπιθυμῆν τῆς στρατηγίδος.*

Στρατηγοί: οἱ καθ' ἕκαστον ἐναντὶα χειροτανοῦμεθα

10 ἀστρατηγοὶ δέκα ἦσαν Ἀημοσθένης ἐν Φιλίππικοῖς.

Στρατιᾶν: συστέλλωντες τὴν δευτέραν συλλαβὴν, οὐ
μόνον τὸ στρατεύμα λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν
στράτευσιν οὕτως Ἀριστοφάνης.

15 Στρατίσιον ἄρης καὶ Ζεύς ἡ δευτέρα συλλαβὴ βραχεῖα
καὶ στρατίον, τὸ μέγα καὶ σοβαρὸν.

* Στρατῶσάδενσάμενοι: ἀπληθεύσαντες.

Στρατόπεδον ἐποιήσαντο: ἀντὶ τοῦ σκηπᾶς δύο γὰρ

20 σκηπᾶδες ἢ λέξις καὶ τὸ στρατεύμα, καὶ τὸν τόπον
τοῦ στρατεύματος.

Στρατός: τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων ὃ δὲ τόπος,
στρατόπεδον λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στραταράκη: τὴν κλητικὴν πτωσίν. Μενάνδρος Σικω-
νίω: Στρατοφάνη, λυτὸν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ

25 παῖδα ἕνα καὶ πάλ' οὕτως λέγει.

Στρεβλούμενος: δεσμούμενος ἢ μαστιζόμενος.

(548) Στρέβλάνε τὸν στραβὸν λέγουσιν οὕτως Βῆκοις.

Στρέμμα: ἡ τοῦ τρογγύλου ἔλκουσ οὐλή.

Στρεπτά: φέλια.

Στρεπτούς: πλακούντων εἶδος ὡς Ἀημοσθένης ὑπὲρ

5 Κτησιφῶντος.

Στρέφος: δέρμα βύρσα.

Στρέφα: πόλις τῆς Θρακίης καὶ οἱ κολλίται Στρεψαῖοι.

* ὡς πρὸ προσ

* Accent. om.

* Στρατιᾶν

* στρατίον

* Inc. f. 123. c. 5.

* πῆλα

Στρεψαλούς: Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς.

Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἀπλοῦς¹ ἀπὸ τῶν ἐρίων¹⁰
τῶν συνεστραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων.

Στρηῆνον: οἱ μὲν τὸ ὄξυ καὶ τὰ ἀνατεταμένονα· Νικό-
στρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες⁸ τῆ ἀκοῇ
φθέγμα. 15

Στριφνάς: σφιγκτός· στερεός.⁸

Στροβεῖ: ταράττει· κινεῖ· περιφοβεῖ· καταπονεῖ.

Στρόβιλος:³ καμπύλος.

Στρόβιλοι:⁴ καὶ οἱ κοχλῆαι καὶ οἱ θαλάσσιοι⁵ κήρυκες·
καὶ στρόβιλος, εἶδος ὀρχήσεως· καὶ ἀνέμων εἶδος· καὶ²⁰
ὁ τοῦ δένδρου καρπός.

Στροβῆσαι: συστρέψαι· καὶ στρόβιλος, ἡ συστροφή· καὶ
ὁ λαίλαψ· Στρόβιλος ἐν ὕδα⁶ συστρέφεται· καὶ ὁ
καρπὸς τῆς πιτύος· καὶ εἶδος τί ὀρχήσεως.

Στρομβῆσαι: συστρέψαι.

(544)

Στρόμβας· φάμβος· ἀπὸ τοῦ περιστρέφασθαι·

Στρομβιχίδης:⁷ ὄνομα κύριον.

Στρουῖθης: σαυράκης τις βασιλικὸς ἦν.

Στρουθίων: τριζων.

5

Στρουθός: ὁ λελοβημένος.

Στρομφίδεις:⁸ νῆσοι μεταξύ Ζακύνθου καὶ Ἡλίδος κεί-
μεναι.⁹

Στροφαλίγγι:¹⁰ τῆ συστροφῆ.

¹ ἀπλῶς m. pr. ut videtur.

² Inc. f. 125. c. 4.

³ στραιός

⁴ Στρόβιλος ⁴ Στρόβηλοι, et στρόβηλος ter.
λά

⁵ θασσιοι (λά ejusd. ut puto.)

⁶ ἐν ᾧ i. e. ἐν ᾧ. Vide Person. Advers. p. 294.

⁷ βη

⁸ φ ex em. forsan correctoris.

⁹ ἱλιάδος κείμενοι.

¹⁰ Στροφαλίγγη. Accentum in α posuit corrector:

- 10 **Στροφαῖος**: ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος Ἑρμῆς παρὰ τὸν στροφῆα τῆς θύρας.
Στροφάς: ἀντιλογίας.
Στροφῖαι: τὸ στρογγύλον ζωνάριον· Ἀριστοφάνης· Τὸ σιρόφιον ἤδη λθωμα.
15 **Στροφιοπανούργος**: τὸν δεσμόν Ἡρόδοτος.
Στρωματίτης:² ἐν ᾧ ἑαυτοῖς³ στρώματα παραίχον· οὕτως Κρατῖνος.³
Στρωτήρ: τὰ μικρὰ δοκίδια, * τὰ ἑπάνω τῶν δοκῶν⁴ τιθέμενα, στρωτήρας ἔλεγον.
20 **Στρυφόν**:⁵ στρυφνόν· ἀκλήρον.
Στρώμη: νῆσος ἀποικος Θασίων· ἔστιν δὲ ἐμπόριον Θασίων.
Στρωτήρ: λέγεται μετ' ἐν τῇ συνήθειαι τὸ πλέγμα τὸ
(545) ἀπὸ τῶν κακύρων εἰς σκηπὰς καὶ καλύβας πεποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες στρωτήρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δάκια εἰς στρωπὰς πεποιημένα· ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι
5 τὸν στρωτήρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀρόφωσιν πεποιημένον.
Στυγεῖ: μισεῖ ἢ φοβεῖται.
Στυρακίζειν: κεντριζέειν.
Στυγερωῖ: μισητῶ ἢ φοβουμένῳ.
Στυγητός: μισητός.
10 **Στύξ**:⁶ κρήνη ἐν Ἄδου, ὄρκος θεῶν.
Στυπλεῖον: ἢ στιπλεῖον· λίθου εἶδος.
Στύραξ: ὁ σαυρωτήρ⁷ καλούμενος· ἢ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στηρίζεται.

² — ητας. ³ ἐνώ ἑαυτοῖς, i. e. ἐν ᾧ ἐν αὐτοῖς

⁴ κρ / * Inc. f. 124. c. 1.

⁵ δωροδόκων in δωροδοκῆν παρτ. Acc. om.

⁶ Inter v et ξ lit. crasa.

⁷ Στυπτιον· ἢ στισιπύον λ. (πύ statim factum ex πο)

⁸ po primo.

Στύραξ: τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπη-
γνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν¹· καὶ Θουκυδίδης φησί· 15
στυρακίωι ἀκοντίου² ἀντὶ βαλάνου³ χρησάμενος εἰς
τὸν μοχλόν.

Στυφελίξαι: σεῖσαι· κακῶσαι· διῶξαι.

Στωϊδίον: καὶ στωϊδίον λέγουσιν.

Στωμύλος: λάλος· κολύκομπος· πιθανολόγος· εὐτράπε-20
λος· ἐφεύρος τῶν λόγων· ἀπατεῶν⁴· κόλαξ.

Συβαριτικάϊς:⁵ καὶ Συβαρικάϊς· τρυφηλαῖς· λαμπραῖς⁶
πολυτέλεισιν· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρίται.

Συβαριτικοὶ:⁷ λόγοι· οἱ Ἀισώπειοι.

(546)

Συβήνη: ἡ δερματίνη αὐλοθήκη· ἢ ἡ φαρέτρα· Θεομο-
φοριαζούσαις Ἀριστοφάνης· Ἄλλα οὐκ ἔχω οὐδέν,
ἀλλὰ συβήνην λάβε.

Συβώτης:⁸ χοιροβόσκος.

5

Συβριται: δῆμος Ἐρεχθίδος.

Συγγαληττος: δῆμος Κεκρυπίδος.⁹

Συγγραφῆς:¹⁰ ἄνδρες ἠροῦντο, ἵνα συγγράψωσι τοὺς
μεθέξοντας τῆς τῶν ὑ· ἀρχῆς· καὶ τῆς τῶν λ· ἐκα-
λοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογῆς.

10

Συγγραφικῶς: στρογγύλως· ὡς οἱ συγγραφεῖς· περὶ ψυ-
χῆς.¹¹

Συγχεῖ: ἀφανίζε· συμμιγνύει.

Συγχυθεῖς: συνταραχθεῖς.

¹ αἰ in αἰ mut.

² - ωι καλάνου, sive potius -μου, sed μ ex em.

⁴ - αίων, sed ε statim supr. ⁵ φη, sed: ἔ supr.

⁶ Inc. f. 124. c. 2. τρυφηταῖς λαμπραῖς (aic)

⁷ Σοιβαρητικοὶ, sed οἱ in υ mut.

⁸ βό m. pr. ⁹ κεκρω.

¹⁰ ης in εις mut. nescio an ab eodem.

¹¹ περιψυχῆ i. e. χως.

15 Σύγκρισθαι: ὁμονοεῖτε.

Συγκλύδων: συμμίκτων· ἐπηλύδων·¹ παφεισάκτων.

Συγκαρύβαι: συνταράξαι.

Συγκεκορδημένα: συγκεκυφότα· συνεστηκότα.

Σύγκρισις: ὁμοίωσις.

20 Συγκομιδή: ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν γ'· καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν· καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα· συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.

Συγκριτικῶς: ὁμοίως.

25 Συγκροτεῖ: συνάγει· αὖξαι· συνιστᾷ· καὶ συνδαί· πρὸς ἁρμονίαν ἄγει.

(547) Συγκρούειν: συναθροῖζειν.

* Συγκυκῶν: συνταράσσων.

Συγκυροῦντα: διαφέροντα· συνεγγίζοντα.

Συηγία: καὶ ὑηγία·² ἀμαθία· σκαιότης· παρὰ Φερεκρά-

6 τει· καὶ συηγεῖν,³ Πλάτων ὁ φιλόσοφος, τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ συνῶδες τί ποιεῖν.

Συκάμινος: τὰ μόρια·⁴ Φιλιππίδης Φιλαθηναίωι· Τοῖς συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκου ὄλον τὸ πρόσωπον· τὰ
10 δὲ μόρια, Δάριον μᾶλλον· καὶ Ἐπίχαρμος· Μόρων νέον τὸ φυτόν.

Συκίδα: συκίδαφος· ὁ ἐπὶ παντὶ δυσαρεστούμενος καὶ ἀνάγωγος.

Συκίνη μάχαιρα: συκοφαντία.

Σύκινον: ἀσθενές.

15 Σῦκον ἐφ' Ἑρμηῖ: τὸ ἐγχείμενον εἰς ὠφέλειαν τῷ βουλομένῳ· τὸ γὰρ πρῶτον φαγόν· σῦκον Ἑρμηῖ ἐτίθεισαν· οἱ δὲ πάροντες ἦρον.

¹ ἐπὶ m. pr.

* Inc. f. 124. c. 3.

² Σ. καυηγία

³ συήγειν

⁴ μόρια primo; certe lit. erasa.

⁵ νε ex em.

Συκάζειν: συκοφαντεῖν.

Συκοφαιτεῖν: κολακεύειν· νεισιπάλ γὰρ τῶν σύκων φαινομένων ὡς ἂν εἰς ἄρας ἤκουτες, ἐλιπάρουν τοὺς συ-20 κάρους δοῦναι.

Συκοφαντεῖν: τὸ ψευδῶς τινὸς κατηγορεῖν· κεκλήσθαι δὲ φασὶ τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις, πρῶτον εὐρεθέντος τοῦ φητοῦ τῆς συκῆς καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σύκα, τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαν-25 τῶν κληθέντων· συνέβη καὶ τοὺς ὁπῶς οὖν κατηγοροῦντας τινων φιλαπεχθιμόνως* οὕτως προσαγορευ-(548) θῆναι.

Σύλαι: αἱ συλήσεις παρὰ Δημοσθέναι.

Σύλας: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· ὁπότ' ἂν μὴ σύλαι ᾧσιν Ἀθηναίοις· ἐκ δὲ τοῖς ἐξῆς ὥσπερ 5 ἐξηγούμενος αὐτὸ φησι· σισυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων· ἐπειδὴν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θεῖσθαι τῷ 10 τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια· ἀντὶ τοῦ

Συλλήβδην: συλλαβῶν· ἀθρόως.

Συλλήπτορα: βοηθόν.

Συλλογῆς: ὄνομα ἀρχῆς.

Σύλλογος: ἄθροσις. 15

Συμβαίνοντα: συμφωνοῦντα.

Συμβαλεῖν: νοῆσαι· διακρίναι· συγκρίναι.

Σύμβασις: φιλία· συντυχία· καταλλαγή· σύμμιξις.

Συμβατήριοι: εἰρηνικοί· φιλικοί.

Συμβιβασέ:¹ εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν 20 περὶ τινος.

Συμβιβάζων: συλλαλῶν· διδάσκων.

* Inc. περ. f. 124. c. 4.

¹ Sic proreus.

Συμβιβῶ: διδάξω· ἐπιστήσω· νοήσω· ποιήσω.

Σύμβολα: σημεῖα· μέτρα· οἶον σημεῖον τοῦ¹ φθαρτῶν
25 γειέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου οἱ δερμά-
τινοι χιτῶνες.

Σύμβολα: τὰς συνθήκας, ἄς ἂν ἀλλήλαις αἰ πόλεις θέ-
(549) μенаι* τάττουσι τοῖς πολίταις· ὥστε δεδόναι καὶ λαμ-
βάνειν τὰ δίκαια· κολλάκις ἐν τῷ ζ' Φιλικτικῶν Δη-
μοσθένης.

Συμβόλαια: τὰ συναλλάγματα· οὕτως Μένανδρος.

6 Συμβρολοκοπῶν: σύμβολον,² ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταί,
εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες, εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ
δικαστικὸν ἐκομίζοντο.

Σύμβολον: οἰώνισμα· σημεῖον· μάντευμα.

Σύμβουλοι: συνωμόται.³

10 Συμβούλους: τοὺς οἰωνοὺς Ἀττικοὶ λέγουσιν.

Συμβραβεύσω: συνδιοικήσω.

Συμμορία: σύνταγμα ἢ φρατρία.⁴

Συμμορία: Δημοσθένης κατὰ Ἀπόβου· οὐχ ἅπαν τὸ
κλήθος ὡσπερ παρ' ἡμῖν διήρητο εἰς τὰς συμμορίας
15 Ἀθήνησιν· ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῆ
πόλει δυνάμενοι· ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν
συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν ἁ' καὶ σ' ἀνδρῶν λέγων τῶν
πλουσιωτάτων· ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι
συμμορίας· κ' ναῦς εἰσὶν, ξ' ὄματα ἐκάστην ἔχου-
20 σαν· Ἰπερίδης⁵ δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύεικτον φησὶν·
εἰσὶν γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἐκάστη μὲ ἄνδρες· οὐ δεῖ
δὲ θανατῶσαι πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶ ξ'⁷ ἄνδρας

¹ τοῦ ex em.

* Inc. f. 125. c. 1.

² Nov. ἁττικ. Σύμβολον.

³ συνωμόται

⁴ Συμμορία (sic deinceps): σ. ἢ φρατρία (primo φρ, sed φ
statim mut. in α)

⁵ Primo ξ, nunc ζ scalpello factum.

⁶ -είδης ter.

⁷ ζ ab initio.

ἔχειν τὴν συμμορίαν· ὁ δὲ Ἰππερίδης ἐν γὰρ τῷ(550)
κατὰ Πασικλέους λέγει· τὴν αἰτίαν γράφων ταύτην·
ἕως * μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν
σὺν ε' ¹ καὶ ε' τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυ-
χλίαν ἦγον οὕτως· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεΐδεν ² Δημο-5
σθένης, νόμους ἔθηκεν τοὺς ε' τριηραρχεῖν· καὶ βα-
ρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι· ὅτι δὲ καὶ οἱ δημο-
ποῖητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν,
Ἰππερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυαῖκτου· συμμοριταὶ δ' εἰσὶν
οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας· διηρέθη-10
σαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσι-
νίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος. ³

Συμπαίστορα: συμπαίζοντα.

Συμπαρομαρτῶν: συνακολουθῶν.

Συμπεπηγός: ⁴ συνειρημένον· συνεστραμμένον.

15

Συμπλάττεται: ⁵ ψεύδεται.

Σύμπτωμα: συμβεβηκός.

Συμφέρεται: συναρμάττει· συμφωνεῖ· ὁμονοεῖ.

Σύμφημι: συναίνω.

Συμφορά: ἀτυχία· κακῶν συντυχία.

20

Συμφορῆσαι: συναγαγεῖν.

Συμφράδμονες: σύμβουλοι.

Συμφυλετῶν: ὁμοεθνῶν· συγγενῶν.

Συμφυοῦς: συγγενοῦς.

Συμφύρεται: συμμίγνυται· συνανακράται· συμμιαίνεται.(551)

Σύμψηφα: σύμφωνα.

Συμψισθεῖς: βλαβεῖς· τρωθεῖς.

Συναγείρων: συνάκτων· συνάγων.

5

* Ipe, f. 125. c. 2.

¹ συν ἔ, quod vel σὺν πάντε, vel σύμπαντε valere potest.

² κατεΐδεν

³ -ωρος

⁴ Συμπεπηγεν

⁵ -άττειται

Συναγερμένοι: συνηγμένοι.

* Συναγορεύειν: συηγορεῖν· ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

Συνάδων: ἀρμότιων· συντρέχων· συμφωνῶν.

Σύναιμος: ἀδελφός.

10 Συναϊρόμενος: συμβαλλόμενος· συνερχόμενος· συμβοηθῶν.

Σύναιχμος: ὁ σύμμαχος.

Συναλίσας: συνάξας· ἀθροίσας.

Συναλισθείσης: συναχθείσης.

15 Συνανέσχον: συνανέτεινον.

Συναπηρητημένος: εκπληρωμένος.

Συναραμένου: συνεργήσαντος.

Συναρτήσαντες: συνάψαντες.

Συναυλία: συμφωνία.

20 Συνάφεια: σύζευξις.

Σύνδεικνα: τὰ συμπόσια· καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι.

Συγγραφεῖς: εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις· ὁπότε δέοι πλῆθος τι αἰρεῖσθαι εἰς ῥητὴν ἡμέραν, εἰσέφερον γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησί· τοῦτο δὲ καὶ

25 πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν ἐγένετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ' ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθύς τῶν λοιπῶν εἶχοντο· καὶ

(552) πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας εἰλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας· τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς

6 ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἀριστα ἡ πόλις οἰκῆσεται· ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες * συγγραφεῖς ἅ, οἱ τότε αἰρεθέντες· ὡς φησὶν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος·² ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσε μόνων τῶν προβούλων.

Σύνδικοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ἐλπαγόρου· σύνδικοι

10 ἦσαν, πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέρετο· καὶ Λυ-

* Inc. f. 125. c. 5. Συναγορεύειν

* Inc. τες f. 125. c. 4.

κουργος φησίν· ἀνδρείος ἐστὶν οὗτος, πρὸς τοῖς θεσ-
 μοδέταις γραφὰς γραφόμενος, πρὸς τοῖς συνδίκοις
 ἀπογραφὰς ἀπογράφων· μήποτε οὐδ' ἀρχὴ τις ἦν κα-
 θισταμένη μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς κἀθάρσον οἱ σύνδικοι. 15
 Σὺν δορί· σὺν ἀσπίδι· ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ πρᾶξαι
 τι πειρωμένων.

Συνδούμενος· συνδεδεμένος.

Σύνδρομος· σύμφωνος.

Συνδύασω· συζευχθῶ· κοινωνήσω· συμπράξω. 20

Συνδεῖσθαι· συγκαθῆσθαι.

Συνέθει· συνέτρεχεν.

Συνέδριον· καὶ τὸ χωρίον καὶ τοὺς θώκους ἐν οἷς συν-
 εδρεύουσιν Ἀττικοὶ καλοῦσιν.

Συνέλκειν τὰς ὄφρῦς· ἀντὶ τοῦ συνάγειν· οὕτως Ἀντι- 25
 φάνης.

Συνέφηβος· ὁ μετὰ τινος τῶν ἡλικιωτῶν ἐφηβείας·
 τοὺς δὲ ἐφήβους, Ἡλεῖοι² μὲν σπύθας καλοῦσιν (553)

Σπαρτιαῖται δὲ σιδεύνας· διέκρινον δὲ αὐτοὺς ἄρα τῇ
 ἡβῃ, ζουτέστιν περὶ πεντεκαίδεκα καὶ * ἐξῆσδεκα ἔτη
 γεγονότας τῶν νεωτέρων παίδων καὶ καθ' ἑαυτοὺς
 ἦσκουν ἀνδρουσθαι. 5

Συνεχῶς· οὐ πυκνῶς, ἀλλ' ἀδιαλείπτως· οὕτως Εὐπόλις.³

Συνειλεγμένα· συνηγμένα.

Συνειλόχασιν· συνήθροισαν.

Συνείκετο· συνηκολούθει. 10

Συνειρημένον· συνεστραμμένον.

¹ δορυ, sed statim em.

² ἡ (vel ἦ) ex em. correctoris pro ι (vel ι) et ι finalis in
 litura.

* Inc. f. 126. c. 1. ἐξῆσδεκα (sic). Nempe S' (καὶ) male
 legit ης scriba.

³ ι in litura.

Συνέρισι: συνάπτει.

Συνείρητο: συνεφυλάττετο· συνεδέδετο.

Συνεισέφρησεν: συνεισήνεγκεν.

15 Συνεκδοχικῶς: συλληπτικῶς.

Συνεκόμισαν: συνήγαγον.

Συνεκτικώτατα: ¹ κεφαλαιωδέετατα· συνέχοντα· δια-
κρατοῦντα.

Συνεκύρησεν: ² συνέτυχεν.

20 Συνελόντι φράσαι: συντόμως εἰπέιν.

Συνελόχησεν: συνήθροισεν.

Συνέμπορος: συνοδοιπόρος.

Συνενηνεγμένοι: συναλθόντες.

25 Συνέπεσε γενέσθαι: ἀντὶ τοῦ συνέβη· οὕτως Ἰσοκράτης.

(554) Συνερανίζεται: συνεισφέρεται.

Συγερέσθαι: συγρωτᾶν.

Συνέριδος: συνεργός· σσνυφαίνουσα.

Συνεστιᾶται: συχαριστᾶ.

5 Συνευνέτης: σύγκοιτος.

Συνεύνιον: σύγκοιτον.

Συνεχόμενος: ἀρρωστῶν ἢ κρατούμενος.

Συνεψήσθη: συνελεπτύνθη.

Συνήγορος: πρόστάτης· ὑπὲρ τινων λέγων.

10* Συνήγοροι: οὐ μόνον οἱ τοῖς ἰδιώταις συναγορεύοντες·
ἀλλὰ καὶ ἄρχοντες Ἀθήνησιν.

Συνήγοροι: εἰκόασιν παρὰ Ἀθηναίους τινὲς χειροτονεῖ-
σθαι συνήγοροι· ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν
φησί.

15 Συνήδομαι: συγχαίρω.

Συνήεσαν: συνήλθον.

Συνήκμαζεν: συνήξανεν.

¹ -ότατα

² κηρυ primo.

* Inc. f. 126. c. 2.

Συνήλασεν: σιωχώρησεν· συνεδίωξεν.

Συνήμονας: συνθήκας ἤτοι παρὰ τὸ ἦσθαι, ἢ ἢ, συν-
έδρους· ἢ παρὰ τὴν εἶναι, ἢ ἢ, συναγωνιστάς, ὃ καὶ 20
βέλτιον.

Συνήθεις: ² καὶ ἐταίρους καὶ ὁμοῦθεις.

Συνήγορος: συνημοσμένη· συνήθης.

Συνήρτους: συνήροττες.

Συνησθέντες: συγχαρόντες. 25

Συνησθῶσιν: συγχαρῶσιν.

Σύνθακος: σύνθρονος.

Σύνθημα: συνθήκη· σύσημον· ² λόγος ἐν πολέμῳ, ἐπὶ (555)
γνωρισμῶ τῶν οἰκείων διδόμενος.

Σύνθυμοι: συμπείδεσθαι· ³ οὕτως Ἐπίχαρμος.

Συνήμι: συνιῶ· νοῶ.

Συνιστορεῖ: σύννοιδεν. 5

Συνίστωρ: συνόμιλος· γνωστός· μάρτυς· συνεκδῶς ἐπὶ
πράγματι.

Συνιστᾶ: ἀντὶ τοῦ συγκροτεῖ.

Συγκορδυλημένα: κορδύλη γὰρ ἡ συστροφή.

Σύγκλητος ἐκκλησία: τῶν ἐκκλησιῶν * αἱ μὲν ἐξῴθεν 10
καὶ κατὰ ⁴ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἔξαφνης κατεπέ-
ξεεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγ-
κλητος ἐκκλησία· Δημοσθένης κατὰ Αἰσχίνου.

Συγκάπαι: ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι· οὕτως Μετα-15
γένης.

Συνοίσει: συνενέγκη· ²

Συνοῖσον: συμφέρον.

Συνοικήσεται: συναναιρεθήσεται.

¹ Haec cum sup. conjuncta.

² σύσημον, ex em. ejusd. pro τουσημονι, ut puto.

³ συνπ. * Inc. f. 126. c. 3.

⁴ μετὰ ³ -κει

20 **Συνουσία:** τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων.

Συνουσιασμός: συμμείζια.

Σύνταξις: β' ¹ πραγμάτων ἔνωσις· καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα.

Σύνταξις: ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἰκῆσις· Δημοσθένης
 25 **Φιλιππικαῖς**· καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτήν, τοῦ
 (556) **τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα**· ἔλεγεν δὲ ἐκά-
 στους φόρους συντάξεις, ² ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ
 Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα· Καλλιστρατοῦ οὕτω
 καλέσαντος· καὶ Ἰπερίδης ³ δὲ φησὶ· σύνταξιν ἐν τῷ
 6 παρόντι οὐδενὶ διδόντες· ἡμεῖς δὲ ποτε ἠξιώσαμεν
 λαβεῖν.

Συντελής: χρήσιμος.

Συντελεῖς: ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὸς μίᾳς ἅμα ἐπε-
 μελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο.

10 **Συντελεῖς:** οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ
 πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

* **Συντέρμων:** πλησιόχωρος.

Συντετάσθαι: διατετάσθαι.

Σύντευξις: συντυχία.

15 **Συντεύξομαι:** συντύχω.

Συντιμηθῆναι: τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὄνια, συν-
 τιμηθῆναι καλεῖται· οὕτω Δημοσθένης.

Συντροχάσαι: κατανηθῆσαι· πληρωθῆναι· ἐκ μεταφορᾶς
 τῶν τροχῶν.

20 **Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα:** * * * *

Συντυχεῖν: οὐ τὸ ἐντυχεῖν, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτομάτου πε-
 ριπεσεῖν.

Συντύχημα: συντυχία· οὕτως Ἀπολλόδαρος. ⁵

¹ δευτέρων

² -είδης

³ Nil vacuum.

⁴ σύνταξις

* Inc. f. 126. c. 4.

⁵ ἀπόλλων

Συνωδά: σύμφωνα.

Συμφθούμενος: συνεργόμενος.

25

Συνωμοσία: ἡ μεθ' ὄρκου φιλία.

Συκωρίς: συζυγία· δνάς.

(557)

Συοβαιοτοί: σῦες γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ πάλαι Βοιωτοί.

Συοβαύβαλοι: ἐν οἷς οἱ σῦες εὐνάζονται.

Συοφορβία: ἀγέλη χοίρων.

Συρακοσία¹: τράπεζα: ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σι-5
κελιῶται ἀβροδίατοι εἶναι μᾶλλον πάντων.

Συρβάβυττα:² καὶ τὸν τάραχον τύρβη· ὡς Ἀριστο-
φάνης.

Συρβηνεύς: ὁ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ
θορύβου· ἢ πένης· διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέ-10
τρας κενὰς (ἔχειν·)³ καὶ συρβηνέων χορός· ὁ τετα-
ραγμένος καὶ σωδής· ἀπὸ τοῦ τοῖς συσίην ἐπιφωνου-
μένου.

* Σύργαστρος: ὑπόρβος· ἐργάτης.

Συρμαία: τὸ καθαρτικὸν⁴ δι' ἐμπεῶν καὶ κοιλίας· καὶ¹⁵
συρμαίξειν, τὸ κενουῖσθαι· οὕτως Ἡρόδοτος.

Συρμαίαν βλέπων: ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν.

Συριγγος: αὐλοῦ ἢ δορατοθήκης.

Σύρφαξ:⁵ ὁ εἰκαῖος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σύρφα: συρφετός· ὄλεφος.

20

Συρφετός: ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος· ἢ ἢ ἐξ ἀνέμου
συλληγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης.

Σύροι πρὸς Φοίνικας: ἐκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς
πανοῦργα· ἢ ὅτι ἐκάστοτε δι' ἐχθρας ἀλλήλοις ὄντα
οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

25

¹ -οσία (σ alterum forsan ex em. sed ej. m. proculdubio.)

² Acc. om. Pro ὡς, οὕτως Pors.

³ ἔχειν om.

* Inc. f. 127. c. 1.

⁴ καθαρτικον

⁵ Σύρφαξ (em. statim facta)

(558) *Συσκευάζει*: λόγοι ἐπιβουλεύει.

Συσπειραθέντες: συστραφέντες.

Συσσεισμός: λαίλαψ· συστροφή ἀνέμου.

Συσσιτία: τὰ δειπνα ἃ κοινὰ ποιοῦνται Λακεδαιμόνιοι.

5 *καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια*:¹ ἐπεὶ καὶ φιλίας ἐστὶ συν-
αγωγή.

Συσσίτιον:² εὐωχία· ἄριστον.

Συστομώτερον σκάφης: τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεν-
νης³ σιωπόντων/ Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ Νόμων

10 *εἰρησθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς*
δημοτελέσει πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν· καὶ

ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλώσαι, ἢ⁴ σκάφην
ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον· διὰ δὲ τὸ ἀπαρηρσίαστον εἶναι

15 *συστομώτερον ποιῆσαι ἀπειλεῖν*⁵ *σκάφης*.

Συστρέμματα: στασιασῶν πλήθος.⁶

Σὺς: ὅς τοὺς⁷ Ἴπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοὺς Πα-
ναϊτίου καὶ Μέμνονος,⁸ εἰς ὑγήαν κωμωδοῦντες.

20 *Συφεός*: τόπος ὅπου αἱ εὐεες τρέφονται.

Συχναῖς: συνεχέσιν.

Συχνόν: πολὺ· πυκνόν.

(559) *Συώδης*: ἀπὸ τοῦ τοῖς συνὲν ἐπιφωνομένου.⁹

Σφαγεῖον: τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἰε-
ρείων δέχονται· περισπᾶται ἢ δευτέρα συλλαβή.

5 *Σφαγᾶς*: τὰς κατακλιδας· *Θουκυδίδης*· καὶ τοὺς οἰ-
στοὺς¹⁰ (καθίεσαν ἐς τὰς σφαγᾶς.)

¹ δι

¹ φιλίτια (δι statim)

² Συσσιτία Porsonus.

³ γ semel, et σιωπόντων primo.

... ἢ

⁴ εἰς (statim em.) Voculam om. Pors.

⁵ συστομώτερον π. ἀπειλήν, et inc. πει f. 127. c. 2.

⁶ πλη, quod est vel πλήθος vel πλήθη.

⁷ Συσυς: τοὺς

⁸ μεμνονος

⁹ -ουσ, sed σ damn.

¹⁰ οἰστούς: sic puncta, quasi nil deesset; et reliqua om.

Σφαδάζειν: θράσσειν¹ δυσθανατεῖν· ματαίως σπᾶσθαι·
χαλεπαίνειν· μετ' ὀργῆς σταναίνειν.

Σφαδάζοντες: σπῶμενοι ἢ δυσφοροῦντες.

Σφαδάζουσα: πανουργεῖουσα. 10

Σφαιρωτήρ: σανδαλλίου ζινίχιον· τὸ λωρίον τοῦ ὑποδή-
ματος.

Σφακελλίζοντες: διασπῶντες· κηδῶντες· ὑποτρέμοντες.

Σφακελισμός: παραπληξία. 15

Σφακελισμός: ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμός· καλεῖται
γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός²· λέγεται
δὲ καὶ σφάκαλος ὁ μέσος τῆς χειρὸς· δάκτυλος· λέγεται
δὲ καὶ ὁ σφυγμός καὶ ὁ παλμός³· σφάκαλον δ' ἔνιοι²⁰
τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων.

Σφαλεῖς: ἀποτυχῶν.

Σφάραγον: ὁ Ἀπείων φάρυγγα, ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γε-
νομένου νόσου.

Σφᾶς: ἑαυτοῦς, ἢ τὰς ἑαυτῶν. 25

Σφενδαμνίαντες: τοὺς σκληροῦς· Ἀριστοφάνης. (560)

Σφενδόνη: ὁ δακτύλιος ἄνευ τῆς σφαγίδος.

Σφενδόνη: τοῦ δακτυλλοῦ ἡ περιφέρεια· ἢ εἰς λίθου
βολήν.

Σφενδονᾶσθαι: ἀπορρίπτεσθαι. 5

Σφέτερα: τὰ ἑαυτῶν.

Σφετερίζεται: λαμβάνει· ἰδιοποιεῖται.

Σφέτερον: τὸ ἑαυτῶν ἢ τὸ ἴδιον.

Σφετέρω: τῷ ἑαυτῶν.

Σφῆκες: οἱ τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχοντες. 10

Σφηκῶδεις: οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασιν.

Σφῆκες καὶ σφηκίαι:³ τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὄξυ συνηγμένα
ξύλα· οὕτως Φερεκράτης.

¹ θράσσειν

² Puncta: in fine versús.

* Inc. f. 127, c. 3.

³ σφηκίαι

- Σφηκῶσαι: τὸ δῆσαι· οὕτως Φρύνιχος.
- 15 Σφῆλαι: πλανῆσαι· βλάψαι· ἀπατήσαι.
 Σφηνούμενος: στρεβλούμενος· βασανιζόμενος.
- Σφήττιοι: δῆμος τῆς Ἀχαμαντίδος φυλῆς· κωμωδοῦνται
 δὲ ὡς ὄξεις· ὡς περ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι· Ποτάμιοι δὲ ὡς
 20 ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἐγγράφους* νόμους.
- Σφιν: αὐτοῖς.
- Σφίγκτις: Κρατῖνος τοὺς κιναιδάδεας καὶ μαλθακοῖς.
- Σφισανόν: πολεμικόν.
- 25 Σφίσιν: αὐτοῖς ἢ τοῖς ἑαυτῶν.
- (561) Σφραγιδωνυχαργοκομῆται: ἐν¹ τοῖς δακτυλίαις σφραγίδα
 ἔχοντες· λίθου ὄνυχος.
- Σφριγῶν: νεάζων· αὖξων· σφύζων· βράζων· εὐσωματῶν·
 ἀκμάζων· ἀνθῶν.
- 6 Σφοδρίας: στρατηγὸς Λακεδαιμονίων· ἡ Σφοδρίας ἐστίν·
 φασὶν δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κούφον πρὸς
 τὰς ἐλπίδας.
- Σφυγμός: φλεγμονή· παλμός· ζέσις φλεβός· ἢ ἀρτηρίας.
- 10 Σφύζει: ἐπέιγει· ἢ αἱ φλέβες ἄλλονται.
- Σφυρά: τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους.
- Σφυρήλατος: σφύραις ἐληλαμένος.
- Σφῶν: αὐτῶν· ἢ ὑμᾶς ἰδίους· ἰδίας.
- Σχάδονας: τὰ τῶν κηφῆνων κηρία· καὶ ζῶν ἄπτερον
 15 ἄπουν.
- Σχαλίσαι: θηλάσαι· καὶ ἀνίσχασον τὴν ἄτοκον καὶ ἀ-
 θήλαστον.
- Σχαστηρία: ἡ ἀφεςις.
- Σχάσον: κατάπαυσον· μετάβαλε.

* Inc. φους f. 127. c. 4. ἐγγράπτους Porsonus, sed ita ut mutaturus fuisse videatur.

¹ Σφραγιδόνυχα: ἀργοκομητα καὶ ἐν primo, sed ὁ in ω mut. et καὶ conjuncta per τὴν ὑφ' ἐν.

- Σχεδιάζει: ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει. 20
 Σχεδιάζειν: ἐγγίζειν· πλησιάζειν· τὸ εἰπῆ ἀποφαίνεσθαι.
 Σχεδιασθεῖς: παραχρῆμα ῥηθεῖς.
 Σχέδιοι: εὐτελεῖς.
 Σχέδιον: ἐκ τοῦ ἐτοίμου. 25
 * Σχεδόν: πλησίον· πέλας· ἢ ἐκ χειρός.
 Σχελίδες: τὰ πλευριαῖα ὁ πρῶτα. (562)
 Σχέσις: ὄρμη· συνάφεια.
 Σχετικῶς: οἰκειωτικῶς.²
 Σχετλιάζει: δυσχεραίνει· ἢ βλασφημεῖ.
 Σχέτλιος: ὀδυνηρός· χαλεπός· ἀγνώμων· ἀτυχής· δεινο-5
 -παθής· ἀδικός· ἄπορος· θλιβόμενος· τλήμων· ἀ-
 πεχθής.
 Σχηματιζόμενος: προσκοιούμενος ἢ συνταττόμενος.
 Σχήσειν: ἀνθέξειν.
 Σχήσεσθαι: ἐπισχεθήσεσθαι. 10
 Σχήσουσιν: σχῶσιν· κρατήσουσιν· ἐφῆξουσιν.
 Σχολήτε: νομίζετε· ἢ ὑπολάβετε.
 Σχιστός ὁδός: ἡ μισοδία.
 Σχίλα: ἡ λαμπάς.
 Σχιζίας: ὁ τετανός καὶ ἰσχνός· οὕτως Κρατίνος. 15
 Σχιστός χιτών: κατὰ τὸ μέσον πόρπη συνεχόμενος.
 Σχῖνον: τὴν σκίλλαν, ἐν ἣ διαμασῶνται³ οἱ καλλωπι-
 ζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ καὶ
 σχινύεσθαι.⁴
 Σχοινίον μεμιλωμένον: εἰ βραδύνουεν ἐπὶ τὴν ἐκκλη-20
 σίαν, οἱ τοξόται σχοινίον μιλωῦντες, συνήλαινον, καὶ
 τὰ⁵ πρᾶτήρια διέκλειον.
 Σχοίνισμα: μέτρου μέρος· κληρουχία.

* Inc. f. 128. c. 1.

¹ πλευρίδια

² ut primo.

³ - σονται

⁴ καὶ ἡ σ.

⁵ καὶ κατὰ

Σχοῖνος: μέτρον γεωμετρικόν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος ἐν
25 τῇ β' κῶν ἱστοριῶν.

Σχολάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν: οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀτ-
τικοί.

(563)* Σχολαῖον: ἄργον· διατρίβειν ποιούμενον· καὶ σχο-
λαίτερον ἢ σχολαιότερον, τὸ ἡρεμαιότερον· ὁμοίως
καὶ σχολαιότης.

5 Σχολή: οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι
περὶ παιδείαν· οὐδὲ αὐτὴ ἢ ἐν λόγοις (εὐμουσία)¹· καὶ
διατριβή· ἀλλὰ ἦν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαι-
ρίαν· καὶ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τού-
του, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν· ἢ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον
10 μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα· τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς,
ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ· τινὸς εὐφύτας καὶ ἀρετῆς· καὶ (σχο-
ληῖ)² ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Σχόλια: σεμνολογήματα· ἢ ὑπομνήματα καὶ ἐρμηνεῖαι.

Σχόμενος: κἀτασχῶν ἢ κατασχεθεῖς.

15 Σχῶν: κατασχῶν.

Σῶ: μονοσυλλάβως οἱ σῶοι· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· οἱ
δὲ συνηθέστερον γράφουσιν σῶοι.

Σωκεῖν: ἀντὶ τοῦ ἰσχύειν.

Σῶμα: πᾶν τὸ τεθνηκός· τὸ² δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέ-
20 γεται· διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῆ· ψυχῆ; ὡς εἶπεν Ὀ-
μηρος.

Σωμάτια: τὰ ἀναπλάσματα· οἷς οἱ ὑποκρίται διασᾶτ-
τουςιν αὐτούς· οὕτως Πλάτων.

Σωρηθόν: ὁμοῦ.

25 Σωρεῖα:³ πληθός.

Σωρός: συναγωγή.

* Inc. f. 128. c. 2.

² τοῦ

¹ Vox om. bis.

³ εἰ ἐκ ἰ factum.

* Σωστρα: σωτήρια· μήνυτρα· λίτρα. (564)

Σωτάδεια: ¹ τὰ τοῦ Σωτάδου ποιήματα.

Σωτήρ Ζεύς: ὁ ἐλευθέριος.

Σωτέος: σωθῆναι ἄξιος.

Σωφρομιστάι: ἄρχοντες τινες χειροτονητοί· δέκα τὸν⁵
ἀριθμὸν ἐκάστης φυλῆς· ἐχειροτόνει² μὲν ὁ δῆμος·
ἐπεμελοῦντο δὲ οἱ χειροτονηθέντες τῆς τῶν ἐφήβων
σωφροσύνης, μισθὸν λαμβάνοντες ἕκαστος παρὰ τῆς
πόλεως καθ' ἡμέραν δραχμὴν:

Ἄρχῃ σὺν Θεῷ τοῦ τ.

10

Τά: ταῦτα.

Ταβερνεῖα: καπηλεῖα· πανδοκεῖα.

Τάγηνον: τοῦτο Ἰωνῶν τινες τήγανον λέγουσιν.

Ταγηνίας: πέμματα ἐστὶ τῶν ἀπὸ τηγάνου³ ἐκ στέατος¹⁵
ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος.

Τάγυρι: τὸ βραχύτατον· καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέ-
γουσιν· Εὐκόλις Αἰξίν· Καὶ ζῆν μαθόντι⁴ μηδὲ τά-
γυρι μουσικῆς.

Τάδε ἐκ τοῦ τρίποδος: τίθεται ἐπὶ τῶν πάντων ἀληθῶν·²⁰
Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίαι γενομένη μεχθῆναι Πυ-
θαγόραν τὸν Δελφῶν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμά-
των παρασημειῶσθαι, ὅσα ἔχρα ἐνθεος γενομένη· (565)
καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειῶσθαι, ὡς ἐκ τοῦ
τρίποδος. ,

* Inc. f. 128. c. 3.

¹ -ια primo; et τ. τ. σ. ποιήματα (sic) in marg. addita, sed ab eodem, ut puto.

² -νη primo.

³ τῆς γάνου primo, ut puto.

⁴ ὁ ex em., (pro ω scil.)

* Ταῦτε Μῆδος οὐ φυλάξει: κατὰ τὴν Ξέρξου ἔφοδον
 5 τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηκότας¹ τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν
 καὶ δαπανᾶν ἐπιλέγοντας, Ταῦτε Μῆδος οὐ φυλάξει.

Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισιν: λεγόμενον τί ἦν Τηλεκλεί-
 10 δης τισί· Τῶν δυνατῶν τί κέλευ²· οὐ γὰρ παρὰ Κεν-
 ταύροισιν.

Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν: ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόν-
 των· Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χωῶν ἑορτῇ οἱ κωμά-
 ζοντες ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν
 15 τε καὶ ἔλοιδοροῦν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστε-
 ρον ἐποίουν.

Τὰ ἐν³ ποσίν: τὰ παρόντα ἐν μέσσοι.

Τὰ ἐπίχειρα: τὰ ἐπιχειρήματα.⁴

Ταινίαι: ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια,⁵ στέμματα, στε-
 φάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια.

20 Ταινιοῦντος: στεφανοῦντος.

Τακερόν: ἐφθόν· τετηκός.

Τακτικῶς: στρατιωτικῶς.

Τάλλα⁶ καὶ φιλώμεθα: λεγόμενον τί· οἶον τάλλα καὶ
 φίλοι ὄμεν.

25 Τάλαντα: τὰ ζυγὰ καὶ τὰ ἰστάμενα.

(566) Ταλανίζει: θρηγεῖ· ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

Ταλαντεύει: σταθμίζει.

Τάλαντον: πολλὰ μὲν σημαίνει· ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυ-
 σίου** καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημαίνόμενον Δη-
 5 μοσθένης φησὶ πεντήκοντα τάλαντα·⁷ ἢ σταθμοῦ τι
 ὄνομα, ὡσπερ Ἀριστοφάνης· Ἀλλ' ἢ ταλάγεω μουσικῆ

* Inc. f. 128. c. 4.

¹ ἀπρη.

² κελύων, ὡν postea ab eodem additis.

³ ἔ in litura.

⁴ ἢ ex em. pro α aut ω.

⁵ πεζίτια

⁶ Τάλλα ut mox.

** Inc. σίου f. 129. c. 1.

⁷ πεντηκοντόταλάντια (i postea insertum a m. pr.)

πριθῆσεται· καὶ τὸ Ὀμηρικόν· — χρύσεια¹ πατήρ ἐ-
τίτανε τάλαντα· τρίτον σημεινόμενον ἢ φοπή τέταρ-
τον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ, πολυτάλαντος ὁ πλού-¹⁰
σιος, καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Κεῖτο γὰρ ἐν μέσσοισι δύο
χρυσοῖο τάλαντα·² καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαν-
τον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται· ἀρχαία δὲ ἢ χρῆσις·
καὶ ἡ τοῦ, τρίτον ἡμιτάλαντον, καὶ, πέμπτον ἡμιτά-
λαντον, καὶ, ἑβδομον ἡμιτάλαντον· ἔστι δὲ τὸ μὲν¹⁵
τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἡμισυ τάλαντα· τὸ δὲ πέμ-
πτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἡμισυ· καὶ τὸ ἑβδομον³
ἡμιτάλαντον, ἕξ ἡμισυ· καὶ ὅλως οὔτινος ἀριθμοῦ
παρωνύμωι μέρει ἐπονομάσει τίς τὸ ἡμιτάλαντον· τού-
του ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάν-²⁰
τοις· οἶον ἂν μὲν ὄγδοον, ἐπτά· ἂν δὲ ἕνατον,⁴ ὁ-
κτώ· συναριθμουμένου δῆλον ὅτι καὶ τοῦ ἡμισυ· φί-
λον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἐν ἡμισυ τάλαντον τρία
ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν
ἡμισυ μνά.

Ταλαντουμένην: ἐν Τιμαίωι·* τὴν δὲ γῆν ταλαντουμέ-(567)
νην ἀνωμάλως σελεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· κινουμένην
δ' αὖ πάλιν ἐκεῖνα σείειν· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυ-
γῶν· ἐκεῖ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται· καὶ ὑπερτα-
λαντῶν, τὸ ὑπερβαρεῖν. .

5

Ταλάντωσις: στήσις· στάθμησις.

Τάλαρος: καλαθίσκος· κόφινος.

Τάλας: ἄθλιος.

Ταλάσης: ὑπομείνης.

¹ χρυσία primo.

² μεσοισι δυο χρυσοταλαντοι * (ν scil. eraso) erat, sed ul-
ma em. m. pr. ut puto.

³ εὐδομον, τὸν ἕξ

⁴ ἐννέα

* Inc. f. 129. c. 2.

⁵ ἐπὶ τὸν

10 *Ταλασίαν*: ἐριουργίαν.

Ταλάσιον: ἐριούργιον.¹

Ταλασιουργία: ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία.

Ταλασίφρονα: ὑπομονητικόν.

Ταλαιπαθές: ταλαίπωρον.

15 *Τάλασιν*: ἀναλώμασιν.

Ταλαπερίον: οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν.

Τάλιδος: τῆς μελλογάμου.² οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταμίαι: ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησιν κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδέμων, οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς
 20 ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημοσία φυλάττουσιν ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς εἰσεῖ
 δέ καὶ ἄλλοι ταμίαι, ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱεράς καὶ δημοσίας τριήρεις ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πάραλον,³
 ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.

25 *Ταμίαι*: ἔφοροι φύλακες· ταμιούχοι· διοικηταί.

† *Ταμίαι*: ἀρχὴ τις παρὰ Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι.
 (568) δέκα τὸν ἀριθμὸν· παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τὸ τε
 ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας, καὶ τὸν ἄλλον
 κόσμον, καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς
 5 Ἀριστοτέλης· εἰσὶν δὲ τινες καὶ τῶν τριηρῶν ταμίαι,
 ὡς ὁ αὐτός· ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο
 ταμίαι, δεδήλωκεν Εὐκόλις.

Ταμιεῖον: κοιτῶνα.

Ταμιεύεται: διοικεῖται· ἀποκρύπτει· φυλάττει.

Ταμιευόμενον: φυλάττοντα.

10 *Ταμίης*: δεσποίνης.

Ταμισος: πυτία.

Ταναῦφῆ: λεπτοῦφῆ.

¹ *Ταλασίον*: ἐριουργίον.

² μεσογάμου

³ Syll. del. inter λ et ο. Tum ἄμμωνος in ἄμμωνος mut.

† Inc. f. 129. c. 5.

Ταμύναι: πόλις ἐστὶν ἐν Εὐβοίᾳ ἐν τῇ χώρῃ τῇ Ἐρετριῶν.¹ ἔνθα κατ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Διοσχίνης 15 φησὶ, καὶ οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες.

Τᾶν: ἑταῖρε, ἢ σύ.

Τανύπελος: ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

Τανύποδας: ταχείας.

Τανύμηκες:² τεταμένην ἔχων τὴν ἀκμὴν³ ἢ αἰχμὴν ἢ 20 κονημένην.

Τανύπτερος: παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

Τάξαι: τὸ τιμῆσαι ἐν Νήσοις Πλάτων.

Τάξασθαι: ταχθήσεται ὡς εἰς πόλεμον.

* **Ταξίαρχος:** ἡγεμῶν στρατοπεδάρχης. 25

Τάπητες: ἐπιβόλαια ἢ στρώματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταονθαρίζειν: τρέμειν. (569)

Τὰ πολλά: ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Ταπὶ⁴ κοσκίνωι: λεγόμενον ποῖον· τάληθ' ἢ πάντα.

Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγινα τρέφει: παροιμία· 5 ἐκ ἀκμῆ γὰρ, φασὶ, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χειρόν οἱ Αἰγινῆται ἀπὸ Ἀχιλλέως Πατρόκλου· Αἴαντος· Νεοπτολέμου.

Ταραντῖνον:⁵ λεπτὸν καὶ διαφανές ἱμάτιον· οὐ πάντως 10 κορφυροῦν, ὡς τινες ὑπέλαβον· οὕτως Νικόστρατος.

Ταραντῖναι βαφαί: παρὰ Ἀχαιοῦ·⁶ οἶμαι, τὰ ἀλουργὰ ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ὄστρέου.

Ταρβεῖ: φοβεῖται.

¹ ἰαίτων

² Pro μ videtur fuisse alterum η, sed nunc damn.

³ ἀκην

* Inc. f. 129. c. 4.

⁴ Τάπι, sic.

⁵ τεi primo.

⁶ ἀχαιῶν

15 Ταρβεί: καὶ τάρβος· εὐλάβεια· φόβος.

Ταριχεύειν· ταριχεύουσιν: ὡς περ οἱ τὰ ὄα¹ τέμνοντες
καὶ μέλλοντες ταριχεύουσιν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραί-
νειν.²

Ταριχεύει: τήκει· ξηραίνει.

20 Ταρσοί: τάλαιοι καὶ ταρσοί· καὶ τὰ πλατύσματα τῶν
κωπῶν· καὶ³ αὐτὸ τὸ πτέρωμα· καὶ Θουκυδίδης
οὕτως.

Ταρσοί: τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν· καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν·
καὶ ταρσοῖς· πτεροῖς ἄκροισ.

25* Τάρκη: κόφινος.

(570) Ταρσός: ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός· ἢ τὸ ἄκρον
τῆς χειρός.

Τάρρωμα: τὴν κωπηλασίαν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταρταρος: ὁ κατώτερος τοῦ Ἄδου τόπος.

6 Τάρταρον: τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτως λέγουσι περὶ
ψυχῆς.

Ταρτημόριον: δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλκὸς ὄγδοον τοῦ ὀβο-
λοῦ· καὶ ταρτημοριαῖον⁴ τινὰ καλοῦσιν, οἷον διχάλ-
κου ἄξιον.

10 Ταρτησία μύραινα: ὡς ἐκεῖ γυνομένων μεγίστων.

Τάσις: ἔκτασις· καὶ δρόμος.

Ταντάλου τάλαντα: κλούσιος ὁ Φρύξ Τάνταλος διαβε-
βόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ

15 τῆ παροιμία καὶ Ἀνακρέων ἐν γ· γέγονε δὲ παρὰ
τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ ταῖ κωμικῶι εἴρη-
ται· (Τὰ)⁵ Ταντάλου τάλαντα ταναλλίζεται.

Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις: αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων

20 τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας· παρῆλθεν δὲ τὸ

¹ ὄα

² -νει

³ καὶ om.

* Inc. f. 130. c. 1. *

⁴ -ίον

⁵ τὰ om.

τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων πρὸς Σαμίους αἰκισμῶν·
 ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέχετι-
 ναν, τοὺς δὲ ἔστειλαν ἐπὶ καλομνήμῃ Σαμίῳ, ἧ' ἔστιν
 εἶδος πάθους Σαμισκοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς
 ἀλόντας * μετὰ ταῦτα Ἀθηναίους ἔστειλαν, 25

Τὰ τῶν φόρων κρείττω: ² παροιμία ἐστὶ λεγομένη κα-
 τὰ τῶν κλείω φερομένων ὧν ἠόκησαν.

Ταυρίας: ὄνομα κίβρων. (571)

Ταῦρον: τὸ γυναικῆιον αἰδοῖον.

Ταυροπόλον: τὴν Ἀρτεμιν ὅτι ὡς ταῦρος κερταίσι πάν-
 τα· ὡς Ἀπολλόδωρος· Ἴστρος δ' ἐν γ' Ἀτάκτῳ, ὅτι 5
 τὸν ³ ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἰππολύτῳ ταῦ-
 ρον ἐξώστησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν· αἱ δ' ὄντι ἔβαλαν, διὸ
 καὶ ταυροβόλον· καὶ Ἀθηναῖοι δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἀν-
 δρωι· ὁ γὰρ Ἄνιος δούς ταῦρον τοῖς Ἀιγείδαις, ἐκέ-
 λευσεν ὄπον ἂν ἐκ τῆς νεῶς ἄλλῃται, ⁴ ἰδρίσασθαι ⁵ 10
 Ἀθηναῖν· οὕτως γὰρ εὐπλοῆσαι· ὁ δὲ ἐν Ἀνδρωι ἐξ-
 ἤλατο.

Ταυροφάγον: τὸν Διόνυσον Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ· ἀντι-
 τοῦ ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασιν βοῦς ἐδίδοτο·
 ἢ τὸν ὠμηστήν, ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετή-
 νευκε τὸ ὄνομα Ἀριστοφάνη. 15

Ταυτάζειν: στραγγεῦσθαι ⁶ ἐπὶ πολὺ διατρέβειν ἐν τῷ
 αὐτῷ· ὅτι δὲ φροντίζειν.

Ταῦτα πρᾶσσαν φάσκει ἀνὴρ οὐδὲν κοῶν: ⁷ Κρατῖνος
 Ὀδραιοῖς ἢ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων. 20

Ταύτη: τούτου ἕνεκεν ἢ οὕτως.

¹ ἢ om. * Inc. τας f. 130. c. 2.

² -ων, tum πλοῖω

³ τῶν ⁴ ἄλλῃται in ἄλλῃται mut.

⁵ θεῖ in θαι statim mut.

⁶ στρατεύεσθαι (γ ejusd.)

⁷ κοῶν sine ι.

* Ταυτοκεῖν: ταυτολογεῖν.

Ταυτότητος: ἀπαραλλάκτου¹ φύσεως.

Τάφος: καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον.

25 Ταφρεῦσαι: διορύξαι· περισκάψαι.

(572) Τάφος: τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα.

Τάχα: ἀντὶ τοῦ ἔπειτα· οὕτως Ἀναξανδρίδης.

Τάχα: ἴσως ἢ ταχέως ἢ τυχόν.²

Τάχας:³ τοὺς καταστοχασμοὺς παρὰ τὸ τάχα· οὕτως

5 Ἀριστοφάνης.

Ταχύ: ἀντὶ τοῦ ταχέως· ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν κα-
λαιῶν.

Ταχυβάμονας ὄρκους: Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν
10 ἀκούει· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἑτέρωι
τινὶ γινομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαν-
τες· ὄθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος⁴ (γὰρ) ὄρκος
οὐκ ἐμποίνιμος.

Ταχυναυτεῖ: ταχέως πλεῖ.

Τὰ ὄτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες: ἐπισείοντες τὴν κεφα-
15 λήν· ὃ ποιοῦσιν ἐκκελυμένοι.

Τέγγει: βρέχει· μαλάττει.

Τέγγεσθαι: εἶκειν· ἐνδιδόναι.

Τέγγω: βρέξω.

Τερχθέντων: ἀντὶ τοῦ εἰζάντων· ἐνθεν καὶ ὁ ἄτεγ-
20 πτος· Πολιτείας β· τὸ μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας.

Τέγος: στέγη ἢ ὑπερῶν· δωμάτιον· οἴκια προσνοεῖν.

** Τεθηγμένον: ἠκονημένον.

25 Τεθηλότα: θάλλοντα.

* Inc. f. 130. c. 5. Ταυτοῦκεῖν (sic)

¹ Primo ους, ut puto; tum φύσει

² τυ

³ Accent. om.

⁴ δι statim addita. Tum γὰρ om.

** Inc. f. 130. c. 4.

- Τεθμημένον*: συγκεχυμένον· τετυφλωμένον. (573)
Τέθηκα: καταπέπληγμα.
Τεθηπότες: ἐπτοημένοι· δειλιάσαντες.
Τέθμια: νόμος.
Τέθνασο: προσπακτικόν. 5
Τενθεία:¹ γαστριμαργία πολλή.
Τεθολωμένος:² καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερικράτης Μυρμηκαν-
 θρώπου· Γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον·
 καὶ ἐπὶ λύπης· Ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθολοῦθ'³ ἢ καρδίᾳ.¹⁰
Τέθριππον: ἐκ ὄ ἵππων ἄρμα.
Τεθυκός: εὐχαριστήσας.
Τεθυμμένος: ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος· ἢ κεκακωμένος.
Τεθυωμένοι: τεθυμιαμένοι· εὐώδεις. 15
Τέθωται: τεθολίηται.
Τεικτοὺς: χρηστοὺς.
Τείρει: καταπονεῖ.
Τειχήρεις:⁴ τετειχισμένους.
Τέκα: τέκνα. 20
Τεκμήριον: ἀληθινὸν σημεῖον.
Τέκμων: τέλος· μόρον· θάνατον.
Τέκος: τέκνον.
Τεκταινόμενος: κατασκευάζων.
Τεκτήνατο κατεσκεύασεν. 25
Τέκτων: κοινὸς τεχνίτης· ὁ λιθοξόος· καὶ ὁ τῶν ξύλων.
Τελαμών: ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους (καὶ)⁵ τῆς ἀσπίδος. (574)
Τελέθει: γίνεται.
** Τελέθουσι*: γίνονται· θάλλουσι.
Τέλλει: ἐπιτέλλει·⁶ ποιεῖ. 5

¹ Τεθμία (Primo Τεθμία scilicet.)

² Ὡς primo

³ ἀλεθόλου ὄ

⁴ χεῖ primo.

⁵ καὶ om.

* Inc. f. 151. c. 1.

⁶ λ semel.

Τελενικίαι: ἐν Σεριφλοῖς· τὸ κενῶσαι· ἀπὸ Τελενίκου τινός, ὡς τὸ εἰκός, πένητος παντελῶς· καὶ λέγεται τις Τελενίκειος· ἤχῳ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγ- γαίων.

10 **Τέλειον:** καὶ τὸ τέλειον· τελείους τοὺς γεγαμηκότας κα- λοῦσιν, καὶ τελεωθῆναι, τὸ γῆμαί.

Τελμίνα καλοῦσι τὸν ἐκ τῶν τελμάτων κηλόν.

Τελεσθῆναι: τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελεσφόρος: τέλειος μάντις·² ἔγγραστρίμυθος.

15 **Τελετή:** θυσία μυστηριώδης.

Τελευτῆσαι: τελέσαι.

Τελθεῖν: ἐν ᾧδῃ τέρπειν.

Τελιακόμενος: τελειούμενος· πληρούμενος· ἐνθουσιῶν.

20 **Τέλμια:** τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων.

Τέλματα: τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος ἢ βά- θρα· Ἰσαῖος δὲ εἶπεν τὰ γεωργήσιμα χωρία.

Τέλος: ἀρχή· πρᾶξις· τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βα- σιλεῦσι· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα· ὅθεν καὶ πυλυτελές,

25 τὸ πολυανάλωτον· τέλος καὶ τὸ πέρας, καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια.

(575) **Τελμισοῖς:** οἰκοῦσιν ἐν Καρίαί, * κατέχοντες ἕξ στάδια Ἀλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων· Τελμισὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίαί, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος³ θυγατέρων, ἧ ἔμλεγε εἰς σκύλακα⁴ με-
5 ταβαλάν· διὸ καὶ τερασκόπον⁵ αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσιν.⁶

Τελοῦντα: τεταγμένον.⁷

Τελχίνες: ποτηροὶ δαίμονες· φθονεροί· βάσκανοι.

* -ιος primo. * -ης * Inc. ρεῖαι (sic) f. 131. c. 2.

¹ τί primo. ⁴ σ postea add.

³ τ in litura; tum το ante σκοπόν additum; forsan a m. pr.

⁶ κήσειςιν ⁷ -μένα

Τελχिताίνει: ἀντερῖζει· σκληροτραχηλεῖ.

Τεμένη: ¹ γαοί· ἱερά· ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν ¹⁰
χωρία.

Τέμνειν: κείθειν· τιμᾶν· ἡγεῖσθαι.

Τέμνουσι φάρμακον: τιμῶσιν· ἡγοῦνται· οὕτως ἄλλοι
τε καὶ Ἱεροκλῆς.

Τέμπη: τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλλας ὄρων περὶ τὸν Ὀλυμ- ¹⁵
πον καὶ τὴν Ὀσσαν ² στενά· καθάλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς ὄρεσι· στενότερα διεκβολαί.

Τέμπλα: ἐπίσημα.

Τεπάγη: διάβροχοι· κάθυγροι τόποι· πηλώδεις· πελάγη
ἢ ἰλῦς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ²⁰
ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι.

Τέναρος: κακοῦργος· συκοφάντης.

Τενέδιος ³ ἄνθρωπος: Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος, γεγόμε-
νον πατέρα * Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τούτοις (576)
καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητριᾶς ὡς
πειρῶντα ⁴ αὐτήν· πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα
βάλλειν τὸν νεανίαν· ἐλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συ-
κινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους κατεπόντωσεν ⁵ ἢ ⁵
δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλούμενην Λευ-
κόφρον, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου· ὅς ⁶ καὶ
βασιλεύσας τῆς γῆσου, ἐνομοθέτησεν τοῖς τὰ ψευδῆ
κατηγοροῦσιν ὀπισθεν παρεστάναι τὸν δῆμιον πέλεκυν ¹⁰
ἐπρημένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι·
ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι, Τε-
νέδιος ἄνθρωπος· εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν
φοβερῶν τὰς ὄψεις.

¹ ἢ ἐκ οἰ statim factum,

² ὄσσαν primo.

³ Τενέδιος, et in seqq. semper ai pro ε.

* Inc. f. 151. c. 3.

⁴ -οντα primo.

⁵ κατεπόντωσεν (sic) primo.

⁶ ὡς primo.

- 15 Τενέδιος ξυνήγορος: ἀπότομος· δύο γὰρ πελέκει² ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι· καὶ παροιμία, Τενέδος πέλεκυς· Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνήρει· ἢ ὅτι Ἀσσεραῖνα τόπος ἐν Τενέδοι, ἐνθα ποταμίσκος,
- 20 ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες καὶ πελέκει² ἐμφερῆ³· ἢ ὅτι βασιλεὺς † τίς νόμον θεῖς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἀμφοῦ κατατομῆιν· καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησεν τοῦτο· καθὼ καὶ ἐν τῷ
- 25 νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα
(577) ἐξ ἑνὸς αὐχένος· οἱ δ' ὅτι Τέννης, δι' ἃ⁴ ἕκαθεν ὑπὸ τῆς μητρυῖας, μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.
Τενθεύς: ὁ Πενθεύς· παρ' Ἑκαταίωι.⁵
Τένθης: λίχνος· καὶ τενθεία, ἡ λιχνεία.
- 5 Τενέδιος πέλεκυς: ἐπὶ τῶν ἀποτόμων· Τέννης γὰρ, διὰ τὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ψευδῆ κατηγορηθέντα, ἐνομοθέτησεν ἐξόπισθεν τοῦ θανάτου κατηγοροῦντος ἴσταςθαι τινὰ ἔχοντα πέλεκυν· τὸν δ' ἀδικεῖν γνωσθέντα τούτῳ παῖειν.
- 10 Ταινίαι: ζῶναι.
Τένθης: ὁ γαστρίμαργος.
Τέροντας: τραχήλους· τὰ διατεταμένα νεῦρα.
Τέρας: παράπλασμα· παρὰ φύσιν τεχθέν· ἢ σημεῖον.
- 15 Τεράστια: σημεῖα· θαύματα.
Τεραῖζεις: ⁶ ἀντὶ τοῦ τερατεῦν· οὕτως Πλάτων.
Τεραμνον: ἀκαλόν· ἐπανόν· καὶ ἀτεραμνον, τὸ δυσέψανον· οὕτως Πλάτων.
Τεράμων καὶ ἀτεράμων: καὶ τεραμον τὸ ἐπανόν· λέ-

² -κυσ primo.

³ -ρηῖ

⁴ ὅτι γεννησαι ἃ

⁶ Τεραῖζεις

² κη primo, et mox.

† Inc. f. 151. c. 4.

⁵ ἕκατέρωι

γουσι δὲ καὶ ὕδωρ οὕτως· ὡς τὸ * τῆς Ἀρεθούσης ἐν 20
Χαλκίδι.

Τερμέρια: τὰ μεγάλα. ² Τέρμερος γὰρ καὶ Λύκος θη-
ριώδεις καὶ λησται ἐγένοντο· καὶ ὁ Τέρμερος πόλιν ἐν
ἄκραι τιῆ τῆς Μυνδίας κτίσας ἑαυτοῦ ἐπώνυμον, ἐν-
τεῦθεν ἐλήστευσεν ὀρμώνεμος. 25

Τερατία: ψευδολογία. (578)

Τεραταί: ² ψευδολογαί· οἱ θαυμαστά καὶ παράδοξα
μυθεύοντες.

Τερατοσκόπος: μάντις· τερατουργός· θαυματοποιός.

Τερατώδη: ³ παράδοξα. 5

Τέρεν: ἀπαλόν.

Τερετίζομεν: ⁴ τὸ αὐτὸ μέλος ἄδομεν.

Τερετίσματα: ὠδαὶ ἀπατηλαί· ἢ ἄσματα ἐκλυτα· ἀπὸ
μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον: τρυπάνιον. 10

Τερεθών: σκώληξ ξυλοτριώκτης· οἰκῶν ἐν ξύλοι.

Τερεθρία: ⁵ ἡ λεπτολογία· ἔστιν γὰρ τι σχοινίον ἐν
τοῖς πλοίοις, λεπτόν, ὃ καλεῖται τέρεθρον· φασὶ δὲ
τινες τὰ ἄνω τρημάτια ⁶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἰστροῦ ⁷ ὄργάνου,
ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἰστοῦ ἢ κεραία· ἄλλοι δὲ τερε-15
θρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι
καλουμένην μάχην· οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους,
μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους ⁸ τῆς χώρας, στρατεύ-
εσθαι μὲν εἰ συμβαίη πόλεμος· μὴ μέντοι μετὰ τῶν
ἄλλων, ^{**} ἀλλ' ἰδία ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοισι τῆς μά-20

* Inc. f. 152. c. 1.

² χαλκίδι τα μ. m. pr. sed puncta et vocem Τερμερεια (sic) inserit m. antiq.

³ Ταιρ.

⁴ -δει

⁵ -μαι

⁶ Τεθρία et mox τεθρίαν, sed τέρεθρον.

⁷ τριμμ.

⁸ ἰστροῦ et mox ἰστρον, sed ibi ἰστοῦ factum.

^{*} λαφύς primo.

^{**} Inc. λων f. 152. c. 2.

χης· δι' ἃ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρε-
σιν· σημαίνει καὶ ἀπάτη καὶ περιεργία.²

Τέρμα: τέλος· ὄρος ἢ καμπτήρ.

(579) Τερματίζεται: τελειοῖ.

Τέρπεσθαι: τέρπονται δνικῶ.

Τέρμινθος: ἐμπεφές λινοῦ φυτὸν, ἐξ οὗ κλέεσθαι φα-
σιν Ἀθήναις² ὄρμιās χρειώδεις ἐς τὰ πάντα καὶ πρὸς
5 ἀλεξιφάρμακον.

Τερπικέραυτος: ἃ ταῖς κεραυνοῖς³ τερπόμενος.

Τερπωλήν: τέρψιν.

Τερποτράμις: ἢ τῶν Ἀφροδισίαν τέρψις· οὕτως Τηλε-
κλειδής.

10 Τεταρτημόριον: τὸ δ' μέρος τοῦ ὀβολοῦ· τουτέστι χαλ-
κοῦ δύο· καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀβολὸς ὀκτώ χαλκοῦς ἔχει·
τὰ δὲ δ' αὐτοῦ δῆλον ὅτι δύο χαλκοὶ εἰσιν.

Τετάφατε: ἐθάψατε.

Τετελεσμένον: μεμιασμένον.

15 Τέτευκται: κατασκευάσται.

Τέτηκα: ἔτηξα· ἢ ἐτάκην.

Τέτλαθι: ὑπόμεινον.

Τετληκώς: ὑπομείνας.

Τετραβάμων: τετράπους.

20 Τετράδι γεγονός: ἐπὶ τῶν ἄλλοις πανούντων· καὶ γὰρ
τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρύσθεϊ ταλαι-
πωρῆσαι· Φιλόχορος⁴ δὲ αὐτὴν* καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύ-
νασθαι λέγεσθαι· διατεθεισθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέ-
ραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.⁵

25 Τερμέρια κακά: περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖ-
ται ὡς ἐχρῶντα αἱ τύραννοι δεσμοτηρίῳ· τὰ δὲ χω-

² περιεργία, i. e. περιεργία

³ ἄθ. non Ἀθ. Forc. Acc. om. G.

⁴ χω

* Inc. f. 152. c. 3.

⁵ κακοῖς m. pr.

-τη (sic)

ρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κεῖται μεταξὺ Μύλου καὶ Ἀλι- (580)
καρνασσεῦ· τῶν δὲ ἀπ' αὐτοῦ ληζομένων ἢ δυσαλα-
των τυχανόντων, λεχθῆναι ταῦτο.

Τεταμένον φῶς εὐθύ² οἶον κίανα: τὸ οὐράνιον λέγει·
τὸ γὰρ συνεχές τὴν ὑποφορὰν τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσ- 5
μου· κατ' ἄκρα δ' αὖ διήκων ἢ ἐπινοεῖται ὁ ἄξων·
εὐθύ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρθόν· τινὲς τὸν ἄξωνα τοῦ κόσμου·
οἱ δὲ κύλινδρον τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξωνα
ὄντα.

Τετρακόσιοι: οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἑκτὰ ἔτων κατέστησαν 10
τῶν ἄ' τυράννων παρ' Ἀθηναίους, οἵτινες τέσσαρας
μῆνας ἤρξαν τῆς πόλεως.

Τετρακτύς: οἱ τέσσαρες ἡγοῦν ἢ τετράς.

Τετραρχία: τετάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας· ἕκα-
στον μέρος τετράς ἐκαλεῖτο ὄνομα δὲ φησὶν εἶναι ταῖς 15
τέτταρσιν ἢ Θετταλιῶτιν· Φθιωτῖν· ἢ Πελασγιῶτιν·
Ἐστιαιωτῖν·⁶ καὶ Ἀριστοτέλης ἄ δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετ-
ταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεῦα τοῦ Πύρρου διηρῆσθαι ἢ
φησὶν εἰς τέτταρας μοίρας τὴν Θετταλίαν· εἴη ἂν οὖν
λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν. 20

Τετραρχεῖν: ἢ οἶον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι· οὕτως
Ἀριστοφάνης.

Τετρίγει: ἔτριζεν· ἢ ποιὸν ἤχον ἀπέτελεσεν. (581)

Τετριγυῖα: τρίζουσα.

Τετρηχυῖα: ἢ τεταραγμένη.

Τετροπημένη ψῆφος: τῶν ψήφων οὐσῶν χαλκῶν· καὶ

¹ τὸν et -μενον, sed hoc postea em.

² φῶς: εὐθύ dist. P. non G. εὐθύς, G. ἢ διήκων

⁴ τετάρσιν et mox primo τέταρας. Lege τετράσιν.

⁵ Ante φ lit. erasa. ἢ ἄστιαιωτῖν

⁶ Inc. f. 152. c. 4. ἢ ἦρε in ηρῆ mat. m. pr.

⁷ φ supr. ut fieret Τετραρχ. a m. pr. ut puto.

⁸ ex primo.

5 καυλίσκον ἔχουσῶν, αἱ μὲν ἦσαν τετρακήμεναι· ὅσαι καὶ κατεψηφίσαντο· αἱ δὲ πλήρεις ἀτρύκητοι, ὅσαι ἠφίεσαν.¹ τοὺς κρινομένους.

Τετρακήμενη: ψῆφοι εἰσὶν χαλκαῖ ἀυλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ· αἱ μὲν ἡμισεῖαι τετρακήμεναι· αἱ δὲ ἡμισεῖαι πλήρεις.² οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπεὶ δ' ἂν εἰρημέναι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, τετρακήμενην καὶ πλήρη, φανερὰς ὄραν τοῖς ἀντιδίκους, ἵνα μήτε πλήρεις μήτε τετρακήμενας³ λαμβάνωσιν.

15 Τετρώσθαι: καταπεπονῆσθαι.

Τετραχωμένος: κεκακωμένος.

Τετραβολίζων: ⁴ τὸ δικαστικὸν τετρώβολον λαμβάνων* ἐγένετο γὰρ καὶ τοσοῦτον ποτέ.

Τέτρῳρον: τέθριππον ἤγον τετραίικπον.⁵

20 Τετταράκοντα: κληρωτὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν ἀρχὴ μετὰ τὸν ἀριθμὸν, οἱ τὰς ἰδιωτικὰς δίκας ἐδίκαζον· ἀλλὰ τὰς μὲν ἄχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς ἦσαν δικάζειν. τὰς δὲ ὑπὲρ ταύτας τοῖς δαιτηταῖς παρέδιδουν.

25 Τεττιγοφόροι: οἱ Ἀθηναῖοι· τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσούς· σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι· Θουκτῶδιδης ἀ.⁶
(582) καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλαν ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τραχῶν.

Τετύκοντο: παρεσκευάζοντο.

Τέτυκται: κατεσκευάσται.

5 Τετυρευμένον: συγκείμενον· πεπηγός.

Τετύφωμαι: ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι· ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα· ἦτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν

¹ ἢ in litura, ab alio potius.

² -ρης, et mox.

⁴ βελ

⁵ ἔ in litura.

³ τετρ ex em.

* Inc. βάνων f. 153. c. 1.

⁶ ὦ potius, sed ex em.

Τυφῶνα·² καταφερομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν Τυφονικῶν καλουμένων πνευμάτων· ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέμενα· καὶ γὰρ Ἀλκαίης φησί·¹⁰ Πάμπαν δ' ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἔλστο φρένας.²

Τετυφῶσθαι: μεμητῆναι.

Τετύχηκεν: οἶον συμβέβηκεν· τέτευχεν³ δὲ ἐπιτέτευχεν· τὸ μέντοι γεγράφηκεν παρὰ Θεοκόμῳ καὶ ἐτέ-¹⁵ ροις, βάρβαρον.

Τευθίδες: σηλίαι.

Τευκτῆρι: ποιητῆ· κατασκευαστῆ.

Τευκτόν: χειροποίητον.

Τευμησία: περὶ τῆς Τευμησίας⁴ ἀλώπεκος* οἱ τὰ Θη-²⁰ βαϊκὰ γεγραφηκότες ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ Ἀριστοδήμος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ Θεῶν τὸ Θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις·⁵ διὸ τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας· Κέφαλον δὲ φασὶ τὸν Δηϊόνος Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον, ὄν(583) οὐδὲν διέφευγεν τῶν Θηρίων, ὡς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων,⁶ διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησὸν⁷ λίθους⁵ γενέσθαι τὸν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα· εἰλήφασι δ' οὔτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικού⁸ κύκλου.

Τευξαι: κατασκευάσαι.

Τευτάζειν:⁹ πραγματεύεσθαι ἢ σκευωρεῖσθαι· ἢ στρα-¹⁰ γεύεσθαι¹⁰ καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν ταῖς αὐταῖς· Λυκό-

¹ τυφῶνα (τυ forsan ejusd.) ² π. δὲ τυφῶς ἐκ δε λέγστο φ.

³ Ita ex em. pro τετυχῆεν i. e. τετύχηκεν.

⁴ -σί* (ας eodem temp.) * Inc. f. 133. σ. 2.

⁵ μί primo. ⁶ μί primo. ⁷ -ισσόν

⁸ ἐνικού. (primo ἐ) ⁹ ζειν ex em. m. ant.

¹⁰ γ scalpello factum ex τ

φρών οὕτως καὶ Δίδυμος προσθεῖς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει
καὶ τὸ φροντίζειν· Ἡρακλέων δὲ καταμεμνήμενος Λυ-
κόφρονα φησὶν εἶναι τὸ ἐπιβριφῶς τί πράττειν ἢ ἐνεργ-
15 γεῖν· καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν· Φρόνιχος Μύ-
σταις· Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτασθαι·¹ Πλά-
των, Ἐάνταις· Ἦν δὴ θέρυβος τευτάζοντων·² ἀντὶ
τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων καὶ ἐν Γεμαίω·
20 τῷ μὲν οὖν περὶ τῆς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας πετευ-
τακότι· οἷον διατετριφότη· γράφεται καὶ τετυτακότι·³
Τηλεκλειδῆς· Πάντες δὲ τευτάζουσιν·⁴ οἱ δὲ ἀίκοι
ἀντὶ τοῦ * πραγματεύονται, σκευωροῦνται· Φερεκρά-
της· Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτω δαῖκνον
25 παραθεῖται·⁵ σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπουδάζειν· Πολι-
(584) καίς ζ· καὶ τὸ ἡσυχάζειν· καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ
αἰε λέγων· φλυαρῶν.

Τευταται: μηχανᾶται.

Τεύχεα: ὄπλα· σκευή.

6 Τεύχοντες: κατασκευάζοντες.

Τευτάζων: τὸ αὐτὸ αἰε λέγων· φλυαρῶν.

Ταῦχος: οὐ μόνον τὸ βιβλίον, ἀλλὰ πᾶν ἀγγεῖον.

Τέφραν: καὶ σκοδὸν λέγουσιν Ἀττικοὶ καὶ Πλάτων εἰρη-
κεν τέφραν ἐν Λύσιδι.⁵

10 Τεφρώσας: ἐμκρήσας· σπουδῶσας.

Τεχνηθέντος: δημιουργηθέντος.

Τέως: ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ· πρὶν· ἕως τίνος· ἐπὶ τοσοῦ-
τον ἕως.

Τῆ: ⁷ ταύτη ἢ δέξαι.

16 Ἡῆδα: ταῦτα· ἢ ἐνταῦθα· ἢ ὧδε· ἢ ἐνθάδε.

¹ Sic; † alterum ex em.

² τευζάντων· ³ τετυτακότι

⁴ τευτάζουσιν

* Inc. f. 153. c. 5.

⁵ Ita ex ejusd. em. forsan pro περιθ.

⁶ λυσίαι

⁷ Τη m. pr. Τῆ corrector.

Τῆ δ' ἐνι: ἐν ταύτῃ δ' ἔστιν.

Τῆβεννα: ἱμάτιον ἢ χλαμύς ὃ φοροῦσιν τύραννοι.

Τηθαλλαδοῦς: γυναικοτρόφος· ὑπὸ τίτθῃ τεθραμμένος.

Τηθαλλαδοῦς: ὃν οἱ κολλοὶ μαμμύθρεκτον λέγουσιν. 20

Τῆθεαι: ὄστρεα.¹

Τῆ ἀληθείαι² σφραγίζεται: ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦται.

Τῆθη: μάμμη· ἢ³ πατρός ἢ μητρός μήτηρ.

Τηθίς: θάλα· πατρός ἢ⁴ μητρός ἀδελφή.

Τηκεδόνι: τῆ φθίσει.

25

Τηλαυγές: λίαν λαμπρόν.

Τηλαύγημα: ἀρχὴ λέπρας ἐν τῆ⁵ τοῦ σώματος ἐπιφα-(585)
νείαι.

Τηλεδαπός: μακρὰν ἀφεστηκώς.

Τηλεκλειτοί: ἄγαν ἐνδοξαί.

Τηλεφάνης: ἀύλητης· ὄνομα κύριον.

5

Τηλεφανής: μακροῦθεν φαινομένη.

Τηλία: πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἦτοι τὰ ὄλφιτα πι-
κράσκεται, ἢ ἀλεκτρούνες συμβάλλονται.

Τηλικοῦτος: ἐπὶ ἡλικίας τίθεται· οὕτως Μένανδρος.

Τηλοδι καὶ τήλοσε: κέρρω· μακρὰν.

10

Τηλυγέτης: μονογενής· καὶ τηλύγετον, μονογενῆ.

Τημελές: ἐπιμελές.

Τημελής: ἐπιμελής· σπουδαῖος.

Τημελῆσαι: ἐπιμελῆσαι· φροντίσαι.

Τημελήσαντες: θλάσαντες.

15

Τημελούμενον: ἐπιμελούμενον· φιλοκαλούμενον.

Τῆ μὲν: ὅπου μὲν· ἢ ἐν μέρει.

Τὴν Ἀχεσαιοῦ σαλήνην: ἡ καρδιμία· λέγεται δὲ ἐπὶ

¹ ὄστρεα

² ac potius quam et

³ ἢ

⁴ Τηθίς: θ. π. καὶ ἢ

⁵ Inc. f. 133. c. 4.

⁶ -ητοί

διαμενόντων και βραδυνόντων· ἦν δὲ Νείλεω¹ κυ-
20 βερνήτης ὁ Ἀκισαῖος.

Τηνάλλως: μάτην· και οὐ τηνάλλως² μετὰ τῆς ἀποφά-
σεως λέγεται· ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτεῖ· Τὸ καιοῦν δ' ὁ
παῖς³ περιεῖσι τηνάλλως ἔχων· ἔστι· και παρὰ τοῖς
25 περὶ Δημοσθένην· και ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος.

(586) Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι: παροιμία.

Τήνελλα: τοῦ ἐκαυλήματος μίμησις και τοῦ κρούματος.

Τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον: παροιμία, ὡς ἡ τῆς αὐτῆς ταυ-
5 τὸν ἔλκομεν ζυγόν.

Τήνια: ὅτι οἱ ὄφεις ἐν Τήνῳ πικροὶ γίνονται.

* Τηνικαῦτα: τότε.

Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα: τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναι φα-
σὶν ἀπόφθεγμα· οἱ δὲ Σόλωνος· ἐνιοὶ δὲ αὐτὸ⁴ Χεί-
10 λωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τινί, εἰ πλούσιον ἔλοιτο
γάμον.

Τὴν λεοντην ἐνδύου: ἴσον τῷ⁵ γενναίζου.

Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν: βοηλάτης ἐκ
κάμης⁶ ἄμαξαν ἄγων, και ταύτης ἐμπροσθοῦσης εἰς κοι-
15 λώδη φάραγγα, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἴστατο, Ἡρακλεῖ
προσευχάμενος· ἐκείνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσ-
παζόμενος ἐτίμα· ὁ δὲ θεὸς ἐπιστάς εἶπεν· τῶν τρο-
χῶν ἄπτου και τοὺς βόας νύττα· και τότε τὸν θεὸν
20 εὔχου, ὅταν κατὸς τί ποιῆς·⁷ μὴ μέντοι γε μάτην
εὔχου· ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσῆχθη.

Τηροῦ: φυλάττου.

Τῆς μητρὸς ὡς αἰξ καλεῖται: οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰ-

¹ νειλέωι

² Τὴν ἄλλως μάτην: και οὐ τὴν ἄλλως m. pr. Priore loco
Τηνάλλως corrector.

³ ὁ ὁ παῖς evanuerit; tum περιεῖσιν, et primo τὴν ἄ.

* Inc. f. 134. c. 1.

⁴ αὐτῷ

⁵ τὸ primo.

⁶ κόμης primo, tum ἄ. ut hic.

⁷ ποιεῖς

παλίοις ἂν τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ κατέ-
ρων γὰρ ἀδύνατον. 25

Τητᾶσθαι: στερισκεσθαι.

Τήνος: μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

(587)

Τήτει: σπάνει.

Τήτες: τούτω καὶ ἔτει ἂ ἐκ ἔτος.

Τηκινόι: ἴσχυροὶ οἱ τετραμήνηοι· οὓς Ἴωνες στανίους ἄ
καλοῦσιν. 5

Τήτθη: μασμύ.

Τητώμενον: στερισκόμενον.

Τιάραι: κόσμος ἐπικεφάλιος ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ἄρθῃν
ἐφόρουσαν παρὰ Πέρσας· οἱ δὲ στρατηγὸς κεκλιμένην
καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὅς δὴ μετὰ Ξέρξου 10
ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπὶ τινος εὐημερίας συγχω-
ρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως, ὃ θέλει, αἰτήσασθαι,
ἠτήσατο ἐν ὄρθῃ τῇ τιάραι εἰς Σάρδεῖς εἰσελάσαι,
ὡς Φύλαρχος ἐν 1.⁶ τὸ δ' αὐτὸ φασὶν εἶναι καὶ κί-
ταριν· Θεόφραστος ὁ ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων 15
τὴν κίταριν ὡς διάφορον.

Τίβιοι: ἔθνος Λεύκων ἐν Φράτερσιν· τάχα δὲ οἱ
αὐτοὶ τοῖς Τιβαρηνοῖς. 20

Τιαγγάβαρι: τὸ κιννάβαρι· Διακλῆς.

20

Τιγόνιον: ἐπὶ νηπίου τίθεται.

Τί δέ: τί δὴ καὶ οὕτως λέγουσι τὸ τί δὴ. 21.

Τί δῆτα ἔχων 22. στρέφη: ἀντὶ ταῦ ἐνδιατρίβεις.

Τί δῆτά σοι: τί σοι.

Τί ἔστιν τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππηκοῖς, καὶ τὸ (588)

¹ αἰκόλοισι primo.

² θέλει

³ Τητηνοί

⁴ οἶωνες στανίους m. pr. o del. et i in zi mut. corrector.

⁵ Inc. f. 154. c. 2.

⁶ κελή.

⁷ ὡς φύλαρχον 1

⁸ Θεόφραστος (sic)

⁹ κνταριν

¹⁰ λευκὸν ἐν φράτερσιν (sic)

¹¹ -ίνοις primo.

¹² ποτιδη

¹³ δῆτα θραῖ

θρυλούμενον ποτὲ ἀπόρητον ἐκεῖνο· Θεόπομπος ἐν
 λά δεδήλωκε· φησὶ γάρ· καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον
 πρέσβευτας, Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πρᾶξοντας
 5 καὶ περὶ φιλίας· οἱ παραγεγόμενοι συμπαίθειν αὐτὸν
 ἐπεχείρουν ἐν ἀπορήτῳ συμπαύσει· Ἀθηναίως,
 ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν· ὑπεχθόμενοι Πύθων·
 οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων, εἰς μὲν τὸν δῆμον
 οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Ἰουδ-
 10 ναίους ἐκδιδόναι μέλλοντες* αὐτούς· ἐν ἀπορήτῳ δὲ
 μετὰ τῆς βουλῆς ἔπρατον.

Τίξεν· τί λέγειν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τιθασεύει· ἡμεροῦ· κραῦνει.

15 Τιθασόν· ἡμερον.

Τιθρακιδίος· δῆμος Αἰγυπῶδος.¹

Τιθαιβώσσειν· τιθασεύειν.

Τιθέντες· ποιούντες.

Τιθήνας· τροφούς.

20 Τιθηνούμενος· τρέφων· τιθρός γὰρ ἢ τροφός.

Τίθησι· ποιεῖ.

Τιθύμαλλον· πῶσα κικρά.

Τιθωνόν· τὸν γέροντα· Ἀριστοφάνης· Ἄνδρα Τιθωνόν
 ταραττων καὶ σπαράττων καὶ πυκῶν.

25 Τιθωνῶ γῆρας· ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων
 τάσσεται· ἱστορεῖται δὲ ὅτι Τιθωνός, ἐπιθυμία τοῦ
 τοῦ γῆρας ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλεν.

Τί ἱκανόν· τί ὄφελος.

(589) Τιχτικόν· τὸ ταῖς τιχευύσαις διδόμενον φάρμακον· Ἀ-
 ριστοφάνης.

Τίλλειν· διαβάλλειν.

Τιλωσσαῖον· ὄρος ἔσται, μικρὸν ὑπέχον τῆς λίμνης τῆς
 Κωπαίδος.

* Ino. f. 134. c. 5.

¹ ai in litura.

Τιμαγόρας: οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον· ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ, καὶ στρωτὰς θαυράκοντας, καὶ βούς κ', καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορεῖῳ κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσει παρὰ βα-10 σιλίως ἐδόθη μισθὸς τεύλαντα δ'·* τούτων οὖν ἀνείλον Ἀθηναῖοι.

Τούψον: ὅπου τὰ ὄρα πιπράσκειται· ὡπερ τὸ, Παρ-ἤλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμυνα,·² Καὶ τὸν λιβανωτόν.³ 15

Τί μαθῶν: τί βουλόμενος.

Τιμαῖος: ὁ πολλῆς τιμῆς· οὕτως· Διοκλῆς,

Τιμαλφοῦμενος: τιμὴν εὐρηκώς.

Τιμαλφέστερον: τιμώτερον· λαμπρότερον· ἀλλεῖν γὰρ ἔστιν τὸ εὐρίσκειν· ὥστε γίνεσθαι·* τὸ τιμαλφέστατον²⁰ τιμὴν εὐρίσκον·² κλαύτην· θ' ὅη· συμβέβηκεν τῷ χρυσῷ.

Τίμημα: ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον καὶ οἶον ἀποτίμημα, ὡς Ἀσ-σίας φησὶν· οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι, καὶ τίμημα καταστήσανθαι· τούτο δ' ἐν τοῖς ἔξῃς α'-25 ποτίμημα καλεῖ· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἶον κεφα-(590) λαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν Δημοσθένους· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἐκάστου τίμημα· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου· ἐκ τῆς τιμορίας εἴρηται.⁵

Τιμητικὸν κινάκιον: τὸ τοῖς δικάζουσι διδόμενον, ἐν οἷς γράφουσι τὴν κρή·* * * * * Ἀρεστοφάνης.

* Inc. f. 154. c. 4.

¹ ἀθηναῖοι τουψον ὅπου πρῶτο; ἀθηναῖοι: τοψον: ὅπου corr.

² μ semel.

³ οὗτος

⁴ γινέσθαι primo.

⁵ εὐρίσκειν (sic)

⁶ μ: πρῶτο.

⁷ Quatuor fere literarum spatium.

Τιμήσεως: ζημίας.

10 Τιμιουλκῶν: ἔλκωχ τὴν τιμὴν· κοινῶς βασιυτιμῶν.

Τίμιον: ἀντὶ τοῦ ἐκτιμον· οὕτως Ἀντιφῶν· ὁ δὲ Δημοθένης ἐχρήσατο ἐπὶ τοῦ κληρασκομένου κολλῆς τιμῆς.

* Τί μὴν: κατάφασιν ὄηλοῖ· ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὐ δια
15 εἰ γὰρ οὐ.

Τί μὴν: τί γὰρ· τί οὐν.

Τιμωρεῖν: ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν.

Τίνειν: δίδοναι.

Τινύμενος: ἀπαιτούμενος· ἀποδιδόμενος.

20 Τίννυνται: ἑτιμωροῦνται.

Τιοντες: τιμῶντες.

Τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θῆβαιν ἦρωσ γένη; κέχρηται αὐτῇ

Πλάτων ἐν Μεγέλασι· πῦρά δὲ τὴν ἱστορίαν· οὐ γὰρ

ἐν Θῆβαις ἑαυτοὺς διαχωρωσάμενοι, οὐδ' ἤστινος οὐν

25 τιμῆς ἠξιοῦντο.

Τίσαι: ἀποδοῦναι.

(591) Τίσαιαν: ἀποδοῦναι.

Τίσις: τιμωρία· ἀπρόσβρις· ἀντέκτισις.

Τίσομαι: τιμωρήσομαι· ἀπατήσομαι.

Τίς ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τὰς

5 ξένους· ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένως διατεθέντος.

Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα πένητα· ἴσως ἐπὶ

τῶν προγονικῶν ἀνδραγαθῆματα προφερόντων.

Τίς τρόπος ἵππων: παρομιλία ἑπὶ τῶν ἀλλοκότων· Με-

10 ταγένης Θουριοπέρας· Τίς τρόπος ἵππων· ὡς δ' ἐρ-

χοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

Τίσω: ἀποδώσω.

Τίσωσιν: τιμήσωσιν· τιμωρήσονται.

Ἱ Τιμιουλκῶν

* Inc. f. 135. c. 1.

Ἱ Τίννυνται

Ἱ παρ/ εκ em. pro παρ, ut videtur.

Τιταγίδαι καὶ Θυργωνίδαι: ¹ φρατρίαί τινές καὶ γένη
 ἄδοξα καὶ οὐδενὸς ἄξια· εἰς γὰρ εὐτέλειαν* ἐκώμα-15
 δεῖτο· οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὥς τινες οἴονται.

Τιτακίδαι: δῆμος ἐστὶ τῆς Λιαντιδος φυλῆς· μήποτε δὲ
 ἀπὸ Τιτάκου ὠνομάσθησαν οὐ μνημονεύει Ἡρόδοτος.

Τιτανίδα γῆν: οἱ μὲν τὴν πᾶσαν· οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν²⁰
 ἀπὸ Τιτίνου ἐπὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιότερου οἰκήσαν-
 τος περὶ Μαραθῶνα· ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ
 τοὺς θεοὺς, ὡς Φιλόχορος·³ ἐν τετραπόλει· Ἰατρος δ'
 ἐν ἁ' Ἀττικῶν, Τιτᾶνας βοᾶν·⁴ ἐβοήθουν γὰρ τοῖς
 ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν ἁ' Αἰτωλῶν· (592)
 κῶν· ἐνομιζοντο δὲ τῶν Πρωτακῶδων θεῶν εἶναι.

Τίτανον: λευκόν· ἢ γύψον· κονίαν.

Τίτθη: τροφός.

6

Τιτθοί: μαστοί, ἦτοι τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα.

Τιγγάβαρι⁵ καὶ κιννάβαρι: τὸ μὲν αὐτοφυές περὶ Ἰβη-
 ρίαν καὶ Κόλχους· τὸ δὲ ἐξ ἄμμου λαμπυρίζουσης
 καθάπερ ὁ κόκκος, ὡς Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ λίθων.¹⁰

Τιττιγόσιον: ⁶ ὁμοίον τέττιγι· Ἐκίλυκος· Κοραλίσκω.⁶

Τιτίς: βραχὺ ὀρνίθιον· σημαίνει καὶ τὸ γυναικεῖον
 αἰδοῖον· τιτίς καὶ ἡ κέρκος.

Τιτυρίδες καὶ τίτυροι: ⁷ τράγου εἶδος.

Τιφύς: πὸ καλούμενος ἐπιάλτης.

15

Τί φῶ: τί εἶκα.

Τίω: τιμῶ.

Τλήθει: ὑπόμεινον.

¹ Θυργωνδοί * Inc. τέλειαν f. 135. c. 2. ² —ωρος m. pr.

³ — δ' ἐν ἁ' Ἀττικῶν: τιτᾶνας βοᾶν: — Notae marginales
 et puncta ex em. sed forsitan m. pr. Indicatur novi articuli
 initium.

⁴ γγ scalpello facta ex ττ vel νν.

⁵ γ ex em. statim inuertum.

⁶ —ήσκω primo.

⁷ καὶ πτυροί.

Τλήμωνος: Ἰλιεῖνου.

28* Τλήναι: ὑπομαῖναι.

Τληπαθής: ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν.

Τλήσομαι: ὑπομαῖνω.

Τλητικῶς: ὑπομονητικῶς.

Τμηδην: τμητικῶς.

25 Τὸ ἀπὸ τῆς Παλλαινίδος: τὸ φοβερὸν ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλλαινίδι μάχης, ἐν ἧ ἠττήθησαν Ἀθηναῖοι.

(598) Τὸ γε ἦκον: ὅσον ἐκ' αὐτῶι ὅσον δύναται.

Τὸ ἐπέκταν: τὸ εὐτόλον.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελῶι: ἐπὶ τῶν ἀνακρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων ἢ περιουσία ἀπὸ τῶν ἀπίσως θρασυμένων κατὰ τὸ κεκυρωμένον τῶν ὀβελίσκων μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.

Τοιαῶδε: τοιαύτης.

Τοιγαροῦν: ἀμέλει ὄθεν δὴ οὐκοῦν² διὰ τοῦτο δὴ οὖν.

10 Τοιγάρτοι: τοῦτου γὰρ ἔνεκεν.

Τοίνυν: διὰ γὰρ τοῦτο ἢ οὖν.

Τοιχωρῦχος:² κλέπτῃς.

Τοιχωρῦκτης:² ληστῆς.

Τοιχωρῦχημα² τοίχου: γαλῆς ὀπή.

15 Τοκάδα: Εὐβουλας τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχαιραν λογόμενόν τι.

Τὸ κατακύλλωμα: τὸ πέρας καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν.

Τοκοφορεῖν:² τοκούμενον· γεννώμενον· τικτόμενον.

20 Τοκῆων: γοῶν ἢ τέκνων.

Τολμήεντι: ὑπομονητικῶι.

* Inc. f. 135. c. 5.

² Τοιγαροῦν primo. Tum οὐκ οὖν

² γο ter, sed semel em.

² Accent. om. Tum τοκούμενον· dist. m. pē. τοκούμενον:

corrector, qui ζ/ in marg. Lege igitur Τοκοφορεῖν: ***

Τοκούμενον: γ.

Ταλμῆσαι: ὑπομῆναι· Νόμων* δ' εἰ πατέρα ἀπέκτεινε
τις, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκτων ταλμῆσαι βίᾳ πάσχον-
τα· καὶ ἐν β' τολμῶ ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένοι.

Ταλμηρίας: ταλμηρῶς.

(594)

Τολοταί: οἱ ἀημοσίαι ὑπηρεταί· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Σκύ-
θας ἔλεγαν· καὶ ἀπεισίμους¹ ἀπὸ τοῦ ἐντῆξαντος
αὐτούς.

Τολυπέειν: ἐξερχάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία. 5

Τολύπη: ἀγριακαλομένη.

Τολύπειμα: πρὸ κατασκευαστῶν καὶ πεφίλοκαλημένον
ἔργον.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: κοῦτα, ἐκ τῶν ὄγαν· ριόντων
πλοίων ἀπὸ ἰσθηρίας τιγὸς εἰρηται· φησὶ γὰρ Ἀριστο-
τέλης Ἰακάρητι εἰς ἀποικίᾳ στελλόμενον, τοῖς μὴ βου-
ληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ
προφασιζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἀφρω-
στειν; οἱ δὲ τὰ πλοῖα φεῖν, κατέμενον· κατηράσατο
μήτε πλοῖα στεγαρὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτε καὶ ὑπὸ 15
τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι αἰεί.

Τόμιον: τὸ ταμνόμενον ἱερεῖον.

Τομόν: τὸ τμητικόν· ὀξύτονος; αὐτως Πλάτων.

Τομίαι: εὐνοῦχος.

Τὸν ἀφ' ἱερῶς γραμμῆς: ² ἐν τῇ τῶν πέπταγ ³ παιδιᾷ· 20
Μενακδρος· Καταψευδομένη. ⁴

Τοναίαν: Ἀλέξιν Παλλακῆ· οὐκ ἔχω γὰρ ἄλλ' ὅ, τι ⁵
εἶπω τοναίας τηλικαύτης ἄξιον· ἢ γὰρ ἐπιπολὴ τῆς
φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία. ⁶

Τόνδε: τοῦτον.

25

Τονθορύζει: ὑπόπτως λαλεῖ· ψιθυρίζει· ἤρεμα γογγύζει.

* Inc. f. 155. c. 4.

‡ Accent. om.

² γραμμῆ

³ Sic, tum παιστῆα.

⁴ -νον

⁵ ἄλλο τι

⁶ τὸ αἶα, ut puto, m. pr.

(595) Τόνον: εὐτογον δύναμιν.

Τὸ νῦν εἶναι: παρὰ λέγει τὸ εἶναι· Θεόκομος.¹

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς: ἀντὶ τοῦ σκνυθραπάζειν.²

Τοξόται: καὶ Σκύθαι καὶ Σκουσίνοι· οἱ δούλοι οἱ δη-
5 μόσιοι Ἀθήνησιν, ἀπὸ Σκουσίνου τοῦ πρώτου κατα-
στήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπερηστίαν.

Τοπάζειν: οἷον στοχάζεσθαι· ἐνδυμεισθαι· ὑπονοεῖν·
καὶ ἐτοπάζον ὁμοίως· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἡριγό-
νη³ — ἃ δὲ Δόξη τοπάζω,³ τὸντ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω
10 διὸ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγουσιν.

Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν: παροιμία· Πλάτων Γοργίαι· καὶ
ὡς· φαίκεν ἀνάγκη μοι, κατὰ τὸν καλαῖον λόγον, τὸ
παρὸν εὖ ποιεῖν· Κρατῖνος (Πυλαίαι· Ἄνδρας)⁴ πο-
15 φούς χρητὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τί-
θεσθαι.

Τόπια: σχοινία.

Τόπιον: τὰ σχοινία λέγουσιν τόπια· Σεράτις⁵ Μακε-
δόσι· τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἔλκουσι δεσμεύοντες το-
20 πίοις⁶ ἄνδρες.

Τὸ πέρα: ἔτι ἐπὶ⁷ πλέον ἢ ζωῆς τέλους· ἢ ὄλωσ.

Τόρα: ὡς περὶ δὴ εὖν· ὅπερ οἶν.

Τορεύει: γλύφει· τιτρά.

Τόργος: ὁ γύψ.

25 Τόρμος: ἢ πλήμνη εἰς ἣν ὁ ἄζων ἐνήρμοσται.

(596) Τόρμος: ὁ δρόμος ὁ ἐν τῷ ὑποπόδιον τῷ ἢ ἢ καμπῇ⁸ ἢ
ἢ ὑσκληξ.

Τόρνος: ξύλον στρογγύλον.

Τορνάσασθαι: κατασκευάσασθαι.

¹ Inc. ὁπ. f. 156. c. 1.

² -ζει

³ ηργ- primo.

⁴ τὸ καζων (sic)

⁵ π. α. om.

⁶ στρατίς

⁷ τὸ κίετις m. pr. τοπίσις corr.

⁸ ἐπὶ ex emend.

⁹ καμπτή

Τερώνη: πόλις ἐν Θράκη. 5

Τόρος: ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν. *

Τορῶς: ² ἰσχυρῶς· τρανωῶς· μεγαλοφώνως.

Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν: αὐτὴ δημῶδης ἔστι
καὶ φανερά· τάττεται δὲ καὶ κατὰ τῶν διάστοφα ξύ-10
λα ² ἢ πράγματα κειρωμένων ² κατευθύνειν, μὴδὲν
ὠφελούντων.

Τοῦ: τίλος ἢ ἔνεκα.

Τοῦ: καὶ ἐπὶ Θηλυκοῦ τάττεται· ὥσπερ τὸ τίλος· Ἀρι-
στοφάνης Ἀμφιάραι· Ταυτὶ τὰ κρέα αὐτῶ παρὰ ¹⁵
γυναικός του ² φέρω· ἐπὶ δὲ οὐδετέρου Λαταΐσιν·
Ἀλλ' εἶδιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λῆξει βούλομαι· Τοῦτί·
προσῴζειν γὰρ κακοῦ τοῦ ² μοι δοκεῖ· ἐπὶ δὲ ἀρρενι-
κοῦ Κοριανοί ⁴ Φερεκράτης· Πάντως γὰρ εἰσὶ τῶν φί-
λων ἐνός γέ του.

Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον: ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δὴ ² τι· Εὐκο-20
λις Χρυσῶ· γένει ⁶

Τοῦμπαλιν: ἐς τουκίσω.

Τοῦνεκα: οὐδ' χάριν· ἢ τούτου χάριν.

Τοῦ κάλυ: τοῦ πανυμνήτου.

Τουκλίεμpton: οἱ γὰρ μὴ μεταλαβόντες τὸ ⁷ μέρος(597)
τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τοὺς ἐτέρους ² τραγωδοὺς ἀγωνεῖται: παροιμία ἔστιν
ἐπὶ τῶν ἀρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ² ἑαυτοὺς
πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς Δίδυμός φησί. 5

² Τορος primo.

* Inc. f. 136. c. 2.

² on primo.

² τοῦ bis, et μὴ pro μοι

⁴ Ita m. pr. Corrector, κοριάνοι

⁷ δ in litura. Primo λ proculdubio.

⁶ χρυσογένει

⁷ ε i. e. ε εἰς πέμpton corrector, pro εἰν ut puto.

² εταίρους

² -οῦνται m. pr.

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας: Δημοσθένης Φιλιππηταῖς· καὶ με-
τὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοῖς μεταίκοις ἔθαξ, καὶ τοὺς
χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χω-
10 ρὶς τοῦ προκεῖσθαι φανερόν ἄν εἴη τὰ δηλούμενον·
ὅτι οἱ ἀπελευθέροι κατ' ἑαυτοὺς οἴκων χωρὶς τῶν
ἀπελευθερωσάντων· ἐν δὲ τῷ¹ τέως δουλεύοντες ἔτε
συνώκουν.

Τόφρα: τέως.

* Τραγικὴ σκητῆ: πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐκ θαλάσσης
15 σκευῆ² κινεῖς παριάντες ἐλεγχο· λέγεται δὲ καὶ ἡ τρα-
γικὴ τέχνη σκητῆ.³

Τραγήματα: ὡς ἡμεῖς, τὰ ἐπιφορήματα· Ἀριστοφάνης.

Τραγικῆς: τραγωδεῖν εἰδύλας.

20 Τραγικὸὶ πάθος: συμφορᾶς μεστῶν.

Τραγικὸς πύθης: ἔαικεν τοῦτα λέγειν Δημοσθένης, ὡς
καὶ περὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Δίσχινου καὶ
μιμουμένου⁴ μᾶλλον τραγωδοῦς ἢ τραγωδεῖν δικα-
μένου.

(598) Τραγικὸς πύθης: παροιμία· ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν ἐπι-
τυνομένων.

Τραγωδία: δειναπάθεια.

Τραγωδεῖν: χορεύειν· Ἀριστοφάνης.

5 Τράμης: ἡ ὄφρος· ἢ ἡ ἀεγγραφὴ· ἢ τὰ πρῶτα τοῦ ἀφ-
χοῦ.

Τρανέες: τὰ σαφές οἱ τραγικαὶ λέγονται.

Τραπέζοφορος: ἱερωσύνης ὄνομα ἐστίν· καὶ ὅτι αὕτη
τε καὶ ἡ κοσμῶ⁵ συνδέκονσαι πάντα τῇ τῆς Ἀθη-

¹ τὰ

* Inc. f. 156, c. 3.

² σκητῆ

³ τρα * * * σκητῆ m. pr. (4 vel 5 litt. spatium) τραγικῆ

⁴ τῆ
τὲ σκητῆ corr.

⁵ ὠν m. pr.

⁵ κοσμῶ (Acc. correctoris.)

νάς Ισραὴλ, Λυκούργος ἐν ταῖς αὐταῖς λόγοις δεδήλω-
κεν. 10

Τραπέμπαλιν: ἐκ ἀριστεραῖ ὑπεναντίας οὕτως Φερε-
κράτης.

Τρασιά: οὐ τὰ σῦκα ψύχεται οὕτως Εὐκόλις.

Τραπεξοποιός: ὁ τῶν περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμε-
λούμενος· τραπεζῶν· σκευῶν· σποδῶν· ἀκουσμάτων· 15
οὕτως Μάνανδρος.

Τραυματισθῆναι· ἀντι τοῦ τραθῆναι·¹ Θουκυδίδης ἀ.

Τραυματίας: τετραμένος.

* Τραύξανα: τὰ ἀπὸ τῆς φάτης ἀποσπύσσονται τῶν ἰσ-
πων ἢ τῶν βαῶν ἢ τῶν ἄλλων πετηῶν λείψανα· σημαίνει 20
ὅτι καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα· οὕτως Φερεκράτης.

Τραφερῆ: ἡ ξηρὰ γῆ.

Τρέχῃλοι: τῶν θαλασσίαν πορφυρῶν· οὕτως Πασίδιπ-
κος.² 25

Τρέφας: φοβηθεὶς· δειλιάσας.

Τρέφασθαι: πῆγνυσθαι· συνίστασθαι· περὶ ψυχῆς· τότε(599)
ὁ δὲ τὰ ζῶα συντρέφεται· ἀντι τοῦ συνίσταται· πῆγνυ-
ται· — ἡμεῖς μὲν θρέψας· Πολλὸν δὲ τροφῆ³ πῦμα
τεθραμμένον· συνιστάμενον.

Τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς: οἶον δρόμον.

Τρήρωνα: δειλήν. 5

Τρήρωσι: δειλαῖς.

Τριακάς: τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγιστα ἡ τριακοστὴ ἡμέρα
διὰ θανάτου καὶ ἐλέγετο τριακάς· Τερίδης⁴ δηλοῖ,
ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας 10
τὴν ἡμέραν καλῶν.

Τριακόντα: πρῶτοι μὲν οἱ κατὰ πόλιν δικασταὶ· δευτέ-

¹ -θῆναι ἀντιτρ. m. pr.

² Inc. f. 156. α. 4.

³ ποσίδιππος.

⁴ πολλῶν δὲ τροφῆ

⁵ -ειδης

ροι οὐ κατὰ δῆμους τριάκοντα, τῆς ἐκκλησίας ἐπιμε-
 λούμενοι μετὰ τῶν ληξιαρχῶν· οὕτως Φρύνιχος.

15 Τρία Σησιχόρου: στροφὴν ἀντίστροφον· ἐπιπόδον ἐπω-
 δικὴ γὰρ πᾶσα ἢ τοῦ Σησιχόρου ποιήσις· καὶ τὸν
 τελῶς ἄμουνσον τε καὶ ἀκαίδαντον λοιδοροῦντες ἐφα-
 σκὸν ἦν, οὐδὲ τὰ τρία Σησιχόρου εἰδέναι.

Τρία² καὶ δύο: ἐπὶ τῆς κράσεως τοῦ οἴνου· Ἀριστοφά-
 20 γης Ἰππεῦσιν· Ἐχε (καὶ) πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ
 δύο· Ἡσίωδος· Τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον
 ἰέμεν οἶνον· Εὐπόλις Λίξιν· Διώνυσε χαῖρε μῆτι πέν-
 τε καὶ δύο· τοιοῦτο καὶ τὸ παροιμιακόν· (Ἦ) πέντε
 25 πίνειν, ἢ τρεῖς, ἢ μὴ τέτταρα· τὸ μὲν γὰρ ἐστὶ τρία
 καὶ δύο· τὸ δὲ γ' ἡμῶν καὶ διπλάσιον· τὸ δὲ τέτταρα
 ἴσον ἴσῳ.

(600)* Τριαχθῆναι: λέγουσιν οἱ παλαιστρεϊτικοί² ἀντὶ τοῦ
 τρεῖς πεσεῖν·³ ἢ τὸ τρεῖς στοχάσαντα νικηθῆναι, στά-
 διον, δίαυλον, δόλιχον· οὕτως Θουγυεΐδης ἐν Δικασ-
 σταῖς.

5 Τριακοντούτης: προξυτονεῖται· κοινὸν δὲ ἐστὶν ἀμφο-
 τέρων τῶν γενῶν· καὶ τὰ πλήθη τριακοντούται· καὶ
 παρὰ Θουκυδίδη⁴ αἱ τριακοντούται σπανδαί· εἴρηται·
 καὶ Ἀριστοφάνη.

Τριβαλλοί: οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγωγῶς διατριβή-
 10 μνοι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος οἰκίας καὶ
 Τριβάλλους ἐπῶνυμιαν ἔχειν· οἱ δὲ τοὺς εἰσάλους καὶ
 τοὺς βίους κατατρέβοντες.

¹ Artic. in marg. a m. ant. καὶ et Ἦ om. et habet τρεῖς

² ὁ et τέτταρ ἰέμεν—μῆ τι ἔ καὶ β—τὸ παροι

* Inc. f. 137. c. 1.

² στρογ

³ τρεῖς πιαεῖν m. pr. ut videtur. πεσεῖν corrector.

⁴ -δους m. pr.

[Τριβωνομόμοι: ἦτοι ἀντι τοῦ τριβας¹ ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντι τοῦ τεχναῖζοντες· (ἦ)² ἀντι τοῦ τριβωνες εἶναι πραγμάτων.] 15

Τριβωνα: στολισμὸν.

Τριβήν: ὑπέρθειν.

Τριβωνομόμοι: ἦτοι ἀντι τοῦ τριβας ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντι τοῦ τεχναῖζοντες· (ἦ)² ἀντι τοῦ τριβωνες εἶναι πραγμάτων. 22

Τριβώνιον: ἱμάτιον καλαιόν.

Τριβωνος: ἐμπείρου.

Τριβωνοφόρος: ὁ φορῶν σταλὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γαμ- (90) μάτια.

Τρίγλινα: ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τρίκορα: γλῆνη³ γὰρ ἦ(601) τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη· ὁ δὲ Ἀπίων πολύγλινα: τὰ θείας ἄξια.

Τρίγωνον δικαστήριον: ὄνομα ἐστὶν δικαστηρίου· ἕως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος. 5

* Τρίγωνον: δικαστήριον Ἀθήνησιν, ὡς παράβυστον καὶ μέσον. 91

Τρίγωνος: ἀρρηκτικῶς· μονόκων ὄργανον παλιήροι τῆν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον.

Τριγῶς: τειχίον· στεφάνη· περίφραγμα. 10

Τριηράρχημα: τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· ἐπιτρηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τρικαλίνθητος: τριπυλῶδητος.

Τρικάρανον: φρούριον ἔσσι τῆς Ἀργείας⁴· αὐτῷ καλοῦ- 15 μενον.

¹ τριβας τριβωνας Accent. et puncta correctoris.

² ἦ om. bis.

³ γλῆνη „ * Inc. f. 157. c. 2.

⁴ ἀργείας ..

Τρικέφαλοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου μικρὸν ἂν ἔρω τοῦ Τρικεφάλου, κατὰ τὴν Ἑστίαν¹ ὅδον· τὸ κλήρες ἔστι, τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ.

20 Τρίμμα: δι' ἄρωμάτων κόμμα.

Τρίμων: γ' μῶν ἄξιον.

Τροφίεις: κλοῖα κολημικά, ἃ καλοῦνται λέβερνοι

Τρικέφαλος: ὁ Ἑρμῆς· ὡσπερ, διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ
25 ἔχων ὑπογραφήν, αὐτὸ μὲν αὐτῆ² φέρει ἢ ὁδὸς· αὐτὸ δὲ ἐκτείνῃ· ἴσως δὲ πρὸς ἐκείτην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχε· ἔστιν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς ἔω

(602) λόχερος³ φησι, Προκλαῖδης Ἰκαάρχου ἐρμῆος.

Τριοβολιμαῖος: τριῶν ὀβολῶν εὐανός.

Τριοπίς: ὄργεον τι

5 Τρίορχος: ὄργεον.

Τρίκαια: ἢ ἐναντία κνοή· οὕτως Σοφοκλῆς.

Τρίκοδα: λέβητα ἐν Δελφοῖς· εἶαι τρίκοδα κείμενον μω-
τικῷ Ἀπόλλωνος.⁴

* Τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι: οἱ μὲν τρεῖς ἔξ ἑκάστη· οἱ δὲ
10 τρεῖς κύβοι κενοί· καὶ τὸ κατ' Εὐριπίδῃ τριαυτὸν·
Βέβλητ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα· τριῶν γὰρ
ὄντων τῶν ἀναρριπτομένων βόλων, δύο μὲν κενούς
αὐτὸν φησι βεῖλλειν· ἕνα δὲ τὸν τέταρτον· διττός⁵
15 οὖν ὁ κύβος ὅ, τε.⁶ ἀναρριπτούμενος, εἴτε κενός,⁷
εἴτε κλήρης εἶη· καὶ ἰδίως ἢ κενός· ὅτι δὲ ὁ τρεῖς ἔξ
βαλῶν κατάρθου,⁸ καὶ Λισχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι πα-
ρίστησι· Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πασάντα θήσομαι, ἴρις⁹
ἔξ βαλόνσης τῆς ἐμῆς φρονεωρίας.

¹ ἢ et ita saepe peccat.

² ζω

³ Inc. f. 157. c. 3.

⁴ εἴτε

⁵ ὅρ primo.

⁶ αὐτῆ

⁷ κ. μ. τοῦ ἄ.

⁸ διττῶς

⁹ εἴτε κενός in marg. a correctore.

¹⁰ Τρεῖς etc. ut novus artic.

Τριτάται: οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, ὅταν ἔχοντες 20
λόγχας ἀνατρεῖς κατὰ χεῖρα.

Τριτημόριον: τοὺς ἕξ χαλκοὺς· εἰρήκεν Φιλῆμων τοῦ
ὀβολοῦ τριτημόριον. Θανατῶσιν οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτη-
μόριον εἰς δύο χαλκοὶ, τριτημόριον δὲ ἕξ· εἰ μὴ ἄρα
ἐπειὶ μὲν κυρίως ὀνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ 25
ὀβολοῦ, τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ τεσσάρων μερῶν (603)
ὄντων ἀνά δύο χαλκοῦς, τρία ἔχον μέρη, ἕξ χαλ-
κοῦς συνάγει.

Τριτημόριον: Δείναρχος κατὰ Καλλιθέου· ὅτι δὲ
τριτημόριον ἐστὶν ἕξ χαλκοῖ, Φιλῆμων διδάσκει. 5

Τριετήρα: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους· τριετήρ ἐστι
πιθάκη ἐκπέτυλος, οἷα τὰ ἐκλήμα· ὡς Νικάνδρος
φησὶν· ἐκ τούτου δ' ἂν κάττοιτο· οὖν παρὰ τῷ ῥή-
ματι· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τούνομα. 10

Τριτογενής: ἡ Ἀθηναῖα· ἦτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς
μητέρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν· ἢ ὅτι
παρὰ τῷ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη·
φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἢ ὅτι τρίτη·
μετὰ Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· ἢ ἐπεὶ τρί- 15
τωνα· τῆς κεφαλῆς Ἀθαμᾶνες λέγουσιν· ἢ ἐπεὶ παρὰ
Τρίτωνι ἐγένετο· ἢ τοῦ τρίτη· καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰ-
τία· ἢ γεννητικῆ· ὅτι ἀπελούσατο τῷ Τρίτωνι τῷ
Λιβύης ποταμῷ.

Τριτογένεια: φοβερὰ· κατακληκτικῆ. 20

Τριτομηνίς: τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλουν·
δοκιμ. δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηναῖα· Ἰστρος δὲ καὶ

¹ χαλκοῦς et sic desinere.

² χαλκοῖς, τῶν ἔχων

³ Samel v m. pr.

⁴ τρίτων

⁵ ἐν ἄν

⁶ ἐκείνου

⁷ Inc. τοιοῦτο f. 157. c. 4.

⁸ τρίτην

⁹ τρίτην m. pr.

Τριτογένειαν αὐτὴν φησὶ λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν εἰς
σελήνην¹ νομιζομένην.²

25 Τρίτον ἡμίδραχμον: τὰς δύο ἡμισὺ δραχμας οὕτως
εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ καλαίοι.

(604) Τριτεύς: τὸ τρίτον τοῦ μεδίμνου.

Τρίτον ἡμίδραχμον: δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης ἡμισὺ
ὡς εἶναι δύο δραχμας καὶ τριώβολον.³

Τριτοπάτορες: Δημων ἐν τῇ Ἀκθίδι φησὶν ἀνέμους εἶ-

5 ναι τοὺς τριτοπάτορας. Φιλόχορος⁴ δὲ τοὺς Τριτο-
πάτρεις πάντων μεγυθῆναι, πρῶτους τὴν * μὲν γὰρ
γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε κα-

10 δὲ ἐκ τούτων τρίτους κατέρας. Φακόδημος δὲ ἐν εἰ
φησὶν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὐχόμενοι ἀν-
τόις ὑπὲρ γενέσεως παιδῶν, ὅταν γαμεῖν μέλλωσι ἐν
δὲ καὶ Ὀρφείῳ φυσικῶ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτο-
15 ρας, Ἀμακείδην⁵ καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκρέον-
τα· θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων· ὁ δὲ
τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας, Οὐρανοῦ καὶ γῆς φησὶν αὐ-
τοὺς εἶναι ὀνόματα, δὲ αὐτῶν, Κάκτιον, Βριάραρον⁶
καὶ Γύγην.

Τρίτην ἐρίων: σταθμὸν τινα καλαῦσιν.

20 Τρίτος ἀριστεροῦ: ἐν ταῖς τραγικοῖς χοροῖς τριῶν ὄν-
των στοιχείων καὶ ζυγῶν, ὁ μὲν ἀριστερὸς στοιχεὸς ὁ
πρὸς τῷ θεάτρῳ ἦν· ὁ δὲ δεξιὸς, πρὸς τῷ προ-
σκηπίῳ· συνέβαινε οὖν τὸν μέσον τοῦ ἀριστεροῦ στοι-
χοῦ τὴν ἐντιμοτάτην καὶ τὴν οἶον τοῦ πρωτοστάτου⁷
χώραν ἐπέχειν καὶ στάσιν.

¹ σελήνην

² -νη m. pr.

³ οβ m. pr.

⁴ χω

* Ina f. 158. c. 1.

⁵ Supra ei compendium, puncta " corrector; i. e. ei pto
accipiendum indicans.

⁶ on m. pr.

⁷ ω in litura.

Τρίτου κρατήρος: τοῦ σωτήρος, ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον.²⁵
τὸν μὲν πρῶτον, Ὀλυμπίων φασί· τὸν δὲ δεύτερον
ἠρώων· τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτήρι τε καὶ (605)
Ὀλυμπίῳ.

Τρίτος¹ κρατήρ: Διὸς τέλειον σωτήρος· πρῶτος γὰρ
τέλειος ἀριθμὸς ὁ τρία· ὅτι ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ
μέσα· ὡς Φιλόχορος² ἐν τῷ περὶ ἡμερῶν. 5

Τριόττης: περιτραχήλιος κόσμος· ἔχων τρεῖς αἰανεὶ ὄφ-
θαλμούς· καὶ μήποτε παρὰ τοὺς ὄσους, ὡς ἀμβλυ-
ώττειν ἐν τῷ τ.

Τριτοπάτωρ: τριτοπάτρεις οἱ μὲν ἀνέμους· Φιλόχορος
δὲ τοὺς πρῶτους ἐκ γῆς καὶ οὐρανοῦ· ἄρξαντας³ δὲ 10
γενέσεως· ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικαῖς, ἀνέμων παιδᾶς.

Τριτύς: τριάς.

Τριτύαν: θυσίαν· Καλλίμαχος μὲν τὴν ἐκ κριοῦ, ταύ-
ρου καὶ κάπρου· Ἴστρος δὲ ἐν μὲν Ἀπόλλωνος ἐπι-
φανείαις, ἐκ βοῶν, αἰγῶν, ὑῶν⁴ ἀρρένων, πάντων 15
τριτύων.

Τριτύς: φυλῆς μέρος τρίτον καὶ τριτύαρχος ὁ ἄρχων.

Τριτύς: τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται
εἰς τρία μέρη· τριτύς καὶ ἔθνη καὶ φρατρίδας, ὡς 20
Ἀριστοτέλης φησί.

Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει: ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσ-
σάρων ἔτων· οὕτως Ἀντιφῶν.⁵

Τρίτῳ φάει: τρίτῃ ἡμέρᾳ.

Τρίχα: τριχῶς.

Τριχακτόν: κτένιον.

Τριχακτόν: τὸ βαμβύκινον ὕφασμα· ἱμάτιον πολυτί-
μητον.

¹ ως primo.

² ζω, et inc. ρος f. 138. c. 2.

³ Primo -τος. Porsonus -τις.

⁴ υῶν

⁵ ἀντιφα: primo fuisse, sed φῶ:— fecisse correctorem puto.

Τριχθά: τριχή.

6 Τριχίδες: θρίσσαι· δια τὸ λεπτὰ ἔχειν ὄσῳ.

Τριχόβρωσ: ¹ θηρίον, ὃ τοὺς τῶν περιμεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκει.

Τροκάδια: ἀστραγάλων παιδιά.

* Τριχολογῆν: τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν
10 φροντίζειν.

Τροπαια: νικητήρια.

Τροπή: δόλιξις.

Τροπηλῖς: ἡ τῶν σκορῶδων δέσμη, ἀπὸ τοῦ εἰλησθαι·
ἐν δὲ τοῖς Σκίροις ² τῇ ἑορτῇ ἡρωδιον σκόροδα· ἕνεκα
15 τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδισίων, ὡς ἂν μὴ μύρων ἀπο-
πνέαιεν· ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἄλυκον ἐπιστολῇ.

Τροπῆς ἀποσκίασμα: ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβο-
λῆς ἔχνος· καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

20 Τροπίας οἶνος: ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς· Ἀριστο-
φάνης Δαιταλεῦσιν· Ταχὺ νῦν ³ πέτου καὶ μὴ τρο-
πίαν οἶνον φέρε.

Τροπίδια: ⁴ τὰ εἰς τρόπιν νεὼς εὐθετοῦντα ξύλα· με-
ταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς
25 πράγματος· καὶ ὁ τόπος ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τρόπις·
οὕτως Πλάτων.

(607) Τροπωτήρες: οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ
κῶπαι περὶ τοὺς σκαλοῦς περιδύονται.

Τρόπον: ἡθος.

Τρόπον τινά: ἀντὶ τοῦ καλῶς ἂν.

5 Τροποφορεῖν:

Τροπώσομαι: νικήσω· ὑποτάξω.

Τροφαλῖς: τυρός· οὕτως Εὐκόλις.

¹ ὁ in litura.

† Inc. f. 158. c. 5.

² κηροῖς m. pr. εκήροῖς i. e. σκίροις corrector.

³ νῦν

⁴ Τροπίδα m. pr.

Τροφή: ἀντὶ τοῦ ἀγωγῆ καὶ παιδεία· καὶ τραφέν, ἀντὶ τοῦ ἀχθέν, παιδευθέν· ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν· Πολιτείας· ἐπιθυμοῦμαι ὃ αὐτῶν τινε τῶν περὶ 10 τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν· * τροφὴν μὲν γὰρ βρωμα καὶ πῶμα λέγει· γέννησιν δὲ, τὰ Ἀφροδίσεια· ἐν δὲ τρίτῳ Πολιτείας· καὶ ¹ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι ² τεθραμμένος· ἀντὶ τοῦ πεκαυμένου· ἵνα μὴ ἐναντιῶνται Ὀμήρωι, πεκαυθεῖσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλεῖα 15 παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τετραφθαι.

Τρόφι κῦμα: τεθραμμένον κῦμα.

Τρόφιμος: ὁ νεώτερος οἰκοδεσπότης.

Τροχάζειν: διατρέχειν. 20

Τροχηλατεῖν: ἐλαύνειν.

Τροχίας: πορείας· τρίβους· ἐργασίας.

Τροχιμαλλον: σωρὸς λίθου· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τροχισθεῖσα: βασανισθεῖσα· ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἔστιν ὄργανον βασανιστικόν, διατεῖνον τὰ σώματα. 25

Τρόχμαλος: ἢ ἐκ λίθων στρογγύλων αἵμασι· ἢ περι-
· στικτοδομημένη τοῖς χωρίοις.

Τρόχις: ἄγγελος.

(608)

Τροχόν: ³ δρόμον· Εὐριπίδης Μηδείαι· ⁴ Ἄλλ' οἶδε ⁵ παῖδες ἐκ τροχῶν πεκαυμένοι.

Τρύβλιον: ὄξυβαφίον· ἐμβάφιον· ⁶ πινακίον· ποτήριον.

Τρύγη: παντὸς καρποῦ συγκομιδῆ· 5

Τρυγόνα ψάλλειν: παροιμία· ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων· ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν· Ὡς μὴ μοι τρύζητε.

Τρύγοικος: ὑλιστήρ· ⁷ οὕτως Ἀριστοφάνης.

* Inc. νησιν f. 158. c. 4.

¹ καὶ om. m. pr.

² —ονι, et mox.

³ Accentus hic correctoris, sed in τροχῶν ab initio.

⁴ δι m. pr.

⁵ ἄλλοι δὲ

⁶ Τρυβλίον: ὄξυβαφίον· ἐμβαφίον

⁷ λη

10 Τρυγών: τὸ ζῶον· καλεῖται δὲ εἰς τὴν τῶν γυναικῶν
συνουσίαν.

Τρύζει: ψιδυρίζει· γογγύζει· ἀσήμως λαλεῖ· παρὰ καὶ ἡ
τρυγῶν,* ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς.

15 Τρύμη: πανούργος· Ἀριστοφάνης.

Τρύξ: καὶ τὸ γλεῦκος καὶ ἡ ὑποστάθμη· Ἀριστοφάνης.

Τρυσίπκιον: ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότος ἐπὶ τῆς γνά-
θου· τραχωῖ ὅμοιον· οὕτως Εὐκόλις.

20 Τρυσμός: γογγυσμός.

Τρυτάνη: ὁ ζυγός.

Τρυφάλεια: περικεφαλαία.

Τρύφος ἄρτου: κλάσμα ἄρτου.

Τρύχεται: κακοκαθεῖται· κλονεῖται· ταλαιπωρεῖται· ἐκ-

25 νενεύρισταί.

(609) Τρυχηρά: ῥακώδη.

Τρύχνον: τὴν πῶαν θηλικῶς λέγουσιν τὴν τρύχνον, οὗ
τὸν τρύχνον· σὺν τῷ σ̄ δὲ στρύχνον οὐδαμοῦ εὐρον·
καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν, ἀπαλώτερος τρύχνου,
6 παρωδῶν ὁ κωμικός φησὶν· Ἦδὴ γὰρ εἴμι μουσικώτε-
ρος τρύχνου.

Τρύχουσι: ἐλαττοῦσι.

Τρυχωθεῖς: πιασθεῖς· ἢ φανερωθεῖς.

Τρώγειν: οὐχὶ τὸ ἐσθίειν ἀπλῶς· ἀλλὰ τὰ τραγήματα
10 καὶ τραχτὰ καλούμενα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τρώγεις: θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις· οὕτως Στράτις.²

Τρώκτης: ἐκ παντὸς καρδαίνων· οἷον ἀποτρώγων.

15 Τρώκτης: ἀποστερητῆς καὶ ἀκατεῶν· οἷον ἐπιτρώγων·

Τρώκτης σφόδρ² ἔστιν, ἅμα εισηρῶς καὶ γελῶν.

Τυκτόν: χειροποίητον.

* Inc. γὰρ f. 139. c. 1.

¹ στρατίς

² σφόδρα G. σφόδρα Forc. vide p. 178.

- * *Τύλη*: τὸ ἐπὶ τῶν τετόντων φῦμα· Ἀριστοφάνης.
Τύλοι: σκαλμοὶ κλοίων. 20
Τύλος: ὁ ἐξέχων ἦλος, ² περὶ ὃν δεσμεύεται ἡ τροπατήρ.²
Τύλος: νενεκρωμένη σάρξ· ³ ἀποσκίρωμα⁴ τῶν γονάτων.
Τυλοῦται: τραυματίζεται· παχύνεται. 25
Τυμβογέροντες: πέμπτη ἡλικία γερόντων· ὡς καὶ Θεό-(610)
 φραστος· παραπλήγες καὶ τῆς διανοίας⁵ παραλλογμένοι.
Τύμβος: τάφος.
Τυμβοχοαῖ: θάπτεαι. 5
Τυμπανίζεται: ξύλωι πλήσεται· ἐκδέρεται καὶ κρέματα.⁶
Τύμπανον: τὸ τοῦ δημίου ξύλον, ὡς τοὺς παραδιδόμε-
 νους διεχειρίζετο· καὶ τὸ ἀποτυμπανίζειν ἐντεῦθεν.
Τύμπανον: ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, καὶ κροῦον· ὁ¹⁰
 κατεῖχαν αἱ Βάκχαι.
Τυννοῦτο: ⁶ δεικτικῶς τὸ μικρόν.
Τυντελάζειν: εἰς πηλὸν ⁷ ἐμβαίνειν· Ἀριστοφάνης.
Τυντελάζειν: ἐπιρραίνειν πηλοῦ· τύνελος γὰρ ὁ πηλώδης
 τόπος. 15
Τυντελάζειν: αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν.
Τύνελος: πηλὸς καὶ τάραχος· Μένανδρος.
Τυντελώδους: ἰλυώδους.⁸
Τυπαῖς: πληγαῖς.
Τυπαῖς: πληγαῖς· τρωθαῖς. 20
Τυπαῖσιν: τρωθεῖσιν.
Τυπησιν: τρώσειςιν.
Τυπησεις: οὕτως λέγουσιν τὸ ⁹ μέλλον· Ἀριστοφάνης.

* Inc. f. 159. c. 2.

¹ Sic, et περὶ ὄν (sic)² πο m. pr.³ ξ et accentus correctoris.⁴ q semel.⁵ κρημνᾶται m. pr. v in-μ vertit m. recentior.⁶ Τυννου tantum m. pr. Τύννον fecit corrector.⁷ εἰσπήλαιον (σ σοτκ.)⁸ ἰλωδους i. e. ὑλώδους

** Inc. f. 159. c. 3.

- 25 *Τύρβη*: ἀπόλαυσις ἢ θόρυβος. ἢ τάραξις.
 (611) *Τυρευθέντα*: κινηθέντα· ταραχθέντα.
Τυρεύων: κατασκευάζων.
Τυραννεύσασαν: οὐ μόνον τυραννήσασαν· καὶ Πλάτων
 καὶ ἕτεροι τῶν καλαίων.
 6 *Τυρεύεται* καὶ *τυρεῖται*: συνίσταται καὶ θυμῆγγυται.
*Τυραννικά*¹ *σπινδάλια*: πολυτελή.
Τυρμίδαι: δῆμος τῆς Οἰνηίδος οἱ *Τυρμίδαι*.
Τυρόκηστις: μαχαίριον· καὶ σχῆμα ἀκόλαστον.
 10 *Τυροκομαῖον*: τάλαρος.
Τυροφορεῖον: τὸ ἀναφορεῖον περισκῶντες λέγουσιν.
Τύραις: ὁ περίβολος τοῦ τείχους.
Τύρσος: τὸ ἐν ὕψει οἰκοδομημένον.
Τυρταῖος: ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής.
 15 *Τυτθὴν*: ὀλίγην ἢ μικράν.
Τυφεδανός: τετυφωμένος· καὶ ἀσθενής, οἷον καπνός.
Τυφλῶν ὄναρων: ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν· καὶ ἴσως περιέ-
 πεσεν τοῦτο· Δοιοὶ γὰρ τε κύλαι ψευστάων εἰσιν ὀγεί-
 ρων· ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται.
 20 *Τύφεται*: καίεται.
Τυφλοπλαστεῖται: τυφλὸς ἀναπλάττεται.
Τυφλότερος λεβηρίδος: καὶ κενότερος λεβηρίδος· ἀμφο-
 τερα λέγεται· λεβηρίς δέ, οἷον λεπηρίς· καὶ λέπος·
 τάττεται² καὶ * ἐπὶ τετίγων· καὶ πάντων τῶν τῷ
 25 γῆρας ἀπολειπομένων.
Τυφλότερος σπάλακος:³ τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἔχει ὀφθαλ-
 (612) μούς· φησὶ⁴ δ' αὐτοὺς Στήσιμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς
 τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθεῖρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ

¹ *Τυρηνικά* ² καὶ λεπιοστάται * Inc. f. 139. c. 4.

³ σ praefixit corr. Manus recentiss. in marg. σπάλαξ λέγε-
 ται ὁ τυφλοπονικός, ut puto.

⁴ σφίσι primo, ni fallor: tum autos in. pr.

ἄδόντας μαρωτατότους, καὶ φύγῃς, ὡς μαργάλης, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

Τυφομένης: καπνιζομένης. 5

Τύφος: ἀλαζονεία·² μανία.

Τυφῶνος: πυρώδους δαίμονος.

Τυφῶν: αὐχὴ ἢ φλόξ ἢ ἐκ τοῦ ἀέρος· ἀλλ' ἢ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφή πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι· ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρω. 10

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον:² Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραινωθῆναι ὑπὸ Διός· τούτου³ ποικιλώτερον.⁴

Τυφῶς: ἡ κατὰ θάλατταν, ὑφ' οὗ τὰ πλοῖα φθίρεται.

Τυχηρότερον: εὐτυχέστερον. 15

Τυχηρῶς: ἐπιτυχῶς.

Τύχην ἀπλῶς τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσιν.

Τύπας: ἐκ χειρὸς πατάξας.

Τύπον: τρῶσον.

Τῶ: χωρὶς τοῦ ἰ· ἀντὶ τοῦ διό· καὶ δυνάμει, ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου. 20

Τῶ: περισπωμένως διό· καὶ οὕτως ἄνευ τοῦ ἰ.

Τωθάξει: σκόπτει· χλευάζει· λοιδορεῖ· καυχᾶται.

Τῶν⁵ γὰρ ὑστάτων χάρις:

Τῶν ὄνων οὐ μοι μέλει: 25

Τῶν δυνατῶν τι κέλευ', οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι:⁶ (618)

Τῶν ἐκτικῶν: τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς: τῶν θεατρικῶν.⁷

Τῶν τριῶν κακῶν ἐν: λεγόμενον τι ἐστὶ καὶ Μένανδρος δύο προθεῖς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παλῶν τὸ, 5

Ἐν γὰρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν· ταῦτα⁸ δέ

² -ωνεία

³ κό m. pr.

⁴ τοτου m. pr.

⁵ -ότερον

⁶ καυχᾶται τῶν junctim primo.

⁷ οἰς. tum inc. f. 140. c. 1.

⁸ κῶς

⁹ Ταῦτα nov. artic.

εἶναι λίγουςιν, ἃ Θηραμένης ὤρισεν προστιμήματα·
 Πολύζηλος Δημοτινδάρει· Τριῶν κακῶν γοῦν ἦν
 ἐλέσθαι¹ αὐτῷ τί πᾶς ἀνάγκη· Ἡ ἔυλον ἐφέλκειν,
 10 ἦ πιεῖν κώνειον,² ἦ προδόντα Τὴν ναῦν ὅπως τά-
 χιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι· Ταῦτ' ἐστὶ τρία Θη-
 ραμένους, ἃ σοὶ φυλακτέ³ ἔστιν· Ἀριστοφάνης Τρι-
 φάλῃτι· Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία
 ταυτί.

15 Τῶ ῥα: διὸ δῆ.⁴

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ὑ.

Ἰάδες: οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες.

Ἰακίνθινον: ὑπομαλανίζον· κορφυρίζον.

Ἰάλη: ὕαλος.

20 Ἰάλιος: πολέμιος.

Ἰακινθίδες: θυγατέρες Ἰακίνθου⁵ τοῦ βασιλέως.

(614) Ἰάλινα: ἀντὶ τοῦ ὕαλα.⁶

Ἰαλος: διὰ τοῦ ἄ· οὐχὶ ὕελος· καὶ θηλυκῆς ἢ ὕαλος·
 καὶ ὕαλινον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐξ ὕαλινων
 ποτηρίων καὶ χρυσίδων· πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ
 5 τοῦ ἄ λέγεται.

* Ἰβάδαι: δῆμος ἐστὶ τῆς Λιοντιδος.

Ἰβός: κυρτός.

Ἰβριστοδίαι: οἱ ἐπὶ τῶν μὴ ἐθειλάντων εἰσάγειν τὰς
 δίχας.

10 Ἰβρις: ἢ μετὰ προκηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας καὶ⁷ αἰ-

¹ Θαί et πᾶσα Pors. πᾶσα G.

² -ιον m. pr.

³ φυλάκτε (acc. correctoris)

⁴ δι' οἱ primo, sed statim mut.

⁵ Ἰακίνθου sic.

⁶ Accent. om. m. pr. ὕαλα voluit corrector, ni fallor.

* Inc. f. 140. c. 2.

⁷ καὶ inseruit corr.

κίας· αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον· Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· καὶ τοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρῖζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιῶν. 15

Ἑγεία Ἀθηνᾶ· ἐκώνυμόν ἐστιν Ἀθηνᾶς· καὶ γὰρ Ἑγεία καλεῖται, καὶ Νίκη, καὶ Ἰαπέα, καὶ Ἐργάνη.

Ἑγείαν· καλοῦσιν Ἀττικοὶ τὰ πεφυραμένα οἴνωι καὶ ἐλαίῳ ἄλφιστα· καὶ πᾶν ὅτι ἐξ ἱεροῦ φέροι· οἶον θαλά-20 λόν τινα ἢ ἄλφιστα.

Ἑγέστερος ὄμφακος· παροιμία· ὥσπερ καὶ, ὑγέστερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιάται ἀσκηταί· καὶ ὑγέστερος κολοκύντης.

Ἑγρὰ κέλευθα· τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν. 25

Ἑγρός· ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς· ῥευματιζόμενος.

Ἑγρότης· ἀραιότης· καὶ ἀφέλεια. (615)

Ἑδατίδες· σταγόνες.

Ἑδερῶν· ὑδρακιῶν.

Ἑδραν τέμνειν· ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται· ἱστορεῖται γὰρ, Ἑδρα τῆ ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακεφάλῳ² τυγχάνουσι μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων³ αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰαλάῳ ἐπικαίειν τὰς τεμνομένας.

Ἑδρεῖν· ποτιζειν.

Ἑδρηλοὶ· κάθυγροι. 10

Ἑδριαφόροι· ὥσπερ σκαφηφόροι· αἱ μέτοικοι.

Ἑδρον· ὄφεις.

Ἑδροφορία· ἑορτὴ πένθιμος³ Ἀθήνησιν, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλισμῷ ἀπολομένοις,⁴ ὡς Ἀπολλώνιος.

Ἑδωρ αὐτοπαγής· τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς⁵ ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

¹ Accent. om.

² ἑκαστον τὰ κ. primo.

* Inc. μνομ. f. 140. c. 3.

³ -ημος

⁴ ἄλλω

Ἔδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις· τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν.

20^ο Ἔδωρ παραρῆ: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν, ὡς καὶ ¹ εἰς φέοντα πλοῖα ἐμβῆναι αὐτὸν ὀκνησάντων.

² Τε: ² ἔβρεχεν.

Ἰεῖκόν: υἱὸς ³ Ἰάϊον· χοίρου ἔργον· λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθύδημου
 25 (616) εἰπεῖν· ὅτα Ἰεῖκόν· αὐτῷ δοκοῖη ⁴· πάσχειν ὁ Κριτίας· ἐπιδικῶν Εὐθύδημῳ προσκνήσασθαι, ⁵ ὥσπερ τὰ ὕδια ⁶ τοῖς λίθοις· Ξενοφῶν φησίν.

Ἰηνῶν ⁷ θρεμμάτων: καὶ ἔδοξέν μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπιον, ἀλλ' ὑψηλῶν τινων μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων· Πλάτων Νόμων ⁸ ζ· ὑψηλῆς ὕς δὲ δὴ ⁹ καὶ κοινωκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς ⁹ ὑψηλῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπέθεις, σὺ καλῶς ποιῶν· Πλάτων Θεαιτήτω.

10^ο Ἰεῖον: ¹⁰ χοίρειον.

Ἰης: ἐπίθετον Διονύσου, ὡς Κλειδήμος· ¹¹ ἐπειδὴ, φησίν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει ¹² χρόνον· ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην Ἰην ¹³ λέ-

¹ καν

² Ἰε

³ υἱός

⁴ αὐτὸ δοκεῖ· ἢ

⁵ κνί

⁶ ὕδια m. pr. sed ὕδια, ni fallor, fecit corrector.

⁷ Jungit ξ. ἢ ὑψηλῶν (sic; mox ὑψηλῶν, sed sp. et forsitan acc. correctoris.)

⁸ νόμων i. e. νομιμῶν erat, sed accentus a m. pr. tum ὑψηλῆς εἰς δὲ

* Inc. f. 140. c. 4. καὶ κοινωκεφάλους (sic, sed κν corrector.)

⁹ αὐτοῦς

¹⁰ Ἰεῖον

¹¹ δε

¹² ὕει

¹³ ὕειν et mox τὸ ὕειν

- γεσθαι, και τὰς τοῦ Διονύσου τροφούς 'Τάδας'. 'Αρι-
στοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ἔτην. 15
- 'Τηνεῖς: υἱὸν τι και ζωῶδες ποιεῖς.
- 'Τηγιῶν: σκαιῶν και ἀμαθῶν· και ὑγηία· σκαιότης και
ἀμαθία· οὕτως Καλλίας.
- 'Της: τοῦ Σαβαζίου ἡ ἐπίκλησις.
- 'Τιδλος: φλυαρία ἢ μωρία. 20
- Ῥιωχός: ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.
- Ῥίωσαι: τὸν παῖδα: υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετὸν· και (617)
υἱώσει, τῆι υἱοθεσίαι· και υἱώσατο, ἀντι τοῦ, υἱὸν
θετὸν ἐποιήσατο· και τὰς υἱώσεις και τὰς υἱοθεσίας·
ἡ χρῆσις παρ' Αἰλιανῶ πολλή.
- 'Τλακόμοροι: ἑλακτικοί· οἱ περὶ τὸ ἑλακτεῖν ποκού-5
μενοι.
- 'Τλαν κραυγάζει· ἱστοροῦσιν Ἔλαν τὸν Θειοδάμαντος,
καλὸν τὴν ὄρατ, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέλει
τοῖς Ἀργοναύταις· γενόμενον δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελ-
θεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆκει 10
τούτου δὲ * ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κερρα-
γεῖναι και ὀνομαστί ἀνακαλεῖν τὸν Ἔλαν, μηδὲν περρι-
ναγε· διὸ και τὴν κερροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόν-
των λέγεσθαι· και νῦν δὲ Κιανούς ἔτι, ἀπομίμημα 15
τῆς ζητήσεως παιουμένους; ἐορτάζειν τῷ ἤρωϊ.
- 'Τλασι: ὄνομα οἰκέτου βαρβάρου.
- 'Τλάστριαι: και ἑλαζόμενοι, οἱ ξύλα συλλέγοντες· και
ἑληφόροι, οἱ ξυλοφόροι.
- 'Τλην: τὸ καθῆκον τοῦ οἴκου ἢ τοῦ ὕδατος· οὕτως Ἀρι- 20
στοφάνης.
- 'Τλήσσα: σύνδενδρος.
- 'Τμηῖς, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτρι, οὔτε τέκαρτοι: χρη-

* Accentus correctoris. Nullus in ποιησαι.

* -οροι

* Inc. f. 141. c. 1.

σμοῦ κομμάτιόν ἐστιν παροιμιαζόμενον οὕτως· Ἴπκον
 25 Θετταλικήν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα· Ἄνδρας δ'
 οἷ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀραθούσης· Ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν
 (618) εἰσιν ἀμείνονες, οἵτε μεσηγὺ Τύρυνθος¹ ναύουσι καὶ
 Ἀρκαδίας πολυμήλου· Ἀργεῖοι λενοθώρηκες, κέντρα
 πτολέμοιο·² Ἵμεῖς δ', Αἰγίεες, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέ-
 5 τάρτοι, Οὔτε δωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ,³ οὔτ' ἐν
 ἀριθμῳ· Ἰστορεῖ δὲ Μνασείας, ὅτι Αἰγίεις οἱ ἐν Ἀ-
 χαΐαι⁴ καταναυμαχῆσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες
 πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πηνόοι ἀνατιθέντες
 10 θία ἔχρησεν αὐταῖς τὰ προκείμενα· καὶ* Ἰων δὲ Αἰ-
 γιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν Ἰστορεῖ· τινὲς δὲ οἶονται
 Μεγαρεῦσιν εἰρησθαι αὐτὸν, καὶ προφέρονται· Ἵμεῖς
 δ',⁵ ὡς Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι· ὡς καὶ
 Καλλίμαχος ἐν⁶ τοῖς ἐπιγραμματικοῖς· — τῆς δὲ τα-
 15 λαίνης Νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ' ἀριθμὸς.
 Ἵμεναεῶν: τὸ ἄδειν τὸν ὑμέναιον καὶ συνάπτειν τὸν
 γάμον.

Ἵμένων: γαμικῶν ὕμνων.

Ἵμεδαπῶν: τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους· συγγενῶν· ἢ
 20 τῆς αὐτῆς χώρας.

Ἵμενωῶδες: λεπτότατον καὶ οἶον εἰπεῖν ἀερῶδες.

Ἵμῆτιον⁷ μέλι: τὸ εὐχρηστον πρὸς ἰατρειάν· Ἵμητιὸς
 δὲ ἔστι τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

Ἵμνηπολεῖτω: ὑμνεῖτω.

(619) Ἵμνεῖν: ὀδύρεσθαι· μέμψασθαι· λοιδορεῖν· κατ' εὐφη-
 μισμόν· ὡς ἐν ἁ Πολιτείας.

¹ τηρ.

² τ correctoris.

³ ενόλωι m. pr. ἐν ὄλωι fecit corrector.

⁴ ἀχαΐαι

* Inc. f. 141. c. 2.

⁵ δὲ G. δὲ Porson. Posthac similia tacebo.

⁶ ἐπι

⁷ τ alterum corr. et mox.

- Ἰμνούντων: ὅτι φιλοῦς ἀντι τοῦ λεγόντων. Νόμων ἔ
 Πλάτων· ψευδοῦ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνούντων. 5
 Ἰνιν: ῥόπαλον.
 Ἰόμενος: βρεχόμενος.
 Ἰοσκυαμᾶν: ¹ μιμηθέναι· παρακαίειν· ² Φερικράτης
 Κοριαννοῖ· Ἰοσκυαμᾶς, ³ ἀνὴρ γέρον ὢν.
 Ἰοσκύαμος: ὃν ⁴ πίνοντες μαίνονται. 10
 Ἰκάγει: ἐξαπαταῖ.
 Ἰκάγουσα: ἀντι τοῦ προέγουσα· Δημοσθένης Φιλιπ-
 πικοῖς.
 Ἰκαγωγαί: ἀπάται.
 Ἰκαγωγᾶς: τὰς ἀναχωρήσεις· ⁵ διαίξεις τε καὶ ὑπαγω-15
 γᾶς, φησὶ Θουκυδίδης.
 Ἰκάγειν εἰς δίκην: τὸ ἀγεῖν· καὶ Θουκυδίδης καὶ ἄλλοι.
 Ἰκαγωγεύς: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν.
 Ἰκαγωγή: ἢ ταῖς ναυσὶ σκέπη· καὶ προσέρμησις· οἶον· 20
 ὑφορμός τις.
 Ἰκαγωγή: ὑποχώρησις.
 Ἰκαίδριον: ὑπὸ τὸν αἶρα· καὶ ὑπαιθρον ὁμοίως.
 Ἰκακτέον: πορευτέον.
 Ἰκαλύξας: ἐκφυγών. 25
 Ἰκαλύξις: ἐκκλισις.
 Ἰκανέντος: ἐνδόντος. (620)
 Ἰκανίσχει: ὑπαγατέλλει.
 Ἰκαντιάζων: ὑπαντῶν.
 Ἰκαρ: ἀλήθειά· ⁶ οὐκ ἐν ὄνειροι.
 Ἰκαρ: ἐγγρήγορος· ⁶ ὀπτασία ἀληθείης. 5

¹ ὡν primo. Mutavisse videtur corrector; certe accentum imposuit.

² v addidit corr.

³ v. obsk. et om. ὢν

⁴ οἱ ὃν primo.

⁵ Inc. f. 141. c. 5.

⁶ Primo ὡν tantum.

⁶ Sic.

- Ἐπαρκά: μόνιμα ὑπάρχοντα.
 Ἐπαρξάμενος: κατάρξας.
 Ἐπάρχων: προκατάρχων. Ὡς οὐχ² ὑπάρχων, ἀλλὰ
 τιμωρούμενος· καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἀπλῶς τὸ εἶναι
 10 σημαίνει· ἀλλὰ τὸ πάσαι εἶναι· καὶ προὔπειναι· φθά-
 νειν· Μένανδρος· Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ
 ἡμῖν² εὐνοεῖν, Ἄλλα καὶ ὑπάρχειν.³
 Ἐπασπισταί: δορυφόροι.
 Ἐπατε κρειόντων: βασιλεῦ βασιλευόντων· ἐξοχώτατε·⁴
 15 μέγιστε.
 Ἐπατον: ὑψηλόν.
 Ἐπ' αὐγᾶς:⁵ ὑπὸ τὸν ὄρθρον·⁶ ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισ-
 μένον αἴερα.
 Ἐπαφρον: ἕκουλων· φανερόν.
 20 Ἐπαχθέντες: ἀπατηθέντες.
 Ἐπειδόμενος: ὑφορώμενος.
 * Ἐπέδν: ὑπεισηλθεν.
 Ἐπεξωσμένος: περιβεβλημένος· ὑποσυρόμενος.
 Ἐπειλημμένον: ὑπονενησμένον.
 25 Ἐπέξομεν: παραχωρήσομεν.
 (621) Ἐπέικομεν: ἀντὶ τοῦ προείκομεν· καὶ ὑπαιπεῖν, ὑπαγο-
 ρεύειν.
 Ἐπελθεῖν: ὑποδραμεῖν.
 Ἐπέμβρυον: τὸ ὑπὸ τῆς θηλαζούσῃ·⁷ νεογνόν.
 5 Ἐπένερθεν: ὑποκάτωθεν.
 Ἐπενήνεται: ὑπεσύρη.

² οὐχ statim additum.

² ὑμῖν

³ καὶ ὑπάρχειν Forc. i. e. χυπάρχειν, sed vide ad Aristoph.

Lys. 20.

⁴ ἐξω primo.

⁵ Ἐπανγᾶς m. pr.

⁶ ὄρθρον

* Inc. f. 141. c. 4.

⁷ τῆ et θ, forsan et η, correctoris in litara.

Ἐπενόθευσεν: ¹ ὑπέφθειρεν.

Ἐπενοστήσαμεν: ὑπεχωρήσαμεν· ἐπανήλθομεν.

Ἐπέκισα: ὑπεκότησα.

Ἐπέρα: ¹ τὸ τοῦ κέρως τοῦ ἰστοῦ σχοινίον, ὡς ἀνιέται τε ¹⁰
καὶ διατείνεται τὸ σχοινίον· γέγονα δὲ ἀπὸ τούτου πα-
ροιμία ἐπὶ τῶν; ἃ δεῖ ἔχειν, ἀφιέντων· ἃ δὲ μὴ δεῖ,
κρατούντων.

Ἐπεράγασθαι: ὑπερθανμάζειν.

Ἐπέραχος: ὑπερδραμῶν τὴν ὥραν. 15

Ἐπεραλεῖται: ὑπερπηδήσει. ²

Ἐπερανάστης: μετανάστης· μεταβάτης.

Ἐπέρβιον: ὑπερβίως· ³ οἷον ἄγαν βιαίως· ἢ ὑπερβαλ-
λόντως ⁴ τῆι βίαι· ὑπερήφανον.

Ἐπερβολὴν: τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν· καὶ ἐν τῷ ²⁰
περὶ τοῦ στεφάνου Δημοσθένους.

Ἐπέρβολος: ⁵ δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῆι ἢ
ἐξωστρακίσθαι ⁶ φησίν.

Ἐπεργαμία: ἡ ὀψιγαμία.

Ἐπερδέα: ⁷ ὑπερβαλλόντως ἐνδέα· * οἷον κἄνυ ἐλάσσονα (622)
κατὰ δύναμιν.

Ἐπερδέξιον χωρίον: εἶχον δ' ὑπερδέξιον χωρίον, οἷον
χαλεπώτατον· Ξενοφῶν φησίν.

Ἐπέρδικον: τὸν ἀκροδίκαιον καὶ σφόδρα δίκαιον. 5

Ἐπερείδουσα: ὑποστηρίζουσα.

Ἐπερηγάσθην: ὑπερθαύμασα.

Ἐπερημερίας: ὑπερβαλοῦσης ἐκπροθεαμίας.

Ἐπερήμερος: ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος.

Ἐπερήμερος: οἱ δίκην ἐφείλοντες ὁποῖαν οὖν, καὶ τὰ ¹⁰

¹ Litera del. post θ.

² ση m. pr.

³ os m. pr.

⁴ -λλόντως (sic)

⁵ λ corrector, pro ρ ut suspicor.

⁶ θ addidit corr.

⁷ Sic.

* Luc. δακ f. 142. c. 1. Acc. om.

ἐπιτίμια τοῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο· τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία.

Ἐπερήμεροι: οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἕκτισιν ἡμέρας
15 λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι.

Ἐπερθεῖν: ἐπάνω. *

Ἐπέρθειν: ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.

Ἐπερθέοντες: ὑπερτρέχοντες.

Ἐπερθήσει: οἰκοδομήσει.

20 Ἐπερθορῶν: ὑπερπηδῶν.

Ἐπερίονα: ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα.

Ἐπέρινος: ὑπερκαθαρμένος· οὕτως Δημήτριος.

Ἐπέρ κᾶρα φοιτῶντα: ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.

Ἐπερμαζεῖ: ὑπερτερυφαῖ· πλουτεῖ· στρηναῖ.

25 Ἐπερμενέα: ἰσχυρότερα λίαν.

Ἐπερνήχεται: ὑπερβαίνει.

Ἐπεροιαζόμενου: ὑπερηφανευομένου.

(623) Ἐπέροπλον: ὑπερήφανον.

Ἐπερορᾶν: ὑπερβλέπειν.

Ἐπερόριος: ἐκτὸς τῶν ὀρίων· * ἐξόριστος

Ἐπέροπτον: μεγάλην.

6 Ἐπέρου περιτροπή: ἐπὶ τῶν ταυτᾶ * ποιούντων καὶ μη-
δὲν περαινόντων· καὶ αὐταὶ δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο
δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κόρινθος· καὶ, αὐθις αὖ Πυθῶδ'
ὁδός· καὶ, ὁ τὴν δοκὸν φέρων· καὶ, οὐ τυφλός, ἀλλ'
ἐξώρυσται· Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἴτ' οὐχ ὑπέρου μοι *

10 περιτροπή γενήσεται.

Ἐπέροφρυς: ὑπερήφανος.

Ἐπεροψίαν: καταφρόνησιν.

Ἐπερκαίειν: ὑπερβαίνειν· πλιονάζειν.

* ἐπάνω. Paulo ante Ἐπερήμερίας, et subinde similia.

* Inc. f. 142. c. 2.

* ταῦτα m. pr.

* μὴ

Ἐπὲρ τὰ Καλλικράτους: φησὶ Κλίμαρχος ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος· εἴ ποτε 15 οὖν ἐθαύμαζον τινὰ οὐ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῶς, ἔλεγον, ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους· Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων¹ πολιτείᾳ Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μισθοὺς² εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι· ὄθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρησθαι.

Ἐπὲρ τὰ ἰσκαμμένα: ὑπὲρ τὰ μέτρα· ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἢ μεταφορὰ λέγεται δὲ ἀπὸ Φαῦλλου³ τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρησθαι· ὅς, πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρῶτος⁴ αὐ- 25 τὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα, ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνης αὐτοῦ· Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας(624) πήδησε * Φαῦλλος, Δίσκευσε δ' ἑκατὸν, πέντ' ἀπολειπομένων· καὶ Πλάτων ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή, Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος. 5

Ἐπερῶρον:⁵ ὁ οὐρανός· ὑπὸ γὰρ τὸν αἰθέρα ὑπάρχει.

Ἐπερτέλλον: ὑπερανάτελλον.

Ἐπερτενός: ὑψηλόν· ὑπερέχον.

Ἐπέρτερον: κρείττον.

Ἐπερτεροῦν: δεσπόζον. 10

Ἐπερτίθεται: ἀναβάλλεται.

Ἐπὲρ τὸν κατάλογον: ἐπὶ τῶν γεγραμμένων.

Ἐπερφεσές: μέγα· ὑπερέχον.

Ἐπερφυής: μεγαλοφυής· μαῖζων.

Ἐπέρχρεως: κατάχρεως. 15

Ἐπέρχολος γενόμενος: ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτῆσας· οὕτως Ἀντιφάνης.

¹ ἀθηναῖ m. pr.

² μύθους

³ λ semel; et μοκ.

⁴ πρότερος

* Inc. δησε f. 142. c. 5.

⁵ Artic. in marg. a corr.

Ἐπερώρησαν: ὑπεχώρησαν.

Ἐπεσειλάμην: παρητησάμην· ἀπεκρυψάμην.

20 Ἐπέστημεν: ὑπεσχόμεθα.

Ἐπετέθυπτο: ὑπεκαίετο· καὶ κέκνιστο· Ἀκολλοφάνης.

Ἐπέχει: ὑφίσταται.

Ἐπεψημισμένοι: ἀκμαῖοι πρὸς τόκον· ἀπὸ τῶν σύκων
25 τῶν διὰ τοὺς ψήνας κειρίων.

Ἐπήγετο: ὑπέκειθεν.

Ἐπηνέμια: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· Ἀριατοφάνης Λαϊδάλῳι·

(625) Ἐν ἴστα·¹ πολλὰ τῶν ἀλεκτρονῶν βίαι Ἐπηνέμια
τίκτουσιν ὡς² πολλάκις· Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν
Θεαιτήτῳι ἀνεμιαῖα·³ καὶ Μένανδρος Λακτυλλίῳι· —
ἀνεμιαῖον ἐγένετο.⁴

Ἐπηνέμιοι: ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

(Ἐτέρπεidon: ὄρος· βουνός· ἔπαρμα γῆς· κέidon γὰρ
ἢ γῆ.)

Ἐπηνέμια τίκτουσι: τὰ οὖρια·⁵ ἀπὸ τοῦ οὐρίου ἀνέμου
λέγουσιν.

10 Ἐπήγη: μύσταξ· ἐὸ γένειον· πάγων· ἢ ἢ τοῦ ἄνω χεί-
λους τρίχωςις.

Ἐπηγήτη: ἀκμαῖοι· ἄρτι γενειῶντι.

Ἐπ' ἠοῖ: ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

Ἐπηρέσιον: ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἤγουν κωπηλατῶν,
15 ἐφ' ὃ καθίζουσιν.

Ἐπηρέσιον: ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι, τοῖς

¹ δ. ἐνίστε (sic)

² ὡς in ωα statim mut. Acc. et sp. corrector.

³ -αια· (fors. -αιαν) m. pr.

⁴ ἐγένετο

⁵ Artic. in marg. a corr.

⁶ οὐράνια ut videtur primo, nunc οὐρίνια (sic); s et ac-
centus a correctore. Inc. via f. 142. v. 4.

⁷ ὑφ'

στρατεωμένοις και ἐρέσσουντι και δουλεύουσιν· τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τοῦ ὑπηρετεῖν πληθέντος.

Ἐπίσχεται: ὑπισχνεῖται.

Ἐπό: ὀλίγον.

20

Ἐπόβαθμος: ὑπόβαθρον.¹

Ἐποβάθραν: ὑπόβασιν· θεμέλιον.

Ἐποβασμόν: ὑποβάθραν.

Ἐποβιβάζοντες: ἐλαττοῦντες.

(626)

Ἐποβιβάζουσιν: ὑποκαταβαίνουσιν.

Ἐποβλεπόμενος: ὑπονοῶν· ἐχθραίνων· ἐπιτηρῶν.

Ἐποβλήθην: ὑποβάλλων λόγον ὑποκρουστικῶς ἔτι λέγων.⁵

Ἐποβολιμαῖοι: ὑποβαλλόμενοι και εἰσποίητοι, ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

Ἐπόβολον:² ὑποκείμενον πρὸς δάνειον και τόκον· Φερεκράτης Ἰπνῶ — οὐχ ὄρας τὴν οἰκίαν τὴν Πολυτίωνος κειμένην ὑπόβολον.³

Ἐποβρύχιοι: ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποτισθέντες.

Ἐπογεγραμμένη: ἐστειβισμένη· Ἀριστοφάνης.

Ἐπόγειον: ὑπὸ τὴν γῆν.

* Ἐπόγειος: ὁ ὑποτεταγμένος.

15

Ἐπογενειάζων: λιτανεύων· ὑπὸ⁴ τοῦ γενεῖου ἀπτόμενος.

Ἐπὸ γῆν οἰκῶντες: λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ περίπλω λεγομένους Τρωγλοδύτας· και τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' καταλόγου κατουδαλους⁵ ὀνομαζομένους.

20

Ἐποκυδεῖς⁶ γὰρ εἰσὶν οἱ τόποι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου· ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δίνυρος τόπος· ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι.

¹ -ος ² ἢ primo ³ ὑπόβ.

⁴ Inc. f. 145. c. 1. ⁵ λειτ. et ἀπό ⁶ ττ

⁶ Junctim in. pr. -νους· ὑποκυδεῖς. Corrector, -νους:— et in m. notam —

- Ἐπογράφεται: δείκνυται.
- 25 Ἐπογλωττίς: στεφάνου εἰδώς.
- Ἐπόγραμμα: ὡς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσαν.
- (627) Ἐπόγγυον: ¹ ἔγγυτερον· πρόσφατον νεωστὶ γινόμενον· τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον.
- Ἐποδεής: ὑπόφοβος.
- Ἐποδενδρυάσαι: ὑποδύναί που καὶ πιῆξαι ὑπὸ σκέλην.
- 5 Ἐποδέξις: ² ὑποδέχη τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.
- Ἐποδέξιος: ὑποδοχεύς.
- Ἐποδέρμια: ³ περιτραχήλια.
- Ἐποδερίδα: ὀρμίσκον· πλόκιον.
- Ἐποδερίς: κόσμος γυναικαῖος, οἷον δείραιον.⁴
- 10 Ἐποδιδάσκαλος: ὁ τῷ χηρῷ καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ αὐτὸς ὁ πρηντής, ὡς Ἀριστοφάνης.
- Ἐποδρόμος: στόμια.
- Ἐποδμῆς: ⁵ δούλος.
- Ἐποδύτην: τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον.
- 15* Ἐποδύς: ὑπειαλδῶν.
- Ἐποζυγιῶδης ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τί πράττων· ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων κελεύσεως· ὡσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια· εἰποὺς δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πράγμα· Ἀριστοφάνης.
- 20 Ἐπόθεσις: περιοχὴ· αἰτία.
- Ἐποθήκαις: παραιτήσεις.
- Ἐποθημοσύνη: διδασκαλία.
- Ἐποθήσομαι: διδάξω.

¹ Ἐπογοῖον primo.

² Ita primo; sed punctum supra η, et ut videtur in c mutatum; ut voluerit, Ἐπόδεξα vel Ἐποδέξις. Pergendum erat, ὑποδοχή.

³ -εα m. pr.

⁴ -εον

⁵ -ος m. pr.

* Inc. f. 145. c. 2.

Ἰπποκουροῦν λεληθὸς τί μῦθος: ὑποκουροῦν ἀντὶ τοῦ¹
ὑποτρεφόμενον· καὶ ἐνδομυχοῦν. 25

Ἰπποιστόν: φορητόν. (628)

Ἰπποίσων: ὑπομένων.

Ἰπποίσω: ὑπεπέγκω.

Ἰπποκαθαίρειν τὰς ὄφρῦς: οἷον παύσασθαι χαλεπαίνον-
τα καὶ πρᾶότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς⁵
ὄφρῦς, ὀργῆς ἐστὶ σημεῖον.

Ἰπποκατάβασιν: παρυχώρησιν.

Ἰπποκρίσεται: ὑποβληθήσεται.

Ἰπποκορρίζεται: κολακεύει· ὑποκρίνεται.

Ἰπποκηρυξάμενοι: τὸ ὑπὸ τῷ κήρυκι τῷ δημοσίῳ στή- 10
ναι, καὶ ποιῆσαι τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερώς.

Ἰπποκοριζόμενοι: διασύροντες. Ξενοφῶν φησὶν· οἱ δὲ
μυσοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσιν κακίαν· ὁ δὲ
Δημοσθένης ἐχρήσατο τῆς λέξεως ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες⁴ 15
καὶ τὸ αἰσχροῦν εὐφῆμως ὀνομάζοντες· λέγει γὰρ ἐν
τῷ παρακρησβεῖας· αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δου-
λείαν, Φιλίππου ξενίαν* καὶ ἐταιρίαν⁵ καὶ τὰ τοιαῦ-
τα ὑποκοριζόμενοι.

Ἰπποκοριστικόν: ἔλαττον.

Ἰπποκρασίν: ὑπὸ τὰς κεφαλαῖς. 20

Ἰπποκρίνεσθαι: τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί· καὶ ὁ⁶ ὑ-
ποκριτὴς ἐνταῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ· Θου-
κυδίδης ζ· οἱ δ' οὐδὲν ὑπέκρινοντο, διεφθείροντο·⁷
καὶ οἱ Ἴωνες οὕτως·⁷ Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ταῦτα ὑπο-
κρινόμενοι, Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο. 25

Ἰπποκρίνοντι: ἀποκρίνοντι.

¹ Ἰπποκουροῦν: λ. disl. tum τοῦ om.

² κλη -ινται (sic) m. pr.

⁴ -τος

* Inc. f. 145. a. 3.

⁵ ετερίαν

⁶ ὁ correctoris.

⁷ Bis distincti.

(629) Ἐγκυσαμένη: ἐγκυμονήσασα.

Ἐπολαβών: ὑπονοήσας· ἢ ἀποκριθεὶς· ἢ ἀντεικῶν· ἀντικρούσας.

Ἐπολαπάξας: ὑποκενώσας.

5 Ἐπόλογον: Λυσίας φησὶν· οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν λόγῳ· καὶ Δελναρχος· οὐδεὶς ὑπόλογος βουλητῆ γέγονεν· ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ μίᾳ συγγνώμῃ, οὐδὲ μίᾳ παραίτησιν.

10 Ἐπὸ μάλης: τὸ ὄνομα μὲν καίται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ὅταν μὲν οὖν ἐνικῶς λέγουσιν, οὕτως αὐτὸ πάντες τάττουσιν μετὰ τῆς προθέσεως· ὅταν δὲ πληθυντικῶς, οὐ μάλας λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλας· Λυσίας· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.

15 Ἐπὸ μάλης: μάλην δ' οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλην.²

Ἐπομηλαφῆσαι: ὑποψηλαφῆσαι.

Ἐπονομιεύοντες: ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες· Δελναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου.

20 Ἐπόνομος: ὀχετός· διῶρυξ.²

Ἐπονοστήσαι: ἐπανελεθεῖν· ὑποκαταβῆναι.³

Ἐπόξυλος: κίβδηλος· ὡς ὑπόχαλκος· οὕτως Μένανδρος.

Ἐπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος:⁴ ἐλλείπει, ὕπεστι· λέγεται

25 ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν.

(630) Ἐπώκια:⁵ ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν.

Ἐποκίναιν: ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι.⁶ οὕτως Νικοφῶν.

Ἐπόπλιτος:⁷ μεστός.

¹ Manus recens in marg. ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἄημα χρῶνται ναυλοιοὶ καθόλου μάλην γοντες ἀλλ' οὐ μασχάλην ἢ μασχάλας. Stellula indicat partes a bibliopego abscissas.

² Inc. f. 143. c. 4.

³ ορ m. pr.

⁴ β correctoris in litura.

⁵ -ίος m. pr. los corrector.

⁶ πο m. pr.

⁷ σσκ m. pr. tum νικωφῶν

⁸ -ος m. pr.

- Ἐποκειῖσθαι: ὑποτάσσειν.
- Ἐπόπτερος: ταχῆα 5
- Ἐποπτεύω: ὑπονοῶ.¹
- Ἐπ' ὄροφον:² ὑπὸ στέγην.
- Ἐποσκάλλειν: ὑπεργάζεσθαι.
- Ἐποσακίζειν: ἀπαξίρειν· ἀναλογεῖν· καὶ ὑποσακίζειν
τῆς ὁδοῦ φασί, τὰ προκόπτειν καὶ ἀναλογεῖν. 10
- Ἐπὸ σκότω δὲ γεγωνῶς: σκύτιος· ὅπερ ἔστι λαθραῖος·
καρθέμιος, ὃ ὑπὸ καρθένου δοκούσης γεγωνῶς.
- Ἐποσμος: οὐλαγραῶν τε καὶ ὑποπτεύων.
- Ἐποσμήχουσα: ἐνδιερεθίζουσα· ὑποκαίουσα· θλίβουσα· 15
κατακονοῦσα.
- Ἐπόσπονδος: ὑπὸ φιλίαν ὑποταταγμένος.
- Ἐποσταθμῆς: κρυγίας.
- Ἐποστελάμενος: ἀποκρυψάμενος· φοβηθεῖς.
- Ἐποστρωμνίους: τοὺς ἐν τῇ στρωμνῇ κειμένους.
- Ἐποστέλλεται: ἀναδύεται· ὑποκρίνεται· * φεύγει· δολιεύ- 20
εται.
- Ἐπόστημα: κληῖδος.
- Ἐποστήσας: ἀπὸ τοῦ ὑποβαλλόμενος· Ἐπερίδης.³
- Ἐποστολῆς: φυγῆς.
- Ἐποσυγχύτως: συγκεχυμένως. (631)
- Ἐποσχεῖν: ὑπολαβεῖν· ἀκαιτηθῆναι· ὑποθεῖναι.
- Ἐποσχέσθαι: ἐκτεῖναι.
- Ἐπόσχωμεν: ὑποβάλλωμεν.
- Ἐποτείνουσιν: ὑποβάλλουσιν· ἢ κρατεῖνονται. 5
- Ἐποτείνων: ὑπισχνούμενος.⁴
- Ἐποτεμέσθαι: ἀφελέσθαι.
- Ἐποτεμνόμενος: ἐκκόπτων.

¹ - ὦν (sic)² Ἐποφορον m. pr.³ Ἰnc. κρίνεται f. 144. c. 1.⁴ - εἰδης⁴ ἐπι- m. pr.

Ἐποτεμνόμενος τὸν πλοῦν: ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν συντομω-
 10 τάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διακείμενον· οὕτως
 Ξενοφῶν φησίν.

Ἐποτίθια: ὑπομάζια παιδία· καὶ ὑπότιθον· ὁμοίως,
 τὸ ὑπομάζιον.

15 Ἐποτοπεῖσθαι: ὑπονοεῖσθαι· καὶ καθυποτοπεῖσθαι, τὸ
 ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπονοεῖν.

Ἐποτοπήσας: ὑπονοήσας.

Ἐπὸ τὸν τόνον: ὑφαιμένα τῶι τῆς φωνῆς τόνοι.

Ἐπότριμμα: ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων δι-
 νῶν ἀρτυμάτων.

20 Ἐποτροπάζει: ὑποστρέφει.

Ἐπότροπος: ἐξ ἀποστροφῆς.

Ἐπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους: καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρό-
 νους, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
 ἐνιαυτῷ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὁμοίως· καὶ
 25 ἔτει καὶ ἔτος· καὶ χρόνω καὶ χρόνους καὶ χρόνον καὶ
 χρόνοις· [ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους·] πάντα ταῦτα
 χρήσιμα.*

(632) Ἐποτυπώσεις: χαρακτηῶν λόγοι.

Ἐπουλα ἔλκη: τὰ κρυπτά.

Ἐπουλοι: οἱ ἐγγὺς τοῦ κατουλωθῆναι μώλωπες.

5 Ἐπουλα γόνατα: καὶ ὑπουλον πόδα· καὶ ὑπουλον χεῖρα·
 καὶ σῶμα· τὸ φλεγμαῖνον διὰ τινος πλήγης, καὶ ἐγγὺς
 τοῦ ἀφίστασθαι ὄν· Κρατῖνος.⁴

Ἐπουλος: δόλιος· φαινόμενος δῆθεν εἰρηκίος, ὡς ἐπὶ
 πῶν ἐλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλας, ὕμεις ἐπιπολαίως,⁵
 ἐνδοθεν δὲ σηπεδόνας πνώδεις· ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσ-

* τ alterum correctoris.

² ὑπο

* Inc. σίμα f. 144. c. 2.

³ ἔλκη. Et mox per lenem m. pr.

⁴ κρ /

⁵ ἐπιπόλεως (sic)

ποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ ἰσοχρηστῶν, ἐλέχθη ὁ ὕψος ὁ λόγος.

Ἐπ' οὐρει: ὑπὸ τῷ ὄρει.

Ἐποφέρονται: ὑποβάλλονται καὶ ὑποφέρων, ὑποβάλλων.

Ἐποφῆται: ἱερεῖς· προφῆται· χρησμολόγοι. 15

Ἐποφθάς: φθάσας· προλαβών.

Ἐποφόνια: τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκέλοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσι οὗτος Δείναρχος καὶ Θεόφραστος.

Ἐπόφορος: ὑπεύθυνος ὑπὸ κίνσον ὑπὸ τέλος. 20

Ἐποφύσεις: παραφυσάδες φάσεων λογισμῶν ἐξωθεν φου-
μεναι.

Ἐποχόνδρια: τὰ ἀκροσπάδια· τὰ ὑπὸ τὴν λαγόναν.²

Ἐποχυτῆρες: τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐ-(68)
πιχέουσιν.

Ἐπτια: ὑψηλά.

Ἐπτιάξει: ὑποστρέφει.

Ἐπτιος: ἐπὶ νῶτον κείμενος. 5

Ἐπωμοσία: τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην τινὰ ἢ τί ἄλλο·
προφάσει τινι χρώμενον μεθ' ὄρκου.²

Ἐπωμοσία: σκῆψις καὶ παραίτησις.

Ἐπωμοσία: τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον
ἀποδημία³ ἢ νόσῳ ἢ τινὶ τῶν παραπλησίων μεθ' ὄρ-10
κου, οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνη-
σθαι.⁴

Ἐπώπια: τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα· ἢ τὰ ἐξ
αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.

² M. recens in marg. ὑποχόνδρια, τὰ ὑποκάτωθεν τοῦ
σίερονος ἦτοι τοῦ στήθους, ἀφ' οὗ ἀρχονται τὰ λαπαρώδη
μα (vel μι) μετὰ τὰς πλευράς.

³ Inc. lo f. 144. c. 3.

² καθ' ὄρκου

³ -αν primo.

⁴ ὑπόμ.

15^ο Τρώμα: ¹ ἢ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς.

Ἐρωφίοι: ² ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιελημμένοι συγγενεῖς.

Ἐρωφον: ὑπόστεγον. ³

Ἐς: χοῖρος ἢ σύαγρος.

20^ο Ἐας: βρέξας.

Ἐς διὰ ῥόδων: ἐπὶ τῶν ακαιῶν καὶ ἀναγαίγων Κράτης Γέλτοισιν.

Ἐμίνης: μάχης.

(134) Ἐπληξ: φραγέλιον ἀφατηρία.

Ἐσθην: ὠμβροσθην ⁴ ἐραντίσθην.

Ἐρχαι: τὰ βικώδη κεράμια.

Ἐρσοί: ἐρυσσοί ⁵ σκυρίδες.

Ἐσάι: πόλις τῆς Βοιωτίας.

Ἐστατος: τελευταῖος ἔσχατος.

Ἐσσάκους: τοὺς πασσάλους Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη καὶ οἱ Δωριεῖς.

Ἐστέρα δεκάτη: ἡ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν

10 Ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκάδα καλοῦμεν.

Ἐστέρας: πληθυντικῶς λέγουσιν, οὐχ ὑστέραν.

Ἐστριχίς: καὶ ὑστριχ ⁶ ἢ ἐκ τῶν ὑείων ⁷ τριχῶν μᾶστιξ.

15^ο Ἐς ὑπὸ ῥόκαλον δραμεῖται: παροιμία παρὰ Δειναλόχῳ, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦ εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων. *

Ἐφαιρεῖται: παρεκβάλλει.

Ἐφαλοῖ: ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμένοι πέτραι.

¹ Ἐπορία primo, ut videtur. ω em. m. pg. ει corrector.

² Bis ρ primo, ut videtur.

³ Ἐρωφον: ὑποστέγην primo, vel Ἐπορροφον. Nunc

Ἐπ' ὄροφον a corr.

⁴ ὄμ. primo.

⁵ Ἐρσοί: ἐρυσσοί

⁶ Ὑστηρξ (sic)

⁷ υείων m. pg.

* Inc. βιλ. f. 144. c. 4.

Ἐφειμένονι: ὑποχείρισι.	20
Ἐφειμένως: ἐνδοιδομένως.	
Ἐφραλος φάτις: ¹ ἡ κρυφία.	
Ἐφρεσις: ἐλάττωσις.	
Ἐφρεστῶς: ἐνυπόστατος.	
Ἐφρηγήσονται: ὑποδειξουσιν.	25
Ἐφρηγίοχος: ἀντὶ τοῦ ἡγίοχος.	(635)
Ἐφιέμενον: ἐνδιδόμενον.	
Ἐφιέναι: ὑπενδύναι.	
Ἐφιζάνει: ὑποκαθίζεται· ἐλαττοῦται.	
Ἐφιστάς: ὑποστάς· ὑποτιθεῖς.	5
Ἐφύλιον: ἀπὸ τῶν αὐλῶν· Φερεκράτης.	
Ἐφορμία: κόσμου εἶδος.	
Ἐφορμουῖν: ἀπαντοῦν· ² ἐναντιούμενον.	
Ἐφος: ³ ὑφεύς· Φερεκράτης.	
Ἐφωμαδόν: ὁμοθυμαδόν.	10
Ἐφαγόρας: ὑψίλογος. ⁴	
Ἐψαυχεῖν: ὑψηλοφρονεῖν.	
Ἐψηγόρε: μεγαληγόρε. ⁵	
Ἐπιβρεμέτης: ἐν ὕψει βροντῶν.	
Ἐπιζυγος: ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.	15
Ἐπικάρηγε: ὑψηλέ.	
Ἐπικρατεῖν: τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.	
Ἐπιμέδοντες: ἐν ὕψει βασιλεύοντες.	
Ἐπιφοίτης: ὑψηλόπορος ἢ ὑψηλόφρων. ⁶	
Ἐπόδι: ἐν ὕψει.	20
Ἐπου διάττει: ἐν ὕψει ὄρμαῖ καὶ τρέχει.	
Ἐτων: βρέχων.	

¹ φάτης m. pr. φάτης corrector.

² ἀπατοῦν ³ Accent. om.

⁴ Bis accentus correctoris.

⁴ ὑψή.

⁶ ὑψόφρων

(636)

Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ φ̄.

Φαγανθρώπων: ἀκαθάρτων.

Φαγέδαινα: νόσος λοιμική.

Φαγύλιον: ¹ μαρσίπιον.

6* Φαέθοντα τόκον: ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν.

Φαέθων: λάμπων· ἥλιος.

Φαιινόν: λαμπρόν.

Φαεσίμβροτον: ² ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

10 Φαεσφόρους: φωτοφόρους· φῶτος παρεκτικῆς γνώσεως φωτιζούσας.

Φάθι: εἶπέ.

Φαιδιμόεντες: λαμπροί.

Φαίδιμος: λαμπρός· ἰσχυρός.

15 Φαιδίμων: ³ λαμπρός.

Φαιδρός: καθαρός.

Φαιδρωπὴν: τὸ τεργνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.

Φαῖεν: εἴποιεν.

Φαίημεν: εἴποιμεν.

20 Φαιλόνης: εἰλητὸν τομάριον ⁴ μεμβραίνον· ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτώνιον.

Φαινόλης: χιτῶν· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα.

Φαίνων: δεικνύων.

Φαιδρυντής: ὁ φαιδρύνων τὰ ἀγάλματα.

(637) Φαικω: ⁵ ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῶ· οὕτως Σοφοκλῆς.

¹ Primo γοῖ

* Inc. f. 145. c. 1.

² Sic.

³ Sic.

⁴ εἰ. τὸ μα...ριον βεμ. et supra lituram a m. recenti κονταχίον

⁵ Supra ε. acc. a recentiss. m.

Φαιόν: χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ· ἡγοῦν μύικον.¹

Φάκελον:² φορτίον ἢ εὐάλωτον.

Φαινόμενα: Πλάτων Πολιτείας δεκάτη³ ἔφη· φαινό-5
μενα· οὐ μέντοι ὄντα γε που τῆ ἀληθείαι· ἀντὶ τοῦ
φαντασίαν ἀποτελοῦντα· οὐ μέντοι γε ὄντα.

Φάκελος: τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα.⁴

Φακῆ: τὸ ἔψημα τοῦ φακοῦ.

Φακός: τὸ ὄσπριον ὠμόν.

10

* Φάλα: κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

Φάλαγγες: αἰτίχες· τάξεις· οἱ δὲ τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων
ὀπλιτικὸν⁵ πλήθος· λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρ-
θρα· καὶ νεῶς ὑπερείσματα· ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον¹⁵
ξύλον καὶ σύμμετρον, φαλάγγιον⁶ λέγεται καὶ τοῦ
ζυγοῦ ὁ κανὼν φαλάγγ· καὶ ἐπὶ τῆς νεῶς⁷ ἡ διαβά-
θρα· καὶ ὁ ἀράχνης δέ, ὃν ἔνιοι φαλάγγιον· καὶ οἱ
κόρακες δέ, παρὰ Ἀττικοῖς φαλάγγια.

Φαλάγγια: ζῶν τι τῶν δακτύλων ἔστι τὸ φαλάγγιον. 20

Φαλάγγιον:⁸ γένος ὄφειος, ὡς φησὶ Νικάνδρος.

Φαλλικὸν⁹ ποίημα: αὐτοσχέδιον· ἐπὶ τῷ φαλλῶι ἀδό-
μενον.

Φαλακρόν: ἀντὶ τοῦ κεφαλῆν φαλακράν.

Φάλανθοι: φαλακροί· ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θριξ. (638)

Φάλαρα: τὰς προμετωπίδας·¹⁰ τοὺς ἀσπίδίσκους· τὴν
κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἢ τὰ τῶν
γνάθων σκεπάσματα.

¹ μόνον

² ἢ corrector.

³ 7 κατῆ (i. e. δὲ κ.) in δεκάτῃ mut. corrector.

⁴ φόρημα

* Inc. f. 145. c. 2.

⁵ ὀπλη.

⁶ -ια τῆ νεῶι (sic)

⁸ -ειον

⁹ Φάλαικον (accentus corr.)

¹⁰ προμ. i. e. προσμ.

5 Φάλαγξ: θηλυκῶς ὁ ἀράχνης· Ἠλλάτων Ἑλλάδι· — ἡμῖν
οἱ νόμοι Εἴκασι τούτοις τοῖσι λεπτοῖσι ἀραχνίοις, Ἄν
τοῖσι τοίχοις ἢ φάλαγξ ὑφαίνεται.¹

Φαληρεὺς: πολίτης.

Φαληροῖ:² δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Φα-
10 ληρεύς.

Φαληρυκόν: ἱππόδρομον Ἀθήνησιν.

Φαλλοί: μόρια δερμάτινα.

* Φάλον: τὸ προμετωπίδιον.

Φαλακρότερος εὐδίας:

15 Φάλος: βῶλος· ἢ λόφος· ἢ ἢ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θα-
λάσση.

Φαμέν: λέγομεν.

Φάναι: ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν, ἐτέρωι δη-
λουῖν.

20 Φάναι: εἰπεῖν.

Φάνας: τὰς ἐκλάμψεις.

Φανίας: ὄνομα κύριον· τῶν ἐστρατηγηκότων³ τις οὕτως
ἐκαλεῖτο.

(639) Φανίον: τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον.

Φανόν: λευκόν· λαμπρόν· οὕτως Φρύνιχος.

Φανότερον: λαμπρότερον.

Φανός: λαμπὰς ἢ ἐκ κλημάτων· οὕτως Μένανδρος.

6 Φανοτεύς: ἢ πόλις· οὐχὶ Πανοπεύς.

Φαντασία: ἐνύπνιον· ἢ ἰνδαλμα· ἢ ἀποκάλυψις θεία.

Φαντασιδοπεῖς:⁴

¹ εἴοκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τουτοῖσι τοῖσι λεπτοῖσιν ἀραχνίοις ἃ
τοῖσι τοίχοισιν ἢ φάλαξ ὑφαίνει.

² Φαληροῖας (sic; acc. corr.)

* Inc. f. 145. c. 5. Φαλλον: τὸν

³ γ'

⁴ Marg. ζ / a corr.

Φαντάζομαι: συκοφαντούμαι· οὕτως Ἀριστοφάνης·
 Φανοστράτη: Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν
 ἑταιρῶν ταύτην φησὶν ἐκονομάζεσθαι Φθαιροπύλην·¹⁰
 ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἐστῶσα ἐφθειρίζετο.

Φαντασμάτων: ἀντὶ τοῦ, ψευδῶν φαντασιῶν.

Φαρέτρα: βελοθήκη.

Φάρκτεσθαι: τὸ φράττεσθαι· καὶ ναύφρακτον·¹ καὶ ναυ-
 τικὴν δύναμιν. 15

Φαρμακῆς: μυριεῖς.

Φάρμακον: παραμυθία· ὁμιλία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ
 φέρειν τὴν ἄκυσιν· εἴρηται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθέων.

Φαρμακός: ὄνομα κύριον· Λυσίας φησὶ δύο ἄνδρους Ἀ-
 θήνησιν * ἐξῆγον καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν²⁰
 τοῖς Θαρρηλίοις· ἓνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἓνα δὲ
 ὑπὲρ τῶν γυναικῶν· ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶν ὁ
 Φαρμακός, ἱερὰς δὲ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας,
 ἀλοῦς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλεῖα κατελεύσθη· καὶ τὰ²⁵
 τοῖς Θαρρηλίοις ἀγόμενα τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν,
 Ἰατρος ἱστορεῖ· Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστο-(640)
 γείτονος λόγοντος, οὕτως οὖν αὐτὸν ἐξαίρησεται ὁ
 φαρμακός· Δίδυμος προπερισπᾶν ἀξιοῖ τὸ ὄνομα·²
 ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὖρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν· φαρ-
 μακῶντα³ δὲ Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου ἔφη· ἐστίν τις
 δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ
 Θεόφραστος ἐν ἰσ Νόμων ὑποσημαίνει.

Φαρμακός: τὸ κάθαρμα· βραχέως· οἱ δὲ Ἰωνες ἐκτεί-
 νοντες λέγουσι φάρμακον· οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν
 βαρβάρων παροίησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ¹⁰

¹ τῶν primo, sed statim τῶν

* Inc. f. 145. c. 4.

² τὸ ὄνομα· sic

³ -οντα m. pr.

πάτριον· τὰ μέτρα· τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἰπ-
πικῶαξ.

Φάρμακα: τὰ τῶν ζωγράφων χρώματα· τὰ δὲ τῶν ἰα-
τρῶν, φαρμάκια.

15 Φαρμακτά: λίμνη οὕτως προσαγορευομένη.

Φαρμακοτρίβαι: οἱ βαφεῖς οἱ τὰ φάρμακα τρίβοντες·
ἢ οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες.

Φαρμακίδα: τὴν ἐκ τοῦ γήρωσ¹ ρυτίδα· οὕτω Σοφο-
κλῆς.

20 Φαρμάξας: ἀποστήσας· γοητεύσας· ἰατρεύσας.

Φάρος: ἱμάτιον· περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἢ τη²
ὑψηλῆ ἀρηρῆναι· λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.

Φαργγίνδην: ὡς ἀριστίνδην, σκώπτοντες τὴν γαστριμαρ-
γίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ λέγουσιν.

25 Φάροςος: τρύφος· ῥάκος· πτερύγιον· ἀκρωτήριον κλάσμα.

(641) Φάσις: φάσις ἐστὶν ἣν ποιεῖται τις πρὸς τὸν δοκοῦντα
ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον·² ἢ χωρίον· ἢ οἰκίαν·
ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων· ἐτι³ δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρό-
6 πους τῶν ὄρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἀρχαῖσιν,
ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν ὄρφανὸν οἶκον προ-
φαίνειν λέγονται.

Φασί: λέγουσι.

7 Φάσις: λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν
τις ἀποφαίνη τῶν δημοσίων ἔχοντα τιὰ μὴ περιάμε-

10 νον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὄρφανικῶν οἰκῶν· ὅτε
γὰρ μὴ ἐμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπι-
τροπέουμένων, ἔφαιεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν
ἀρχοντα ἵνα μισθωθῇ· ἔφαιεν δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος

15 ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν⁴ μεμισθωτο· τοῦ μὲν οὖν προτέρου

¹ γένους, et inc. νους f. 146. c. 1.

² 1 semel.

³ 1 in lit. & corr.

⁴ ἢ ἐ. ἢ κ. τ. ἄδειαν

τὰ μαρτύρια ἐκείτην εὐρεῖν· παρὰ τὸ Δεινάρχω καὶ
Δημοσθένει·² τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φά-
σεως³ παρὰ Λυσίαι³ πρὸς τὴν φάσιν⁴ τοῦ ὀρφανικοῦ
οἴκου.

Φάς: εἰκῶν.

Φάσγανον: ξίφος. 20

Φασηλιτῶν θῦμα: ἐπὶ τῶν εὐτελεῶν τίθεται· Φασηλίτας
γὰρ τὰριχρον τῷ Κολάβραι θύειν· φησὶ Καλλιμάχος
ἐν βαρβαρικοῖς Νομίμοις.

Φασιανοί: ἀλεκτρονόες καὶ ὄρνεις τινές.

Φασκάλιον: ἱματιοφορεῖον·⁴ φάσκωλον δὲ ἔστιν μαρ-25
σίπειον· φάσκωλον·⁵ πῆρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο· ὡς(642)
Ἰσαῖος καὶ Λυσίας.

Φάσκων: λέγων.

Φασιανός: συκοφάντης· παρὰ τὴν φάσιν ἢ τὰ φαίνειν. 5

Φασίμη κύλιξ: παρὰ τὴν φάσιν, τὴν ἐνδείξιν.

Φατέ: λέγετε.⁶

Φάτις: φήμη· λόγος.

Φατνώματα: σανιδώματα· στέγη διάγλυφα.

Φατνωτόν: σανιδωτόν. 10

Φατρία: σύνταγμα.

Φαύζειν:⁷ τὸ φρύγειν· Ἀττικοί.

Φαύλια⁷ μῆλα: εἶδος τι μῆλιον.

Φαύλια: ἡ κότινος· καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας.

Φαῦλον: ἡμεῖς μὲν ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ μοχθηροῦ τάσσο-15
μεν· παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς, ση-
μαίνει τὸ ἀπλοῦν καὶ ραίδιον, καὶ τοῖς λοιποῖς.

¹ -χου στ -νοος

² -ων

³ -ου.

* Inc. σιν f. 146. c. 2.

⁴ Φασκάλιον: ἱμάτιον· φ.

⁵ Nov. ἁκτιε, Φάσκ. [Vid., praefation. p, xx.]

⁷ Φαύζειν et Φαύλια (punct. et. accenſ. correptoris.)

- Φαῦλον· τὸ ἀπλοῦν· καὶ Εὐρηκίδης ἐν τῷ Λικουμνίῳ·
- 20 Φαῦλον, ἀπομυον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν· ἀπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων· ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης, ζητεῖς· τεθελή δ' ἂν * καὶ
- 25 ἐπὶ τοῦ τυχόντος· οἶον, φαῦλον πρᾶγμα· ἔσται τὸ
- (648) τυχόν πρᾶγμα· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλόως τεθελή ἂν πρὸς τῷ
- αυτοῦ τυχόν· Πλάτων· πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, οὐδὲ μικρᾶς θεόμενον ἀρετῆς· τάττοιστο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ· ὅτ' ἂν ἀντιδιαστέλληται
- 6 πρὸς τὸ σπουδαῖον, ὡς Πλάτων· δοῦλοι γὰρ καὶ δεσποταὶ ἐπιτέτοι' ἂν γένοιτο φίλοι, οὐδ' ἐν ἴσας τιμαῖς διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι· τεθελή δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου· Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν·² Εἰ μὲν πρὸς ὧν τὰ φαῦλα νικῆσας ἔχω· καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαιδίου,
- 10 Πολιτείας ἅ· καὶ φαῦλόν γε, ἔφη, ἴσως· αὐτοῖς προστάξομεν· καὶ τούτου δ' ἐγὼ εἶμι φαυλότερον· τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου· ὡς Δημοσθένης· καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀποφάσεων· καὶ ἐπὶ κένητος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδόξου, καὶ
- 15 ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου.

Φαῦλος· εὐτελής· χαλεπός.

Φαῦλος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· Ὁ νόμαρχός τις ἦν Φωκίων τύραννος· τούτω δὲ ζῶντι συνῆρχον ὁ ἀδελφὸς Φαῦλος.

20 [Φαῦλος· εὐτελής· χαλεπός.]

Φαυλλῆς· εὐτελλῆς· χλευάζει.

Φαύστιγγες· οἱ ἐκ τοῦ κυρὸς ἐν ταῖς κνήμας σκίλοι· οὕτως ** Ἀριστοφάνης.

* Inc. f. 146. c. 5.

² Sic m. prima. σύ τὸ corrector.

** Inc. f. 146. c. 4.

Φάων: ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναι φασὶ πολλοὶ Σαπφῶ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσαν εἶπαι ἐαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος κέρας.

Φειδήσεται: φεῖσεται.

(644)

Φειδῶ: πρόνοια· φεισμονή· εὐσπλαγχνία.

Φειδωλός: φειδόμενος· κνικός.

Φελλέα: τὰ πετρῶδη καὶ αἰγέβοτα¹ χωρία· ὡς Ἰσαῖος. 5

Φελλεύς: σκληρὸς πόσως καὶ πετρῶδης τόπος.

Φενακίζει: χλευάζει.

Φέναξ: χλευαστής· ἀπατεῶν.

Φεννίς: ² παιδιὰ διὰ σφαίρας· ὅτι ἂν ἐτέρω ἀφῶσι τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φενακίζοντες.

10

Φενάγματα: ³ φενακίσματα.

Φεραυγής: κατάλαμπρος.

Φέρβει: βόσκει· τρέφει.

Φέρε: οἶον, ὑπόθου.

Φερέγγυος: ἀσφαλής· ἀξιάπιστος· ἐγγυητής.

15

Φερέοικος: ὁ κοχλίας· ἐνιοὶ ζῶον λευκόν, ⁴ ὅμοιον γαλῆ, ὑπὸ δρυσι καὶ ἐλαταῖς ⁵ γιγνόμενον· οἱ δὲ ζῶον ⁶ σφηκός ⁷ εὐμεγέθους μέγιστον.

Φέρειν: λαμβάνειν· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐπίμπαθ⁸ ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, Μισθὸν φέροντας ²⁰ δύο ⁹ δραχμὰς τῆς ἡμέρας· Μένανδρος Ὀλυνθταὶ· Μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας * τῆς ἡμέρας Ὀβολοὺς φέρων· καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου.

¹ βω

² Accent. om.

³ Post γ lit. erasa.

⁴ μικρὸν m. pr. λευκὸν supr. corrector.

⁵ -ας

⁶ ζῶον addidit corrector.

⁷ σφηκοῖς (sic) m. pr.

⁸ -ψεδ' sic:

⁹ οὐ

* Inc. ras f. 147. c. 1.

(645) Φερεσβίους: ζωοποιούς.

Φερέτρων: τῆ τῶν νεκρῶν κλίτη.

Φέριστον: κράτιστον· ἐξοχώτατον· ἢ ἀγαθόν.

Φέρνη: ἀμοιβή.

5 Φέρνην: τὴν προῖκα· καὶ Διοχίτης ὁ ῥήτωρ καὶ Μένανδρος.

Φέρινξ: ¹ προῖξ.

Φέροικος: ἐν Κλεοβουλῆταις· ζῶον ὅμοιον γαλῆ, λευκόν, φωλεῦον ἐν ταῖς ῥίζαις τῶν δρυῶν, βαλανηφάγον, οὐ-

10 τω καλούμενον.

Φέριτερον: κρείττον· ἢ ταχύτερον.

Φέμαλος: σπινθήρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων.

Φερώνυμος: ² ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.

15 Φεσκάσιον: μάγγανον πλοικόν.

Φεῦ: σχελιαστικὸν ἐπίρρημα ἢ ὀδυνηρὸν οἴμωγμα.

Φεύγειν: κατηγοροῦντο.

Φηγαῖνσι: δῆμος τῆς Αἰαντίδος.

Φήγνος: δρύϊνος.

20 Φηγός: δρῦς ἢ κεύκη.

Φηγοῦς: ³ δῆμος Ἐρεχθίδος.

Φηγοῖσιον: Δυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Βατράχου ⁴ φόνου.

Φηλοῦν: ἀπατᾶν· Μένανδρος Ἀλιεῖ· — οὐ ⁵ οἰκίας Φηλῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων.

25 Φηλώματα: ⁶ ἑξακάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἑξακατᾶν· οὐτως Ἀντιφῶν.

(646) Φημί: λέγω· ὑπολαμβάνω.

Φήσεις: λέξεις.

Φθάνει: προλαμβάνει.

¹ Accent. sm.

³ Φηγος

⁵ δ' τὸν φίλων

² ῥό primo.

⁴ π. βατράχων

⁶ Φηλώματα et φίλων

- Φθάνοντος ἔργον γίνεται.
- Φθέγμα: ῥῆμα. 5
- Φθειρ: ὁ τῆς πιτύος ¹ καρπός.
- Φθεισθαι: διαφθείρεσθαι. ²
- Φθειῖναι: προλαβεῖν.
- Φθεισεται: καταλήψεται.
- Φθιάδος: ³ Θετταλικῆς. 10
- Φθίνει: φθείρεται. λῆγει.
- Φθινύθων: ⁴ φθειρόμενος.
- Φθισίμβροτος: ⁵ διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα.
- Φθίσανται: διαφθαρήσονται.
- Φθογγαῖς: βουλαῖς. 15
- Φθόνη: τὴν νῦν φθίσιν ⁶ λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς
 Δημοσθένης.
- Φθόη: φθίσις· ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς.
- Φθοῖς: ⁷ ὄνομα πλακοῦντος.
- Φθόνος: πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ. 20
- Φιαρόν: λαμπρόν.
- Φιβαλέως: γένος συκῆς· λέγουσι δ' οὕτως καὶ τὰς μυρ-
 ρίνας: ⁸ Ἀπολλοφάνης καὶ τὰ αἴκα φιβαλέα· καὶ φι-
 βαλέαι ἰσχάδες.
- Φιδάκνας: πιθάκνας· Δημοσθένης. 25
- Φίλα: ἴσα· ὅμοια· προσφιλή. (647)
- Φίλαθλος: φιλόπονος.
- Φιλαιτίων: τῶν ἐπιλαμβανομένων.
- Φιλακίζεται: χαριεντίζεται.
- Φιλάμμων: Δημοσθένης Φιλάμμου τὰν Ἀθηναίων κύ-5
 πτην φησί.

¹ πιτύος. Ino. os f. 147. c. 2.

² θεῖρ correctoris.

³ Φθει primo ut videtur.

⁴ φθινύθων primo, sed & statim add.

⁵ σήμ

⁶ φθίσιν

⁷ Φθοης

⁸ φ alterum corrector, et mox καί

Φιλακεχθήμων: φιλομίσητος· φίλεχθρος· φιλομίσης.

Φιλαντίας: ὑπερηφανίας. ^ξ

Φιλαργύδης: ποιητῆς κακός.

10 Φιλεῖ γάρ πως: τέρπεται γάρ πως· ἢ ἔθος γάρ πως.

* Φιλιότητα: φιλιαν.

Φίλεργος: ² φιλόπονος.

Φιλερισταί: φιλόνεικοι.

Φιλεριστῆσαι: φιλονεικῆσαι.

15 Φιλέσιος: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· Φιλεφλου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί· ἐπι τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν· κωμῳδῆται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν.

Φίλη κεφαλή: προσφιλέστατα.

20 Φιλήκοος: φιλομαθής. ³

Φίλιοι: προσφιλέστατοι.

Φίλιος Ζεὺς: ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν· Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ: ⁴ Μαρτύρομαι τὸν φίλιον, ⁵ ᾧ Κρατων, Δία· Φερεκράτης Κραπατάλοισ· ⁶ — τοῖς δὲ κρι-

25 ταῖς Τοῖς νυνὶ κρίνουσι ⁷ λέγω Μὴ πικροτέον, μὴδ' ἀδέκως Κρίνειν, ἢ νῆ τὸν Φίλιον, Μῦθον ⁸ εἰς ὑμᾶς ἔτε-

(648) ρον Φιλοκράτης λέξει πολὺ τούτου κακῆγοριστότερον.

Φιλίσκος; ὄνομα κύριον.

Φιλοδεσποτεύομαι: οὕτως ὁ Ἀναξίλας.

6 Φιλόπαις; οὐχ ὁ παιδευαστῆς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλεῖται· ἀλλ' ὁ φιλόπαις.

Φιλλεῖδαι: γένος ἐστὶν Ἀθηνησιν· ἐκ δὲ ταύτων ἢ Ἰεραία τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, ἢ μύσσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσίῳ. ⁹

^ξ -είας

* Inc. f. 147. c. 5. Φιλεότητα (sic)

² Φιλεργός, et in Φιλόπονος

¹ ο in lit.

⁴ δρω

⁵ -ωμαι τ. φίλον

⁶ λλ

⁷ σιν

⁸ μῦθος

⁹ ἐλ
² ἐνευ. (ελ. σοστ.)

Φιλιππίδης: τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίους εἰς ἣν¹⁰
 ἐδύκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα· διὸ καὶ Ἀλέξιος περι-
 λιπιδῶσθαι² ἔφη, ἀντὶ τῶ ἐλαττωθῆναι.

Φιλοθεάμονες: φιλοθεωρηταί.

Φιλοθηρεῖ: φιλεῖ ἀγρευεῖν.

Φιλοκάλως: καθαρῶς.

15

Φιλοκόμπων: ² μεγαλορῆμων· ὁ ἑαυτὸν ὑμῶν.

Φιλοκτέανος: φιλοχρήματος· φιλοκτήμων.

Φιλομειδῆς: ³ φιλόγελως.

Φιλοπυσταῖ: φιλοπραγμονεῖ.

Φιλόπυστος: ἠδέως μανθάνων· περιεργος.

20

Φιλόπονος: φίλεργος· περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.⁴

Φιλοσοφεῖν: ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι· — φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ'
 ὅπως Κατακράζεται⁵ τὸν γάμον, ἔφη Μένανδρος οὔ-(649)
 τως· καὶ Ἰσοκράτης.

Φιλοσοφεῖν: σπουδάζειν.

Φιλοτέχνημα: κατασκευῆ· καίχησις.

Φιλοτησίαν προπίνειν: ἔστιν ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸς
 τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιῶν μέρος, τὸ λοιπὸν πα-
 ράσχη φίλῳ, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος.

Φιλοτησία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἰσχνίνον· ἡ κύλιξ
 ἦν κατὰ φίλιαν τοῖς φίλοις προύπενον, φιλοκτηαία ἔκα-
 λεῖτο, ὡς Ἐπερίδης⁶ φησὶ καὶ Ἀλέξιος.

Φιλοτησία: φιλία· δεξίωσις.

Φιλότητα: φιλίαν.

¹ Emendatum περιλιπιδῶσθαι pro περιπρωθαι. (λε, σ, et ac-
 centus correctoris; utrius, aut pro quo, sit ω, non liquet.)
 Deinde inc. f. 147. c. 4.

² Sic.

³ Φιλομειδῆς: φιλογέλως m. pr. Φιλομειδῆς: φιλόγελως cor-
 rector.

⁴ Ita corr. pro προθυμος ut puto.

⁵ -ηται

⁶ -εῖδης

Φιλοτιμαῖται: ἐπιδαψιλεύεται· μεγαλοφρονεῖ· σκουδάζει
15 ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμίας: δωρεάς· ἢ πλεονεξίας· ἢ κενοδοξίας.

Φιλοτησίας: τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιλίας.

Φιλοτιμῶς: μεγαλοδῶρως· ὑπερμέτρως·³ ἐπιμελῶς.

Φιλοφρονέστατα: φιλικώτατα.²

20 Φιλοφρονούμενα: παραμυθούμενα.

Φιλοφρόνως: προθύμως· σκουδαίως.

Φιλοφροσύνη: δεξιώσεις ἢ προσήγεια.²

Φιλουργός: οὗτος ἐφωράθη τὰ ἱερά συλήσας καὶ τὸ Γοργόχιον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσακράτης λέγει.

25 Φίλυδρα: φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

Φιλύρα: φυτὸν ἔχον φλοιὸν βέβλωι πακύρω ὁμοίον·
ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσιν.

(650) Φιλυδρίας: ³ φιλιῶν τὸ ὕδωρ.

Φιμιδί: ἄγχει· ἐπιστομίζει.

Φιμοί: Λίσχινης κατὰ Τιμάρχου καὶ φιμούς καὶ κυβευ-
τικὰ ἕτερα ὄργανα· φιμός δέ ἐστιν ὁ καλούμενος κη-
6 μός,⁴ εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο· Λίφιλος δέ φησιν· "Ἐλκ-
ἔς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλη."⁵

Φίσκος: δημόσιον ταμεῖον.⁶

Φιτρῶν: κορμῶν· ξύλων.

Φίτυ: ⁷ φυτὸν· φύτευμα· Φερεκράτης.

10 Φιτύσαι: γεννῆσαι· ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθησιν· ἐπὶ δέ μη-
τρὸς οὐκ ἔτι·⁸ ἀλλὰ γεννῆσαι· καὶ φιλύοντος ὁμοίως,
τοῦ γεννῶντος· λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα· φίτυ· Εὐ-
πολις Αὐτολύκωι· Ἀτὰρ ἤγαγες καινόν (τὸ)⁹· φίτυ
τῶν βοῶν.

* Inc. f. 148. c. 1.

¹ -τερα

² -la m. pr.

³ Accent. om.

⁴ κε m. pr.

⁵ ἐμβάλῃ

⁶ ταμείον

⁷ Φίτυ ter (accentus ter. correctoris, i. semel)

⁸ ἔστιν Porsonus, tum prave dist.

⁹ τὸ om.

Φλάβιος: ὄνομα χρηματισμοῦ. 15

Φλαῦν: φλαῦν· τύπτειν.

Φλαῦν: μαλάττειν· καὶ (ἀναφλαῦν)¹ τὸ ἀναμαλάττειν·
Ἀριστοφάνης.

Φλαῦρον: ἡ κοῦφον κακόν· διαφέρει γὰρ φλαῦρον² καὶ
φαῦλον· φλαῦρον μὲν γὰρ ἔσται τὸ * μικρὸν κακόν· 20
φαῦλον δὲ τὸ μέγα.

Φλεβεζόντες: βρούντις. (651)

Φλέγμαίνουσαν πόλιν: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐλκῶν τῶν
διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν.

Φλεῖσιον: τὸ Φλιάσιον· κεδίον·³ Ἀριστοφάνης.

Φληναφᾶ: φλυαρεῖ. 5

Φλήναφος: μυρολόγος.

Φλιε: μιμητικὸς ἤχος τῶν γαμψωνύχων·⁴ Ἀριστοφάνης.

Φλιούντα: ἀρρηνικῶς οἱ Ἀττικοί· Ξενοφῶν φησὶν· αὐ-
θις δὲ ἐστράτευσαν εἰς τὸν⁵ Φλιούντα. 10

Φλόγα: λαμπρά.

Φλογμός: καῦμα ἐκ πυρακτώσεως.

Φλοίσβου: ταραχου.

Φλόμος: ὁ λοχμῶδες φυτόν· ὡς ἀντ' ἐλλυχνίου ἐχρῶντο. 15

Φλύην: τὴν ἐκ φλοοῦ·⁷ Ἡρόδοτος.

Φλυκτίδες: τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα· ἢ ὁ καλούμενος ἀν-
θραξ.

Φοβερός: ὁ φοβούμενος παρὰ Θεουκιδίῃ καὶ Φερε-
κράτει.⁸ 20

¹ ἀναφλαῦν om.

² ΦΛΑΪΡΟΝ· ἡ κοῦφον κακόν: dist. sed an ambo puncta
a m. pr. nescio. Tum φλαῦρον καὶ φαῦλον correctoris in
marg.

* Inc. f. 148. c. 2.

⁵ δι in litura.

⁴ φσ primo.

⁷ τ (Apices correctoris.)

⁶ μ. correctaris, qui et λογ in λογ mutavit.

⁷ φλοοῦ m. pr. φλοιοῦ εσσι.

⁸ -της

Φλυαία: ἄημος τῆς Κεκρολίδος ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής.

Φόβος: φυγή.

Φοιβάσα: ² λαμπρύνασα.

²⁵ Φοιβᾶσθαι: καθαίρεισθαι.

(652) Φοῖβος: καθαρὸς· ἰγνός· ἢ μάντις· καὶ ἁμίαντος· καὶ ὁ Ἀπόλλων.

Φοινικήϊα ² γράμματα: Ἄνθοι καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοῖνικος τοῦ Ἀγήγορος τῷ εὐρόντος· τούτοις δὲ ⁵ ἀντιλέγουσι Κρήτες, ὡς εὐρέθη ³ ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις· Σκάμων ⁴ δ' ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ εὐρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίονος * ὀνομασθῆναι· μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπειθα γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρας Ἐγλαυρον· Ἐρσην Πάν- ¹⁰ ἄρροσον· τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι καρθέρον αὔσαν τελευτῆσαι· διὸ καὶ Φοινικήϊα ⁵ γράμματα τὸν Ἀκταίονα, βουλόμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρὶ.

Φοινικικὸν τὸ ψεῦδος: ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ ¹⁵ ταῦς Σπαρτούς καὶ Κάδμον ψευδῶς ⁶ λεγομένων.

Φοινικολόφου: ξανθολόφου.

Φοινικοῦν: ἐρυθρόν· πυρρόν.

Φοινικῶν συνθῆκαι: οἱ τὴν Καρχηρόνα κτείναντες ⁷ Φοι- ²⁰ νικες, ὅτε προσέκλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων· τὰ ²⁵ δ' ὅμοια Λήμων ἐπὶ Μεταποντινῶν ἱστορεῖ.

¹ Φοιβάσα m. pr.

² Sic, quod ad literas, habuit m. pr. Nunc Φοινικήϊα (sic) corr.

³ εὐρετῆ ⁴ καμῶν ⁵ Inc. ονος f. 148. c. 5.

⁶ φοινικήϊα m. pr. φοινικήϊα (sic) vel potius φοινικήϊα corr.

⁷ ψεῦδος ⁸ κτή.

Φοίνιξ: τὸ μουσικὸν ὄργανον· διὰ τὸ ὑπὸ Φοίνικος * (653)
εὐρεθῆναι.

Φοινίξω: αἱμάξω· βάψω· κυρώσω· ἀπὸ τοῦ φόνου, ἢ
τοῦ φοίνικος, ὅτι κυρρός.

Φοινίττων: βάπτων αἵματι.

Φοινός: κυρρός· φόνιος.

Φοιτᾶ: παραγίνεται.

Φοιτητάς: μαθητάς· παραγενομένους.

Φολίδες: αἱ λεπίδες τοῦ ὄφρατος· καταχρηστικῶς δὲ τὰ
μικρὰ * πτερὰ· τούτοις γὰρ ἰοίκεσαν.

Φολιδωτόν: λεπιδωτόν.

Φονᾶ: ² ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖ.

Φόνου πτερόν: διὰ τῶν οἰστῶν· ³ πτερόεντα ἢ ταχύν·
βέλτερον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

Φολκός: στραβός.

Φονᾶν: ἐτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν (ἔχειν). ⁴

Φόνος ἔρευσεν: αἷμα ἔρευσεν.

Φοξίνος: ἰχθύς· εὐθείως γενόμενος· ἔχων κῆμα· τίθει
δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης. ⁵

Φοξός: ὀξυκέφαλος.

Φορά: ἢ καθόλου ⁶ τόπου ἐναλλαγῆ· καὶ μάλιστα ἢ μὴ
δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στήναι ὅταν ἐθέλη.

Φοράδην: ὀρητικῶς φερόμενος.

Φοράς: ὕρμας· ἢ τύχας.

Φορβάδας: τοὺς ἐν τῇ γῆι βοσκομένους.

Φορβάδων: νομάδων· βοσκομένων.

Φορβαντεῖον: Ἐπερίδης ⁶ ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους· ὅτι
τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος
βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρε-
θέντος· ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας.

¹ νε correctoris.

² Inc. f. 148. c. 4.

³ Φονᾶν

⁴ οἰστῶν

⁵ ἔχω ομ.

⁶ κατὰ ὅλου

⁷ -εἰδης

Φορβειάν: περιστέμων· καπίστριον.

Φορβή: τροφή.

Φορβίζον: ὁ νῦν ἄκνος λεγόμενος.

10 Φορεῖται: περιφέρεται.

Φορέουσιν: φέρουσιν.

Φορῆες: οἱ φέροντες.

Φορητή: βαστακῆ.

Φορητῶς: μεγάλως. * * * *

15* (Ψιλεύς: ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἰστάμενος· ὄθεν καὶ φιλό-
φιλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἢ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου) χοροῦ
ἵστασθαι...

Ψιλοδαπίδας: τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτῶς² δαπίδας λέ-
γουσιν.

20 Ψιλοκόρης: ³ φαλακρός.

Ψιλὴ γῆ: ἡ μὴ πεφυτευμένη· Πεφυτευμένη⁴ δ' αὕτη
'στίν, ἢ ψιλὴ μόνον· Πάλεσιν.

(655) Ψιλόν: γυμνόν.

Ψιλῶντα: αἰθαλώδη.

Ψίμαρον: ⁵ εὐδιαῖον.

Ψινάδες: παρὰ Θεοφράστῳ αἰ ῥινάδες, αἰ ἄμπελοι·

6 ἔτιοι τὰς δρυπέκεις ἐλαίας.

Ψινάζει: ⁶ ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ· φυλλορροεῖ.⁷

Ψινύδιον: φαῦλον.

Ψίσαι: ⁸ ψωμίσαι.

¹ Desunt folia, ut conjicio, circiter octo. Porson.

* Inc. χοροῦ ἵστασθαι f. 149. c. 1.

² καὶ μημαλατῶς

³ Ψιλοκορης

⁴ πεφυτ. semel in textu, sed repetit. in marg. man. antiq.
tum δὲ αὐτῇ ἐστίν ἡ

⁵ Accent. om.

⁶ -ζει

⁷ Semel e primo.

⁸ Accent, om.

- Ψίτται: ἰχθύων εἶδος...
- Ψιττακίαν: ὑποδήματος γυναικείου γένος. 10
- Ψίχες: ἀρρενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας.
- Ψο: ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρτέκοντος· ἔστι δὲ ἀκο-
 σωματικῶν λεξιδίων·² ψόθεν γὰρ καλοῦσιν· Ἀρι-
 στοφάνης· Πλέω γράσου (τε)² καὶ ψοδαίου καὶ ψόκου
 [ye] καὶ ψόθου· Δισχύλος Θεωροῖς. 15
- Ψόδας: ἀκαθαρσία· οὕτως Φρύνηχος.
- Ψόας:³ ἢ ψοίας,³ ἢ ὄκη χρηὴ καλεῖν, παρ' οὐδενὶ Ἀτ-
 τικῶν εὖρον· οἱ δὲ παλαιοὶ γυμνοῦντο ἀλώκεα προ-
 αγορεύουσαι.
- Ψοίθης:³ ἀλαζών. 20
- Ψοῖθος:³ σποδός.
- Ψολόεν: φλογόεν κῦρ.
- Ψολόεντα κεραυνόν: τὸν ὀξέως φθείροντα.
- Ψολοκρημία: ἀλαζονεία· Ἀριστοφάνης Ἰκκεῦσιν· Ἡσ-
 θην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκρημίαις. 25
- Ψούδια:³ ψευδῆ· Κρητες. (656)
- Ψοφοδεής: δειλός· τοὺς ψόφους φοβούμενος.*
- Ψυκτῆρ: σκεῦος ἐνθα διανέουσι τὰ ποτήρια.
- Ψύλλα καὶ ψύλλαι: θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότῳι Ψύλ-
 λοι,⁴ ἔθνος Λιβύης· καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσηνίαι Μανάν-
 θρου κύριον ὄνομα· ὅτι δὲ τὸ Ἰαῖον τὸ μικρὸν ἀρ-
 ρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπεν καὶ ἕτεροι.
- Ψύξας: φουήσας· ἢ ἀμβλύνας.
- Ψύψαρα⁶ τὸν Διόνυσον ἄγοντες· ἢ παροιμία παρὰ
 Κρατίνῳι· τὰ δὲ Ψύρα νησίδιον ἔρημον πλησίον Χίου· 10
 λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημανόντων.

¹ εἰ

² τε om. G. · Utrum ante Δισχ. distinguat Porsonus non liquet; post γε distinguit.

³ Quinquies acc. om.

* Ἰσο. βεβήμενος f. 149. c. 2.

⁴ ψύλλοις τῶν

⁶ Ψύψαρα: τὸν

Ψυχαγωγεί: παραμυθεῖται· τέρπει.

Ψύττα: ἐπὶ τοῦ ἀποδραματῆν.²

[Ψυρανίς: ἴδιον μικρόν.]

15 Ψυχάζειν: ἀναπύχειν.

Ψυχάζουσαι: πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσαι, ἵνα ἀναψυχῆν τινα λάβωσιν· ἔστι δὲ ὁμοίων τὸ χειμάζειν.

Ψυχικός: σαρκικός· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρόθυμον·
20 αὐτῶν Ἀλιεῖς.

Ψυχορραφαῖν: τὴν ψυχὴν ἐκκένειν.

Ψύχος: τὸ ῥίγος· Ἡρόδοτος· ἀλλὰ καὶ Ἐρμῖκος.

1 Ψυχρὸς ἄνθρωπος: ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος.

Ψυχουλκούμενος: τὴν ψυχὴν ἐλκόμενος.

25 Ψυχρολογία: ψευδολογία· ἀκαιρολογία.

Ψυχρὸν πρᾶγμα:

(657) Ψυχρὸς: ἀσθενής.

Ψῶξα: νόσος τίς· Ἐπιφάνης Μαριναῦ.³ Ὁς θυμήσας τοῖς
στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶξαν ἐπεμψεν· οἱ δὲ φασὶ
6 καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος·⁴ ὅτι κνησμός μετὰ ἀνωσθίας.

Ψῶθια:³ εὐ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

Ψῶλον γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρῆνου· ἢ ποροίμια
παρα Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεῦσιν· ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν
μέχρι καλλοῦ διεκυσμένων· παρα δὲ Διφίλωι ἐν τοῖς

10 ἐγανίσμασι παραπεκίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

Ψῶλος: ὁ λιπόδερμος· ὀξύτωνος· καὶ ἀκρόψωλος, ὁ
ἐπιβραχὺ τοιοῦτος.

Ψωμοκόλακες: Φιλιππίδης.

15 Ψώμισμα: διάσθημα.

Ψώμος: ὡς ἡμεῖς· Ἐπίλυκος.

Ψωρᾶν: καὶ βραγχεῖν.⁴ διουλλάβως λέγουσιν.

² τὸ ἀποδραματῆν m. pr.

³ μαριναῦ

⁴ Inc. f. 149, c. 3.

³ Accusat. -am.

⁴ Ψωρᾶν καὶ βραγχεῖν

Ψῶχος: ἢ γῆ ψαρμῶδης.

Ψῶχοντες: θρούπτοντες· λακτύνοντες.

Ἀρχὴ συν Θεῷ τοῦ α̅.

20

²Ωα: μηλωτῆ· δευτέρα· καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος
περὶ εἴη πῆξαν· ἢ τὸ περιστάμιον.

³Ωατωθήσομαι: ² ἀκούσομαι· Δωρεῖς. (658)

²Ωι: ³ τὸ μὲν ἄρθρον περισπωμένως· τὸ δὲ σχετικαυτε-
κὸν ὀξυτόνως.

²Ωγνυντο: ⁴ ἠνέλιγοντο.

²Ωγύγια ³ κακά: ἐπὶ τῶν ὀκληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον ⁵
τὸν Ὀγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπέσειν·
ἄμεινον δὲ λέγειν Ὀγύγια κακὰ τὰ παλαιά· τούτω
γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

²Ωγύγιον: ⁶ ἀρχαῖον· παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ
τὸ Ὀγύγιον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν. ⁷ 10

²Ωγμενον: Ξενοφῶν ⁸ ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο παρα-
τὸν ὄγμον, ⁹ τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν
τῶν θεριζόντων.

⁷Ωδε: οὐ μόνον τὸ οὕτως· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε ὡς ἡμεῖς·
Κρατῖνος Δραπέτισι· ⁹ Τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας ¹⁵
καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι· Ἀριστοφάνης Κωκάλωι·
— ἐκδότηω δέ τις Καὶ ψηφολογεῖον ¹⁰ ὧδε καὶ δίφρω. ¹¹

² Accent. om.

² Ωατωθήσω: ἀκούσομαι, hoc ex em. statim facta pro ἀκούσομαι

¹ Ω

⁴ Ωγνυντο (i. postea additum).

³ Litura post γυ quater. Primo ni fallor γυγγ.

⁶ Sic ab initio. ⁷ τῶν θηλυκῶν

⁸ Inc. f. 149. c. 4. ⁹ ὄγμον in ὄγμον mut. corr.

⁹ -ησι (i. in litura) ¹⁰ -λογιον primo, vel λογίον. ¹¹ δίφρω

20 δύο· και Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δευρο και ἐνθάδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλάττοις δηλοῖ· Εὐκαλεῖ Ταξιάρχους· ¹ Οὐκ, ἣν φυλάττη γ' ὡδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

(659) Ὡδεῖον· ² Ἀθήνησιν ὡσπερ ³ θιάτρον· ὃ πεποιήκεν, ὡς φασὶ, Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ και Ὡδεῖον ἐκλήθη ὠκὸ τῆς ὠδῆς· ἔστι δὲ ἐν αὐταῖ τὸ δικαστήριον τοῦ ἀρχοντος· διμετρεῖτο

5) δὲ και ἄλφαιτα ἐκαῖ.

⁴ Ὡδέ πωσ· οὐτὰ πωσ.

⁵ Ὡδηκώς· οἰδήσας· φουήσας.

⁶ Ὡδός· ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη.

⁷ Ὡστο· ὑπελάμβανεν.

10^α Ὡζειν· θαυμαζειν.

⁸ Ὡκεν λέγουσιν·

⁹ Ὡζυροί· ⁴ κρῆσις Ἀττικῆ.

¹⁰ Ὡθήθησαν· ἐνόμισαν.

¹¹ Ὡ Ἡράκλεις· ⁵ ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν.

15^α Ὡ Ἡρακλες· ἡ κλητικὴ πτωσις οὕτως διαφέρει· και τὸ, ὦ Δάματερ, τὸ ⁶ Δήμητερ· φασὶ δὲ και χωρὶς τοῦ ὦ ⁷ τοῦ θαυμαστικοῦ, Ἡράκλεις· και μᾶλλον ἐν τῇ κρήσει· ⁸

¹ οὐκ ἦν· φ. δ'

² Manus recentiss. in m. ὠδεῖον μουσεῖον ἢ σχολεῖον

³ ὡσπαρα (sic)

⁴ Ὡζυροί

⁵ -ης m. pr.

⁶ τω m. pr.

⁷ ὦ

⁸ Desunt cetera usque ad finem, quinque fere paginas impleantia. Porsonus.

A P P E N D I X.

ἌΓΩΓΕΥΣ: ὁ ἐνάγων τὴν δίκην· ὁ διώκων· καὶ ὁ λῶ-(663)
ρος ἐνάγονται οἱ ἱππεῖς.

· γραφίου δίκη: κατὰ τοῦ τὸν ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ μὴ
ἐγγράψαντος· καὶ τὸν τὸ ῥητὸν ἀποδόντα οἷς ὄφειλεν.

· Ἀντιδόσεως: ὅταν τις προκληθεῖς εἰς λειτουργίαν ἀπο-5
φαίνη ἕτερον εὐκορώτερον ἑαυτοῦ· προκαλεῖ αὐ-
τὸν . εἰτουργεῖν, ἢ, δόντα μὲν τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ,
λαβόντα δὲ τὴν ἐκείνου, α λάχθαι.

· γωνία: φόβος πτώσεως ἢ ἥττης· ἐπὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα
μέλλοντος ἀπιέναι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀπλοῦ 10
φόβου· Ξενοφῶν δὲ τὸ ἀγωνία ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος· ὡς
ἐν τῷ ἀγῶνι ὁ φόβος.

· γωνοθέτης: ὁ ἐν τοῖς σκηναίοις· ἀθλοθέτης, ὁ ἐν τοῖς
γυμναείοις.

· γαυρος· καὶ ἀγαυρός: ὁ κομψός· τινὲς δὲ ὁ κακός.

· Ἀγήνωρ: ὁ ἀνδρεῖος· καὶ ὁ ἄγαν ὑβριστικός· ὑπὸ Ἰω-15
νῶν δὲ ὁ ἄπορος· ὑπὸ Ἀττικῶν ὁ τρυφερός.

· γήρτης: ὁ ἀλαζών· καὶ εἶδος ὀβολοῦ.

· βροχίτιον: ὁ τρυφερὰ φορῶν ἀβροσίμων, ὁ λαμπρο-
φόρος.

· γών: σημαίνει πέντε· τὸν τόπον· καλὸν δ' εὐρυναν
ἀγῶνα· τὸ πληθὸς· ὡς τὸ, λῦτο δὲ ἀγών· τὸ ἄθροισμα·
ὡς τὸ, "Ἡρῆ μὲν μετ' ἀγῶνα θεῶν· καὶ τὸ
ἄθλον· καὶ τὸν νόον· ὡς τὸ, θεῖον δύσονται ἀγῶνα·
καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀσκήσις.

· Ἀγνώμονες: οἱ ἀχάριστοι· παρὰ δὲ Πλάτωνι οἱ ἀμαθεῖς·(664)

· Ἀγυιά: ἡ ἀμφοδός· ἡ κοινῶς ῥύμη.

• γροϊκος: ὁ ἀμαθής· ἀγροϊκος, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ἀνελιζόμενος· Πλάτων δὲ τὸ ἐναντίον τούτου· καὶ ἀγροϊώ-
5 τής, ὁ γεωργικὸς λαός.

• γχιστεῖς: οἱ ὑπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεπιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ πατέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος· οἱ δὲ ἔξω τούτων, συγγενεῖς μόνον· οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν ζευχθέντες τοῖς οἴκοις, οἰκεῖοι λέγονται.¹

10 Ἀγορά: ἡ ἐκκλησία· καὶ ἡ συνάθροσις· ὡς, Νέστωρ ἀγορητής· ἀγορὰς Ἰπερίδης καὶ τὰς συνόδους· οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται· καὶ ἀγοραία δίκη, ἡ δικαιολογία.

• Ἀγωγή: ἡ ἀναστροφή· καὶ ὁ τρόπος· καὶ τὸ βάρος· ἡ ἡ κομιδή· καὶ ἡ τῶν ἡθῶν, τοῦ τρόπου, κατακόσμησις.²

15 λογίου δίκη: ὅταν τινὲς λαβόντες χρήματα εἰς ἀναλώματα δημόσια μὴ ὤσειν τοὺς λόγους ἀνενηνοχότες τοῖς δικασταῖς.

• ἀντιγραφὴ: πρὸς τὸ τοῦ διώκοντος ἔγκλημα ὁ φεύγων ἀντιγράφει· ὡς τὰ τοῦ δημοσίου· κατεμαρτύρησε Στέφανος, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γράμματι γεγραμμένα·

20 ἵνα ἡ τῶν ἐκάστου φάσεων τοῖς δικασταῖς μαρτυρία· τοῦ μὲν ἐφ' οἷς ἐγκαλεῖ, τοῦ δὲ ἐφ' οἷς μαρτυρεῖται.³

• Ἀνθύπωμοσία: οἷον ἀπτεῖπον τῇ ὑπωμοσίᾳ, δημοσία στρατευόμενον αὐτὸν ἀπεῖναι.

• ντιλαχεῖν· καὶ ἀντίληξις: ἀντιλαχεῖν μὲν ἔστι τὸ εἰς

¹ Ad Harpocr. v. Ἀδοκίμαστος, tum codicis scriba tum hic noster addunt, δοκιμασθεῖς καὶ (alter γὰρ) ἀντὶ τοῦ πριθεῖς καὶ βεβαιωθεῖς.

² Ad Harpocr. v. Ἀδύνατοι, verba, τῆς ἡμέρας ἐκάστης — ἀδύνατου ἐν ᾧ ὡς ὀβολόν, in codicis textu omissa, margini apponit hic scriba.

³ Sequitur Ἀντομοσία (sic) τινὰ γράμματα — ἀπολογήσεσθαι ut Harpocr. ed. ms.

ἀκέραιον πάλιν καθεστάναι τὰς δίκας· ἀντελάχχανον 25.
 δὲ τοῖς διαιτηταῖς καὶ οἱ ἐρήμην ἐπὶ διαιτητῶν ἄλόν-(665)
 τες, ὡς τὴν μὴ οὔσαν δίκην καταδικασθέντες.

Ἀπωμοσία: ἄψ σημαίνει τροπὰς ἢ λέξις· μίαν μὲν ὅταν
 γράψῃται νόμων παρανόμων· ἢ καὶ αὐτοῖς εἰσηγήσῃ-
 ται, ἔπειτα καταγνοῦς αὐτῶν ἐξωμόσῃται παραλελα-5
 γίσθαι· ἀπωμοσία δὲ λέγεται, ὅτι ὁμνύοντες ἀφίεν-
 ται μήτε ἀργυρίῳ πεισθῆναι μήτε καταχαρίσασθαι
 τὴν σιγὴν· μνημονεῦει τοῦ τρόπου ταύτου καὶ Δημο-
 σθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· κατὰ μίμησιν δὲ ἐστὶ τὸ
 ὑπερίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἢ ἀποδημίαν
 ἢ νόσον ἢ ἄλλο τι τῶν παραπλήσιων μεθ' ὄρκου· καὶ 10
 τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνυσθαι λέγουσιν· ἐτέρως οὖν λέ-
 χεται πάλιν, ὡς ἔφημεν, ἀπωμοσία, ὅταν κρινόμενοι
 σκήπτηται τὸ μὴ εὐκαιρεῖν πρὸς τὴν δίκην· ἀνθυπά-
 μνυται ὁ ἀντίδικος, καὶ περὶ αὐτοῦ προδικάζεται.

Ἀπρόσκλητος: ἢ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητῆρων 15
 κατὰ νόμον.

Ἀποστασίου δίκη: κατὰ τῶν ἀφισταμένων ἀπελευθε-
 ροῦσα τοῦ ἀπελευθερώσαντος.

Ἀργίας δίκη: Ἀυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀρίστωνος φησὶν ὅτι
 Δράκων ἦν ὁ θεῖς τὸν νόμον, αὐθις δὲ καὶ Σόλων ἐ-20
 χρήσατο, θάνατον οὐχ ὀρίσας ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ'
 αἰτίμιαν, εἰάν τις ἀλῶ τίσαι· ἂν δ' ἄπαξ, ζημιῶσθαι
 δραχμὰς ἑκατόν.

Ἀτίμητος δίκη: ἢ τοσοῦταν αὔσα ὅσα ἐπιγέγραπται·
 ἦν οὐχ οἷον τε ὑποτιμήσασθαι ἐλάττονος.

Ἄτοπον: Πλάτων τὸ μέγα καὶ θαυμαστόν. 25

Βιαιῶν δίκη: ἤτις βία ἐπείσελθῶν τι ἔλαβεν ἀλλότριον
 ἢ ἐκ χωρίου ἢ ἐξ οἰκίας, βιαίως ἐκρίνετο· ἐν δὲ ταῖς
 σχολαστικαῖς ὑποθέσεσι, βίας ἐγκλημα ἐστὶ κατὰ τῶν
 κόρην ἀρπασάντων ἢ παιδα ἐλεύθερον· ἰστέον ὅτι

- 80 βιαίων· γράφουσι τὴν δίκην οἱ παλαιοί, καὶ οὐδεὶς βίας.
- **ιαδικασία:** ἐστὶ ἦν τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς τριηράρχαις
 (666) πρῶτονται ὧν δεῖ ἄρχειν ἢ τριηραρχεῖν· τὸ δὲ αὐτὸ
 ἐστὶ καὶ δοκιμασία.
- **ραφή· καὶ παραγραφή· καὶ ἐπιγραφή:** διαφέρουσι τινί·
 γραφή μὲν ἔστιν ἢ εἰς δικαστήριον δημοσίου ἐγκλή-
 5 ματος κλήσις· παραγραφή δὲ ἢ πρὸς τὴν κλήσιν ἀμ-
 φισβήτησις· ἐπιγραφή δὲ τὸ ἕτερον τόπον ἐπιγράφειν
 τῷ κριτηρίῳ ἴδιον ἐν πόλει, ἢ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἢ
 ἐπιχωρίῳ οἶον Φαληροῖ, ἢ ἐτέρῳ· καλεῖται δὲ ἐπὶ
 μὲν τῶν δημοσίων ἀγώνων τὸ γραφόμενον ὑπὸ τοῦ
 κατηγοροῦ ἐγκλημα καὶ τὸ ἀποφερόμενον πρὸς τὴν
 10 ἀρχὴν, γραφή· τὸ δ' αὐτὸ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλη-
 μάτων, ἐγκλημα· ἐπὶ δὲ τῶν ἀμφισβητήσεων, λήξις.¹
 · **εκάζειν· καὶ δεκάζεισθαι:** *Λισχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρ-
 χου τὸ παρακρούεσθαι τοὺς δικαστὰς δεκάζειν ἔλεγε·
 δεκάζειν δὲ, παρόσον κατὰ δέκα συντασσόμενοι ἑμι-
 σθάρουν.*
- 15· **ιάγραπτος δίκη:** ἢ αὐτὴ καὶ διεξυσμένη λέγεται· καθ'
 ἧς ἴσχυσεν ἢ παραγραφή· οἶον, ἦρθη ἢ δίκη· οὐ γὰρ
 εἰσαγωγίμος ἐστὶν, ἠκυρωμένη ὑπὸ τῆς παραγραφῆς.
- Διαγραφή:** καὶ ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φευ-
 γών, ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος, ἢ κατὰ διά-
 20 γνωσιν τυχόντος, καὶ μηκέτι περὶ μηδενὸς ἐγκαλῆται,
 λέγεται διαγραφή δίκης. Λέγεται διαγραφή καὶ τὸ κα-
 θυποβάλλεσθαι ζημίαις πολλαῖς.
- **ιαψηφήσις:** ἐστὶν ὅταν συνελθόντες κατὰ δῆμον οἱ
 δημῶται ψῆφον φέρουσι κατὰ τῶν δοκούντων ἐγγε-
 25 γράφθαι καὶ μὴ ὄντων Ἀθηναίων· ὅς δ' ἂν ψηφησο-

¹ Ultima vox non prorsus certa. Videtur κλήσις in λήξις mutasse.

ρηθῆ, καλέτης ἐστὶ οὐ δ' ἂν καταψηφίσωνται, τοῦτο
 ἐξεστὶ τὴν ἀκατήρησιν αἰτιασαμένους ἀνακεμθῆναι εἰς
 τὸ κοινόν.

ιαμαρτυρία: ἐστὶν ἢ τῶν κλήρων ἀντιποιούμενοι γρά-
 φονται, ἐπ' ἧ τὸ ἐγκλήμα ἐστὶ, καὶ ἡ αἰτία δι' ἧς ἕκα-
 στος ἴδιον εἶναι τὸν κλήρον ἀξιοί· καὶ ὅτι τὸ ὄνομα (667)
 ὀκοδὸν ἔταιμον· ἃ γὰρ ἂν ἄλλου ἀμφισβητούντος εἴ-
 ποι μαρτυρῶν, ταῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῇ γραφῇ τοῦ
 ἐγκλήματος διαμαρτύρηται.

ίκη: τὸ ἐκτίσαι τιμωρίας λέγεται· καὶ ἢ ὑπὲρ τῶν
 ἰδίων συμβολαίων λαγχάνουσι, ἧς τὸ ἐπιτίμιον ἄρι-⁵
 σταί· ὑπὲρ δὲ τῶν κοινῶν καὶ ἐπίπαν γράφοντος ταύ-
 την καὶ ἀλόγως διωκομένου τιμᾶ τὰ δικαστήριον ὅτι
 χρηὴ παθεῖν ἢ καὶ ἀποτίσαι.

ωμοσία: ἔθος ἦν τοῖς ἐγκαλοῦσιν ἀμνῦναι ὅτι περὶ
 γεγονότων τὴν κατηγορίαν ποιήσονται· καὶ τοῖς ἐγκα-
 λουμένοις, ὡς οὐκ ἄντες ἔνοχοι διώκονται· μάλιστα¹⁰
 δὲ ἐγγίγεται ἐπὶ τῶν ἐκουσίων.

Εἰσαγγελία: κατὰ κοινῶν καὶ ἀγράφων ἀδικημάτων·
 αὕτη μὲν οὖν ἢ Κικίλου δόξα· Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ
 τετάρτῳ περὶ νόμων φασὶ γινέσθαι, εἴαν τις καταλή-
 τὸν δῆμον ῥήτωρ, ἢ μὴ τὰ ἄριστα συμβουλεύσῃ, χρη-¹⁵
 ματὶ λαμβάνωσιν· ἢ εἴαν τις προδιδούς χωρίον ἢ ναῦς
 ἢ πλεῖν στρατιάν· ἢ εἴαν τις εἰς τοὺς πολέμους ἀφι-
 κνέται, ἢ νικολῆ παρ' αὐτοῖς, ἢ στρατεύεται μετ' αὐ-
 τῶν, ἢ δῶρα λαμβάνῃ· συναμολογεῖ δὲ ταῦς ὑπὸ Θε-

αφράστου, εἴτε Θεμιστοκλέα εἰσαγγέ¹ ἢ εἰσαγγεῖλε Κρα-
 τερός Λεσβώτης Ἀλκμαίωνος Ἀγραυλῆθεν· ἐνίοι δὲ²⁰
 τῶν ῥητόρων εἰώθεσαν καλεῖν καὶ τὰ μὴ μεγάλα ἀδική-
 ματα εἰσαγγελίαν· ἐστὶ δ' ὅτε ἐμβάλλοντες τοὺς συκο-
 φαντούμενους εἰσαγγεῖλον, ὡς μὲν Φιλόχανος, χιλίων
 καθεζομένων, ὡς δὲ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, χιλίων

- 25 πενταποδίων· Κακιῦ δὲ οὕτως ὠρίσατο· εἰσαγγελία
 ἔστιν ὁ περὶ κεινῶν ἀδικημάτων θεδωκασαν ἀπενεργεῖν
 οἱ νόμοι· ἔστι δὲ τὸ μελετώμενον ἐν ταῖς τῶν σαφῶν
 διατριβαῖς.
- ἰς δατητῶν: πρόκλησις νεμέσεως ἢ κληρονομίας ἢ κοι-
 νοῦ τινὸς ἀγορασμοῦ· ἐπὶ τῶν διανεμόντων τὰ κοινὰ
- 80 τισίν· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· δι-
 (668) και λαγχάνονται πρὸς τὸν ἄρχοντα· ἀλλ' εἴ τις καὶ
 εἰς δατητῶν αἵρεσιν, ὅταν μὴ θέλῃ κοινὰ τὰ ὄντα νέ-
 μεσθαι.²
- Ἐκκλητον: καὶ τὸ συνηθροισμένον· ὡς Εὐριπίδης· ἐλ-
 θῶν γὰρ εἰς τὸν ἐκκλητην λαόν· οἰονεὶ τὸν ἐκκλησιαά-
 ζοντα.
5. ἠνδειξες: φάσεως διαφέρει· ὅτι τὴν μὲν ἠνδειξεν ἀνὰ
 ται ἀντιλέγεσθαι· οἶον, ἀνέδειξεν Ἀριστογείτονα Δη-
 μοσθένης, ὅτε λέγει ὁ φάσκων οὐκ ὀφείλει· φάσις δὲ
 ἔστιν, ὅταν φαίνη τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πρι-
 ὶόμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν· ὅποτε γὰρ
 μὴ ἐμισθουν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκόν τῶν ἐπιτροπευο-
- 10 μένων, ἔφαινε αὐτῶν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχον-
 τα ἵνα ἐμισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττανος ἢ κα-
 τὰ τὴν τάξιν ἐμισθωτο.
- νη καὶ νέα: παρ' Ἀθηναίοις ἢ τριακάς· φασὶ δὲ οὐ
 Σόλωνά αὐτὴν ὀνομάσαι, παρόσον αὐτοῖς τὸ μὲν ἡ-
- 15 μισυ τοῦ παρεληλυθότος μῆνος ἔστι, τὸ δὲ ἡμισυ τοῦ
 εἰσελθόντος· οὗτος δὲ ἔστιν ὁ χρόκος, ὃν παρ κατα-
 λαμβάνει τὸν ἥλιον ἢ σελήνην, ὁ καλούμενος μῆν· ἔστι
 γοῦν ἡμερῶν κθδ' γ² ὥστε εὐλόγως τὴν τριακάδα κοι-

¹ Ad Hierocr. v. Ἐκκλητεύειν, annotat; Γ^ο. ἐκκλητευθῆ-
 ναι, τὸ εἰς κλίσεις ἀγθῆναι πρὸς τὸ ἐπάναγκες μαρτυρησαι.

² Ista valent, 297. Postremam notam, quam hic ut po-

νὴν γενέσθαι τῶν δύο μηνῶν· τὸ γὰρ ἔν δασυκράμε-
 νον τὸ παρεληλυθὸς σημαίνει· τὴν δὲ ἐξῆς καλοῦσι
 γουμηνίαν· ὡς πρῶταν ὀλόκληρον· ταυτέστι νέομνον· 20
 καὶ κατὰ τὸ ἐξῆς δὲ δύο ἡμῖν ἀκολουθῶς λέγουσι,
 προστιθέντες τὸ ἰσταμένου· τὸ δὲ ἐξῆς τρίτη ἰσταμέ-
 νου· καὶ τετάρτη· καὶ ἀναλόγως μέχρι τῆς δεκάδος·
 ἐκεῖθεν δὲ πρώτην ἐπὶ δεκάδα· τρίτην ἐπὶ δεκάδα· ἦν
 ἐνίοτε μὲν ἀμοίως τοῖς ἄλλοις εἰκάδα καλοῦσιν· ἐνίοτε 25
 δὲ δεκάτην δευτέραν· τὴν δὲ ἀπὸ ταύτης ἀνάπαλιν
 καὶ ἀνεστραμμένως· ἐννάτη φθίναντος· καὶ ὀγδά·
 καὶ τὰ ἐξῆς, ἐπὶ τῶν ἐλάττανι, προστιθέντες τὸ φθί-(669)
 ναντος, ἕως τῆς πρώτης, ἣτις ἐστὶν ἐννάτη καὶ εἰκάς·
 ἦν τινες πρώτην καλοῦσι· τὴν δὲ ἐπὶ πᾶσι τριακάδα,
 ἔννην καὶ νέαν καλοῦσι· τὰς δὲ μετ' αὐτὴν εἰκάδα
 πάσας ἀποφράδας καλοῦσιν, παρόσον ἀπέφρακται τὸ
 σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς. 5

παγγέλλειν· καὶ τὸ κατηγορεῖν τῶν αἰτίαν ἐχόντων
 ἐπὶ τῷ μὴ βεβιωκέναι ὀρθῶς· δη . . 2 δὲ Διοσχίνης ἐν
 τῷ κατὰ Τιμάρχου, λέγων· ἐπήγγεila αὐτῶν τὴν δο-
 κίμασίαν.

Ἐπιτολή· ἐπὶ ἄστρον ἀνατολή, ἐπὶ ἡλίου.

Ἐμφανῶν καταστάσεων· ὅποτε ἔδει κληρὸν ἀμφισβητή-10
 σιμον εἰς τὸ ἐμφανὲς καταστήσαι, ἢ φόριον τί, τοῖς
 δικασταῖς, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ δίκη· ἢ δὲ αὐτὴ καὶ ἀ-
 φήγησις λέγεται.

Ἐπιβολή· ἔξεστι τοῖς ἄρχουσι ἀργυρίῳ ζημιῶν τοὺς
 ἁμαρτάνοντας· τὴν δὲ ζημίαν ταύτην ἐπιβολὴν κα-

tuit exhibuit typographus, vide in Montefalcon. Palaeog.
 p. 561, 10. n. 1.

^{ως,}
 1 Pro q̄a potius est αλ, ex emendatione; tum μεμ

^{τι}
 2 δη fere. Debebat δηλοῖ.

15 λούσι· καὶ ἢ τε βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, ὅταν ἴδῃ τινὰ θρασυνόμενον, κέκραγεν, ἐπέβαλε.

Ἐπιδήμιος ἄρχων: ὁ δῆμου τινὸς τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ ἄρχων.

Ἐπίσκημα· καὶ ἐπίσκηψις: ὅταν τις ἐπιλάβηται γραμμάτων ἢ μαρτυριῶν· ἐπιλάβηται δὲ μέχρις οὗ ταῦτα διακρίνας.

20 Ἐπιτίμιον τὴν κατὰ τῶν σιωπησάντων γραφὴν: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀντιγένους ἀμβλώσεως· σκέμασθε δὲ καὶ ὡς Ἀντιγένης πεποίηκεν· οὗτος, γραψάμενος τὴν μητέρα ἡμῶν, ἀξιοῖ λαβεῖν τὴν ἀδελφὴν· καὶ ἀγωνίσασθαι μὲν, ἵνα μὴ ἀποτίσῃ τὰς χιλίας δραχμὰς, ἃς

25 δεῖ ἀπατείνειν, ἐάν τις μὴ ἐπεξέλθῃ γραψάμενος· τὸ δ' αὐτὸ φησὶ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου.

Ἐπιθαυμάζειν: δάροις δεξιούσθαι· Ἀριστοφάνης· ἐπιθαυμάζειν τὸν διδάσκαλον.

Ἐπίταγμα: δύο τέλη ἰππέων, ἀνδρῶν θ' εἰς.

(670) Ἐπιγραφείας: ἦτοι τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τῷ γράφειν ἐκάστῳ ὅσον εἰσφέρειν ὀφείλουσιν εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐπιγραφομένω: τῷ βεβαιοῦντι· καὶ τῷ οἰκαιοποιουμένῳ.

Ἐπώνυμος ἄρχων: ἀφ' οὗ ἡ πόλις χρηματίζει· ἔχειν δὲ 5 ἐπιμέλειαν χορηγούς καταστῆσαι εἰς Διονύσια καὶ Θαρδήλια· ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν εἰς Δῆλον καὶ τῶν ἀλλαχόσε πεμπομένων Ἀθήνηθεν χορῶν· λαγχάνονται δὲ παρ' αὐτῶν καὶ γραφαί· καὶ δίκας εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγει.

ῥμοῦ δίκη: εἴ τις τινὰ ἔδησεν ἢ συνέσχεν ἀδίκως· οἷον 10 πρᾶχθῆναι Ἀλκιβιάδῃ φησὶν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου Δημοσθένης· εἶρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα.

ὑθυλία: κρίσις κατὰ τῶν ἀρξάντων ἢ πρεσβευσάντων ἢ τι τῶν τῆς πόλεως χειρωσάντων ὅλως.

Θεσμοθετῶν ἀνάκρισις: κατὰ Ἀριστοτέλην οἱ θεσμοθέ-

ται ἐκ τῶν θ' ἀρχόντων, αὐτοὶ εἰς ὄντες· οἱ δὲ λα-15
χόντες ὑπὲρ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων καὶ τοῦ δι-
καστηρίου δοκιμάζονται πλὴν τοῦ γραμματέως, ἐρω-
τώμενοι τίνες αὐτῶν πατέρες· ὁμοίως καὶ δήμων τί-
νων εἰσὶ καὶ εἰ ἔστιν αὐτοῖς Ἀπόλλων πατρῶος καὶ
Ζεὺς² ἔρχειος· καὶ εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιούσι· καὶ εἰ
τὰ τέλη τελοῦσι· καὶ εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρα-20
τείας ἐστρατεύσαντο· πάντα οὖν ἀνάκρισιν εὐλόγως
ᾠνόμασαν.

Θεωροί: οἱ πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς ἀποδήμους θυσίας, τὰς
ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰσαγομένους ἐν τε τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι
καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πανηγύρεσι· καὶ αἰ ὁδοί, δι' ὧν πο-
ρεύονται, θεωρίδες ἐλέγοντο· καὶ Ἡρόδοτος ὅταν λέγῃ²⁵
Ἴπποκράτης δὲ ἐόντι ἰδιώτη καὶ θεωρήσαντι Ὀλύμ-
πια· οὐ θεωμένῳ λέγει, ἀλλὰ θύοντι, τουτέστι, θε-
ωρῶ πεμφθέντι.

Ἰερὸς γάμος: οἱ γαμοῦντες ποιούσι τῷ Διὶ καὶ τῇ Ἥρᾳ
ἱεροῦς γάμους.

Ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῶν: ἐγένοντο δὲ Ἴσαι ψῆφοι, ὡς Ἀρι-30
στοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· καὶ ἦσαν τοῦ(671)
μὲν διώκοντος αἱ τετροκημέναι, τοῦ δὲ φεύγοντος αἱ
πλήρεις· ὁποτέρῳ δ' ἂν πλείους γίνωνται, οὗτος ἐ-
νικά· ὅτε δὲ Ἴσαι, ὁ φεύγων ἀπέφευγεν· ὡς καὶ Θεό-
δεκτος ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογία.

Ἰταῖος: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου· δῆμος ἐστὶ τῆς
Ἀκαμαντίδος Ἰτέα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης.

ατηγόριας δίκη: ἐάν τις κακῶς εἶπῃ τινὰ τῶν κατοι-
χομένων, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκείνου παιδῶν ἀκούσῃ κακῶς,
πεντακοσίας καταδικασθεὶς ᾤφειλε τῷ δημοσίῳ, τριά-
κοντα δὲ τῷ ἰδιώτῃ· Ἱππερίδης δὲ ἐν τῷ κατὰ Δω-10

² ζ / fere.

ροθέου χιλίας μὲν ζημιοῦσθαι τοὺς κατηχομένους
ψησί, πεντακοσίας δὲ τοὺς ζῶντας.

Κημὸς: τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν
κάδων· ἦν δὲ τὸ παλαιὸν μὲν χῶνῃ, ὕστερον δὲ ἐκ
μολίβδου· δι' οὗ καὶ ψῆφοι καθιένται, ἵνα μὴ καθιέ-
15 μенаι βλέπωνται· πάνυ γὰρ ἡ κημὸς μετέωρα εἶχε
χεῖλη, ὡς τὰ ἐπισκοπεῖν.

ἤρυκες: ὡς Ἀνδροτίων ἐν πρώτῃ Ἀτθίδος, Κέκροπος
γενέσθαι τρεῖς θυγατέρας, Ἀγραιλον, Ἀρσην, καὶ
Πανδρόσην, ἀφ' ἧς ἐγένετο Κῆροξ, Ἐρμῆ συγγενο-
μένης.

Κλητῆρες καὶ μάρτυρες: διαφέρουσιν οἱ μὲν γὰρ μάρ-
20 τυρες, εἰσαγομένων τῶν διακομένων, τῶν κατὰ τὸ
πρᾶγμα γινομένων ἢ καταφαίνουσι τι, ἢ τοῦναντίον·
οἱ δὲ κλητῆρες, τοῦ δικαζομένου εἰς δίκην προκαλου-
μένου πρὸς τὸν ἄρχοντα ἢ τὸν πολέμαρχον ἢ πρὸς
ὄντιναῦν, πάρεισι τῇ προκλήσει, καὶ ἀνάδυσις οὐδεμία.
ἢ τοῦ προκεκλῆσθαι· κλητῆρες γὰρ λέγονται, οἱ τινες
25 παρὰ τῶν δικαστῶν ἀποστελλόμενοι προκαλοῦσιν ἐν
δικαστηρίαις τοὺς δικάζεσθαι μέλλοντας χρέους ἕνεκα
ἢ ἄλλης ἡστινοσαῦν αἰτίας.

Κυαμεύονται: κληροῦνται· ἐχρῶντο γὰρ κυάμους οἱ Ἀτ-
τικοὶ ἐν ταῖς κληρώσεσι τῶν ἀρχῶν μέλασι καὶ λευ-
30 κοῖς· καὶ ὁ τὸν λευκὸν ἀναρπάσας ἦρχε.

(672) Κυβευτικός φῆμος πλέγμα ἦν σύηγον τριχαιδές, ὃ τιθέ-
ασιν ἐπὶ ἄβρικας, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκπίπτειν τοὺς ἀστραγ-
γάλους.

υρία ἢ ἐκκλησία: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ δευ-
τέρῳ περὶ τῆς Ἀθηναίων νομοθεσίας² πλει-

¹ Sequuntur verba statim deleta ὁ τ. ε. ἄβρικος. Vide p.
672, 1.

² XV fere litt. spatium.

στα ἐχορημάτιζεν ἢ μέγιστα τῶν κοινῶν· ἀλλ' ἐνῆν5
 τὸν δεδεμένον φησὶν· εἰκότως δ' ἂν τις αὐτῷ ἐπιτι-
 μήσειεν· εἰ γὰρ ἂν ποτε κυρίας ἐκκλησίας τοὺς Ἀθη-
 ναίους νομίσει ἐν¹ ἐμίσθουν²

ἄμεινον οὖν Ἀριστοτέλει· τὰς γὰρ ἀρχὰς ἐν ταῖς κυ-
 ραῖς ἐκκλησίαις ἔφησε χειροτονεῖσθαι· καὶ τὰς ἑσαγ-
 γελίας· καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἀναγκαίων χρηματίζειν· 10
 καὶ περὶ σίτου· φυλακῆς τῆς χώρας· καὶ τὰς ἀπογρα-
 φὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκειν· καὶ τὰς δελξείας
 τῶν κλήρων· ἐπὶ δὲ τῆς ἑκτῆς πρυτανείας, πρὸς τοῖς
 εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς ὄστρακοφορίας ἐπιχειροῦντας
 δίδοσθαι, εἰ δοκεῖ ἢ μή.

Κῶβακεύεται: οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν 15
 εἰς τοὺς θεοὺς ἀναλισκομένων.

Λειτουργεῖν: οἱ μὲν ἀρχαῖοι τὸ πρυτανεῖον λήϊτον ἐκά-
 λουν· Ἀθηναῖοι δὲ τὸ δημόσιον· διὸ τοὺς ἐπιδιδόντας
 ἢ ὑπηρετοῦντας τὴν τῷ δημοσίῳ λειτουργεῖν λέγουσι.

Λογισταὶ καὶ συνήγοροι: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων 20
 πολιτείᾳ οὕτω λέγει· λογισταὶ δὲ αἰροῦνται δέκα, παρ'
 οἷς διαλογιζονται κῦσαι αἱ ἀρχαὶ τὰ τε λήμματα καὶ
 τὰς γεγενημένας δαπάνας· καὶ ἄλλοις δέκα σνηγόροις·
 οἵτινες συνανακρίνουσι τούτοις· καὶ οἱ τὰς εὐθύνas δι-
 δόντες παρὰ τούτοις ἀνακρίνοντες πρῶτον, εἶτα ἐφί- 25

ενται εἰς τὸ δικαστήριον εἰς ἓνα καὶ φ^α.

ῥυκος ἦρετο ἰδρύματος: αὐτὸς ἦν ἐν τοῖς δικαστηρίοις·
 ᾧ καὶ αὐτὸ τὸ δικαστικὸν ἔνεμον, ὡς Ἰσαῖος ἐν Τεμε-
 νικῷ· καὶ Λύκου δεκάς καλεῖται, ὅτι περὶ τὸ ἀφίδρυ-
 μα αὐτοῦ κατὰ δέκα γενομένοι οἱ δικασταὶ ἐδί- 30
 καζον.

¹ et ² X fere litt. sp.

(678) **Μετοκρίνη:** οὕτω δὲ λέγονται οἱ ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν ἔργοις στύλοι, οἳ ὑποβαστάζουσι τὰ βάρη τὰ ἐπάνω τῶν μεταλλῶν· εἰσὶ δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς καταλελειμμένα ὑπερείσματα.

• ἡ οὔσα δίκη: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐνίοις λέγει τῶν
 5 κρινομένων κακοτεχνεῖν, τοῖς διώκουσιν ἀντιλαγχά-
 νουσι τὴν μὴ οὔσαν· δεῖ γὰρ τοὺς ὑπὲρ δέκα δραχ-
 μῶν ἀμφισβητοῦντας διαιτητεῖς δέκα ἔτη λαμβάνειν·
 διὸ καὶ ἐκεῖτο νόμος μὴ εἰσάγεσθαι δίκην, εἰ μὴ πρῶ-
 τερον ἐξετασθεῖη παρ' αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα· ἐνίοις δὲ,
 ἀσθενές τὸ δίκαιον ἔχοντας, καὶ δεδοικότας τὴν κατὰ
 10 δίκαιαν, χρόνους ἐμβάλλειν καὶ σκέρειψ οἷας δοκεῖν
 εἶναι εὐλόγους· καὶ τὸ μὲν πρῶτον παραγράφεσθαι·
 τὸ ὑπόμνυσθαι νόσον ἢ ἀποδημίαν· καὶ τελευτῶντας
 ἐπὶ τὴν κυρίαν αὐτῆς διαίτης ἡμέραν οὐκ ἅπαντων
 τὰς, ὅπῃ δύνοντας ἀντιλαγχάνειν τὴν μὴ οὔσαν τῷ
 15 ἐλόντι, ὥστε ἐξ ὑπ' ἀρχῶν ἀκέραιον αὐτοῖς καθίστα-
 σθαι τὸν ἀγῶνα· κατ' ἐνίοις δὲ ἢ ἀντίληξις οὕτως
 ἀντιλαχεῖν ἐξῆν· καὶ μετέγραψαν ἢ ὅλως ἐκ τῶν λό-
 γων αὐτὴν ἀνεῖλον· τούτου δὲ αἴτιον ἢ τοῦ ἔθους ἐκ-
 λειψις· ἀνήρηται γὰρ μετὰ τῶν διαιτητῶν ἢ ἀντίληξις·
 ἐξῆν δὲ ἀντιλαγχάνειν ἐντὸς ἡμερῶν δέκα.

20 **Ναύκληρον:** Ἐπερείδης· οὐ μόνον ἢ συνήθεια κέχρηται
 τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου, τοῦ τὰ
 ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

Νυμφαγωγούς: οὐκ ἦν ἔθος τὸν ἄπαξ συμβιώσει καὶ
 γάμω πταίσαντα δεύτερον ἢ πλεονάκις γαμοῦντα πα-
 25 ραλαμβάνειν αὐτὸν τὴν νύμφην, ἀλλὰ πέμπειν ἕτερον
 τινα ἀντ' αὐτοῦ.

• **ομοφύλακες:** ἕτεροι εἰσὶ τῶν θεσμοθετῶν, ὡς Φιλόχο-

ρος ἐν ζ' οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντες ἀνέβαινον εἰς Ἄρειον πάγον ἐστεφανωμένοι· οἱ δὲ νομοφύλακες στροφία χαλκᾶ ἄγοντες καὶ ταῖς θεαῖς ἐναντίον ἀρχόντων ἐκαθέζοντο· καὶ τὴν πομπὴν ἔπεμπον τῇ Παλλάδι· (674) τὰς δὲ ἀρχαῖς ἠνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι· καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ βουλῇ μετὰ τῶν προέδρων ἐκάθηντο, κωλύοντες τὰ ἀσύμφορα τῇ πόλει πράττειν· ἐκτὰ δὲ ἦσαν· καὶ κατέστησαν, ὡς Φιλόχωρος, ὅτε 5 Ἐφιάλτης μόνη κατέλιπε τῇ ἐξ Ἄρειου πάγου βουλῇ τὰ ὑπὲρ τοῦ σώματος.

Ξενίας γραφή· καὶ δωροξενίας· διαφέρει· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτεία φησὶ, περὶ τῶν θεσμοθετῶν διαλεγόμενος· εἰδὼ δὲ καὶ γραφαὶ περὶ αὐτοῦς, ὧν περιστάσεις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας· ξενίας μὲν 10 εἴαν τις κατηγορῆται ξένος εἶναι· δωροξενίας δὲ εἴαν τις δῶρα διδούς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν.

Ὅρος ὀρισμοῦ διαφέρει· ὁ μὲν ὅρος καθολικώτερος ἐστὶ· λέγεται γὰρ κατὰ τῶν χαρακωμάτων καὶ ὀρθοθεσίῳν, καὶ κατὰ τῶν ὀρισμῶν· ὁ δὲ ὀρισμὸς καθ' ἑνὸς μόνου· εἴ τι γὰρ ὀρισμὸς, τοῦτο ὁ ὅρος· οὐκ εἴ τι δὲ ὄρος; 15 τοῦτο καὶ ὀρισμὸς· διαφέρει δὲ ὀρισμὸς ὑπογραφικοῦ ὀρισμοῦ· ὁ μὲν γὰρ ὀρισμὸς ἐξουσιωδῶν μόνων φωνῶν συγκεῖται· ὁ δὲ ὑπογραφικὸς μικτὸς, οἷον· ὁ ἀνθρωπος, ζῶον λογικόν, θνητὸν, πλατυώνυχον. 2

Ὅροσάγγης καὶ σαγγάδης· καὶ παρασάγγης· καὶ ἄγγαρος· διαφέρει· ὀροσάγγαι μὲν οἱ σωματοφύλακες· ὡς 20 Ἑλλήνι γάμω καὶ Τρωϊῶ· Ἡρόδοτος δὲ· οἱ εὐεργεταὶ βασιλέως ὀροσάγγαι καλεῖνται Περσιστί· Νύμφης δὲ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας λέγει παρὰ Πέρσας τὴν μεγίστην ἔχειν προεδρίαν, καλεῖσθαι δὲ

2 Sequitur Ἐπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους — στρέφεισθαι καὶ μὴ φεύγειν ὀμοῦ. Fere ut in Harpocr. v. Ὀμοδός ed. ms.

25 κατὰ γλῶτταν ξένους βασιλείους σαγγάνδαι δὲ οἱ ἀπο-
 στελλόμενοι καλοῦνται. Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Πιομέσι
 καὶ Εὐριπίδης ἐν Σκυρίαις παρασάγγας αὐτοὺς κεκλή-
 κασιν· ἐχρῆν δὲ εἰπεῖν σαγγάνδας· ὁ γὰρ παρασάγγης
 μέτρον ἐστὶ, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ, οὕτω δύ-
 νηται μὲν οὖν οἱ παρασάγγεις τριάκοντα σταδίου, ὁ
 (675) δὲ σχοῖνος ἑκατὸν¹ μέτρον Αἰγύπτιον ἐξήκοντα στα-
 δίου· ἄγγαροι δὲ οἱ πρεσβευταί· Θεόπομπός ἐστι τῇ
 τρισκαιδεκάτῃ οὕτως· κατέπεμψε πρέσβεις, οὓς ἐκεί-
 νοι ἀγγάρους καλοῦσιν· Εἰρηναῖος δὲ ἐν τῷ ὑπομνή-
 ματι τὸ εἰς Ἡρόδοτον φησὶ καλεῖσθαι τοὺς ἐκ διαδο-
 5 χῆς βασιλικούς γραμματεφόρους, ἀγγάρους· ὅθεν καὶ
 τὸ εἰς βασιλικὰς ἀπάγειν τι χρεῖας ἀγγαρεύειν λέγο-
 μεν· καὶ τὸν ἀγγελιαφόρον, ἀγγαρον· καὶ ἀγγάριον
 ἐνταῦθεν· καὶ τὸ ὑπηρετεῖν ἀναγκάζειν, ἀγγαρεύειν.

· ῥχομύς: λοχμῶδες καὶ ὄρειον χωρίον, οὐκ ἐπεργαζό-
 10 μενον· λέγεται δὲ οὕτω παρὰ τὸ ὄργαν εἰς βλάστησιν
 τὰς ὕλας· καὶ τὰ ἄλλα ἀπὸ τῆς ἄλσεως.

· στρακισμοῦ τρόπος: Φιλόχωρος ἐκτίθειται τὸν ὄστρα-
 κισμὸν ἐν τῇ γ' γράφων οὕτω· προχειροτοπεῖ μὲν ὁ
 δῆμος πρὸ τῆς ἠ' κρυτανεῖας εἰ δοκεῖ τὸ ὄστρακον
 15 εἰσφέρειν· ὅτε δὲ δοκεῖ, ἐφράσσετο σανίσιν ἢ ἀγορᾷ,
 καὶ κατελείποντο εἰσοδοὶ δέκα, δι' ὧν εἰσιόντες κατὰ
 φυλὰς, ἐτίθεισαν τὰ ὄστρακα, στρέφοντες τὴν ἐπιγρα-
 φὴν ἐπεστάτου δὲ οἱ τε ἐννέα ἄρχοντες καὶ ἡ βουλὴ
 διαριθμηθέντων δὲ, ὅτε πλεῖστα γένοιτο, καὶ μὴ
 20 ἐλάττω ἑξακισχιλίων, τοῦτον ἔδει, τὰ δίκαια δόντα
 καὶ λαβόντα ὑπὲρ τῶν ἰδίων συναλλαχμάτων, ἐν δέκα

^{οἱ}
¹ σχ. τμητῖ ἑκατὸν αβ ἑκαστὸν π. 1.

ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως ἕτη δέκα· ὕστερον δὲ ἐγένοντο πέντε· καρπούμενον τὰ ἑαυτοῦ, μὴ ἐπιβαί-
νοντα ἐντὸς Πέρα τοῦ Εὐβοίας ἀκρωτηρίου· μόνος δὲ Ἰπέρβολος ἐκ τῶν ἀδόξων διὰ ἐξοστρακισθῆναι διὰ μοχθηρίαν τρόπων, οὐ δὲ ὑποψίαν τυραννίδος· μετὰ τούτων δὲ κατελύθη τὸ ἔθνος, ἀρξάμενον νομο-25
θετήσαντος Κλεισθένους, ὅτε τοὺς τυράννους κατέλυ-
σεν, ὅπως συνεκβάλη καὶ τοὺς φίλους αὐτ . . .

· Ἄραλος καὶ Σαλαμινία: ταύτας τὰς τριήρεις εἶχον διὰ παντὸς πρὸς τὰς ἐπειγούσας ὑπηρεσίας ἐφ' αἷς καὶ τα-(676)
μῖαι τινὲς ἐχειροτονοῦντο· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς, εἰ δέοι στρατηγὸν μεταπέμψασθαι κριθησόμενον, ὥσπερ Ἀλ-
κιβιάδην· ἡ δὲ Παράλος καὶ ἀπὸ τίνος ἥρωος ἐπιχω-
ρίου ἐκλήθη· τῆς μὲν Παράλου καὶ Σαλαμινίας ἐν τρίτῃ μνημονεῖται Θουκυδίδης· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν 5
Ἔσθῳ· Ἀριστοτέλης δὲ Ἀμοριάδα καὶ Παράλον οἶδε· καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Σησίχορος δὲ ἐν τῇ 5 τέτταρτῃ αὐτὰς οἶδε, πρῶτας μὲν δύο, Ἀμοριάδα καὶ Παράλον, πρόσγενομένας δὲ Δημητριά-
δα καὶ Ἀντιδονίδα· ἐκαλοῦντο δὲ οἱ ἐμπλέοντες τῇ Παράλῳ, Παράλοι· ὡς καὶ παρ' Αἰσχίνῃ· οἷον τῇ 10
Σαλαμινία, Σάλαμνιοι.²

Παρεγράψαντο: σὶ ψήφισμα ἢ νόμον παρὰ νόμων κρί-
νοντες εἰς σανίδα ἀπογράφονται τοὺς νόμους οἷς φα-
σιν ἐναντία εἶναι τὰ κατηγορούμενα· καὶ εἰς τὰ δε-
καστήρια εἰσκομίζονται, ἀπὸ τῆς σανίδος ἀναγνώσι-15

² Sequitur, Παράστασις: τὸ ὄνομα — ut Photius, nisi quod δραγμῇ καταδικαζομένη (vel -νους) ὑπὸ — Μισιγύνη — γράμ-
ματι δι (ni fallor) ἀποφύγη — ψευδογραφίας καὶ ψευδοκτητίας καὶ δουλείσεως καὶ βίου καὶ μ. + λέξεως.

κουσι· περιγεγραμμένοι σὺν εἰδὼν οἱ νόμοι παρὰ τὰ
κατηγορούμενα γεγραμμένοι.

• αργηροῦμαι: τὸ παραγγέλλω καὶ τὸ ἀγορεύω.

• ἐνέσται: οἵοιπερ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ Ἕλλη-
τες, τοιοῦτοι παρὰ Θετταλοῖς οἱ Πενέσται· εἰς δὲ οἱ
20 ἐν τοῖς ὄπλοις ἐάλωκότες, καὶ διὰ τοῦτο δουλεύειν βε-
βιασμένοι ταῖς κεκρατηκυαῖς κρυτανεαῖς.

Κακὸν² λέγεται καὶ σύμβολον δικαστικόν.

• ροβολή: φανεροῦ μὲν τινος· λανθάνοντος δὲ μήνυσις·
Κεκήλιος δὲ φησιν εἶναι ἦν κατὰ τῶν δημόσια μέταλλα
25 ὑπορυπτόντων· ἀποφέρουσι δὲ καὶ καθόλου τῶν τὰ
κοινὰ κλεπτόντων· καλεῖσθαι δὲ οὕτως καὶ τὰς ἔμμο-
ρικὰς μηνύσεις.

(677) Πρόσοδος τις εἶναι φαίνεται ἦν οἱ δικαζόμενοι κατέβα-
λον κατὰ τὸ μίμημα τῆς δίκης.

• προσκαλεῖται· καὶ προκαλεῖται: διαφέρει· καθὸ προκα-
λεῖται μὲν οἰκέτην εἰς βάσανον· προσκαλεῖται δὲ τὸν
5 ἀντίδικον εἰς δίκην· ὅθεν ἀπὸ τῆς προκλήσεως κλητῆ-
ρες λέγονται οἱ τῶν δικαστῶν ὑπηρεταί.

• ρόστιμον ἔκειτο τῷ μὴ μεταβαλόντι τὸ πέμπτον μέρος
τῶν ψήφων, ὡς Θεόφραστος ἐν πέμπτῳ περὶ νόμων·
ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, ἐξημοῦντο πρῶτον πρὸς
10 ἀτιμίαν, ὥστε μὴ ἐξεῖναι μετεγγράφασθαι παρὰ νό-
μων, μήτε φαίνειν, μήτε ὑψηγεῖσθαι· ἐὰν γραψάμε-
νος μὴ ἐπεξέλθῃ, ὁμοίως· περὶ δὲ τῆς εἰσαγγελίας,
ἐὰν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, οἱ
δικασταὶ τιμῶσι.

² ; κα ferē. Quo spectent puncta, n. 1.

• ῥητορικῆ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου·
 τὰς γνώμας αἷ εἰσῆγον εἰς τὸ δικαστήριον μεταψη-15
 φίσματος· καὶ Ἰπερίδης ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκλέους προ-
 δοσίας· ῥητορικῆς ἐκ δήμου· ἔστι γὰρ καὶ ἐκβολή·
 οἶον εἰ τοιαῦτα ἔδοξε τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ.

Σφήτιοι: δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος· καλοῦνται δὲ καὶ
 Σφητοί· κωμωδοῦνται δὲ ὡς ὄξεις, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς 20
 ἄγριοι, Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἀγρά-
 φους νόμους.

• Ita voluit, quamvis videatur fere prodatas.

CORRIGENDA ET ADDENDA.*

IN TEXTU.

(Stellula praefixa indicat, Personi. apographum in vitio consentire.)

pag. lin.

- * 6, 5 ἀναφώνημα. Vide p. 492, 14
- * 20, 3 Κόρακας.
- * — 15 κρημνώδεσι
- * 46, 22 δίατα, τοῖς δικασταῖς ἐπεδίδων.
- * 47, 10 Αἰσχύλος ἐν Τροφοῖς.
- * 47, 24 Ἐωλοκρασίαν:
- * 50, 8 Λευκαδίαι.
- * 51, 2 βαρβαρικοῖς Νομίμοις ut p. 641, 23. vel potius B. v.
- * 58, 23 συκοφαντίας
- 64, 26 Ἠκονήσατο: et ἠκόνησεν.
- * 68, 26 μιᾷ
- * 81, 4 ὡς τε et 85, 22
- * 90, 4 ἔνδειαν (Acc. et sp. om. G.)
- * 93, 8 πρυτανεῖον
- * 97, 22 οὐκ ἔτ' et 98, 1

* Haec Corrigenda et Addenda cur non suis locis sint inserta, facile intelligent qui accuratius inspicere voverint. ED. LIPS.

pag. lin.

- * 102, 1 *ἰδραῖα* (sic G.)
- * 111, 15 *ἀπό*
- * 125, 6 *ὄϊα*
- 141, 17 *ρεῦμα* Et ρ pro ῥ legendum 192, 20. 324, 8-9. 325, 10. 488, 12. 484, 6. 494, 9. 560, 19
 Contra ῥ lege p. 1) 3 et 9. 24, 2
- 142, 4 *ὄταν* et 201, 16. 269, 26. 304, 19. 380, 6. 542, 2
ὄταν 235, 13.
- * 153, 21 *κυρίως μὲν καὶ*
- * 169, 1 Distingue, *λαχμός λέγεται κληρός καὶ—πρεσ-
 βυτέρων* vel saltem *πρεσβυτέρων, κληρός
 καὶ ἡ κληρονομία, κληρός*. Vide 221, 21. 304,
 22. 574, 23
- * 180, 24 Dele *τὰ*
- * 187, 21 *Ἀθήνησιν*
- * 199, 9 *σύμμιχται* (Accent! om. G.)
- * 201, 17 *Κράτητα*
- * 213, 17 *εὐρεῖα*.
- * 216, 17 et 19 *Ἠπίρου*.
- * 230, 22 *δέρμα*
- * 245, 4 Dist. *ἡ παροιμία ἐνθένδε*
- * 247, 2 Dist. *Κτησιφῶντος*. Locus est p. 76, 24:
 H. St.
- 252, 14 *γούν* vel *γούν* et 284, 16
- 253, 15 *ἐπειδ' ἂν* 581, 11. *ἐπειδ' ἂν*
- * 258, 24 *αὐτοῖς*
- * 276, 16 *ἔ. τοῦ Π.*
- * 286, 19 *φασί* (Post *ἑταιρῶν* l. 18. distinguunt ut hic G. P.)
- * 287, 23, 24. *Τερ Νάυκρ.*
- * 328, 26 *τρόπιδος* (Acc. om. G.)
- * 335, 27 *Ἰγειρ*
- * 338, 20 *φ. τοῦτο Δ.*

- pag. lin.
- * 365, 21 σωλήν·
 - * 388, 6 ἀναισθητών·
 - 387, 15 ἤρως (Vide Addenda ad Collationem.)
 - 389, 11 παράσημα·
 - * 390, 9 τίθεται,
 - 410, 4 Dist. Πενθερά: τῶν νυμφῶν ἢ Diverse peccant G. P.
 - * 431, 8 Πίσυρος:
 - * 473, 17 Πυθῶδε (Acc. om. G.)
 - 500, 24 ὀλ. τῶ (Primo τὸ G.)
 - * 520, 12 Distingue, χαλεύειν· καὶ ἀγκολίζειν, Vide 531, 15 539, 17
 - * 523, 17 Dist. ὄξύ·
 - * 525, 20 βακτηρία
 - * 531, 6 πέτραι,
 - 533, 22 et 23 δ' (Ita Gal. μὴ δέ φ' et δέν σ.)
 - * 559, 11 ζινίχιον· οἶον τὸ
 - * 560, 21 et 25 αὐτοῖς
 - * 561, 13 αὐτῶν
 - * 569, 7 Αἰγινῆται·
 - * 586, 16 τῶν Ἑρ.
 - * 657, 10 Ἐναγ.

(686)

IN COLLATIONE.

pag. lin.

- 1, 7 n. 2 Nunc mihi satis liquet esse *ΑΥΚΟΚΤΟΜΙΟΥ*,
(C et T inter se nexis) quomodo exhibet Galeus
in specimine ad Marquardum Gudium misso,
Etymol. Gudian. etc. Lips. 1818. p. 592.

- pag. lin.
- 1, 12 ποητακόν] Ita clare G. quomodo legendum viderat Ruhnkenius, Praef. ad Hesych. p. x.
- 8, 11 ὀ,τιχώταρον (i. e. ἄστ. ut Pors.)
- 7, 1 n. 1 *Adde*, et sine punctis quae articulum claudant.
- 10, n. 1 Ἐκώνυμοι
- 11, 15 Ἐραγεμῆλοιοι
- 14, 7 Ἐρίκται] Acc. om.
- 14, 11 n. 1 *Adde*, sed ter ex emend. Per, lenem p. 16, 17. Per asp. p. 347, ter
- 14, 16 n. 2 ἔρειν (ρ statim supr.)
- 16, 2 Ἐρμιοι] Acc. om.
- 16, 1 n. 4 plerumque tacebo.] *Sed plerumque, ut fallor, (687) memoravi. Ergo lege, non anxie persequar.*
- 17, 6 n. 2 ἐρρήσεται:
- 17, 7 Τυροῖ] Acc. om.
- 20, 11 ἴσον hic et alibi
- 21, 17 Desunt puncta in fine
- 22, 1 τί ἐστι π.
- 23, 17 γεινῆαι potius
- 27, 11 Εὐάνθης] Acc. vel om. vel supra α evanidus
- 29, 3 Εὐδον.
- ἀβρύνεσθαι 502, 17. sic 557, 6 αἰμασιᾶ 607, 26. αἶμ. p. 347. bis. ἀμάξηι 538, 12. -ut p. 586. 565 bis. non 405, 24 εἰργεσθαι 59, 15 ἐλισσόμενα 124, 3 ἔλκος 161, 9. sic et 543, 2 ἐξῆς 523, 14 ἔπονται 141, 5 ἐστίαν 145, 4. sic 121, 13 ἐψόμενα 442, 9: et lenis, 471, 22 et 24. 472, 1, 2. 475 bis ἠλίσκετο 436, 17. 450, 22 ἠλιωμένος 67, 8 ἠνιωῶντο 533, 5 ἠρέμα 271, 12. 694, 26 ἠχοῦσιν 153, 20. sic 172, 9. 581, 1 ἱμάς 54, 20. 55, 5 ἰστοῦ 134, 11. ἰστός 418, 17 ὄρχος (sic) 545, 10 ὄστρα-

pag. lin.

- κισμός· 155, 24 Sic habet *ἐάλω*, *ἕκαστος*; *ἐκότερος*, *ἐλείν*, *ἐλέσθαι*, *ἔνα*, *ἔξ*, *ἑπτά*, *ἑαυτοῦ*, *ᾧ*; *οἴεσθαι*, *οἰκεῖν*; *ᾧ*, 601, 22. *ἦθος*, *ἐορτάζειν*, *Ἑλληνες*, *ἑταῖρος*, *ἀπλοῦς*, *ἀγκυς*, *ἀλώπηξ*, *ἠσοθῆναι*, *ἵππος*.
- 29, 14 *Εὐεπής*] Acc. om.
- 31, 8 et 20 *Εὐήνος* et *Εὐθύνος*] Acc. om.
- 32, 15 et 21 *εὐθύνοι* et *Εὐθύνα*] Acc. om.
- 33, 14 *ἀπαρεγκλήτως* primo ut. putō, certe ἦ.
- 36, 12 *Δύλομιν*] λ ex cm. statim facta
- 38, 18 — 21 *Εὐ*
- 43, 15 *ἀγξίν* (α et γ nexis)
- (688) 47, 40. In *ἐψη(τά αἰ)σχύλος*, inclusa ex cm. cj. m. quao et *ἔ* mut. in *ἔ*
- 53, 13 n. 1 *Γε* (sine puncto) et sic p. 120
- 54, 6 *Ζήτριον*
- 60, 10 *Ἦγ*.
- 61, 6 n. 11, 12 *ἦραι κρέα θυόντων ἣν λεγεται ἰδρύσθαι ἠδεῖαν οἱ*
- 61, 12 *ἠδεῖν*] Pro accentu est ille quasi hamus, quo designari solet syllaba *ἣν*, sed nescio an sit ab alia manu
- 62, 4 n. 5 *Αἰδέ*, Est circumflexus; sed ἦ, opinor, in archetypo erat
- 63, 1 *γάλατι*] Ita G. Hesychius; *Κάνδυλος*: *διὰ ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος κέμμα ἐδάδιμον*. Ad *διὰ ἐλαίου* Porsonus, „*διαλαγαῶν* MS. L. *διὰ λαγῶων*.“ Postea addidit, „Sed rectius Schowius delendum putat. Scriptum erat *διαγαλα*, pro quo corrector apposuit *διὰ γάλακτος*. Deinde alterum in *λαγά* corruptum. Liege vero γά-

- pag. lin.
- λατος, ut habet MS. Dörvill. Etym. M. p. 488, 53.
- 67, 15 Αἴγυπτον] γυ evanida
- 67, 18 Pro n. 2 lege, ἐνηλίσια
- 68, 13 ἐξ.π. tum in ἄλλας, σ evanidum
- 69, 25 ἡμισέας (sic) An recentioris est Graecisimi
πρὸ ἡμισέας?
- 70, 22 συναλιφῆν] Vide infra p. 428, 12. 375, 10.
Dum haec corrigo, videō ita scribi et in co-
dice Apollonii Lex. Hom. v. Πέποι, Ὠλος.
In Phrynicho p. 14, 17. οἱ Bekkerus; et sic in
Apollonio v. Σφαραγεῖντο, si Villoisono fides.
- 70, 27 ἤρεσκεν] Prius ε evanuit (689)
- 71, 4 n. 1 Αἶδε, et spiritu
- [71, 4 Πνας in codice sine accentu scriptum. Por-
sonus ἦνας, puto quod ita scriptum viderēt
apud Hesychium p. 1639. Sed idem ἀφῆναι
habet, ex quo sequitur ἦνας verum esse
De quo nunc satis constat ex Herodiano περὶ
μονήρους λέξεως p. 24, 18. αἶνω τὸ δασυνό-
μενον καὶ βαρυνόμενον τὸ παρὰ τοῖς Ατ-
τικοῖς. Φερεκράτης, αἶνειν· πτίσσειν. Ita
scribendum. Hesychius p. 164. αἰκῶν· πτίσ-
σων. Corrige αἶνων. Ed. Lips.]
- 72, 18 Ἰπιος (sic)
- 75, 15 αἰσῆρησεν] σ alterum evanidum
- 75, 17 ἐχρεμμ. sed μ semel damn.
- 76, 18 n. 5 ἐκαδίλιγτο (ita potius quam θε)
- 77, 18 ἄλλος primo
- 78, 21 Debat Porsonus, Θαλάμαι, vel potius Θα-
λαμαί. Vide Eustath. Il. M. p. 906, 49.
Sic et 93, 21. Καθάριος

- pag. lin.
- 79, 4 ῆ] Primo *οι* ut puto, sed statim em.
- 82, 7 n. 5 Citat in schedis Porsonus Clem. Alex. Protrept. p. 3.
- 82, 24 n. 3 *Lege*, Θ evanidum
- 86, 8 n. 2 συλλαβῆι
- 86, 22 *Pro n. 5. lege, παιδεραστειαν* (vel sine accentu)
- 90, 17 ᾠρην] ᾠ primo, sed ᾠ statim
- 93, 18 n. 6 *Lege*, litura, et accentus ab antep. in penult. statim translatus; primo scil. -όμαντις. Tum
- 96, 12 Θυηχοοι] Ita codex per χ. ΘΥΕΧΟ i. e. Θυηχοῦ Inscr. Attica apud alios et Wilkinsium, *Topography, etc. of Athens*, p. 210.
- 98, 26 Θώη m. pr.
- 101, 24 Ἰδρις
- 104, 22 Imo in *Ἰρι* sp. incertus, sed potius lenis
- 105, 11 ᾶ] τὰ
- 107, 17 ἐμαλιὰ an ἰ. non liquet
- 109, 17 Ἰπορος] Ita potius quam Ἰ.
- 109, 27 *Pro n. 2. lege, ἀφ'* potius G. tum τῶ++++ῶν, evanidis fere mediis
- 112, 20—23 Ἰ ter, tum 24 Ἰ.
- 113, 5 In seqq. semper fere om. accentus in Ἰσοσ. ἴσα habet, l. 22
- (690)115, 3 Ἰσοσθένης (sic) Ista autem nota non est spiritus, sed novi articuli initium indicat, etsi modo adest, modo deest. Interdum in citatione ad lineae initium ponitur, ut p. 4. lin. 8—11.

> τὰ ᾧ ————— τὰς
 εἶται δὲ ————— κα
 > ῥ' εὐρίπλι ————— πράξασα
 > μέλλω καὶ —————

In apostrophi formam rotundatur, p. 278, 6

, καὶ ἐπιλόγοις ————— μοχθη
 , ρος ὄν τινα ————— τεθνηκέ
 , ναι. ζῶ ————— καταγελωσ:—

Ejus loco est ḡ ad Simonidis locum p. 414.

Sed nullibi in codice est altera nota, priori respondens in fine lineae aut citationis. Vide Bast. Comment. Palaeog. pp. 859, 860

- 115, 9 ἐδίδοτε primo; nuno s. scalpello factum ο
- 115, 23 Ἰστεα
- 115, 24 n. 2 Ἰστη
- 115, 25 Pro n. 3. lege, Ἰστιατορία: δεικνητορία
- 116, 1 n. 4 Lege, Ἰστιατορία et ἰστιάωντο
- 116, 3, 4 Ἰ bis
- 116, 20 γλούτου m. pr.
- 116, 22 Ἰσχιάζειν] ε alterum in litura
- 116, 25 τεῖχος] εε correctoriae
- 117, 17 παρα] ρ ejusd. in litura, pro τ ut puto
- 118, 11 ἱερανίης, sed pro ἱερά v. solita negligentia
- 118, 14 κιναιδίων m. pr.
- 119, 20 κάβος] Acc. om.
- 123, 11 n. 5 Accentus correctoris
- 125, 22 In ψευδομ. acc. σμ.
- 126, 11 πατάγεις primo. Ab alio, et illō recentiore, ut puto, factum παταγεῖς. Plato Euthydemo p. 293. D. HSt. 277, 26. Bas. εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, Εὐθύδημε! τὸ γὰρ λε-

pag. lin.

- γόμενον, καλὰ δὴ πάντα λέγεις. Sic edd.
 et mss. quantum constat. Porsonus, „καλὰ
 δὴ πάντ' ἄγεις.“ [Ita scil. schol. Ruhnk.
 p. 97.] „Lege cum Abreschio, Hesychio,
 Photio, Suida, καλὰ δὴ παταγεῖς.“
 127, 9 δημήτρος. Ambo accentus recentiores puto
 127, 13 τιμαῖος primo; τιμαῖος corr.
 127, 26 δευτέρα m. pr.
 128, 5 ἱερεῖα] Πα Porsonus hic et 24, 17. 465, 3
 521, 18. 648, 8. MS. modo ἱερεῖα, modo
 ἱερεῖα. Vide ad Moerim p. 191
 129, 9 Ἑλληνικὸν τὸ] νε in litura. Primo κῶ
 129, 7 n. 6 Προ accentum habeat lege, accentus habe-
 ant: Κάμπιος et κάμπιοι.
 129, 9 n. 1 τρι,
 130, 12 λινῶι] Sic, circumflexo deleta supra ω.
 131, 8 Ter acc. om.
 131, 7 Καρβαντιη
 131, 14 Καρδιαλγίαι] λ ex em. (forsan pro γ)
 132, 19 ψευδὴρακλεία.
 132, 1 n. 3 Αἰδέ; ω ex em. statim facta pro ο
 133, 4 θρηνοδοί] ρ ex em.
 133, 6 ἀσαφεῖ] α. alterum ex em.
 133, 22 Κάριτα] ρ ex em.
 134, 9 ἔχον primo; certe ο
 135, 7 ΚΑΤΑΓ primo. Γ in Π mut. nescio an
 m. pr.
 135, 9 Καταγλωττίζειν] εἰ ex em.
 136, 1 n. 6 ἰσο-ταῖς primo
 (692) 136, 8 Artic. primo cum superiore confusus: nunc
 punctis diremtus a correctore. Nota mar-
 ginalis, ~ Vide infra ad p. 369, 11

- pag. lin.
- 136, 25 *Καταγιγασ]* σ insertum ex em. forsā e j. m.
- 137, 8 *Κατακᾶ]* Acc. correctoris
- 137, 16 n. 2 *Adde*, Sed εἰ corrector.
- 138, 26 ἦ primo omissum
- 140, 1 *συντρέψαι]* αε in litura
- 140, 8 *Κατάξεται]* -τε primo
- 140, 11 *περιπτεκτον*, sed τ priorē loco nunc erasum
- 140, 17 *Καταπρέσβην]* Acc. om.
- 140, 48, 19 *Καταπροίβεται* m. pr: αἰ corr. tum in ἐκ-
φύγοι, κ in litura
- 140, 20 ἦ] ἦ et alibi saepe, ubi non notavi, ut
147, 7. (ἦ - ἦ 126, 7) 167, 1. 559, 9 et 25.
Sic ἦν 144, 22. ἦγοῖν 167, 17. et alibi saepe
- 141, 6 *γενικῆ]* ε in litura
- 142, 8 *τούτου]* Ita primo; nunc scalp. *τούτο* (sic)
- 142, 25 τ in ὄρε, α in ἀντ, ex ejusd. em.
- 143, 10 n. 1 Imo ε in α ab alio, sed antiquo, mutatum
- 146, 18 In *Κατελλ*, semel λ damnavit m. recentiss. forsā Galei
- 147, 2 *κατεντυχάνουσαν]* ε ex ejusd. em. Primo *Κατυ* ut puto
- 147, 11 - μένος (ε statim)
- 148, 12 *καταχειροτονία]* -αν primo, ut puto, nunc erasa lit.
- 149, 7 *Κατηλις* primo; et μη in μεσ. ex em.
- 149, 10 τύπτον
- 149, 11 In marg. λ / In ὄλος, ο alterum ex em.
- 149, 27 n. 1 *adde*, vel certe antiqua

pag. lin.	
(698)150, 9	Σοφοκλῆς] Primo φω, sed φοx. ex ejusd. em.
150, 11	ἐξείρξεως] ω ex em. pro ν, ut puto
151, 1	Καττεν in litura, sed ab eodem et eodem temp.
151, 3	Inc. f. 85. c. 4.
151, 12	Κανός (ν statim, ut puto; accentus a recentiore)
151, 27 n. 2	Dele accentum
152, 4	μετάλων primo
152, 9	ῶσπρια] Per asp. hic et 161, 17. et 303, 1 potius. Lenis, 156, 8 et 10. 255, 24. 256, 5 (ubi ὀσπρέου) 270, 5
152, 19	ἀπο-] ἄ ex ν statim factum
153, 2	βραχέως primo
154, 1	δημήτραν ἐνελευσῖντι sic; sed δῆμητραν proparox. fecit m. antiqua
154, 10	πλοῖον] ποι primo.
154, 16	Κένανδρον (sic)
155, 18	Κέραον m. pr. In τέλειον, ε ex em. statim facta, forsitan pro λ
156, 2	θύειν] ν ex em. statim facta
156, 18	παραπλησῖαι] Ita m. pr. α et ε disjunctis; quod, cum plerumque, si non semper, in codice per nexum scribatur diphthongus propria, quam vocant, αι, valet αἰ vel α. Corrector antiquus ε delevit, et τοῦ ἄλφα caudam in ε mutavit, ut scilicet diphthongum propriam reduceret, et e dativo nominativum pluralem faceret. Notandum, ubi haesitantes scribae vocem sine accentibus scribunt, ut δεισαῖα p. 215, 21 (ἀπαι p. 317, 5.) literas solutas plerum-

pag. lin.

- que ponere: nexas tamen reperi p. 399,
25. Vide infra ad 584, 21
- 156, 18 κατακκευή m. pr.
- 156, 23 κικμέριοι sic
- 158, 22 n. 3 *Lege, Καστροίς: νήσας* (In K. accentus cor.(694)
rektoris)
- 159, 9 *Pro n. 6. lege, Inepte Galeus in margine,
„Rectius Ἄρουσ ut Suidas et Phayorinus.“*
- 160, 1 n. 1 *Lege, -σαν vel potius -σαι primo*
- 160, 5 In κατακκε. ε statim, pro ρ ut puto
- 160, 6 n. 2 *Lege, nunc ως τὸ ἦδη ἦδειν corrector*
- 160, 24 Κήθια] ἦ in litura
- 162, 15 τὸν ejusd. in lit. tum 16. ὄ in ὄργεον ex
ejusd. em. pro ν ut puto; et in ὁμοίως, ὄ
in lit. et primo -οίως.
- 163, 1 In nota 6 dele acc. in κουθουροίς
- 163, 5 ὑποφαιὸν m. pr.
- 163, 10 νόθον] θ in lit.
- 164, 8 Κικκίόπραγοι] ρ ex em. statim (forsan
pro α). Accentus potius correctoris
- 164, 10, 11 κικδαφη bis sine acc. m. pr. priore loco α
corrector
- 164, 15 Κικδαίρων m. pr.
- 165, 16 Notae 3 adde, Accent. potius correctoris
- 165, 19 σφη- fecit recentiss. manus, Galei, ut pu-
to. Ita 160, 1. συντόμησον factum. Sed
istiusmodi quisquillas consulto omisi
- 166, n. 9 et 1 Tres em. correctoris
- 167, 1 ἦ pro ἦ
- 167, 2 In n. 4. lege, Porson. B. Imo fuit κη
primo
- 167, 8 τὰ, tum in alius versus initio κίστας, sed

- pag. lin. τὰ in τὰς mutavit corrector. Nempe τὰ ἀβάτα fuerat
- 168, 22 Κλέπτος] Acc. om.
- 172, 9 τη* i. e. primo την
- 172, 14 Κλώϊος] Puncta potius correctoris, sed accentus m. pr.
- 173, 14 n. 4 Lege, Κνιστα
- 173, 20 n. 3 Lege, Κνισης
- 173, 23 Pro n. 5 lege, Κνωψ: ζωύφιον τὸ τοῦ κνι-
(695) πός· ἢ γ. Porsonus prorsus ut dedi. E Suida interpolat Galeus, Tantum dele τοῦ
- 175, 8 Pro n. 1. lege, ἠλίθιοφλύαρος (sic) omnia m. pr. Primo scil. ἠλιθιοφ.
- 175, 10 et 13: κοβαλεια bis sine acc.
- 175, 14 παιδία m. pr.
- 176, 2 ἴκνωι. In hujus vocis accentu ludunt scribac. Vide p. 110, 111. 209, 10. Accent. om. p. 626, 10. sed ᾧ corrector
- 177, 14 γεγονέναι] γε statim pro λα
- 177, 26 Κρητέρα] Acc. om.
- 178, 15 Κρητίδαι] Acc. om.
- 179, 6 In n. 5. lege, ἐπὶ τὰς φ.
- 179, 10 In n. 8. dist. κηρύττει.
- 179, 15 παγγενεῖ
- 179, 19 Κροαίνων] ν prius ex em. (correctoris potius)
- 180, 13 n. 4 Lege, ὕψη.
- 180, 21 Κρουπέζαι] αι ex emend. ut videtur; sed ejusdem, et statim facta
- 181, 21 Κτιλός m. pr. Κτίλος corr.
- 181, 24 κρεβυων primo; ab eodem, ut puto, em.
- 182, 9 κυάμων] á ex ejusd. em.

- pag. lin:
- 182, 12 ἀρχοντας] *v* ex em.
- 182, 16 Κύβηθρον] *s* ex em. m. pr.
- 182, 21 - φόρητοι primo
- 183, 4 πέλεκυς] πέλυ, primo, i. e. πέλυξ, sed statim em.
- 183, 6 Κύβηλις] Acc. om.
- 184, 13 Κύθνιοι] *i* prius nunc deletum
- 186, 14 n. 1 Adde, In κύμονα accentus correctoria potius
- 186, 15 Κύμινον] Acc. om.
- 186, 19 n. 4 *Lege*, *πρω* fere ms. ubi istud quasi *ι*, τὸ ταῦ contingens, non est accentus ut putarant, sed merus ductus, compendii in-(696) dex. Vox igitur legi potest πρώτου vel πρώτον. Similiter 145, 10. et 166, 7. Θεόμομα^ρ et κτησιφῶντρ fere codex; i. e. *π*^ο *ι* et *τ*^ο. In *θουκ* p. 181, 10. et *κ* et *υ* caudam habent; ut videatur *θουκ*^υ.
- 187, 6 συμπλακέντες
- 187, 7 Κυνέλος (sic)
- 188, 9 ἀκροκοθί^ας
- 190, 18 ἔρμαϊον m. pr. ἔρμαιον corr.
- 191, 22 Pro n. 3. *lege*, ἐρρωμένος primo
- 192, 3 Κυρριβάξασθαι] *ά* ex ejusd. em. pro *ι*, ut puto
- 192, 5 n. 5 Adde, Quin statim damnasse videtur, quicumque suprascripsit
- 192, 17 Κύστιν] *ι* ex em.
- 193, 1 Κυταροι (τ ejusdem)
- 193, ἔοικεν δέν primo. Tum ἀγγειῶδον sine acc. Debat Porsonna ἀγγειῶδων

- pag. lin.
- 193, 8 πινύες] sic; sed accentus potius correctoris. Vide 543, 24. 646, 6
- 193, 13, 14, 18 Κυφ. sine acc. ter
- 194, 2 ἀνήθημα
- 194, 5 Dist. φησίν· οὕτως γ.
- 194, 8 Κυπέλου] υ prius ex em. forsan pro η.
- 194, 17 καταδακ.] δ in litura
- 196, 2 ἐγώ] Acc. deletus, sed nescio an casu. Μοχ l. 5. accentus potius correctoris
- 195, 14 n. 3 Ἄδδε, in βή
- 195, 23 Λακωνικόν] ὀ ex em. pro ω
- 196, 3 Κωλακρέται] ρέ ex em.
- 196, 5 Artic. cum superiore confusus, sed punctis a corr. diremptus
- (697)
- 196, 15 Κωλλας m. pr.
- 196, 19 Κωλύμη] Acc. om.
- 197, 25 περιάγωγῆς. Sic παρῆς. 318, 17. κατᾶντι-
 κρυ 321, 12. ἐξάκ. 380, 5. Πῆν 417, 8. Πίικ.
 Ibid. 23. εἰσέ. 450, 19. ἀνέλειν (sic) 473, 5.
 ἐπάνω (sic) 544, 18. ἐφάρμοσει 566, 20.
 πολυἀναλωτον (sic) 574, 25. ὑπεράνατ. et
 ὑπεράγ. 624, 7 et 16. Vide p. 124. 140.
 141. 571. 578. 622. ὑπ' ἄλλ. 198, 22. κατᾶ
 στήσομεν 891, 8. ἀπό τέμμημα 589, 23.
 πρόσφατον (sic) 627, 1. κατᾶ πράξηται
 649, 1.
- 199, 3 n. 9 quasi ζ] Imo est ipsum Z unciale; quod
 characterum genus quum hic ibi ad nu-
 meros signandos adhibeat codex, (e. g.
 A p. 273, 18. ΦΝ p. 468, 7. quod facete
 φυλῶν lectum) crediderim valere ζ. Nota

- pag. lin.
- autem pro *πρός* occurrat p. 337, 4. 350, 17. 423, 16.
- 199, 11 n. 2 *Addē*, sed ibi ex em. forsan
- 199, 16 *Κωσος: ἀστράγαλος* (sic)
- 201, 5 *Pro n. 4. lege*, In *Δάγανα*, γ corrector in litura. Prius fuisse *Δάγγανα* notat Porson. B. Deinde τὰ λ. suprasc. a correctore -ζομένην, sed statim factum -νων
- 202, 5 *κατάρατος*.
- 204, 15 n. 3 *Δάμιος*] Acc. om.
- 206, 21 *Λαμπροῖμων: λαμπροφόρων* m. pr.
- 206, 24 *λαοξοός*, et l. 18. acc. omittit m. pr.
- 207, 16 *Lege*, Porsonus, forsan consulto, ut variare accentum notaret; vide Apollonii Lex. Hom. in *Νεῶν* p. 474. Sed quum gravis pro circumflexo passim in codice occurrat, edidisse velim *νεῶν*.
- 208, 12 et 18 *Pro n. 4. lege*, *Λαρῖνοι* (i. e. *ρεῖ*) bis (698) Corrector semel accentum posuit in *οι*.
- 208, 19 et 22 *Λαρκος* sine acc.
- 209, 12 *ἀπεπλάτου* (sic)
- 210, 4 *Λατρίς* primo
- 211, 6 *Λαχός: μ.*
- 211, 15, 16 *Λεβερῖς*] Acc. forsan correctoris. *Λεβηρις* sine acc.
- 212, 17 n. 1 *Lege*, *Διμῶι* G. Haec
- 215, 17 n. 4 *Addē*, Nempe *κρα* in archetypo legit scriba *κρατεῖ*, non *Κρατῖνος* ut debebat. Infra p. 635, 17. *κρατεῖν* ita scribitur, *κρα*. Vide p. 632, 5. Alibi semper Cratini nomen perscribitur in codice, vel omni-

pag. lin.	
	bus literis, vel ultima syllaba per compendium expressa
215, 21	Post <i>δειςαια</i> in versus sine duarum fere litt. spatium, et nota ; in marg.
216, 25	<i>βαχικά</i> (κ statim).
217, 16	<i>Λευκόπυγος</i> : <i>δήλους</i> (sic)
219, 12, 13	$\bar{\rho}$] $\bar{\rho}$ quod valet vel $\bar{\rho}$ vel $\bar{\rho}\omega$
220, 4	<i>Ἀημαι</i> sine acc.
221, 10, 11	<i>Ἀηνος</i> : τὸ ἔριον tum <i>Ἀημαιον</i> :
225, 1	<i>Λιον</i> : mox l. 3. <i>Λιον</i> , sed utrum ab initio accentus, n. l. Deinde 4. <i>Λιοι</i> .
230, 22	<i>φλυος</i> ut puto primo; statim em.
231, 3	<i>Λουσια</i> sine acc.
231, 12	<i>πλυνητηρίδες</i>
232, 9	<i>Λούτριον</i>] Acc. om.
233, 12	<i>Λυγός</i> : Haec vox semper sine accentu, a manu quidem prima, p. 232, 24. 233, 1—7.
233, 25	Notae 1 adde, et nota ; in marg.
(699)236, 9	<i>συκῶν</i>
238, 12	<i>ἔκτεινον</i> ^{τες} (τες statim)
239, 7	Pro n. 1. lege, Disjungit, οὔ. <i>Μά: τοῦτο</i> — Debat ergo potius Porsonus, <i>Μά: ἀντι τοῦ οὐ μᾶ</i> . <i>Μά: τοῦτο</i> — Vide Apollonii Lex. Hom.
239, 19	<i>Μάγαρον</i>] Acc. om.
240, 10	<i>Μάγνον</i>] Acc. om.
240, 24	Notae 2. adde, nota ; in marg.
245, 8	E regione horum, <i>σόλων δέ—τελ</i> . nota ;
246, 16	<i>Μαραγμα</i> : μ. γ.
248, 3	δ] οὔ

- pag. lin.
- 249, 3-9 In his urbium nominibus, acc. om. nisi
quod *Ἰπιαστόν* et *μάστειραν*.
- 250, 6 n. 2 *Lege*, Sic, et nota, in marg.
- 250, 23 *Μαύσολος*] Acc. om.
- 251, 24 In n. 4. *lege φουτευται sine acc.*
- 252, 5 *Μάλας* ut nomen proprium Porsonus, et
in Suida Kusterus. Verterim potius a *lena*
quadam
- 252, 21 n. 2 *Adde*, post *αἴστε* in versus fine syllabae
spatium; in marg. nota;
- 252, 26 *προδίδοντας*] Sic. Censor Evangeliorum
Kiplingianorum, (*Brit. Crit. Apr. 1794.*
p. 363.) i. e. Porsonus, ut me docuit Th.
Kidd; „When he says that *I* is put for *E*,
and *O* for *E* in *ΑΦΙΟΝΤΑΙ* and *ΑΦΙΟ-*
ΜΕΝ,” [*αφιοντε* et *αφιομεν* pro *αφεων-*
ται et *αφιεμεν*, Kipl. p. xiii.] „he is mis-
taken if he means this for an absolute er-
ror, since it is a various reading, and
possibly may be right. The barbarous
Greeks coined a new theme, *ἀφιω*,” [sic]
„instead of *ἀφίημι*. Hence comes the pre-
terite *ἤφιε*, which occurs twice, Mark i.
34. xi. 16.“ Paulo-igitur aute, v. *Μεθεις*,
restitue *ἀφικον*.
- 253, 13 ἡ^η
ἡ μ. (ἡ statim) (700)
- 255, 10 *Μελεδωνος*] Acc. om.
- 256, 5 ὄσπρεόν
- 256, 25 *Μελληδρυον* sine acc.
- 257, 26, 27 *Μεμφειραν* et *Μεμφθη* sine acc.
- 258, 3 n. 4 *Lege*, Potius videtur
- 258, 19 γε sine nota

pag. lin.	
258, 20	<i>Μέντοι</i>] ε calami lapsu ita deformatum, ut pro μ vel etiam pro C, nisi caute inspexeris, accipere possis
260, 4	In <i>Μεσομ.</i> et <i>μέσοκ.</i> acc. om.
260, 16	<i>Μεταβόλοι</i>] Acc. om.
261, 3	<i>Μετακείρας</i>] Acc. recentioris
261, 13	<i>Pro n. 8. lege, δὲ ξαντισσῆς τέτραρδρον,</i> et nota, in marg.
264, 16 n. 2	<i>Legε, ὀργιασμένως</i>
265, 24	<i>Μήκων</i>] Acc. om.
266, 1	<i>Μηλοβορέα</i>] Acc. om.
266, 22	<i>Μήν</i>] Acc. om.
267, 1	<i>Μήνιγξ</i>] Acc. om.
269, 11	<i>Μία λόγχη,</i> sed μοχ sine γ
273, 20	<i>Μοισᾶν</i>] Acc. om.
274, 16	<i>Μονοκείρας</i>] Acc. om.
275, 17	<i>Μορμουρίων</i> (s compend. ita fere scriptum, T)
276, 10 n. 3	T scil. ita suprasc. ut ejus pes per N ducatur
276, 18	<i>ἀπὸ μουνυχείας</i> primo, ut videtur
277, 9 n. 3	<i>ὄπερ ἐνεστιν</i>
278, 7	Retinenda erat codicis lectio <i>κατάγελως,</i> ut 144, 26. Vide p. 346, 5
279, 3	<i>Μυαχαλή:</i> sed ε ab eodem post ν statim insertum
279, 20	<i>ἀστρίδες</i>] Ita m. pr. sed forsan ex em. pro <i>ἀστρίδες.</i>
281, 22	<i>μεμυκότης</i>
(701)282, 2	<i>λείπωμοι</i>] Acc. om.
285, 2	<i>πεντηκοστίας</i>] κον primo ut videtur, sed σε m. pr.

- pag. lin.
- 286, 8 *Ναρᾶς*] Acc. om.
- 287, 15 *Pro n. 1. lege, λαμβάνειν*
- 288, 24 *Θουκιδίδης*
- 290, 16 et 18. *Νεαλῆς — Νεαλῆς*
- 291, 15 *τρασνεάτων (sic)*
- 293, 1 *ἐναυῶ potius*
- 296, 22 n. 4. *Legē, Νεαλία: νέων idem interpolator, pro Νεαλία (et forsan νεῶν) manus prima*
- 297, 20 *Legē ἀντάρτης: εὐράνος: Vide Cangium, v. ἀντάρτης, unde discimus hunc articulum Cyrillo deberi*
- 297, 22 *ἐνυφές*
- 299, 16 n. 1 *Legē, ματόν: n. tum οὐ μα τόν*
- 299, 25 *Νίβα]* Acc. om.
- 301, 20 *στοιχόν]* Vide p. 315, 4. 348, 3. 351, 11. et 20. ubi *ι* in *ε* statim mut. 422, 20. 423 saepe. 540. 604
- 302, 19 *νοῦμμον]* *νούμμον* paroxyt. forsan recte
- 302, 21 *ἔγραφαν*
- 303, 2 *γορυῆ*
- 304, 4 *ἱερόν]* *ο* m. pr. in lit.
- 304, 12 *θεᾶ ἐπὶ (ἦ) statim*
- 304, 16 *Κρατερός]* Acc. om.
- 305, 5 *Νυμφόβας]* Acc. om.
- 305, 12 n. 4 *Legē, νῦν δη μὲν ὄρουα βασ ἐπι θύρας ποθεν*
- 306, 22 *Nunc video, ἀραως esse, i. e. ὦ in ὠ. mut. Mox 25 νωταλαῖν sine acc.*
- 310, 2 *ἦτρον*
- 310, 17—20 *Ἐυλοχος, βαραθρον, Ἐυλοχον, sine acc.*

- pag. lin.
 311, 6
 312, 23
 (702)314, 7
- Ξύν (sic)
 Ξυνῶνα] Acc. om.
 ἔξεισι. Vide supra p. 688. Talia animad-
 vertenda sunt, ut constet, liberum esse
 editori Sophocelis ἐκμήτους; Euripidis ἐκ-
 κληθρον, prout res ferat, restituere
 316, 7. Semel monendum, spiritus ab hoc scriba
 in mera puncta contrahi, vix ut distin-
 quantur. Hic Ὀδαξ et ὀδοῦται. Mox Ὀδα-
 ξηρός potius, certe ὀδοῦται. Infra 316,
 Ὀδ.
 315, 15 Ὀδιός
 316, 26 n. 2 Adde, sed sp. ab alio potius
 317, 1 n. 6 Adde, vel Ὀδία potius
 317, 4 In textu reponere Συμπόσιον, quomodo ci-
 tat Porson. ad Med. 734. et vide p. 61, 12.
 488, 26. Porson. Opusc. p. 287. sive Suid.
 v. Ὄς
 317, 7 n. 7 Adde, vel Ὀίηρας
 318, 17 Οἰλίαν primo, ut videtur, certe e ex em.
 sed ejusd. ut puto
 319, 3 -φάνης] ους statim mut. in ης
 319, 20 In Οἰκοι. acc. om.
 320, 24—27 Οἶ. an Οἶ. ter incertum: sed 25 Οἰνέας
 321, 19 Οἰνοκάζων (sic)
 322, 25 Οἶος potius
 323, 1 χωρσ (sic)
 323, 3 Οἶος (sic), et p. 313, 15
 324, 1 n. 3 Lege, Σιο, vel Οἰστός potius; supra Ὀι-
 στεύσας clare; mox Οἰστροκλήγα
 324, 23 γεγραμμένοις

- pag. lin.
- 325, 16 Dist. G. Ὀκλαδίας: δίπρος ὄν → quod futu-
tandum non erat
- 326, 1 n. 2 *Lege*, 194. B. HSt. 184, 16 Bas.
- 326, 4 βέλτιον] inter λ et τ nescio quid (statim)
deletum
- 326, 10 ἀττελέσθους
- 327, 10 n. 4 *Pro Tum lege Sed*
- 327, 10 n. 4 *Lege* scribam quatuor literas damnaturum (703)
(κρᾶκτιαν) puncta
- 327, 19 Ὀλιγοί] Ὁ an Ὁ n. l.
- 329, 19, 20, 21, 26 Ὀλόωνs plane per asp. In reliquis, sp.:
incertus
- 329, 26 τρέχωνι (sic)
- 330, 10 Ὀλοφυμῶs
- 331, 2 Ὀμαμαίσα] an Ὁ, n. l.
- 331, 6 Ὀβρήσαντος (μ statim)
- 331, 8, 9 Ὁμ. bis sine sp.
- 331, 25 Ὀμηρίταιs] αι statim ex em. sed pro quōs,
n. l.
- 332, 13 Ὀμῦναι, sed ὀμῦνείν potius quam ὀ.
- 333, 16 Ὁμ. et 17 potius
- 335, 1 *Pro n. 1. lege*, τὸν ^{ων}ι. (ωνων statim)
- 335, 6 *Pro n. 2. lege*, ὀπνια (μ statim)
- 336, 3 Ὀνήσασθαι] ἦ statim pro εἰ
336. Notae 5 et 4 transponendae.
- 337, 11 In artic. fine desunt puncta
- 338, 20 Nescio an operae pretium sit monere, δη-
μοσθι, habere G. i. e. -νη vel -νην
- 341, 19 *Pro n. 2. lege*, *Pro ἀποτιλῶσαν*, ᾧ tantum,
sine punctis quae articulum claudant. Ver-
sus fere vacuus, et nota in marg.

- pag. lin.
- 342, 22 n. 1 *Lege*, Παρνα lacuna, et nota, in marg.
- 344, 12 *Pro n. 3. lege*, Ante σάλωνος, ὄρ statim deleta
- 344, 20 *Pro n. 2. lege*, δεσπότ⁶; i. e. δεσποότης.
- 344, 22 ὁμογαλίχτας (sic)
- 347, 5 ἐπὶ τ i. e. τὸν; sed statim τῶν (compend.)
- 349, 11 βασιλέων
- (704)351, 1 n. 4 *Adde*, pro -ροι ut videtur
- 351, 19 ωῖκειτ⁷] Sic. *Lege* ωῖκειτ⁷
- 352, 4 Ὁσήμεραι
- 353, 8 Ὁσταφ.—Ζεὺς]. In marg. nota, quae pertinere videtur ad lin. 6. κάρ⁸ ὦ χάρτων
- 355, 12 κριθῶν] Ὁ statim pro τ
- 358, 11 *Pro n. 1. lege*, Οὐδ' ὑφ' ἐν ὦν et οὐδέν ὦν primo, sed ab eodem factum Οὐδ' ὑφ' ἕνων et οὐδένων
- 358, 18 *pro n. 2. lege*, πορεύεται: μάτην⁹ (ista statim supr.)
- 359, 25 ἐπὶ] Acc. om.
- 360, 5 *Pro n. 3. lege*, Desunt puncta in artic. fine. Semiversus vacuus. Nota, in marg.
- 360, 14 Οὐ μὴ δ'
- 362, 10 δέον] δέ sic, quomodo pro δέ aliquoties; sic et μὲν saepe, ut p. 383, 22. De δέ et δέ (δέον) vide Valck. ad Phoen. 1628. Ejus erroris exempla infinita. Phot. p. 329, 18. κατὰ θε' (sic) ed. Herman. MS. scil. κατὰθε¹⁰ i. e. κατὰθεον. p. 470, 1. πτερ¹¹ ms. πέρασον ed. Herm. Vide 450, 10. 499, 21. et infra ad 545, 19

pag. lin.

363, 6, 13, 15 ^δ *ἐκποκλεί* ter

364, 1 *ἐκηρμένους*, sed *ας* statim

365, 14 *ἀντὶ* tantum

366, 15 n. 2. *Ἰδίε*, Vide p. 365, 1:

369, 11 In margine istortum *ἄν*—*εὐπολις*; signum.

~ m. pr. quo subinde indicatur novum articulum in medio versu ordiri. Vult igitur novum paragraphum fieri ab *ὅτι δέ*. Vide p. 591, 24. Addenda ad 186, 8

370, 11 *τό* (*ν* statim).

370, 22 *Παιωνεῖον*] Forsan in *ω*, certe in *ε* *οἰ*—(705) cum flexus deletur; nunq̄ ab eodem *ω*, mi fallor

371, 8 Nota in marg. Sed in Galeani archetypo ad l. 7. pertinuisse suspicor

372, 24 n. 1 *Lege, παλαιά Πλάτων*] Ita ms. *παλικά* ex ejusdem, ut videtur, emendatione. *Ἐ* prima scriptura restat, *παλιὰ* i. e. *πάλαιον* ut puto. Etiam

Ibid. *Adde*, Ceterum facile conjecerunt, delendum esse *αὐτῆ*. Sed quum *πρὸς αὐτῆ* habeat Timæus, unde sumpsit Photius, legendum videtur, proxime ad Toup̄ii mentem, *ἔκκλητα προσάντη τὸ ἐναντίον τῆ ἀίρέσει πάθος ἐμποιοῦντα*. Hoc monendum putavi, quia ipsam Toup̄ii lectionem, *τὸ πρόσαντες τῆ ἀίρέσει*, sine *ἐναντίον*, probavit Porsonus teste Kiddio in *Fors. Opusc.* p. 376.

373, 2 *ἐκφυλο*— (*λ* statim)

373, 23 *-φδια* et *ωδος* ut puto initio, sed *ο* statim bis.

- pag. lin.
 377, 11 *Pro n. 1. lege, -ομῆσαι πρ. Nunc ὄμα*
 et supra nexum *σε* puncta; indicantia ac-
 cipiendum esse *πρ. ε.* Vide Porson. ad
 Odyss. I. 199. et hanc collationem p. 534.
 et addend. 604. 606. 684.
- 377, 24 Dist. G. Πανός: ἀλώλος: ut mox Πανός:
 σκοπος
- 378, 1 *Pro n. 3. lege, σκοπος G. et P. Nempe ὁ*
 in *ο* statim mutatum est. Voluit ergo *σκο-*
πός μ. Mox *ὁ πᾶν*
- 379, 21 Πανώλης] λ ex emend. ejusd. forsam prb N
 Πάκοι
- 379, 27
- 381, 10 τράπαν τενα ex em. sed ejusd. ut videtur
 (706) 381, 14 In τινές, τι ex ejusd. em.
- 385, 20 παράχορδον] Accent: om. (παρα per com-
 pend.)
- 386, 21 Παραλόγος hic, sed ρά in vicinis
- 387, 12 χρῆσθαι (α statim)
- 387, 15 n. 1 *Legē, ἥρωος] Sic, a rh. pr: ut videtur.*
 Etiam alibi, ni fallor, in accentu variat *ηρῶς*.
 Notavi 177, 8. ubi *ηρῶες* (sic). Vide 182, 8.
 276, 24.
- 387, 16 πάλοι — οἱ καὶ primo; sed statim πάλοι et
 οἱ καὶ
- 390, 4 δραχμη] χ ex ejusd. em.
- 390, 6 Ἐκεῖσε] Acc. om. Porsonus, si tanti est mo-
 nere; et junctim scribit, non ἐκεῖ σε ut
 Bentleius in Menand. §. 99. deceptus a Cle-
 rico Latinam versionem Suidae clam secuto.
 Jungatne an dividat G. non liquet.
- 390, 11 ψευδεγγραφεῖς

- pag. lin.
- 390, 12 n. 5 *Lege, spatium, et nota* in marg.
- 398, 22 *μην* primo om. sed statim supr.
- 396, 22 *Pro n. 1. lege, ὑπερέλασεν* (η statim)
- 398, 11 n. 5 *Adde, (ἔστιν per compend. Vide Porson. ad Arist. Ran. 1088)*
- 399, 25 n. 2 *Adde, et ante ποιαi quinque fere litt. spatium.*
- 400, 2 n. * *Dele dist. post ὄς*
- 400, 13 n. 4 *Praefige, Παρύφως]* Sic sine punctis.
- 400, 19 *ὑπεροψίαi]* ὑπ primo, sed statim ὑπ
- 401, 3 n. 3 *Lege, λ. οὐδ'*
- 401, 23 n. 8 *Lege, ἀναπεπταμένα*
- 403, 11 *Πάχεις*
- 404, 4 *συν*, quod compendii genus non alibi in eodice occurrit.
- 405, 5 *δέρμ*, quod valere posset *δέρματα*, (Bast.(707) Comm. Pal. p. 799) sed nunquam ita, quod sciam, Galeanus. Scribit *μα, μετα, μα*, etc. *ὑποδῆ* p. 404, 8. Praeterea *δέρμα* servat Suidas. Alioqui proclivis lapsus, ut mox p. 406, 26. Infra p. 513, 12. lege *ὀρύγμα-αι* e. Suida et Hesychio. Habuerit codex archetypus, *ὀρύμ*
- 406, 14 *ἐκάρχων*
- 407, 2 *θράξι]* Ita ms. non *θραξι*
- 407, 23 *ἀντι* sine acc. ut passim in praepositionibus quas pro libitu conjungunt vel disjungunt librarii; e. g. 409, 6 *ἐφάρματος*
- 408, 6 *Pro n. 2, lege, Πελι οι* sic, literae spatio post *λι* relicto, et *οι* in rasura, ut videtur, sed ejusdem.

- pag. lin.
- 409, 10 n. 1 *Dele accentum*
- 410, 12 'Ιριγυνέλαι] *i* ex ejusd. em. forsan pro *z*.
- 410, 25 *Pro n. 4, lege τρίματα*. Inter illa praecedentis columnae, λοι—αίγλη (p. 409, 19) est haec, έχον—ἀριστοφάνης, est nota posterioribus quidem apposita, sed, ut suspicor, scribae errore, quum in prioribus corruptum Αίγλη notare vellet. Lege Ἀργη e Suida et Archemacho Athenaei VI. p. 264. B. Haec scripseram: nunc, ut in re incerta, non negarim illud signum ad τρίματα pertinere. Vide addenda ad pp. 245, 8. 353, 8. Priore loco signum refer ad ὑπερέχεις l. 11.
- 411, 15 -φήν· δημοσθ^δ· καὶ ὑπερίδ^δ
- 412, 18 n. 1 *Dele forsan G.*
- 413, 10 Περγασέα] *κ* ex ejusd. em.
- 413, 18 Πέρλι (sic)
- (708)414, 7 n. 2 τόσαδε
- 414, 17 n. 4 *Lege, Tum τόνωι, quamvis τ male formatum, ut passim in hac parte codicis, vix a r differat. Lege igitur ὡς pro ὄς, et verte eodem accentu atque κενήρης. Quid autem sub isto κενήρης lateat, doceri velim. An κεντήρης?*
- 415, 13 n. 2 *Lege, i. e. γυναι^α quod pro re nata legi potest γυναικός, γυναικῶν, γυναικεία, etc. Postremum praetulerim. Vide 56, 21. 65, 17. 69, 5. 189, 1. 205, 4. 222, 8. 312, 10 et 16. 313, 3. 327, 8. 412, 13. 537, 21. 655, 10. quibus in locis perscribitur vox*

- pag. lin.
- 415, 26 ^α *πτόδ τῶι* (sic) Nempe *π τ* scripturus erat ^{α ὦι}
- 418, 4 *In n. * lege, Πκάτω τρ. i. e. Περὶ κάτω*
(vel *Περι κάτω*, quomodo in tmesi solet
Codex Homeri Venetus, Villoison. Proleg.
p. II.) quod
- 418, 9 *Περικονῆσαι]* *ρ* ex ejusd. em. pro *ρ*. Imo
nunc video, quod pro summa *τοῦ ῥῶ* parte
erasa acceperam, merum esse defectum
membranae scalpendo perforatae, quum de-
leretur macula in proxima pagina. Non
tamen prorsus liquet utrum initio *ν* an *ρ*
- 420, 15 *ἔστι μοι* ex ejusd. em.
- 421, 6 *συμφορᾶς*, solenni accentuum permutatione;
quod moneo ne quis emendet, *Περικτώ-*
σαι: συμφορᾶι.
- 421, 14 *δυσχερές]* Vox ex ejusd. em.
- 422, 8 ^α
γρι
- 423, 17 n. 4 *Ἄδδε*, i. e. *περίστοιχον*, ut mox *Ἰστοίων:*
^α
πατυλον, et alia in vicinis
- 425, 27 *Πέσκειων* (709)
- 426, 21 ^α
λ, quod valet *λέγει, λέγουσι, λέγεται, λέξις,*
etc. Hinc error p. 503, 9. Articulus e Ti-
maeo sumtus, ubi teste Ruhnkenio, i. e.
Capperonierio, ma. habet *λέγειν*. Supra
p. 368, 23. *λ*, sed plene *λέγεται* 25. et 527,
11. Hic malim *λέγει* cum Ruhnkenio, ut
p. 223, 13: ubi plene ma.
- 428, 6 ^α
λαμβ
- 431, 13 Vide Ruhnken. not. in schol. Plat. init. ubi

pag. lin.

- Porsonus, „Pro Πιτθίς et Πιτθαύς lege Πιτθεις.“ Hic igitur legebat οἱ Πιτθεις
- 431, 15 Nescio an nota in marg.
- 431, 26 n. 3 *Lege, forsam meo errore, ουκ pro ουκ*
- 433, 17 Ita dist. G. P.
- 435, 9 Πλυνητήρια
- 436, 2 Ποδέων
- 436, 7 βυσου
- 439, 3 Πολιούχοις] ιού ex em.
- 440, n. 1. l. 3 τῶν ὀπισθίων ποδῶν et in fine, ὀλυμπία
— γὰρ εἰς σπήλαιον
- 442, 6 λι quod valet et λόγαις. Infra 506, 14, λόγ
κτησιφωντα
- 442, 14
- 443, 16 σφόδρα, α et ι disjunctis, i. e. α.
- 445, 17 ποτέ sed bis ποτέ 14, 16.
- 445, 19 n. 6 lege προστιθεν sine acc. et pro
- 446, 1 Ita dist. G. et P. Forsam cum Schleusnerō
fære e Bacch. 663. legendum, Ποινιάδας
Βάκχας· Εὐριπίδης· * * * ut exciderit ex-
plicatio, ex Hesychio petenda. Non obstat
vorum positio; vide p. 363, 4. (Eurip. An-
drom. 1012. quem locum in Hesychio v.
Εὐκειχήκατος detexit Porsonus.) Ἠχώ πε-
τραία et Πέας πόντος referenda suspicor
ad Aeschyl. Pers. 390. Prom. 836.
- 447, 8 n. 1 *Lege, Supra é in πράως, nota*
- 448, 11 Πριμιγγιλιων sine acc. (ων compend.)
- 448, 25 διαφι
- 450, 13 et 454, 2 οὕτω (ita ε) Illo modo scripsisset οὕτως,
ε. Sed passim οὖ tantum ponit, interdum οὖ
- 450, 19 n. 8 εα· εἶτα

(710)

- pag. lin.
- 451, 15 n. 2 *Dele τῶν an τῶ ἐτ. et lege.* In τῶν ante φῶλων acentus ita notae o adhaesit, ut videatur τ̄ i. e. τω
- 454, 3 οἰ] a ex em. insertum
- 457, 6 Προπακτωκότες primo; scalpello emendatum
- 459, 2 Προσέκοψεν] κ ex ejusd. em.
- 460, 5 καὶ ex ejusdem em.
- 463, 18 περὶ τοῦ ex ejusd. em. suprasc.
- 462, 16 οὐ δ̄
- 463, 15 Προσφερεῖς] εἶ ex ejusd. em. pro quo, n. l.
- 467, 4 ὀλίγον statim pro -ων
- 468, 19 n. 3 *Leges, ἥλιον* hic et p. 513, 10. G. et P. per signum, de quo vide Porsonum apud Kidd. p. 288. Gaistordium ad Hesiod Theog. 709. Burgesium ad Eumen. 2. Supra p. 132, 20. pro ἥλιου (ἰλίῳ Suid.) lege Ἀπόλλωνος. Nescio an operae pretium sit monere ἥλιος et σελήνη per signa exprimi in Lexico Cant. supra p. 668. Ἐρμῆς in Cantab. Nu. 3. 15. (1) in marg. Aristoph. Plut. 1131. In Harpocr. v. Θεμιστεύειν, ἥλιου tot literis servant mss. Cant. Gal.
- 468, 20 n. 4 βᾶθῆ^ρ,
- 470, 23 Πυκτίον] Ita G. Sed Πτυκτίον ex Hesychio(711) et literarum serie Porsonus, quod reponendum monui
- 470, 19 n. 1 *Adde*, i. e. ἐκφυσᾷ scripturus, statim se corripuit, ἐκφύσει
- 471, 7 ἀποπρωκότα (αε statim)
- 472, 4 et 12 Πυγαργός et Πυγων sine acc.
- 473, 12, 17, 24 Πύθου — Πυθῶδε — Πυθῶνος] Ita Pors. Acc. om. G. ter.

- pag. lin.
- 478, 19 *ἐνθεν* bis scriptum, semel punctis damnatum
- 474, 10 n. 8 *adde*, E Suida emendavit Porsonus. Sed recte Beckins ad Aristoph. Nub. 626. ἐκ τῶν κόλλων. ἀπὸ τῶν κόλλων Bekkeri Lex. Rhet. p. 292. Etymol. p. 696, 45.
- 476, 4 n. 1 *Adde*, (ας compend.)
- 479, 4 *Pro n. 7 lege*, ἀλκαῖος ἐνιθρω^t et similes apices in marg. ubi scil. additurus erat variam lectionem
- 480, 5 ἄναιμος
- 482, 20 n. 2 ἀρτάρχης
- 486, 16 οἱ τόνδ' (sic) An initio οἶόν τ' volebat?
- 486, 19 n. 2 *lege*, εἶρη fere, i. e. εἶρηκεν ut Hesychius et Suidas; quod consulto mutavisse non videtur Porsonus
- 487, 8 Πηταρηκῆ primo, sed ἐκῆ ut videtur statim factum. Tum 9 τὰς δικαστῶν, ut et 492, 9. πολιστῶν
- 488, 14 ἰδιαν sine acc. αν per compendium. Tum ἡγούμενος, et supra l. 8. ἡγεμῶν, infra 509; 12 ἡγεμόνες
- 491, 4 ἀπειλητικόν.] Ita plene ms. Nempe in archetypo compendium de quo modo dixi male interpretatus est scriba
- (712)493, 5 καρῆβην
- 495, 21 εροφῆν
- 496, 16 κάθαμα (σ statim)
- 497, n. 1 Σακοδαρμίτης: σοφλ^x (i. e. ἐτής statim mut. in ἐτης)
- 498, 1 σαλα sine acc.
- 498, 5 n. 1 Imo nil hic mutavit, sed maculam in prae-

pag. lin.

- cedente pagina tollens, membranam corruptit, et liturae speciem hic efficit
- 498, 15 Schol. Townleianus ad Iliad. H. 185. a Porsono excerptus; *Οἱ δ' οὐ γινώσκοντες: Οὐχ οἱ αὐτοὶ γὰρ ἦσαν παρὰ πᾶσι* [ita et Venetus apud Villoison, et Leid. apud Valckenaer.] *τοῖς Ἕλλησι χαρακτῆρες· διάφορα δὲ καὶ τὰ τῶν στοιχείων ὀνομάτα ὡς τὸ ἔαν·* (sic) *Καλλίστρατος δὲ ὁ Σάμιος ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν μετένευξε* [sic sine ταύτην] *τὴν γραμματικὴν, καὶ παρέδωκεν Ἀθηναίοις, ἐπὶ ἀρχοντος Εὐκλήτου, ὡς φησὶν Ἐφορος.*
- 499, 10 *Σαμφορας* sine acc. tum *αἶγμα*, ut Pors. Vide p. 351, 21.
- 500, 15 n. 3 *ἀγχιᾶλλον*
^α
^δ
- 500, 25 *μενδοθῆναι* (ista statim)
- 502, 6 n. 3 *τρυζῆνι* (ἦ ex ejusd. em.)
- 503, 1 *ἀθείας* (sic)
- 506, 13 *Σεμαὶ* (v statim)
- 506, 19 n. 3 *Lege*, tum *πῶς οὖν οὐ σεμνήν*
- 509, 21 *σφραγδα* (l statim)
- 516, 8 *ἐκτετρημένης]* η prius in litura a m. pr.
- 516, 15 *αὐτως* (sic)
- 516, 21, 22 *Σκαφειον, Σκαφιον*, et *καταχ.* sine accen-(713) tibus
- 516, 2 n. 3 *In sc. dele accentum*
- 517, 12 *Σκαφίδας]* Acc. om.
- 520, 8 n. 5 *Lege*, *σκιᾶδιον*, sed *δει* statim
- 521, 8 n. 4 *Dist. ὀ,*
- 521, 13 *ἑρεῖα* m. pr. Nunc *ἑρεῖα* potius quam *ἑρεῖα*

- pag. lin.
 522, 13 Σχιροφορίων. In his passim variat, *ων*, *ων*, *ων*
- 523, 21 n. 4 Adde, *i* in *i* mut. corr.
- 525, 5 n. 4 Lege, *Ἄτιμ.* a correctore addita
- 527, 10 Σμήρινθοι] Acc. om.
- 530, 15 et 18 In *μικ.* et *εὐκατ. μ* et *εν* primo om. sed statim supr.
- 533, 20 τὸ μ.
- 534, 3 Προαγωνι sine acc. m. pr. *α* corr.
- 534, 11, 12 In n. 3. lege, *δράμασιν*, et adde, Primo ut videtur, *CTAΘMOC*· *ἐξέβαλε*, et I statim inserto factum *CTAΘMOK* (sic, *IC* in *K* plane coalescentibus.) Supra p. 337, 17. *ἽΘΝΟCIC᾽ΟCΠPIOC*, quod *κοσπριος* legerunt exscriptores. In *Σταθμοῖς*, *Σταθμους*, *Σταθμων*, accentus correctoris, qui et *φλειοῖς* mutavit in *φλειοῖς*.
- 534, 22 n. 7 Lege, corrector, qui scil. pro *-νες* accipiendum monet
- 535, 2 In *Στάς* accentus correctoris potius
- 535, n. 2 Lege, parte codicis peccatur
- 536, 6 n. 6 Lege, *Στεγανότερων*, sed *ω* in *α* fere mut. (i. e. in *ο*) Omnia m. pr. Tum *στερεός*.
- 537, 3 *Στεργτικόν*: etc. cum praecedentibus conjuncta, sed postea punctis discreta
- 537, 14 *Στερόπη* primo
- 538, 2 *ἑλλάνικος*, et 21. *ἔρμικπος*
- 538, 9 n. 5 adde, sed accentus correctoris potius
- (714)538, 19 In *ὡς*, *σ* ex em.
- 538, 23 *σφιγξην* primo; a correctore potius mutatum
- 540, 22 Ita G. sed primo *στεναγμός*, et nescio an *CTONAXAI*

- pag. lin.
- 542, 12 n. 3 *Adde*, sed accentus correctoris potius
- 542, 24, 5 n. 5 *λεταν* sine acc. tum pro *παῖδα*, *πέλα*, ubi accentus correctoris potius
- 543, 6 In *βύραα*, β ex em.
- 544, 18 n. 4 *Lege*, in *δωροδοκῶν* mut. corr.
- 545, 3 Primo *εἰστοροφᾶς*, sed nexum *στ*, canda erasa, fecit *σ*, deinde *ο* in nexum *στ* mutavit, ut nunc sit *εἰστῶροφᾶς*
- 545, 19 *Στωῖδι*, et *στοῖδι*, i. e. — *ιον*, sine accentibus; non *δι*, ut legerunt exscriptores, quomodo *Ῥακῖς* pro *Ῥάκι* §
- 546, 1 n. 7 *Lege*, *Σοι* in *Συ*
- 546, 22 In *δε*, δ ex em.
- 547, 8 *φυκοῖς* primo
- 547, 17 hō codex planissime; unde, quum *h* i. e. *η* pro *κ* cepissent, geographiam auxerunt, *οἱ δὲ Πάγονες Κρόνω*. An Thracas (Arist. Ach. 150) somniabant? Contrario errore *Λιβύη* in *λίμνη* mutarunt p. 652, 20. Ceterum lege *παριόντες*. Vide *Ἑρμαιοῖν*
- 548, 24 n. 1 *Lege*, Primo *τόν*, nunc eraso *ν*, *τοῦ* factum, a corr. ut videtur
- 549, 4 *συναλάγ*. primo
- 549, 10 *Συμβουλοῦς* sine acc.
- 550, 9 *συμμορίται*
- 551, 1 *Συμφέρεται*
- 551, 4 *Συμψιθεῖς*] ψ in litura
- 551, 7 n. * *addde*, ν correctoris videtur
- 551, 14 *Συναυλισθεῖσης*
- 551, 22 *ἡθισμένον*
- 552, 27 *Συνέφηβος*] φ ex em.

pag. lin.

- 553, 8 η. * *ἐξήσδεκα* sic, totidem literis.
- 555, 9, 10 *ουστροφή: σύγκλητος* ita, punctis istis statim additis ad articulos dirimendos; quod patet e sequenti versu, in marginem prominente
- 555, 12 *ἐκκλησία αὐτή* primo.
- 557, 13 *-μένου.* i. e. *ουσ* proculdubio fuit, ut 559, 1
- 557, 14, 20 *Σύργαστρος* et *Σύρφα*] Acc. om. Mox 17. *βλαπῶν* m. pr.
- 558, 11 et 13 *δημο.τ.* i. e. *ο* fact. ex *ω*, et ante *διὰ δέ*, litera erasa
- 560, 15 *Σφῆλαι*] *φ* ex em. statim facta, pro *τ*
- 560, 21, 25 Monui reponendum *αὐτοῖς*. Praeterea nota, *Σφισιν* in ms. accentu carere, idque consulto ut opinor factum. Notissima brachylogia dicit grammaticus, vocem, quam recentiores isti *σφισιν* pronunciabant, interdum esse pro *σφίσιν*, i. e. *αὐτοῖς*, interdum pro *σφοῖσιν*, i. e. *τοῖς ἐναντιῶν*. Eadem dicta puta p. 559, 25. ubi tamen acc. servat ms. 134, 24. *κατὰ* et *κᾶτα*, 322, 13 et 25. *οῖος* et *οῖος*, 612, 20, *τῶ* et *τῶ*. Compara vv. *Ἡματα* et *Ἰων* cum Suida, *Κηρ* et *Τη* cum Apollonio. Affine est *Μελλήσας*, diversum *Ἡρυγεν*, de quo Porson. ad Phoen. 463.
- 560, 24 *Σφιγανόν*] Acc. om.
- 561, 1 n. 1 *Lege, ὑφ' ἐν*, sic, *υχαργο*
- 561, 18 *Σχαστηρία*] *χ* in litura a m. pr.
- 561, 20 *Σχεδιάζει*] Inter *α* et *ζ* litera erasa, i. e. *ι* ut puto
- 562, 17 n. 3 *διαμάσσονται*

- pag. lin.
 562, 19 n. 4 *Lege, και η σχ.* quod forsā defendi possit; vide Ind. Auctorum in *Παροιμιαί*
- 563, 5 *παιδιαν* prima (716)
- 563, 9 Primo *εὐκαιρί* sic, et praeterea litera, forsā σ, pro qua nunc α, ex ejusd. ut puto emend.
- 563, 11 *και ἀντι οὐδαμῶς* tantum. Corrige igitur notam
- 566, 5 n. 7 Pro postea *lege*, ex emendatione
- 566, 10, 11 n. 2 *Lege*, In *κεῖτο*, α scalpello factum, ex α scilicet. Deinde *μέσοισι δὴ χρυσοτάλαντοι* (i. e. -άντων) primo, nunc ultima *χρυσού-τάλαντα* facta, a m. pr. ut puto
- 566, 22 *τοῦ ἡμισυ]* το ἦ primo
- 567, 20 Ante *ἀκρ.* alterum ν, sed lineolis damnatum
- 568, 20 Pro n. 2 et 3. *lege*, *TANTHHKEC* vel potius *TANTNHKEC*, sed istud sive *H* sive *N* ita lineis trajectis damnatum, ut *M* videatur. Deinde, *τὴν ακην* (sic). Quare ex Apollonio *lege* *Τανίηκες* et *ἀκὴν*.
- 568, 25 *Ταξιάρχος]* ξ in litura
- 569, 12 n. 6 *ἀχαιῶν*
- 570, 11 *ἔκτασις]* τ ο πεκα στ scalpello factum
- 571, 9 *ἀτρίδες*
- 573, 16 *Τεθῶται: τεθόιμηται:*
- 575, 1 n. * *καρείαι*, et inc.
- 575, 2 *ἀλικαρνασσου*, et 580, 2. Tum primo *πολεμῶν τελμιας—τελμίσσου*
- 575, 5 Pro n. 4. *lege*, *κύλακα* (α forsā m. pr.)
- 576, 5 n. 5 *Lege*, τ in litura, pro α ut puto;

- pag. lin.
- 575, 16 *Pro n. 1. lege, ὄ scalpello factum ex ᾶ vel ὦ potius*
- 576, 16 *τιμῶστι primo*
- 577, 15 *Τεράστεια*
- (717)577, 17, 19 *Τεραμνον, Τεραμων et ἀτεραμων sine acc.*
- 577, 22 n. 1 *Lege, Ταμέρεια*
- 579, 6 n. 3 *Adde, i. e. κακοῖς.*
- 579, 8 *Τερπογράμεις] Acc. correctoris*
- 580, 4 *κίονα*
- 580, 13 *ἡγούν (sic) bis scriptum, semel damn. α corrū*
- 581, 8 *ψῆφοι εἰδῖν] Nescio an primo ψῆφος, certe εἰ in litura*
- 581, 22 *ἀντοτελεῖς] εἰς in litura*
- 581, 26 *σύμβολον] μ in litura; tum γηγεν^s, et κροβύλον ex em. correctoris, pro κροβυλον*
- 582, 1 n. 6 *Lege, ᾶ ut videtur initio, nunc scalpello factum ω fere*
- 583, 11 n. 10 *Pro γ lege γ*
- 584, 21 n. 1 *Lege, Ita manus prima, ΤΗΘΕΑΙ: ὄστραει (sic; α et ε divisim scriptis, non per nexum: valent igitur ὄστραει; vide supra Addend. ad 156, 18) Acc. transtulit in Τῆ corrector.*
- 584, 24 n. 4 *Τηθῆς: θεία κρῶ καὶ ἡ μρῶ ἢ ἀδελφή. Ista nota eadem prorsus, atque ea qua designatur ω. Supra v. Πατρώων, pro π κρῶς ᾶ lectum παρὰ πατρός περι. Ita alicubi in Scholiis Venetis aut Townleianis Homeri esse πατρός κου pro κροσῶκου, narrabat olim Porsonus; qui et in Platone Rep. viii. p. 566. E. HSt. πᾶσιν ἰλιώς τε καὶ κρῶιος*

pag. lin.

- είναι προσποιείται legendum monet (c ms. et Bas. 2. p. 458, 44.) pro πατρῶος!
- 585, 8 ἀλλὰ πρῶτος primo.
- 585, 19 n. 1 *Leges, οὐδέως*: (acc. correctoris) tum κυβερνάτης primo.
- 585, 23 n. 3 *Legi pomitat ὁ παῖς. Ergo corrige, ὁ* (718) ommissum aut evanidum. Tum.
- 587, 13 In *ἡτήσατο*, *ἡ* in litura. Tum *σαφδεις*.
- 589, 9 *στροφάς*] Ita, sed acc. correctoris? Vide Valck. Oratt. p. 292.
- 589, 21 πλήσων.
- 591, 4 τῶν] *ων* primo.
- 592, 17 *Προ n. 4. lege, Π ΠΥΡΑΒΑΡΙ, Π Π* a manu prima, ut videtur, sed post lituram. Initio Π Π vel Π Π Π, sed illud credo.
- 593, 6 το κεκῶρωμένων (sic)
- 595, n. 2 *Leges*, semel mut. in *χῶ*.
- 594, 24 n. 6 *Adde, τοαία* fecit corr.
- 596, 2 ὑσπλήξ m. pr.
- 597, 1 *Pro n. 7. lege, Primo ἐκ*. Corrector fecit *ε* (sic fere) ubi asteriscus linea trajectus numeralem designat.
- 597, 4 *Pro n. 9. lege, οὖν* m. pr. deinde *α* corr. *ω* factum, ex *αι* potius quam ex *οσ*, et *υ* additum in litura.
- 597, 5 *διδυμοι* primo; sed statim *οσ*
- 598, 13 *Τράσια* m. pr.
- 602, 7 *Τριαδα λέβη: ἐν*
- 602, 9 *κύβοι* hic ab initio, sed in seqq. *υ* ter ex em. at pro quo, n. 1.

- pag. lin.
 602, 12 γὰρ ex em.
 602, 14 n. 6 *Lege*, ὁ κ. εἶρε
 602, 18 *Pro n. 9. lege*, Τρις εἰς θάλευσα (sic; primo Τρισεῖς) etc. ut nov. artic.
 603, 1 κριτημόριον] Ante η̄ litera crassa, forsān τ
 603, 15 ἐπὶ, sed ἐπὶ statim
 (719)603, 17—19 ἡ τοῦ et ἡ γενν. tum m. pr. ποταμ̂ (i. e. αν)
 604, 4 ἀττίδι
 604, 9 κριτὸς sic
 604, 16 αὐτὸν εἶναι
 605, 25 *Pro n. 5. lege*, ἀντιφά· ubi lineola per
 imum φ ducta, et accentus sunt correctoris,
 et α post lituram pro α. Atramenti color
 medicamine mutatus induxerat me ut cre-
 derem hio esse versatum recentem inter-
 polatorem, qui scilicet ἀντιφάνης ab ἀντε-
 φῶν expulsūm reduxisset. Sed, saepius in-
 specto loco, plane video initio fuisse ἀντε-
 φῶ (ut p. 402, 26. habet ms.) et ἀντιφά
 esse correctoris antiqui
 607, 1 οἱ ἑμάντες bis scr. semel damn. Deinde
 δὲ περιονται (δέ statim)
 607, 18, 20 ε̄ in Τρόφι, ο̄ in Τροχάζειν, ex em. ejusd.
 608, 1 Τροχίς m. pr. Τρόχης corr.
 608, 2 n. 3 *Lege*, hic forsān corr.
 608, 12 ψηθυρίζει. Deinde in λαλει et παρὸ, εἰ et
 ο̄ ex em.
 610, 25 θόρυβος] ὁ ex em. forsān pro ε̄
 611, 13 ὑψει] ε̄ primo, sed statim εε
 611, 21 in Τυφ. ε̄ statim factum ex η̄
 611, 22, 3 λεβήριδος — λεβηριδος — λέβηρις — λεπηρις
 m. pr.

- pag. lin.
- 612, 17 *Τύχην*] Artic. cum superiore confusus, sed postea punctis diremtus
- 613, 1 *Τῶν δυνατῶν τι: κλεινῶν γάρ*, sed κλεινῶν fecisse videtur corr.
- 613, 15 *Τῶρα* m. pr.
- 614, 6 *Nescio an primo 'Τάδαι*, sed β certissima m. primae
- 614, 7 *'Γβός*] Acc. om.
- 616, 3 n. 6 *Lege; υἰδία* vel *υἰδία* fecit corr. (720)
- 616, 4 n. 7 *Lege*, mox *υἰήων*, ubi ap. correctoris, accentus manus primae, ni fallor. Mox 17, *'Τηνῶν* ex *'Τηνων* fecit corrector.)
- 616, 6 n. 8 *Lege, υἰήοις*
- 616, 11, 19 *'Της*] Acc. om. Mox *ἑπιτελούμην* (sic, *av* compend.)
- 616, 16 *ζῶες* i. e. *ζῶδες* m. pr.
- 617, 5 *τοῦ λ.* m. pr. *τοῦ* corr.
- 617, 18 *'Τλάστρια*] Acc. corr.
- 620, 12 *ἐννοεῖν* primo, nunc ρ scalp. mut. in υ
- 620, 13 *'Τκασκίαι* primo ut videtur, sed τ statim mut. in στ nexum
- 621, 7 n. 1 *Lege*, Litera, ρ, ut videtur,
- 621, 11 *διατελεται*] *αι* ex ejusd. em.
- 622, 20 *'Τκερθορών*] Acc. correctoris
- 623, 23 *φανλου* et mox *φανλος* m. pr. *φανῶλου* corrector, sed *φανλος* reliquit
- 624, 3 *ἀπολ.*] Ita m. pr. sed forsā ex em. pro *υκ.*
- 624, 21 *'Τκτεθύκτο*] θ statim factum e τ
- 625, 21 *υπόβαθρος*, i. e. primo *αρ*, ut puto
- 627, 5 n. 2 Ita ms. *'ΤΠΟΔΕΞΗ* vel *'ΤΠΟΔΕΞΗΣ*, ita ut *I* in *C* mutavisse videatur m. pr. Nam passim in mss. (ubique fere in hac

pag. lin.

- parte Photii) *I* et *C* majusculae mero puncto differunt; vide p. 538, 16. Punctum supra *H* notat partem literae pro non scripta habendam; (vide addend. ad p. 536, 5.) quocirca voluit scriba legendum *Ἐποδέξας* vel *Ἐποδέξας*. Collatis Apollonio et Hesychio liquebit legendum vel *Ἐποδέξη*: ὑποδοχή, vel *Ἐποδέξας*: ὑποδοχή.
- 627, 6—9 In *Ἐποδέξας*, *Ἐποδέξας*, *Ἐποδέξας* et *Ἐποδέξας* (sic) accentus correctoris.
- (721)628, 24 Et si non multam refert, nullam distinxisse, *Ἰανὸς ὄκως Ἡράδατος*. Vide 516, 15.
- 629, 2 ἀντικόν primo
- 629, 5—6 *Ἐπολόγον* — ὑπολόγον — ὑπόλογος m. pr. *Ἐπὸ λόγον* — ὑπολόγον — ὑπόλογος corr. Deinde *Ἐ*: συγγνώμη μή ο.
- 629, 16 n. 1 *Legē, ἄγοντες* m. pr.
- 632, 2—7 Modo *ὑποῦλος*, modo *ὑπουλος* m. pr.
- 633, 1 *τροβλά* m. pr.
- 634, 1 *Ἐπληξ* m. pr.
- 634, 3 et 7 *Ἐρχαι* — *Ἐσάκους*] Acc. om.
- 634, 13 n. 7 *Legē, ὑίων* m. pr. *ὑίων* (sic) corrector, (nisi duo fuerunt) nunc *ε* mut. in nexum *ει* a recentiore, ut puto
- 634, 22 n. 1 *Legē, Ἐφαλοσφατήξ* m. pr.
- 635, 6 *Ἐφολμῶν*] Acc. om.
- 635, 7 *Ἐφορμία*] Acc. corr.
- 636, 17 *χάριεν* (ambo acc. corr.)
- 638, 12 *Φάλλοι* m. pr.
- 638, 21 *Φάνης*] Acc. corr.
- 638, 23 n. 3 *κυριων* primo ut videtur, deinde *ἔστρατηγικότων*, ubi *κότων* statim factum e *κων*.

- pag. lin.
 639, 4 ἢ potius est correctoris
 639, 18 et 16 In Φάρμακον et Φαρμακός, acc. corr.
 640, 5 In φαρμακῶν, acc. corr.
 640, 9 ἐκείνοντος, sed statim εἰ
 643, 25 In φασί, α tantum m. pr.
 644, 4 Φέλλια σιο; acc. correctoris; qui primo fecerat Φελλέα. Μοχ ποσώς (acc. m. pr.)
 644, 20- ἐπεμψεθ (sic) m. pr. Primo ἐπεμψεθ, deinde ἐπέμψεθ fecit corrector
 645, 16 οἰμῶ^μγη (sic) m. pr. α addidit corrector, (722)
 οἰμῶ^{μα}γη
 645, 23 ἀπατᾶν i. e. primo ἀπαντᾶν
 646, 4 γίνεται] ΓΙΝ^τ m. pr. Istud s, i. e. α, in e mut. corr.
 646, 7, 8 In Φθεισθαι et Φθειναι acc. om.
 646, 23 n. 8. Lege, μοχ και ante τὰ. Tum in φιβαλέα, β ex ejusd. em. pro λ ut puto
 647, 12 n. 2 Adde, sed in Φιλοσ. accentus est correctoris.
 647, 13 Φιλεριστά] ε statim ex ο
 648, 9 n. 9 Lege, μύστας ἐνευσῖνι (ἐλ. corr.)
 648, 13 φιλοθεωρηταί] ω correctoris, pro ο.
 648, 12 n. 1 Lege, περιππ^μθαι, i. e. emendatum περιπ^ωθαι pro περιπῶσθαι
 Ibid. Adde, Illud ω, ita scriptum, ~, ut passim fit, nunc mihi videtur esse ex emend. pro τ i. e. ην. An librarii oculos irretivit proximum ἐλεπτόνθαι?
 650, 3—6 Φίμοσ (Acc. corr.) deinde m. pr. Φίμουσ—φίμοσ—φίμῶν (sic)
 650, 17 In ἀναμαλάττειν, μ correctoris in litura

pag. lin.	
651, 10 n. 5	<i>Lege</i> , ε corrector, pro ε
651, 14 n. 6	<i>Lege</i> , μ in litura, ex em. forsan m. pr. cujus certe est λογ ex λογ statim factum
653, 13 n. 3	Puncta diaereseos correctoris forsan
653, 16	ἔτοιμος
654, 18	Ψιλοδάπιδας — δάπιδας
655, 5	δρυκακείς m. pr.
655, 17	ἀττιῆ i. e. κω
657, 7	μυρρινου sine acc. tum παροιμίαι (sic)
(723)657, 19	Ψώχωντες (sic)
658, 4 n. 4	<i>lege</i> (ε correctoris potius, certe ex em.)
658, 5 n. 5	<i>Dele</i> ni fallor
658, 15	στασιάζοντάς (ας compend.)
659, 8	ἔοικετοῦ i. e. ἔκ (τωκ) scripturus; se corripuit.

I N D E X (725)

AUCTORUM.

N. B. Hunc Indicem confecit Joannes Alberti, correxit et auxit Porsonus. Albertina saepe delevi aut contraxi; quae vero ipse addidi, aut ab Hermanno et aliis sumsi, uncinis quadratis [] includuntur.

ἘΓΚΛΥΤΟΣ ἐν τῷ περὶ Ὀλυμπίας: 194 Κυβελιδῶν ἀνάθημα.

[Ἄδηλοι: 19 Ἐσάλευε 45 Ἐχει αὐτὸν 54 Ζητεῖν, ubi forsā delendum τε, ut μηδὲ σὺ sit finis senarii vel initium tetrametri. Vide Eur. Hel. 155. 823, 9 Οἶος: ἀντὶ τοῦ 424 Περιττότης 494 Σᾶ: περιεστ.]

[Hexametri: 503 Σειρῆν 591 Τίς πατέρ']

[Senarii proverbiales, e comicis plerique sumti: 356 Οὐδέεις δυσώνης Οὐδέεις κομήτης 358 Οὐδὲν φρονεῖ Οὐδὲ τάρχατον Οὐκ ἂν δύναιο Οὐκ ἂν φθανοίμην 360 Οὐ παντὸς 439 Πολλ' εἶδ' ἀλώπηξ. Ioni Chio dat Porsonus. Vide Ionis versus apud Valck. Phoen. 1185. Porson. Opusc.

p. 204 511 Σικελὸς ὀμφακίζεται 586 Τὴν(725) γλαῦκα Τὴν ἐμὴν Τὴν χεῖρα 612 Τῶν γὰρ ὑστάτων Τῶν ὄνων Vide in Παροιμίαι.]

[Scriptor ecclesiasticus, forsā Origenes, ad Genes.

III. 21. respiciens: 548 Σύμβολα: σημεῖα. Benigne indicavit apud Grabium ad Irenaeum I. p. 28. V. S. R. Episcopus Bristolensis]

[Ἀθαμᾶνες: 603 Τριτογενής.]

[Ἀθηναῖοι: 14 Ἐρκίου Διός 67 Ἠλύσιον 71 Ἠνίοχοι 79 Θαλλοφόροι 92 Θητεύς 103 Ἱερὸν γάμον 119 Ἴωνες, ut quidem distinguit Hermannus. 121 Καθάρσιον: ἔ. 203 Λάκκος: Α. 225 Λινόπται 276 Μουνυχιῶν: καὶ 304 Νυμφεῦτρα: ἡ σ. 335 Ὀμπην 340 Ὄξυθύμια: ὅσα 397 Παρθένοι: οἱ 408 Πεδία Πεδίον Πεδικά 485 Ῥέξαι 506 Σεμναὶ θεαί 520 Σκιάς: ἀγαθ. 547 Συκοφαντεῖν 554 Συνήγοροι: οὐ Συνήγοροι: εἰσὶκ. 595 Τοξόται. Vide 594 Τολοται Vide infra Ἀττικοί.]

[Οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι: 288, 1 Ναυκραρία 288, 3 Ναυκραροι 288, 5 Ναυκραρία 318 Οἰκέα.]

[Οἱ περὶ τῶν Ἀθήνησι μηνῶν καὶ ἑορτῶν γράψαντες: 521 Σκιρὸν: Σκιρά.]

[Οἱ ἀθληταί: 233 Λυγίζομενος Vide in Παλαιστρ.]

[Αἰγύπτιοι: 126 Καλάσειρις 186 Κυλλήστεις 302 Νόμος: ὁ κ. 375 Παμύλης.]

ΑἰΛΙΑΝΟΣ: 617 Γεῶραι.

[Αἰφλεῖς: 94 Θραῖκες ὄρχια 333 Ὀμολώϊος 408 Πέμπτα.]

ΑἰΣΧΙΝΗΣ: 10 Ἀδιάφορον 48, 9 Ἐπαλοκρασία [sed ibi non citatur.] 53 Ζηλοτυπεῖν 82 Θέμενος 167 Κιρραῖον 230 Λοιδίας 319 Οἶκημα 346 Ὀρθῆς δὲ εἴης κ. 421 Περίπολος: Ἀρ. 450 Προβολάς 463 Προστροπάκιον 568 Ταμύναι [Ejus mentio 190 Κορηβίαν 597 Τραγκιὸς πίδακος.]

- ὁ ῥήτωρ: 645 Φέρην.
- Ἀπολογία: 105 Ἰκετηρία.
- Κατὰ Κτησιφῶντος: 58 Ἠγεμονία δικαστηρίων 87, 14 Θεσμοθέται 90 Θεωρικά: χρήματα 113, 15 Ἴσαι ψῆφοι 159 Κεφάλαιον: [182 Κτησιφῶν] 247 Μαργίτης: Αἰ. 331 Ὀμηρῶντας 380 Παραβάλοιο 381 Παραγγελία 403 Πατριῶν 463 Προστράπαιον 468 Πρωτάνεις.
- Περὶ τῆς παραπροσεβείας: 300 Νίκαια 329 Ὀλοσχοίων 354 Ὅτι ξένους 374 Παλίμβολον 462 Προστασία 541 Στρατιὰ ἐν τοῖς.
[Aeschin. F. L. p. 50, 39 Hist. Vide Etymol. M. p. 752. Bekkeri Lex. Rhet. p. 308.] 578, 16 Τερθρεία.
- Κατὰ Τιμάρχου: 309 Ξηραλοφείν: Αἰ. 466 Προφρεῖς 650 Φιμοί.
- ΔΙΣΧΥΛΟΣ:** 8 Ἀδασμός 52 Ζεῦγος 118 Ἴτηλον 188 Κιντερώτατα 206 Λαμπούρις 228 Λογγάσω 246 Μαραθώνιον [ubi memoratur, non citatur.] 247 Μαριανδυνόν 275 Μόρον 286, 8 et 17 Ναρῶς τε Δίρκης 331 Ὀμάμαιτα 349 Ὅρον 353 Ὀστράκων 361 Οὐράνιζέτω 427 Πέφρασμένος 447 Πρέπαι 492 Ῥύπες 497 Σάλα 527 Σκώπωμα.
- Ἀγαμέμνονι: 602 Τρίς ἔξ.
- Δικτυουλκοῖς: 314 Ὀβρια καὶ ὄβριακαλα.
- Εὐμενίαν: 35 Εὐμενίδες.
- Θεωροῖς: 655 Ψο. [Vide in Ἀριστοφάνης.]
- Κάρυξι, σατύροις: 477 Πυρσοκόρσαν. (Vide Bentl. Ep. ad Mill. p. 15.)
- Κρήσσαις: 430 Πισσοκωνήτωι (Vide Hesych. in Κωνῆσαι.)

- (728) — *Μυσοῖς*: 844 Ὀργεῶνας
 — *Νεανίσκοις*: 826 Ὀκτώκων.
 — „*Νιόβη*: 801 *Νοβακκίζειν*, ex em. Ruhnk.“ *Person-*
σεισμός ms. Ubi emendarit Ruhnkenius, non in-
 veni; forsā in epistola ad Porsonum, de qua
 Kiddius Pors. Opusc. p. xxxvii.
 — *Ξαντρίαις*: 826 Ὀκτώκων 409 Πέμφξ.
 — Ὀστολόγοι memorantur: 868 Ὀστολόγοι.
 — Πέρσαις: 258 Μέμφιδος.
 [Pera. 890. ut videtur] 78. Ἠχὴ κ.
 — *Τροφοῖς*: 47 Ἐπιούσα.
 — *Φιλοκτήτη*: 826 Ὀκίρνον.
 — *Ψυχαγωγοῖς*: 534 Σταθερόν.
 ἌΙΣΩΠΟΣ: 20 Ἐς κάρακας [355 Ὁ τὸν κῦσον. Sed
 ibi legendum, — ὁ τὸν κῦσον τρωθεῖς *Hidels ὄ-*
κου μάλιστα τοῦ κράνους χρεία. Galea scilicet,
 praepostero loco inducta, nebulonem istum in
 fuga texerat. Quo spectet τρωθεῖς patebit con-
 ferenti Eubulum Athenaci x. p. 449. F. Dioge-
 nem Cynicum apud Laert. vi. 53.]
 [De eo: 490 Ῥοδώκιδος ἄ. 546 Συβαριτικοὶ λ.]
 [Ὁ λογοποιὸς (*Ἄσωπος* addunt Suidas, Zenobius;
 Apostolius) 245 Μᾶλλον Φρύξ.]
 [Ἄι ἀκίστριαι: 493 Ῥυτίσματα.]
 ἌΚΕΣΤΩΡ ὁ τραγωδοποιὸς memoratur: 496 Σάκας.]
 [Οἱ ἀλεῖπται: 809 Ἐηραλοιφεῖν: Ἄι.]
 ἌΛΕΞΙΣ: 80 *Εὐήμερία* 117 *Ἰσχυρίσκος* 287 *Ναυκλη-*
ρεῖν 299 *Νήστης* 860 *Οὐλοκόμος* 354 Ὀφθαλ-
μὸν ἐπιβάλλειν 888 *Παναρμόνιον* 430 *Πίλον*
 459 *Προσέκομεν*: ἄ. 513 *Σινοκῆσαι* 525 *Σκυ-*
θαίνας 532 *Σκουδάξω* 540 *Στόλον* 648 *Φιλεπ-*
πίδης 649 *Φιλοτήσια*: Δ. 656 *Ψυχαγός*.

— Ἀτθίδι: 244, 23 Μᾶλλον μᾶλλον.

— Γαλατία: 802 Νομικόν.

— Ὀλυνθία: Εὐήμερια.

— Παλλακῆ: 594 Τόναλον.

— Πεζονίκη: 245 Μᾶλλον μᾶλλον.

[Οἱ ἀλίεις: 178 Κρησέρα.]

*ΑΛΚΑΪΟΣ: 85 Θεράπναι 264 Μετρήσαι 431 Πιτάνη
εἰμί 582 Τετύφωμαι.

— [ὁ κωμικός: 9, 25 Ἀδηφάγοι.]

— Ἰερῷ γάμψ: 479 Πῶλοι.

— ἐν τῇ Κωμφοδοτραγῳδίᾳ 9, 17 Ἀδηφάγοι κρήρεις.

— ὁ λυρικός: 7 Ἄγωνος.

— ἐν ἡ: 525 Σκυδικαί.

*ΑΛΚΜΑΝ: 348 Ὅρνις 654 Φιλεύς.

*ΑΜΕΨΪΑΣ: 270 Μιλτωρυχία 525 Σκότος.

*ΑΜΜΩΝΙΟΣ 23 Ἐσχάρα: ἐσχ.

*ΑΜΦΙΣ Ἐρίθεις: 291 Νεανισκύνεται.

*ΑΝΑΚΡΕΩΝ: 15 Ἐρμάν.

— ἐν γ: 570 Ταντάλου τάλαντα.

*ΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΗΣ: 293 Νεκταρεον, bis. 572 Τάχα: ἄ.

*ΑΝΑΞΙΛΑΣ: 648 Φιλοδεσποτεύομαι.

— Ὄρραις: 245 Μᾶλλον μᾶλλον.

*ΑΝΑΞΙΜΕΝΗΣ Φιλιππικῷ: 325 Ὁ κάτωθεν νόμος.

— Φιλιππικῶν ἄ: 405 Πεζέταιροι.

— τῶν περὶ Φίλικπον ζ: 249 Μάστηρα.

*ΑΝΔΟΚΙΑΗΣ: 25 Ἐταιρία 229 Λογισαταὶ καὶ 297
Νεώρια.

— Συμβουλευτικῷ: 288 Ναυκρατίαν.

*ΑΝΔΡΟΤΙΩΝ: 552 Συγγραφεῖς.

(780) — ε' Ἀεθίδος: 297 Νέωσι.

ἈΝΔΡΩΝ Τρίποδι: 498 Σαμίλων ὁ δ.

ἈΝΤΑΙΟΥΡΑΣ: 204 Λακκόπεδον.

ἈΝΤΙΜΑΧΟΣ: 477 Πυρσολόφους 533, 24 Σταθερόν.

— Θηβαῖδι: 854 Ὀστριμα.

— Λυδῆ: 844 Ὀργεῶνες.

ἈΝΤΙΣΘΕΝΗΣ: 361 Οὐροδόκην.

ἈΝΤΙΦΑΝΗΣ: 183 Κύδαροι 552 Συνέλειν τὰς ὄφρῦς
624 Ἐπέρχολος γενόμενος.

— Ἀγροίκοις: 480 Ραγδαίου.

— Ἀλιευομένη: 348 Ὀρμιάν.

— Βουσίριδι: 306 Νωταλεύματα. [Vide Porson. Adv.
p. 51. ad Athen. I. p. 29. D.]

— Εὐθύδικη: 808 Ξεντευομένους, ubi ms. ἀριστο-
φάνης εὐδίκαι. Vide Harpocrat.

— Εὐπλοία: 312 Ξυστίς: γ.

— Παροιμιαζομένη εἶνε Παροιμιαζόμενοις: 589 Στίμη.

— ὁ νεώτερος ἐν τῷ Περὶ τῶν ἑταιριῶν: 286 Ναντίον
Vide Jonsium Script. Hist. Phil. I. 6. p. 34.

ἈΝΤΙΦΩΝ: 8 Ἀδέητος 15 Ἐρμιάν 33 Εὐθύρων 37
Εὐοφθάμωσ 69 Ἡμιολιασμός 402 Πατρώων
463 Προσφορά 517 Σκάφιον: ἔστιν 554 Συνή-
γοροι: ἔοικ. 574 Τελεσθῆναι 590 Τίμιον 605
Τρίται καὶ τετάρται ἔτει, ubi Ἀντιφάνης Sui-
das. [Sine auctore, Antiatt. Bekkeri p. 114.]
645 Φηλώματα.

— ἐν τῇ Πρὸς Δημοσθένην γραφῇ: 153 Κελέοντες: κ.

— ἐν τῇ Πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδειξιν ἀπολογία: 276
Μοιροδοκῆσαι.

— Περὶ τῆς μεταστάσεως: 535 Στασιώτης, [bis,] „ubi
ὡς pro ὁ ms. Harpocrat. Trin. Coll.“ Porson.

- Πρὸς Νικοκλέα: 537 Στεφανηφόρος.
- Περὶ τῆς ὁμοιοῦσας: 81 Θεαιδέστατον 108 Ἴνα(731)
519 Σκιάποδες.
- ὁ παλαιότατος τῶν φητόρων ἐν Προοιμίῳ καὶ ἐπι-
λόγῳ: 278 Μεχθηρός.
- ἌΠΕΛΛΑΣ ὁ Ποντικός: 195 Κυμηλιδῶν ἀνάθημα 490
Ῥοδώπιδας ἀνάθημα.
- ἌΠΙΩΝ: 5 Ἄακτους 531 Σκιλάδες 559 Σφάραγον
601 Τρίγληνα.
- ἌΠΟΛΛΩΔΩΡΟΣ: 127 Καλλιγένειαν 189 Κύρβεις:
τοὺς 190 Κύρβεις: τ. ἀ. 208 Λαρινολ βόες
255 Μέλασμα 408 Πέλικαν 483 Ῥάξαι [556
Συντύχημα, ubi ἀπόλλων ms. Ἀπολλώνιος con-
jicit Albertus.] 571 Ταυροπόλον.
- ἐν εἰ περὶ Ἐπιχάρμου: 181. Καρδιώτικον.
- Περὶ τῶν ἐταιρῶν: 286 Ναννίον.
- Περὶ τῶν Ἀθηνησικ ἐταιρῶν: 639. Φανοστράτη.
- ἐν τοῖς Περὶ Θεῶν: 253 Μαιαγωγός.
- (Pictor: Vide Albert. ad Hesych. v. Σκιαγρ. Porsan-
nus.) 519. Σκιαγράφος.
- Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσι: 532 Σκουδάζω.
- ἌΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ: 624 Ἰπετέθμητο 646 Ψιβαλέως.
- Κρησί: 281 Μουσικάρφης.
- [ἌΠΟΛΛΩΝ: Vide Ἀπολλόδωρος.]
- ἌΠΟΛΛΩΝΙΟΣ: 615 Ἰδροφορία.
(Apollonius) ὁ τοῦ Ἀρχεβίου: 260 Μετα.
- ἌΡΑΡΩΣ: 47 Ἐωθός.
- Καμπυλίωνι (apud Athen. I. p. 47. D. II. 86. D. III.
106. E.): 306 Νωταλεύματα.
- [Ἄργεῖοι: 10 Ἀδηφάγαι 245 Μαιμῶν.]

[Ἡ αριθμητικὴ: 421 Περισσά.]

(732) ἈΡΙΣΤΑΓΩΡΑΣ: 107 Ἰμάντας.

ἈΡΙΣΤΑΡΧΟΣ: 62 Ἡ δ' ὅς 281 Μουσικάρφης 838
 Ὄνου κόκαι 840 Ὀξυθύμα: Ἱ. 446 Πράμνειος
 οἶνος 510 Σησαμῆν 572 Ταχυβάμονας. Vido
 in Ἀριστοτέλης.

Οἱ περὶ Ἀρίσταρχον: 200 Λάβε.

ἈΡΙΣΤΕΪΔΗΣ: 20 Ἐς κόρακας.

— ὁ ῥήτωρ (III. p. 238, = II. 143, 11. Aristot. Φυσ.
 Ἀκροασ. III. 9. [= 6. p. 57, 10. Syllb.] Simplific.
 in Phys. IV. p. 165. b. 7 a f. Porson.) 224. Λί-
 νον λίνφ συνάπτεις. [Simplifici verba sunt, ὁ δὲ
 Ἀλέξανδρος φιλονεικῶν δεῖξαι τοῦ Πλάτωνος
 δόξαν εἶναι, τὴν λέγουσαν χρόνον εἶναι τὴν τοῦ
 οὐρανοῦ φοράν, πρῶτον μὲν τὸν Εὐδήμον μαρ-
 τύρεται λέγοντα, ἠκολούθησε δὲ καὶ Πλάτων
 τῇ λέξει ταύτῃ καὶ μάλα ἀτόπως· πρὶν γὰρ οὐ-
 ρανὸν γενέσθαι φησὶν κίνησιν εἶναι ἀτακτον οὐ
 λίνον δὴ λίνφ συνάπτει, εἴπερ πᾶσα κίνησις ἐν
 χρόνῳ.]

(Aristides): 351 Ὅσα μὴ ἀπῆν.

ἈΡΙΣΤΟΛΗΜΟΣ [in τοῖς τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφοκόσιν
 memoratur]: 582 Τευμησία. [Vido in Ἀριστο-
 φάνης grammaticus.]

ἈΡΙΣΤΟΚΛΗΣ ἐν τῷ Περὶ γιγάντων: 271 Μίνθα.

ἈΡΙΣΤΟΞΕΝΟΣ: 523 Σκολιόν.

— ἐν ᾧ Περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως: 508 Σηκιονίς 511
 Σίκωνις.

ἈΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: 20 Ἐς κόρακας 20 Ἐσμα 46 Ἐχί-
 νος: ᾧ, 53. Ζεῦξις. „Suspect.“ Porson, ἄριστος

ex Harpocrat. ms. legendum docet Bastius Ep. Crit. p. 134. 177 Κραῦραγ 191. Κυκολάκων [ubi Ἀριστάρχος Ruhnken. ad Hesych.] 193 Κύνταρος [sed vide infra, Aristoph. Pac.] 223 Λίδος 232 Λόχοι 248 Μασσαλία 284 Μωρῶν (733) 286 Νανός 288 Ναυκραρία 386 Ὀνοσι τὸ 407. Πελάται: οἱ μ. 420 Περίπολος: Ἀρ. 568 Ταμίαι, bis 576 Τενέδιος ξυν. 594 Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. 605 Τριτύς: τὸ 653 Φόξενος.

De eo: 15 Ἑρμίας [644 Φέρειν. Hermian. Sed is alius a philosopho esse videtur; forsitan classis praefectus de quo Diodor. xix. 68.]

- ἐν Διδασκαλίαις: 338 Ὀνου σκιά.
- ἐν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον Ἐπιστολῶν: 354 Ὅτι ξένους.
- ἐν τοῖς Περι ζῶων: 159 Κιστροίς [IV. t.] 283 Μύστις (apud Athen. VII. p. 823. D. Pors.)
- ἐν ζ Ζῶων ἱστορίας: 175 Κοβαλεία. [Arist. H. A. VI. 24. p. 194. Sylb. ut videtur] 108 Ἴννος.
- ὁ φιλόσοφος ἐν Ἠθικαῖς: [I. 7. p. 10, 5. Sylb.] 269 Μία χελιδών.
- ἐν τῇ Πολιτείᾳ: 393 Πάρεδρος 404 Πεζάς. ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Πολιτείας: 288 Ναυκραρία.
- ἐν τῷ ἢ Περι τῆς πολιτείας: 23 Ἐσχατιαν.
- ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ: 110 Ἰππᾶς: Ἀ. 189 Κύρβεις: τοὺς 390 Παράστασις: ταῖνομα 420 Περίπολος: Ἀρ. 452 Πρόεδροι: ἐκλ. 514 Σίτος: καλ. 541. Στρατιά [bis] 628 Ἐπερ τὰ Καλλικράτους.
- ἐν τῇ Κοινῇ Θεταλῶν πολιτείᾳ: 580 Τετραρχία.
- ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ: 526 Σκυτάλη.

— ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ: 498 Σαμίων ὁ δ.

— ἐν Συρακοσίων πολιτείᾳ: 127 Καλλικύριοι.

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ:** 7 Ἀγῶνα 9 Ἀδηφάγοι 15 Ἐρμῶν
 16 Ἐρμολοπίδαι: οὕτως 80 Εὐέλως 46 Ἐχί-
 νος: ᾧ. [Av. 1298] 64 Ἦκειν 67 Ἠλλασπον 68
 (734) Ἡμερίδα 72 Ἡποθεν 117 Ἰσχνός 118 Ἰτης.
 128 Καλύμματα 129 Κάνδυτος [Vide infra.]
 143 Κατὰ σχολήν 164 Κικαβίζειν 165 Κιμ-
 μερικόν 167 Κιχόρεια 168 Κλέος 173 Κνη-
 μία 188 Κυνοκέφαλον 196 Κωλὴν λ. 197 Κώ-
 μην 198 Κωπαῖοι 201 Λαγῶα 202 Λακεδαι-
 μῶν 208 Λάρκος: φ. 210 Λαφύττειν 211 Λέ-
 αυνα ἐπὶ τυροκνήστιδος [et μοχ p. 213, 18.
 Vide 611 Τυρόκνηστις] Λεγωνῆσαι 213 Λε-
 κάνη 214 Λέκος 227 Λίτρον 231 Λοῦσθαι
 Λουτρίδες 232 Λοφαῖν Λόχοι 236 Λυσανίας
 238 Λυχνουῶχον 240 Μάγιδες 241 Μάθος 243
 Μάκτρα 244 Μαλάχιον Μαλθακόν 246 Μά-
 νην 255 Μελαναίων 256 Μηλῶσαι 269 Μίαν
 μάχαιραν 280 Μύξαν 285 Ναῖς [Eccl. 426]
 289 Ναυσικύδου 299 Νήστιν 301 Νοθεῖα 308
 Ξενικόν ἐν Κ. 308 Ξειρης [318 Οἰκίαν addit
 Porson. Sed vide infra in Grammatico.] 330 Ὀ-
 λύμπια 339 Ὀνυχίζεται [349 Ὀρογυίας addit
 Porson. Vide infra.] [Danaid. fr. 4] 352 Ὀσμύ-
 λια 356 Οὐδαμαῖ [377 Πανός addit Porson.
 Vide infra.] 396 Παρεξηλημένον 407 Πελαργ-
 γικοὶ Πελάται [imo Aristoteles.] 410 Πεντε-
 σύργγον ξύλον 415 Περιγίνεται 416 Περι-
 κόκκασα 417 Περίθετος 426 Πέτευρον 428
 Πηλέως μάχαιραν [Grammaticus, ut videtur.]
 484 Πλοιάριον 445 Ποτήριον 460 Προσίεχε

463 Προσχίσματα 464 Προτιμᾶν 472 Πυελίδα
 478 Πυτίνη 486 Ῥῆσις: δημ. Ῥήτορα | 492
 Ῥύπον 496 Σαικονῆσαι 503 Σείας Σείν 512
 Σίλφιον Σιμόν 513 Σιτύα Σισύρα: β. 515
 Σκαλαθύρματα. Forsan, Σκαλαθυρμάτια. Alb.
 517 Σκαφίδας μ. [Vide infr. in Ὀλκασίν.] Σκά-
 φιον: δ. Σκάφιον: κ. 518. Σκελετεύεσθαι 520
 Σκιμβάζειν 524 Σκοπήν 526 Σκίτη 527 Σκῶρ(735)
 528 Σορέλλη 529 Σπαθίδα 531 Σποδοῦν 532
 Σπυρθίζειν 535 Στάσις 542 Στρατιάν 557
 Σύρφαξ 560 Σφενδαμνίνους 567 Τάλιδος 568
 Τάπητες 570 Τάρρωμα 571 Ταυροφάγον 572
 Τάχας 580 Τετραχίζειν 588 Τίξειν Τιθα-
 νόν 589 Τιτικόν 590 Τιμηταῶν πινάκιον 597
 Τουπίκεμπτον Τραγήματα 598 Τραγωδαῖν 600
 Τριακοντούτης 607 Τροχίμαλλον 608 Τρύγοι-
 κος Τρύμη Τρύξ 609 Τρώγειν Τύλη 610
 Τυντλάζειν: εἰς Τυκῆσαις 616 Ὑης 617
 Ὑλην 626 Ὑπογεγραμμένη. 627 Ὑποδιδάσκαλος
 Ὑποζυγιάδης ἄνθρωπος. [Ach. 828] 639 Φαν-
 τάζομαι 643 Φαύστιγγες [Amphiar. fr. 6] 650
 Φλᾶν 651 Φλεήσιον [Sed, quum Ἀριστοφάνης
 omittat Etym. M. p. 796, 5. forsan transponen-
 dum et legendum ex Nub. 1477. Φληνάφα: φλυ-
 ἀρει Ἀριστοφάνης.] Φλιε 655 Ψο. [ubi lege;
 Πλλω γράσου τε και πρόδαν οἶον, και ῥύκου·
 Δισχύλος Θεωροῖς. (vel οὕτως Δισχ.) et intel-
 lige, quasi statim post Ψο. sequeretur Δισχύλος.]
 [Vide in Ἀντιφάνης.]

Grammatico. tribuit Albertus, tacente Porsono, 8

Ἄδδιξ 129 Κάνδυτος [237 Λύσσοι τελεταί ad-
 dit Porson.] 349 Ὀρογυίας 377 Πανός 529

Σκατάγγαι 557 Συρβάβυττα. Sed Ἄδδιδε Comico reddendum; Porson. Aristoph. p. 246. Superioribus inseruit Porsonus Κάνδυτος, Ὀρογυίας, Πανός, sed hic reliquit, casu, ut opinor. Nam in Av. 1131. ἑκατοντορόγγιον e Photio v. Ὀρογυίας legebat Burneii amicus (vide Censur. Heoub. ad v. 606.) i. e. pròculdubio Porsonus. Σκατάγγαι forsàn referendum ad fragm. Ὀλκάδων apud Athen. III. p. 91. C. de quo Porsonus apud Gaisf. ad Heph. p. 265. Ceterum ad comicum refer 25. Μεσαύχενες. Lege in Photio, Μεσαύχενες: οἱ ἀσχοί ἢ δεσαύχενες, in Hesychio, Μεσαύχενες: Ἀριστοφάνης φησὶ μεσαύχενας νέπυας τοὺς ἀσχοὺς διὰ τοῦ μ γραπτέον, μεσαύχενες, ὅτι μέτρον τὸν αὐχένα αὐτῶν περιβάλλοντο σχοινίον. παρῳδεῖ δὲ etc. Contra ad grammaticum recte retulisse Albertum 557 Συρβάβυττα, docet Etymol. M.: p. 736, 23. Collato Zenob. VI. 1, lege, Συρβηνεύς: ὁ παραχώδης—ἐπιφωνούμενον; συρβάβυττα καὶ τὸν τάρραχον τύρβην, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. Totam glossam p. 559, 1 dele.

— ὁ κωμικός: 127 Καλλιγένειαν.

(Aristophanes) ὁ κωμικός: 351 Ὀρχήστρα: πρῶτον 892 Παρατεῖναι 404 Πεζῆ 570 Ταντάλου τάλαντα. Sed infra Comico anonymo dat Porson. [609 Τρύχνον Uncinis circumdedit Porsonus. Vide Comicus anonymus.]

— Ἀμφιαράφ: 696 Τοῦ: καί

— Ἀναγύρω: 811 Ξυνένεοφε 815 Ὀδοῦ παρούσης 846 Ὀρθόπληξ 387 Παραλοῦμαι.

— Ἀχαρνεῦσιν: 26 Ἐτηήρουσιν 206 Λαμκάδιον 353

Ὅστινον 524 Σκορδινᾶσθαι 584 Σταλαγμόν
614 Ἔταλος 644 Φέρειν.

(Aristophanes) Ἀχαρνέυσιν: 185 Καταγλαττίζειν
534 Στάθεῦσαι.

(Aristoph. Ach.) [v. 95. Vide 539 Φάρκεσθαι.]
290 Ναυφάρκτον βλέπειν.

— Βαβυλωνίους: 289 Ναυλόχιον [qui articulus
cum præcedenti Ναυλοχεῖν conjungendus] 347
Ὀρκωμότηϊν 490 Ῥάδιον: τὸ ἔμετα bis 498
Σαμίων ὁ δ. 540 Στοῖχος.

(Aristophanes) Βαβυλωνίους: 295 Νεβλάϊαν 538
Στιγών.

— Βατραχοῖς: 532 Σπονδὴν ποιῆσθαι.

[Aristoph. Ran. 193. Vide Schol. ad 423.] 177
Κρέας [809] 566 Τάλαντον [1209 ut videtur](737)
539 Στοιβήν.

[Vide Εὐριπίδης ὁ κωμικός.]

— Γεωργοῖς: 543 Στερεβαλοῦς.

— Γήρα: 256 Μελιτέα κάπρον 537 Στελεγγίς.

— Δαιδάλω: 388 Ὄνου σκιά 624 Ἰπηνέμια [Vide
615 Ἰπηνέμια τίχτουσι.]

— Δαιταλεῦσιν: 291 Νεβλάρετοι 313 Ὀαί 350 Ὀρ-
τυγας 480 Ῥαγδαίους 505 Σείσαι 587 Στελεγ-
γίς 606 Τραπίας οἶνος.

— Δαναῖδι: 596 Τοῦ: καί.

— Δράμασι: 534 Σταθμοῦς.

— [Pac. 198] 193 Κύνταρος [ubi Ἀριστοτέλης. Vide
Schol. Vesp. 1106.]

— Ἐκκλησιαζούσαις: 842 Ὀκλίττομαι.

[Arist. Ecol. 746]. 357 Οὐδὲν πρὸς ἔπος [3B] 497
Σαλαμίνιος [Vide infra Μνησίδεος.]

- Θεσμοφοριαζούσαις: 280 Μύρμηκος ἀτραπός 546
Συβήνη
 (Aristophanes) Θεσμοφοριαζούσαις: 499 Σατίς.
 [Arist. Thesm. 513] 162 Κηρία βύσαι [500] 219
Ληπούμεσθ' [ubi e superioribus male repetita
 videntur verba οὕτως Φερεκράτης] [640] 516
 Σκάφιον: τάχα [845] 517 Σκάφιον: κουρά πε-
 ριτρόχαλος, ὡς Ἀριστοφάνης— ἀκάφιαν ἀποκε-
 καρμένην καὶ σκαφιόκουρον, ε. κ. [Ita legendum.]
- Θεσμοφοριαζούσαις β: 204 Λακωνίζειν 235 Λύ-
 κος ἔχανεν.
- Ἰππεῦσιν: 225 Λίξαι [Λεῖξαι Lobeck. Refer ad 103]
 599 Τρία καὶ δύο 655 Ψαλοκομπία 657 Ψω-
 λὸν γενέσθαι.
 (Aristophanes) Ἰππεῦσιν: [v. 622, ut videtur] 341
 Ὀπισθεν.
 [Arist. Eq. 301] 8 Ἀδεκατεύτους [624] 74 Ἐρειδε
 (738) [827] 79 Θαλαττοκοπεῖς [330 forsan] 394, 19
 Πάρεισι.
- Κενταύρω: 451 Πρόδικον.
- Κωκάλω: 658 Ὡδε.
- Δημνίαις: 251 Μεγάλην Θεὸν 290 Νεαλής: ἐκτ.
- Λυσιστράτη: 153 Κεκωδωνισμένος 235 Λυκόπο-
 δας 323 Οἰσπώτη 352 Ὅσιον χωρίον 401 Πά-
 σσι τέχνη 634 Τασάκους.
 (Lysist.) [930] 544 Στρόφιον.
 [Arist. Lys. 275 et 37] 359 Οὐκ ἀποψάλακτος Οὐκ
 ἐπιγλωττήσομαι.
- Νεφέλαις: 95 Θρναλλίς: ε. 312 Ξυστίς: γ. ubi
 ms. φυλαῖς 398 Πάρνης 428 Πηγιόν.
 [Aristoph. Nub. 810] 647 Φιλῆ γὰρ πως. [426] 359
 Οὐκ ἀποτεγκτήσεις.

Vide in *Ἡρόδοτος*.

- *Νῆσοις*: 811 *Ξυννένοφα*.
- *Ὀλκᾶσιν*: 8 *Ἀδαξῆσαι* 12 *Ἐρασιτιάς* 57 *Ἡἷα*.
[*Ὀλκᾶσιν* fr. 12. et 13], 517 *Σκαφίδας*: οὐ σκάφας·
τὰ σκεύη — *σκαφίδας, μάκτρας, Μ. μ. Α.* [Ita
lege, collato Alb. ad Hesych.]
- *Ὅρμισιν*: 466 *Προφορούμενοι*.
[Arist. Av. 1783 ut videtur] 653 *Συνεκόμισαν*.
- *Πελαργοῖς*: 319 *Οἰκίσκος*.
- *Πλούτῳ*: 70 *Ἡμιτύβιον* 362 *Οὐσίαν* [ubi vide an-
leg. *Πλούτῳ β. οὐσίαν ε*] 470 *Πτερυγίζειν*.
[Arist. Pl. 718] 536 *Τηγια*.
- *Πολυῖθῳ*: 13 *Ἐρημον ἐμβλέπεν*.
- *Προάγωνι*: 534 *Σταθερόν*.
- *Σκηναῖς καταλαμβάνουσαις*: 340 *Ὄξυρρυμαῖν*, ubi
ms. *σκηναῖς κ.* 404 *Πεζίδα*.
- *Σφηξίν*: 198 *Κύττατος* 538 *Σπίλιν*.
(Aristophanes) *Σφηξίν*: 499 *Σανίς*.
[Arist. Vesp. 1116] 269 *Μη φέρειν*.
- *Ταγηνισταῖς*: 883 *Παραξοροῦσον* [Huc trahunt, ab(789)
Apostolio mire decepti, Toupius et Brunckius
878 *Πάντα θεῖ*] 531 *Σκινός*.
(Aristophanes) *Ταγηνισταῖς*: 13 *Ἐρεῖδειν*.
- *Τριφάλῃτι*: 613 *Τῶν τριῶν κακῶν ἐν*.
- *ὁ γραμματικός*: 455 *Προκῶνια*: *Λυκ*.
- (grammaticus) 249 *Μασχαλίσματα*.
(grammaticus) *ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν*: 333 *Ὁμο-
λάϊος Ζεύς*. [Sed ibi e Phavorino restituunt *Ἀ-
ριστόδημος*. Vide Valck. ad Schol. Phoen. 1120
et 1126.]
- [grammaticus] *Περὶ συγγενῶν*: 318 *Οἰκείαν*. [Vide
Eustath. Il. Z. p. 648, 58=511, 12. apud Kust. ad

Suid. T. I. p. 328. Adde, ad Πιαδ. B: p. 816, 10
= 239, 18. ubi sine Aristophanis nomine.]

[Ἀρχάδες: 522 Σκιωρίται.]

ἈΡΜΕΝΔΑΣ: 242 Μακάρων νῆσος. Athen. I. p. 31. A.
Porson. quem vide, Opusc. p. 287. Adde Steph.
Byz. v. Ἀλλάτος.

ἈΡΡΙΑΝΟΣ: 391 Παρὰ τούτου.

ἈΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ: 583 Τευτάζειν.

[Οἱ ἀρχαῖοι: 42 Ἐφθάρεται 62, 4 Ἡ δ' ὄς. 90 Θη-
λάζειν 168 Κληῖσαι 221 Ἀήγος 322 Οἶον: δῆ-
μοι 566, 13 et 22 Τάλαντον.]

[Ὁ τοῦ Ἀρχιβίου: Vide in Ἀπολλώνιος.]

ἈΡΧΙΛΟΧΟΣ: 193 Κύψαι 218 Λευκόρητος 234 Ἀ-
καμβες ἄ. [unde Archilochum ἐν Λυκάμβει Al-
bertus, tacente Porsono.] 278 Μυδαλέον 855
Ὀτρυγητάγον 874 Παλόνκιον.

[Archilochus tribuit. versum Παρὰ σφυρόν, p. 272, 4.
Fr. Jacobs apud Gaisford. Poet. Min. T. I. p. 302.]

(740) [ἈΡΧΙΝΟΣ orator: 498 Σαμίων ὁ δῆμος, ubi duabus
vocibus in suum locum repositis lege, Ἀρχίνος
ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου — Σάμιοι δ' Ἀθηναῖος
τῆ Σαμαίνῃ.]

ἈΡΧΙΠΠΟΣ: 47 Ἐωθώς 512 Σιλλοῦν 520 Σκιάπο-
δες: Λιβ.

— Ὀνοφ: 835 Ὀμώμοκα.

— [Archippi, teste Zenob. vi. 28.] Ὀνου σκιά: 838
Ὀνου σκιά.

[Οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν: 131 Κάρδακες 518 Σκηνή.]

ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ: 615 Ἰδωρ δὲ πίνων.

— ἑ Τραγυφδομένων: 486 Ῥησιάρχος.

[Οἱ ἀστρονόμοι: 388 Παράπηγμα.]

ΑΣΤΥΓΑΜΙΑΣ: Ejus tragodia *Παρθενοκαίος*, 502 *Σαντήν ἐκαινείς*. Ejusdem epigramma, Ibid.

[**Ἐν τοῖς Ἀττικισμοῖς:** 287 *Ναυκραρία*. Hemsterhusius in notis mss. ad Harpocrat. v. *Θύστιον*: „Pro Ἀττικισμοῖς lege Ἀττικισμοῖς. Vide Ἀργῶς. *Ναυκραρικά*. In Ἐκπολεμῶσαι et Ἀνελοῦσα, pro Ἀττικοῖς lege Ἀττικισμοῖς. Vix dubium est quin codices significaverit Harpocraton editos ab eo Attico, de quo Lucian. Adv. Indoct. p. 587. C.=T. III. p. 100.“ In *Θύστιον*, Ἀττικισμοῖς plane mss. Gal. et Cant. sed in reliquis nihil juvant. In Ἐκπολ. vocem Ἀττικοῖς proorsus om. Cant.]

[**Ἀττικοί:** (Vide Ἀθηναῖοι) 36 *Εὐνοῦχος* 48 *Ἐώρων* 49 *Ἐώς* 50 *Ζάκορος* 54 *Ζητεῖν* 56 *Ζωκυρῆσαι* 71 *Ἡνεύχετο* 85 *Θεριῶ* 92 *Θητεύς* 135 *Καταγῶγιον* 178 *Κρέβανον* 201 *Λάγνης* 202 *Λακεδαίμονα* 218 *Λεωργόν* *Λιώς* 219 *Λήκυθον* 224 *Λιμόν* 226 *Λίριον* 227 *Λίτρον* 236 *Ἀνῆ* 241 *Μαίαν* 242 *Μακρὰν οἰσίαν* 245 *Μαλακίζεται* 245 *Μαμμίαν* 255 *Μελάγχρωσ* 258 *Μεμφιδος* 279 *Μῦα* 281 *Μυρών* 285 *Ναὶ μὰ Δία* 289 *Ναῦς* 292 *Νεήλατα: τὰ Νεικας* 295 *Νεο-(741) λαίαν* 297 *Νεώς* 302 *Νόμος: ὁ κ.* 310 *Ξυήλην, bis Ξύμβαθε* 311 *Ξυνδύο* 316 *Ὀδός: ἀρσενικῶς Οἰστόν* 318 *Οἰκέα* 319 *Οἰκίσκωι* 325 *Ὀκλάξ* 334 *Ὀμοῦ: Δ. ἐν* 338 *Ὀνου πόκαι*, 348 *Ὀρνις* 349 *Ὀρος: οὕτως* 350 *Ὀρτυγας* 353 *Ὀστοῦν* 356 *Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου* 358 *Οὐδ' ὑφ' ἔνων* 364 *Ὀφλειν* 385 *Παρακεχόρδικεν* 403 *Παχεῖς* 408 *Πέμπτα* 427 *Πηῖ* 433 *Πλειστοβολεῖν* 437 *Ποήσεας* 438 *Πολεμησεῖιν* 443 *Πόρδαλιν* 447 *Πρατήρ* 467 *Πρυτανεία:*

ἔστι 470 Πιόρθους 471 Πυανοῦσία: *Λυχ. ubi
ἡμεῖς* 476 Πυριλαμπίς 483 Ῥάξας Ῥαχίαν
497 Σάκος: οἱ 609 Σήματα 514 Σίτος: *καλ.
535 Στάς Στατήρ* 536 Στέρεισθαι 549 Συμ-
βούλους 552 Συνέδριον 562 Σχολάζειν 584
Τέφραν 614 Ῥυμείαν 634 Ῥστέρα δεκάτη 637
Φάλαγγες 640 Φαρυγίνδην 642 Φαῦζειν Φαῦ-
λον: ἡμ. 651 Φλιοῦντα 655 Ψόας 659 Ῥζυροί.]

[Indicantur per οὔτιοι: 84 Εὐκρινής. Sed Ῥττικοί
Etymo]. M.]

[παρ' αὐτοῖς: 161 Κῆπος καὶ π. 400 Παρουσία.]

[οἱ δέ: Forsan 413 Πέργαμον, ubi πάντα e Suida
corrīgunt.]

— [Οἱ νεώτεροι Ῥττικοί: 377 Πανός: δ. Vide in
Νεώτεροι.]

— [Οἱ παλαιοὶ vel ἀρχαῖοι Ῥττικοί: Vide in Παλ. et
Ῥρχ.]

[Ῥχαιοί: 331 Ῥμηρεῦντας. Vide in Ῥχαιός.]

ῬΧΑΙΙΟΣ: 244 Μάλευρον. [Locus forsan exstat apud
Zonaram p. 1334. Herman.] 569 Ταραντίνα
βαφαί, ubi ἀχαιῶν ms.

(742) [Οἱ βάρβαροι βαρβαρικά· βαρβαρισμοί: 402
Πατριώτης 407 Πέλεκυς 480 Ῥαικοί 483 Ῥάξ
501 Σάρητον 502 Σαῖνιον 511 Σίκλος 535
Στατήρ 563 Σχολή his 582 Τετύχηκεν.]

Ῥ τοῦ Βασιλέως νόμος: 389 Παράσιτοι. [Vide
Athen. vi. p. 234. F: 255. B. C. Casaubon. Anim.
p. 411.]

[Ῥ βίος: 374 Παλίμβολον.]

[Βοιωτοί: 132 Κάριος Ζεὺς 178 Κριαῶδεμεν 335
Ῥωμχέτας 341 Ῥπισθοτείλαν 342 Ῥπλίττομαι
408 Πέλικαν.]

[Γέται: 50 Ζάμολξίς.]

[Οἱ γεωμέτραι: 122 Κάθετος.]

[Οἱ γλωσσογράφοι: 504 Σειρήνα.]

ΓΟΡΓΙΑΣ: 897 Παρθένου: οἱ.

Αἱ ἅγαι ΓΡΑΦΑΙ: (Psalm. iv. 2.) 8, 20 post prologum. Vide in Ἄδηλοι.

(ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ) ὁ Θεολόγος: 415 Περιπέξις. ALBERT. Tacet hic Porsonus, qui Adversus. p. 287. locum Etymologi, hinc descriptum, ad Comitum incertum retulerat. Errat Schleusnerus.

[Οἱ παλαιοὶ γυμνασταί: 655 Φόας.]

ΔΕΪΝΑΡΧΟΣ: 27 Εὐανδρία 83 Θεογίτων 170 Κλιμάξαι 205 Λαμπάδιον 229 Λογισταὶ καὶ 277 Μοχθηρός 319 Οἶκημα 332 Ὀμοεπίς 365 Ὀχεῖον [bis]. 374 Παλίμβολον 629 Τρόλογον 632 Τροφόνια 641 Φάσις: λέγεται.

(Dinarchus) ὁ ῥήτωρ: 873 Παλιναίρετος.

ἐν οἰκίῳ λόγῳ: 892 Παραφρουκτωρεῖν.

— Κατὰ Ἀγησιλέους: 517 Σκαφηφόροι.

— ἐν τῇ Τέρει Αἰσχίνου εἰσηγορίᾳ: 170 Κλιμακίειν: μ.

— Κατὰ Καλλισθέους: 603 Τριτημόριον: Δ.

— Κατὰ Καλλίστου: 629 Τρονομιύοντες.

— Κατὰ Λυκούργου: 188 Καταλένσιμον.

— ἐν τῇ Κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει: 381 Παραγγελία.(743)

— ἐν τῇ Κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει: 373 Παλιναίρετος.

— ἐν τῇ Κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ: 135 Καταδεδέσθαι.

— Κατὰ Στεφάνου: 626 Τποκυδεῖς.

— Τυρρηνικῶ: 422 Περίστασιν.

— Κατὰ Φορμισίου: 66 Ἰλινδημένον.

ΔΕΙΝΟΔΟΧΟΣ: 634 Ἔς ὑπὸ ῥόπαλον.

[*Δελφοί*: 54 *Ζήγαστρον*.]

(*ΔΗΜΑΔΗΣ* Demetrii rhetoris §. 285): 395 *Παρέλαβεν τὴν πόλιν*.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ: [114 *Ἰσαῖος*] 622 *Ἰπέρτρος*.

— [Demetrius] ὁ *Ἰβίων*: 177 *Κρέας*.

— ὁ *Μάγνης*: 253 *Μεθώνη*. „Et fortasse Κυρηναιῶν ἐνάθημα.“ *Porsen*. Imo 187. *Κόνειος*, ubi in fine : legisse videtur, *Ἄλλῃσι οὕτω Δημήτριος ὁ Μάγνης*.

— ὁ *Φαληρεὺς ἐν τοῖς Περὶ νομοθεσίας*: 399 *Παράστασις*: *τοῖνομα*.

— (Phalereus) ἐν γ' *Νομοθεσίας*: 517 *Στασηφόροι*.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ: 4 *Ἄ* 285 *Μῶ*.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ: (p. 1484, 2. Reisk.) 11 *Ἐρανίστας* (1203, 25) 46 *Ἐχίνος*: *ἄγγελος* (242, 13) 47, 24 *Ἐσλοκράσιαν* [vide 48, 5, ubi ὁ *ῥήτωρ*.] (561, 23) 82 *Θέμενος* (324, 16) 83 *Θεογείτων* (403, 19. 431, 5) 92 *Θιάσος* (1353, 15) 110 *Ἰκπαρχος* (687, 3) 122 *Καθελών* (732, 20) 126 *Κακώσεως* (640, 25) 171 *Κλίσις* (193, 4) 189 *Κυπρόθεμις* [Vide Harpocr.] (1193, 11) 235 *Λυκιουργίς* (629, 16) 324 *Ὁ κάτωθεν νόμος* 329 *Ὀλόσχεινος* (864 seq.) 336 *Ὀνήτωρ* (258, 13) *Ὀνομάζων* 338 *Ὀνου σκιά* (1029, 27) 349 *Ὀρος*: *οὐτως* (909, 14) 392 *Παραχειμάζοντι* (23, 2) 404 *Πεζέταιροι* 435 *Πόα* 439 *Πολλοστόν* (218, 21) 450 *Προβολός* (1076, 21) 457 *Πρόπεμπται* *Δίδ*. (324, 23) 457 *Προπίνει* (172, 3. 575, 27) 488 *Ῥήτωρ*: *τὸ* (1039, 11) 509 *Σημεῖα*: *οὕτως* (257, 18) 538 *Ἐπιφανῶν* (927, 4. 931, 23) 548 *Σύλαι* (1285, 15) 556 *Συντηρηθῆναι* [183, 8 et 10 ut videtur] 566 *Τάλαντον* (117, 26) 580 *Τε-*

(744)

τραρχία (1285, 12). 590 Τίμιον (307, 25) 597
 Τραγικὸς πύθης 641 Φάσις: λ. 643 Φαῦλον
 (1481, 22) 646 Φθόγην (871, 22) Φιδάκνας
 (831, 1) 647 Φιλάμμων.

N. B. Voces Ὀλόσχοιρος, ὄνον σκιά, Πέα, Ἡολλο-
 στὸν, Τάλαντον, Φάσις, Φαῦλον lineolis signat
 Porsonus, scilicet apud Oratorem non inventas.

De eo: 114 Ἰσαῖος 550 Συμμορία.

(Demosthenes) ὁ ῥήτωρ: 48 Ἐπλοκρασία Ὁ κά-
 τωθεν νόμος [ἴμο 325 Ὅτι ἔξαι.] [423 Περί-
 στοιχαν] (68, 25) 424 Περί τῆς ἐν Δελφ. (608,
 4) 442 Πομπεία (341, 15) 449 Προβάλλεσθαι
 (1867, 27) 478 Πωλοῦσι.

Οἱ περὶ Δημοσθένην: (34, 11. 78, 21) 585 Τηγάλλως.

Περί τοῦ Ἀγνίου κλήρου: [C. Macart. ubi πρόσκλη-
 σις p. 1054, 21, 25. προδικάσαισθαι εαρε] 460
 Πρόσκλησις: ἡ εἰς.

Κατ' Δισχίνου: [De falsa legatione] 21 Ἐσκαθάτο
 78 Ἡράκλεια 104 Ἰερώνυμος 113 Ἰσα βάνων
 190 Κυρηβίων 280 Μυρλοῖ 297 Νέωσι 354 Ὅτι
 ξένους 449 Προβάλλεσθαι [ἴμο Προβαλλομένους]
 451 Προβούλευμα 468 Προπέλαια τ. 555 Σύγ-
 κλητος 649 Φιλοτησία: Δ. Vide Παραπρ.

Ὁ αὐτὸς ῥήτωρ (Demosthenes) ἐν τοῖς Κατὰ Ἀν-
 δροτέωνος: (608, 4) 442 Πομπεία: λέγ.

Πρὸς Ἀπατούριον: 364 Ὀφρύνιον.

Κατὰ Ἀριστογείτονος: 90 Θεωρίς 334 Ὀμοῦ: Δ.
 ἐν Ὀμοῦ: Δ. τῷ 434 Πλήρωτης 639 Φαρμακός.

Κατὰ Ἀριστοκλέους: Vide, Κατὰ Ἀριστοκράτους. (745)

Κατὰ Ἀριστοκράτους: 44 Ἐφορεία: ἡ 63 Ἡ ἐν
 ὁδῷ 87 Θεσμός 301 Νοθεῖα 316 Ὀδός 324
 Ὁ κάτωθεν νόμος 355 Ὅτι οἱ ἀλόντες 409 Πε-

- νύσται: Δ. [671, 8] 519 Σκῆψις: πόλις, ubi
 Ἀριστοκλείους, sed recte Harpocrat. 643 Φαῦλος: Δ.
 — Περὶ ἀταλειῶν: [C. Leptinem] 86 Θέσθαι 237 Δυ-
 αίμαχος. Vide Πρὸς Δικτ.
 — Κατὰ Ἀφόβου: 549 Συμμορία: Δ.
 — Πρὸς Ἀφροβον: 159 Καράλαιον 204 Λάικος: Δ.
 — [οἱ Ἐξουίης λόγοι: 836 Ὀνήτωρ: πρὸς.]
 — Περὶ τοῦ ἐπισημηροχῆματος: [C. Polyclem p. 1211,
 25. 1212, 14. 1224, 22] 43 Ἐφιρόν, ubi τοῦ
 τρητρ. Sed ἐπιτρ. Harpocr.
 — ἐν τῇ Πρὸς Εὐσευαλίδην ἐφέσει: 444 Πάρος: Δημ.
 [Vid. praefat. p. κε]
 — Κατ' Ἐνέργου: 462 Πρὸς τῇ κυκλίδι Ἐρμῆς.
 — Πρὸς Καλλιχίδα περὶ χωρίου βλάβης: 540 Στοιχος.
 — Κατὰ Κόνωνος: 401 Ἰδίαν (1265, 5) 223 Αἶδας
 256 Μελέτη: Δ. 600 Τρεβαλλοί.
 — Κατὰ [Ter Harpocr. Ἰάερ] Κησιφῶντος: 166 Κί-
 ναδος 209 ἰαρυγγίλειον 229 Λόγου τυχεῖν..
 Περὶ [Ἰάερ Harpocr.] Κησιφῶντος: 319 Οἰλόσκωι
 Ἰάερ Κησιφῶντος: (De corona) 87 Ἐνοί: σαβολί: Δημ.
 58 Ἡγεμῶν συμμορίας 60 Ἡγήμων (324, 21)
 65 Ἡκρωτηριασμένος 83 Θεμισων 84 Θεοκρί-
 νης 216 Λεύκη „Vide 246 Μαράθω“ Porsonus.
 [Est De cor. p. 313, 24]. 276 Μορνεχία: Δ. 281
 Μύρτης Μυρτόνιον 291 Νεβραίων 292 Νεή-
 λατα: Δη. 297 Νεών (319, 18) 359 Οὐκ ἐλ-
 τῆς αὐτῆς 389 Παράσημος φήτωρ: Δη. 395
 Παρελθεῖν 418 Πέριλλος (229, 8) 442 Πομ-
 πείας (248, 15) 444 Πορθμός: Δ. 449 Προβάλ-
 λισθαι [imo Πρωβαλλομένους] 495 Σαβολί 512
 Σιμός Σίμυλος 643 Στρεπτούς. Vide Π. στ.
 (746) — Πρὸς τὴν Δακρίτου παραγραφὴν: 411 Παντηκοστή.

- [Contra Lucritum: (927, 4 et 981, 23) 548 Σύλας.
Vide Harpocr.]
- Πρὸς Δικτίνην: [488, 21] 843 Ὅρα δὴ. Vide in
Περὶ τῶν ἀτελειῶν.
- Κατὰ Μειδίον: 225 Λιπομαρτύριον [529, 11] 323
Οἶος [et 856 Οὐδὲν γὰρ οἶον] 411. Πεντακοστή
449 Προβάλλεσθαι [imo -ομένουσ.] 498 Ῥυτά
συν. 532 Σκουδάζω 590 Τίμημα.
- Κατὰ Νεάρας: 186 Εὐνάς [1377, 8] Ὁ κάτωθεν
νόμος [imo 325 Ὅρα διαμ.] (1367, 27): 478 Πω-
λυῶσιν.
- Πρὸς Νικόστρατον: 423 Περίστοιχον.
- Κατὰ Ὀνήτορας: [836 Ὀνήτωρ: πρὸς] 461 Προ-
στασία.
- Περὶ ὀνόματος: [C. Boeot. p. 997, 18. 998, 4] 430
Πανάκια [999, 16] 507 Σσημασμένα.
- ἐν τῇ Πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ: 152 Κεγγρε-
σθ, ubi γραφῆι 246 Μαρώκεια 384 Παρακατα-
βολή κ. κ. 519 Σχήψις: πρόφασις.
- ἐν τῷ Παρακρεβέλας: 628 Τλοκοριζόμενοι. Vide
Κατ' Αἰσχίνου.
- Ὁ αὐτὸς (Demosthenes) ἐν τῷ περὶ τῆς παρακρε-
βέλας: 843 Ὅρατε.
- [Demosth. R. leg. init.] 381 Παραγγελία.
- Κατὰ Σκουδίου: 293 Νημεσία: Δημ.
- Πρὸς Σκουδίαν: 518 Σχηγήν δέ.
- Κατὰ Στεφάνου: [1136, 10] 87 Θέσθαι 145 Κατα-
ψευδομαρτυρησάμενος 388 Παραπαικτικῶς 640
Φαρμακός: ὄν.
- Περὶ τῶν στεφάνου (Vide in Κατὰ, Περὶ, Τίμωρ,
Κτησιφῶκτος) 75 Ἦρωσ ἰ. 149 Κατηγορίας ἔχω
621 Ἐπερβολήν.

- *Περὶ τοῦ στεφάνου* [εἰς, τριηραρχίας]: (1232, 4)
548 *Σύλας, bis.* [Vide C. *Lacritum.*]
- (747) — *Περὶ τῶν συμμοριῶν*: 169 *Κληροῦχοι ε.* 174 *Κοινοικὸν Ὁ κάτωθεν νόμος* [Imo. 826 Ὅτι ἐξακ.]
549 *Συμμορία: Δ.* 590 *Τίμημα.*
- *Περὶ συντάξεως*: 841 *Ὀπισθόδομος: Δ.* 899 *Παρουσία.*
- *Πρὸς Τιμόθεον*: (1193, 11) 284 *Λευκαυγαίς.*
- *Κατὰ Τιμοκράτους*: 26 *Ἐτερόφθαλμος* 53 *Ζητητής*
78 *Ἡὼν* 103 *Ἱερομηνία* 287 *Ναυραφία* 352
Ἵσιον: Γ. 436 *Ποδακίακη: Δη.* 462 *Προσημύματα* 647 *Φιλέπιος.*
(Demosthenes) *ἐν τῷ Κατὰ Τιμοκράτους λόγῳ*: 80
Εὐήθεις: ἐπὶ τοῦ ἀγ.
- *ἐν τοῖς Φιλιππηκκοῖς*: 44 *Ἐφ' ὀργῆν: ἐν* 66 *Ἡλικία*
τ. κ. 253 *Μελώνη* 258 *Μενέλαος* 263 *Μετοίκιον* 284 *Μαρκῶν* 308 *Ἐνικὸν ἐν Κ.* 328 *Ὀλογορήσετε* 389 *Ἵνον σκιά* 367 *Παράσαι* 387
Πάραλος: Δ. 405 *Πεζύταιροι* 419 *Περίοδος*
(43, 1) 423 *Περιστοιχίζεται* (63, 25) 424 *Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς* [96, 28] 430 *Πανάκια* 489 *Πολιτεία* 441 *Πολύστρατος* 449 *Προβαλλομένους*
451 *Πρόβολοι* 457 *Προκύλαια* 464 *Προτιμῶν*
467 *Πρυτανεύοντα* 519 *Σκιάδος* 542 *Στρατηγοί.*
555 *Σύνταξις: ἀντὶ* [et ibid. *Σύνταξις: β*] 588
Τί ἐστὶν τὸ 597 *Τοὺς χάρις* 619 *Ἐπάγουσαν.*
- *ἐν Φιλιππηκῷ*: 184 *Καταβολή* 255 *Μελίτη.*
- *ἐν ἑ Φιλιππηκῶν*: (120, 8. 3' Valca. Forson.) 46 *Ἐχῆνος: ἄγγος.*
- [Dem. Phil. II. p. 73, 8. ut videtur]: 567 *Τάλασσιν.*
- *ἐν ζ' Φιλιππηκῶν*: [De Hal.] 60 *Ἡγήσιππος* 549
Σύμβολα.

— ἐν ἡ Φιλιππεῶν: [De Ch.] 196 Κατέγειν τὰ πλοῖα
249 Μάστιχα.

— ἐν δ' Φιλιππεῶν: [Ph. III.] 244 Μαλκίωμεν. Vide
Phil. 4.

— ἐν γὰ Φιλιππεῶ: [Bh. IV.] 123 Καθήκοντα.

— Ἐπεὶ Φορμίλων: 453 Πρωτονομίας νόμους.

ΔΗΜΩΝ: 29 Εὐγενέστερος Κόδρου, ubi Suidas *Εὐδῆμος*
60 Ἡ δὲ χελώνης 77 Ἡ Φαγοῦ θύρα 337(748)
Ἦνος ἄγων μυατήριαι 500 Σαρδόνιος γέλωσ 652
Φοινίκων συνθήκαι.

— ἐν τῇ Ἀτθίδι: 604 Τριτοπατόρες.

— ἐν τῷ Περὶ Θυαιῶν: 455 Προκώνια: *Λυτ.*

[Οἱ διαλεκτικοί: 476 Πινθάνασσαι.]

ΔΙΔΤΜΟΣ: 68 Ἡμεροκαλλῆς 194 Κυρμελιδῶν ἀνάθημα
321 Οἰνόπται: ἐπιμ. 340 Ὄξινθύμα: Ἰ. 362
Ἦσιον: Ἰ. 389 Παρασκήνια: ἔ. 406 Πελανός
423 Περίστοιχον 424 Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς 436
Παδρᾶκη: Δ. 441 Πολύστρατος 455 Πρακᾶ-
νια: Δ. 456 Πρόπεματα: Διδ. 462 Προστατα
478 Πωλαῦστιν 483 Ράχητον 507 Σέρφαι 583
Τευτάζειν 597 Τοὺς ἐτέρους 640 Φαρμακός: ὄν.

— ὁ γραμματικός: 234 Λυκιοῦργεις.

ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ ἐν τῷ Περὶ Μουσικῶν ἀγῶνων: 523 Σω-
λιόν.

[Οἱ δικανικοί: 442 Παμπεία: λουδ. 454 Προκαλι-
σσαι 483 Ράξας]

— Vide in Ῥήτορες.

ΔΙΟΦΕΝΙΑΝΟΣ: Prolog. p. 2. 1. 5 Ἄ ᾧ.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ: 368 Παιανις.

ΔΙΟΚΛΗΣ: 587 Τιαγγάβασι 589 Τιμαῖος.

— Βάκχη: 124 Κακά κακῶν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: 16 Ἐρμος.

— *Περὶ τῶν Θεῶν ἱστορία ἐν τριάκοντα καὶ τρισὶ βέ-
βλοῖς:* 804 *Νύμφαι:* σκ. ubi pro Διονύσου ο
Suida legendum Διονυσίῳ monet Albertus.

— *ἐν Κτίσεσιν:* 446 *Πραξιμάχη* 515 *Τελμισοῖς.*

— *Θεοί:* 407 *Πελαγοί.*

ΔΙΟΣΚΟΤΡΙΔΗΣ ἐν τοῖς *Περὶ νομίμων:* 526 *Σκυτάλη:*

ΔΙΦΛΙΟΣ: 227 *Λίτρα:* ἦν 296 *Νεοττός* [ubi ὠν—διέ-
(749) *τρεφε* Apostolius xiii. 68. et schol. ms. Platonis
apud Harles. praef. ad Fabric. t. II. p. xvii.] 416
Περιδοῦ 439 *Πολιτοκοπεῖν* 489 *Ῥοδιακόν* 650
Φιμοί.

— *ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι:* 657 *Ψαλόν γενέσθαι.*

— *Πολυκράγμονι:* 480 *Ῥαγδαλοῦς.*

— *Χρυσοχόφ:* 841 *Ῥοαία.*

ΔΙΩΝ: [fr. 92. sive Exc. Vales. p. 626, 27] 71 *Ἠνδρώθησαν:*

— *ἐν Ῥωμαϊκοῖς:* 18 *Ἐσάλευα.*

— *ἐν ις' λόγῳ Ῥωμαϊκῶν:* [fr. 56. sive Exc. Vales. p.
602, 5] 58 *Ἠγαλλεν.*

— *ἐν τῇ λή' Ῥωμαϊκῶν:* [c. 39. vel p. 84. D. Leuncl.]
483 *Ῥαστώνη.*

— *ἐν λθ' Ῥωμαϊκῶν:* (c. 43, vel p. 111. A.) 533 *Στάδιον.*

— *ἐν β' εἰς δευτέρας συντάξεως:* 356 *Οὐδέ Ἡρακλῆς
πρὸς δύο.*

ΔΙΩΞΙΠΠΟΣ *Θησαυρῶ:* 199 *Κωρυκαῖος*, ubi Διοξικπός
ms. Δέξιππος Suidas.

ΔΟΥΡΙΣ: 7 *Ἀγών* 499 *Σαμίῳν ὁ δῆμος.*

— *Περὶ ἀγῶνων:* 506 *Σελίνου στέφανος.*

— *ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν:* 205 *Δόμα.*

ΔΡΑΚΩΝ ὁ *Στρατονικεύς:* 375 *Πάμπαν:*

[*Δωριεῖς:* 35 *Εὐλάχα* 268 *Δακήττειν* 218 *Λειωθῶν*

220 *Λήμματα* 242, 16 *Μικροφίας* 802 *Νόμος*:
 ὁ κ. 310 *Ξυλήν* 348 *Ὀργη* 412 *Πέποχα*
 445 *Ποταλῖος* 454 *Πρόκοιταν* 479 *Πώμαλα* 547
Συκάμῖνα 634 *Τσοάκους* 658 *Ῥατωθήσομαι.*]

[*Οἱ ἐβδομήκοντα*: Vide *Γραφαί.*]

[*Ἑβραῖοι*: 241 *Μαζουρωθ.*]

[*Ἐγώ*: Vide *Φώτιος.*]

ἘΚΑΤΑΪΟΣ: 577 *Τενθεύς*, ubi *ἐκατέρω* ms. *Ἐκαταίω*
 Tourp. Em. t. III. p. 187. „Vide Schol. Soph. Oed.(750)
 C. 1316=1320 Br.“ *Porson.*

ἘΚΦΑΝΤΙΛΗΣ: 190 *Κακνίας.*

ἙΛΛΑΝΙΚΟΣ: 431 *Πετάνη εἰμί.*

— [*Hellanicus in Persicis*: Vide *Καλλιθένης.*]

— *ἐν β' Ἀτθίδος*: 276 *Μουνυχία*: Δ. 538 *Σεφατη-*
φόρος.

— *ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νομίμοις*: 51 *Ζάμαλις.*

[*Ἑλληνας* („i. e. veteres Graeci sive Attici,“ *Pierson*,
 ad *Mor.* p. 283): 33 *Εὐθύς καὶ εὐθ.* 45 *Ἐχθές*
 72 *Ἡπήτην* 129 *Καμάριον* 258, 19 *Μέντοι*
 350 *Ὀρρος*: τ. 363 *Οὐχί* 402 *Πατριῶται* 433
Πλεῖω καὶ κ. 443 *Πόρδαλιν* 447 *Πρέσβων*
 471 *Πυαναγία*: *Λυκ.* 472 *Πύθια* 495 *Σαβαί*
 504 *Σειρήνας* 556 *Σύνταξις* 648 *Φιλόκαις.*]

Ὁ τὸ ἙΞΗΓΗΤΙΚΟΝ ποιήσας: 604 *Τριτοπάτορις.*

ἘΠΙΓΕΝΗΣ ὁ Σικυώνιος, *τραγωδία*: 357 *Οὐδὲν πρὸς*
τὸν Διόνυσον. —

ἘΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ: 80 *Θάσιος παῖς*. Vide *Chardon la*
Rochette, *Melanges* etc. T. II. p. 429 195 *Κυ-*
ψελιδῶν ἀνάθημα 452 *Πρὸς τῇ κυλίδι* 500
Σαρδαναπέλους 615 *Ἰδῶρ δὲ κίνων* 624 *Ἐτέρ*
τὰ ἰσκαμμένα.]

— Vide in *Ἀστυδάμης*.

Ὁ *Ἐπικός Κίρκλος*: Vide in *Κύκλος*.

Ἐπίκοτρος ἐν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα Ἐπιστολῶν:
473 Πύθια καὶ Ἀήλια.

Ἐπίλατκος: 63 Ἡθημένος 358 Ὀστολόγος 490 Ρεῖας
657 Ψωμός.

(751)— *Κοραλίσκω*: 592 *Τιττιγόσιον*.

Ἐπίχαρμος: (Vide *Ἀπολλόδαρος*) 183 *Κύβητρον*
Κύβοι, pro var. lect. quam ad vicinum *Κυδά-*
ζασθαι referendam suspicatur Alb. 227 *Ἄιτρα*:
ἦν 314 *Ὀγκίαν* 483 *Ράφανον* 485 *Ρέξαι* 486
Ῥηλαρχος 511 *Σικελίαις* 547 *Συκάμεινα* 555
Συνδυμειν [ἴπτο *Σύνδυμοι*] 556 *Ψάλλα*.

— *Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστω*: 74 *Ἡρας δεσμῶς*: Citari
drama ab Apollonio de Pronom. p. 356. notat
Albertus.

Ἐρατοσθένης: 32 *Εὐθύ Ανκίλου* 64 *Ἡία* 437 *Ποῖ*,
ubi lege *Ποῖ κῆχος*: *κοῖ γῆς*. Albert. 498 *Σάμακα*.

Οἱ περὶ Ἐρατοσθένην: 61 *Ἡ δ' ὄς*.

— ἐν εἰς *περὶ (κωμῶδας supple; vide Athen. xi. p.*
501. D. Albert.): 34 *Εὐκλεία*.

Ἐρμιππος: 9, 23 *Ἀδηφάγοι* 75 *Ἡριστάται* 230
Λολλοῦν 285 *Ναικισήραις* 339 *Ὀξίγην* 508
Σέων 656 *Ψύχος*.

— *Ἀθηναῖς γυναῖς*: 61 *Ἡ δ' ὄς*.

— *Δημόταις*: 215 *Λεκτολογίαν* 358 *Οὐ φραντίς* 398
Παρίσθι.

— *Εὐρώπη*: 481 *Ράξεν*.

— *Θεοῖς*: 538 *Στέλβη*.

— [Hermippus *Μοίραις* apud Athen. x. p. 418. D.]: 88
Θετταλική ἐνθεσις.

[*Εὐβουαῖς*: 236 *Λυλω*.]

Οἱ τὰ Εἴβολακὰ γράψαντες: 568 *Ταμίνοι*:

Εἴβοταος: 84 *Εὐκερματεῖν* 207 *Δάμων* 511 *Σικύαν* 538 *Στήνια* 593 *Τοκάδα*.

Eubuli duo, comicus et orator: 27 *Εὐβουλος*:

— *Διονυσίφ*: (*Lego Διονύσφ. Alb.*) 200 *Κωφότερος κίχλης*.

— *Δούλω*: 463 *Πρὸς φθίρα κίρασθαι. Forsan ea*—(762)
dem fabula, quae Δόλων dicitur Athenaeo III. p.
100. A, et XI. p. 471. C. Albert.

— *Παρμενίσκω*: 188 *Κυνταρώτατα*.

[*Εἴγαιων*: 298 *Νηῖς*, ubi legendum *ἐκαλοῦντο δὲ κηῖδες, ὡς Εἴγαιων*. Ex Aeliano H. A. XVII. 28. *Εὐφορίων*. Kusterus ad Suidam. Sed nil obstat quominus habuerit Euphorion ex Eugaeone Samio, de quo vide Dionys. Halic. t. II. p. 138, 32. *Sylb.* et perelegantem commentarium de priscis historicis in *Mus. Crit. Cant. Part. I. II. V.* Forsan in Aeliano legendum, *καλέσθαι δὲ μὲν Νηΐδας vel Νηΐάδας*, ut servata sint ipsa Eugaeonis verba. Aelianum excribit Apostolius XI. 21.]

Εἴηνος: 31 *Εἴηνος*.

Εἴνόμιος ὁ δυσσεβής: 58 *Ἡγαλλεν*.

Εἴποδις: 29 *Εὐ ἔχων στόμα* 54 *Ζητρίον* 177 *Κρέξ*
178 *Κρητικόν* 183 *Κύβοι* 200 *Λάμβδα* 209
Λάρυγγα 215 *Λέκται* 222 *Λίβηθρα* 250 *Μα-*
χαιρίδες 271 *Μισθάριον* 278 *Μνώμενος* 369
Παιδικά 460 *Προσίχα* 491 *Ρόμβος* 499 *Σά-*
ξας Σακρόν 505 *Σελάχια* 511 *Σιληνοί* 515
Σικία 515 *Σιωκόμος* 520 *Σικίς καὶ σκ.* 524
Σκοπός: σκ. 539 *Στοιβήν* 543 *Στρεβλόν* 553

- Συνεχῶς* 568 *Ταμίαι* | 598 *Τρασιά* 607 *Τρο-*
φαλίς 608 *Τρυόπιαι*.
 (Eupolis) 589 *Τοῦπον*. Porson. [Apud Pollac. IX.
 47. Schol. Arist. Ran. 1100. Ραϋ. 1158. Ammo-
 nium v. *Εὐθύς*. Confer Alexia Athenaei VIII.
 p. 340. B.]
 — *Αἰξίν*: 43 *Ἐφιππον* 47 *Ἐψητοί* 290 *Νεῶν* 564
Τάγυρι 599 *Τρία καὶ δύο*.
 (763) — *Αὐτολύκω*: 650 *Φιτύσαι*.
 — *Δήμοις*: 267 *Μὴ παιδί μάχαιραν* 291 *Νεανισκεύ-*
εται 300 *Νιγλαρεύων* 321 *Οἰνιστήρια* 340
Ὄξυθύμια: τὰ.
 — *Κόλαξι*: 217 *Λευκὴ ἡμέρα* 404 *Ἠεζάς*.
 — *Μαρίκα*: 270 *Μικρὸν τοῦ ὀβδίου* 657 *Ψῶσα*. Ci-
 tatur drama ab Apollonio de pronom. p. 369.
 notante Alb.
 — *Πόλεσιν*: 362 *Οὔσιαν*.
 (Eupolis) *Πόλεσιν*: 654 *Ψιλή*. Porsonus, confe-
 rrens Demosthenem Leptin: p. 491, 27. Themis-
 thum p. 28. C. 298. C. Addo Liban. Parental.
 in Julian. p. 611. Reisk.
 — *Σφιγξίν*: 291 *Νεανισκεύεται*.
 — *Ταξιάρχαις*: 337 *Ὄνος ἀεροῖται* 658 *Ὄδε*, ubi
Ταξιάρχαις.
 — *Φίλοις*: 329 *Ὀλμοι*.
 (Φίλοις, Harpocrat.): 142 *Κατάστασις*.
 — *Χρυσῶ γενει*: 396 *Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον*.
ΕΥΤΡΙΠΙΑΗΣ: 17 *Ἐρριον*: εἰς 32 *Εὐθύ Λυκείου* 53
Ζῆ 54 *Ζύγαστρον* 72 *Ἠπειρος* 180 *Κρόκην*
κῆθειν 223 *Αἰθων χοαί* 364 *Ὀφρύην* 410
Πενθερά [bis] 421 *Περισσ* 446 *Ποτνιαδάς*
447 Πρεσβεύειν 482 *Ραρχίλειν* 602 *Τρίς* ζε.

- [De eo 516 *Σκάνδιξ* 651 *Φλυσία*.]
- *Διόλωφ*: 169 *Κλήρος Ἐρμού*.
- [Eur. Alcest.] : 91 *Θήσαν*.
- *Διόκη*: 315 *Ὀδησαι*.
- *Ἀντιόπη*: 34 *Εὐκράτης* 303 *Νόσον ἔχειν*.
- [Eur. Hes. 36. forsan] : 33 *Ἐδδύνοντας*.
- *Ἰππολύτη*: 305 *Νῦν δὴ*. 506 *Σεμνόν* ἐπὶ, βία.
- [Eur. Hippol. 1058] 622 *Ταίρ κάρη*.
- *Κύκλωπι*: 315 *Ὀδησαι*.
- *Λετυμνίη*: 642 *Φαῦλον*: τὸ — (754)
- *Μελεάγροφ*: 305 *Νῦν δὴ*.
- *Μηδεία*: 4 *Ἰ* 506 *Σεμνόν*: ἐπὶ 608 *Τροχά* (55)
- *Ὀνετ*: 73 *Ἡρακλείαν λέγον*.
- *Ὀρέστη*: 406 *Πελαγός*.
- [Orest. 998] 21 *Ἐσπερον*. Vide Porsoni Opusc. p. 201. [Or. 401. ubi vid. Pors.] 639 *Φαντασμάτων*.
- *Σθενεβοίη*: 309 *Ξενακίας*.
- [*Τψικύλη*. Vide in *Εὐριπίδης ὁ κωμικός*.]
- *Φρίξω*: 478 *Πώγωνα πυρός*.
- *ὁ κωμικός*: 180 *Κροταλίσειν*: ὡς *Εὐριπίδης φησὶν ὁ κωμικός, περὶ τῆς Τψικύλης λέγων*. [Legendum fortasse ὡς *Εὐριπίδην φ.* certe respicitur Aristophanes Ran. 1340. Vide schol. et Phrynichum Bekkeri p. 45.]
- ΕΥΦΟΡΙΩΝ**: 424 *Περιοριώσθαι*.
- Vide in *Εὐγαίων*.
- ἐν τῷ *Ἀπολλοδώρω*: 324 *Ὁ κάτωθεν νόμος*.
- ΕΥΦΡΟΝΙΟΣ**: 165 *Κελκία* 383 *Παραίτηρουσαν*.
- ἘΦΙΛΑΤΗΣ** demagogus memoratur 325 *Ὁ κάτωθεν νόμος*.
- ἘΦΟΡΟΣ**: 124 *Καινός*.

— ἐν γ': 199 *Κωρυκαῖος* 417 *Περιθοῖδαι*.

ΖΗΝΟΛΟΤΟΣ: 271 *Μίνθα*.

[*Οἱ ζωγράφοι*: 640 *Φάρμακα*.]

ἩΓΗΣΙΠΠΟΣ: 60 *Ἡγήαικτος*.

[*Ἡλεῖοι*: 553 *Συνέφηβος*.]

ἩΛΙΟΔΩΡΟΣ [de quo Valck. Diss. de Schol. Hom. §. 24]: 581 *Σπιδάδες* 601 *Τρίγληνα*.

— *Περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως*: 458 *Προκύλατα*.

— ὁ περιηγητὴς ἐν ᾧ *Περὶ Ἀκροπόλεως*: 300 *Νίκη Ἀθηνᾶ*.

(755) *Ἡμεῖς*: Vide in *Φώτιος et Photii aequalis*.

ἩΡΑΚΛΕΪΔΗΣ ὁ Πόντικός: 226 *Λιγόν* 237 *Ἀσσοὶ τελευταί*.

ἩΡΑΚΛΕΩΝ: 583 *Τευτάζειν*.

ἩΡΩΔΟΤΟΣ: (III. 65) 138 *Καταλαμβάνηκεν* (IV. 79. VIII.

122) 213 *Λελάβηκεν* 219 *Ἀήκυθον* 229 *Λο-*

γοποιός 237 *Λύχνα* 255 *Μελίγη* 319 *Οἰκου-*

ρὸν δ. 424 *Περιτρόχαλα* 490 *Ῥοδάκιδος ἀ-*

νάθημα 496 *Σακαῖουσι* 544 *Στροφοιοκανοῦρ-*

γος [ubi collato Bekkeri Antiat. p. 113, 30. lege,

Στρόφις: *πανοῦργος*. *Στρόφον*: τὸν δεσμόν.

Ἡρόδοτος, scil. IV. 60. Prior glossa spectat

Aristoph. Nub. 450.] 557 *Συρμαία* 691 *Τιτα-*

κίδαί [IX. init. ut videtur] 628 *Ἐποκρίνεσθαι*

[III. 98] 651 *Φλίην* 656 *Ψύλλοι* *Ψύχος*.

— ἐν τῇ β' τῶν *Ἱστοριῶν*: 562 *Σχοῖνος*.

— ἐν γ': 56, 8 *Ζωπύρου τάλαντα* (78) 460 *Προσθεῖ-*
ναι τὰς θύρας.

— δ': [95] 50 *Ζάμολξις*.

[Herodot. IV. 35. ut videtur] 116 *Ἱστιάτορια*.

— ἐν ἡ Ἱστοριῶν: 288 *Ναυκράρια*.

— ἐν τῇ ἡ: *284 *Ἀντικουργεῖς* 297 *Νέωσι* 456 *Πρόνοια: ὄνομ.*

— (Herodot. ix. 44. vid. Pors. ad: Τόμπ. p. 493) 225
Δικαρέετι.

ἩΡΩΔΙΑΝΟΣ: 8 *Ἀδὴν* 99 *Θωρακείοις.*

ἩΣΙΟΔΟΣ: 184 *Κυθέρεια* 256 *Μελέτη: Δημοσθ.* 282
Μύστις [Delet in indice Porsonus; ἡ *σηπία* pro
ἠσιόδος Hermannus ex Aristotele.] 599 *Τρία*
καὶ δύο.

— ἐν γ' *Καταλόγου:* 626 *Τὰ γῆν οἰκοῦντες.*

ΘΕΑΪΤΗΤΟΣ: 615 *Ἐὼρ δὲ κίων.*

— ἐν τῷ *Περὶ κεραιμίας:* 367 *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διό-* (756)
νισον.

[**ΘΕΟΓΝΙΣ.** De eo: 83 *Θεογνίς* 191 *Κύρνος.*]

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ὁ *παναγῆς ἐν τῷ ἁ Περὶ τοῦ Κηρύκων*
γένους: 68 *Ἡμεροκαλλές.*

Ὁ Θεολόγος: Vide in *Γρηγόριος.*

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ: (comicus) [*Ἡδυκάρει, Харпок.*] 145
Καταχύματα: τῶν.

— *Παμφίλη:* 484 *Ραχζιεν.*

— *Τισαμενῶ:* 329 *Ὀλόλους.*

[*Τισαμενῶ, Харпок.*] 144 *Κατακλήξ.*

— *Comico tribuit Albertus, tacente Porsono, 155 Κένταυρον* (230 *Δοπάδα* addit Pors.) 268 *Μητροῦον* 582 *Τετύχηκεν* 595 *Τὸ νῦν εἶναι.*

— ὁ *ἱστορικός:* 165 *Κιλικισμὸν* 499 *Σαρτίων ὁ δῆμος, ubi, ἱστερεῖ Θ.*

Historico tribuit Albertus, tacente Porsono, 200
Δάμβδα 234 *Λίκειον: ἐν τῶν* 250 *Μαύσωλος*
281 *Μύρτης* 331 *Ὀμηρεῦντας* 521 *Σκιράφια.*

— ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου: 582 Σκουδάξω.
 — ὁ αὐτός (Theopompus) ἐν τῇ Ἐπιτομῇ: 582 Σκουδάξω.

— Φιλιππικῶν α': 229 Δόγον ἔχειν.

— ἐν τῇ ὁδῷ τῶν περὶ Φίλιππον: 56 Ζωκίρου τάλαντα: Κρ.

— ἐν λά: 588 Τί ἐστίν.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ (Vide Ἰκπόστρατος): 20 Ἔσμα 115 Ἴσοτελής κ. λ. 190 Κύρβεις: τ. α. 198 Κύτταρος 224 Λιγόν 286 Νανός 303 Νορή 329 Ὀλοσχοίων 610 Τυμβογέροντες 632 Τροφόνια 655 Ψευδάεις.

— Διαθήκαι: 343 Ὀργεῶνας.

(157) — ἐν τῷ Περὶ καιρῶν β': 194 Κυμαλιδῶν ἀνάθημα.

— ἐν τῷ Περὶ βασιλείας Κυπρίων: 587 Τιάρα.

(157) — ἐν τῷ Περὶ λίθων: 592 Τυγγάβαρι.

— ἐν τοῖς Περὶ νόμων: 143 Κατὰ τὴν ἀγοράν 558 Συστομώτερον.

— ἐν τῷ γ' τῶν Νόμων: 555 Ὅτι οἱ ἀλόντες.

— ἐν τῷ Νόμων: 640 Φαρμακός: ἔν.

— εἰς τὰ Περὶ ὁμῶν: 251 Μεγάλλιον μ.

— ἐν ἐβδόμῳ Περὶ φυτῶν: 256 Μελίση: Δ.

ΘΕΣΠΙΣ: Vide Χαμαιλέων.

[Θεσσαλοί: 132 Κάριος Ζεύς.]

Αὐτός [Latet nomen; Δυσίμαχος Kuster. ad Suid.] ὁ τὰ περὶ

ΘΗΒῶΝ συντάξας: 120 Καδμεία νίκη.

Οἱ τὰ **ΘΗΒΑΪΚΑ** γεγραφεκότες: 582 Τευρηκία.

ΘΟΥΓΕΝΙΔΗΣ: [267 Μὴ νόμισον, ubi Θουκοδίδης.]

— Δικασταῖς: 600 Τριαχθῆναι.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ: [Vide in Θουγενίδης.] (iv. 78) 25 Ἐτέ-

λουε (III. 83) 30 *Εἴηθες* (v. 16) 35 *Εὐλάχα* (vi.
 67) 36 *Εὐνάς* 38 *Εὐκραξίαν* 39 *Εὐωνυμον*
 (III. 13) 42 *Ἐφθάρταται* [Vide IV. 31. p. 258, 27.
 v. 6. p. 321; 25. VII. 4. p. 449, 33] (IV. 108.)
 43 *Ἐφολκά Ἐσθώς*. [Vide in ἤ] (III. 23 et al.)
 49 *Ἐώρων* (I. 1) 57 *Ἡῖα* 101 *Ἰδιώτας* [v. 1]
 104 *Ἰερῶσθαι* (III. 13) 121 *Καθαιρήσετε* (II.
 18) 121 *Καθέδρα* [VI. 11 et 83] 147 *Κατέρ-
 γάσασθαι*. 168 *Κληῖσαι* [I. 6] 181 *Κρώβυλος:*
π. Κρώβυλος: κ. (I. 92 et al. [IV. 27]). 196 *Κω-
 λύμη* (II. 7) 207 *Λαμπρῶς* [v. 68] 232 *Λόχοι*
 (II. 18) 248 *Μαλακὸς καὶ μαλθακός* 244 *Μά-
 λιστα* [E. schol. ad I. 17. Schl.] [IV. 85] 257
Μεμφθῆ [III. 22] 262 *Μεταπύργιον Μεταχει-
 ρίζειν* [ubi adde δ e Suida, scil. c. 18.] (II. 66)
 264 *Μετρίως* [II. 41] 272 *Μνημα* 293 *Νέμε-
 σθαι* [Vide I. 2 et 10. II. 27. v. 41] [III. 93]
 294 *Νεοκαταστάτοις* [VI. 46] 309 *Ξενίσεις* [III.
 3] 310 *Ξυμβῆ* 311 *Ξύν* [IV. 19 et al.] 312
Ξυναλλαγῆναι [v. 65. bis] 330 et 331 *Ὅμαλές*
 [IV. 97] 335 *Ὅμοχέτας* (VI. 4) 341 *Ὀπικίαν*
 [VI. 57] 361 *Ὀυ φαιδίως* 376 *Πάνακτος* [Vide
 VV. DD. ad v. 3] [II. 5] 378 *Πανστρατεία* (I.
 123) 380 *Παραβεβάσθαι* [IV. 48] 383 *Παραιρη-
 μάτων* (I. 78) [et forsan II. 85] 386 *Παράλογον*
 [Forsan I. 27. ubi *ξυμπλεῖν*] 392 *Παραυτικά*
 [VII. 16] 395 *Παρέλυσαν* 399 *Παροκοχή* [Vide
 Wass. ad VI. 85] [VI. 54] 406 *Πειρᾶν* (II. 49)
 408 *Πελιδνόν* et *Πελεκτόν* 409 *Πέμπκεν* [Vide
 Duker. ad VI. 56] (I. 10) 418 *Περίκως: τοὺς*
 (IV. 73 et 124) 419 *Περιορᾶσθαι*, ter. [IV. 86]
 425 *Περιοπή; καὶ π.*, ter. [II. 3] 429 *Πιθανούς*

- [vi. 85. Vide et. iv. 21] 429 Πθανώτατος τοῖς πολλοῖς [i. 20] 431 Πιάνη: φ. [vii. 27 et 28] 444 Πολυτελής [i. 73] 449 Προβάλλομαι [iv. 18] 454 Προκαλεῖσθαι 455 Προεχωρηκός [iv. 110] 461 Πρόσδος [iv. 10] 484 Ράχλιαν 494 Σᾶς τὰ [Vide 563 Σᾶ, et Thucyd. iii. 34] [i. 6] 507 Σέσωται [iv. 1] 514 Σίτου ἐκβολή 525 Σχῦλα: λέγ. [Vide iii. 114. et iv. 44] 532 Σταδία καὶ σταδίου [ii. 4] 545 Στύραξ: τὸ [viii. 67] 552 Συγγραφεῖς [iv. 48] 559 Σφαγᾶς 563 Σῶ [Vide 494 Σᾶ] [vii. 40] 569 Ταρροῦ [i. 23] 600 Τριακοντούτης [iii. 97] 619 Τρακωγᾶς [iii. 70] Ἐπάγειν εἰς δίκην [ii. 8] 651 Φοβερὸς [Vide 429 Πιθανούς.]
- ἐν ἀ: (10) 197 Κώμην (4) 219 Ληστακόν: (133) 380 Παραβάλλεσθαι: τὸ ἐξ. (128) 400 Παρουσία (83) 438 Πολεμησίειν (98) 458 Πρωσέκειτο (140) (759) 465 Προύχοντὸ (10) 469 Πρωτόνεως (6) 581 Τεττιγοφόροι 598 Τραυματισθῆναι [Vide iv. 12. 35. 129. Pollucem. i. 125. iv. 189]
- [Thucyd. I. 46. ubi vide Schol.] 542 Στρατόπεδον ἐκ. [50 ubi vide Schol.] 466 Πρύμναν ἐκρούοντο [79 et 86] 438 Πολεμητέα [120 ubi vide Schol.] 37. Εὖ παρασχόν.
- ἐν β: (84) 172 Κλυδώνιον: κ. (84) 465 Πρότριτα
- ἐν γῆ λοιμικῇ καταστάσει: (ii. 51) 262 Μεταποιεῖσθαι.
- ἐν γ: (22) 460 Προσίχε (15) 546 Συγκομιδή.
- ἐν δ: [118] 198 Κωπήρης κ. [12] 395 Παρεξερεσίαν [Vide vii. 34. et 40] [130 pro var. lect.] 419 Περιοργῆς [108] 443 Πομπήν [26] 514 Σίτος: κᾶς [Thucyd. iv. 69] 353 Ὅσον οὐκ ἀπ.

ἐν ε': (50) 7, 9 Ἀγῶνα 212, et 224 Λιμῶ Μηλίφ
[15] 360 Οὐκως.

— ἐν ζ': (69) 52 Ζεύγμα (4) 283 Ναυλοχεῖν (28)
419 Περιοίσειν [78] 532 Σταδία [44] 623 Τπο-
κρίνεσθαι.

— ἐν η': (69. 97. iv. 67) 47 Ἐωθῶς (42 et 25) 155
Κέρας 215 Λεπτὰ πλοῖα [Vide II. 83. VII. 40]
(1) 401 Πασσυδί (67) 551 Συγγραφεῖς [73] 621
Τέρβολος.

[Thucyd. VIII. 48 prop. fin. ut videtur] 444 Πορι-
σταί.

[Θραῖκες: 51 Ζεῖλα 161 Κημός: π. 515 Σκάλμη 516
Σκάρκη.]

[Οἱ θύται: 571 Τάφος.]

[Οἱ ἰατροί: 23 Ἐσχάρα: ε. 139 Καταμηλῶν 185
Κυλιχνίδα 419 Περίοδος 511 Σικύαν 640
Φάρμακα.]

ἸΒΤΚΟΣ: 513 Σίριον.

ἸΕΡΟΚΛΗΣ: 575 Τέμνουσι.

— ἐν ἁ Φιλοσοφουμένων: 216 Λέσχη.

(760)

ἸΞΙΩΝ: Vide in Δημήτριος.

ἸΟΥΒΑΣ ἐν β' Φθυρᾶς λέξεως: 523 Σχομβρίσαι

[ἸΠΠΟΣΤΡΑΤΟΣ: 112 Ἰππομανές. Ubi ex Aeliano H.
A. III. 17. corrigunt, φίλτρον Θεόφραστος φθο-
νερά ζωά.]

ἸΠΠΩΝΑΣ: 47 Ἐμνοῦσα 401 Πασκάλη 493 Ῥυφεῖν
640 Φαρμάκος: τό.

ἸΣΑΪΟΣ: 92 Θίασυρ 151 Κατακοδόμησεν 170 Κλη-
τήρες κ. 301 Νηδεῖα 316 Ὀθνεῖος Ὀμοῦ
[Vide in Πρὸς Διόδοτον] Ὀργεῶνας [Vide in-
fra] 349 Ὀρον 374 Παλίπαιον 393 Παρτεγγύη-

σεν, bis 459 Προσεκοιήσαντο 674 Τέματα
642 Φασκάλιον 644 Φελλέα.

De eo: 114 Ἰσαῖος.

(Isaeus) ὁ ῥήτωρ: 603 Τρικτήρα.

— Περὶ τῶν ἀποφάσεων: 643 Φαῦλον. Isocrati tribuit
Porsonus in Indice.

— Κατὰ Διοκλέους: 603 Τρικτήρα.

— Κατὰ Διοκλέους ὑβραως: 136 Καταδικασάμενος.

— Πρὸς Διοκλέα: 402 Πατρῶν.

— Πρὸς Λωρόθεον: 334 Ὅμοῦ: Δ: τῶ.

— Κατ' Ἐλκαγόρου καὶ Δημοφάνους: 263 Μετοί-
κιον.

— Κατ' Ἐλκαγόρου: 552 Σύνδικοι.

— Περὶ Εὐκλείδου: 601 Τρικέφαλοι.

— Πρὸς Μενεκράτην: 419 Περιόλιον: I.

— [Πρὸς Ὀργεῶνας: 343 Ὀργεῶνας.]

— Ἐκέρ Πυθῶνος ἀποστασίου: 170 Κλητῆρες π.

— Πρὸς Στρατοκλέα: 253 Μείον.

ἸΣΟΚΡΑΤΗΣ: 7 Ἀγωνιῶν, bis 8 Ἀδελφίζειν 52 Ζεῦ-
γος 66 Ἡλιονδημένον 72 Ἠπειρον 85 Θερά-
(761) πλαι 124 Καινός 229 Λογοποιός 352 Ὀσειν:
Ἰ. 381 Παραγραφή: οὐ 447 Πρακτομένους
465 Προύργου 551 Συγγραφεῖς 553 Συνέκασε
γενέσθαι 649 Φιλοσοφεῖν Φιλουργός.

Vide Ἰσαῖος Περὶ τῶν ἀποφάσεων.

De eo: 53 Ζεῦξις 114 Ἰσαῖος.

— Περὶ τῆς ἀντιδόσεως: 336 Ὀνήτωρ 422 Ἡερί-
στατοι.

— Ἀρχιδάμης: 248 Μασσαλία.

— Βουσίριδι: 229 Λογισμὸν 400 Παρηγησίας.

— Περὶ εἰρήνης: (Tom. II. p. 190, 11. ed. Auger.)
125 Κακῶς εἰδότες.

Πατηθριῶν: 169 Κληροῦχοι ἔ. 191 Κυρεῖον 439
 Πολιτεία.

Παραίνεσις: 385 Παράκλησις:

Κατὰ τῶν σοφιστῶν: (T. m. p. 8, 1. ed. Auger.)
 259 Μισογγύονται.

Τραπεζιτικῶν: 518 Σχημάτης.

Θεοῖ ἱστορικοί: 280 Μυριοί. ζ.

ΊΣΤΡΟΣ: 206 Λαμκάδος. 603 Τριτομηρίς 639 Φαρ-
 μακός.

ἐν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείαις: 605 Τριττίαν [Vide
 Tourp. Em. T. II. p. 615. Fabricium Bib. Gr. T.
 III. p. 44. ed. Harles.]

ἐν γ' Ἀτάκτων: 571 Ταυροκόλον.

ἐν τοῖς Ἀττικοῖς: 422 Περιστάρχος.

ἐν α' Ἀττικῶν: 591 Τιτανίδα.

ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς Συναγωγῆς: 333 Ὀμολόγιος Ζ.

ἐν ὠ' (forsan ejusdem Συναγωγῆς. Albert.) 35
 Θεός ἢ Ἀναίθεια.

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ Χρυσόστομος: Vide Χρυσ.

ἸΩΝ: 92 Θίαςος 439 (Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ) Ita inclusum
 addit Porsonus Vide in Ἄδηλοι. 618 Τυεῖς α'
 Μεγαρεῖς.

De eo: 119 Ἰων.

[Ion, Φρουροῖς, Hesych.]: 301 Νιφόδεσσα σελήνη. (762)

Μεγάλῳ δράματι: 339 Ὀνοταζομένη.

Ὀμφάλη: 34 Εὐκηλον.

Ἰῶνες: 13 Ἐρεσχηλαῖν 13 Εὐμάρειαν 57 Ἡλα, bis
 63 Ἠθείος 90 Θηλάζειν. Mox in Θηλάστριαν,
 Ἰακῶς Piersonus pro ἰδίως. 94 Θραῖκες ὄρνια
 183 Κύβητον Κύβητταν 217 Λευκάσουροι 218
 Λεωργόν 225 Λιπέρνητες 247 Μάσθλης 250
 Μάτην: α. 252 Μεθῆκεν 258 Μέμφιδος 267

Μηρονία 289 Ναῦς 297 Νεώνης 310 Ζύμβαθε
 326 Ὀκόρους 348 Ὀρνις 350 Ὀρρος: τ. 352
 Ὀσμή 353 Ὀστῆκος 362 Οὐς 408 Πέμπτα
 413 Πέργαμον 427 Πηλ 431 Πλάγγων Πλα-
 σός 437 Ποτήσεας 484 Ραχίαν [ubi aut scri-
 psit aut scribere debuit Photius, οὐ δὲ Ἴωνες
 τὴν πλήμην· ἀμύων δὲ τὴν ἀναχώρησιν.] 490
 Ροῦς 498 Ὑφραῖν 535 Στάς 564 Τάγγιον
 587 Τηγεοί 628 Τροχρίνοθαι 640 Φαρμακός:
 τὸ 652 Φοινικῆία γράμματα.]

ΚΑΛΛΙΑΣ: 245 Μάμυαν 616 Ἱητών.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων: (Καλλίστρα-
 τος Harpocr.) 15 Ἑρμαῖ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ: 4 Ἰ 605 Τριττίαν.

— ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις: 618 Ἱμῆις, ὦ Μεγαρεῖς.

— ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νομίμοις: 641 Φασηλιῶν
 θῦμα.

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ ἐν β' Περσικῶν: 500 Σαρδαναπάλους
 [Pro Callisthene Hellenicum auctorem profert
 Schol. Arist. Av. 1022.]

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ (vide Καλλικράτης): 100 Ἰδαρναῖοι
 165 Κιλκεία 505 Σελάχων 556 Σύνταξις: ἀντι
 [ubi demagogus, non scriptor.]

(763)[Καμειρεῖς: 464 Προτηνιον.]

ΚΑΝΘΑΡΟΣ Συμμαχία: 404 Πεζῆς μ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: 132 Καρκίνου π.

[Καρύστιοι: 623 Ἰπέρ τὰ Κ.]

ΚΑΣΣΙΟΣ ΛΟΓΓΙΝΟΣ: 507 Σέρφοι.

ΚΑΤΚΑΣΟΣ: 221 Δήμιον κακόν.

[ΚΗΔΙΔΗΣ: 390 in v. Vide Arist. Nub. 981.]

ΚΗΦΙΣΘΑΛΠΡΟΣ Ἀμαζόνι: 537 ὄνος θεται.

[Κίλικες: 64 Ζιγγούν: 191 Κυρανή.]

[ΚΙΝΗΣΙΑΣ: 166 in v.]

ΚΑΒΑΝΘΗΣ: 216 Λέσχοι: λ.

ΚΑΕΑΡΧΟΣ: 623 Ἰπὸ τὰ Καλλικράτους.

— Περὶ οἴωνοι: 296 Νεαττός.

ΚΑΕΙΛΗΜΟΣ: 474 Πικνή: ἢ τῶν 616 ὄνος.

— ἐν τῇ τρίτῃ: 288 Ναυκραρία.

ΚΑΕΙΤΑΡΧΟΣ: 501 Σαρδόνιος γέλωι.

ΚΛΗΜΗΣ: 50 Ζάλη 74 ὄνος δεσμούς 372 Παλιμ-
βολοι.

[Κορίνθιοι: 61 Ἡ δὲ αἰξ τὴν μάχαιραν.]

ΚΡΑΤΕΡΟΣ (Vide Κρατῖνες): 290 Ναυτοδίκαι: ἀρχή

— ἐν δ' τῶν Ψηφισμάτων: 304 Νυμφαῖον.

ΚΡΑΤΗΣ: 399 Περούσια 456 Προκώνια: Α. Προκώ-
νια: ἢ 486 Ρῆσις: τό ψ. 502 Σαρπηθῶν ἀκτὴ
[ubi κρατίστην, sed Κράτης τὴν Suidas.]

— Ρεῖτοσιν: 688 ὄνος διὰ ῥόδων.

— Τόλμαιι: 337 ὄνος ἐν μελίταιι.

— ἐν τῷ Περὶ τῶν Ἀθηνησὶ Θυσιαῶν: 187 Κυνεῖος.

ΚΡΑΤΙΝΟΣ: 90 Θηλάστριαν 119 Ἰωνόκυσοι 191 Κυ-
ριβάσαοθαι 202 Λακεδαίμονα 210 Λαυροστά-(764)
ται 215 Λεκάοθαι Λέρνη Θεατῶν 248 Μάοθμα
255 Μελάγχρωι 261 Μετὰ Λέοθβιον ὠδῶν 262
Μετεκβολή 267 Μηνύτην 272 Μιοσητή Μνα-
ρόν 330 Ὀλόφωνοι 338 ὄνοι πόκαι [Παι-
δικά]. Uncois circoundedit Porsonus; vide in Κρ.
ὄνοιι 448 Ηρωῶν 460 Ηροοίοχε 491 Ρύγ-

χος 492 Ρύδην: σφ. 493 Ρυτά: πηγ. 496
 Σάγρα: αἰ 499 Σανναν 516 Σκενδάληθρα
 530 Σπερματίαν 531 Σπιθαμή: τὸ [544 Σερω-
 ματίτης. Cratero dat Alb. Codicis lectionem an-
 notat Porsonus, κρι.] 560 Σφίγκτας 562 Σχι-
 ζίας 632 Ἐπουλα γόνατα 656 Ψύψαρα.

[De eo: 571 Ταυροφάγον.]

— Ἀρχιλόχοις: 29 Εὐδόντι δ' 498 Σαμιακὸν τρόπον.

— Δηλιάσιν: 26 Ἐτήσιωι 481 Ράζειν [bis.]

— Δραπέτισιν: 337 Ὀνος ἔται 658 Ὠδε (Fabula ci-
 tatur, Aelian. H. A. xii. 10.)

— Θράτταις: 183 Κύβηθρον 326 Ὀκτώκουν.

— Κλεοβουλίναις: 515 Σκάλωψ.

(Cratinus) Κλεοβουλίναις: 645 Φέροικος.

— Μαλθακοῖς: 185 Κύλλου πήραν.

— [Forsan Cratinus Νεμέσει: 209 Λάρως. Sed Elissi
 Suid.]

— Νόμοις: 291 Νεάτην 353 Ὀσταφίδα 571 Παλασσή.

— Πανόπταις: 369 Παιδικά.

— Πυλαία: 56 Ζωπύρου τάλαντα: Κρ.

(Πυλαία): 595 Τὸ παρὸν εἶ ποιεῖν, ubi fabulae no-
 men supplet Suidas.

— Σεριφίοις: 533, 21 Σταθερόν.

(Cratinus) Σεριφίοις: 574 Τελεικίσαι.

— Χείρωσιν: 361 Οὐρανία αἰξ 481 Ραδαμάνθνος
 ὄρκος, [ubi Χείρωσι. Vide Gaisford. ad Hephaest.
 p. 17.]

(765) — Ὠραις: 281 Μυσιάρφης 312 Ἐυστίς: γ. 369 Πα-
 δικά, ubi ms. ὄρᾱις 571 Ταῦτα πράσσαν.

[ΚΡΕΟΦΤΛΟΣ. Ejus Οἰχαλλίας ἄλωσις: 177 Κρεόφυλος.]

[Κρηῆτες: 198 Κωραλίσκον 652 Φοινικῆια γράμματα
 656 Ψούδια.]

ΚΡΗΤΩΛΑΟΣ: 62 Ἡ δ' ὄς: ἀντί.

[Ἡ κρουματικὴ διάλεκτος: 800 Νεγλαρσιάνων.]

ΚΤΗΣΙΑΣ ἐν Περιήλω Ἀσίας: 519 Σκιάποδες.

ΚΤΗΣΙΦΩΝ Πανδώρα: 290 Νέακας [Vide in Νικοφών.]

Ὁ ἐπικὸς ΚΥΚΛΟΣ: 583 Τευμησία, ubi ms. ἐνικου.

De Epico cyclo vide Casaub. ad Athen. vii. 3.

[Proclum a Gaisfordio Hephæstioni subjectum.]

Οἱ κυνηγοί: 486 Ποδοστράβη: ποδ. Ποδοστράβη;

εἶδ. 451 Προβόλιον.]

Οἱ κυνικοί: 528 Σοβαρός. Vide in Κωμικοί.

Κυρηναῖοι: 248 Μαστηρῦζεν.]

Οἱ κωμικοί: 169 Κέσκος 198 Κωρναῖος [225 Λι-

πέρηντες] 263 Μετοίμιον [312 Ευστίς: γ. 329;

21 Ὀλόλους, ubi ἐκάλουν οἱ κωμικοί V. D. apud

Herm.] 383 Παράδεισος 393 Πάρεθρος. 412

Πέπλος 500 Σάραβον 503 Σαντήν [ἐκασθῆν]

Forsan 528 Σοβαρός. Porson. Ita. et. Albert. ad

Hesych.

Οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοί: 14 Ἐρκη 38 Εὐπραξίαν.

Οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί: 647 Φιλέμιος

Ἡ κωμῳδία: 8 Ἀδελφίζεν 286 Ναντίαν 314 Ὀ-

βολοστατοῖ.

Comicus anonymus (Vide in Ἄδηλοι. Ἀριστοφάνης):

201 Λάγνης 280 Μύραινα 310, 8 Ξηλήν 390

Παράστασις: ἢ διδ. 570 Ταντάλου τάλαντα

[573 Τεθολωμένος. Sed vide in Φερεκρατῆς.](766)

609 Τρύχνον Τρώκτης: ἀπ.

— Comicus anonymus Μαμακίδης: 580 Σπεῖρα. Pors.

[Vide in Πλάτων, et confer VV. DD. ad Athen.

xiii. p. 571. B.]

— Πόλεις: Vide in Εὐκόλις.

- [Lysias Athenaei XIII. fin. Demetrii Rhetoris §. 426]
 488 *Ῥᾶον ἄν τις* [Orat. I. p. 15. et 21. R. Etymol. M. p. 406, 53] 47 *Ἐφημεριδοδοξαί.*
 [De eo: 488 *Πολέμαρχος: ἀρχή.*]
 — *Ἡρὸς Ἀλιβιαν:* 370 *Παλαιόν.*
 — *Κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας:* 491 *Ῥόκτρον.*
 — *Περὶ τοῦ Βασιλάχου φόνου:* 645 *Φηγοῦσιώ,* [ubi ma. *βασιλάχων.*]
 — *Κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς:* 138 *Καρκοῦ δίκη: Δ.*
 — *Περὶ αἰτίας πρὸς Ἰσοκράτην:* 614 *Ῥβρις.*
 — *Πρὸς τὴν Μειδῆμου γραφὴν:* 277 *Μουσαῖος.*
 — *Κατὰ Νικίου:* 471 *Πτώματα ἐλαιῶν.*
 — *Πρὸς Ξενοφῶντα:* 546 *Συγκομιδή.* Ita Suidas; ad duas orationes, πρὸς *Κτησιφῶντα*, et πρὸς *Ξενοφῶντα*, refert Kusterus in indice. πρὸς *Ξενοκράτην* Etymol. M. p. 733, 28. *Albert.*
 — [Ἰπὲρ Πολυεστράτου: 441 *Πολυεστράτου.*]
ΔΤΣΙΜΑΧΟΣ ἐν β' Νόστων: 499 *Σαμίλων ὁ δῆμος.*
 — [μελοποιός: 237 in v.]
ΔΤΣΙΠΠΟΣ: 498 *Σάμακα.*
ΜΑΓΝΗΣ ἐν Πυθαγόρῃ: 305 *Νῦν δῆ.*
 — [Ejus *Λυδοί:* 233 *Λυδοί.*]
 [Μακεδόνες: 191 *Κύργος* 523 *Σχοῖδος.*]
ΜΑΜΑΚΤΘΟΣ: Vide *Κωμικὸν* et *Πλάτων.*
ΜΕΛΙΤΩΝ: 122 *Κάθετος.*

(769) *ΜΕΝΑΝΑΠΟΣ:* 10 *Ἀδιάφορον* 24 *Ἐσχάτως* 24 *Ἐσχεν* 55 *Ζῶμα* 59 *Ἠγηγόρειν* 73 *Ἡράκλεις* 98 *Θυραῖα* 113 *Ἰσα βαίων* 148 *Κατατακόν* 146 *Κατεγυπωμένως* 173 *Κνύειν* 186 *Κύμιτον* 191 *Κυρανή* 200 *Λαβραίνιον* 206 *Λαμπήγη* 212 *Λειτόν* 236 *Λυκοφιλίως* 239 *Μάγαρον*

242, 11 Μακαρίτας 244, 22 Μᾶλλον μᾶλλον 247
 Μαυμάριον 248 Μάρτυς 263 Μετοίκιον 274
 Μονοκείρας 290 Νεαλής: ἐπε. 318 Οἰκίαν
 329 Ὀλολὺν Ὀλολύττουσιν 384 Ὀμοῦ: Δ. ἐν
 349 Ὀρος: οὕτως Ὀρον 360 Οὐ μηκέτι 363
 Ὀφελον 367 Ὀυμπέδων 374 Παλίμβολον. Vide
 infra, Σικωνίῳ. 376 Πάρακτος. Vide infra Ψο-
 φοδεῖ. 402 Πατάγημα 405 Πειρᾶν. 411 Πεν-
 τηκοστολόγοι 412 Πέπλεκται 418 Περινομαί
 427 Πέφηνας 434 Πλοκαμίδα 464 Προτέλεια: ἡ
 488 Ῥινᾶν 493 Ῥυτίσματα 495 Σάγη 509 Ση-
 μαίνειν καὶ 516 Σκατοφάγος Σκάφος 518
 Σκηγή 525 Σκυθρός 529 Σκαρτοπόλιον 535
 Στασιασμόν 538 Στιγμήν 541 Στραγγαλᾶν
 549 Συμβόλαια 586 Τηλικούτος 698 Τραπεζο-
 ποιός 610 Τύντλος 618 Τῶν τριῶν κακῶν ἐν
 620 Τκάρχων 629 Τκόξυλος 639 Φανός 645
 Φέρονην 649 Φιλοσοφεῖν.

(Menander) 643 Στροβήσαι.

— Ἀγροίκῳ: Vide infra in Ἐποβολιμαῖῳ.

— Ἀδελφοῖς: 174 Κοινὰ τὰ φίλων.

— Ἀλιεῖ: 62 Ἡδουλίσμός 645 Φηλοῦν.

— Ἀνδρία: 295 Νεωττός.

— Ἀνδρογίνῳ: 205 Λάμια: τ. 647 Φίλιος.

— Βοιωτία: 418 Περίνησα.

— Δακτυλίῳ: 625 Ἐκνήμια: λέγ.

— Δεισιδαίμονι: 329 Ὀλόλους.

— Δις ἑξακατῶντι: 50 Ζάκορος.

— Ἐαυτὸν τιμωρομένῳ: 70 Ἐν;

— Ἐγχειρίδιῳ: 199 Κωρυκαῖος.

— Ἐνιόχῳ: 400 Παρῶμαι.

— Θαῖδι: 164 Κίγκλος.

(779)

- Γαταλή: 529 Ολόκληρος.
 — Θεαυφῶ: 130 Καθαρόν μελόντερος 541 Στραγγα.
 — Καταψευδομένη: 594 Τὸν ἀφ' Ἰσραῆ.
 — Κιθαριστῆ: 523 Σκοῦλας.
 — Λευκαδίς: 50 Ζάκορος.
 — Μεσσηνία: 114 Ἰσοε 656 Φύλλοι.
 — Μισογύνη: 390 Παράστασις τούτου.
 — Μισομύθια: 529 Σκαθάν: Μ.
 — Ὀλυνθία: 644 Φέρειν. Vide in Ἀριστοτέλης.
 — Περηνθία: 442 Περικίας.
 — Ραψομένη: 282 Μυάχοδοι.
 — Σικωνίω: 124 Κακὴ μὲν ὄψις 542 Στρατοφάνη.
 (Δικνωκίω, Harpogr.): 374 Παλιμβάλον.
 — Ἐπαβολιμαίω ἢ Ἀγροίκω: 409 Πέμπειν. Fragmentum Hypobolimaei in Suida v. Ἀποκρίθητι detexit Wesselingius Praefab. p. 251, cum alterum adijce e schol. Aristoph. Lys. 378. *Albert.*
 — Χαλκηδονίω: 228 Δικυόρτης [Citat. schol. ms. Platon. apud Harles. praef. Fabric. t. II. p. XVII.]
 — Χαλκίδε: 409 Πέμπτη φθίνοντος.
 — Ψευδηρακλεῖ: 132 Καρκίνου παθήματα.
 — Ψοφοδεῖ: 337 Ὄνος λύρας.
 (Ψοφοδεῖ. Vid. Harpogr. ubi Ψηφώδεσι): 376 Πάντατος.
 — (Historicus) ἐν τῇ πρώτῃ: 93 Θράκες ὄρνια. Ita Suid. et Zephob. iv. 32. Comico male tribuunt Schottus et Clericus. *Albert.* tacente hic Porzono, qui Adv. p. 292. ut comici censurat.
- (771) ΜΕΝΕΚΛΗΣ ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων:**
 15 Ἑρμαῖ.
- ΜΕΤΑΓΕΝΗΣ:** 308 Ξενοποκῆν 555 Συγκόψαι.
- Θουριοπέριαι: 591 Τίς τρόπος ἵππων.

ΜΕΤΑΛΛΑΚΙΣ: Vide *Φαρμακράτης*.

[**ΜΙΚΣΩΝ** pictor: 80 *Θάϊτον ἢ Βούτης*, ubi *Νικων*, sed *Μήκων* Schotti Proverb. Vatic. I. 12. Vide Junium Catalog. Artif. p. 123.]

ΜΝΑΣΕΑΣ: 50 *Ζάμολξ* 618 *Τυεῖς ὡς Μεγ.*

— ἐν τῷ *Περὶ Εὐρώπης*: 446 *Πραξιόλικη*.

— ὁ *Πατρεὺς*: 485 *Σαβόλ*.

— ὁ *Πατρεὺς ἐν τῷ Περὶ κλπ.*: 473 *Πέθου χελιδόσση*.

ΜΝΗΣΙΘΕΟΣ: 206 *Λάμιος*. Porson. Herman. [Imo apud Hesych. et Phot. variè explicatur Aristoph. Eccles. 77.]

ΜΟΥΣΑΪΟΣ: 256 *Μελίτη*: *Δημοσθ.*

[De eo: 277 in v.]

[**Οἱ μουσικοί:** 100 *Ίαμβύκη* *Ίαμβύκα*. Vide in *Κρουματικῇ*.]

[**Μῦθος:** 132 *Καρδοσίαν*.]

— [Μῦθου ἐπίρρημα: 279 *Μῦθος ἐσώθη*.]

[**Οἱ μυρεψοί:** 529 *Σκαθίδα*.]

ΜΥΡΣΙΛΟΣ: 221 *Δημνιον κακόν*.

— *Δεσβιακοῖς*: 224 *Λινόν*. [Myrsili locum integriorem exhibere Antigonam Carysetium Hist. Mirab. c. 180. et Schol. Apollon. Rhod. I. 615. monent Viri docti.]

[**Νέμεοι:** 10 *Δομφάγοι*.]

ΝΕΟΚΛΕΪΔΗΣ: 286 *Νανός*.

(772)

[**Οἱ νεώτεροι** (Vide Photii aequales): 49 *Ἐώρων* 356 *Οὐδεῖς οἱ* 498 *Σαμακιν* 507 *Σέσωται*.]

ΝΙΚΑΝΑΡΟΣ: 603 *Τρικτήρα* 637 *Φαλάγγιον*.

— ἐν ᾧ *Διτωλικῶν*: 592 *Τιτανίδα γῆν*.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ: 54 *Ζιγγοῦν*. MS. Sargerem. [Antiatt. Bekkeri p. 98, 6.] *Ζιγοῦν ἀντὶ τοῦ ὑποκίνευ*

[πίνειν Bekker.] *Κίλικες λέγουσιν. Ροσσην.* 348

Ὀρμενα 538 *Στήριγμα* 543 *Σερῆνον* 569 *Τα-
ραντικόν.*

ΝΙΚΟΦΩΝ: 196 *Κωδωνοφορῶν* 535 *Σταφυλήν* 630
Τροπίνειν.

— [Πανδώρα: 290 *Νέακας*, ubi *Νικοφῶν* pro *Κησι-
φῶν* Ruhnk. ad Tim. p. 282.]

ΝΙΚΩΝ: Vide *Μικων.*

Νόμος: Vide *Βασιλέως νόμος*, et *Σόλων.*

Νῦν: Vide *Photii aequales.*

ΞΕΝΑΓΙΟΡΑΣ: 157 *Κέρκωπες.*

ΞΕΝΑΡΧΟΣ: 485 *Ῥηγίνους.*

[*Ξενικόν:* 369 *Παιδισκάριον.*]

ΞΕΝΟΦΩΝ: 6 *Ἀγῶγιον* 7 *Ἀγωνιά* [ad *Cyrop.* II. p.
54. B. sive 3, 15. Schn. refert Alb. ad *Hesych.*]
33 *Εὐθύωρον* 52 *Ζειραί* 56 *Ἡλεγχον* 92 *Θί-
ασός* 131 *Καρδιώτειν* 218 *Λεωργόν* 255 *Με-
λίην* 269 *Μηχανικόν* 290 *Νεῶν* 361 *Οὐροδό-
κην* [*Suspectum nomen.*] 409 *Πέμπτα* 436 *Πο-
δοστράβη:* π. 480 *Ῥαδιοουργός:* οὐχ 481 *Ῥα-
διοουργός:* πλαστ. [*Hellen.* IV. 2. 14. et alibi]
511 *Σινῶν* 616 *Τεικόν* 622 *Ῥεπεδέξιον* 628
Ῥοκοριζόμενοι 631 *Ῥοπετεμόμενος τὸν πλοῦν*
(778) 651 *Φλιούντα* (*Hellen.* VII. 2. 11. *Etymol. M.* p.
796, 22. *Porson.*)

[*De Xenoph.* 162 *Κηφισόδωρος.*]

— *Ἀναβάσει:* 133 *Καρκαία* 255 *Μελίην.*

Κύρου Ἀναβάσει: [IV. 7, 16] 310 *Ξυλήν.*

— *ἐν δ' Ἀναβάσεως:* 310 *Ξυλήν* (p. 338. B. = IV. 8. 25)

— *ἐν τῇ ζ' τῆς τοῦ Κύρου ἀναβάσεως:* 142 *Κατασκε-
δάζειν.* (p. 406. B. = VII. 3. 32)

- ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς: 30 Ἐνημερίαν.
 — ἐν Κύρου παιδείᾳ: 49 Ἐως: οὐχί 429 Πιθανούς.
 — ἐν β' (Κύρου παιδείας, p. 59. fin. *Albert. Vide*
Schneider. ad II. 4. 20): 658 Ὠγμευον.
 — ἐν τῇ Λακωνίων πολιτείᾳ: 284 Μωρῶν.
 — Συμποσίῳ: 532 Σπουδάζω.
 [Οἰκοδομικόν: 619 Ἐπαγωγείς. *Vide Λιθοκοιῶν.*]

- *ΟΜΗΡΟΣ: 4 Ἄ bis 7 Ἀγῶνα: καὶ Ὁ. 8 Ἀδημονεῖν
 22 Ἐσφηκαμένον 62 Ἡ δ' ὄς, bis 82 Θέμενος
 150 Κατουλάδα 156 Κερβέριοι 180 Κρόκην νή-
 θειν 207 Λάπαθον 212 Λεῖτά 216 Λέσχαι: λ.
 217 Λεύκη 225 Λιόν Ἀγος [ἴμο Λυγί. *Vide*
infra.] 239 Μα, bis 248 Μαρώνεια 284 Μω-
 ρότερος Μωρύχου 309 Ξύει 316 Ὀδός: Δ.
 Ὀδός: ἀρ. 334 Ὀμοῦ: Δ. τῶ 347 Ὀρκάνη: Δ.
 353 Ὀσσοι 360 Οὐκως 370 Παιπάλημα: οἱ μὲν
 380 Παραβάλλεσθαι: τὸ ἔ. 413 Περιαγειρόμε-
 νοι 415 Περιδεδῶσθαι 425 Περιωπή: καὶ π.
 (II. Δ. 528) 433 Πλεύμων 427 Πητ [ἴμο sine
 nomine] 438 Πολεμήσειεν 443 Πόρδαλιν 448
 Πρό 487 Ρήτορες 491 Ροῖζος: παρ' 501 Σαρ-
 δόνιος γέλωι, bis 518 Σκέπαρον 563 Σῶμα
 566 Τάλαντον, bis 607 Τροφή.
 — ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις: 334 Ὀμοῦ: Δημοσθέ-(774)
 νης τῶ.

— ἐν Ὀδυσσεῖα: 239 Μα.

(Homerus) ὁ ποιητής: (II. N. 103) 64 Ἡία 454 Προικός
 [486 Ρήσεις: καλεῖται.]

(Homerus) [4, 19 Ἄ 5 Ἄακτον] (II. Z. 152) 22 Ἔστε
 (Od. Θ. 232) 34 Εὐκόμιστος (Od. Θ. 507. Δ. 402.
 [ubi vide Porsonum]) 63 Ἡέ (II. Z. 511) Ἡθῆ
 (Od. E. 1. II. Φ. 155. 111) 78 Ἡώς [II. Δ. 105]

233 *Λυγρόμενος* 249 *Μασχάλην* 260 *Μετα*,
septies 292 *Ναῖκος*, *quater* *Νεκταρεον* 310
Ευήλην 327 *Ὀλέθρου π.* 328 *Ὀλιγορήσετε*
 [404 *Πεζίδα*] 427 *Πηϊ* 599 *Τρέφεισθαι*, *bis*
 [Vide 607 *Τρέφει κύμα.*] 608 *Τρυγόνα π.* 611
Τυφλῶν ὀνειρώων.

[*Ὀτ-μεθ' Ὀμηρον*: 62, 9 *Ἡ δ' ὄς.*]

[*Ὀι τὰ Ὀμήρου ἔπη ἀπαγγέλλοντες*: 484 *Ρα-
 ψωδοί.*]

ὈΡΦΕΥΣ *Φυσικῶ*: (*Φυσικῶς* *Etym. M.* p. 768, 6) 604
Τριτοκátωρες.

Τὰ Ὀρφικά: 605 *Τριτοκátωρ.*

[*Ὀι παλαιοί* (Vide *Ἀρχαῖοι*): 70 *Ἦν*: *ἀ. τ. ἤμην*
Ἦν: *δασείως*. Sed vide an ibi delenda sit var.
lect. superiorum τὸ δὲ παλαιόν, et legendum,
λέγεται ἐν Μενάνδρου Λύτον. 114 *Ἴσκειν* 207
Λαμπρῶς 218 *Λεκάκη* 252 *Μεθῆμεν* 277 *Μου-
 σικήν* 311 *Ξῖν* 325 *Ὀκνεῖν* 348 *Ὀρμενα* 354
Ὀσχοφορεῖν 356 *Οὐδέις*: *οἱ Οὐδέτες* 402 *Πα-
 ρρῶων* 429 *Πιθάκη* 487 *Ῥήτωρ*, ubi τὸ πα-
λαιόν 507 *Σέσωται* 518 *Σκέπαρνον* 528 *Σο-
 φιστής*: *ἀπ.* 572 *Ταχύ* 603 *Τρίτον ἡμίδραχ-
 μον* 611 *Τυραννεύσασαν* 628 *Τροκρίνεισθαι*
 636 *Φαινόλης.*]

— [Attici scil. 288 *saepes*]

[*Ὀι παλαιστρῆτικοί*: 600 *Τριαχθῆναι*. Vide in
Ἀθληταί.

(775) *ΠΑΛΑΪΦΑΤΟΣ* ἐν ζ τῶν *Τρωικῶν*: 243 *Μακροκεφάλους.*

[*Παροιμίαι* (Vide *Ἀθλοί*): 12 *Ἔργα νέων Ἐρεβίν-
 θινος Δ.* 22 *Ἐς τὸν λιμένα* 23-24 *Ἐσχάτος*
Μισῶν 28 *Εὐδαγτι δ'* 60 *Ἡ δὲ χελώνης* 61
Ἡ δὲ αἰξ 65 *Ἡ κίτων* 67 *Ἡ Λύκοι δ.* 68

Ἡμίτη πλεσιάς Ἡ μὲν κλέος 76 Ἡσάν ποτ'
 88 Θεσσαλὸν νόμισμα 93 Θραῖκες ὄρνια 97 Θύ-
 ραζε Κᾶρες 106 Ἰλιάς κακῶν 120 Καδμεία
 νίκη 124 Κακῆ μὲν ὄψις 130 Κανθάρου μελ.
 139 Καταμηλῶν Κατὰ ταῦν 158 Κεστρεῖς 164
 Κίγκλος 174 Κοινὰ τὰ φίλων 179 Κριὸς τρο-
 φαῖα Κριοῦ διακονία 184 Κύδος 186 Κύλλου
 πήραν 195 Κύων ε. φ. Κύων κ. ε. 198 Κορυ-
 καῖος 201 Λαγῶς κ. Λαγῶς κ. 209 Λάρος
 ἐν Νεμέσει 212 et 224 Διμῶ Μηλίῳ 214 Λέον-
 τα ξ. 215 Λεσβίων α. 217 Λευκὴν μάζαν 220
 Λήμνιον κ. β. 223 Λίθον ἔπεις 230 Λοκρῶν ξ.
 235 Λύκος αἰτόν Λύκος ἔχανεν Λύκου δεκάς:
 παρ. 245 Μᾶλλον Φρύξ 251 Μεγαρέων δ. 261
 Μετὰ Λέσβιον 265 Μέτρῳ ὕδωρ 269 Μία
 λόχη Μία χελιδῶν 272 Μισσητή 282 Μυς
 λευκός 283 Μυσῶν λείαν 284 Μωρότερος Μω-
 ρύχου 303 Νοῦς οἶα ἐνι 315, Ὁ Διὸς Κ. 321
 Οἶνος α. 326 Ὀκτώπουν 336-338 saepe 353
 Ὀστράκου περιστροφή 357 Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.
 Οὐδ' ἐν σελίνοις 359 Οὐκ ἐπαινεθείης Οὐκ ἐπι-
 τῆς 360 Οὐ μάλα κυκκᾶς 363 Οὐ φροντίς 367
 Ὅψ' ἦλθεις 378 Πάντα θεῖ Πάντα λίθον 383
 Παραξοροῦσον 385 Παρὰ κωφόν 387 Παρα-
 λοῦμαι 419 Περὶ ὄνον 424 Περὶ τῆς ἐν Δ.
 428 Πηλέως μάχ. 448 Πρεσβύτερος Κόδρου
 Πριηὴ πτίασι, λεγ 468 Πρωκίος λουτροῦ 473
 Πύθου χελιδόνος Πυθῶδε ἀδός 476 Πῦρ ἐπι-
 πυρί 489 Ροδίων χρησμός 496 Σάγρα: ποτα-(776)
 μός 500 Σαρδόνιος γέλως 503 Σαυτήν ἐπαινεῖς
 522 Σκηνῆ ἐκ χ. 524 Σκορακίζονται 569 Τὰ
 πρῶτ' αρ. 570 Ταντάλου Τὰ τῶν φόρων 571

Ταῦτα πράσων 572 Ταχυβάμονας 576 Τενέ-
 διος ᾧ. Τενέδιος ξ. 585 Τὴν Ἀκσαίου 586
 saepe 591 Τίς τρόπος 593 Τὸ θερμόν 595 Τὸ
 παρὸν εὖ ποιεῖν 597 Τοὺς ἑτέρους 598 Τραγι-
 κὸς κίθηκος 599 Τρία καὶ δύο 608 Τρυγόνα ψ.
 609 Τρύχνον 613 Τῶν τριῶν 614 Ὑγιέστερος
 ὄμφακος 617 Ὑλαν κρ. Ὑμεῖς ᾧ Μ. 621 Ὑ-
 κέρα 623 Ὑτέρου κ. Ὑτέρ τα, Κ. 635 Ὑς
 ὑπὸ φ. 656 Ψύψαρα 657 Ψωλὸν γ.]

— [Ἄντη (ἡ παροιμία, scil. Vide Schaeff. ad Greg. pp.
 14. 1065): 279 Μυκῶντος γείτων 570 Τὰ Σα-
 μίαν.]

— [ἀντή: 579 Τετράδι γεγ.]

— [λεγόμενον: 315 Ὀδοῦ κ. 565 Τὰδ οὐ παρά.]

— [τίθεται ἐπί: 564 Τὰδε ἐκ τοῦ.]

— [ἐπὶ τῶν: 579 Τετράδι γ.]

— [ἦ: Forsan p. 562, 19. ut in solenni isto ὁμοία τῇ
 apud Paroemiographos. εὖ pro ἦ Etymol. M. sed
 ex ipsis aut scribae conjectura natum puto.]

[Πελληνεῖς: 250 Μαστῆρες.]

[Πέρσαι: 129 Κάνδης 131 Καρδαμάλη 164 Κίδαρες.
 270 Μίθρον 383 Παράδεισος 389 Παρασάγης
 500 Σαράβαρα Σάραπης 587 Τίαρα.]

ΠΙΝΔΑΡΟΣ: 74 Ἦρας δεσμούς 222 Ἄβανον.

[Pindarus Isthm. viii. 95.] 238 Ἄντι δέ [Olymp. i.
 4.] 251 Μεγάνορος [Pyth. iii. 191] 494 Σμικρὸς
 ἐν σμικροῖς.

— ἐν Διθυράμβοις: 373 Πυλινάφρετος.

[Οἱ πλάσται: 159 Κάναβος.]

(777) ΠΛΑΤΩΝ (comicus): 420 Περὶ πόδα 482 Ῥακτερῆεν.

— ὁ κωμικός: 483 Πλειστηριάσαντες.

- [Plato comicus, Hesych. et Suid.]: 179 Κριὸν ἀσελ-
γότερον.
- Ἀδώνιδι: 225 Λιπομαρτύριον 623 Ἰπέρου περι-
τροπή.
- Ἑλλάδι: 638 Φάλαγξ.
- Λάκωσι: 279 Μυλαβρίδες.
- (Plato; vide Hesych. v. Μαμάκνθος. Albert. Imo
incertus comicus; vide in Κωμικοί.) Μαμακίνθω:
680 Σπειρα.
- Μινελάω: 590 Τί οὐκ ἀπήγξω.
- Νήσοις: 568 Τάξαι.
- Ξάνταις: 588 Τευτάζων.
- Περιαλεῖ: 414 Περιαλήης.
- Σκευαῖς: 420 Περι πόδα.
- Συμμαχία: 388 Παραθήκη. Vide Porsoni Adverss.
p. 298.
- Φάωνι: 400 Παρουσία.
- (philosophus): [9 Ἰσθμῶν] 48 Ἐωράκη [Lyside p.
262, 28. Bas. sec. 207. HSt.] 67 Ἡλύγη 81 Θαν-
μαστότερον [Rep. ix. p. 456, 38. Bas. 575. C. HSt.]
106 Ἰκταρ 124 Κάκη: κακία. Vide in Πλάτων
Νόμοις 128 Καλλωπίζεσθαι 148 Κατεύχεσθαι
[Πολιτ. ἀ. Harpocr. nempe prop. init. p. 371, 15.
Bas.] 205 Λαμπαδίων [Euthyd. p. 279, 20. Bas.
298. C. HSt. Vide Schol. Ruhnk. p. 98.] 224 Ἀ-
νον λίνω 236 Ἀνόμενος [Vide Schol. Ruhnkenii
pag. 204. ad Tim. pag. 476, 7. Bas. 22. D. HSt.]
[Locis apud Ruhnk. ad Tim. p. 176.] 245 Μανά
(Rep. ix. p. 456, 44. Bas. 575. D. HSt. Plutarch. ii.
p. 792. E.) 268 Μητρίδα 271 Μίσασθαι [Νό-
μων ἀ Harpocr.] 316 Ὀθνεῖος 409 Πέμπτα
434 Πλοῦ [Vide Tim. p. 500, 6. Bas. 89. A. HSt.](778)

- [Locis apud Ruhnk. ad Tim. p. 222.] 459 *Προσ-
έπαισεν* [Legg. II. p. 525, 41. Bas. 666. A.
HSt.] 476 *Πῦρ ἐπὶ πυρί* 480 *Ῥά* 529 *Σκάρνον*
[Rep. II. p. 387, 26. Bas. 372. C. HSt.] 581 *Σπο-
διοῦσιν* 586 *Στεργέτω* 563 *Σωματία* 577 *Τε-
ραῖζεις Τέραμκον* [Tim. p. 439, 31. Bas. 61. E.
Hst.] 594 *Τομόν* (Legg. VII. p. 574, 40. Bas.
808. A. ed. HSt.) 606 *Τροκίδια* 611 *Τυραν-
νεύσασαν* 642 *Φαῦλον: ἡμ.* [Legg. XI. p. 616, 18.
et VI. p. 557, 43. Bas. 918. C. et 756. fin. HSt.]
643 *Φαῦλον: τὸ* 658 *Ῥός.*
- *ὁ φιλόσοφος*: [Locis apud Pierston: ad Moerin p.
159] 13 *Ἐρεσχηλεῖν*. 547 *Συνηία* [Vide 616
Ἐτηῶν Θρ.]
- (Plato) *ὁ φιλόσοφος*: 30 *Εὐθηδες: ἐπὶ τοῦ βελτ.* [Ad
Platonem refert Albertus, tacente Porasono. Vide
Bekkeri Anecd. p. 91.]
- (Plato) *Ἀλκιβιάδης*: [221, 14. Bas. 119. C. HSt.]
100 *Ἰδέας* [221, 28. Bas. 120. A. HSt.] 350 *Ὀρ-
τυγοκόπος.*
- *Γοργία*: [322, 51. Bas. 499. C. HSt.] 595 *Τὸ πα-
ρὸν εὖ ποιεῖν.*
- (Plato) *Γοργία*: (Imo *Πολτείας γ'*. p. 405. C. HSt.
398, 43. Bas.) 223 *Λυγίζόμενος.*
- (Plato) *Εὐθυδήμης*: (269, 2. Bas. 271. C. HSt.) 61,
12 *Ἡδη.*
- [Plato Euthyd. p. 277, 26. Bas. 293. D. HSt. Vide
Abresch. ad Hesych.] 126 *Καλὰ δὴ π.*
- *Θεαικῆτες*: [85, 10. Bas. 183. D. HSt.] 110 *Ἰπκίας
εἰς πεδίον* (81, 3. Bas. 172. E. HSt.) 585 *Τη-
νάλλως* [78, 30. Bas. 166. C. HSt.] 616 *Ἐτηῶν*

Θρεμμάτων [76, 25. Bas. 161. A. HSt.] 625 *Την-
νέμια: λέγ.*

[Plato Theaet. p. 89, 18. Bas. 194. B. HSt.] 189(779)

Καταντικρό καί.

— [Plato Ion. p. 361, 39. Bas. 593. D. HSt.] 73 *Ἡρα-
κλείαν λίθον.*

— *ἐν ᾗ ἡ ἐπιγραφή, Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὀρ-
θότητος:* [58, 28. Bas. 413. A. HSt.] 624 *Ἐπέ-
τὰ ἰσοάμμενα:*

— *Λύσιδι:* [268, 32. Bas. 210. A. HSt.] 584 *Τέφραν.*

— (Plato) *Λύσιδι* [prop. fin.]: 433 *Πλημμελεῖν.*

— *Νόμοις:* [xii. p. 625, 29. Bas. 944. C. HSt. Vide
Porson. Opusc. p. 266. Idem locus respicit vide-
tur in *Κάκη: δειλία; ubi Νόμων ἢ*] 128 *Κάκη:
βαρέως* [i. p. 515, 45. Bas. 637. E. HSt.] 142
Κατασκευάζειν [i. p. 512, 40. Bas. 629. D. HSt.]
305, 17 *Ἦν δῆ.*

— (Plato) *Νόμων β* [523, 43. Bas. 661. A. HSt.]: 593
Τολμηῆσαι.

— *Νόμων γ:* (p. 531: ult. Bas. 683. E. HSt.) 505
Ἦν δῆ. [Ubi νόμοις ἢ, sed legē, Νόμοις ἢ νῦν.]

— *Νόμων δ:* Vide *Νόμων ε.*

— *Νόμων ε:* (562, 13. Bas. 763. B. HSt.) 10 *Ἀδιά-
φορον* [Imō ζ. p. 582, 18. Bas. 822. C. HSt.]
619 *Τμουντών.*

[Plato Legg. vi. p. 566, 3. Bas. 782. C. HSt. Vide
Ruhnken. ad Tim. p. 211.]: 407, 1 *Πελανοί:
πέμματα.*

— *Νόμων ζ:* [581, 13. Bas. 819. D. HSt.] 616 *Τη-
νῶν Θρεμμάτων.* [Vide in *Νόμων ε.*]

— *Νόμων η:* (589, 46. Bas. 649. Laemar. 845. B. HSt.)
353 *Ἐσαφίδα.*

- Vide in *Νόμοις* et *Νόμων γ'*.
- (Plato) *Νόμων θ'*: [in fine] 237 *Λύση* 434 *Πλημμελείν* [599, 46. Bas. 372. E. HSt.] 593 *Τολμήσαι*.
- (780) — (Plato) *Νόμων ι.* (prope fin.) 844 *Ὀργεῶνες*, ubi *Νόμων δ'*.
- *Νόμων ια'*: (515, 20. Bas. 676. D. Laem. 916. A. Hst.) 223 *Λιθαῶντας*.
- (Plato) *Νόμων ια'*: [615. ult. Bas. 917. D. HSt.] 163 *Κεβδηλον*.
- (Plato) *Νόμων ιβ'*: (625. 626. Bas. 945. HSt.) 32 *Ευθύναι*, bis.
- (Plato) *Legg. XII*. p. 626, 40. Bas. 947. D. HSt.) 223 *Λίδων κοτίμων*.
- (Plato) *Πολιτείας*: (VI. p. 680. A. 2. Frf. 82, 26. Ald. 429, 41. Bas. 496. D. HSt. Themist. p. 308. A. 326. B. 104. C.) 50 *Ζάλη*. (x. p. 617. E. HSt. 472, 28. Bas.) 317 *Οἷ παρισκ*. (IV. p. 409, 30. Bas. 436. A. HSt.) 607 *Τροφή*.
- (Plato) *Πολιτείας α'*: [371, 39. Bas. 329. B. HSt.] 619 *Ἰγνεῖν* 643 *Φαῦλον: τὸ* [ubi e Suida lege δ'. scil. p. 404, 41. Bas. 423. C. HSt.]
- (Plato, *Rep.* I. init. p. 371, 9. Bas.) 61 *Ἡ δ' ὄς*. [E Platone I. c. sumtum videtur ibidem ἦν δ' ἐγώ.]
- (Plato) *Πολιτείας β'*: (389, 43. Bas. 378. D. HSt.) 74 *Ἡρας δεσμοῖς* (378, 16 [imo 382, 16] Bas. 358. D. HSt.) [Vide p. 379, 9. Bas. 348. A. HSt. et Schol. Ruhnk. p. 148.] 143 *Κατατείνας ἐρῶ*. (384, 28. Bas. 364. D. HSt.) 248 *Μαρτύρωνται* (383, 22. Bas. 361. C. HSt.) 572 *Τεγχθέντων*.

- [Plato Rep. II, p. 387, 84. Bas. 372. E. HSt.] 651
Φλεγμαίνουσαν.
- *Πολιτείας γ'*: (396, 4. Bas. 398. A. HSt.) 14 *Ἐργά
 στέφαντες*, ubi *Πολ. δ'*: [400, 45. Bas. 411. A.
 HSt.] 271. *Μικροῦ* (398, 86. Bas. 405. A. HSt.)
 532 *Σπουδαῖα.*
- (Plato) *Πολιτείας γ'*: (396, 41. Bas. 399. E. HSt.) (781)
 120 *Καθαίρωμεν* 283 *Λυγίζομενος* (Vide supra
 in *Γοργία*) (393, 28. Bas. 434. Laem. 391. C.
 HSt.) 607 *Τροφή.*
- *Πολιτείας δ'*: Vide in *Πολ. α'*.
- (Plato) *Πολιτείας ε' ἐπὶ τέλει*: (Imo x. in fine) 413
Παραγειρόμεται.
 [Plat. Rep. v. prop. fin. Vid. Schol. p. 167.] 503
Νυκτερίδος αἶνος.
- (Plato) *Πολιτείας ζ'*: 583 *Τυττάζειν* [scil. p. 483. C.
 Laemar. sive 428, 4. Bas. 521. E. HSt. docente
 Ruhken. ad Tim. p. 254.]
- (Plato) *Πολιτείας η'*: [449, 25. Bas. 555. B. HSt.]
 391 *Παραστησόμεθα.*
- (Plato) *Πολιτείας θ'*: (456, 7. Bas. 573. B. HSt.)
 59 *Ἦγονμένου.*
 (Plato Repub. IX. p. 456, 23. Bas. 574. D. HSt.)
 103 *Ἰερὸν τί* et 295 *Νεωκορήσει.*
- *Πολιτείας ι'*: [Vide in *Πολ. γ'* et *δ'*] 637 *Φυνό-
 μενα.*
 (Plato) *Πολιτείας ι'*: [464, 49. Bas. 600. B. HSt.]
 177 *Κρεόφυλος.*
 [Plato Rep. X. p. 471, 46. Bas. 616. B. HSt.] 580
Τεταμένον φῶς [469, 41. Bas. 613. C. HSt.]
 572 *Τὰ ὅλα ἐπὶ.*
- *Πολιτικῶν*: (129, 18. Bas. 289. E. HSt. Themist. p.

806. D. 329. B. Thucyd. ii. 51. Plat. ii. p. 96.
C.) 262 *Μεταποιεῖσθαι*
- ὁ φιλόσοφος ἐν Συμπόσιῳ: [184, 16. Bas. 194. B. HSt.] 326 Ὀκρίβας: τὸ λ. [et Ὀκρίβας: σικνή-] (Plato) Συμπόσιῳ (177, 8. Bas. 174. D. HSt. Vide Porson. ad Med. 734.) 317 Οἶ: *περισπ.*
(Plato Symposio): 569 *Ταριχεύειν* [scil. p. 183, 1. Bas. 190. D. HSt. Vide Porson. ad Toup. p. 474.]
- (782) — *Τιμαίῳ*: 145 *Κατὰνῆχεται* [497, 36. Bas. 82. E. HSt.] 372 *Παλιναίρετα: φερέτα.*
(Plato) *Τιμαίῳ*: (482, 31. Bas. 43. C. HSt.) 50 *Ζάλη*
60 *Ἦγεν* 214 *Λέμμα: κούλιος* (499, 43. Bas. 1086. A. Frft. 88. B. HSt.) 241 *Μαθηματικόν*
254 *Μέτρον* (482, 16. Bas. 42. D. HSt. Cl. Alex. p. 54, 26. = 25, 7. ed. pr.) 345 *Ὄργανα χρόνου* (486, 6. Bas. 82. E. HSt.) 567 *Τυλαντουμένην* [551. G. Laem. 500, 28. Bas. 90. B. HSt. Ruhnk. ad Tim. p. 253.] 583 *Τενιδάσειν.*
- *Φαίδρω*: (198, 48. Bas. 236. B. HSt.) 369 *Παιδικά* (205, 39. Bas. 254. B. HSt.) 508 *Σέφθησαν* [202, 7. Bas. 242. A. HSt.] 533, 11 et 14 *Σταθερόν* [196, 33. Bas. 230. A. HSt.] 612 *Τυφών* [et *Τυφῶνος πολυκλ.* Vide Ruhnken. ad Tim. pp. 260, 1]
- (Plato) *Φαίδρω*: (198, 48. Bas. 236. B. HSt.) 194 *Κυπελιῶν ἀνάθημα.*
[Plato Phaedr. p. 212, 16. Bas. 272. c. HSt.] 123 *Καὶ τὸ τοῦ λύκου* [197, 50. Bas. 233. D. HSt.] 100 *Ἰδίαις δαπ.*
- (Plato) ἐν *Φαίδρωι* (Vide *Περὶ ψυχῆς*): 350 *Ὀρτυγοκόπος* [Sed ibi *ἐμφαίνων* cum Leopardo legendum monet Porsonus ad Suidam.]

— (Plato) *Χαρμίδης*: (prop. init. p. 243, 4. Bas.) 9
Ἄδην.

— *Περὶ ψυχῆς*: (42, 51. 43, 1. Bas. 106. D. E. HSt.)
 10 *Ἀδιάφθορον* (38, 27. Bas. 95. fin. HSt.)
 642 *Φαῦλον*: τὸ.

(Plato) *Περὶ ψυχῆς*: (23, 41. Bas. 61. B. HSt.) 57
Ἦ: *χωρὶς* (24, 46. Bas. 63. fin. HSt.) 61 *Ἡδὴ*
ἀ. τ. ἦδειν. (41, 11. Bas. 102. D. HSt.) 546 *Συγ-*
γραφικῶς (38, 35. Bas. 96. B. HSt.) 598 *Τρέ-*
φασθαι.

Addit Porsonus (*Τάρταρος*) ita inclusum. Scil. p.
 670, 4. ubi verba *περὶ ψυχῆς* forsan e sequen-
 tibus retrahenda putabat, vel articulos conjun-(783)
 gendus, ut apud Suidam. Vide *Phaedon.* p. 44.
 fin. Bas. 112. A. HSt. et seqq.

[*Οἱ ποιηταί*: 49 *Ἐως*: *οὐχὶ Ζαφροίς* 72 *Ἡκίμορος*
 305 *Νυός* 343 *Ὀργεῶνας.*]

ΠΟΛΕΜΩΝ: 67 *Ἡλύσιον* 284 *Μωρότερος Μωρόχον*
 575 *Τελμισεῖς.*

ΠΟΛΥΖΗΛΟΣ *Δημότηνδαρος*: 643 *Τῶν τριῶν κἀκόν.*

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣ: 193 *Κύφωνες* 459 *Προσέκοπεν τῶν.*
 598 *Τράχηλαι.*

— *Δημόταις*: 291 *Νεανισκένεται.*

— *Συντρόφοις*: 348 *Ὀρμνα.*

ΠΡΑΞΙΩΝ ἐν β' *Μεγαρικῶν*: 521 *Σκίρον*: Σκ.

ΠΡΟΞΕΝΟΣ: 208 *Λαρινοὶ βόες.*

Πυθικὸν ἀπόφθεγμα: Vide *Χρησμοί.*

Οἱ ῥήτορες: 8 *Ἀδελφίζειν* [167 *Κτος*] 370 *Παλαιὸν*
 [381 *Παραγραφή*: οὐ] 390 *Παράστασις*: τοῦ-
νομα [393 *Πάρεδρος*] 404 *Πεδκά* [412 *Πέ-*

πλος] 439 Παλιεία 447 Πρόσβρων [545 Σπρω-
τήρ 629 Ἐπὶ μάλης: τὸ]

← Vide in *Λικανικολ.*

[Ῥωμαῖοι: 302 Νόμος: ὁ κ. 401 Παράνια 418 Πε-
ρίησα 436 Ποδοκάκη: ξύλον 460 Προσχεφά-
λαιών 511 Σκάριοι.]

ΣΑΚΑΣ (Acestor:) Σάκας.

[Σάμιοι: 304 Νύμφαι: σκ.]

ΣΑΠΦΩ: 81 Θάψος 490 Ῥοδάπιδος ἀνάθημα.

De ea: 216 Λευκάτης [643 Φάων]

ΣΕΙΛΗΝΟΣ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακόσας: 501 Σαρδό-
νιος γέλωσ, ubi σέλιος ms. Σιμωνίδης Suid. ed.
Med. sed Σιληνός Kust. e ms. Tum δευτέρῳ
Suid.

(784) **ΣΕΙΣΜΟΣ** ἐν Νύβη: Vide *Αἰσχύλος*.

ΣΕΛΕΤΚΟΣ: 510 Σησαμῆν.

— ἐν τῷ Ἐπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων: 344
Ὀργεῶνες.

ΣΗΜΟΣ ὁ Ἀήλιος ἐν τρίτῳ: 446 Πράμνιος οἶνος

ΣΘΕΝΕΛΟΣ: 510 Σθένελος.

[Σικελικαὶ voces: 201 Λάγεις 299 Νήστης.]

— [Σικελιώται: 181 Καρδιώτταιν 166 Κίναδος 284
Μωρότερος Μωρύχου.]

— [Σικελοί: 300 Νίδες.]

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ: 183 Κύβηβον 414 Περιαιγερόμενοι 501
Σαρδόγιος γέλωσ.

ΣΚΑΜΩΝ ἐν τῇ β' τῶν Εὐρημάτων: 652 Φοινικήια.

[Σκύθαι: 109 Ἰκπάκη.]

ΣΚΥΛΛΕΞ ἐν Περίπλῳ: 626 Ἐπὶ γῆν οἰκοῦντες:

ΣΟΛΩΝ: 102 Ἰδύους 164 Κιγχάνειν 437 Ποιναν
491 Ῥοῦν.

[De eo: 110 Ἰππᾶς bis 245 Μᾶλλον Φρύξ 289
Ναυκραρία 410 Πεντακοσιομέδιμνον 505 Σει-
σάχθεια 586 Τὴν κ. σ. ἔλα.]

— [Ἄξοσι memoratur: 344 Ὀργεῶνες.]

ἐν πρώτῳ Ἄξονι: 514 Σίτος: καλεῖται.

— [Solonis, ut videtur, Νόμοι: 288 Ναυκραρία.]

[Οἱ ἐκτὰ σοφοί: 245 Μᾶλλον Φρύξ.]

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: 4 Ἄ 6 Ἀγωγεύς 7 Ἀδαγμός 9 Ἀδη-
φάγοι 19 Ἐσέφθην 37 Ἐύορνιθίαν 53 Ζη-
μίαν λαβεῖν. MS. Sangerm. [p. 98. Bekker.] Ζη-
μίαν λαβεῖν: ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι 122 Καθε-(785)
λῶν 148 Κατεύχεσθαι τ. Ἄ. 151 Καυρός 187
Κύνβη 216 Λευγαλέα 219 Δηκιδιστής 227
Λίτρα: ἦν 239 Μάγαδις 247 Μυρεινή 248
Μύστακας 255 Μελίγη 269 Μιαινεσθαι 272
Μνειάν 312 Ξυνῶνα 326 Ὀκριαῶνα 329 Ὀ-
λοσπάδες 346 Ὀρθοπέρας 346 Ὀρθόφρων 359
Οὐκ ἐκφρῶσιν 361 Οὐράνιον ἄχος Οὐράν 363
Ὀφελμα 374 Παλίνσκιον 444 Πορσύνεται 461
Προστατήριος 465 Προυνούστερος 470 Πτε-
ρυγας 480 Ραικούς 484 Ράχουσιον Ραρω-
δός κ. 485 Ρεϊτά 488 Ρήτωρ: συνηγόρος Ρι-
κνός 493 Ρυτῆρι 497 Σαλάβην Σαλέμβη 511
Σίκλος 593 Τὸ θερμόν τοῦ ὄβελου 602 Τρέ-
παια 637 Φαικω 640 Φαρμακίδα.

— Αἰθίοψι: 22 Ἐσφηκωμένον 346 Ὀρθόπτερον.

— Αἰχμαλωτίσι: 643 Φαῦλον.

— Ἀνδρομέδα: 317 Οἴητας.

— (Sophocles) Ἀχιλλέως ἔρασταῖς: 369 Παιδικά.

— Δόλοψιν: 36 Ἐνναῖος.

- Ἑλένης γάμος: 377 Πανόν.
- Ἠλέκτρα: 249 Μασχαλίσματα.
- Ἡριγόνη: 595 Τεπάζειν.
- Θρησὶ: 342 Ὀπνιον νέφος [Vide 335 Ὀμπνίου ν.]
- Ἰφιγενεία: 410 Πενθερά.
- Ἰχθυεῖται: 489 Ῥικνοῦσθαι.
- Κηδαλίονι: 217 Λευκὴ στάθμη, ubi ms. κιδάλι-
ωνι 338 Ὀνου σκιά.
- Κωμικοῖς [Vide Athen. ix. p. 388. F.]: 413 Πέρδι-
κος ἱερόν.
- Ναυκλίω: 150 Κατουλάδα. Vide Kust. ad Suid.
- (786) — Νίπτροις: 400 Παρουσία.
- Ὀδυσσεῖ: 240 Μάγγον.
- [Sophocles Ὀδυσσεὶ ἀκανθοπλήγι, Hesych. ν. Ἐλατι-
άσσα]: 298 Νηδὺς ἐ.
- [Soph. Oedip. Col. 1248. ut videtur; vide schol.]
485 Ῥεῖκαι.
- Ποιμέσιν: 307 Ξανῶ.
- Ἐπὶ τεράρωι σατύροις: 359 Οἶκ ὤφιζεν [Vide in
Brunckii Fragmentis Ἡρακλῆς ἐκὶ Ταινάρω.]
- Τρωίλω 497 Σακοδερμίτης. Confer Lex. MS. Bibl.
Coisl. p. 475. ubi male Σακοδερμάτης. Albert.
- Τυροῖ: 571 Ταυροφάγον.
- Τυροῖ β': 17 Ἐρρηνοβοσκός. Vide Benth. ad Mill. p. 38.
- Τδροφόροις: 366 Ὀχος Ἀκασαῖος (Vide p. 365, 1.)
[Σπαρτιάται: 553 Συνέφηβος.]
- ΣΠΕΤΣΙΠΠΟΣ** ἐν β' τῶν Ὀμοιοτήτων: 429 Πηλόν.
- ΣΤΗΣΙΜΒΡΟΤΟΣ**: 612 Τυφλότερος σάλακος.
- ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ**: 66 Ἠλίβατον 122 Καθελών 412 Πέ-
ποχα 599 Τρία Στησιχόρου.

De eo: 378 Πάντ' ὀκτώ.

ΣΤΡΑΤΤΙΣ: 214 Δελεπασμένον 609 Τρωῶγες.

— Μακεδόσι: 695 Τόκιον.

— Ποταμοῖς: 224 Λίον λινώϊ.

[Ἡ συνήθεια: 30 Εἴημερτα 287 Ναυκλήρος: Τα.
615 Σκακεμβραεῖν 544 Σιρωτήρ.]

— [Συνήθως: 34 Εὐκροτής 123 Καιρός: π. 563 Σῶ,
ubi συνηθέστερον. Sed Etymol. M. p. 742, 1.
ἡ δὲ συνήθης γραφή.]

[Συρακῦσιοι: 127 Καλλικύριοι 165 Κιλλικύριοι.]

[Σύροι: 495 Σαβέκ, ubi Σύρας διαλέκτου Lex. Bibl.(787)
Coislin. p. 475.]

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: De eo, 186 Κύνα [481 Ῥαδαμάνθους
ὄρκοι.]

— historicus, [de quo vide Valck. ad Schol. Phoeniss.
45.] ἐν εἰβ: 183 Κύνειος.

ΣΩΤΑΔΗΣ: 564 Σωτάδεια.

ΣΩΦΡΩΝ: 132 Κάραρον 227 Αἰτραίην 810 Ξυή-
λην, bis 314 Ὀγκίαν 379 Παμφάλια.

— ὁ μμογράφος (ms. μμογρα.) memoratur: 485 Ῥη-
γίνους.

— Ἄνδρειοις: 479 Πωλάς.

[Ἐν τοῖς τακτικοῖς: 54 Ζυγός.]

[Ταραντινοί: 487 Ῥήτρα.]

[Οἱ τέκτονες: 186 Κυμάτια 233 Λυγῶδες 458 Προ-
αγώγιον.]

[Οἱ τελωῶναι: 513 Σιρομάετης.]

ΤΕΡΠΑΝΑΡΟΣ: 345 Ὀρθιον νόμον. Vide Ind. Ver-
borum.

[ΤΕΡΨΙΩΝ: 61 Ἡ δεῖ χιλώνης.]

ΤΗΛΕΚΛΕΪΔΗΣ (Vide *Τηλεκλής*): 238 *Λυχτοκωσα*
257 *Μέμφειραν* 495 *Σαβαρέχιν* 496 *Σάδων*
565 *Τάδ' οὐ παρά*. Vide 613 *Τῶν δυνατῶν*.
579 *Τερπότραμις* 583 *Τευτάζειν* 618 [*Τῶν δυνατῶν*] Ita inclusum addit Porsonus.

— *Ἀμφικτύσει*: [Athen. vi. p. 268. B.] 144 *Κατὰ χειρός* 504 *Σεῖσαι*, ubi *προκαλέσασθαι*. Porsonus Opusc. p. 287. et confert Aristoph. Plut. 507.

— *Ἡσιόδῳ*: 356 *Οὐδαμηῖ*.

— *Πρωτάνει*: 480 *Ῥαγδαίους*.

ΤΗΛΕΚΛῆΣ: (forsan *Τηλεκλειδης*; *Ἄβ.*) 100 *Ἴβύ*.

ΤΙΜΑΪΟΣ: 501 *Σαρδόνιος γέλωσ*.

(788) ~~καὶ~~ *ἐν ε'*: 127 *Καλλικύριοι*.

— *ἐν τῷ θ'*: 174 *Κοινὰ τὰ φίλων*.

ΤΙΜΑΧΪΔΑΣ: 514 *Σίτος*: καλεῖται. De Timachida vide Kuster. ad Suid. v. *Ἀργῆς*.

ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ: 49 *Ζάγρα*.

Οἱ τραγικοί: 168 *Κληῖσαι* 222 *Λιβρόν* 240 *Μάγους*

[241 *Μαίμακον*] 460 *Προσίχε* 508 *Σέφθησαν*

530 *Σπεῖρα* 567 *Ταλαπερίων* 598 *Τρανές*.

[*Ἡ τραγωδία*: 274 *Μονωιδία* 353 *Ἵστος* 357 *Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.*]

(Tragicus anonymus): 620 *Ἐκάρχων*. Vide Suidam v. *Ὡς οὐχ*, Valck. ad Phoen. 1576. et quos citat Kiddius ad Porsoni Opusc. p. 369.

ΤΥΡΤΑΪΟΣ ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής: 611 in voce.

ΤΥΠΕΡΙΔΗΣ: 27 *Εὐβουλος* 30 *Εὐήμερια* 54 *Ζυγομαχεῖ* 86 *Θέσθαι* 95 *Θριπηδεστόν* 126 *Κατώσεως* 150 *Καττύεσθαι* 155 *Κεραννύουσι* 229 *Λόγου χάριν* 273 *Μοιχίδιον* 287 *Ναύκληρος*: *Ἰ.* 801 *Νοθεῖα* 314 *Ὀβολοστατοῖ* 346 *Ὀρθῆς*

- δὲ τῆς Ὁρθῆν δ' ἄγκ. 392 Παρεχειμάζοντι
 406 Πελαγίζειν 436 Ποδοστράβη: κ. 452 Προέ-
 κισον 478 Πωλητήριον 479 Πωλάς. 556 Σύν-
 ταξις: ἀντί τοῦ 599 Τριακάς 630 Ἐποστήσας
 649 Φιλοτησία: Δ.
- Κατὰ Ἀνειθέου (Leges Μαντιθείου ex Harpocr.
 Alba): 518 Σκενοποιούκτα.
- Πρὸς Ἀριστογείτονα: 352 Ὅσιον: Ἐπ.
- Κατὰ Ἀύτοκλήους: 266 Μηλόβιος.
- Κατὰ Δημάδου: 227 Λιτή: τῆς 340 Ὁξυθύμια:
 Ἐ. 393 Παρεΐαι ὄφεις: ὄνομ.
- Κατὰ Δημοσθένους: 143 Κατατομή. 300 Νικάνωρ
 382 Παραγραφή: σὺ μόνον.
- Ἐπερ τῶν Εὐβούλου ὁμοειῶν: 411 Πεντηκοστή.
- Κατὰ Πασικλέους: 550 Συμμορία: Δημ. (789)
- Κατὰ Πατροκλέους: 381 Παράβυστον 654 Φορ-
 βαντεῖον.
- (Κατὰ Πατροκλέους, Harpocr.): 293 Νεμέας ἀνλ.
- Πρὸς Πολυεύκτον: 549 Συμμορία: Δημοσθένης.
 Ubi mox, κατὰ Πολυεύκτου.
- [Ὁ ἐξ ὕστερον: 343 Ὁργεῶνας.]
- ΦΑΙΛΩΝ Σωκρατικὸς Ζωπύρωι: 229 Λογάρια:
- ΦΑΝΟΔΗΜΟΣ ἐν τῇ ε' Ἀεθίδι: 397 Παρθένοι: τάς.
 — ἐν ε': 604 Τριτοπάτορες.
- ΦΕΡΕΚΡΑΤΗΣ: 9, 22 Ἀδηφαγοὶ 25 Ἐτερος 26 Ἐτ-
 τημένα 30 Εὐημερίαν 122 Καθηγῆσθαι 131
 Καπνοὶ 132 Καρκίνος: Δ. 165 Κιλίκων 209
 Λάσανα 219 Ληκῆσαι Ληκούμεσθ' ὄλην. [sed
 vid. in Arist. Thesm.] 268 Μητρίδα 285 Να-
 κισήρεις. V. Albert. ad Hesych. v. Μετάλλειον
 μύρον. Porson. 422 Περιστερόν. 432 Πλατιά-

σαι 492 Ῥυκαίνω 522 Σκίρον: τόπος Σκίτων [„Leg. Σκίρων.“ Alberti. quae verba delet Porsonus. Vide Schol. Arist. Eq. 631. Σκίτων serui nomen, Herodot. III. 130] 524 Σκόνουζαν 528 Σόφισμα 541 Στρατηγίς 547 Σσηνία 560 Σφήκας 588 Τευτάζειν 598 Τραπέμακιν 598 Τραύξανα 635 Ῥφόλιμιον Ῥφος 650 Φίτυ 651 Φοβερές.

— Ἀυτομόλοις: 401 Πασσυδί 541 Στραγγαλίδες.

— Ἴκνω: 626 Ἴκόβολον.

— Κοριανοῖ: 596 Ταῦ: καὶ ἐπὶ 619 Ῥοσκυαμᾶν.

— Κραπατάλοις: 807 Νωτοπλήγα 647 Φίλιος.

— Λήροις: 188 Κυντερώτατα. 366 Ῥχθοιβος.

— (Pherecratis, vide Harpocr. in Μεταλλεῖς) Μεταλλεῖς: 32 Εὐθύ Λυκείου.

— Μυρμηκανθρώποις: 578 Τεθολαμέγος, „bis.“ Ρορι:

(790) — Πατάλη: 204 Λακκατεῖν.

ΦΕΡΕΚΤΛΗΣ: 616 Ῥης.

[ΦΙΛΑΡΓΙΛΗΣ: 647 in voce.]

ΦΙΛΑΡΧΟΣ. Vide Φύλαρχος.

ΦΙΛΕΑΣ: 86 Θερμοκύλαι.

ΦΙΛΗΜΩΝ: 98 Θυρσόν 249 Ματτύης [ubi φιλήβων ms.] 326 Ῥκτώπηγυς 503 Σαντήν ἐπαινεῖς

602 Τριτημόριον: τοὺς 603 Τριτημόριον: Δ.

— Ἐφεδρίταις: 371 Παλαστή.

— Νυκτί: 585 Τηγάλλως.

— Παγκρατιαστῆ: 448 Πρό.

— Ῥποβολιμάτω: 539 Στοιχεῖον: ἢ σκ.

ΦΙΛΗΣ: Vide Φύλλης.

ΦΙΛΑΪΝΟΣ: 89 Θεωρικά: χρήματα.

ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ: 238 *Λυχνούχον* 243 *Μακρόν ποιῶ* 369

Παιδισκάριον 657 *Ψωμοκόλακες.*

— *Φιλαθηναίω:* 547 *Συκάμινα.*

[*Ὁ φιλόσοφος:* Vide *Πλάτων.*]

ΦΙΛΟΧΟΡΟΣ: 15 *Ἐρμῆς ὁ πρὸς* 129 *Κανηφόροι:* Φ.

144 *Κατατομή* 177 *Κρηκίς:* τ. 223 *Λίδος* 234

Λύκειο: ἐν τῶν 317 *Ὀϊθῆν* 344 *Ὀργεῶνες*

423 *Περίστοιχον* 442 *Πομπεία:* λέγ. 462 *Πρὸς*

τῆ κυλίδι 505 *Σεισάχθεια* 550 *Συμμορία* 552

Συγγραφαίς 579 *Τετράδι γέγονας* 602 *Τρικέ-*

φαλος: ὁ *Ἐρμῆς* 604 *Τριτοπάτορες* 605 *Τρι-*

τοπάτωρ.

— β' *Ἀτθίδος:* 175 *Κοβαλεία* 521 *Σκιρόν:* Σ.

— ἐν τῇ *Πρὸς Ἄλυκον ἐπιστολῇ:* 606 *Τροπηλῆς.*

— ἐν τῷ *Περὶ ἡμερῶν:* 605 *Τρίτος κρατήρ.*

— ἐν *Τετραπόλει:* 591 *Τιτανίδα γῆν.*

ΦΙΛΪΛΛΙΟΣ: 261 *Μετακίρας.*

(791)

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ: 389 *Ὀξίτην.*

[*Οἱ φρεωρύχοι:* 596 *Τόρος.*]

[*Φρύγες:* 87 *Εὐνοίσαβοί:* μ. 52 *Ζέτνα* 182 *Κύβητος*

228 *Λιύερσαν.*]

ΦΡΥΝΙΧΟΣ: 560 *Σφηκῶσαι* 599 *Τριάκοντα* 639 *Φα-*

νόν 655 *Ψόθος.*

— *Μονοτρόφω:* 397 *Παρθένοι:* τὰς.

— *Μούσαις:* 120 *Καδίσκος:* ἄ.

— *Μύσταις:* 583 *Τευτάζειν.*

ΦΥΛΑΡΧΟΣ: 319 *Οἰκουρὸν ὄφιν.*

— ἐν *ι:* 587 *Τιάρα*, ubi *φιλαρχον* ἰ ms. „ut alibi scri-

bitur, v. c. in Plutarcho T. II. p. 345. E. 362.

B. C.“ *Herman.*

ΦΥΛΛΙΣ ὁ μουσικός: 528 Σχολιόν [ubi φύλλης ms. sed
Φύλλης Suid. et Scholiastæ Platonis p. 103. Ari-
stophanis ad Ran. 1337. Vesp. 1231.]

ΦΩΤΙΟΣ, sive potius lexicographi ab eo descripti:

[ἔγω: 48 Ἐσολοκρασία: ἔ. 51 Ζάμολξις 478 Πα-
λοῦσιν 602 Τριτημάριον: τοὺς 609 Τρύχνον.]

[ἡμεῖς: 316 Ὀδάς: ἀρσ. 348 Ὀρμενα 640 Φαρ-
μακός: ὄν.]

[εἴρηται ἐν ἑτέροις: 100 Ἰαμβύκη. Non liquet.]

ΡΗΟΤΙΙ, sive potius lexicographorum ab eo descripto-
rum, æquales:

[ἡμεῖς: 12 Ἐρανιστάς 17 Ἐρυγγάχειν 42 Ἐρη-
λον 61 Ἠδῆ: πρό 73 Ἡρακλειώτης λίθος 111

Ἴανος 119 Κάβαισος 125 Κακκάβη 131 Καρ-
διώτειν 168 Κλαιῆσει 173 Κνηκίδας 186

Κυλοιδισίαν 198 Κωπῆρες πλοῖον 213 Δεκάτη
(792) 223 Λιγαίνειν: τὸ 227 Λιστριον 228 Δογγάσω

229 Δογοποιός 239 Μα Μαγγανεία 241 Μαΐαν
275 Μορμώ 277 Μοννυχίων: καὶ 310 Ξυήλην

318 Οἰκίαν 349 Οἰκίσκωι 325 Οκλάξ 349 Ὀ-
ρῶς: 354 Ὀσφραίνεσθαι 361 Ούρητεῖαν 362 Ού-

σιαν 367 Ὀψώνιον 385 Παράκλητος 405 Πέ-
λα 419 Περιόκιοι: ἴσ. 433 Πλειτροβολεῖν 434

Πληρωτής 457 Προπέρυσιν 472 Πυελίδα 481
'Ραθυμεῖν 483 Ῥάφανος 493 Ῥυτά: συνεστ.

507 Σέρφοι 515 Σκάλος 525 Σκῦλα: λέγ. 529
Σπαρτοπώλιον 530 Σκαύδειν 534 Σταλαγμόν

538 Στιγμήν 539 Σταιβήν 540 Στολήν 549
Συμμορία: Δ. 597 Τραγήματα 607 Τροφή

624 Ὑπηνέμια: λέγ. 634 Ὑτέρα δεκ. 642
Φαῦλον: ἡμ. 657 Ψωμός 658 Ὠδε.]

[χοινῶς: 442 Πομπή: ἀποκ.]

[νῦν: 116 Ἰστοιὰ τὸρα 132. Καρκίνος: Λ. 156 Κέ-
ραμον 183 Κύβητον 205 Λαμπάδιον 207
Λαμπτήρ 231 Λουτρά Λουτροφόρος 288 Ναύ-
κραροι Ναυκραρία 314 Ὀβολός 351 Ὀρχή-
στρα: τὸ νῦν 500 Σαρδαναπάλους 516 Σκα-
φεῖον 519 Σκιαγράφος 645 Φθόνη 654 φο-
ρεῖον.]

[οἱ πολλοί: 199 Κῶσος 339 Ὀξίνη δ. 401 Πα-
τάνια 563 Σχολή 584 Τηθαλλαδοῦς: ἔν. For-
san et 131 Καρδιώττειν, ubi πολλοί.]

Vide in Βίος. Νεώτεροι. Συνήθεια. Ὑστερον.
Χρήσις.

ΧΑΜΑΙΛΕΩΝ ἐν τῷ περὶ Θεσπίδος: 357 Οὐδὲν πρὸς
τὸν Δ.

ΧΑΡΗΣ: 62 Ἡ δ' ὄς: ἀντί.

ΧΑΡΩΝ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῇ πρώτῃ: 182 Κύβητος.
[De Charone vide Mus. Crit. Cant. Part. II. p.(793)
221. Ad ejus Κτίσις refero 353 Ὀστακός, ubi
καρ' α̅ delenda, vel saltem legendum καὶ ὁ Χά-
ρων, ut p. 286, 10. 344, 17. 488, 2. Vide ad-
denda ad 410, 25.]

[ΧΕΪΛΩΝ. Ejus dictum: 586 Τὴν κατὰ.]

ΧΟΙΡΪΛΟΧΟΣ ὁ Σάμιος: 498 Σαμιακὸν τρόπον. „For-
san leg. Χοιρίλος.“ Albert. Nempe in Samiacis,
si vera est conjectura G. Burgesii, Σαμιακὰ pro
Λαμιακὰ in Suida reponentis. Choerili versum
servasse videtur Hesych. in Σαμ. τρόπος, ubi
mirum est neminem e Plutarcho correxisse τοὺς
δ' ἐμβόλους σεσίμωνται. (σεσήμονται ms.)

[Ἡ χρήσις: 510 Σησαμὴν 659 Ὡ Ἡρακλῆς.]

ΧΡΗΣΜΟΪ: [19 Ἐς κόρακας 23 Ἐσχατος Μουσῶν 23
 Εὐγενέστερος Κόδρου 255 Μαλάμκυγοι 261
 Μετὰ Δέσβιον 265 Μέτρῳι ὕδαρ 268 Μητρα-
 γύρης 378 Πάντα λίθον 379 Πάντα ὀκτώ
 473 Πύθια καὶ Ζήλια 489 Ῥοδίων χρῆσμός
 506 Σέριφον. 586 Τὴν κατὰ σαυτόν, ubi Πυ-
 θικὸν ἀπόφθεγμα] 617 Ῥμαῖς ὦ Μεγαρεῖς.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ: 258, 20 Μέντοι.

— Περὶ χρῆσμων: 296 Νεοττός.

[Ἰωάννης ὁ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ: Ex ejus Homil. xvi. ad
 Matth. v. 25. p. 168. descriptam, esse glossam
 Εὐνομουμένη dicit Schleusnerus. Confer Phavo-
 rinum (vel Zonaram p. 920.) apud eundem
 Schleusner. Lex. N. T. v. Εὐνοῶν, cum Chry-
 sost. T. vii. p. 219. B. ed. Montef.]

ΨΑΛΜΟΪ: Vide in Γραφαί.

(794) **ΩΙΔΑΪ:** 99 Ἰάλεμος, ubi Θρήνος 100 Ἰακχος 105
 Ἰθυμβος Ἰθύφαλλοι, bis 107 Ἰμαοιδός Ἰ-
 μαῖος 109 Ἰούλος, bis 227-8 Λιτυέρσαν, -σης
 258 Μεθύμιον 274-5 Μονωιδία 302 Νόμος
 311 Ξυναυλία 397 Παρίαμβοι 441 Πολυμνή-
 σται ἄ.]

ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Vide in Ἄδηλοι.

INDEX EORUM

QUAE EXTRA ORDINEM OCCURRUNT.

N. B. Asteriscus* notat, vocem ita legi ex emendatione. Obeliscus† corruptam esse, aut suspectam.

- ἄ producitur in Ὀδυσεΐα, Περ-
 σεία, etc. 816, 14. 425, 22
 — in εὐπεία, etc. 34, 6
 Ἄβα 12, 15
 Ἄβυδος 513, 3
 ἀγαθοῦ δαίμονος 16, 1
 Ἀγαμέμνων 472, 8
 Ἀγαρίστη 363, 8
 Ἀγῆνωρ 652, 4
 Ἀγησαγόρας 80, 3
 Ἀγλαοφῶν 80, 16, 440, 3
 Ἀγλαυρος 652, 9
 ἀγνώμων 28, 12
 ἀγορά 377, 5 *περὶ πλήθουσιν*
 ἀγορὰν 420, 11 *κατ' ἰσθμῶν*
 ἀψευδεῖν 148, 14
 Ἀγορακρίτος 482, 18
 ἀγοράνομοι 143, 17
 ἀγορῶ 86, 8
 ἄγος 375, 17
 Ἀγραυλος 128, 2
 ἀγραφίου γραφή 390, 12
 Ἀγριεὺς 230, 14
 ἄν
 ἄγυθρία 116, 2
 Ἀγγιάλος, -άλη 500, 15 et 20
 ἀγγιστεῖς 6, 1
 ἀδελφός 4, 20
 Ἀδρίας 485, 2. 108, 26
 Ἀδώνιδος ξόανον 356, 26
 † ἀετρίδες 279, 20
 ἄξυγα 421, 10
 οὐκ ἀθεῖ 358, 16
 Ἀθηνᾶ, Παλλάς, 73, 17. 86, 16.
 112, 8. 321, 14. 567. 568, 1.
 603 saepe. 614, 16
 Ἀθῆναια 376, 18
 Ἀθῆναι 44, 2. 85, 1. 177, 25.
 179, 1. 221, 11 *Vide Ἀκρό-*
πολις, Κεραμεικός, στοά, etc.
 Ἀθηναῖοι 25, 8. 27, 26. 44, 15.
 52. saepe. 66, 22. 71, 20.
 85, 22. et alibi passim
 ἀθληταί 413
 ἀθλοθέτης 7, 18
 Ἄταξ 428, 1. 569, 7
 Αἰγίεις 618, 3, etc.
 Αἰγινα, Αἰγινῆται 78, 10. 569,
 5. (409, 19 male.)
 Αἰγυπτιάδες 215, 20
 Αἰγυπτος 67, 15 *Vide πυραμίδες*
 αἰδώς 265, 14
 αἰκία 614, 11
 αἰματία 55, 18
 Αἰμων 409, 19
 Αἰξ meretrix 286, 19
 αἰξ μάχαιραν 61 αἰξ οὐρανία
 361, 5 *τῆς μυτρός ὡς αἰξ κα-*
λεῖται 586
 Ἀἰξωνεῖς 339, 26
 Αἰολεῖς 20, 3 *Αἰολίς* 23, 24
 Αἰόλου νῆσοι 225, 13
 αἶδα 187, 4. 377, 16
 αἰσθήσομαι 358, 22
 Αἰσχίνης 507, 21

- Δίσωπος 490, 4 Δισώπειοι λό-
 γοι 54, 61
 αἰτεῖν οὐκον 547, 19
 Ἀκαδημία 275, 6
 ἄκακος 4, 17
 ἄκανθαι 356, 5
 ἄκαρῆς 383, 27
 Ἀκεσάιος 535, 18
 Ἀκεσσα 366, 13
 ἀκίστρια 72, 8
 Ἀκίστωρ 496, 18
 ἀκίνητος 166, 21
 ἀκρόητος 496, 15
 Ἀκραία Ἡρα 61, 8
 ἀκροκόλιον 196, 12
 Ἀκρόπολις Athenarum 275, 6.
 324, 28. 341, 16. 407, 10.
 413, 11. 458, 4. 464, 19.
 567, 20
 ἀκρόψωλος 657, 12
 Ἀκταίαν 652, 7
 πρὸς ἀκτίνα 458
 ἀλάβαστος 219, 20
 ἀλαζών 497, 16
 Ἄλαι 187
 ἀλαός 211, 8
 † ἄλας 327, 1
 ἀλεκτρονίες 19, 21
 Ἀλέξανδρος 247, 3. 331, 12.
 405, 7
 Ἀλεύας 530, 18 Ἀλευάδαι
 512, 9
 ἀληθεῖς σφραγίζεται 584, 22
 Ἀλήτης 379, 1
 Ἀλικαρνασσός 575, 2. 580, 2
 ἀλικράς 294, 23
 Ἀλιρροθίος 275, 7
 Ἀλκάθους 410, 9
 Ἀλκιβιάδης 16, 8, 336, 10
 Ἀλκιόπη 225, 4
 Ἀλκμαίων 363, 12. 410, 6
 Ἀλκομενία 446, 22
 οὐκ ἄλλως 358, 18
 Ἀλόπη 111, 22
 ἄλφειν 589, 19
 ἀλφησταί 141, 5
 ἀλώπηξ 439, 17. 655, 18
 Ἀμαλκείδης 604, 13
 ἄμαξων 442, 17. 565, 9
 ἀμβλυώτειν 605, 7
 ἀμβροσία 292, 6 et 13
 ἄμη 516, 21
 ἀμήχανε 4, 21
 Ἀμμωνιάς 386, 26 ἢ Ἀμμω-
 νος 567, 24
 Ἀμπελος 237, 18
 ἀμπωτις 484, 2
 Ἀμυρταῖος 281, 7
 ἀμφικαυστις 134, 19
 ἀμφικέφαλος κλίνη 171, 6
 Ἀμφικτύονες 103, 12. 474
 Ἀμφίπολις 538, 7
 Ἀμφιστελής 256, 21
 ἀμφοτερόπλους 26, 5
 Ἀναΐδεια 85, 1
 Ἀνάκειον 440, 6 et 8
 Ἀνακυνδαράξης 500, 14
 ἄναδρος 4, 17
 ἀναφλῶν 650, 17
 ἀναφορεῖον 518, 13. 611, 11
 Ἄνδουλος 158, 2
 Ἄνδρος 571, 8
 Ἄνδρωτιῶν 442, 23
 ἀνέγγυος 45, 4
 ἀναιμαῖος 625, 3
 ἀνέμων φύλακες, παῖδες 604,
 15. 605, 11.
 Ἀνθεστήρια 97, 22
 ἄνθος 638, 1
 ἄνθραξ 651, 18
 ἀνιδιτὶ 101, 5
 Ἄνιος 571, 8
 ἀνίσταδον 561, 16
 ἀνοκωχὴ 399, 2
 ἀντάρτης 297, 20
 ἀνταθεῖαι 27, 14
 ἀντήλια 400, 21
 Ἀντήνωρ 575, 4
 ἀντηρέτης 311, 20
 Ἀντιγονίς 386, 14 et 25

ἀντιλαχῆν 222, 5
 Ἀντίπατρος 205, 17
 ἀντίστροφος 599, 15
 Ἀντιφῶν 588, 4
 ἀντιφωσία 391, 9
 ἄξονες 190, 6. 324
 ἀξύλω ὕλη 4, 19
 πρὸς ἀπαλέξῃσιν 458, 14.
 ἀπελεύθεροι 597, 10
 ἀπεισταλμένος 412, 4
 ἀπογραφὴ 552, 13
 ἄποιναν 437, 20
 ἀποκεκαρμένην 517, 15
 Ἀπόληξις 535, 8
 Ἀπολλοφάνης 354, 22
 Ἀπόλλαν 36, 2. 79, 23. 83, 3.
 187. 216, 8. 225, 5. 256,
 17. 472, 1. 568, 14. 575, 3.
 603, 15. 604, 7. 605, 14
 τὸ θρυλουμένον ἀπόρρητον 588,
 1
 ἀποσαλεύειν 18, 22
 ἀποσχίσμα 606, 18
 ἀποστασίον δικη 234, 6. 438, 1.
 478, 10
 ἀποτευκτῆσεις 359, 3
 ἀποτίμημα 589, 23. 590, 1
 ἀποτυμπανίζειν 610, 9
 ἀπουσία 400, 8
 ἀποχειροτονία 143, 19
 † ἀποψάλακτος 359, 5
 ἀποψηφισθῆναι 40, 23
 ἀπροστασίον δικαί 438, 1
 ἀπύκαστος 412, 26
 Ἀράτιος 88, 17
 Ἀργεῖοι 618, 2
 Ἀγωναῦται 617, 9
 Ἄργος 185, 14
 ἀργυρόπεζα 404, 21
 Ἀρέθουσα 577, 20. 617, 26
 Ἄρειος πάγος 177, 3. 321, 10
 Ἀρείων 185, 1
 ἀρεστήρ 505, 21
 Ἀρετή 446, 21
 Ἀριστείδης 237, 7

ἀριστερὸς 39, 1. in choris, 604,
 19
 ἀριστίνδην 6, 7. 640, 23
 Ἀριστόκλεια 564, 21
 Ἀρχάδες 280 bis
 ἀρκευθίδεις 152, 7
 ἀρόξιν 75, 12
 * Ἀρρη 409, 19
 ἀρρωδοί 484, 17
 Ἀρτεμις 72, 19. 79, 23. 109,
 7. 502, 6. 603, 15
 Ἀρτεμισία 101, 23
 ἄρτια 421, 11
 ἀργένεως 469, 15
 * Ἀρχίνος 498, 24
 ἄρχοντες, ἀρχαί, Ἀθήνησι 53.
 58. 59. 177, 22. 182, 10,
 12. 265. 280, 10. 288. 289.
 302. 321 saepe. 329, 5. 354,
 6. 393, 11. 437, 23. 548, 14.
 554, 11. 564, 5. 567, 20.
 614, 8. 641 bis. 659, 4.
 ἀσθενεῖν 243, 23
 Ἀσιῶται 119, 11
 ἀσκηταί 614, 23
 ἀσκίον 359, 1
 Ἀσκληπίειον 330, 12
 ἀσκὸν τίλλειν 338, 1 et 11
 ἀσκολίξιν 520, 12
 Ἀσσερίνα 576, 19
 ἀστακός, Ἀστακός 353, 5
 Ἀστερόπη 435, 3
 ἀστικὸν ἐμπόριον 308, 12
 ἄστομος 540, 16
 ἀστόξενος 101, 14
 ἀστρατεία 212, 9
 Ἀστυκόμη 36, 3
 Ἀστυλος 414, 7
 -άσω, -ῶ, futura 86, 8
 -αται, ἐφθάραται etc. 42, 21
 ἄτεγκτος 572, 19
 ἀτέραιμος 577, 17
 ἀτερσίτων 577, 19
 ἄτερος 80, 19. 445, 19

Ἄτλαντος 158, 2
 ἄτραχος 359, 6
 ἄττα 327, 16
 Ἀτάλεια 198, 19
 ἀντίλεβος 326, 10
 Ἀττική 73, 3. 75, 4. 591, 20
 Ἀττικός ἐς τὸν λιμένα, 22, 9
 ἀτυχεῖν 359, 4
 ὑπ' αὐγᾶς 620
 αὐδῆς, 373, 19
 αὐλή ζυπαρά 265, 15
 Αὐλλίς 446, 24
 αὐός 309, 9
 αὐτίκα 392, 8
 αὐτίς 373, 19
 αὐτολήκυθος 219, 23
 αὐτοπαγίς ὕδωρ 615, 15
 ἄφθορος 397, 6
 Ἀφροδίτη 118, 12. 182, 22
 Ἀφροδίσιος ὄρεος 572, 12
 Ἀχαιοὶ 492, 9
 Ἀχαιὸς 164, 22
 ἀχανὲς πέλαγος 4, 18
 Ἀχαρνεῖς (339, 26 male) 560, 18
 ἀχερωῖς 217, 1
 Ἀχιλλεύς 410, 13. 569, 7. 607, 16. 639, 24
 * ἀψάλακτος 359, 5

Βαβυλῶν 56 bis
 βαδίσω, βαδιῶ 86, 5
 Βάκχοι, -χαι, 216, 25. 446, 1. 495, 8. 610, 11
 Βάλακρος 300, 12
 βάσανος 233, 17
 βασιλέως ὀφθαλμὸς 364, 10 οἱ
 παρὰ χεῖρα 602, 20 βασιλι-
 καὶ προτομαὶ 465, 1
 βασμὸς 171, 4
 Βαστειρα 249, 6
 βάτραχος 505, 24
 βαῦνος 178, 20
 βαφαὶ Ταραντῖναι 569, 12
 βίκος 361, 21

βιώσιμον 352, 27
 βλαισὸς 431, 26
 βλέπειν ναύφρακτον 290, 13
 συρμαλαὶν 557, 17
 βλιμάζειν 171, 2
 βοή 176, 17
 Βοιωτοὶ 19, 24. 333, 5. 409, 19.
 557, 2 Βοιωτία κυνή 186,
 187
 βόλιβιτον 336, 10
 Βόσπορος 43, 4. 485, 2
 βουκέφαλος 499, 11
 βουλευσεως γραφή 390, 11
 ἢ βουλή, τὸ βουλευτήριον 182,
 5. 190, 22. 324, 28. 450
 βουλιμαῖν 131, 17 et 20
 βοῦς 505, 21
 βουστροφηδὸν 324, 22 et 25
 Βούτης 24, 16. 80, 23
 βραγχῆν, βραγχῆν, 223, 19.
 657, 17
 βράκια 500, 5
 Βριάρεως 604, 17
 βρυτήρ 492, 25
 βωμολόχος 175, 15
 βωμὸς 23, 5
 γαλεώτης 112, 3
 γάλλος 183, 2
 γαμβρὸς 410, 5
 γαμῆ pro ἔγμῃ 211, 17
 γαμησεῖν 438, 13
 γαμητέον 438, 22
 γάμοι. Vide 52, 22. 213, 6.
 231 bis. 304. 305. 510
 γαστρὶ πενθῆσαι 358, 19
 γεγράφηκεν 582, 15 (et 21 cor-
 rupte, ut videtur)
 γεῖσα 356, 10
 γέλη 494, 6
 γεννᾶν 650, 11
 γεννῆται 332, 27. 344, 23
 πυρραῖς γένουσι 476
 Ἴεται 50 et 61

- γεώμοροι 127, 11. 165, 14
 Γῆ 604 bis. 605, 10. 612, 2
 ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες 626, 17
 γιγγλιμωτόν 245, 22
 γλαυκῶν 220, 7
 γλαυξ (στίγμα) 499, 5 γλαυκα
 τωθάξουσι. 586, 1
 γλήνη 601, 1
 γλωττα 2, 24
 γνώμα, γνώμων 226, 1 493,
 22
 γόνατα 190, 14
 γονύκρουσος 431, 26
 Γοργάς, Γοργόνη, Γοργόνες 435,
 2. 502, 5
 Γοργόνιον 649, 24
 γραμμα (δικαστικόν) 430, 7. τὰ
 καὶ γραμμата 498
 γραμμῆ μακρὰ, βραχεῖα, 242,
 22. 243, 1
 γραφαί, 87. 212, 4. 384, 23.
 390 saepe. 409, 8. 487 sae-
 pe. 552, 12. 641
 γραψείας, γραψείαν, 437, 2
 Γρύλλος 162, 19
 Γύγης 604, 17
- δάγνον 431, 15
 Δαίδαλος 413, 12
 δαιτυμῶν 21, 23
 Δάματερ 72, 26. 659, 16
 Δαναός 215, 19
 δανείσω, δανείω 85, 21
 δάπεδον 68, 5
 Δαρεῖος 56, 8. 489, 18
 δαδειπνάναί 75, 9
 δειλην ὄψιαν, πρωτῶν 468, 23
 δεινοπαθεῖν 368, 5
 οἱ δέκα 274, 4
 δεκάπαλαι 371, 3
 ἐπὶ Δελφινίω 41, 21
 Δελφοὶ 455, 24. 456. 490, 1.
 602, 7 ἢ ἐν Δελφοῖς σινῶ
 424
 δέμας 563, 19
- δέμα 356, 23
 δέσμα Σαρπηδόσιον 502, 1
 Δηϊόκη 36, 3
 Δηϊῶν 583, 1
 Δηῆλος 386, 27 Δηῆλια 473, 1
 Δημάρατος 587, 10
 δήμαρχοι 288
 Δημήτηρ 16, 5. 127, 9. 311, 2.
 333, 10. 538, 10
 Δημητριᾶς 386, 13 et 26
 δημοποίητοι 550, 7
 δήμος 288 κατὰ δήμους δικασ-
 ται, 135, 25. 599, 12
 Δημοσθένης 114, 2
 οἱ διάδοχοι 85, 24
 διάθεσις ὄξινη 339, 20
 διαιτηταὶ 267, 12. 384, 20.
 390, 13. 451, 13. 581, 23
 διακόλλημα 539, 18
 Διάκριοι 386, 7
 διακωδανίσαι 153, 13
 διαλαχεῖν 222, 5
 διαχειροτονία 148, 13
 διδασκαλος 627, 10
 Δίδυμος 187, 25
 διεζωμένοι 507, 23
 διήκειν 394, 7
 διθύραμβος 571, 13
 δίκαι 24, 19. 32, 7. 40, 21.
 41 saepe. 42, 9. 44, 20, 21.
 46 saepe. 47, 16. 58 saepe.
 59 saepe. 125 bis. 126 bis.
 133 bis. 150, 11. 169, 25.
 212, 12. 234, 6. 267, 12.
 289, 25. 290. 355, 9. 361.
 362 saepe. 381. 382. 384
 bis. 390. 438. 457, 4. 467.
 513. 519, 15. 581, 21. 614.
 9. 633 bis. 641 bis. παρὰ δι-
 κην 383 δίκη Σκυρία 525,
 17
 δικασταὶ 120 bis. 121, 1. 135,
 25. 161, 13. 242, 23. 243,
 1. 430, 7. 549, 5. 581,
 12 et 17. 590, 6. 599, 4

- 7 δικασιαὶ κατὰ πόλιν, δή-
 μους, 135, 25. 599, 11
 δικαστήρια 66. 67. 163, 17, 19.
 235. 236. 324. 380. 601, 4.
 659, 4
 δικαστικός μισθός 467, 23. 581,
 17. 623, 19
 διοικητή 399, 3
 Διονύσια 83, 23. 90, 1. 313,
 21. 376, 26 Διονύσια θεω-
 ραίαι 89, 9 πομπαί 442, 15
 Διονυσιακοὶ ἀγῶνες 106, 3
 ἱμάτιον 437, 16
 Διονύσιος 103, 2. 194, 18. 235,
 22. 485, 23
 Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς 93, 20
 Διόνυσος 83, 24, 26. 100, 3.
 224, 11. 357. 495. 520, 8.
 616, 11
 Διόνυσος χθόνιος 50, 1
 τὸ ἐν Διονύσου θέατρον 106, 5
 Δίος 256, 17
 Διοσκουροὶ 78, 22
 Διόφαντος 254, 8
 Διογάρου πύλαι 75, 5
 διτάλαντος 566, 11
 Δίφιλος 13, 12
 δίφρος ὀκλαδίας 325, 16
 δίχαλκον 570, 7
 δοκιμασία ἀρχόντων 329, 5
 ὁ τὴν δοκὸν φέρων 623, 8
 σὺν δορῇ, σὺν ἀσπίδι 552
 δορυξένος 101, 13
 δόχη 531, 5
 δρακῶν 422, 15
 δράπετον 245, 23
 δραχμὴ 272, 14. 604, 3
 δραπακίστρια 391, 20
 τῶν δυνατῶν τι πέλευε 565, 9.
 613, 1
 δυσεργία 29, 15
 δύσκολος 34, 10
 δυσώγης 356, 15
 Δωριεὺς 27, 26
 Δωριεὺς 490, 6
 δωροξενίας γραφή 390
 ἑ Atticum in ἑώρων etc. 47, 22.
 48, 22. 49, 8
 εβίω 358, 21
 ἐγγονύκρουστος 431, 27
 ἐγκαῦσαι, ἐγκανυμα 539, 3. 608,
 18
 ἐγλήμα 430, 5
 ἐγκυκλιον 388, 14. 394, 25
 ἐγκυστινόχωλος 192, 10
 ἐρηγόρειν 59, 6
 ἔθνη 605, 20
 -εἰας, -εἰαν optativi (ποιή-
 σεας) 437, 2
 εἰεν desiderativa (πολεμησεῖ-
 εἰν) 438, 11
 εἰκας. Vide μῆν.
 εἰκότως 243, 20
 εἰλλεῖν 150, 16
 Ἐλλωτες, Ἐλλωτικόν 127, 17.
 165, 15. 168, 7. 409, 15.
 410, 1. 426, 5
 εἶναι abundat 595, 2
 εἰρεσιώγη 471, 21
 Εἰρήνη 126, 23
 εἶρων 146, 22
 εἰσαγγελία 87, 6. 191, 4. 430,
 6
 εἰσήρρησεν 75, 15
 εἴσοδος 389, 26
 εἰσφοραί 478, 8. 549, 15
 Ἐκάτη 240, 5
 Ἐκάτομνος 101, 22
 ἐκβολή σίτου 514, 17
 ἐκδύθει 332, 16
 ἐκκλησία 121, 8. 190. 191. 302,
 5. 321, 16. 452. 456, 23.
 555, 10. 562, 20. 599, 12
 ἐκκλητεῦσαι 170, 1 et 10.
 212, 5
 ἔκκλητος 41, 3 et 6 et 15
 ἐκκορηθείης 295, 4

- ἐκμιαίνεσθαι 269, 8
 ἔκπωμα 445, 25
 ἐκτῆμοροι 407, 18
 ἐκτικοὶ 613, 2
 ἔκτον 69, 13
 Ἐκφραντίδης 180, 25
 ἔκφοροι 71, 22
 ἐκφορεῖν 359, 8
 ἔκχυσις 365, 16
 τὴν κατὰ σαυτὸν ἴλα 586
 ἔλαια 508, 18 et 27 ἱλαίων
 πτώματα 471, 6
 ἔλαφος 112, 4
 Ἐλένη 304, 11
 Ἐλευσίς 102 bis. 337, 2. 485,
 10. 648, 9
 ἔλκος ὄνυχος 339, 16 ὕπουλον
 632, 1
 ἔλμος 256, 2
 ἐμέθηκεν 252, 13
 ἐμμέλεια 309, 16. 508, 8. 511,
 12
 ἐμνήσατο 273, 1
 ἐμποίνημος 359, 7
 ἐνδεδῆσθαι 458, 26
 οἱ ἔνδεκα 49. 391, 6
 Ἐνετίδες Ἰπποὶ 235, 16
 ἔνη καὶ νέα. Vide μὴν.
 ἐνηλύσια 67, 18
 ἐνιαυτὸς 631, 24
 Ἐννεάκρουνος 231, 7 et 24
 ἐνόικιον δίκη 362 ἐνόικια 287,
 18
 † ἐντελεῖς 359, 9
 ἐντρογον 428, 23
 ἐνύπνιον 149, 26
 ἐξάγεσθαι 453, 11
 ἐξαγιον 534, 20
 οἱ ἑξακισχίλιοι 467, 24
 ἐξείτης 198, 8. 199, 16. (321,
 5)
 ἐξοκέλλειν 154, 6
 ἐξοστρακισμὸς 110, 16. 353,
 24
 ἐξούλης δίκη 150, 11. 362
 ἔξωμις 25, 25
 σαυτὴν ἐπαινεῖς 502
 ἐπαυλία 213, 6
 ἐπεποιήκη 48, 18
 ἐπεπόνθη 48, 17. 123, 19
 ἐπέτειος 26, 8
 ἐπηλυγησάμενος 67, 9
 ἐπιάλτης 592, 15
 ἐπιβάλλειν ὀφθαλμὸν 364, 8
 ἐπίβδα 252, 21
 Ἐπιγένης 357, 5
 ἐπιλωττάσθαι 359, 10
 Ἐπίγονοι 120, 17
 ἐπικαλαμοὶ πυροὶ 476, 20
 ἐπικηρυττόμενα χρήματα 355,
 7
 ἐπικλήρου δίκη 234, 6. 438, 1
 Ἐπικράτης 190, 16
 Ἐπικρατίδες 118, 18
 ἐπικρηῆσαι 178, 3 et 10
 ἐπικωμάσαι 197, 15
 Ἐπιμαστός 249, 7
 ἐπιμελητῆς μυστηρίων 282, 20
 ἐπισηλῆνιον 505, 21
 ἐπισημαίνειν 509, 8
 ἐπιστάτης 452, 8. ὁμοιοῦς 333,
 14
 ἐπιστατικὴ γραφή 487, 4 et 14
 ἐπιτροηράρχημα 601, 12
 ἐπιφάνειαι Ἀπόλλωνος 605, 15
 ἐπίχειρα 566, 17
 ἐποικιον 419, 11
 οὐδὲν πρὸς ἔπος 357, 4
 ἐπωβελία 462, 19
 ἐπωδός, ἐπωδικὴ ποιήσις 599,
 15
 ἐπώνυμοι 541, 20
 ἐρανάρχης 434, 8
 ἐρανιστής 11, 23
 Ἐργάνη 345, 6. 614, 17
 Ἐργόφιλος 12, 16
 ἐρευγεσθαι 17, 25
 Ἐρεχθεὺς 397, 4 et 7. 482, 16.
 654, 4
 ἐρετμνος 810, 15

- ἐρήμη δική 267, 12
 ἐρίθακος 269, 13. 363, 4
 ἐρινός 14, 2
 Ἐρινύες 35, 15. 506, 11
 Ἐριχθόνιος 375. 376. 377, 9
 ἐρίων τρίτην 604, 18
 ἔρκος 14, 17 et 21. 332, 19.
 347, 12 et 15
 Ἐρμαῖα 408, 2
 Ἐρμῆς 169, 8. 579, 22 κοινός
 29, 16 πρὸς πυλίδι 462 τρι-
 κέφαλος 601 σῦκον ἐφ' Ἐρ-
 μῆ 547 Ἐρμαῖ 441, 15
 ἔρρηγν, non ἔρρησσα, 459, 12
 Ἐρση 652, 10
 ἐρῶθημα 18, 1
 Ἐρυνθραῖοι 431, 11
 ἐρυθρόδανον 18, 2
 ἐρωτᾶν, ἐρώτημα 475, 5
 ἐρωτίζειν 12, 6
 ἔσις 554, 20
 ὑπὲρ τὰ ἰσκαμμένα 623, 22
 ἰσκαράκισην 359, 19
 Ἐστία 601, 18
 Ἐστιαῖωτις 580, 17
 ἴστυκῶς 358, 1
 ἑταῖροι 405, 9
 Ἐτεοβουτάδαι 521, 14
 ἑτός 24, 18
 ἑτός 359, 22
 ἑτος 631, 25 τρίτω ἑται 605, 22
 ἐτώσιος 359, 22
 Εὐαινετός 215, 24
 Εὐβούλη 218 bis
 Εὐβουλος 90, 2
 εὐδίας φαλακρότερος 638, 14
 εὐήμερεῖν 30, 17
 Εὐήνωρ 390, 18
 εὐθέως 31, 10. 33, 18
 εὐθηνεῖν 31, 13
 εὐθύ 31, 10. 33, 18
 εὐθυδικία 381, 19
 εὐθυνοί 32, 15
 εὐθύς 580, 7
 εὐκαιρεῖν, -ία 562, 26. 563, 7
 εὐκάρδια 131, 20
 Εὐκλέτης 499, 3
 Εὐκλείδης 499, 1, 2
 Εὐκράτης 256, 8
 Εὐμενίδες 506, 12
 εὐμήκης 117, 5
 Εὐπάλαμος 413, 11
 εὐπραγία 38, 8
 εὖρεμα 38, 18
 Εὐρουκόων 111, 12
 Εὐρουσθενεῖς 579, 21
 εὐτειχῆς 117, 1. 368, 4
 ἐφῆναι 41, 7
 ἔφεις 41, 14
 ἔφειστροίς 636, 22
 ἐφηβέων 42, 1
 ἔφηβοι 420. 517, 5. 541, 22.
 553, 1. 564, 7. 578, 17
 Ἐφιάτης 325, 1
 Ἐφοροί 526, 1
 ἐχθεζίνος 45, 20
 ἐχῖνος 72, 1. 439, 17
 τί *ἔχων στρέφω 587, 23
 -εως, -εων genitivi (πήχεως)
 429, 7
 ζα 242, 18
 ζαμερίται 242, 16
 ζάπλουτος 50, 13. 242, 19
 Ζεῖα 276, 16
 ζευγίται 52, 7. 110, 6 et 11
 ζευγύναι, -ειν 332, 24
 Ζευξιππος 280, 25
 Ζεὺς 50, 1. 74, 4. 118, 12.
 127, 8. 376, 24. 570, 13
 Διὸς μήτηρ 304, 12
 Ζεφύριον 500, 22
 ζηλοῦν 53, 15
 ζητηταί 250, 4
 ζινχιον 559, 11
 πρὸς ζόφον 459
 ζυγὰ 421, 11 χοροῦ 604, 20
 ταυτὸν ἄλομεν ζυγὸν 586, 5
 ζῶδια 241, 1

- ζωμήρουσις 26, 16
 ἢ augmentum duplex, ἡνείχεται,
 etc. 71, 13
 ἦ in ἦδῃ, ἑωράκη, etc. 48, 17
 in vocativis (Στρατοφάνη)
 542, 23
 ἦδη 61, 10
 ἦδη 48, 19. 128. 19. 160, 6
 ἦδυσμον 270, 24
 ἦϊών 72, 4
 ἦκηκίει 71, 12
 ἦκιστα 363, 16
 τὸ ἦκον 593, 1
 ἦλιαία 324, 20
 ἦμιδραχμον 603, 25. 604, 2
 ἦμιθία 576, 1
 ἦμιμέδιμνον 69, 11
 ἦμιμναιον 566, 24
 ἦμιώλιος 70, 1
 ἦμιλονος 108, 17 Σικελικαί 366,
 12
 τρία ἦμιτάλαντα, τρίτον ἦμιτά-
 λαντον et similia 566. 603.
 604
 ἦντιβόλει 71, 12
 ἦνώζει 71, 12.
 Ἡρα 118, 13 Ἀκραία 61, 6
 Ἡράκλεια 168, 6
 Ἡρακλίδαι 73, 1
 Ἡρακλειῶτις μέθος 233, 19
 Ἡρακλῆς 74, 5. 86, 16. 187.
 188. 208. 226 bis. 228 bis.
 246, 19. 255. 321, 1. 346,
 6. 356, 11 et 26. 435, 4.
 537, 24. 579, 21. 586, 16.
 615, 7. 617, 8 ὦ Ἡράκλεις,
 Ἡρακλῆς 659
 ἦρωσις 76, 1 ἦρωσις 177, 8 ἦρώων
 κρατήρ 605, 1
 -ησω fut. Att. (τυπηήσεις) 610,
 23
 Ἡραιστος 74, 2. 375, 22. 376,
 17. 428.
 Ἡραίστεια 205, 25
 Ἡρῶ 118, 11 Τελενίκσιος ἦρῶ
 574, 8.
 ἦρῶσις 49, 4. 459, 26. 625, 13
 Θαλλός, θαλλός 286, 20
 θανάσιμος 79, 20
 θάνατος πηκτός 428, 1
 θαργήλια 472, 25. 639, 21
 θαργήλιος 80, 9
 θάσιοι 544, 21 θάσια κεράμια
 534, 18.
 θέατρον 79, 9. 81, 16
 θεῖν 436, 25 πάντα θεῖ ἀλλαν-
 νεται 378, 13
 Θειοδάμας 617, 7
 Θελεξινία 446, 24
 θέμις 83, 2
 Θεογένης 83, 19
 Θεόπη 218 bis
 Θεοτελής 84, 8
 Θερμοπύλαι 73, 17. 474, 19
 θεσμοθέται 302, 12. 321, 8.
 384, 22. 390. 552, 12
 θέστιος 537, 25
 θετικά ἐπιρρήματα 438, 21.
 Θετταλία 23, 18. 333, 5. 417,
 15. 580, 14. 617, 25
 Θετταλιῶτις 580, 16
 Θετταλοικέται 409, 14
 Θῆβαι, Θηβαῖοι 115, 15. 242,
 20. 333, 4. 590, 22. 658,
 10 Θῆβησιν ἦρωσις 590, 22
 Θηραμένης 35, 19. 613, 7
 Θησανρός Athens 440, 6
 Θησεύς 192, 14. 226 bis. 254,
 7. 260, 19. 375. 376. 414,
 10. 522, 6
 θῆσσα 92, 4
 θῆτέρα 80, 20
 θῆτες, θητικόν 52, 9. 110, 6 et
 11. 407, 18
 θίασος 82, 10
 θιασῶται 92, 11
 θόας 221, 8
 θόλος 520, 7

ὄρος 111, 20
 Θράκες 51. 142, 3
 θρήψ 95, 8
 θύρας προσθεῖναι 460, 1
 θυργωνίδαι 591, 14
 θυροκρουσεῖν 386, 2
 θυρωροί 163, 3
 Θυτίων 98, 17
 ἦ non additur dativis locis ad-
 verbiorum positus (τῷ) 612
 bis
 Ἰαδμων 490, 5
 Ἰαμβοί 397, 20
 Ἰάσων 36, 17
 Ἰβηρία 592, 7
 In -ιδιον diminutiva (οικιδιον)
 319, 1
 Ἰδομενεύς 178, 12
 -ιδος, -ιος, genitivi (Μέμφιδος)
 258, 2
 Ἰδρυσις νεῶν 335, 1
 ἰερά γραμμῆ 594, 20 τέτηρης
 386. 567, 23 οὐδὲν ἰ. 356,
 26 ἰερός λόγος 10, 3 ἰερά
 γράμματα, etc. 352
 ἰεσθαί 117, 17
 ἰκανόν 588, 23
 ἰλάσθαι 106, 16
 ἰρακιά 107, 17
 -ἰνδην adverb. 6., 8. 640, 23
 Ἰοκαλλίς 255, 1
 Ἰόλαος 615, 8
 Ἰουλος 360, 1
 Ἰππάρχος, Ἰππάρχειοι Ἐρμαῖ
 15, 6. 602, 1
 ἰππᾶς 52, 8
 Ἰππεία Ἀθηνᾶ 614, 17
 ἰππείς 52, 8. 110, 5 et 10. 142,
 21
 Ἰππίας 235, 18
 Ἰπποκλείδης 363, 6
 Ἰπποκράτης 558, 17
 Ἰππόλυτος 571, 5
 Ἰππομάνης 398, 1

παρ' Ἰππων καὶ κόρην 397 Ἰσπος
 πολεμιστῆς 438, 16 σειραφό-
 ρος 503, 21 τίς τρέπος ἰππων
 591
 Ἰππότης 594, 11
 † Ἰσθμικοῦ 375, 23
 Ἰσθμός 114, 14. 444, 3
 Ἰσις 505, 18
 Ἰσμαρος 248, 9
 Ἰσον ἴσω 599, 26
 Ἰσοσθενής 117, 1
 Ἰσόσπριος ὄνος 337, 17
 Ἰσάναί, -ειν 332, 15
 -ιστερος comparativa 451, 20
 Ἰστορικὸς 229, 17
 Ἰσχειν, ejus composita 460, 3
 -ἴω, -ἰῶ, futura 85
 Ἰνυξ 271, 1
 Ἰπικράτης 308, 15
 Ἰγθυοβολεύς 119, 3
 Ἰῶ 118, 13
 Ἰωνες, eorum dialectus 640, 8
 Ἰώνων γράμματα 498
 ἰωνιά 491, 12
 κάβος 119, 20
 Καθμείδι 582, 24
 Καθμος 120, 21. 582, 24. 652,
 15. 658, 5
 καθαρὰ ἡμέρα 206, 19
 † Καθάρισσι 93, 21
 καθέλκετε 121, 15
 οὐ καθέστηκε 358, 17
 κάθητος 137, 9
 Κάσδος 87, 22
 καθυποκοπεῖσθαι 631, 14
 Κάϊκος 123, 11
 * κακαγγελεῖν 27, 5
 τῶν τριῶν κακῶν ἐν 613, 4
 † Καλαρῶται 410, 1
 Καλιᾶ 186, 1
 κάλλη 68, 27
 Καλλίας 203, 9
 Καλλιγένεια 87, 23

Καλλικλῆς 308, 18
Καλλικράτης 623, 14
Καλλιόπη 99, 20. 225, 4
Καλλιρόη 231, 25
Καλλισθένης 538, 5
Καλλίστρατος 498, 22. 499, 1.
 556, 4
κάλων 127, 1
Καλός 413, 13
πάντα κάλων 378, 17
καλῶς 347, 5. 358, 20
καμάρα 129, 2
κάνης 324, 17
Καππαδοκίαι 217, 17
ὑπὲρ κᾶρα 622, 23
† κάρδαξ 508, 9. 511, 13
κάρδοπος 243, 20
Κᾶρες, Κάρια 97, 22. 575, 1.
 579, 25
καρκίνωμα 132, 16
καρποῦ δίκη 362, 2
Καρύστιοι 623, 15
καρχαλέος 134, 7
κάρχαρος 134, 9
Καρχηδόσιοι 501, 6. 652, 19
κατὰ in cōmpos. 150, 13.
† καταγγέλλειν 27, 5
κατακλισμὸς 615, 13
κατακύλλωρα 593, 17
καταλελάβηκεν 213, 22
καταλογεῖς 546, 10
κατάλογος 624, 12
Κατάνη 378, 24
καταπυγούνη 141, 9
κατατετριμμένος 395, 27
καταχειροτονία 148, 12
κᾶτενεγκεῖν 139, 4
κατευθῶ 139, 23
κατίλλειν 150, 10
κατόπιν 341, 20
κατοργᾶν 343, 6
Κατουδαῖοι 626, 19
ὁ κάτωθεν νόμος 324, 19
κῆγγρος 137, 14
κείρεσθαι περιτόχαλα 424, 5

Photius Vol. II.

πρὸς φθειρα 463, 13 *σκάφιον*
 517, 15
κεκλειμένος 507, 24
κεκρύφαλος 72, 1
Κελαναί 228 bis
κέλευθα ὕγρα 614, 25
κέλλειν 154, 6
κενεμβατεῖν 515, 12
κενὸς κύβος σινὲ βόλος 77, 9.
 602, 10
Κένταυροι 303, 11. 565, 8.
 613, 1
κεραία 116, 11
Κεραμεικός 15, 17
κεραμὶς ὄπαια 341, 5
κερδαλῆ 157, 1.
κερκέτης 157, 10
κεστρεὺς 159, 15
κέφαλος 317, 10. 582, 24
κημὸς 650, 5
κήρυκες 548, 19 *Κήρυκες* 68,
 23
Κηφεὺς 435, 3
Κιανοὶ 617, 14
κίκαβος 165, 21
Κίλικες 165, 3
Κιλικύριοι 168, 7
Κιμῆριοι, -ρος 156, 24
Κίμων 88, 14
κινάδιον 166, 9
κιναίδιον 118, 14
κιννάβαρι 587, 20. 592, 7
κισσός 108, 20
κίταρις 587, 15. *164, 5
κιχῆσιππον 164, 4
κλάδος 470, 19
κλαθεῖν, κλαύσει 168, 5 et 10 et
 11
Κλαρῶται 127, 19. *410, 1
Κλεινίας 192, 12
κλεισαι, κλειδα, κληδα 168, 13
Κλεισθένης 288 bis. 363, 8
κλειτορίς, -ξεσθαι 281, 11
κλεπτίστερος 451, 20
κλήρου δίκη 436, 1

Α α α

- κληροῦσθαι 429-30
 κληροῦχοι 169, 4
 κλητήρ 169, 25. 460, 26
 κλίμαξ 170, 18 et 23
 κλίνη παραβύστος 380, 27
 κλινὸς 52, 23
 κλισία 171, 17
 Κλυταιμνήστρα 410, 12
 κλώνες 470, 19
 κνήν 310, 7
 κνήστις 310, 5
 Κνίδος 224, 6
 κνικὸς 173, 23
 κοᾶν, κοεῖν 242, 12. 385, 11
 Κόδρος 27, 24. 448, 1
 κοεῖν. Vide κοᾶν
 κόθορος 35, 18
 κοίτη 167, 16. 324, 17
 Κόλαβρος 641, 22
 † Κολλοπήρα 186, 2
 Κόλχοι 243, 13. 592, 3
 κολῶ 86, 8
 Κελωνός 367, 6
 κομήτης 356, 13
 κομιδὴ 34, 12
 κομῶ 85, 13
 κοναῖν 385, 12
 κόνηξα 524, 1
 Κόνων 308, 14
 κοππατίας 499, 11
 εἰς κοπρῶνα θυμῶν 338, 11
 Κόρακας 20, 3 ἔς κόρακας 359,
 19. 524, 15 et 19
 κοράσιον 369, 26
 κόρδαξ. Vide κάρδαξ
 κορδύλη 555, 9
 κορρεῖν 50, 9. 295, 2. 496, 14
 κόρηθρον 496, 16
 κόρημα 418, 10. 496, 16
 Κόρινθος, Κορίνθιοι 16, 9. 61,
 5. 194. 303, 13. 360, 18.
 379, 1. 441, 19 ὁ Λιδός Κό-
 ρινθος 315, 16. 473, 18.
 623, 7
 Κόροιβος 256, 21
 ἐπὶ κόρρης 483, 10
 Κορύβαντες 190, 2
 κόρυμβος 181, 7
 τὰπὶ κοσκίνῳ 569, 4
 οὐ κατὰ κόσμον 358, 24
 κοσμῶ 598, 8
 κοσσοτράπεζος 390, 20
 κότος 50, 11
 κοττάβια 210, 3
 κότταβος 209, 22
 κόττης 454, 24
 Κόττος 604, 17
 Κότυς 158, 8
 Κούρητες 654, 4
 κοῦσπος 436, 9
 κράσεις οἴνου 599, 19
 κρατήρ πρῶτος, δεύτερος, τρίτος
 604, 25. 606, 3
 Κράτητα 201, 17
 κραυγὴ 176, 16
 κραύρα 176, 21
 Κρέουσα 397, 10
 Κρήτες 178, 6 Κρής θάλασσαν
 326, 11 Κρητίζειν 515, 4
 † κριθεῖς. Vid. ὄξύς
 κριταὶ κωμοδῶν 411, 1
 Κριτίας 91, 7
 Κρόβυζοι 51, 14
 Κροῖσος 40, 8. 245, 5
 Κροκωνίδαί 192, 5
 Κρόνος 51, 1. 501, 1 et 7
 Κρότιος 225, 5
 Κρότων, Κροτωνιάται 265, 11-
 614, 23
 κρούεσθαι πύμναν 466, 25
 κρούειν μέτρον 385, 17 γλαυ-
 τὸν 493, 13
 κρουσιμετρεῖν 386, 2. Vide
 385, 17
 κρύσταλλος 301, 3. 408, 12
 Κρώβυλος 60, 10
 Κτήσιος 446, 20
 κύβος 77, 7. 602, 14
 Κυδαθῆναι 176, 8
 Κύνων 591, 4

- Κυθήριοι 176, 8
 οὐ μάλα πυκνὰ 360, 9, 10
 Κυκλάδες 532, 20
 Κύκλωψ 280, 24
 Κύκνος 575, 24
 κύλα 186, 4
 Κύλανθος 218, 13
 κύλιξ φασίμη 642, 6
 κυλοιδιᾶν 185, 13
 κυμάτια 565, 19
 κύμβη 186, 13
 Κυναίγειος 246, 23
 Κύνης 187, 8
 Κυνόσαργες 73, 5
 Κύπρος 299, 1 Κύπρια ἀκρίδες
 398, 15
 κυρβάσια 189, 17
 κύρβεις 324
 κυρτός 230, 24
 κυρός 230, 24
 κύριον 484, 19 σὺν κυνὶ ἱμάτιον
 556
 κωλός 196, 12
 κώληβος 196, 10
 κῶλον 138, 7
 κωμῆται 197, 8
 κῶνος 197, 24
 Κωπᾶϊς 589, 5
 Κωφός λιμὴν 200, 4 παρὰ κω-
 φὸν ἀποπαρδεῖν 385
 λαβᾶς ὁμοίως 332, 23
 λαγγάζω 228, 22
 λαγγονεύω 228, 23
 λάγνος 201, 14 λαγνίστερος
 451, 20
 Λάδων 411, 2
 λακκαταπύγων 203, 5
 λακκατάρατος 204, 15
 Λακεδαιμόνιοι, Λάκωνες 22, 24.
 186, 15, 192, 13. 200, 7.
 204, 9. 308, 3. 331, 12.
 437, 5. 506, 24. 558, 4.
 617, 25 Λακεδαιμῶν 85, 7
 λάκκος 204, 1
 Λακωνίζεῖν 192, 13.
 † λάλακος 213, 11
 λάλαξ 213, 11
 λαμπᾶς 205, 22
 λαμπίζεῖν, -σῆς 208, 4
 λαμπυρίς 476, 12 et 14
 Λάμπων 93, 18
 λανθάνειν. οὐ λελήθασι 360, 3
 λαοξόος 207, 16
 λαπαξαί 207, 22
 λαπηκῆς 208, 3
 Λάρινος 208, 12
 λαρινεύειν 208, 16
 ἄρχι τοῦ λάρυγγος 657, 10
 λαφυγμός 210, 16
 λαχανοπωλήτρια 516, 4
 λέβερνοι 601, 22
 λεβηρίς 611, 22
 λεβίαι 215, 4
 λέγειν 638, 18
 λεία 211, 24
 λειπόνεως 418, 20
 λειποταξίας γραφή 212, 10 λει-
 ποταξίον 225, 26
 λείριον 212, 22
 Λειψύδριον 235, 18
 λεκάνη 214, 1. 435, 26
 λεκάνιον 213, 13
 λεκανίς 156, 17. 213, 14. 214,
 1
 λεκίσκιον 214, 1
 λέμβαρχοι 214, 8
 λέμμα 230, 20
 τὴν λεοντὴν ἐνδύουσι 586
 λέοντος πυρροκόρσου 477
 λεουργός 218, 5 et 20
 λεπάδες 207, 20
 λεπίζεῖν 230, 19
 λεπτόν 314, 7
 Λέρνη 255, 1. 615, 5
 Λέσβος 67, 16 Λεσβιάζειν 515,
 3 Λέσβιος φῶδος 261
 * λεσχηγόριος 216, 10
 Λευκάς 643, 27

λεύκη 246, 17
 λευκοὶ ἄνδρες 357, 3
 Λευκόφρων 576, 7
 Λεῶς 214, 22. 218 ter.
 Λέως 218, 3
 Λῆμος 78, 1. 120, 1
 Λήναια 565, 15
 ληξιαρχικὸν 174, 18
 ληξιαρχος 599, 13
 λῆξις 221, 20, 21. 390, 15
 Λητὸ 187, 9
 † λήφομαι 220, 13
 λίαν 238, 13
 λιθιδῶν 223, 18
 πάντα λίθον κινεῖν 378, 19
 Λίμνη 255, 12
 Λινδία Ἀθηναῖα 489, 20
 λίτρα 314, 8
 λιτροδόκη 227, 22
 λιτροσκοπός 227, 19
 λιγᾶς 531, 4
 λογγασία 228, 24
 λογεῖον 326, 4 et 6
 λογισταὶ 32, 19 et 21
 λογιστήρια 229, 7
 οὗτ' ἐν λόγῳ οὗτ' ἐν ἀριθμῷ
 618, 4
 Λοκροὶ 26, 1
 λούεσθαι 231, 1
 Λουσαῖα 203, 3
 λουτροφόρος, -εῖν 231 ter.
 λόφος 239, 2
 λόχη μία οὐ τρέφει δύο ἐριθά-
 πους 269; 11. 363, 4
 λυγαίως 235, 4
 λυγμός 236, 16
 λυγός 233, 2 et 7
 Λυδία 267, 11 Λυδίων ὄργανον
 427, 26
 Λύκειος Ἀπόλλων 234, 13
 Λύκος 234, 16 et 18
 Λύκος 67, 11. 577, 22
 τὸ τοῦ λύκου 123, 21
 Λυκοῦργος 487, 20

Λυσικλῆς 450, 5
 λυσαιτέλεια. -εῖν 237, 9
 λυγρία 237, 26
 λυγροκαταί 238, 4
 λωρίκιον 246, 2
 μὰ 299, 18
 μαγγανεία 240, 2
 μαγεία 239, 17. 240, 12
 μαγειρεῖον 111, 2
 μάγειρος 240, 8
 Μάγνης (λίθος) 73, 20 Μαγνη-
 τισ λίθος 73, 8. 233, 18. Μάγ-
 νητα accusativus 201, 17
 Μαγνησία 73, 22
 Μαῖα 251, 4 (sed non videtur
 esse nomen)
 μαιεύεσθαι, μαιοῦσθαι 241, 10
 μαιμάξαι, μαιμάκτης 241, 18 et
 23
 μαινόμενος 246, 10
 μακαρία 292, 13
 εἰς Μακαρίαν 20, 23
 εἰς μακρὰν 359, 21
 μακρόθεν 243, 5
 μάλα 479, 9
 μαλάχιον 505, 26
 μάλη 629 bis
 μαλθακός, -κίεσθαι 243, 26
 παντὸς μάλλον 379, 15
 μαμῶν 245, 17
 μαμμία 245, 14
 μαμμόθρεπτος 584, 20
 μάναν 246, 4
 μάνδαλος 245, 24
 μάννα 246, 11
 μανότης 245, 19
 μάντεως μισθός 407, 5
 Μαραθῶν 73, 5. 188, 15. 591,
 22
 μαργάλη 612, 4
 Μαργίτης 256, 19
 Μαρδόنيος 378, 20
 Μαριανδύνοι 168, 6
 μάστιξ κηρίνη 162, 5

- μαστροί 256, 5
 μαστρούς 249, 15
 μασχάλαι 629, 12—15
 μάτιον 250, 11
 Μανσωλός 101, 23
 μάχαιραν παραποφῶν 858, 25
 μάχαιρα συνίκη 547, 13
 Μεγακλῆς 363, 11
 Μεγάλη πόλις 280 bis
 Μέγαλλος 251, 11
 Μεγαρεῖς 617, 23. 843, 15
 μέγαρον 239, 19
 μέδιμνος 69, 11 et 17. 604, 1
 Μέδων 27, 25
 μείον, μειαγωγός 253, 14 et 21.
 254, 1 et 14
 μείω 271, 12
 μελάγχρης 255, 3
 † Μελαινή 192, 14
 μελάμπυγος 217, 15
 Μελανθος 27, 24. 28, 2
 Μελαντιππος 254, 7. 280, 24
 Μελαγχρος 254, 23
 μέλι Τηγῆτιον 618, 22
 μέλινοι 255, 27; 256, 5
 μελιτοστυα 322, 4
 μεμιλωμένον σχοινίον 562, 20
 Μέμνων 558, 18
 Μενδαῖα κεράμια 534, 19
 Μενδαῖοι 78, 14
 Μένδης, -ήσιος 258, 12
 Μενέσται 409, 24
 μέντοιγε 258, 19
 μέντον 258, 20
 ἐν μέρεσι στρατεία, μάχη 678,
 16
 Μέροψ 164, 22
 Μέσαπτος 259, 9
 Μέσον, δικαστήριον 601, 7
 Μεσογήνιοι 200, 8
 † μεταβολή 457, 1
 μεταλλῶν 261, 4
 μέταξα 510, 5
 Μεταπρηγῖνοι 652, 25
 μετελθεῖν 252, 11
 μετῆκω 252, 11
 μέτοικος 59, 18. 263, 3. 295,
 13. 437. 488. 461, 22.
 478. 516. 517. 558, 10.
 615, 11
 Μήδεια 61, 7. 221, 6
 Μήδης ἀν' φυλάξει 565, 4
 μήκος, ejus composita 117, 4
 Μηλιακόν πλοῖον 594, 9
 Μήλιος λιμός 212, 17. 224, 8
 Μηλιουργῆς κλίση 234, 23
 μηλοῦν 139, 7. 256, 14
 μηλωτή 265, 27
 μήνες πῶς Ἀθηναῖα μετροῦνται
 276, 26. 634, 9
 † μήτιος 258, 3 et addenda
 μητραγύστης 183, 2
 Μητροφῶν 268, 15
 μνηῆναι 272, 12
 Μίδας 227, 26. 228 bis
 μικρός 527, 11
 Μίλητος 165, 1
 μίλιον 532, 27
 Μιλτιάδης 179, 4
 Μίνως 178, 7. 501, 12
 Μινώταυρος 414; 12. 522, 7
 μισθός 367, 14
 μισθοφόρος, -ρεῖν, 269, 3. 644,
 23
 μίσχος 20, 17
 μνά 814, 9
 Μνασῆας 281, 6
 μνάσθαι 273, 3
 μνημεῖον 272, 19
 Μνήσαρχος 51, 11
 μοιμύλλειν 273, 15
 μοῖραι 284, 23
 μοιχείας γραφαί 390, 12. 409,
 8
 Μολιονίδαι 356, 11
 Μολοττοί 84, 1
 μολόχη 244, 4
 μομφή 258, 8
 μονόφθαλμός 26, 6
 μονοφθεῖν 274, 27

- τὰ μόρα 547, 9 μόρα *Λαπωνική*
 284, 21. 308, 16
 μορταί 508, 18. 509, 1
 μορμέφαβος 275, 18
 Μόρσιμος 502, 22
 μορτάει 284, 15.
 Μόρτιχος 275, 22. 284, 18
 μόσχαία 276, 8
 Μούνυχος 276, 14
 Μουσαίος 86, 3 et 6
 μουσαϊός 277, 22
 μοχθηρία 277, 24
 μνίνδα 279, 3
 Μύλος 580, 1
 Μυνδία 577, 24
 Μνένημος 199, 11
 μύραινα *Ταρτησία* 570, 10
 Μύρμηξ 256, 16
 μυρόλωτος 238, 24
 μύρον 20, 21
 Μύρρινα 78, 1
 μύρι τοῦ μυρρίνου 657, 7
 μυρτοχίλη 281, 13
 Μύρων 234, 19
 Μῦς 282, 9
 Μύσσι 23, 22
 μύσταξ 379, 25
 μυθόκους 274, 18
 μυθορήμων 274, 19
 Μώρτιχος 284, 10
 μυκᾶσθαι 283, 20
 Μώρτιχος. Vide Μόρτιχος
 μῶσθαι 284, 4

 ναί, ναί μὰ 239, 9. 240, 18
 ναί μὰ τὸν 299, 16
 ναή 363, 17
 Νάξος 287, 1
 ναστοφαγεῖν 287, 8
 ναύκραροι 287, 26
 Ναυκρατίς 287, 24
 ναυλόγιον 288, 25
 κατὰ ναῦν 139, 18
 Ναυαίνικος 550, 11
 ναύφρακτος 639, 14

 ναυφύλακες 296, 7
 ναυικουῦτος 291, 5
 ναυτὸν 290, 20
 Νελλεως 27, 25. 585, 19
 Νεῖλος 298, 8
 νεῖν 298, 11
 νέμειν προστάτην 460, 24
 Νέμεσις 293, 15 et 17. 482,
 13
 νένηται 36, 14
 Νεοπόλεμος 569, 8
 νεοῦν, νέωσις 290, 20
 νέυρα πολέμου χρεσός 251, 21
 νεφροὶ περρόβλητοι 426, 16
 νεωπόρος 418, 11
 νεώς, ejus composita 469, 15
 νεώσοικοι 297, 4
 νή 240, 18
 νηήσας 298, 5
 νηθεῖν, νήμα 180, 1
 νηστία 87, 22
 νήσις 158, 22 νήσιος 258, 3
 et addenda
 νήτη 291, 14
 νήγλαρος 300, 1
 Νίκη 118, 11 *Νίκη Ἀθηνᾶ*
 614, 17 *Νίκαι* 568, 2
 Νίνος 500, 13
 νίτρον 227, 23
 νόθοι 188, 7
 νομή 294, 2
 νόμισμα 314, 9
 νόμοι Ἀθηνῆσι 87 saepe
 νομοφύλακες 321, 7
 νοσηλεία, -εὔεσθαι 232, 14.
 302, 22
 ἐμὴν κάμνειν νόσον 586, 4
 νουθετησμός 303, 19
 νοῦμος 302, 19
 Νοῦς 159, 9
 νύμφαι 507, 1. *Νύμφαι* 617,
 10

 ξ pro σ ἀπ ἐὼν 310, 21
 ξαίνειν 223, 2

- Ξέναρχος** 485, 21
Ξενίας δίκη, γραφή 289. 390.
 478, 9
Ξενικόν, τὸ ἐν Κορίνθῳ 441
Ξενοκρίτος 93, 20
Ξένος 263, 5. 438, 9
Ξέρξης 203, 10. 489, 18. 565,
 4. 587, 11
Ξίστης 466, 21
ξηροτριβεσθαι 309, 7
ξηρίζειν 309, 17
ξυάλη 310, 1
ξυεῖν 310, 12
ξύλιζεσθαι 210, 17
ξύλον πρῶτον 469, 10 **ξύλον**
σκαμβόν οὐδέποτε ὀρθόν 596,
 8
κατὰ ξυμφορὰν 140, 4
ξυνήγορος Τερέδιος 576, 15
ξυντρία 311, 8
ξυρᾶσθαι 313, 1
ξύσμα 309, 26
ξύστρα 539, 14

ὄβελιαφόροι 313, 21
τοῦ ὄβελου τὸ θερμόν 593, 3
ὄβολός 270, 12. 570, 7. 579,
 10. 602, 22
ὄβολοστάται 314, 15
ὄβρικαλα 314, 22
ὄγμος 658, 12
ὄδαξῆσαι 8, 1
† ὀδεύειν 316, 8
ὀδμη 352, 24
ὀδός. ἐν ὀδῶ καθελῶν 63, 8 σχι-
 στός ὀδός 562
ὀδοῦς. ἕαον ὀδόντας ἀριθμεῖν ἢ
 δακτύλους 483, 21
Ὀδυσεύς 410, 12
ὀδωδέναι 316, 18
Οἰδίπους 120, 18
Οἴη 317, 8 **Οἴηθεν** 322, 23
-οιην et **-οιμι** optativi 28, 24
οἰκίαι 6, 5

οἰκίτης 318, 14
οἰκογενής 320, 5
οἰματα 320, 10
οἶμος 398, 20
οἰμῶζειν 524, 16
οἰνόσπονδα 299, 23
οἶον τε 363, 18 **οὐδὲν οἶον** 356,
 24
οἶος 322, 19
οἶς 313, 18
οἶσθας 322, 19
ὄκνος 654, 9
πάντα ὀκτώ 378
ὀλιγομήκης 117, 5
ὀλίγος 328, 9
ὀλολύζειν 329, 20
Ὀλύμπια 356, 13. 387, 1
Ὀλυμπίειον 330, 12
Ὀλυμπίων κρατήρ 604, 26 **Ὀ-**
λυμπίου (Διός) 605, 2
Ὀλυμπος 575, 16
Ὀλύθιοι 115, 14
ὀμαλός 330, 24
Ὀμηρος 177, 18. 484, 23
ὄμηρος, -εῖν, οὖν, εὖεν 331, 13.
 332, 1
ὀμογάλακτες 332, 26. 344, 22
ὀμολος 333, 10
Ὀμόνοια 446, 21
Ὀμπνία, **Ὀπνία**, **Δημήτηρ** 335,
 6. 342, 14
ὀμφακίζεσθαι 511, 8
ὀμφακος ὑγιέστερος 614, 22
ὀμφαλητόμος 241, 9. 335, 12
ὄναρ 149, 26
ὀνάτωρ 336, 6
ὄνειροι τυφλοὶ 611, 17
Ὀνόμαρχος 643, 18
ὄνος 279, 22 **ὄνος ἐν μύρῳ** 337,
 10 **ὄνου** σκιά 419, 16 **ὄνων**
 οὐ ραι μέλει 612, 25
ὄξεις στομάχον 339, 20
ὄξόβαφον 340, 1
ὄξύς 295, 19. 533, 19 † ὄ δ'
ὄξύ κριθίς 358, 7

- ὀπηλικά 71, 18
 ὀπήτιον 341, 13
 ὀργάζειν 264, 15
 ὀργῶν 345, 1
 ὀργεῶνες 82, 10. 343, 11
 ὄργια 344, 8
 ὀργιάζειν 343, 20. 344, 12.
 345, 8
 ὀργυιᾶ 349, 3
 ὀρεκτιῶν 345, 18
 ὀρεσχάς 354, 13
 ὀρενός 345, 22. 347, 8
 ὀρεωκόμος 345, 25
 ὀρθιος νόμος 302, 17
 ὀρθοπύγιον 350, 4
 ὀριῶ 85, 13. 102, 17
 ὀρκιστής 347, 28
 ὄρκοι ταχυβάμονες 572, 8. *A*
 φροδίσαιος ὄρκος etc. 572, 11
 ὄρκοῦν 347, 21
 ὄρκωμότης 347, 28
 ὄρκ ἐπὶ τῆς ἀντής ὄρμαϊ 359,
 15
 ὄρμος 348, 13
 ὄριθοτροφεῖον 319, 11
 ὄρνιξ 348, 22
 ὄρος 361, 23
 ὄροφή 349, 25
 ὄροφίας 363, 28
 ὄροπύγιον 350, 3
 ὄροφῶδα 349, 21
 ὄροτυγοκόμος 350, 10
 ὄρφανοί 514, 7. 641, 4
 ὄρφεύς 214, 22. 218. bis
 ὄρφναῖος 150, 6
 ὄρχάς 484, 13
 ὄρχήστρα 339, 26
 ὄρχος 351, 11
 κλειστόν ὄσον 433
 ὄσσα 575, 16
 ὄστεινος, ὄστεον 353, 11, 12
 ὄστρακισμὸς (vide ἔξοστ.) 155,
 24
 ὄσχος 204, 17
 ὄσχη 354, 12.
- ὄσχος 354, 6
 ὄτλειν 355, 16
 ὀττεύεσθαι 355, 27
 ὀν et οὐς genitivi (*Ναυσικύδους*)
 289, 10
 οὐ 317, 5
 οὐάτος 362, 26
 οὐδός 316, 7
 οὐθεις 356, 17
 οὐλή 150, 14. 360, 1
 οὐλος 150, 12
 κατ' οὐραν 150, 17
 Οὐρανός 604 bis. 605, 10
 αὐρειος βίκος 351, 21
 οὐρία 625, 8
 οὐρος, οὐρός 163, 2. 319, 21
 οὐς. ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἄνω ἔχειν
 572, 14
 οὐτός uau ekimio 457, 24
 ὄφης οἰκουρός 319, 23
 ὄφλειν 364, 18
 ὄφρῶς ὑποκαθεῖναι, ἀνατείνειν,
 τοξοποιεῖν, συνέλκειν 552, 25.
 595, 3. 628, 4
 ὄχημα 53, 2
 ὄψε 468, 16
 ὄψειν 438, 12
 ὄψιπέδων 404, 7
 ὄψιτερον 366, 24
 ὄψοδόκη 156, 19
- Παγαστικὸς κόλπος* 20, 1
πάγκυφος ἔλαια 193, 20
πάθος τραγικόν 597, 20
παίγνον 369, 3
πόλις παίζειν 439
Παιονίδα 368, 13
παῖσαι 531, 14
παιωνίζειν 370, 20
παλάθη, -θις 371, 20
παλακτερος, -τατος 371, 6
παλευντριαί, -ίδεις 68, 18. 371,
 27. 372, 2 et 3
παληλία 411, 22

- παλιγκάπηλος 378, 26
 παλιμπρατς 373, 26. 374, 7
 πάλιν in compositione ἐπιτατι-
 κὸν 373, 25
 παλινδης ὄνος 372, 15
 παλινέμπορος 373, 18
 ἐπὶ Παλλάδιω 41, 21
 ἢ ἐπὶ Παλλαιίδι μάχη 592,
 25
 πάλος 115, 1
 Πάν 206, 11. 377, 16
 Παναθήναια 104, 1. 129, 19.
 130, 1. 205, 25. 275, 4.
 412, 10. 516, 18
 παναθλίως 376, 28
 Παναίτιος 558, 18
 Πανδιαν, Πανδιονίς 376, 23
 πανδοῦριον 427, 26
 Πάνδροσος 436, 21. 465, 5.
 652, 10
 Πανδώρα 397, 9
 Πανοπέυς 639, 5
 πανόπτρια 377, 23
 Πανοψία 471, 17
 Παντακλῆς 276, 14
 * Παντάρκης 483, 20
 ὁ πάνυ 596, 20
 πάππας, καππίας 245, 15
 παραβολή 382, 24
 Παράβυστον 601, 6 παράβυστος
 171, 8
 παραγράφασθαι, -φή 32, 10.
 519, 16 ἐν βιβλίοις 506, 5
 παράδεισος 161, 23
 παραδοτία 438, 24
 παρακαταβάλλειν 478, 11
 παρακρούσασθαι 386, 1
 Πάραλοι 387, 16
 Πάραλος ναῖα 386, 5 et 23.
 567, 24 Πάραλος νῆρι ἠομεν
 386, 22. 387, 15
 παρανεάτη 291, 14
 παρανίσχειν 460, 5
 παρανόμων γραφαί 87, 8
 παραρρεῖν 615, 20
 παρατίλλεσθαι 391, 20
 παράχορδον 385, 20
 παρδαλις, παρδαλή 443, 24
 παρδαμάλη 131, 12
 παρείας 364, 1
 παρήγως 396, 7
 παρῆ 57, 5
 παριαμβλίδες 397, 20
 Παρμενίων 300, 13
 Παρνηθία νύμφη 187, 8
 παροιμία 320, 12
 τὸ παρὸν εὐ ποιεῖν 595, 12
 πάροχος 52, 23
 Παρράσιος 357, 14
 πάρυφες 388, 13. 394, 24
 Πασέας 281, 7
 καταγεῖν 126, 11
 πατάξαι 531, 15
 τίς πατέρ' αἰνήσει etc. 591
 πατραλοίας 149, 9
 πατρικὸς, πάτριος 400, 22
 Πάτροκλος 569, 7
 παυσικάπη 131, 22
 πάγνη 301, 3
 πεδήσαι 22, 14
 * Πεδιακά 403, 18. Vide 26
 Πεδιάσιοι 386, 7
 πέδον 625, 6
 πέδων 404, 7
 πέζα 404, 13
 πεζίτια 565, 18
 Πειθῶ 118, 11. 271, 2
 Πειραιεύς 63, 11. 111. 11 et
 16. 112, 12. 276. 462, 14.
 509. 510 ἐν Πειραιῶς κάθο-
 δος 552, 14
 Πειρίθους 226, 20. 417
 Πεισίστρατος 110. 234, 8. 472,
 23
 πέλας 407, 20
 Πελασγιῶτις 580, 17
 Πελαγοὶ 407, 11. 431, 10
 πελειᾶς ἡμένη 68, 11
 πέλικος Τενέδιος 577, 5
 † πελιά 408, 3

- κελιτνός 408, 4
 Πελλήνη 250, 4
 πέληη 408, 8
 πέλυξ 407, 26
 πεμπάζειν 408, 25
 πέμπειν 443, 1
 πέμπειλα 409, 1
 τὸ πέμπτον τοῦ τιμήματος 457, 2
 πεμπώλαρχος 409, 1
 Πενέσται 127, 18. 165, 15. 168, 7 (426, 5)
 Πενθεύς 577, 3
 πένισσα 410, 3
 πένταθλοι 623, 23
 πεντακοσιομέδιμνοι 52, 8. 110, 5 et 10. 567, 19.
 πέντε πένειν, πέντε καὶ δύο 599, 23 πέντε- in compositis, non πεντα-, τεττέκλιος, πεντέμη- νος, πεντέχαλκος 410, 20. 411, 3
 πεντηκόντορος 411, 8
 πεντηκοστένευσθαι, -τολόγος 411, 10
 πέπλος 116, 14
 πεπόνθειν 129, 20
 πεπορημένος 507, 25
 πέρα 595, 21
 Περγαία Ἀρτεμις 72, 19
 Περιανδρος 194, 13
 περιβαρίδες 425, 25
 περιδαιπνον 359, 11
 περιθέτη κόμη 428, 21
 Περιθεῖσαι 192, 9
 περίκηποι 557, 23
 Περικλῆς 234, 9. 659, 2
 περικωνήσαι 198, 1
 περίνωξ 469, 16
 περιοδικαὶ νόσοι 135, 1
 ἐκ περιουσίας 392, 23
 περίπολοι 578, 18
 περίστια 422, 23
 περιστάρχος 121, 6 et 12
 περιστοιχοὶ ἐλαίαι 540, 3
 περιτροπή ὑπέρου 623, 5
 περιτρόχαλος κουρά 517, 19
 περιψῆν 425, 10
 Πέρσαι 164, 6. 203. 378. 587, 9
 Περσεφόνη 16, 5. 50, 1. 226, 21
 πεττολ 426, 18
 πήγανα 357, 24
 Πηγελόπη 304, 11
 πήγυς 432, 25. 433, 2
 πύθηκας τραγικός 597, 21. 598, 1
 Πύθηκουῦσαι 157, 24
 πύθος 119, 21
 πινάκιον 590, 6
 πιννοφύλαξ 430, 19
 Πισαῖος 222, 12
 Πιστιερα 249, 6
 πισύνη 425, 13
 Πιτανάτης λόχος 431, 5
 πίττα 482, 9
 πλάδος, πλάδωσις 431, 18
 πλάσσειν 432, 8
 πλάτη 432, 10
 πλέθρον 407, 15
 πλευστέον 438, 32
 πλέω 433, 5
 πλήμη 434, 4
 πλημμυλῆς 433, 25
 πλημμυρίς 434, 4
 πληροσέληνον 378, 8
 Πλησιππος 93, 21
 πλινθίον 431, 24
 πλίνθον πλύνειν 338, 1 et 11
 πλοῦς 434, 14 πλοῦν ὑποτέμ- νεσθαι 631, 11
 πλοντίνδην 6, 8
 Πλουτώ 570, 13
 πλύμα 435, 10
 πλυντήρια 60, 15. 127, 24
 πλυντρίδες 231, 12
 πνιγαλίων 72, 16
 πνίξ 258, 22
 Πνύξ 457, 23. 474

- ποδαπός 68, 6
 πόδες ὄρειοι 345, 17
 ποδονιπτήρ 218, 13
 ποῖ 427, 23
 ποία 435, 22
 ποιῆσθαι περί πολλοῦ 420, 22
 στρατόπεδον 542, 18 σπου-
 δῆν 532, 14
 ποιητοὶ παῖδες 355, 4
 Ποικίλη στοά 325, 4. 440, 5
 πολέμαρχος 234, 4 Vide ἄρχον-
 τες
 † πολή 406, 26
 Πολιάς 319, 23 Πολιάδος ἰσ-
 ρεία 24, 17
 πόλις 167, 6
 πολίτης 402, 13 et 14
 Πολυάκης 439, 3
 Πολύγνωτος 80, 16
 Πολυκράτης 378, 19. 473, 1.
 499, 6
 πολυπλοκάτερος Τυφῶνος 612,
 11
 πολυτάλαντος 566, 9
 πολυτελής 574, 24
 Πολυτίων 626, 10
 πολύτριχον 10, 6
 Πολύτροπος 441, 21
 Πολύφη 112, 9
 Πολύφημος 617, 11
 πομπεύειν 442, 13
 πόντος Ῥέας 485, 2
 ποριῶ 85, 13
 πόρνοι 388, 2
 πορνεύειν 478, 24
 Ποσειδῶν 12, 15. 425, 8. 571,
 5. 575, 23. 654, 5
 πόσθιον 445, 5
 Ποτάμιοι 560, 18
 ποταπός 435, 27
 πότης λύχνος 9, 18 et 26
 ποῦ 437, 7
 πούς. κατὰ πόδα 140, 14 παρὰ
 πόδας 388 παρὰ πόδα 420
 πρὸ ποδῶν 457 ἐν ποσὶ 565,
 16
 † πράγματων 446, 14
 ταῦτα πράσων etc. 571, 18
 πράτης 447, 3
 πραῦς, πραῆως 447, 8
 πρέμνον 447, 12. 470, 20
 πρεσβευτής 447, 16
 πρημάδες 448, 6
 Πρίαμος 448, 9
 Πριαπώδης 346; 3. 375, 14.
 592, 2
 προαμβολαὶ 449, 7
 προανακρούσεις 449, 7
 πρόβατα Πεδιακὰ 403, 18 et 26
 προβολή 87, 8. 449, 22
 πρόβουλοι 552, 8
 προεδρία 455, 19
 προῖξ 513, 23
 προκαλεῖσθαι, πρόκλησις 454,
 10. 460, 26
 Προκλείδης 602, 1
 προκόμιον 428, 23
 Πρόκρις 397, 10. 583, 3
 Προμήθεια 205, 25
 Προμηθεύς 206, 11
 πρόξενος 101, 8
 προσκαλέσασθαι 460, 22
 προσκατάβλημα 454, 16
 Προσκήνιον meretricis cogno-
 men 286, 23
 πρόσκλισις 140, 20
 πρόστας, -άδος 462, 6
 προστάτης 295, 13. 478, 9
 προστροπαίος 371, 16
 προστροπή 463, 5
 πρόστροπος 462, 24
 ὁ προστυγῶν 342, 23
 προτέλεια 574, 26
 προτεραία 464, 11
 προουργιατέρον 447, 22
 προφαίνειν 641, 6
 προτανεῖον 93, 3. ἐπὶ Πεντα-
 νεῖα 41, 21. 452, 11

- κρυτάνεις 98, 2. 190, 22. 462,
 1 et 4
 κρυτανική γραφή 487, 8 et 13
 † κρυφῆ 468, 21
 πρωτεύειαι 140, 21
 Πρωτεύειλος 410, 9
 Πρωτογένεια 397, 9
 Πρωτοκλής 604, 13
 Πρωτοκρέων 604, 14
 πειρά 346, 20 φόνου πειρὸν 653
 πτέρνα 469, 23
 πτέρυγες 88, 7
 πτύον 469, 22
 πτύλοιοι 470, 27
 πτώσσειν 471, 12
 πτωχίστερος 451, 21
 πύανα 471
 Πυανοψία 471, 12
 Πύδνα 588, 8
 Πυθαγόρας 50, 22 etc. 174, 13
 ὁ Δελφός 564, 22
 Πυθαγόρειοι 117 bis
 Πυθία 473, 20. 564, 21
 Πυθόδωρος 518, 23
 Πυθολής 113, 20
 αὐθις αὐ Πυθῶδ' ὁδός 623, 8
 Πυθῶν 472, 27
 Πύλαι, Πυλαία 86, 14. 103,
 10. 474, 10
 ὁ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς 462
 πῦον 473, 22
 πῦρ. πυρὸς κώγων 478, 3
 πυραμίδες, αἱ ἐν Αἰγύπτῳ 194,
 22. 490, 2
 πυριλατός 476, 3
 πυριλεφθος, -ον 475, 13. 476,
 8, 9
 πυροὶ σητάνιοι 508, 4
 Πύρρος 580, 19
 πυρφόρος 358, 2
 πύσμα 475, 7
 πύστις 425, 13
 πῶ 479, 7
 πωληται, -ήριον 263, 15. 478, 17
 πῶροι 223, 13
- κατὰ δάβδον 141, 12
 φαδινῆ 480, 4
 φαδιουργία 480, 7. 481, 9
 φαδίας 361, 2
 φάκος 482, 4
 φαπτόν ὄμμα 331, 3
 φαστωνεύειν 483, 18
 φαφανίς 483, 19
 φαχία 38, 13. 488, 15
 φαχιστής 484, 4 et 7
 φαφωδεῖν 484, 25
 φεῖν. v. ἐρρῶην
 † ρεύειν 493, 9
 Ρηγῖνοι 202, 1
 φήξας 483, 6
 φητορικῆ 488, 9
 φητροφύλακες 487, 22
 φιγνοῦσθαι 489, 2
 φῶά 490, 25
 Ρόδος 224, 6
 ροδιάζειν 490, 11 et 20
 ὡς ὑπὸ ρόπαλον 634, 15
 κατὰ ροῦν 141, 16
 ροφεῖν, ρόφειν 18, 5. 364, 16
 ρύεσθαι 493, 8
 ρύζειν 481, 13
 ρυπαρὰ αὐλή 265, 15
 ρυπὸν 349, 9
 ρυσιάζεσθαι 492, 21
 ρυτήρ 6, 16
 ρῶξ 483, 2
 ρωποπώλης 494, 2
 ρῶπος 17, 20
- σαβακός 496, 7
 σαβός, σαβάζειν, Σαβάξιος 37,
 5 et 8. 383, 16. 495, 6 et
 11. 616, 19
 σάβυττα 500, 3
 σάθη 495, 16
 σάπτας 500, 3
 σάλα 498, 1
 Σαλαμινία, ναῦς 386, 12 et 24.
 387, 4. 497.

- Σαλαμίς** 203, 11. 522, 11 ἢ ἐν
 Κύπρῳ 276, 10
σαλπικτής 208, 3
Σάμαινα 499, 6. *570; 23
σαμβόκη 100, 9 et 12
Σαμβύξ 100, 9
Σάμος, Σάμιοι 74, 8. 236, 23.
 298, 8. 570, 18. † Σαμιηῖ
 570, 23
Λιὸς σάνδαλον 596, 20
 † **σανδανοθήκη** 499, 12
σαρκάζειν 507, 17
σαροῦν 127, 23. 496; 14
Σατυρικά δράματα 357, 19 ὄρ-
 γησις 508. 511. 527
Σατυρος 88, 25. 354, 19
σαυρωτήρ 545, 12
Σειληνός 305, 5
σειρά 51, 24
σειρῶν 504, 24
σειριών, Σειρίς, Σειριος 504, 12
σεισοπυλις 163, 21
Σελήνη 361, 6. 376; 22. 503,
 24. **Ἀρεσάου** σ. 585, 18
σεληνίς 505, 21
σέλιον 500, 3 ἐν **σέλινοις** 357,
 21
Σέλλος 507, 9
Σεμέλη 616, 13
Σεμναὶ θεαί 104, 2
σηκύλη 508, 6
σημαίνεσθαι 509, 21
σητάνιος 587, 4 (508, 4)
σῆτες pro σίτες 503, 16
 † **Σιλαός** 501, 11
σιγρά 351, 21
σιδεῦναι 553, 2
σίκαι 511, 2
Σικελλία 73, 18. 366 **Σικελιδταί**
 557, 6
σίληπορθία 511, 25
σινόμωρος 512, 6
Σινώπη 513, 1
σιτηρέσιον, σιτηροῦσιον 367, 15
 514, 3
σκάνδαλα 516, 1
σκανδικοπάλης 516, 3
σκαπάνιον 519, 5
σκαρίζειν 20, 25
σκατόν 527, 1
σκαφανεύς 516, 6
σκάφη, σκαφεῖς, σκαφηφόρος
 263, 18. 517, 12. 558, 8.
 615, 11
σκαφιόκουρος 517, 15
σκάφος 516, 23
σκηνή 597, 14. 613, 3 (ἐν ἀγο-
 ρῇ) 519, 3
σκηνογράφος 519, 19
σκήπτομαι ἀποδημεῖν 525, 17
σκίς τας ὄρας ἐσκοπεύντο 539,
 19
σκιάδειον 520, 8
 † **Σκιβωνίδαί** 280; 23
σκίλλα 562, 17
Σκιλλοῦντιοί 194, 6
σκιμβάζειν 325, 15
σκινδακίσαι 520, 20
σκίρα (σκίρρα) 522, 7
Σκίρας, Σκίρα, Σκίροφοριών,
Σκίρον, Σκίρος, Σκίρων 354,
 9 521 saepe 522 saepe 606,
 14
Σκίραφος, σκίραφες 520, 521
σκοπᾶν 524, 4
σκοπιᾶν 524, 4
κατὰ σκοπὸν 142, 13 **Πανός**
σκοπὸς 878, 11
σκορπίος 181; 8 ὑπὸ παντὶ λίθῳ
 629 **σκορπίον ὀκτώπουν ἀνε-**
γείρεις 326, 20
σκότιος 630, 11
ὑπὸ σκότῳ γεγονώς 630, 11
σκύθαι 553; 1
Σκύθαι 594, 8. 595, 4 **Σκυθι-**
κὸν ξύλον 81, 13 ὄρη 485, 9
Σκύθης 456, 9
σκῦλα 210, 13
σκυλεύματα 525, 12
Σκῦρος 525, 18

- σκυτεὺς 526, 21
 σκωπος 527, 7
 -σμαι, et -μαι, passivi perfecti
 (σέσωσμαι) 507, 22
 σοβεῖν 528, 4
 Σολοικισμὸς 528, 9
 Σόλων 110, 2 et 9. 245, 8.
 410, 18. 505, 5
 σοφίζεσθαι 528, 21
 οἱ ἕ σοφοὶ 245, 4
 σπάδων 36, 26
 σπάθη 21 ter.
 σπάλαξ 515, 22. 611, 26
 Σπάρτη 202, 20
 Σπυρτοὶ 652, 15
 σπεύδειν 532, 10
 † Σπεύσιμοι 594, 3
 σπλεκουῖν 527, 15
 σπλήν 531, 13
 σποδεῖν 527, 16
 σποδὸς 584, 8
 σπουδάζειν, σπουδαστῆς 385, 1.
 530, 20
 σπουδαιολογεῖν 532, 9
 † Σπουσίνοιοι, Σπουσίνοιοι 594, 5
 στάδιον 407, 16. 433, 2
 σταῖς 535, 2
 σταλαγμοῦ λυπηρότερος 236, 17
 στάλικες 423, 5
 στάς 533, 6
 στατεύσαι 21, 13
 στατήρ 184, 6. 374, 19
 στερίσκεσθαι 536, 25
 στερονοτυπτόμενος 537, 8
 στέφανος 507, 4
 στέφανος σέλλινος 506, 5
 στήλη 189, 15
 στησαεσθαι 314, 19
 Στησίχορος 378, 24. 599
 στίβη 538, 25
 στίμις 538, 24
 στικπειὸν 545, 11
 στίχος 540, 3
 στλεγγίς, στλεγγίζεσθαι 313, 8.
 537, 13
 στοὰ ποικίλη, βασιλῆος 15, 4.
 189, 21
 στοιά 539, 16
 στοίδιον 545, 19
 στοιχάδες 423, 19
 στοίχοι 423, 5 et 11 χοροῦ 604,
 20
 κατὰ στόμα 143, 2
 στομφάσαι 540, 18
 στρατηγικά 89, 23
 στρατηγοὶ 144, 24
 στρατόπεδον 542, 22
 τί * ἔχαν στρέψη 587, 23
 στρόβηλος (vel στρόβιλος) 543,
 22
 * Στροφέδες 544, 7
 στροφή 599, 15
 στρυφνός 539, 9
 στρύχνος 609, 3
 στρώται 589, 9
 Σύβαρις, Συβαρίται 93, 19. 117,
 15. 265, 10. 528, 1
 συγγενεῖς 6, 4. 318, 23
 συγγραφεῖς 138, 22
 συγγραφή 289, 20
 σύγκλητος ἐκκλησία 191, 11
 σὺνηεῖν 547, 5
 συλλαμβάνειν 530, 21
 σύμβολον 430, 7. 549, 5
 συμμορία, συμμορεῖται 58, 26.
 238, 6 et 22. 550, 9
 συνήγορος 487, 15
 συντέλεια 556, 11
 σύντεχνος 334, 12
 συντρέφεσθαι 599, 1
 Συράκοισσι 127, 11. 165, 13
 συρίκτης 208, 4
 συρμαίξειν 557, 16
 Σύροι 217, 17
 σύρτιος, -ιδος 258, 3
 συρτοὶ χιτῶνες 346, 26
 σφέκελος 559, 18
 Σφενδόνια 397, 15
 σφηκιά 560, 12
 σφήν 22, 16

Σφήττιοι 539, 25
 σφίγεται 252, 3
 Σφιγξ 484, 19
 σφόδρα πάνυ 379, 18
 σφραγισφυλάκιον 472, 18
 σφραγίζεσθαι 584, 22
 σφινίξεσθαι 562, 19
 † σχοιζος 117, 7
 σχοίνος 329, 12
 σχολαιτερον, -ότερον, -ότης 563,
 1
 κατά σχολήν 143, 8 σ. ἄγειν
 562, 26. 563, 8 σχολῇ 563,
 11
 Σωκράτης 186, 16. 481, 5
 σώος 494, 17. 563, 17
 Σωτήρ 446, 19 σωτήρος Διός
 proculum 16, 1. 604, 25.
 605, 3

τάλαντον 314, 8. 567, 4 Ταν-
 τάλον τάλαντα 570 Ζωπύ-
 ρου 56
 ταξίαρχοι 109, 26
 Τάξις 120, 6
 τάριβος 569, 15
 Ταρσός 500, 15
 ταρτημοριαῖος 570, 8
 Ταυροβόλος 571, 7
 ταῦρος 500, 3 (ἄστρον) 613, 16
 ταυτάζειν 588, 21
 τάφος, ταφή etc. 231 et alibi
 Τελέδαμνος 281, 6
 τέλειος 574, 10 Ζεὺς 604, 25.
 605, 3 ἀριθμὸς 605, 4
 Τελεσαρχίδης 15, 17
 τελεωθῆναι 574, 11
 τέλος 464, 8 τέλη Ἀθηναίων
 52, 7. 92. 110. 410
 τενοθεία 576, 4
 Τέννης 576 saepe 577, 5

-τιόν et τία Adv. θετικὰ 438,
 21

Τερψίβοι 51, 14

Photius Vol. II.

τέρθρον 578, 13
 Τέρπανδρος 261, 13. 302, 18.
 346, 14
 τετρατημόριον 602, 23
 τετάχεται 42, 22
 τέτευχα 582, 14.
 οἱ τετρακόσιοι 546, 9 (551, 25
 male νῦν pro ὅ)
 τετραγυμον, τετράδραχμον 535,
 17
 Τευθρανία 24, 4
 τήγανον 564, 13
 τηγανόστροφον 227, 5
 Τήλεφος 23, 26. 283, 5
 τήλοσι 585, 10
 τηλύγετος 585, 11
 τηνικαῦτα, τηνικάδε 71, 14
 τιάρα 164, 4
 Τιβαρηνοὶ 587, 19
 Τιγράνης 189, 5
 τιθηνός 588, 20
 τίμησις 243, 1. 462, 20
 Τίσανδρος 368, 7
 Τιτακος 591, 18
 Τιτάνες, Τιτάνες βοῶν 591, 24
 τιτίζειν 430, 21
 † Τιτίνιος 591, 21
 τίτυροι 592, 14
 τόκοι 39, 24. 40, 3 φαίθοντα
 τόκον 636, 5
 τοκούμενος 592, 19
 τολύπη 594, 5
 τόνος 631, 17
 οἱ τοξόται 562, 21. *594, 2
 τοπάσαι 151, 21
 Τορώνη 200, 3
 τραγήματα 609, 9
 τραγωδοὶ 256, 12. 275, 10.
 312 τοὺς ἑτέροισι τραγωδοῦς
 ἀγωνιεῖται 597, 3. Vide ὑπο-
 κριτής. τραγωδία 274, 28
 τρεῖς κύβοι 77. 602
 τρέφεσθαι 607, 8
 οἱ τριάκοντα 442, 23. 546, 9.
 580, 11

Bbb

τριβάδες 25, 7
 τριημιολία 69, 22
 τριηραρεῖν, τριηραροι 550.
 556, 8. 567. 568
 τριπάλαι 371, 3
 τριπικους, ὁ ἐν Δελφοῖς 564, 20
 Θαρηηλοῖς 472, 24 ἀπό τρι-
 ποδος 564, 20
 Τριπτόλτεμος 488, 12
 τρισάντατον 291, 15
 τριτάλαντος 566, 12
 Τριτογένεια 603, 23
 Τριτοπιτρειῖς 604, 5. 605, 9
 τριτύραχος 605, 17
 τριτύς 288, 16
 τρίτων 603, 16
 Τρίτων ποταμὸς 603 bis
 τρίφυλλος 265, 18
 τριώβολον 604, 3
 τρύπις 606, 23
 οὐκ ἀπό τρύπον 356, 20. 358,
 23
 τροφήσαι 26, 20
 τρύφι κῆμα 599, 2
 Τροφώνιος 211, 14. 237, 13
 τροχάιος 346, 13
 τροχὸς 607, 24
 τρύγη 355, 24
 τρυγῶν 608, 13
 τρυσιπικιον 112, 16
 τρυτάνη 55, 4
 τρώγη 341, 12
 Τρωγλοδύται 626, 13
 τρωκὰ 609, 10
 * τρωξαλλίδες 279, 19
 τύντιλος 610, 14
 τυραννεῖν 611, 3
 τύραννοι 579, 26. † 407, 9. 584,
 17
 τύρβη 557, 7
 τυρεῖται 611, 5
 Τυρηνοὶ 222, 12. * 407, 9
 οὐ τυφλός, ἀλλ' ἐξώφονται 623,
 8

τυροῦσθαι 582, 6
 Τυρών, Τυρωνικὰ πεπύρατα
 582, 6
 οὐχ ὁ τυχῶν 356, 2
 Ταδες 616, 14
 Τάκινθος, Τακινθίδες 597, 14
 Τβλη 298, 2
 -υειν, -υναι, in ὀμνύναι etc.
 332, 13
 ὕελος, ὕέλινος 614, 2
 ἕηνία 547, 4. 616, 17
 -ῦδι, ὀμνυθι etc. 332, 16
 υἰοθεσία 617, 3
 ἕλωσις 617, 2
 ὑλάξασθαι 617, 18
 ὑληφόρος 617, 19
 Τηγτός 187
 ὕπαιθρος 619, 23
 ὑπειρέσιον, ὑπερήσιον 445, 22.
 460, 18
 ὑπερημερία 622, 13
 ὑπέρινος 108, 7
 ὑπερταλαντῶν 567, 5
 ὑπερήσιον Vide ὑπερη.
 ὑπίσχομαι 460, 6
 κατὰ τοὺς ὕπνος 149, 26
 ὑποδορῆς 281, 42
 ὑποικουρεῖσθαι 320, 1
 ὑπόκοιλος 626, 23
 ὑποκριται 293, 24. 563, 22.
 628, 22 Vide τραγωδοί
 ὑπόμνησθαι, ὑπόμνησις 384, 21.
 390, 16. 519, 15. 633, 11
 τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις 570
 ὑπότιθος 631, 12
 ὑποτοπεῖν 595, 10
 ὑπόγαλκος 629, 22
 ὑπόπια 186, 6
 Τατάσπης 489, 18
 ὑστάτων χάρις 612, 24
 ὑστέρη, ὑστεραία 464, 11
 ὑπόλιμα 329, 2
 Τυπύλη 36, 17. 221, 7

φαλόγγιον 637, 15, 19
 φαλλός 105, 9
 φανός 207, 5, 238, 6, 377, 26,
 406, 21
 Φανός 77, 17
 φαρδαιδί 388, 7
 φαρμάκια 640, 14
 φάρμακον τέμνειν 575, 13
 φαρμακῶν 640, 5
 φάρυξ 77, 26
 φάσαι 463, 8
 φάσγανον 463, 9
 φάσκαλος 641, 25
 φασγάνωρα 128, 15
 Φάυλλος 623, 23
 φαῦλος 650, 19
 Φάων 216, 21
 Φειδίας 482, 17
 φέρειν 269, 9
 φερέσβιος 495, 21
 Φηγεύς 410, 6
 φηλοῦν 645, 25
 πρὸς φθίρα κείρασθαι 463, 13
 Φθειροπούλη meretrix 639, 10
 φθίσις 646, 16
 Φθιώτης 580, 16
 φιδάκνη 429, 14
 Φιλίεις 192, 8
 Φίλιππος 28, 18, 253, 5, 258,
 15, 354, 18, 404, 11, 588, 3
 φιλία 558, 5
 Φιλοκράτης 648, 1
 φίλον 356, 4
 Φιλόστρατος 187, 1
 φιλόφιλος 654, 15
 τὰλλα φιλωμένα 565, 23
 φῖν 650, 13
 Φλιάσιον πεδίον 651, 4
 φοβερός 429, 18
 Φοίνικες 557, 23
 Φοινίκη 652, 7
 Φοινίξ 652, 4
 φοιτῶν 622, 23
 οἱ ἐπὶ φόνῳ ἀκουσίῳ ἀλόντες
 354, 25

Φόρβας 654, 3
 φορβή 112, 23
 φορίνη, φορίνων 424, 23, 427,
 12
 φόροι 75, 7, 556, 2 τὰ τῶν φό-
 ρων κρείττω 570, 26
 Φρασιθία 218 bis
 φρατρία, φρατορες 253, 254,
 321, 22, 605, 20
 ἐν Φρατοῖ, ἐν Φραέτου 23, 1,
 41, 22
 φρυγανίζεσθαι 210, 18
 φρυκτοὶ 392, 14
 Φρύνιχος 215, 24
 φυλι 288 saepe. 605, 17 et 19
 φύλαρχοι 142, 27
 φυλοβασιλεῖς 288, 15
 φύσιγγες 427, 17
 Φωκαῖς 248, 11

Χαβρίας 308, 15
 Χαιρεφῶν 429, 1
 χάλαια 301, 2
 Χαλκίς 577, 20
 χαλκοκράς 294, 23
 χαλκούς 314, 7, 570, 7, 679,
 11, 602, 22, 603, 5 πῖλος
 429, 22
 χαμαιοφής 626, 7
 ἡ χαρὰι 439, 1
 Χαράξας 490, 6
 Χαρίδημος 588, 4
 Χάρμος 110, 14
 Χαροπός 317, 10
 Χάρων 182, 24
 Χείλων 586, 10
 χειμάζειν 656, 18
 χεῖρ. κατὰ χειρὸς ὕδωρ 144,
 17 — 22 χεῖρας παρασεῖν
 389, 20 τὴν χεῖρα προσφέ-
 ροντα etc. 586
 χειροτονία 87, 7
 Χείρων 607, 15
 Χελιδών, πύθου χελιδόνος 473,

- 13 χειδῶν μία ἕαθ οὐ ποιῶ
 269, 16
 χαλῶντος κρεῖα 60, 21
 χήμη 176, 7
 χθίς 45, 19
 χθιζίνος 45, 20
 Χθονία 397, 11
 χθρα 427, 7
 οἱ χθιοὶ διαπόσιοι 549, 19
 Χιοὶ 331, 13 Χία κεράμια 534,
 18
 χιτῶν σινδοניתης 512, 19 σχι-
 στος 562 οἱ δερμάτινοι 548,
 5
 χιῶν 301, 2
 χλαῖνα 418, 14 Πιλληνική 408,
 1
 Χόος 269, 21. 482, 8. 565, 12
 χοίνιξ 69, 11 et 18
 χορευταὶ γαστρίμαργοι 640, 28
 χορηγοὶ 354, 15
 χοροὶ τραγικοὶ 54, 17. 604, 19.
 κωμικοὶ 54, 18 κύκλιοι 472,
 25 χορὸς 54, 17. 210, 10.
 274. 275. 351, 16 et 21.
 627, 10. 628, 22. 654, 15
 χθῆους δίκη 362, 10
 χρόνος 631, 22
 χρυσίδιον 319, 2
 χυτραν πλύνειν, ποικίλλειν 338,
 1 et 11
 οἱ χωφίς οἰκοῦντες 597, 6

 τραγύνα ψάλλειν, 603, 6
 Ψαμάθη 225, 5
 ψευδεγγραφῆς γραφή 390, 11
 ψευδοκλητίας γραφή 390, 11
 ψευδὸς Φοινικικόν 652, 14
 ψήν 14, 3
 ψηφίσματι 450

 ψήφος πλήρης, τειροσημένη 581
 bis. τὸ ἔ των ψ, 597, 1
 ψέθος 656, 13
 ψοῖα 655, 17
 Ψύλλοι 656, 5
 ψύλλος 656, 6
 Ψύρα 656, 10
 τὸν περὶ ψυχῆς τρέχειν 599, 4

 -ō futuri Atticum (θερισῶ, κολῶ)
 85
 ῶα 405, 4
 ῶα 295. 296
 ῶγύγης 446, 23. 658, 6. *658;
 10
 ῶδῶν γένη 274, 26. 523
 ῶκεανός 112, 9
 ῶλένιοι 492, 9
 ῶμηστῆς Διόνυσος 571, 14
 ῶν 360, 17
 ῶρα, ῶρη 39, 7. 90, 17. 328;
 11
 ῶρεῖθια 397, 10
 ῶρων 49, 1
 ῶς 358, 13
 ῶτος 362, 26 Vide οὗς
 ῶφελον 363, 20
 † ῶφιξεν 359, 25

 Augmentum (ἑώρων) 48, 22
 (ἡνείχετο) 71, 12
 Fori partes breviter indicatae
 (τοῦψον etc.) 589, 8
 Patronymica pro primitivis
 (Ἡρακλειδαί etc.) 73, 1 et
 23
 Praesens de re praeterita 211,
 17
 Tmesis (περὶ κάτω τραπήσεται)
 418, 4

INDEX AUCTORUM

IN FRAGMENTUM CANTABRIGIENSE.

- Διογένης*: p. 676, 10 Κατὰ Τιμάρχου 666, 12. 669, 7
Ἀνδρῶτων Ἀνθίδος α': 671, 16
Ἀριστοτέλης: 670, 14. 672, 8. 676, 6 ἐν Ἀθηναίων πολιτεία 667, 29. 670, 30. 672, 20. 674, 7
Ἀριστοφάνης: 669, 26 Ὀρνισιν 676, 6
Οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοί: 665, 30. 672, 17
Ἀττικοί, Ἀθηναῖοι: 663, 16. 668, 13. 672, 18
Δειναρχος Κατὰ Τιμοκράτους: 676, 7
Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς: 667, 23. 673, 4 Περὶ Ἀθηναίων νομοθεσίας β' 672, 3
Δημοσθένης: (p. 1115) 664, 18. 668, 6 Περὶ στεφάνου 665, 8 Κατὰ Θεοκρίτου 669, 25 Κατὰ Μειδίου 670, 10
Δράκων: 665, 19
Εἰρηναῖος ἐν Ἰππονήματι εἰς Ἡρόδοτον: 675, 4
Εὐριπίδης: (Orest. 604. ed. Pors. ut vid.) 668, 3 Σκυρίαίς 674, 26
Εφιάλης: 674, 5
Ἡρόδοτος: (1. 89) 670, 25 (viii. 85) 674, 21 ἐν β' (6) 674, 28. Vide *Εἰρηναῖος Θεοδέκτης Σωκράτους ἀπολογία*: 671, 4
Θεόπομπος ἐν γ': 675, 2
Θεόφραστος Περὶ νόμων δ': 667, 13 et 18 ἢ 677, 8
Θουκυδίδης ἐν γ': 676, 5
Ἰσαῖος Τιμεικῶ: 672, 28 Πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου 677, 14
Ἰωνες: 663, 15
Καικίλιος: 667, 13 et 24. 676, 23 De illo Valck. Anim. Ammon. II, 3
Κλισθένης: 675, 26
Κρατερός: 665, 19
Λυσίας Κατὰ Ἀρίστωνος: 665, 19 Κατὰ Ἀντιγένοῦς ἀμβλώσεως 669, 20 Κατὰ Νικίδου 671, 5
Νύμφης ὁ Ἡρακλεώτης Περὶ Ἡρακλείας β': 674, 22
Ξενοφάν: 663, 10
Ὀμηρος: 663, 19 quater. 664, 10)
Πέρσαι: 674, 19 etc.
Πλάτων: 664, 1 et 4. 665, 25

Σόλων: 665, 20. 668, 13

Αἱ τῶν σοφιστῶν διατριβαί: 667, 26.

Σοφοκλῆς Ποιμαί: 674, 25

(Soph.) Ἑλένης γάμος: 674,

20 (Soph.) Τρωίλα: 674,

20

Σησίφορος: Vide Φιλόχορος

Ἡ συνήθεια: 673, 20

Αἱ σχολαστικαὶ ἐποθεῖαι: 665, 27

Ἐπερίδης: 664, 11. 673, 20

Κατὰ Δωροθέου 671, 9 Κατὰ

Ἀποκλήτους προδοσίας: 677,

16

Φιλόχορος: 667, 23. 674, 5 ἐν

τῇ ζ' 673, 26 ἐν τῇ γ'

675, 13 ἐν ε' 676, 7 ubi

male Σησίφορος.

Photii Lexicon. E duobus Apographis edit Godofredus Hermannus. Accedit Jo. Albertii Index, suppletus et auctus. Lipsiae, 1808. pp. 518.

(Edinburgh Review XLII. 1813.)

PHOTIUS, a native of Constantinople, after having successively filled the high offices of master of the horse, captain of the imperial guards, ambassador to Assyria, and first secretary of state, and having thus exhausted the whole range of civil preferment, was, on a sudden, elevated to the Patriarchate of the West; having been consecrated, on six successive days, monk, anagnostes, subdeacon, deacon, Priest, and patriarch. Excommunicated by Pope Nicholas the First, he excommunicated Pope Nicholas in return; and after being several times ejected from his episcopal chair, and as often reseated, he was at last sent prisoner to an Armenian convent, where he died in the year 891. He seems to have been very learned, and very wicked—a great scholar, and a consummate hypocrite—not only neglecting the occasions of doing good which presented themselves, but perverting the finest talents to the worst purposes.

We have remaining of his works, besides some Letters and a collection of Canons, his Bibliotheca, or Myriobiblon, being an account of the books which were read to him during his embassy to Assyria, and his opinion of their respective merits. The ambassador, it would seem, must have had but little to do in his diplomatic capacity, since he assures us, that these books amounted to about three hundred; a number, we conceive, much greater than most of our ambassadors or public functionaries can boast of having read, in the course of much longer negotiations. It is pleasing to observe in what proper and energetic terms the

good and pious Patriarch rails at the disturbers of the Church. The Novatians and Nestorians rarely come off with any gentler appellation than that of 'dog,' or 'impious wretch.' Our younger readers, however, who take the Myriobiblon in hand, are not to suppose that the book, which at present goes under that name, is really the production of Photius; we believe that not more than half of it can safely be attributed to that learned and turbulent bishop; and we think it would not be very difficult to discriminate between the genuine and supposititious parts of that voluminous production. But our present business is with another work of Photius, his celebrated and valuable Lexicon, which, imperfect and mutilated as it is, is more valuable to the critical scholar, than ten Myriobibla.

It is well known to the learned, that the various MSS. of this Lexicon, in different libraries on the Continent, are mere transcripts from each other, and originally from one, venerable for its antiquity, which was formerly in the possession of the celebrated Thomas Gale, and which is now deposited in the library of Trinity College, Cambridge. This manuscript, which is on parchment, bears such evident marks of great antiquity, that it may not unreasonably be supposed to have been a transcript from the author's copy.* It is written in various

* It seems that a copy of this Lexicon, at Florence, was transcribed, about the end of the 16th century, by Richard Thomson, of Oxford, who probably intended to publish it. We find the following passage, in a letter from Joseph Scaliger to Richard Thomson, which we extract, as we believe it is not commonly known, and as every thing which fell from that extraordinary man, even *ἐν παρόδῳ*, deserves to be read. 'Remitto tibi nunc Photium tuum, optimum sane librum, et quem edi e re literaria est; quanquam omnia, quae in illo sunt, hodie in aliis, unde ipse hausit, exstant. Quia tamen laborem legentium levare possit, quod in eo omnia congesta sunt, quae sparsim in aliis relegere labor est, non exiguam a studiosis gratiam iniveris, si tam utilem librum in publicum exire patiaris.' Scaliger Epist. p. 503 See also p. 171.

hands. The compendia, which are used in some parts of it, are extremely difficult to decipher; though, on the whole, they are less so than the contractions which occur in many manuscripts, and particularly those in the library of Saint Germain. The names of authors cited, it is frequently not easy to make out; and the characters of η , κ , β , μ , of λ et μ , of λ et ν , of α , et ϵ , of λ et μ , of ω et ϵ , of λ et μ , of λ et μ , and many others, are so nearly alike, that an ignorant copyist would be sure to blunder. And, accordingly, we find the various transcripts from this ancient MS. are miserably faulty and corrupt. † It was natural, therefore, that those scholars, who wished for the publication of this Lexicon, should be desirous of seeing it printed from the Galeau MS, in preference to any other. 'Non eram nescius,' says Mr Hermann, 'fore, qui neque aliter quam ex ipso Codice Galeano, edi debuisse censerent.' We apprehend that this inuendo is levelled at the late Professor Porson, who, it is well known, had transcribed and corrected this valuable Lexicon for the press; and when, unfortunately, his copy had been consumed by the same destructive element which devoured the Alexandrian library, and Parson Adams's Aeschylus, the Professor, with incredible industry and patience, began the task afresh, and completed another transcript in his own exquisite handwriting.

Mr Porson's copy of the Codex Galeanus is, we are informed, amongst the papers of that incomparable scholar, which are religiously preserved by the learned society of which he was so long a distinguished ornament. Report had assigned the office of publishing it to two gentlemen every way qualified for the task. Long ago, we took an opportunity of stating, in this Journal, the wishes of the

† Alberti, in his notes on Hesychius, cites the Lexicon of Photius repeatedly, but with almost as many inaccuracies as citations. This is partly attributable to his having used a very faulty apograph belonging to J. C. Wolf, and partly to his own negligence.

literary world with respect to it. But while we are anxiously looking for its appearance, lo! Photius is put into our hands, — but not the Photius of our acquaintance, nor the Photius of Richard Porson, but the Photius of Godfrey Hermann; and, had the editor's name not been affixed, we should have been at no loss to determine at whose door it should be laid, since it bears many marks of that precipitancy and want of concoction which so often distinguish the productions of that very learned and able German.

We have here merely the naked text of Photius, extracted sometimes from one MS. copy, and sometimes from another, (both of which are eminently inaccurate) with scarcely a single correction of Mr Hermann's, or any attempt whatsoever towards the restitution of the text: His apology for all this, however, is of the most ingenuous and comprehensive nature. The blunders which he has left in the text were too palpable, it seems, to need any correction! 'Sunt autem plerique errores ex eo genere, ut non possint nisi imperitissimos fallere.' Whether this be really the case, we shall have occasion to examine hereafter. In the mean time, we cannot help observing, that Mr Hermann seems to have been desirous of preoccupying the field into which he understood Mr Porson to have entered; but that, wanting time or something else, to furnish his author with a body of useful notes, or to restore him to his pristine integrity, he was yet resolved to be the first who should publish Photius: And Photius accordingly we have; but alas! how changed from that Photius who returned from Assyria, laden with the spoils of three hundred authors! We have, however, at the end of the volume, a 'Libellus Animadversionum,' by John Frederic Sehlesner, a scholar justly celebrated for his admirable Lexicon of the New Testament; which animadversions were drawn up two years after the Photius was printed, and leave us the less room to regret the want of Mr Hermann's lucubrations. An index of authors cited is given at the end, from

Alberti's *Glossarium Graecum*. We should add, that the Photius forms the third volume of a set, the two first of which contain an ill arranged and ponderous catalogue of words, designated by the name of 'Joannis Zonarae Lexicon.' The Patriarch informs us in his preface, that his Dictionary is destined principally to the explanation of the 332 remarkable words which occur in the Greek orators and historians, but occasionally to illustrate the phraseology of the poets. Several lacunae occur in the MSS., the leaves being torn out from the Galean copy, ε. ζ. from Ἀδίακρος to Ἐπώνυμοι and from Φορητῶς to Φιλοδέπιδας.

The great Lexicons of Hesychius and Suidas, as every scholar knows, are compiled, and in many instances with very little judgment, from the works of more ancient grammarians. That of Hesychius, in particular, is to be considered, as a compilation from a vast number of sources, the streams from which, meeting in his capacious reservoir, form a pool of water very turbid and unwholesome, from which he who drinks must drink with caution and reserve. The scholars, who flourished soon after the revival of literature, received with avidity the interpolated edition, published from the only surviving MS. of Hesychius by Marcus Musurus; and, without inquiring into the antiquity, learning, or discernment of Hesychius, they considered him a sufficient authority for the existence of any word, however contrary to the analogy of the Greek language; and imputed the more manifest faults of his Lexicon, not to himself, but to his copyists. The critics, therefore, of the seventeenth century, applied the pruning hook to Hesychius, with a fearful and sparing hand; and even Alberti himself, at a later period, exercised a cautious discretion with respect to the text of his Lexicographer, which is only to be accounted for by the phlegmatic temperament which is so strongly indicated in the excellent portrait of him engraved by Houbraken, and prefixed to his splendid publication. Before him, however, the real merits and nature of this valuable vocabulary had been discussed by the

British Aristarchus, in his celebrated epistle to Dr Mills. That great scholar perceived, that many of the worst faults with which it abounds, are imputable to Hesychius himself; that in compiling his Thesaurus, he made use of incorrect copies of the authors whom he pillaged, or was misled by certain compendia of writing, which he was unable to decipher: in short, that the laborious Hesychius is very little to be depended upon; that it is no easy matter to distinguish what portion of him is really derived from trust-worthy sources; that he manifests in some instances bad faith, and in many great stupidity. All this, says Ruhnken, it was reserved for the 'docta audacia' of Bentley to show. It is, however, to be remarked, that Hesychius is not come down to us in his original form, but mutilated by the hand of an epitomizer.

Photius, who threw together his Lexicon on a much more confined plan, probably brought to his undertaking 838 greater learning and judgment than Hesychius, and seems to have given most of his authorities from his own knowledge of the authors whom he cites. Yet even his work is little more than a compilation, of which many parts are copied verbatim from the Scholia on Plato, the Lexicon of Harpocration, that of Pausanias, and, in all probability, from the *Λεξικά Κωμικά Και Τραγικά* of Theo or Didymus, from which, 'ceu fonte perenni,' later Grammarians derived most of their explanations of the scenic phrases of the Greeks. These Dramatic Lexicons are unfortunately lost; but there is, in the National Library of Paris, a MS. which seems to be an Epitome of one of them, under the title of *Ἄλλος Ἀλφάβητος*. And with a little care and discrimination, a very considerable part of them might be recovered from the pages of the still existing grammarians.

To give one instance, out of many, of the practicability of this; Ruhnken, in his first 'Epistola Critica' p. 104. quotes, from a MS. Etymologicon, the following gloss. *Ἀκαία. ἢ οὐρά. κυρίως δὲ τοῦ λέοντος, διὰ τὸ εἰς ἀκμήν αὐτὸν κρέκων. ἔχει γὰρ ἐπὶ τῇ οὐρᾷ κέντρον, ὅφ' οὐ παρεξήνεται καθάπερ*

φρον' Ἰερώνυμος καὶ Ἐσαφρόδιτος ἐν Ἐπισημῶσι Ἀσπίδος Ἡσιόδου. We have no doubt but that this is a citation from the Comic Lexicon. Schol. Apollon. Rhod. iv. 1614. ἐν δὲ τῷ ΚΩΜΙΚΩΙ ΛΕΞΙΚΩΙ, οὐ μόνον ἢ τοῦ λέοντος οὐρά ἀλκαία, ἀλλὰ καὶ ἔπνον κ. τ. λ. From this Lexicon Photius has borrowed, thought less largely than Hesychius. For instance, we have in Photius, Ζῆ, ἀντι τοῦ ζῆθι. Εὐρυπίδης. In the Epitome above mentioned we find, Ζῆ. ἀντι τοῦ ζῆθι. Εὐρυπίδης Ἰφιγενεία. Ἄλλ' ἔρπει, καὶ ζῆ, καὶ δόμους οἴκει πατρὸς. Σοφοκλῆς Λανάη. Ζῆ, πῖνε, φέρεβου. Again, Photius, Αἰτρα, ἦν μὲν καὶ νομίσματα, (read νόμισμά τι) ὡς Δίφιλος· ἐπὶ δὲ τοῦ σταθμοῦ Ἐπίχαρμος καὶ Σώφρων ἐχρήσαντο. Epitome, Αἰτρα. (Αἰτρα.) ἦν μὲν καὶ νόμισμα Σικελικόν. ὅτι (ποτὶ) δὲ καὶ ἐπὶ σταθμοῦ. Ἐπίχαρμος Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳ. Photius, Ψυχρὸς ἄνθρωπος, ἀντι τοῦ δυσκίνητος. We should probably add, from the same Epitome, the words Κρατίνος Ὁραϊς.

Another source, from which Photius enriched his collection, were the 'Lexica Rhetorica.' For instance, Κύων ἐπὶ φάτην (φάτης) παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων, μήτε ἄλλους ἰώντων. *Lex. Rhetor. MS. ap. Huhenken. Auctar. Emend. Hesych. T. I. p. 1617.* Κύων ἐν φάτην. παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε αὐτῶν χρωμένων, μήτε ἄλλοις ἐπιτροπόντων. The words of Photius, Ζυγὸς, τοῦ σανδαλίου τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους, are taken literally from the Rhetoric Lexicon of Pausanias; as the reader will perceive, upon referring to Eustathius on Homer, *Iliad π. p. 956, 5.* The gloss, Ζυγῶσω, καθέλω, δαμάσω, comes from the same source, as also the explanation of Ἴννος, as appears probable from Eustath. on *Iliad Α. p. 877, 15.*

Photius. Κελέοντες, ἰσόποδες, καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα. Pausanias ap. Eustath. in *Iliad. Α. p. 884, 17.* Κελέοντες οἱ ἰσόποδες.

Photius. Κρουπέξαι. ξύλινα ὑποδήματα. Pausanias ap. Eustath. ad *Iliad. Α. p. 867, 29.* Κρουπέξαι. Βοιώτια ὑποδήματα ξύλινα.

Photius. Πόρπη. ὁ ἐκιδάκτυλος εἰς ἐπιδορατίδος. *Lex.*

*Rhetor. ap. Eustath. ad Iliad. K. p. 795, 89. Πόρνης. επιδορα-
τιδος δακτύλιος.*

*Photius. Προτέλεια. ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία. Μένανδρος.
Pausanias ap. Eustath. ad Iliad. A. p. 881, 30. Προτέλεια. ἡ
πρὸ τῶν γάμων θία. (θυσία. yet Philemon has θία, p. 95.
ed. Burney.)*

*Photius et Suid. Ὁρθόκληξ ἵππος. (ὁ) ὀρθὸς ἐπαιρόμενος
κ. τ. λ. which words Eustathius on Iliad. E. p. 629, 54. quo-
tes from a Rhetoric Lexicon.*

Another Grammarian, to whom Photius is largely in-
debted, is Timaeus, the greater part of whose Lexicon of
Platonic words he has transfused into his own. His unac-
knowledged obligations, (for these Lexicographers scarcely
ever acknowledge to whom they owe their information),
are pointed out by Ruhnken, who used the faulty copy of
Photius belonging to Alberti. That accomplished scholar,
had he lived longer, would also have drawn up a statement
of debtor and creditor between the Patriarch of Constanti-
nople and the Scholiast on Plato, which would have been
considerably to the disadvantage of the former. For instance,
the glosses on the words *Πελάτης*, *Ἐρήμη δίκη*, *ὄμου*, *Ἐρ-
μαίου*, *Ἱηνεῖς*, *Κύρβεις*, *Κοινὰ τὰ φίλων*, *Λευκὴ στάθμη*,
amongst others, are copied verbatim, and without acknow-
ledgement, from these Scholia. Nor is he less obliged to
Harpocratio. The real sources of his knowledge he care-
fully conceals; but quotes a long list of authorities from
books, of which he probably knew nothing more than the
passages cited by ancient grammarians, whose works he
used. He has not forgotten to forage in the Lexicon Tech-
nologicum of Philemon, which has been lately 'vindicated
to the light' by the zeal of Dr Burney. See the gloss on
Ἐωλόος. We should add that Photius, when he met with
different accounts of the same word in the different Lexi-
cons which he consulted, set them all down. Of this re-
peated instances occur.

He has no doubt extracted the quintessence of many
other Grammarians, whose works are now lost, or hidden

in the classes of some of the libraries on the Continent. We will specify a few more instances of the readiness with which our Lexicographer arrays himself in borrowed plumes. "Ἄδ-
διξ. μέτρον τετραχοϊνικόν. οὕτως Ἀριστοφάνης. This gloss is
borrowed from some ancient vocabulary, which Eustathius
quotes more at length, *ad Odys. T. p. 1854, 22.* ἦν δὲ καὶ
"Ἄδδιξ μέτρον τετραχοϊνικόν. Ἀριστοφάνης—ἀλφίτων μελάνων
ἄδδιχα. Alberti supposes Photius to have quoted Aristoi-
phanes the Grammarian. Ζήτριον, τὸ τῶν δούλων κολαστή-
ριον. Εὐπολις. Photius, Hesychius, and the author of the
Rhetoric Lexicon in the Paris Library, took their glosses
on this word from a common source, the Comic Lexicon, 335
from which a fuller extract is made by the Compiler of the
Etymologicon Magnum, who has preserved the passage of
Eupolis, "Ῥοπερ γὰρ εἰς ζήτριον ἐμπισάν. See also Eusta-
thius in *Iliad. A. p. 837, 44.*

Ἐσέφθην, τὸ ἐσεβάσθην. Σοφοκλῆς. Hesychius adds *Λαι-
θάλω.* That both took their glosses from some older gram-
marian, appears from Aelius Dionysius in *Aldi Cornucopia
sub init. εὐρέθη δὲ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐσεβδην.*

Ἰναῖσθαι, καθαίρεσθαι, ἐκκενοῦσθαι, καὶ ὑπέρινος, ὁ ὑπερ-
κεκαθαρμένος. These words are taken from Aelius Diony-
sius, who is thus quoted by Eustathius in *Iliad. A. p. 877.*
Ἰναῖσθαι, τὸ καθαίρεσθαι καὶ ἐκκενοῦσθαι, καὶ ὑπέρινος, ὁ ὑπερ-
κεκαθαρμένος, διὰ τὸ κατὰ οἶον ἴνας λεπτύνεσθαι.

Ἴουλος. τὸ δασὺ ἐπισεῖον (ἐπισεῖον οἱ ἐπὶ) τῶν γενεῶν. καὶ
ᾧδῃ εἰς *Δήμητρα.* τοῦς γὰρ ἐκ πολλῶν δραγμάτων δεσμούςς ἰούλους
καλοῦσιν. This seems to be a scrap from Didymus 'with the
brazen entrails,' *Schol. Apollon. Rhod. I. 972.* Ἴουλος—φησὶ
Ἄιδυμος—ὕμνος εἰς Δήμητρα. ἔστι γὰρ οὔλος καὶ ἴουλος ἢ ἐκ τῶν
δραγμάτων συναγομένη δέσμη. We may observe, by the way,
that τὰς—δέσμας should probably be restored to Photius.
δέσμη is a bundle, δεσμός a band. Photius himself, in ano-
ther place, *Κώμυθα, δέσμη χόρτου.* where the patriarch seems,
in the hurry of compilation, to have taken κώμυθα for the
nominative case. *Schol. Theocrit. IV. 18. Κώμυς ἢ δέσμη,
ἦτοι τὸ δεσμάτιον. Κρατινος. Ὅ δὲ μετ' εὐδήμου τρέχων κώμυ-*

θος τὴν λοιπὴν ἔχει τῷ στεφάνῳ. Toup corrects εὐόδμου for εὐ-
δήμου, and gives up the rest. We read the verses of Cra-
tinus thus. ὁ δὲ μετ' εὐόδμου τρέχων Κωμῦθος, ἐπέχει τὴν ἀλοι-
φήν τῷ στεφάνῳ.

Πικρονίδες. τὰ κυθμῆνια τῶν λεκανίων. These are the words
of Helius Dionysius, quoted by Eustathius in *Iliad. A. p.*
870, 29.

Τίνθη, ὁ γαστρίμαχος. This is from Timaeus; and Ti-
maeus seems to have had it from some more ancient Gram-
marian. Proclus on Hesiod p. 123. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τίνθη κα-
λοῦσι τὸν γαστρίμαχον.

Φερέοικος. ὁ κοχλιάς. This he has from Dionysius the
Thracian, a Grammarian of great celebrity. Proclus on He-
siod p 129. ὁ μὲν Θράξ Διονύσιος ἔλεγε φερέοικον τὸν κοχλιάν.
Whence also Athenaeus has drawn the same gloss, *II.*
p. 63. B.

These instances, which we have selected, as being less
obvious than the transcripts from Harpocratio, the Scholia
on Plato, etc. may serve to show how little the grammarians
respected each other's property. It is possible that, in com-
piling his *Lexicon*, the honest Patriarch may have done
that, which he is reported to have done when writing his
Myriobiblon. The story goes, that as soon as he had read
an author, and made his extracts from him, he threw the
336 manuscript into the fire, in order to enhance the value of
his own abridgement. The story indeed is sufficiently im-
probable; but it may possibly have originated from some
known propensity of the bishop to literary dishonesty. It is
highly probable that some scoundrel grammarian pursued
this method with regard to Hesychius, whose original *Lexi-
con* he first epitomized, and then destroyed. Trogus Pom-
peius, it is well known, is reported to have undergone a
similar fate.

It will easily be perceived, from what we have advan-
ced in the foregoing observations, that our opinion of the
Lexicon before us is, to a certain degree, qualified. It is
undoubtedly valuable, as it presents to us some peculiarities

of the Greek language, and many fragments of the dramatic writers which are not extant elsewhere; but we certainly do not believe that the examples given by Photius are the fruits of his own acquaintance with the writers whom he cites; and it is sufficiently manifest, that, like Hesychius, he was often misled by incorrect manuscripts; and that many of the blunders of the Lexicon are attributable to the author of it, who seems never to have revised his compilation. To give one instance of this. In p. 368. we have the following glosses at a short distance from each other. *Σαλάρην, Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν.* and *Σαλάμβη. ὀπή, καπνοδόχη. οὕτως Σοφοκλῆς.* It is clear that Photius extracted these at different times from different vocabularies, and wrote down the second without remembering that he had already explained the word. Hesychius also has both forms, of which the first is probably the genuine one. Other faults are to be imputed to his copyists; for instance, in p. 210. we have *Ναῤῥᾶς τε Διρκῆς, θευστικῆς. Δισχύλος.* and presently, *Ναῤῥᾶσθαι Διρκῆς, θευστικῆς. Δισχύλος.* We have not at present an opportunity of referring to the Codex Galeanus; but unless our memory deceives us, it contains only the first of these glosses; the copy used by Alberti contained only the second. We see then how that from which Mr Hermann prints came to have both of them.

We fear that Photius already occupies a larger space in the pages of this Journal than should be devoted to one of the tribe of grammarians; but we must still detain our readers, while we briefly examine the validity of Mr Hermann's excuse for publishing an uncorrected text, viz. that 'the errors are such as can only mislead the most stupid of mankind.' Of many, indeed, this may truly be said. Nothing, surely, but an undue partiality for his own name, could have induced the learned editor to print *Ἐρμᾶν, ὕψαλος πέτρα. Ἀντιφῶν, καὶ Ἀνακρίων, καὶ Ἀριστοφάνης.* instead of *Ἐρμᾶ, ἡ ὕψαλος π.* Dr Schleusner's correction of *Ἐρμας* is wrong.

Ἐρινάξιν — ἀπὸ τῶν ἰριναίων καὶ ἀγρίων συκῶν — ὥστε μὴ 357 ἀποφύγειν τῶν δένδρων. For *ἰριναίων* should be written *ἰρίων,*

and at the end τοῦ δένδρου. The gloss is taken verbatim from Pausanias, as quoted by Eustathius in *Iliad*. Z. p. 653, 54.

Ἐρμαῖον — ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τεθειμένων ἀπαρχῶν. Read τιθειμένων, from the Scholia on Plato p. 12.

Ἐξόδιον, εἰς φθοράν. Εὐριπίδης. Perhaps we should read Ἐρρ' ἀδόδιον from v. 822. of the *Andromache*.

Ἐτήσιοι, πρόσκαιροι. Ἐτήσιοι γὰρ προσιτά, εἰ πρὸς τὴν τέχνην. Κρατίνος *Δηλιάσιν*. Mr Hermann restores *Δηλιάσιν*. We con-
lecture Ἐτησίους γὰρ προσιτία πρὸς τὴν τέχνην.

Ζώννυται ἢ ζώνη. a mutilated gloss, which is thus to be restored. Ζῶστρα. οἷς ζώννυται ἢ ζώνη.

Θιασωμαιολη, χορῶ μανικῶ. Read Θιάσω μαινόλη. Dr Schleusner conjectures Θειάσομαι ὄλη, χορῶ μανικῶς.!

Καθαίρησθε, οὐ καθελεῖτε. Θουκυδίδης, καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους. Read τῶν Ἀττικῶν οἱ πλείους, οἱ τῶν παλαιῶν.

Κάρνυτες, καταφερεῖς. This a mere corruption of a gloss which occurs afterwards, Κάταντες, καταφερεῖς. This, with several others of the same sort, must be attributed, as we have observed, either to the negligence of Photius himself, or, as we are rather inclined to think, to some transcriber, who made additions to the original lexicon.

Κυνοκέφαλον. (Κυνοκέφαλλον) ἐν τοῖς δύο ἁλ λέγουσι. οὐ-
τως Ἀριστοφάνης. The verse to which Photius alludes is v. 416. of the *Knights*, Κυνὸς βορὰν σιτούμενος μάχει σὺ κυνοκε-
φαλῶ, which Brunck, with singular felicity, corrects, μάχει σὺ
γε κυνοκεφάλῳ, not perceiving, as he says, how the penul-
tima in κυνοκεφάλῳ could possibly be made short. Nor do
we perceive. This fault in the copies of Aristophanes is, it
seems, of very ancient date. Mr George Burges, in the
Appendix to his *'Troades,'* has restored the true reading
κυνοκαρήνω, except that it should be written κυνοκαράνω.

Κυντερώματα — Φειρεκράτης Ἀήροις. ἔπειτα ἕτερα τούτων ποι-
ούτων πολλά κυντερώτερα. Alberti *ad Hesych.* in v. quotes ποι-
ούντα. Read, ἔπειτα γᾶτερα Ποιούντα τούτων πολλά κυντερώτερα.

Λαγκρῦζεσθαι, λουδορεῖσθαι, and afterwards Λακερῦζεσθαι,
λουδορεῖσθαι. Is Photius or his copyist to be blamed?

Ἄπτει. κατεσθίει. οὕτως Εὐπολις. Here Photius is certain-

ly in fault. Eupolis, as Alberti perceived, wrote *Λάπτει*. Dr. Schleusner ingeniously asks, 'An legendum *Λάπτει*, *id-que pro Λάπτει?*'

Νεολέαν. τήν νεότητα. We conceive that for *νεόλαια*, at it is commonly represented, should be written *νεόλεια*.

Πενθερά — *Ευριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησὶν· καὶ σὲ ὡ γερεὶ τήν τε παῖδα μὴ δῶς ἔμοι γαμβρὸς νομίξῃ καὶ πατῆρ, σωτήρ τ' ἔμός.* Toup in *his* notes on Suidas, who has copied this gloss, proposes *Σὺ δ', ὡ γεραιὲ, παῖδα τήν σὴν δοὺς ἔμοι Γαμβρὸς νομίξῃ.* Valckenaer. 333 *Καὶ σὺ γε, γεραιὲ, τήνδε παῖδα δοὺς ἔμοι Γαμβρὸς νομίξου* — which conjecture was not hit off in one of his happiest moments. We read *Σὺ δ', ὡ γεραιὲ, τήν τε παῖδα δοὺς ἔμοι Γαμβρὸς νομίξει καὶ πατῆρ, σωτήρ τ' ἔμός.* 'You are both my father-in-law and father, having given me your daughter in marriage and moreover my saviour.'

Λύξ, οὐχὶ λυγμός καλεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Read *Λύξ, οὐχὶ λυγμός.* The word is used by Thucydides II. 49. et Plato Sympos. p. 320. e.

Σεῖσαι, τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόθρυα σεῖόντων. Τηλεκλειδῆς Ἀμφικτύοσιν· ἀλλ' ὡς πάντων δὲ τῶν λῶστοις σεῖσαι καὶ προσκαλέσαντες παύσασθαι δικῶν ἀλληλοφάγων.

Suidas has *Ἄλλων πάντων δὲ λῶστοι — προσκαλέσαντες.* We conjecture *Ἄλλ' ὡ πάντων οἳ δὴ λῶστοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσασθαι, Παύσασθε δικῶν ἀλληλοφάγων.* The forensic term was not *προσκαλέσαι*, but *προσκαλέσασθαι* in the middle voice.

Σκανδαλίθρα καὶ σκάνδαλα. λέγουσι σκανδαλίθρας τὰς ἐπῶν Κρατίνος. The Galean Manuscript exhibits *σκανδαλίθραστὰς ἐπῶν.* The gloss should stand thus, *Σκανδαλίθρα καὶ σκάνδαλα λέγουσιν. σκανδαλίθρ' ἰστὰς ἐπῶν, Κρατίνος.* Aristoph. Acharn. 687. *Κᾶτ' ἀνεκύσας ἔρωτᾶ, σκανδαλίθρ' ἰστὰς ἐπῶν.* which passage, we perceive, is pointed out by Alberti.

Σταθμοῖς, ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας, οἶον τοῖς φιλοῖς.

Σταθμοῦς, Ἀριστοφάνης δράμασιν αὐτοῖς.

Σταθμῶν, τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

As the errors in this Lexicon are such as can deceive

none but the most stupid, we cannot expect to gain any credit with Mr Hermann, if we correct the above glosses in the following manner. Σταθμῶν τῶν παραστάδων τῆς θύρας. Ἀριστοφάνης Δράμασιν, — Ἀντοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας — ὅλον ταῖς φάλας. *threshold and all.*

Τεθολωμένος, καὶ ἐπὶ χαρᾶς. Φερεκράτης Μυρμηκακθράποις. γελῶντι καὶ χαίροντι. καὶ τεθολωμένον. καὶ ἐπὶ λύπης, ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθόλου δ' ἢ καρδία. In the second verse of Pherecrates, the *Etymologicum Magnum* p. 750, 12. has ἀνοίας ἀνεθολουτο δ' ἢ. The true reading ἀνεθολουθ' ἢ καρδία is preserved by Suidas.

Mr Hermann has given the Index of Authors quoted by Photius, which was published by Alberti at the end of his 'Glossarium Graecum;' but corrected and enriched by himself. He has, however, omitted to correct some inaccuracies. In v. Ραδαμάνθυος ὄρκος Cratinus is quoted ἐν Χείρωσι. The Galean MS. (if we remember), together with Athenaeus, Suidas, the Scholiasts on Aristophanes, Lucian and Plato, have Χείρωσι. The Scholiast on Sophocles Oed. Col. 490. has Χείρωνι. See Mr Gaisford in his excellent notes on Hephaestion, p. 17.

In v. Κωρναῖος is quoted Διόξικπος Θησαυρῶ. Athenaeus has Διώξικπος, as it should be written.

339 In p. 198. Eupolis is quoted ἐν Μαρυκῆ and in p. 478. ἐν Μαρείκῃ. Alberti observes 'ut Μαρίκῃ in Apollonii Dyscoli Grammat. iued.' The passage of Apollonius is in p. 428. Reizii *Excerpt.* Eupolis is cited ἐν Μαρίκῃ ap. Athen. xv. p. 690. E. 691. C. Plutarch, in Nicias p. 960. ed. HSt. Erotian. v. Πάγδα. Schol. Aeschyl. Pers. 65. Schol. Soph. Oed. Col. 1600. Schol. Aristoph. Plut. 1038. Schol. Platon. p. 7. Hesych. v. Δούλων. Suid. vv. Ἀμφορευφόρους. Μικροῦ τοῦ ὀβλοῦ. Ψῶζα. (where Μαρυκῆ) Polluc. x. 20. But the Grammarians have all mistaken the title of the play. It should be Εὐπολις ἐν Μαρικᾶντι. Aristophanes ap. Eustath. in Iliad. B. p. 300, 22. Ἄλλ' οὖν ἐγωγέ σοι λέγω Μαρικᾶντα μὴ κολάζειν.

In p. 488. The same Comedian is cited in Χρυσογίνει,

which Mr Hermann has not altered into *Χρυσῶ γένει*. In the *Etymologicon Magnum* p. 132. the following verse *Τί γάρ ἔστι ἐκεῖνο; ἀποπάτημ' (ταποπάτημ') ἀλώπεκος*, is quoted from *Eupolis Χρυσογενεία*. His *Χρυσούν γένος* is cited by *Hephaestion* xvi. 3. *Priscian* p. 1329. *Schol. Plat.* p. 44. See *Cassaubon* on *Athenaeus* ix. 17. *Hemsterhuis* on *Pollux* ix. 26. z. 63.

The 'Animadversiones' of Dr Schleusner are learned and useful; but they bear stronger marks of diligence than of ingenuity. He does not appear to have devoted so much of his time to metrical studies as the learned editor Mr Hermann. At the word *Παράστασις* Photius quotes *Μένανδρος Μισογύνη*. *ἔλκει δὲ γραμματίδιον ἐκείσε δίθυρον, καὶ παράστασις μία δραχμή*. Dr Schleusner says that these words are 'leviter corrupta;' and accordingly he disposes them in two verses, which, although remarkable for harmony, must, we fear, be classed under the head of *asynartete*. "*ἔλκει δὲ γραμματ' ἴδιον ἐκεῖ σε δίθυρον καὶ παράστασις μία*. 'Fefellit te video,' says Bentley to Le Clerc, 'Kusteri Suidas, ubi Tygraphi opinor errore post verbum παράστασις punctum male inseritur. Quo tu infeliciter arrepto, et sententiam curtasti, et perinde senarium concinnasti, ac si in Horatio scriberes 'Maecenas regibus edite atavis.' Emend. in Menand. p. 43.

Μουνυχία, τόπος τοῦ Πειραιῶ ἀπὸ Μουνυχίας Ἀθηνᾶς. Dr S. replaces *Ἀρτέμιδος* for *Ἀθηνᾶς*, but forgets to remark that this is an emendation of Ruhnken, *Auctar. emendat. in Hesych. T. II. p. 24. v. Ἰερὰ παρθένος*. who quotes also *Πειραιῶς*, and not *Πειραιῶ*.

Dr Schleusner has remarked, that several extracts from Photius are scattered up and down in the notes of Alberti on Hesychius, which do not appear in Mr Hermann's edition. The Doctor himself has omitted to notice some various readings from the Oxford transcript, in the extracts given by Le Clerc in his Index to Menander.

We now dismiss this valuable Lexicon for the present; 340

and earnestly hope that we shall, ere long, be called upon to notice, at greater length, a more correct and useful edition of it, possessing advantages of which the present cannot boast, viz. those of being printed from the Codex Galeanus, of correct typography, of critical annotations, and though last, not least, a reasonable price.

3 2044 038 401 261

~~MAR 8 1971~~

